CODEX DIPLOMATICUS

REGNI CROATIAE, DALMATIAE ET SLAVONIAE.

VOLUMEN XII.

DIPLOMATA ANNORUM 1351.—1359. CONTINENS.

DIPLOMATIČKI ZBORNIK

KRALJEVINE

HRVATSKE, DALMACIJE I SLAVONIJE.

IZDALA

JUGOSLAVENSKA AKADEMIJA ZNANOSTI I UMJETNOSTI

POTPOROM KR. HRV.-SLAV.-DALM. ZEM. VLADE.

SABRAO I UREDIO

T. SMIČIKLAS

PRAVI ČLAN AKADEMIJE.

SVEZAK XII.

LISTINE GODINA 1351.—1359.

ZAGREB.

TISAK DIONIČKE TISKARE.

1914.

U knjižari Jugoslavenske akademije (knjižari Dioničke tiskare — Gjuro Trpinac) u Zagrebu

dobivaju se knjige, koje su svojina Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti, i to:

I. Zbornici, koje izdaje akademija.

1. **Rad Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti.** (Knj. 1.—205.):
Knjige 1.—59. zajedničke su za sva tri razreda; od njih nema više u zalihi knj. 4.—10. i 14; ostale pak stoje: knj. 1.—19. po K 2·50, knj. 20.—59. po K 3. Počevši od knj. 60.: posebne knjige razredâ historičko-filologičkoga i filosofičko-juridičkoga: svaka knj. po K 3, samo 129. knj K 4, 142. knj. K 3·50; posebne knjige razreda matematičko-prirodoslovnoga: knj. 137., 139., 141., 149. i 163. po K 2, ostale knj. po K 3, samo knj. 120. za K 4, knj. 122. i 185. po K 5, a 123. za K 1·50; u slavu petdesetgodišnjice prieporoda hrv. knjige g. 1885. knj. 80. K 4, Boškovićeva stogodišnjica: knj. 87., 88. i 90. zajedno stoje K 9.

2. **Stari pisci hrvatski.** (Knj. 1.—22.)
Knj. 1. Pjesme M. Marulića K 4; — **knj. 2.** Pjesme Šiška Menčetića Vlahovića i Gjora Držića K 4; — **knj. 3. i 4.** Pjesme Mavra Vetranića Čavčića; 3. knj. K 4, 4. knj. K 5; — **knj. 5.** Pjesme Nikole Dimitrovića i Nikole Nalješkovića K 4; — **knj. 6.** Pjesme Petra Hektorovića i Hanibala Lucića K 4; — **knj. 7.** Djela Marina Držića K 6; — **knj. 8.** Pjesme Nik. Nalješkovića, A. Čubranovića, M. Pelegrinovića i S. Mišetića Bobaljevića i Jegjupka neznana pjesnika, K 3·40; — **knj. 9.** Djela Ivana Fr. Gundulića K 10; — **knj. 10.** Djela Frana Lukarevića Burine K 5; — **knj. 11.** Pjesme Miha Bunića Babulinova, Maroja i Oracija Mažibradića i Marina Burešića K 3·60; — **knj. 12., 13. i 14.** Djela Gjona Gjora Palmotića: 12. K 6, 13. K 7, 14. K 4; — **knj. 15.** Djela Antuna Gleđevića K 4; — **knj. 16.** Djela Petra Zoranića, Antuna Sasina i Savka Gučetića Bendeviševića K 5; — **knj. 17.** Djela Jurja Barakovića K 6; — **knj. 18.** Pjesni razlike Dinka Rańine K 5; — **knj. 19.** Djela Gjona Gjora Palmotića. (Dodatak.) K 1; — **knj. 20.** Crkvena prikazańa starohrvatska 16. i 17. vijeka K 5; — **knj. 21.** Djela Dominka Zlatarića K 5. — Jerolim Kavańin: Bogatstvo i uboštvo. K 6.

3. **Starine.** Knjiga 1.—34. (1869—1913.) Knjiga 1. K 2·50, knj. 7., 10., 21., 22., 23., 24., 25., 26., 29., 30., 31., 32. i 34. po K 4, knj. 33. K 7, ostale po K 3.

4. **Monumenta spectantia historiam Slavorum meridionalium.** (Knj. 1.—35.):
Knj. 1—5., 9., 12., 17., 21., 22. Listine o odnošajih izmedju južnoga Slavenstva i mletačke republike; 1., 2., 3. i 9. po K 6; 4., 21., 22. po K 8; 5. i 12. po K 5; 17. za K 4. — **Knj. 6., 8., 11.,** Commissiones et relationes Venetae. Tom. 1. 2. 3.; 6. i 11. knj. po K 4, 8. knj. K 5. — **Knj. 7.** Documenta historiae chroaticae periodum antiquam illustrantia K 12. — **Knj. 10., 13., 27., 28. i 29.** Monumenta Ragusina t. 1.—5.: knj. 0. K 5, knj. 13. K 6, knj. 27. K 5, knj. 28. K 5, knj. 29. K. 7. — **knj. 14.** Scriptores. Vol. 1. Annales Ragusini Anonymi, item Nicolai de Ragnina K 6. — **Knj. 15., 16. i 20.** Spomenici hrvatske krajine. Vol. 1.—3.; knj. 15. i 16. po K 6, knj. 20. K 8. — **Knj. 18.** Acta Bulgariae ecclesiastica. K 6. — **Knj. 19.** Acta coniurationem Petri a Zrinio et Francisci de Frankopan nec non Francisci Nadasdy illustrantia K 5·60. — **Knj. 23.** Acta Bosnae potissimum ecclesiastica; K 10. — **Knj. 24.** Index rerum, personarum et locorum in voluminibus 1.—5. Monumentorum spectantium historiam Slavorum meridionalium; K 6. — **Knj. 25.** Scriptores. Vol. 2. Chronica Ragusina J. Restii et J. Gundulae; K 7. — **Knj. 26.** Scriptores. Vol. 3. Thomas archidiaconus: Historia Salonitana; K 4. — **Knj. 30/1.** Scriptores. Vol. 4. Kercselich Annuae; K 5. — **Knj. 30/2.** Scriptores. Vol. 4. Kercselich Annuae; K 5. — **Knj. 31.** Scriptores. Vol. 5. A. Vramecz Kronika; K 2. — **Knj. 32. i 34.** Monumenta Uscocchorum I. II. po K 8. — **Knj. 33.** Acta comitialia I.; K 6. — **Knj. 35.** Monumenta Habsburgica; K 6.

5. **Monumenta historico-juridica Slavorum meridionalium.** (Knj. 1.—9.)
Knj. 1. Statuta et leges civitatis Curzulae; K 6. — **Knj 2.** Statuta et leges civitatis Spalati; K 6. — **Knj. 3.** Statuta et leges civitatis Buduae civitatis Scardonae et civitatis et insulae Lesinae; K 9. — **Knj. 4.** Statuta lingua croatica conscripta. Hrvatski pisani zakoni: vinodolski, poljički, vrbanski i donekle svega krčkoga otoka, kastavski, veprinački i trsatski; K 6. — **Knj. 5.** Urbaria lingua croatica conscripta. Hrvatski urbari. Svezak 1.; K 8. — **Knj. 6.** Acta croatica. Tom. 1. (Ab anno 1100.—1499.); K 7. — **Knj. 7.** Statuta confraternitatum et corporationum Ragusinarum. Bratovštine i obrtne korporacije u republici dubrovačkoj od 13. do konca 18. vijeka. Sveska 1. i 2.; po K 3. — **Knj. 8.** Libro delli ordinamenti e delle usance della uniuersitade et dello commun della Isola de Lagusta. Knjiga o uredbama i običajima skupštine i općine otoka Lastova; K 3. — **Knj. 9.** Liber statutorum civitatis Ragusii a. 1272. K 7.

CODEX DIPLOMATICUS

REGNI

CROATIAE, DALMATIAE ET SLAVONIAE.

EDIDIT

ACADEMIA SCIENTIARUM ET ARTIUM SLAVORUM MERIDIONALIUM

AUXILIO REGIMINIS CROAT., DALM. ET SLAV.

COLLEGIT ET DIGESSIT

T. SMIČIKLAS

ACADEMIAE SOCIUS ORD.

VOLUMEN XII.

DIPLOMATA ANNORUM 1351—1359. CONTINENS.

ZAGRABIAE.

EX OFFICINA SOCIETATIS TYPOGRAPHICAE.

1914.

DIPLOMATIČKI ZBORNIK

KRALJEVINE

HRVATSKE, DALMACIJE I SLAVONIJE.

IZDALA

JUGOSLAVENSKA AKADEMIJA ZNANOSTI I UMJETNOSTI

POTPOROM KR. HRV.-SLAV.-DALM. ZEM. VLADE.

SABRAO I UREDIO

T. SMIČIKLAS

PRAVI ČLAN AKADEMIJE.

SVEZAK XII.

LISTINE GODINA 1351—1359.

ZAGREB.

TISAK DIONIČKE TISKARE.

1914.

PREDGOVOR.

Kad se štampao 20. arak ovoga sveska, prekinula je neumoljiva smrt rad autora ovoga djela, nezaboravnoga predsjednika Jugoslavenske akademije Tade Smičiklasa. Ali kako za njegov cijeli rad vrijedi ona Horacijeva:

Non omnis moriar, multaque pars mei
Vitabit Libitinam, usque ego postera
Crescam laude recens . . . ,

tako vrijedi i za ovaj »Codex«: ostavio je sređene građe za nj sve do konca godine 1409. Zato će ovo djelo i dalje nositi njegovo ime. —

Već od prvoga početka, kad je Jugoslavenska akademija počela spremati izdanje »Codex diplomaticus-a«, zapala je mene časna zadaća, da budem suradnikom, a od VII. sveska i pomoćnikom autora kod štampanja. Sa VII. sveskom povjerio mi je blagopokojni autor sastavak Summarija i Indeksa. Poslije njegove smrti povjerila mi je Jugoslavenska akademija, da ovaj svezak privedem kraju. Držeći se načela kod štampe, u koje me uputio autor, sretno sam ovaj svezak dovršio. Uz najpomnjiviju korekturu potkralo se ipak nekoliko krupnijih pogrješaka, koje na koncu ove knjige ispravljam. Neznatnije, koje ne pomućuju sadržaja, ispravit će lako svatko, koji će ovo djelo rabiti.

U ovom svesku rabljene su slijedeće štampane zbirke:

Bullettino di Archeologia e Storia Dalmata, Spalato 1878.—1912.

Codex diplomaticus domus senioris comitum Zichy. Edid. Societas historica hungarica. Tom. I.—X. Budapest 1871.—1907.

Codex diplomaticus patrius hungaricus. (Hazai okmánytár) Studio et opera Emerici Nagy, Joann. Nep. Paur, Caroli Ráth et Desiderii Véghely. T. I.—VIII. Jaurini et Budapestini 1861—1891.

Eubel Bullarium Franciscanum Romae 1898, 1902, 1907. Tom. V.—VII.

Farlati Illyricum sacrum Venetiis 1751.—1819. Voll. I—VIII.

Fejér Codex diplomaticus Hungariae ecclesiasticus ac civilis. Budae 1829—1844. Prodromus, 11 tomi in 43 voll. et 2 indices.

Fermendžin Acta Bosnae potissimum ecclesiastica (Monumenta spectantia historiam Slavorum meridionalium. XXXIII t.) Zagrabiae 1892.

Géres Kálmán Codex diplomaticus comitum Károlyi de Nagy-Károly Tom. I.

Gelcich-Thallóczy Diplomatarum Ragus. Budapest 1887.

Jireček Konstantin dr. Spomenici srpski. Beograd, 1892.

Katona Historia critica regum Hungariae. Pestini, Posonii, Cassoviae, Budae, Colocsae, Budae 1779.—1817. Voll. I—XLII.

Kercselich Historia ecclesiae Zagrabiensis. Zagrabiae 1760.

Kercselich Notitiae praeliminares. Zagrabiae (1770.).

Kukuljević Arkiv za povjestnicu jugoslavensku. U Zagrebu. 1850. i dalje Tom I—XII.

Kukuljević Jura regni Croatiae, Dalmatiae et Slavoniae. Zagrabiae. 1861. Tom. I—III.

Laszowski E. Povjesni spomenici plemenite općine Turopolja nekoć »Zagrebačko polje« zvane. Zagreb 1904.—1908. T. I—IV.

Laszowski E. Listine općine sv. Jelene Koruške. Zagreb 1904.

Laszowski E. Podijeljenje plemstva po banu Nikoli god. 1346. — Zagreb. 1900.

Lucius J. Memorie istoriche di Tragurio ora detto Traù. Venetia 1674.

Lucius J. De regno Dalmatiae et Croatiae libri sex. Amstelodami 1666. Ap. Schwandtner Scriptores rerum Hungaricarum. Tom. III.

Lucius J. Note cronologiche e documenti raccolti da Giov. Luc. Bullettino 1881.—1882. Starine XIII.

Макушевъ Записки императорской академiй наукъ. Петерсбургъ. Т. XIX.

Makušev Monumenta historica Slavorum meridionalium vicinorumque populorum. Varšava 1874. P. I.

Miklosich Monumenta serbica spectantia historiam Serbiae, Bosniae. Ragusii. Viennae 1858.

Nagy Codex diplomaticus Andegavensis. Budapest. 1878.—1887. Voll. I.—V.

Ortner Povijest Krapine. U Zagrebu. 1899.

Pray Annales veterum Hunnorum, Avarorum et Hungarorum ab a. CMXCVII. ad a. MDLXIV. Vindobonae 1763.—1767. Voll. I.—IV.

Pucić knez Medo Spomenici srpski. Knjiga II. U Beogradu 1862.

Rad jugoslavenske akademije. U Zagrebu 1867. i dalje.

Raynaldi Annales ecclesiastici ab a. 1198. Lucae 1747.—1756.

Ripolli Bullarium Praedicatorum. Romae 1729.—1740. Tom. I—VIII. illustravit Bremond.

Starine jugoslavenske akademije. U Zagrebu 1869. i dalje.

Thallóczy-Barabas Codex diplomaticus comitum de Blagay. (Monumenta Hungariae historica t. XXVIII.) Budapest 1897.

Thallóczy-Barabas Codex diplomaticus comitum de Frangepanibus (Monumenta Hungariae historica t. XXXV.) Budapest 1910.

Thallóczy-Horvath Also Sclavonia okmánytár (Mon. Hungariae historica diplomataria. Tom. XXXVI.) Budapest. 1912.

Theiner Vetera Monumenta historica Hungariam sacram illustrantia. Romae 1859—1860. Voll. I—II.

Theiner Vetera Monumenta Slavorum meridionalium historiam illustrantia. Romae 1863. Zagrabiae 1875. Vol. I—II.

Tkalčić Monumenta historica episcopatus Zagrabiensis. Zagrabiae 1873.—1874. Tom. I—II.

Tkalčić Monumenta historica lib. et reg. civitatis Zagrabiensis metropolis regni Croatiae. Zagrabiae 1889.—1904. Voll. I—XI.

Wenzel Acta extera. Budapest 1874.—1876. Vol. I.—III.

Vjesnik kr. hrvatsko-slavonskog-dalmatinskog zemaliskog arkiva. — U Zagrebu 1899.—1912.

Vjesnik hrvatskog arkeološkog društva. U Zagrebu 1895. i dalje vol. I—XII.

Zala vármegye története. Budapest 1886.—1890. Tom. I.—II. Documenta.

U Zagrebu, dne 9. aprila 1915.

Emilij Laszowski.

1.

1351, 5. januara. U Čazmi.

Čazmanski kaptol prepisuje povelju kralja Ljudevita od 1. jula 1349. izdanu Pavlu Zedini, koja sadržaje povelje kralja Karla od g. 1323. i 1319. o plemstvu podjeljenom sinovima Ivačina.

Nos capitulum Chasmensis ecclesie memorie commendantes significamus tenore presencium quibus expedit vniuersis, quod anno domini M⁰ CCC⁰ quinquagesimo primo, feria tercia proxima post festum circumcisionis domini, Paulus filius Petri dictus Zedina ad nostram personaliter accedendo presenciam, exhibuit nobis quasdam litteras patentes excellentissimi principis domini Lodouichi(!) dei gracia illustris regis Hungarie petens a nobis cum instancia, vt easdem in nostris aliis in litteris patentibus insery et transcribi de verbo ad verbum faceremus. Quarum tenor talis est: *(Slijedi listina kralja Ljudevita od 1. jula 1349., koja sadržaje listinu kralja Karla od 21. septembra 1323., koja opet sadržaje listinu istoga kralja od 10. januara 1319.).*

Original na papiru u kr. ugar. državnom arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 35.166. — Stara signatura: Acta monasterii de Garig: fasc. I no. 29.

Na hrptu listine vidi se trag pritisnuta pečata.

2.

1351, 20. januara. U Zadru.

Dobra udova Damjana de Mengaza, daje Radoslavu Berbici vinograd u Tuklečanu na obradjivanje.

In Christi nomine amen. Anno incarnationis eiusdem millesimo trecentesimo quinquagesimo, indicione quarta, die vigesimo mensis ianuarii. Temporibus enim serenissimi domini nostri domini Andree Dandulo in-

cliti ducis Venecie, ac venerabilis patris domini Nicholai de Matafarro decretorum doctoris, Jadrensis archiepiscopi, nec non nobilis et potentis uiri domini Michaelis Faletro honorabilis comitis et capi[tanei] Jadre. Domina Dobra relicta olim Damiani de Mengaça per se et suos heredes dedit, [con]cessit et locauit perpetuo Radosclauo condam Jurse de Berbiça pro se et suis heredibus stip[ulanti et] recipienti quatuor gognaios uel circa uituum cum arboribus fructiferris positos super terra dicte domine in Cucliçano in loco, qui dicitur sub custodia; quibus uitibus sunt confines: De sirocho terra Stephani de Rasol, de trauersa uia publica, de borea vinea heredum condam Johannis de Macella, de quirina vinea dicte domine; ad habendum, tenendum, possidendum, laborandum, usufructuandum et quicquid sibi et suis heredibus placuerit deinceps perpetuo faciendum saluo iure terratici. Promittens dicta domina per se et suos heredes solempni stipulatione predicto Radosclauo pro se et suis heredibus stipulanti et recipienti dictas uites et arbores perpetuo ab omni persona et vniuersitate legittime deffendere, auctoriçare et disbrigare, ipsumque et eius heredes manutenere perpetuo contra omnes personas et ex ipsis uitibus aliquam non facere dationem, obligationem seu contractum, cuius pretextu presenti locationi uel ipsi condictioni aliquod preiudicium fiat, quominus ipse Radosclauus et eius heredes dictis uitibus et arboribus per se uel alios quos uoluerit uti ualeant et tenere occasione predicta. Quo circa dictus Radosclauus per se et suos heredes stipulatione solempni predicte domine Dobre pro se et suis heredibus stipulanti et recipienti promixit (!) dictas uites bene et fideliter laborare, videlicet bis in anno ça[pare], semel putare et omnia alia et singula facere et exercere secundum consuetudines et statuta Jadre, ac eidem domine et suis heredibus dare et consignare quartam partem annuatim vini et omnium et singulorum fructuum(!) percipiendorum ex uitibus et arboribus supradictis paratam in barcha ad rippam maris proxiorem(!) dictis uitibus, omnibus eius expensis, et non ponere guardianos in dictis uitibus absque predicte domine uel eius heredum licencia speciali. Que omnia et singula supradicta promixerunt dicti contrahentes sibi ad inuicem per se et eorum heredes et successores, scilicet alter alteri solempnibus stipulationibus hinc inde interuenientibus perpetuo firma et rata habere et tenere et in nullo contrafacere uel uenire per se uel alium aliqua ratione uel causa, de iure nec de facto sub obligatione omnium eorum bonorum et utriusque eorum presentium et futurorum. Actum Jadre [in] domo habitationis predicte domine, presentibus Paulo condam Petri de A . . . . . . et Bartolo condam Petri de Mediolano, habitatoribus Jadre, testibus uocatis et rogatis et aliis.

(Drugi rukopis).

Ego Coradus de Padua notarius curie Jadre examinator subscripsi.

(Signum not.)

Ego Damianus condam Andree de Zandequiliis de Parma publicus imperiali auctoritate notarius ac curie Jadre scriba predictis omnibus presens fui et rogatus scripsi et publicaui.

Original na pergam. u gubern. arkivu u Zadru; odio samostana sv. Krševana kaps. V. no. 83.

3.

1351, 8. februara U Senju.

Jakob Trotov iz Baške prodaje svoju kuću Elizabeti udovi iza kneza Dujma.

In dei nomine amen. Anno a natiuitate eiusdem millesimo trecentesimo quinquagesimo primo, indictione tercia(?), die octavo mensis februarii. Temporibus equidem domini Lodouici, dei gracia serenissimi regis Hungarie, venerabilis in Christo patris et domini domini fratris Porthyue eadem gracia episcopi Segniensis, magnifici viri domini Bartholomei Vegle comitis et ciuitatis Segnie perpetui potestatis, Jacobi Verolii et Jacobi iudicum in ciuitate predicta. Actum in ciuitate Segnie in stacione mei notarii infrascripti, presentibus Phylippo olim iudice Segnie, Luciano condam Jadrii ciue Segnie et Thomasso de Vegla et aliis testibus vocatis habitis et rogatis. Ibique Joachinus filius quondam Trotti(!) de Bescha pro se suisque heredibus et successoribus nomine proprio et in perpetuum dedit, vendidit, alienauit et tradidit magnifice domine domine Elyzabet relicte olim bone memorie domini comitis Duymi unam domum muratam, que olim fuit Nyghe uxoris sue, cuius domus tales sunt confines: Ab uno latere, videlicet a parte superiori est domus Jacobi Dessinich, et prope unam domunculam paruam, que olim fuit dicte Nigheta etc. ad habendum, tenendum, possidendum etc. . . . . . . Cum omnibus . . . pertinenciis . . . iuribus etc. pro precio et nomine precii ducatorum centum de auro, boni legalis auri et iusti ponderis; quod precium totum dictus Joachinus confessus . . . . a dicta domina Elisabet . . . integre recepisse . . .

† Ego Johannes filius condam Ricardi examinator manum misi.

*

Ego Andreas condam Francisci de Ferraria imperiali auctoritate notarius publicus omnibus dum agerentur interfui, eaque rogatus scripsi et publicaui meoque signo solito roboraui.

Arch. Senien. 45. Prepisao o. Euzebije Fermendžin i ovako označio svoj izvor. Za cijelo iz arkiva samostana na Trsatu. Valjda prepisač krivo čitao broj indikcije.

4.

1351, 10. februara. U Požegi.

Pred kaptolom požeškim zalaže Kuzma Keminov svoj dio posjeda Prisavja Nikoli Rikolfovu za pedeset veroneskih maraka.

Nos capitulum ecclesie beati Petri de Posaga memorie commendamus per presentes, quod Cosmas filius Kemyn filii Tyburcii, nobilis de Woyzka, sicut dixit, ab una parte, Demetrius filius Laur[entii] vice et nomine magistri Nicolai filii Rykolphy ex altera coram nobis personaliter constituti, idem Cosmas confessus est oraculo vive vocis, quod totam portionem suam possessionariam in possessione Pryzawye vocata iure hereditario ipsum contingentem cum omnibus utilitatibus et pertinentiis dicte portionis sue prenominato magistro Nicolao filio Rykolphy, pro quinquaginta marcis denariorum veronensium compoti de predicta Posaga ab eodem magistro Nikolao plene, sicut dixit, receptis a data presentium usque octavas festi beati Georgii martyris proxime venturas pignori obligasset tali modo, quod, si ipso termino redemptionis adveniente dictam portionem suam possessionariam Pryzawye nominatam, in comitatu de Orbaz existentem non redimeret vel redimere non posset, extunc transacto eodem termino predicta totalis possessionaria portio prelibati Cosme in dicta Pryzawie(!) habita cum universis suis utilitatibus pro prescriptis quinquaginta marcis ipsi magistro Nicolao remanebit perpetuo possidenda sine contradictione aliquali; et si aliquis eundem magistrum Nicolaum ratione predicte possessionarie portionis ordine iudiciario inpeteret vel inpetere attemptaret, idem Cozmas tenebitur expedire et defendere, prout assumpsit, propriis laboribus et expensis; qui si expedire et defendere non posset vel non curaret, extunc aliam portionem possessionariam de prescripta possesssione sua Woyzka vocata similem huic quantitate et valore prelibato magistro Nicolao dare et assignare tenebitur perpetuo possidendam. Datum feria quinta in festo beate Scolastice virginis et martyris, anno domini M⁰ CCC⁰ quinquagesimo primo.

Thallóczy-Horváth Alsó-Szlavonia okmánytár. no. 29. p. 37—38.

5.

1351, 27. februara.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski daruje Dominiku sinu Osla, banu mačvanskomu zemlje u šopronjskoj županiji za zasluge stečene u ratu na Srbe.

Lodovicus dei gracia Hungarie, Jherosolomie, Sicilie, Dalmacie, Croacie, Rame, Servie, Gallicie, Lodomerie, Bulgarieque rex, princeps Sallernitanus et Honoris et montis sancti Angeli dominus omnibus Christi fidelibus tam presentibus quam futuris salutem in omnium salvatore. Et si universis sibi subiectis regia debet providere celsitudo, illis precipue regio subvenire tenetur donativo, qui sue magnificencie culmini et domui se iugi laborum instancia, sincereque fidelitatis fervore familiariter offere perhibetur(!). Proinde ad universorum noticiam harum serie volumus pervenire, quod magnificus vir Dominicus filius Osl banus de Machow dilectus noster et fidelis, ad nostre maiestatis presenciam accedendo exhibuit nobis quasdam litteras nostras patentes, super collacione quarundam possessionum, scilicet terre castri nostri Soproniensis Sarkan vocate in comitatu Soproniensi existententis. Item possessiones Heulgeuss nuncupate in comitatu Castriferrei iuxta fluvium Marchal existentes per nos eidem de beneplacito et voluntate domine Elizabeth regine genetricis nostre karissime facta confectas tenoris infrascripti, supplicans nostre humiliter celsitudini, ut easdem acceptare, aprobare, ratificare et nostro dignaremur privilegio confirmare. Quarum tenor talis est: *(Slijedi listina kralja Ljudevita od 11. januara 1345.).* Nos itaque, qui ex innata pietate merita singulorum animo debemus metiri pietatis, attendentes fidelitates et fidelium serviciorum preclara merita prefati magnifici viri Dominici bani de Machow dilecti et fidelis nostri, quas et que ab evo iuvenili primum excellentissimo principi domino Karolo quondam illustri regi Hungarie, genitori nostro karissimo laudande memorie et demum divino iudicio nobis paterno solio adepto nostro culmini cum summa diligencia et votiva sollicitudine in cunctis nostris et regni nostri expedicionibus diversis fortune casibus pro exaltacione nostri regiminis se submittendo, non parcens rebus nec persone indesinenter exhibuit et exhibere eundem sentimus in presenti et exhibiturum pro firmo scimus in futurum, ex quibus quidem suis fidelitatibus et serviciis pauca in memoriam posterorum presentibus duximus annotanda. Nam cum rex Rascye scismaticus tunc inimicus noster capitalis confines regni nostri

in partibus de Machow et Syrmie adeo depopulasset in ore gladii crudeliter occidendo, alios cum eorum liberis colligatos de regno nostro captivos deducendo, ut fere ipse partes raro incolorentur(!) habitatore, primum Nicolaus banus de Machow, frater ipsius Dominici bani et tandem sicut deo placuit ipso Nicolao bano de hoc seculo sublato, idem Dominicus banus rabiem perseveritatis ipsius regis Rascye scismatici in christianos sevientem in tantum edomavit, ut non solum confines regni nostri depopulatos restauraret et populorum multitudine decoraret, verum eciam in confinibus regni predicti regis Rasye devastaciones, depredaciones, provinciarum occupaciones et castrorum expugnaciones, licet cum effusione sanguinis fratrum et proximorum suorum karissimorum pro auguemento(!) nostri regiminis strages et interfecciones in populis et gente eiusdem regis Rasye indicibiles, mirabiles et non modicas irrogaret. Ita videlicet, ut dicte partes regni nostri nubilo(!) miserie obvolute ex sua fidelitate et sagacitate gaudio lucis undique perfunderentur et se erutos de mortis periculo congauderent. Igitur nos pro tot et tantis suis serviciis et serviciorum preclaris meritis, que per singula longum esset enarrare et presentibus inseri tediosum, predictas litteras nostras patentes de verbo ad verbum presentibus insertas cum omni suo tenore acceptamus, aprobamus, ratificamus ac de consilio et de consensu domine regine genitricis et domini Stephani ducis, fratris nostrorum karissimorum ac ex certa sciencia prelatorum et banorum(!) regni nostri presentis scripti patrocinio privilegialiter perpetuo eidem Dominico bano et per eundem suis heredibus heredumque suorum successoribus valere confirmamus. In cuius rei memoriam perpetuamque firmitatem presentes concessimus litteras nostras privilegiales dupplicis sigilli nostri et autenti(!) munimine roboratas. Datum per manus honorabilis et discreti magistri Thatamerii Albensis ecclesie prepositi, aule nostre vicecancellarii dilecti et fidelis nostri, anno domini M^{0}CCC^{0} quinquagesimo primo, tercio kalendas marcii, regni autem nostri decimo; venerabilibus in Christo patribus et dominis Dominico Spalatensi archiepiscopo, Nicolao Strigoniensi archielecto confirmato locique eiusdem comite perpetuo, fratre Dyonisio archielecto Colochensi, Nicolao Agriensi, Demetrio Varadiensi, Andrea Transilvano, Nicolao Quinqueecclesiensi, Colomanno Jauriensi, Michaele Vachyensi, fratre Peregrino Boznensi et Nicolao Zagrabiensi ecclesiarum episcopis, Johanne Vesprimiensi, fratre Thoma Syrmiensi, fratre Stephano Nitriensi et Thoma Chanadiensi electis confirmatis, ecclesias dei feliciter gubernantibus; magnificis baronibus Nicolao palatino et iudice Cumanorum, comite Thoma iudice curie nostre, Olivero magistro tavarnicorum nostrorum, Stephano tocius Sclawonie, Croacie et Dalmacie et Nicolao de Zeurino banis, Paulo magistro tavarnicorum reginalium

Nicolao Konth pincernarum nostrorum, comite Posoniensi, Lewstachio dapiferorum nostrorum et comite Symighiensi, Dyonisio agazonum nostrorum, Thuteus ianitorum nostrorum magistris et aliis quampluribus regni nostri comitatus tenentibus et honores.

Prepisao Ivan Nagy sa originala na papiru; na zaledju trag velika pečata. Nalazi se u arkivu obitelji Ostffy u O.-Asszonyfau.

Nagy Cod. dipl. patrius II., 87.—90.

6.

1351, 21. marta. U Mlecima.

Rajmundo opat samostana sv. Nikole u Šibeniku i sabirač desetine papinske, očituje, da je primio od biskupa i klera trogirskoga 194 zlatna for. za desetinu.

In Christi nomine amen. Anno a natiuitate eiusdem millesimo trecentesimo quinquagesimo primo, indicione quarta, die vigesimo primo mensis martii, pontificatus sanctissimi in Christo patris et domini domini Clementis diuina prouidencia pape sexto anno nono, Venetiis Castellane diocesis in domo habitacionis infrascripti domini collectoris in contrata sanctorum Philipi et Jacobi, presentibus venerabili in Christo patre et domino domino Bonincontro dei gracia abbate monasterii sancti Felicis . . . manis . . . . lane diocesis, Gerardo condam P. . . li . . . mi Marialoue . . . domicelli infrascripti domini collectoris et habitatoris Ve[neciarum] . . . . tera testibus ad hec vocatis et rogatis. C. Venerabilis in Christo pater et dominus dominus Raymundus dei gracia abbas monasterii sancti Nicolay de Sebe[nico] . . . . . ciarum sedis apostolice nuntius et collector . . . . ditor prouentuum, censuum et . . . . [ca]mere debitorum nec non decimarum . . . impositorum in subsidium pasagii . . . . . c . . . . . os per prefatum dominum nostrum papam in Aquilegensi, Gradensi, Jadrensi, Ra[uenata], Mediolana, Spalatensi . . . . pertinente . . . . ciuitatibus et diocesibus per prefatum dominum nostrum papam specialiter deputatus, fuit confessus et contentus de nomine dicte apostolice camere habuisse et recepisse a venerabilibus viris dominis Nicolao primicerio in ecclesia Traguriensi, Helia condam Luce canonico in dicta ecclesia Traguriensi ac vicario infrascripti domini episcopi Traguriensis, nec non procuratoribus capituli et cleri ac c . . . . Traguriensis dantibus et soluentibus nomine ac vice reuerendi in Christo patris et domini domini

Bartholomei dei gracia episcopi Traguriensis et cleri Traguriensis exempti et non exempti centum nonaginta quatuor florenos auri boni et iusti ponderis pro parte solutionis decime trienalis. Protestantes ipsi procuratores nomine quo supra coram et in presentia dicti domini collectoris, quod de dicta decima plus non est exactum et ipsam decimam soluunt, secundum quod in quaterno collectorum dicte decime est inuentum. Renuncians idem dominus abbas et collector, ut supra, exceptione non sibi datorum, traditorum et numeratorum dictorum florenorum tempore huius contractus omnique alii iuri et legum auxilio. De quibus centum nonaginta quatuor florenis pro[misit] dominus collector auctoritate [sibi] tradita in hac parte prefatos dominum episcopum Traguriensem et clerum Traguriensem exemptum et non exemptum suosque successores, res, beneficia et bona, nec non dictos dominos Nicolaum et Heliam presentes vice et nomine dictorum domini episcopi et cleri Traguriensis postulantes et requirentes absoluit, prout melius potuit et quitauit.

(Signum not.)

Et ego Johanninus domini condam Raimundini de Cremona ciuis Cremonensis, publicus imperiali auctoritate notarius ac notarius officialis et scriba prefati domini collectoris predictis omnibus et singulis interfui, eaque rogatus scribere scripsi et publicaui et meum signum apposui.

Original u ark. kaptola u Trogiru no. 65.
Na listini visi uzica od pergamene; pečat otpao. Listina je veoma oštećena i teško čitljiva.

7.

1351, 23. marta. U Avignonu.

Klement VI. papa imenuje Mavra arcipresbitra gackoga biskupom krbavskim.

Clemens episcopus seruus seruorum dei. Dilecto filio Mauro electo Corbaviensi, salutem et apostolicam benedictionem. Inter cetera, que superna dispositione nobis iminent peragenda, ad id nimirum soliciti reddimur, ut viduatis ecclesiis tales preficiamus in pastores, per quorum industriam et solicitudinem circumspectam indempnitati eorum provideatur salubriter, ac in spiritualibus et temporalibus proficere valeant incrementis. Dudum siquidem bone memorie Lupo episcopo Corbaviensi regimini Corbaviensi ecclesie presidente, nos cupientes eidem ecclesie, cum illam vacare contingeret, per apostolice sedis providenciam utilem

et ydoneam presidere personam, provisionem ipsius ecclesie ordinationi et dispositioni nostre ea vice duximus specialiter reservandam, decernentes extunc irritum et inane, si secus super hiis a quoquam quavis auctoritate scienter . . . contingeret attemptari. Postmodum vero dicta ecclesia per obitum Lupi episcopi supradicti, qui extra Romanam curiam diem clausit extremum, pastoris solatio destituta, nos ad provisionem ipsius ecclesie, de qua nullus preter nos hac vice disponere potuit neque potest, reservatione et decreto obsistentibus supradictis, ne longe vacationis subiaceret incommodis, paternis et solicitis studiis intendentes, post deliberationem, quam de preficiendo eidem ecclesie personam utilem et etiam fructuosam habuimus cum nostris fratribus diligentem, demum ad te archipresbiterum ecclesie Gazchensis Signiensis diocesis, in sacerdotio constitutum, litterarum sciencia preditum, in spiritualibus providum et in temporalibus circumspectum, aliisque multiplicium virtutum meritis, prout ex fidedignorum accepimus testimonio, laudabiliter insignitum, direximus oculos nostre mentis; quibus omnibus attenta meditatione pensatis, de persona tua prefate Corbaviensi ecclesie de dictorum fratrum consilio auctoritate apostolica providemus, teque illi preficimus in episcopum et pastorem, curam et administrationem ipsius tibi in spiritualibus et temporalibus plenarie committendo, in illo qui dat gratias et largitur premia confidentes, quod dicta Corbaviensis ecclesia per tue circumspectionis industriam sub tuo felici regimine, gratia tibi assistente divina, salubria suscipiet incrementa. Iugum itaque tibi tuis impositum humeris prompta devotione suscipiens et reverenter suavi eius oneri collum flectens, curam et administrationem predictas sic exercere studeas solicite, fideliter et prudenter, gregem dominicum in eadem Corbaviensi ecclesia tibi credita doctrina verbi et operis iuxta datam tibi a deo prudenciam informando, quod eadem Corbaviensis ecclesia per tue circumspectionis industriam votivis iugiter proficiat commodis et successibus prosperis augeatur, ac tu proinde divinam, dicte sedis ac nostram benedictionem et gratiam uberius consequi merearis. Datum apud Villamnovam Avinionensis diocesis, X. kalendas aprilis, pontificatis nostri anno nono.

In eodem modo. Clero et populo civitatis et diocesis Corbaviensis et archiepiscopo Spalatensi.

Theiner Mon. Slav. Mer. I. no. 303. pag. 226. — Iz reg. an. IX. lib. 4. par. 1. ep. 61.

8.

1351, 25. marta. U Krku.

Viden de Subenna kao punomoćnik Skimuse de Bocco daje dva dolca u Ponikvama Manku Grussatiu za namirenje duga.

In dei nomine amen. Anno a nativitate eiusdem 1351., indictione 4., die 7. exeunte mensis martii, Veglae in curia convicinali quondam Corizole, coram domino Joanne archidiacono Veglensi, praesentibus Stephano de Volaro, atque Paulo quondam Cude Juvanni, et aliis testibus vocatis et rogatis. Ibique Vidennus filius quondam Nicolae de Subenna dedit, tradidit et donavit, tanquam procurator, ut ipse dicebat, Schymusae de Boccho procuratorio nomine, libere et irrevocabiliter inter vivos, iure proprio et in perpetuum Manco filio quondam Grussati pro se et suis haeredibus, recipienti, duos gurgellos positos in contrata laci viatorii, unum parum remotum ab altero, quadam tamen crusta mediante; qui gurgelli sunt apud quandam terram ipsius Manchi et apud viam publicam et apud gurgum dictum de Boch, vel si qui alii sui forent confines, ad habendum, gaudendum, tenendum, possidendum et quidquid ipsi Mancho, suisque haeredibus, et successoribus deinceps placuerit perpetuo faciendum, cum omnibus et singulis iuribus, proprietatibus et pertinentiis suis, omnique iure suo proprio, et cum accessibus et egressibus suis usque in viam publicam, constituens se ipse Vidennus, nomine quo supra ipsos gurgellos, nomine praedicti Manchi possidere, donec de eis et de quolibet ipsorum, idem Manchus possessionem acceperit corporalem, quam accipiendi sua auctoritate et retinendi deinceps ei licentiam omnimodam, nomine quo supra dedit et promissit praedictus Vidennus, procuratorio nomine praedictae Schimusae cum obligatione omnium bonorum quondam ipsius Schimusae ipsi Mancho pro se et suis haeredibus et successoribus stipulanti, praedictam donationem et omnia et singula supra et infrascripta perpetuo firma et rata habere, atque tenere, et per se, vel alios non contrafacere, vel venire aliqua ratione vel causa, seu ingenio, de iure vel de facto, nec ipsam donationem ingratitudine vel causa aliqua revocare, sed eam ab omni homine et universitate legitime defendere et discalumniare, sub poena quinde(!) solidorum denariorum venetorum grossorum et omnium damnorum et expensarum, ac interesse litis et extra; qua poena soluta vel non, praesens contractus semper firmus existat, et hoc occasione unius debiti duodecim grossorum venetorum, quos ipsa Schimusa

ipsi Manco tenebatur, a quo debito idem Mancus tanquam . . . . supradictae donationis, ipsam Schimusam et eius bona libere absolvit.

(Signum not.)

Ego Dominicus de Vegla filius quondam vicecomitis Subenne publicus imperiali auctoritate notarius hiis omnibus interfui, et rogatus scripsi, publicavi et corroboravi.

Zbornik Bartoli str. 15/2. — Starine XX. 8. donose samo ulomak.

9.

1351, 27. marta. U Budimu.

Kraljica Elizabeta potvrdjuje listinu svoga sina kralja Ljudevita od 30. oktobra 1350., kojom se daruju banu Stjepanu gradovi Čakovac i Strigovo.

Elyzabeth dei gracia regina Hungarie omnibus Christi fidelibus presens scriptum inspecturis presentibus pariter et futuris salutem in vero saluatore. Cum bene meritis fauor debitus impenditur et fideliter obsequentibus iuxta exigenciam meritorum in muneribus donatiuis digna merces attribuitur, attributaque perempnali fulcimento firmata illese conseruatur, deus placari creditur et subditi ad ampliora felicitatis studia facilius prouocantur, attenduntque se spe et desiderio consimilis retribucionis uel eciam amplioris. Ad vniuersorum igitur noticiam harum serie uolumus peruenire, quod magnificus vir dominus Stephanus banus tocius Sclauonie, Croacie et Dalmacie ad nostre serenitatis accedens presenciam quoddam priuilegium excellentis principis domini Lodouici eadem gracia illustris regis Hungarie, filii nostri karissimi super donacione duorum castrorum Oztrogo et Chakturnya nuncupatorum ac possessionum seu villarum aliarumque quarumlibet vtilitatum spectancium ad eadem per eundem dominum regem, natum nostrum predilectum sibi facta confectum tenoris infrascripti nobis presentauit, supplicans exinde nostre humiliter serenitati, vt id priuilegium nostris litteris priuilegialibus de uerbo ad uerbum transscribi facere ac collacioni et donacioni eiusdem domini regis de iamdictis castris, possessionibus et terris sibi facte nostrum reginalem consensum et beniuolam permissionem ac uoluntatem approbanter prebere dignaremur. Cuius tenor talis est: *(Slijedi listina kralja Ljudevita od 30. oktobra 1350.)* Nos igitur secundum quod reginalem nostre sublimitatis exigenciam postulat et requirit vniuscuius-

que regii fidelis merita animo meciamur pietatis et hiis, quos opera sue uirtutis regali remuneracione dignos efficiunt et nos grata debemus reddere premia meritorum, prepositis peticionibus eiusdem domini Stephani tocius Sclauonie et Croacie bani iustis et admissione dignis benigno cum fauore auditis, reuocatisque in memoria multiplicibus fidelitatibus et fidelium obsequiorum ipsius meritis magna laude dignis, quibus idem a primeuis sue puericie temporibus in cunctis regiis et regni expedicionibus admodum necessariis, prossperis et aduersis ac specialiter in uindicante morte prefati domini regis Andree, filii nostri dulcissimi, que sicut ipsi domino regi, filio nostro karissimo, sic et nobis in hac parte exhibuit et impendit, diuersis fortune casibus pluries in partibus vltramarinis se submittendo feruenti studio et labore sollicito studuit complacere et se reddere graciosum et attemptum, volentes fidelitatum multimodis meritis eiusdem gratuito respondere cum fauore, attendentes[1] eciam, quod dignis digna impendi iustum est et magnos labores copiosa merces reficere debet, prefatum priuilegium ipsius domini Lodouici regis, filii nostri predilecti in nulla sui parre viciatum de uerbo ad uerbum presentibus transscribi et inseri facientes, voluntatem et consensum nostrum, permissionemque nostre reginalis auctoritatis sicut nuper tempore donacionis et collacionis premissorum castrorum, possessionum et terrarum spectancium ad eadem inter iamdictos fluuios Draue et Mura existencium, modo quo supra per eundem dominum regem sibi facte, sic et nunc vigore presencium attribuimus, donamus et prebemus, ymo in quantum nostra iurisdictio reginalis ad ea se extendit, nostre perpetue donacionis titulo approbamus, ratificamus et irreuocabili federe eidem et per eum suis filiis predictis ac eorum heredibus et successoribus conferimus perpetuo et donamus presentis scripti patrocinio et vigore. Vt igitur huius donacionis et collacionis series robur optineat perpetue firmitatis, nec processu temporum per quempiam retractari valeat, vel in irritum reuocari, presentes concessimus litteras dupplicis sigilli nostri munimine roboratas. Datum Bude, per manus venerabilis viri domini Johannis electi confirmati ecclesie Wesprimiensis, aule nostre cancellarii fidelis nostri, sexto kalendas aprilis, anno ab incarnacione domini M⁰CCC⁰ quinquagesimo primo.

Iz originalne potvrde hercega erdeljskoga Stjepana od 28. marca 1351. u kr. ug. državnom arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 4153. — Stara signatura: N. R. A. fasc. 516. no. 44.

Fejér Cod. dipl. Hung. IX. 2. p. 81.—84.

[1] Pisano: attendens.

10.

1351, 28. (?) marta.

Herceg erdeljski i hrvatski Stjepan potvrdjuje listinu kraljice Elizabete od 27. marta o darovanju gradova Čakovca i Strigov.

Stephanus dei gracia dux Transsiluanus vniuersis Christi fidelibus presentibus et futuris presens scriptum inspecturis salutem in eo in quo resident incrementa salutis. Vt digne petencium extollenda sint preconia, racio requirit sapientis. Proinde ad vniuersorum noticiam tam presencium quam futurorum harum serie declaramus, quod vir magnificus dominus Stephanus tocius Sclauonie, Croacie et Dalmacie banus nostre serenitatis adeundo presenciam quasdam litteras priuilegiales excellentissime principisse domine Elizabeth eadem gracia regine Hungarie genitricis, formam et tenorem priuilegii serenissimi et magnifici principis domini Lodouici premissa gracia Hungarie, Jerusolim et Sicilie regis, fratris nostrorum karissimorum super donatiua collacione castrorum Oztrogo et Chaktornya vocatorum ac possessionum seu villarum nec non aliarum vtilitatum pertinencium ad eandem confecti in formam beniuoli assensus, condonacionis et acceptacionis de uerbo ad uerbum transumptiue in se continentes tenoris infrascripti nobis demonstrauit, ac in eo, vt ipsas priuilegiales litteras reginales acceptantes de verbo ad verbum transscribi ac dicte regali collacioni de eisdem castris et possessionibus facte gratum nostrum preberemus consensum ducalem et assensum nobis humilime flagitando. Quarum quidem litterarum priuilegialium tenor is est: *(Slijedi listina kraljice Elizabete od 27. marta 1351.).* Nos itaque consonis et congruis supplicacionibus ipsius domini Stephani bani, prout fidelibus virtutum suorum merita largiente regali dono prefulcitis nostre ducali serenitati incumbit benigno preesse cum fauore, memoratam donatiuam collacionem predictorum castrorum possessionumque seu villarum nec non aliarum vtilitatum pertinencium ad eadem, prenominato Stephano bano, ut premissum est factam, ducali auctoritate habentes gratam vtique et acceptam, premissas priuilegiales litteras reginales, tenorem ipsius regalis priuilegii in se continentes de uerbo ad uerbum presentibus litteris nostris priuilegialibus transsumptiue redigi sigillique nostri pendentis apposicione autentici seu maioris fecimus communiri. Datum per manus magistri Georgii aule nostre prothonotarii dilecti et fidelis nostri, anno domini MCCC^{0} quinquagesimo primo, septimo kalendas aprilis, ducatus autem nostri anno primo.

Original na pergam. u kr. ugar. drž. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 4153. — Stara sign. N. R. A. fasc. 516. no. 44.

Na listini visi o svilenoj vrvci crvene i zelene boje dobro sačuvani pečat.

Datum listine je očito pogrješan (26. marta) budući prepisuje listinu od 27. marta (septimo kal. — sexto kal.).

Pogrješka se tumači najlaglje tako, da se uzme, te je pisar znao, da ima staviti kao datum odmah slijedeći dan datuma listine kraljičine (sexto kalendas aprilis), pak umjesto da snizi brojku ispred kalenda za jedan, on ju je ne pazeći, po običnom današnjem brojenju za jedan digao. — Zato je najvjerojatnije datum 28. marta.

11.

1351, 29. marta.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski potvrdjuje posjed braće Novakovića.

Lodouicus dei gracia Hungarie, Dalmacie, Croacie, Rame, Seruie, Gallicie, Lodomerie, Cumanie, Bulgarique rex, princeps Salernitanus et Honoris montis sancti Angeli dominus omnibus Christi fidelibus presentibus et futuris, presens scriptum inspecturis salutem in omnium saluatore. Cum bene meritis fauor debitus inpenditur et sinus dileccionis panditur, deus placari creditur et subditi ad fidelitatis opera exercienda deuocius incitantur, accenduntque se spe et desiderio amplioris retribucionis pie confoueri. Proinde ad vniuersorum noticiam harum serie uolumus peruenire, quod nos, qui ex solita regie pietatis clemencia, cunctorum nobis fideliter obsequencium merita, animo meari pietatis et omnibus merentibus sinum pandere solemus dileccionis, considerantes fidelitates ac fidelium seruiciorum preclara ac multimoda merita Nowak filii Petri fidelis aule nostre militis, que idem in cunctis nostris et regni nostri negociis prosperis et aduersis cum sincere fidelitatis feruore, specialiter in partibus transmarinis, ad quas nos pro sumpmenda vindicta mortis quondam serenissimi et magnifici principis domini Andree Jerusalem et Sycilie regis, fratris nostri karissimi, qui tamquam agnus immolatus per occultos proditores miserabiliter interemptus et nequiter extitit iugulatus, cuius mors crudelissima medullam nostri cordis dira passione amarissime lacerabat, accesseramus, nobiscum proficiscendo diuersos labores et honera expensarum supportando, nostre maiestati adherendo, exhibuit et impendit, racione quorum licet ipse a nobis longe hys maiora mereretur, ut tamen ipsius seruiciis aliquatenus regio occu-

rerre donatiuo videamur, quasdam villas nostras legales, vnam videlicet Noacy vocatam sub castro ipsius Ztrouicha vocato existentem, et villam Porhouyg; item rectam medietatem villule Bebcy vocate, cuius villule alia medietas ad castrum nostrum Pochatel pertinet, item medietates villarum Tepali, Dolyany et Hothuane vocatarum, ac terciam partem ville Byhorygh vocate, simul cum villula Besane vocata, in regno Croacie existentes, que quidem ville et villularum medietates hactenus per eundem Nowak a nostra maiestate nomine honoris conseruabantur, eidem Nowak et per eum Gregorio et Johanni fratribus suis, exclusis tandem omnibus aliis fratribus, proximis et cognatis eiusdem Nowak, cum quibus in suis possessionibus hereditariis diuisio fieri deberet, eidem Nowak, Gregorio et Johanni eorumque heredibus, successoribus et posteritatibus cum omnibus et quibuslibet vtilitatibus earundem spectantibus ad easdem, siluis videlicet, pratis, nemoribus, aquis, aquarumque decursibus, fenetis, uirgultis, terris arabilibus cultis, ceterisque earum vtilitatibus et vtilitatum integritatibus, sub hys metis et terminis, quibus usque huc habite extiterunt et possesse, de beneplacita voluntate serenissime principisse domine Elyzabeth inclite regine Hungarie genitricis, et domini Stephani ducis, fratris nostrorum karissimorum, prelatorumque et baronum regni nostri consilio prematuro, dedimus, donauimus et contulimus perpetuo et irreuocabiliter omni eo iure, quo ad nostram collacionem regiam pertinere dinoscuntur possidendas, tenendas et habendas, ymo damus et conferimus in hys scriptis sine preiudicio iuris alieni. In cuius collacionis nostre memoriam, perpetuamque firmitatem presentes eisdem concesssimus literas priuilegiales dupplici sigilli nostri autentici munimine roboratas. Datum per manus honorabilis et discreti viri magistri Tatameri Albensis ecclesie prepositi, aule nostre vicecancellarii, dilecti et fidelis nostri, anno domini M° CCC° quinquagesimo primo, quarto kalendas aprilis, regni autem nostri anno decimo; venerabilibus in Christo patribus et dominis Dominico archiepiscopo Spalatensi, Nicolao Strigoniensi locique eiusdem comite perpetuo et fratre Dyonisio Colocensi archielectis, Nicolao Agriensis, Demetrio Varadiensis, Andree(!) Transiluano, Nicolao Quinqueecclesiensis, Colomano Jauriensis, Michaele Wachiensis, fratre Peregrino Boznensis, et Nicolao Zagrabiensis ecclesiarum episcopis, Johanne Vesprimiensi, fratre Thoma Sirimiensi, fratre Stephano Nitriensi et Thoma Chanadiensi electis confirmatis, ecclesias dei feliciter gubernantibus; magnificis viris Nicolao palatino et iudice Comanorum, comite Thoma iudice curie nostre, Oliuerio magistro thauarnicorum nostrorum, Stephano tocius Sclauonie, Dalmacie et Croacie, Dominico de Machou et Nicolao de Zeurino banis, Paulo magistro thauarnicorum reginalium,

Nicolao Kont pincernarum nostrorum, comite Posoniensi, Leustacio dapiferorum nostrorum comite Simigiensi et Dyonisio agazonum nostrorum magistris, et aliis quam pluribus comitatus regni nostri tenentibus et honores.

Originat na pergameni bez pečata. Kao dodatak sa strane dolazi klauzula o pečatu izgubljenom u Bosni 1363. — U arkivu knezova Esterhazia u Željeznom: Repos. 42. fasc. F. no. 40.

Vjesnik zem. arkiva god. VII. 149.—150.

12.

1351, 30. marta. U Čazmi.

Pred kaptolom čazmanskim dijele stranke posjed Kristolovec.

Nos capitulum Chasmensis ecclesie memorie commendantes significamus quibus expedit vniuersis presencium per tenorem, quod Valentinus filius Sampsonis, tam pro se quam pro Georgio, Fabiano, Petro et Boleta filiis suis a parte v̊na, ab altera autem Petrus filius Iwan dictus Cheh et Nicolaus filius Stephani filii Laur[encii] personaliter coram nobis constituti, eedem partes assumpserunt et obligarunt se propter bonum pacis et ut in posterum ipsi et eorum heredes pace perpetua perseuerent, possessionem ipsorum C[ri]stolouch nominatam iuxta fluuium Thopolcha existentem cum suis vtilitatibus et pertinenciis vniuersis in tres partes coequales inter se diuidere et metis, terminis ac signis nostro testimonio mediante separare, dum cicius ipsis placuerit et fuerit racionis; ita tamen, quod vnam partem dicte possessionis Valentinus cum filiis suis supradictis habebit liberam facultatem percipiendi et perpetuo possidendi, alie vero due partes eisdem Petro et Nicolao similiter iure perpetuo optinende remanebunt absque contradiccione partis prenotate. Hoc eciam declarato et assumpto per eosdem, quod, si quem ipsorum absque heredum solacio viam vniuerse carnis ingredi contingat, quod absit, extunc porcio morientis cum suis vtilitatibus vniuersis succedat ad manus et proprietatem viuencium possidenda et habenda eo facto; nec eciam aliquis ex eisdem pro suis necessitatibus emergendis possit vel valeat suam porcionem alienis precio vendicionis expe[n]d[e]re, nisi inter se redim[er]e possint et valeant. Datum quarta feria proxima post dominicam letare, anno domini MCCC^{0} quinquagesimo primo.

Original na pergameni u knjižnici narod. muzeja u Budimpešti a. 1351., bivša zbirka Végheliјeva.

Na hrptu vidi se trag pritisnuta šiljato-ovalna pečata.

13.

1351, 11. aprila. U Budimu.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski potvrdjuje način ubiranja desetine za biskupa i kaptol zagrebački.

Nos Lodouicus dei gracia rex Hungarie memorie commendantes tenore presencium significamus quibus expedit universis, quod venerabilis in Christo pater, dominus Nicolaus, dei et apostolica gracia episcopus ecclesie Zagrabiensis, dilectus nobis et fidelis, ad nostre serenitatis accedendo presenciam exhibuit nobis litteras privilegiales magnifici viri domini Nicolai de Zech, quondam bani tocius Sclauonie et Croacie, nunc vero bani de Zeuryno, tenoris infrascripti, petens nostram humiliter excellenciam, ut easdem ratas habere et nostris dignaremur litteris patentibus confirmare. Quarum tenor talis est: *(Slijedi listina od 16. augusta 1346.).* Nos itaque, qui ex debito officio suscepti regiminis dei ecclesias in suis iuribus et libertatibus tenemur conservare, peticionibus prefati domini episcopi benigniter inclinati, predictas litteras privilegiales ipsius domini Nicolai bani, litteras excellentissimi principis domini Karoli, condam illustris regis Hungarie, patris nostri karissimi, felicis memorie, confirmative transcribentes eatenus, quatenus rite et legitime existunt emanate, ut vires earum veritati suffragantur, patenter cum omni suo tenore, presentis scripti patrocinio duximus confirmandum. Pro ulteriori autem commodo et statu ipsius ecclesie insuper volumus et committimus, ut decimas sub ipso episcopatu ubique existentes, decimatores dicti domini episcopi statim post festum beati regis Stephani inmediate dicare possint, contradiccione quorumlibet non obstante, et facta dicacione infra triginta vel quadraginta dies quivis suas decimas absque ulteriori dilacione solvere teneatur. Item volumus, quod omnes libere ville suas decimas in specie iuxta continenciam predicti domini bani dare et solvere teneantur, salvis decimis episcopalibus et capituli absque [mora] ad cellaria eorumdem episcopi et capituli in specie debentibus provenire. Datum Bude, feria secunda proxima post dominicam ramispalmarum, anno domini MCCC quinquagesimo primo.

Original u arkivu kaptola zagrebačkoga act. capit. ant. fasc. 2.
Lib. stat. capit. Zagrab. part. IV. cap. 1.
Tkalčić Mon. episcop. Zagrab. II. 101.—103.
Tkalčić Mon. civ. Zagrab. I. 198.—199.

14.

1351, 23. aprila. U Požegi.

Pred kaptolom požeškim Petar i Stjepan sinovi Cimbini zalažu neke svoje posjede.

Nos capitulum ecclesie beati Petri de Posaga memorie commendantes significamus tenore presencium quibus expedit vniuersis, quod magistri Petew et Stephanus filii magistri Stephani dicti Cymba ab vna parte, et honorabilis vir magister Petrus lector ecclesie Boznensis vna cum comite Gyurkee fratre suo ex altera coram nobis personaliter constituti, iidem Petev(!) et Stephanus magistri confessi sunt concorditer oraculo viue vocis, quod ipsi post decessum magistri Dominici fratris eorum maioris tot necessitatibus et causis tempore eiusdem et per consequens aduersis partibus exortis fuissent inuoluti, quod nisi subsidio pecuniali predictorum magistri Petri et comitis Gyurkee fratris sui, quibus se nemo propinquorum seu aliorum quorumlibet in releuandis necessitatibus suis tam in rebus quam personis exhibuit prompciorem se semper subleuassent, leuiter non paucis partibus possessionariis priuare potuissent, nam inter alia cum eis necessitas non modica immineret, dedissent eidem magistro Petew decem marcas denariorum promptorum et duplicatorum conpoti prouincie de Wlkow ad racionem inpignoracionis cuiusdam ville Jacobfolua dicte, quam prius condam magistro Benedicto lectori pro aliis decem marcis similium denariorum inpignorauerant et demum ipsam idem magister sepedictus ipsis idem magistro Petro et comiti Gyurke pro eisdem decem marcis quibus sibi erat inpignorata reinpignorasset et similiter dedissent eidem magistro Stephano decem marcas denariorum promptorum, sed ad conpotum dicte nostre prouincie de Posaga, pro quibus sibi quandam villam suam Borchinfolua dictam inpignorauisset, prout hec omnia in patentibus honorabilis capituli ecclesie Boznensis, comitis capelle regie et nostris litteris clarius continetur, sicque ipsis villis. videlicet Jacobfolua pro viginti et Borchinfolua pro decem marcis, ut premittitur, ad eosdem magistrum Petrum et comitem Gyurke fratrem suum existentibus, denique nunc in factis suis iuxta decenciam sui honoris minime procedere valuissent, recepissent ab eisdem super

hec quadraginta marcas promptorum et duplicatorum denariorum ad racionem prouincie de Wlkou supradicte, pro quibus quidem prioribus triginta et modernis quadraginta marcis et nichilominus, ut prefertur, pro multiplicibus gratuitis conplacenciis, confidenciis et seruiciis sibi per eosdem inpensis, licet plura mererentur, tamen in aliqualis gratum reconpensacionis beneficio predictas duas villas Jacobfolua et Borchinfolua nuncupatas in eodem comitatu de Wlco (!) et in eorum possessione Wylak uocata existentes, metis infrascriptis ab alia eorum possessione precisas cum vniuersis earum utilitatibus intra easdem metas existentibus, predictis videlicet magistro Petro lectori et comiti Gurke (!) fratris ac Egidio filio eiusdem comitis Gyurke irreuocabilis uendicionis ac donacionis tytulo dedissent et contulissent, ymmo dederunt et contulerunt coram nobis pleno iure possidendas, tenendas pariter et habentes (!) realiter. Uolentes et benigniter annuentes, quod tam ipsi, scilicet magister Petrus et comes Gyurke frater suus ac Egidius filius eiusdem, quam per eos eorum hereditarii successores in corporali dominio prefatarum villarum secure iugiter perseuerent, nec processu temporum aliquatenus priuari valeant per ipsos scilicet filios magistri Stephani Cimba dicti uel eorum successores de eisdem, asumpserunt insuper coram nobis, quod si quam partem de pertinenciis dictarum villarum intra metas subscriptas existentem abstrahi contingat inposterum quoquo modo, extunc huiusmodi defectum ibidem de alia parte cum terra uel silua supplere tenebuntur ipsi uel ipsorum posteritates conpetenter. Mete autem predicte prout nobis ipsi iidem in registro ostenderunt sic procedunt: Prima incipit a septemtrione in arbore piri antiqua in quodam fluuio tempore yemali fluente et progreditur directe ad meridiem per terras arabiles uersus siluam Ztorkouach[1] ad arborem harast geminatam, de qua directe per eandem siluam usque ad aliam partem eiusdem ad quandam grossam similem arborem harast in caudula eiusdem silue existentem, de qua recte per terras arabiles uadit ad fluuium Azocna ad arbores populi inter quas est parua harazt, de quibus in medio eiusdem fluuii et contra ipsius cursum tendit ad occidentem vsque ad villam Tolovch[2] dictam, et in quodam angulo eiusdem fluuii prope eandem villam exit ad dextram in proximam viam, per quam de alio fine ville predicte reintrat in fluuium memoratum, in cuius medio uadit supra similiter ad quendam angulum eiusdem fluuii iuxta quoddam biuium, scilicet per modum crucis habitum, de quo angulo et ad quod biuium exiendo uadit ibidem ad arbores pirorum, quarum vna existit per se bifurcata et de illa directe

[1] Zcorkouach(?).
[2] Tolcovch.

tendit ad septemtrionem et eundo per quendam rubum intrat in magnam viam, per quam transeundo quandam siluulam Knea dictam exit de ipsa via ad quoddam stagnellum Jezero dictum, de quo tendit inter fenilia et agros arabiles modicum ad partem tendendo sinistram et uadit uersus quasi orientem estualem ad quendam fluuium pluuialem in quo ad paruum iactum lapidis ad alium similem fluuium et ab hinc dimissa ad sinistram quadam via intrat siluam per aliam magnam viam directe ad partem aquilonis et uenit in aliam viam de villa Maztinch uersus ecclesiam eandem, in qua flectitur recte ad orientem et uenit iterum ad aliam viam, per quam flectitur ad meridiem et uadit usque ad quendam agrum, inter quem et siluam dimissa via uadit ad sinistram ad bonum iactum lapidis et deinde iterum ad meridiem diuidendo agrum ad pedem silue predicte, quem girando inter agrum et ipsum et quandam magnam viam pertranseundo vadit directe inter agros ad meridiem ad quandam magnam et troncatam arborem harast in prius nominato fluuio existentem, de qua iuxta viam ad pirum supradictam videlicet ad priorem metam ibique terminatur. Presentes uero nostro confirmabimus priuilegio, dum nobis fuerint reportate. Datum sabbato proximo ante festum beati Georgii martiris, anno domini M° CCC° quinquagesimo primo.

Original na pergameni u kr. ugar. državnom arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 33.601. — Stara signat.: N. R. A. fasc. 1509. no. 13. Na hrptu bio je pritisnut ovalni pečat.

15.

1351, 1. maja. U Zagrebu.

Pred kaptolom zagrebačkim daruje Nikola Petrov Ludbreški svoj posjed Gostović svojoj ženi.

Nos capitulum Zagrabiensis ecclesie significamus tenore presencium quibus expedit vniuersis, quod nobilis vir magister Nicolaus filius Petri de Ludbregh in nostri presencia personaliter constitutus, quandam possessionem suam Goztouich vocatam titulo empcionis ad ipsum deuolutam in comitatu Crisiensi existentem, in qua ecclesia in honore sancti Laurencii martiris est constructa, cum omnibus suis vtilitatibus et pertinenciis quibuscunque quoquo modo vocitatis sub suis metis et limitibus, quibus eam ipse tenuit et possedit matura deliberacione prehabita dixit et confessus est se dedisse, donasse, tradidisse et assignasse nobili domine

Tetis vocate consorti sue, filie videlicet Georgii de Bedna iure perrpetuo et irreuocabiliter possidendam, tenendam pariter et habendam. In cuius rei testimonium presentibus sigillum nostrum duximus apponendum. Datum in octauis festi sancti Georgii martiris, anno domini M°CCC° quinquagesimo primo.

Original na pergameni u kr. ugar. drž. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 33.341. — Stara sign.: N. R. A. fasc. 446. no. 9.

Na listini visi pečat o zelenoj svilenoj vrvci.

16.

1351, 17. maja. U Zagrebu.

Nikola biskup zagrebački imenuje prvoga župnika novoveškoga svojim osobitim kapelanom, a tako imadu biti i njegovi nasljednici.

Nicolaus dei et apostolice sedis gracia episcopus Zagrabiensis, universis presencium noticiam habituris salutem in domino sempiternam. Ea, que in augmentum honoris nostre ecclesie et ad subportandum officii nostri debitum possunt disponi utiliter, sunt procul dubio sagaciter advertenda. Perpendentes igitur, quia usque ad hec tempora per nostros predecessores non invenitur fuisse provisum de certa persona ydonea que in missis celebrandis in nostra ecclesia maiori iuxta ordinacionem antiquam subportaret episcopalem personam, sed invitabatur quandoque unus et aliquociens alter et interdum insufficiens sacerdos ad servandas ebdomadas episcopales in misse officio, que nobis minime placuerunt Ideo nos, volentes honori episcopali provide consulere in hac parte, discretum virum dominum Blasium, primum plebanum ecclesie sanctissimi Baptiste Johannis de Zagrabia, in nostrum specialem recepimus capellanum, ipsumque et suos sucessores per tempora tali prerogativa inter cetera duximus honorandos, quatenus ipse Blasius plebanus et sui successores pro specialibus capellanis presulum Zagrabiensis ecclesie de cetero habeantur, ipsasque ebdomadas episcopales, quociens occurrent servande in misse officio, teneantur cum devocione debita observare. In quorum premissorum testimonium presentes duximus concedendas· Datum XVII. mensis maii, anno domini MCCCL primo.

Lib. stat. capit. Zagrab. part. IV. cap. XXV.
Katona Hist. crit. X. 51.—52.
Fejér Cod. dipl. Hung. IX. 2. p. 90.—91.
Tkalčić Mon. episcop. Zagrab. II. 143.
Tkalčić Mon. civ. Zagrab. I. 199.—200.

17.

1351, 21. maja. U Dubrovniku.

Bogoje sin vojvode Bogoja u ime svoje i u ime brata svoga Bogdana, prima očev poklad iz ostavine Mihajla Držića Dubrovčanina.

Bogoe filius Bogoe voyuoda pro se ipso et ut procurator legiptimus Bogdani eius fratris, de qua procuratione plene constat in actis cancellarie, facta eadem die, mense et anno et indictione, fuit contentus et confessus habuisse et recepisse a Saue de Bonda, Çiue Pauli de Gondola et Marino de Goç[e], tesaureriis sancte Marie, pitropis et comissariis Michaelis de Dersia yperpyros ducentos octuaginta, quos dictus Michael de Dersia ordinauit in suo testamento dari debere, ubi sciebat frater Constantinus, prior ordinis fratrum Predicatorum de Ragusio. Et dicti tesaurerii dixerunt mihi Francesscho cancellario, quod dictus frater Constantinus dixerat, quod Bogoe voyuoda, pater dictorum Bogoe et Bogdani, habere debebat dictos yperpyros ducentos octuaginta, volens et mandans Bogoe, receptor dictorum denariorum nomine, quo ut supra, quod si qua carta, scriptura aut testifficatio reperiretur de dictis denariis, quod sit cassa, uana et nullius efficacie, faciens finem, remissionem et quietationem dictis tesaureriis et omnibus, quibus interesset vel interesse poterit de denariis suprascriptis, per ipsum receptis. Ac etiam dominus imperator scripsit domino comiti et communi Ragusii quandam literam, a me Francissco uissa[m], continentem, quod Bogdanus contentabatur, quod dictus Bogoe eius frater habere debeat dictos denarios et ad ipsum spectabat, prout in dicta litera continebatur.

Diversa cancellariae, knjiga g. 1334., u koju je ušito iz g. 1350.—1351. u dubrovačkom arkivu.

Jireček Spom. srp. br. 14, pag. 31.

18.

1351, 24. maja. U Budimu.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski zaštićuje Ani kćeri magistra Mauricija, posjed Zuljum u vukovarskoj županiji.

Nos Lodovicus dei gracia rex Hungarie memorie commendamus per presentes, quod in persona nobilis domine Anna vocate consortis

magistri Ladislai filii Johannis filii Briccii, filie videlicet quondam magistri Maurici (!) extitit protestatum nostre maiestati, quod prout ipsa percepisset, magister Simon frater suus possessionem Zulyum vocatam, que possessio a domina matre predicti magistri Maurici, awa sua omni iure ad ipsam pertineret, ipsa penitus ignorante quondam venerabili in Christo patri Petro episcopo Syrimyensi(!) vendidisset, et nunc eandem venerabilis in Christo pater, frater Thomas episcopus eiusdem ecclesie pro se ipso intenderet conservare in preiudicium ipsius domine non modicum et iacturam. Vnde facta huiusmodi protestacione predictum magistrum Simonem fratrem suum a vendicione vel quovismodo alienacione predicte possessionis Zulyum, ipsum vero fratrem Thomam episcopum Syrmiensem et alios quoslibet ab empcione vel quovismodo se intromissione in eandem facta vel facienda prohibuerunt in persona] eiusdem domine et contradixerunt prohibendo. In cuius protestacionis et prohibicionis testimonium[1] presentes eidem concessimus litteras nostras communi iusticia suadente. Datum Bude, feria tercia proxima ante festum ascensionis domini, anno eiusdem M°CCC° quinquagesimo primo.

Original na pergameni u kr. ug. drž. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 30.654. — Stara sign. Miscellaneorum cista 2. fasc. 2. no. 1. Na hrptu se vidi trag velikog pritisnutog pečata, nema nikakove bilješke ispod njega.

Nagy Cod. dipl. Andeg. V. 495.

19.

1351, 6. juna. U Čazmi.

Čazmanski kaptol prepisuje dvije darovnice za samostan garički.

Capitulum Chasmensis ecclesie vniuersis Christi fidelibus presens scriptum inspecturis salutem in omnium saluatore. Quoniam ea que in tempore aguntur, ne simul cum tempore transeant et obliuionis caligini tradantur, antiquorum inuenit prudencia et modernorum approbat discrecio, vt in signum perpetue memorie litterarum testimonio roborentur. Proinde ad vniuersorum noticiam harum serie volumus peruenire, quod anno domini M° CCC° quinquagesimo primo, in crastino die festi pentecostes religiosus vir frater Stephanus prior Heremitarum ecclesie beate virginis in montibus Garig constructe ad nostram personaliter accedendo

[1] Iznad linije.

presenciam exhibuit nobis duo paria litterarum patencium sub sigillo nostro confectarum, non abrasa non cancellata nec in aliqua sui parte viciata, petendo a nobis suo ac sui conuentus nomine humili cum instancia, ut tenorem et formam earundem propter viarum discrimina ac temporum diversa occurrencia nostris in litteris priuilegialibus de verbo ad verbum redigi et transsummi faceremus, sigilloque nostro consignari, cuius peticionibus iustis et congruis annuentes, maxime quia easdem iustas ac veras fore comperimus, tenorem ipsarum presentibus de verbo ad verbum inseri et transscribi fecimus sigillique nostri apensione consignari. Cuius vnius prime littere tenor talis est: *(Slijedi listina čazman. kaptola od 28. marca 1331.)* Item secunde littere subsequentis forma est talis: *(Slijedi listina čazmanskog kaptola od 26. aprila 1331.)*

Original na pergameni u kr. ugar. drž. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 35.176. — Stara signatura: Acta monast. de Garig: fasc. I. no. 32.

Na listini visi o zelenoj i ljubičastoj svilenoj vrvci pečat.

20.

1351, 6. juna. U Čazmi.

Kaptol čazmanski prepisuje svoje listine od 19. januara 1332. i 21. decembra 1340., kojima Ivan sin Nikole daruje neke zemlje i mlin samostanu garičkom.

Capitulum Chasmensis ecclesie vniuersis Christi fidelibus presens scriptum inspecturis salutem in omnium saluatore. Quoniam ea que in tempore aguntur, ne simul cum tempore transiuntur(!) et obliuionis caligini tradantur, antiquorum inuenit prudenciam(!) et modernorum approbat discrecio, vt in signum perpetue memorie litterarum testimonio roburentur. Proinde ad vniuersorum noticiam harum serie volumus peruenire, quod anno domini M⁰CCC⁰L⁰ primo, in crastina die festi penthecosten(!) religiosus vir frater Stephanus prior Heremitarum ecclesie beate virginis in montibus Garyg constructe ad nostram personaliter accedendo presenciam exhibuit nobis duo paria litterarum patencium sub sigillo nostro confectarum, non abrasa non cancellata nec in aliqua sui parte viciata, petendo a nobis suo ac sui conuentus nomine humili cum instancia, vt tenorem et formam earundem propter viarum discrimina ac temporum diuersa occurrencia nostris in litteris priuilegialibus de verbo ad verbum redigi et transsummi faceremus, sigilloque nostro

consignari, cuius peticionibus iustis et congruis annuentes, maxime quia easdem iustas ac veras fore comperimus, tenorem ipsarum presentibus de uerbo ad uerbum inseri, transscribi fecimus, sigillique nostri appensione consignari. Cuius vnius prime littere tenor est talis: *(Slijedi listina čazman. kaptola od 19. januara 1332.)* Secunde littere subsequentis forma est talis: *(Slijedi listina istoga kaptola od 21. decembra 1340.).*

Original na pergameni u kr. ugar. držav. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. 35.183. — Stara signatura: Acta monast. de Garig. fasc. I. no. 31.

Na listini visi o zelenoj i ljubičastaj, svilenoj vrvci pečat.

Fejér Cod. dipl. Hung. IX. vol. 2. p. 109.

21.

1351, 7. juna. U Zagrebu.

Pred kaptolom zagrebačkim zamjenjuje Bartolomej sin Beludov plemić iz Rovišća svoj posjed Konjsku za posjede Rysnu, Syleuch i Velyku svoga brata Nikole.

Nos capitulum Zagrabiensis ecclesie significamus tenore presencium quibus expedit vniuersis, quod Nicolaus et Bartholomeus filii Belud nobiles de districtu Reuche in nostri presencia personaliter constituti de porcionibus eorum possessionariis infrascriptis iure hereditario ipsos contingentibus tale inter se fecisse concambium retulerunt, quod videlicet idem Bartholomeus porcionem suam possessionariam Konzka vocatam in eodem districtu existentem cum omnibus suis vtilitatibus et pertinenciis quibuscumque, quoquo modo vocitatis, sub suis metis et terminis quibus condam ipse tenuit et possedit predicto Nicolao fratri suo et per eum suis heredibus per concambium dedit, tradidit et assignauit iure perpetuo possidendam, tenendam et habendam; e conuerso dictus Nicolaus possessionarias porciones suas, videlicet Rysna, Syleuch, vbi ipse residenciam habere dinosscebatur, ac Welyka vocatas ipsum contingentes similiter cum omnibus earum vtilitatibus et pertinenciis quibuscumque quoquo modo vocitatis predicto Bartholomeo fratri suo et per eum suis heredibus dedit, tradidit et assignauit iure perpetuo possidendas, tenendas et habendas hoc expresso, quod predictus Nicolaus et Bartholomeus se et eorum iobagiones et colonos cum domibus et edificiis ipsorum infra anni circulum a data presencium quemcumque comode poterint transfere ad dictas terras et porciones possessionarias per

concambium sibi mutuo assignatas, liberam transferrendi habebunt facultatem. In quorum premissorum testimonium presentibus duximus sigillum nostrum apponendum. Datum feria tercia proxima post festum penthecostes, anno domini MCCCL° primo.

Original na pergam. u arkivu jugoslavenske akademije u Zagrebu: Diplomata a. 1351.

Na hrptu nalazi se trag ovalna pritisnuta pečata.

22.

1351, 11. juna. U Zagrebu.

Pred zagrebačkim kaptolom Pavao sin Kristola, te Lacko i Ivan sinovi Petra sina rečenog Kristola, dijele svoje posjede u Koruški i Čvršcu.

Nos capitulum Zagrabiensis ecclesie significamus tenore presencium, quibus expedit vniuersis, quod Paulus filius Christol de comitatu Crisiensi, et Bartholomeus filius eiusdem ab vna parte, ab altera vero Lachk et Johannes filii Petri filii eiusdem Christol, in nostri presencia personaliter constituti retulerunt, quod licet inter eos racione porcionum ipsorum possessionariarum aliqua verba mota fuissent et exorta, tandem predicti Paulus et Bartholomeus volentes premissa bono modo expedire, assumpserunt et se obligarunt, quod absque aliquali lite et citacione predictis filiis Petri, proximis eorum, porcionem eorum possessionariam in Cherztheuecz existentem, ipsos concernentem, videlicet terciam partem eiusdem cum suis utilitatibus et pertinenciis quibuscunque, exceptis vineis et iobagionibus, quos ipse Paulus ad suam transferre tenebitur porcionem, dare tenebuntur quamcunque voluerint, ut assumpserunt et assignare iure perpetuo possidendam, retulerunt eedem predicte partes, tale concambium inter se fecisse de porcionibus eorum possessionariis infrascriptis videlicet, quod dicti filii Petri porcionem eorum possessionariam, ipsos in possessione Koruska vocata contingentem, videlicet terciam partem eiusdem dederunt, tradiderunt et assignarunt predictis Paulo et Bartholomeo, et per eos eorum heredibus perpetuo possidendam; e conuerso autem dicti Paulus et Bartholomeus porcionem eorum possessionariam in possessione Zaberdya vocata existentem, ipsos contingentem, videlicet medietatem eiusdem, predictis filiis Petri dederunt, tradiderunt et assignarunt similiter perpetuo possidendam; obligauit nichilominus se idem Paulus, quod vsque festum natiuitatis domini pro-

xime venturum, Thomam et Jacobum generos suos, de dicta possessione Cherztheuecz vocata, in qua nunc resident, si poterit alias faciet transferri; si vero ex aliqua causa translacionem eorum de dicta possessione Cherztheuecz vsque dictum terminum facere non posset, tunc ipso termino elapso, ipse Paulus dictam porcionem possessionariam, videlicet terciam partem eiusdem possessionis Koruska ipsius filiis Petri tenebitur dare et perpetuare, exceptis vineis et iobagionibus, si in eadem Cherztheuecz iidem filii Petri noluerint residere, et quod tunc predicta possessio Cherztheuecz predictis Paulo et Bartholomeo filio suo, totaliter remanebit perpetuo possidenda; literas eciam causales quascunque, cuiuscunque iudicis vel capituli, in quacunque forma contra se invicem quoquo modo haberent vsque ad hec tempora emanatas, easdem in fraudem contra se reservarent, exceptis literis super possessionibus et divisione rerum ipsorum confectis, mortuas, cassas esse voluerunt et inanes, ac viribus carituras, volentes eciam omnia inter eos vsque ad presencia sibi mutuo quoquo modo illata, excepta possessione Komor vocata, sopita esse et sedata. In quorum premissorum testimonium presentibus duximus sigillum nostrum apponendum. Datum sabbato proximo post festum Penthecostes, anno domini millesimo trecentesimo quinquagesimo primo.

Jednostavni prijepis XVIII. vijeka na papiru kod imov. općine sv. Jelena Koruška kod Križevcima.

Vjesnik zem. ark. VII. p. 247.

Laszowski Listine općine sv. Jelena Koruška, doc. IX.

23.

1351, 16. juna. U Zagrebu.

Kaptol zagrebački na molbu Nikole Petrova Ludbreškoga prepisuje svoju listinu od 28. septembra 1317.

Nos capitulum Zagrabiensis ecclesie tenore presencium significamus quibus expedit vniuersis, quod anno domini M°CCC°L° primo, in festo sacri corporis Christi nobilis vir magister Nicolaus filius Petri de Ludbregh ad nostram personaliter accedens presenciam, exhibuit nobis quasdam litteras nostras priuilegiales sigillo nostro priori et antiquo consignatas tenoris infrascripti petens nos, vt ipsas transscribi nostrique sigilli noui apposicione faceremus consignari. Cuius nos peticioni annuentes, maxime quia ipsas litteras inuenimus non abrasas, non cancellatas, nec in aliqua earum parte viciatas, ideo tenorem earundem presentibus

de uerbo ad uerbum inseri fecimus et nostro sigillo nouo pendenti consignari. Quarum tenor talis est: *(Slijedi listina istog kaptola od 28. septembra 1317., koja sadržaje listine od 13. septembra 1317. i 30. maja 1315.)*

Original na pergameni u kr. ugar. drž. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 33.336. — Stara sign.: N. R. A. fasc. 446. no. 10.
Na crvenoj i žutoj svilenoj vlaknatoj vrvci visi pečat kaptola.

24.

1351, 25. juna. U Zagrebu.

Stjepan ban potvrdjuje privilegija križevačka.

Nos Stephanus tocius Sclauonie et Croacie banus memorie commendantes significamus tenore presencium quibus expedit vniuersis, quod Johannes filius Farkasy villicus de noua villa Crisyensi, Paulus filius Iwanka et Johannes filius Gerdyna hospites de eadem pro se et pro vniuersis hospitibus de eadem ad nostram accedentes presenciam, exhibuerunt nobis quasdam litteras priuilegiales quondam magnifici viri Stephani bani tocius Sclauonie super libertatibus ipsorum confectas, petentes nos humili precum cum instancia, vt easdem ratas habere et nostris litteris priuilegialibus dignaremur confirmare. Quarum tenor talis est: *(Slijedi listina bana Stjepana od 14. aprila 1252.)*. Nos igitur iustis et legitimis peticionibus dictorum Johannis villici, Pauli filii Iuanka (!) et Johannis filii Gerdyna hospitum de noua villa Crisyensi fauorabiliter inclinati predictas litteras priuilegiales ipsius Stephani quondam bani non abrasas non cancellatas nec in aliqua sui parte viciatas de verbo ad verbum presentibus inseri facientes perpetuo valere confirmamus. In cuius rei memoriam perpetuamque firmitatem presentes litteras nostras concessimus priuilegiales pendentis sigilli nostri autentici munimine roboratas. Datum Zagrabie, secundo die festi natiuitatis beati Johannis Baptiste, anno domini millesimo trecentesimo quinquagesimo primo.

Original na pergameni u arkivu grada Križevaca.
Na listini visi crvena svilena vrvca bez pečata.

25.

1351, 11. jula. U Avignonu.

Pavao poslanik kralja ug.-hrv. moli za Matiju Petrova kanonikat u Požegi.

Supplicat sanctitati vestre deuotus vester orator Paulus ambaxiator deuoti vestri filii Ludouici regis Vngarie quatenus . . . . Mathie Petri de Chasma presbitero de canonicatu ecclesie beati Petri de Posaga Quinqueecclesiensis diocesis, vacante per obitum quondam Petri de Chasma, eodem Petro in humanis agente collacioni apostolice reseruato cum omnibus iuribus et pertinenciis suis dignemini prouidere, cum aliis non obstantibus et clausulis oportunis et ercet. (?) Fiat R. Datum Avinione, IIII. idus iulii, anno decimo.

Clement. VI. Reg. supplic. an. X. 21. fol. LXVI. b.

26.

1351, 15. jula. U Kninu.

Ivan Čuz podban hrvatski uvodi Franu sina Stjepanova iz Zadra u posjed imanja Draginića.

Nos Johannes dictus Chus vicebanus Croacie ac comes Tiniensis notificamus quibus expedit vniuersis, quod visis quibusdam litteris serenissimi domini nostri domini Lodouici regis Hungarie continentes in effectu, qualiter idem dominus rex contulit nobili viro Francisco Stephani de Jadra omnes et singulas hereditates omnium et singulorum nobilium de Dranigig[1] sine filiis legittimis quocumque tempore defunctorum, introduci fecimus in tenutam et corporalem possessionem dictarum hereditatum, prehabito ad hoc domini nostri Stephani Croacie bani expresso mandato, ipsum Franciscum seu Philippum cuius filium sui patris nomine per nostros castellanos Ostrouiçe Johannem filium Sandri et alterum Johannem Teutonicum iuxta tenorem dictarum regalium litterarum. Quarum hereditatum has particulas esse nominauit, videlicet terras olim Juani patrui dicti Francisci, quas detinebat Hian(!) Gredinigh, terras olim Dragani, quas detinebat Nasman de Quirino cum fratribus,

[1] Mjesto: Draginig.

terras olim Senay et Dragoslaui fratrum, filiorum olim Dragoslaui, terras olim Juani Crisanich, terras uocatas Kachinosello, que fuerunt a quibusdam Breberiensibus et quibusdam aliis occupate; reseruantes eidem Francisco ius in posterum petendi hereditates huiusmodi aliorum defunctorum nunc obmissas, si quas poterit reperire. Premisse autem inductioni presentes fuerunt: Mladinus de Dobruchiauas pristaldus regionis, Sratman Vulchouich setnicus, Cosmas Tugomerich, Nasman predictus Nouach Vireuich et alii nobiles quam plures. Pro cuius rei firmitate presentes sigillo nostro pendenti fecimus communiri. Datum Tininii, anno domini millesimo trecentesimo quinquagesimo primo, die quinto decimo iulii.

Iz prijepisa kaptola zadarskog od 17. aprila 1459. U gubern. arkivu u Zadru, odio samostana sv. Krševana. Kaps. II. no. 26.

27.

1351, 28. jula. U Budimu.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski nalaže sudcu i občini zagrebačkoj, da provede diobu posjeda pokojnoga Petra gradjana križevačkoga, medju njegovim nasljednicima.

Lodouicus dei gracia rex Hungarie fidelibus suis iudici, iuratis ceterisque ciuibus seu hospitibus montis Grechensis de Zagrabia salutem et graciam. Noueritis, quod licet vniuerse vinearie possessiones, fundus curie, celaria, terre arabiles et alia iura Petruo(l) condam hospitis de Crisio in eodem Crisio existentes seu habita, inter Katerinam ac Elyzabeth filias eiusdem Petruo ab vna parte, ac relictam Martini filii eiusdem Petruo, Martinam et Els filias eiusdem Martini parte ex altera iuxta ordinatiuam disposicionem religiosorum virorum fratrum Petri et Johannis priorum prouincialium ordinis Heremitarum sancti Augustini, filiorum eiusdem Petruo et secundum litterarum eorundem necnon magistri Petri filii Myehaelis comitis comitatus Crisyensis et aliarum quam plurimarum per partes coram nobis exhibitarum continenciam in tres partes iam dudum diuisa extiterint, tamen quia partes prenotate super facto diuisionis supradicte, quemadmodum per continuas eorum querimonias et quam plurium litterarum causancium exhibiciones fuimus informati, a longinqui temporis spacio diuersimode contra inuicem disceptantes, eandem diuisionem inter se altercatiue moliebantur retractare, que tamen

possessionaria iura iuxta morem dicte ciuitatis vestre et libertatem inter filios et filias dicti Petruo, ut in litteris vestris rescripcionalibus lucide apparebat, in quinque partes coequales de iudice diuidi, sed diuisionem inter predictas partes premisso modo factam eo, quod per nostram excellenciam litteris nostris mediantibus confirmatam fuisse reperissetis, minime retractare debere notificabatis, ideo nos pro sedaria ampliori parcium disceptacione vniuersis litteris prioribus parcium predictarum, tam scilicet nostris quam aliorum quorumcunque super ipsa diuisione actenus quoquo modo confectis, regya(!) auctoritate per omnia cassatis, factum premisse diuisionis per vos iuxta eiusdem ciuitatis vestre modum et libertatem inter easdem partes, ne per vlteriorem cause prosecucionem bona eorum et labores consumpmentur, iuridice moderare et finaliter determinare volentes, volumus et fidelitati vestre firmo regio sub edicto damus in mandatis, quatenus in termino per nos(!) partibus ad hoc ordinato factum predicte possessionarie diuisionis presente testimonio honorabilis capituli ecclesie Zagrabiensis, quod per ipsum capitulum illic serie presencium transmitti iubemus, iuxta modum, libertatemque et consuetudinem dicte ciuitatis vestre ab antiquo approbatam, fauore, amore uel odio cuiuslibet partis non allecti vniuersis et quibuslibet litteris parcium prioribus viribus et vigore per omnia carere commissis, finaliter determinantes, vniuersa possessionaria iura predicti Petruo condam hospitis de Crisio, deum et eius iusticiam seruando pre oculis, iuxta fidei et fidelitatis vestre deo et sacre corone regie debite puritatem iure dicte ciuitatis vestre obseruato de nouo conscienciose diuidatis inter partes supradictas, vnicuique earum sua iura possessionaria pacifice possidere relinquendo, aliud pro nostra gracia et dileccione non facturi. Datum Bude, feria quinta proxima post festum beati Jacobi apostoli anno domini M°CCC° quinquagesimo primo.

Iz diobnog lista Jakoba sudca zagrebačkoga od 6. septembra 1351., kako ga prepisao Ivan sudac križevački 9. februara 1352. — Original potonje na pergameni u arkivu grada Križevca br. 5.

28.

1351, 6. augusta. U Čazmi.

Čazmanski kaptol prepisuje svoju listinu od 20. januara 1340., koja sadržaje neko darovanje samostanu garićkom.

Nos capitulum Chasmensis ecclesie significamus tenore presencium quibus expedit vniuersis, quod religiosus vir frater Stephanus ordinis fratrum Heremitarum ecclesie beate virginis de Garyg, quasdam litteras nostras patentes tenoris infrascripti per discretum virum magistrum Gregorium socium et concanonicum nostrum fecit nobis exhiberi, petens a nobis cum instancia, vt ipsas litteras de uerbo ad uerbum transscribi et in formam priuilegii redigy(!) nostroque pendenti sigillo consignari faceremus. Quarum quidem litterarum tenor talis est: *(Slijedi listina čazm. kaptola od 20. januara 1340.)* Nos uero iustis peticionibus predicti fratris Stephani ordinis fratrum Heremitarum prefatorum annuentes, predictas litteras de uerbo ad uerbum transscribi et in formam priuilegii redigy sigilloque nostro pendenti fecimus consignari. Datum in festo beati Sixti pape, anno domini millesimo CCC^{0}L^{0} primo.

Original na pergameni u kr. ugar. drž. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 35.180. — Stara sign.: Acta Monast. de Garig, fasc. I. no. 30. Na listini visi crvena svilena vrvca bez pečata.

29.

1351, 23. augusta. U Zagrebu.

Petar župan zagrebački prepisuje odluku tavarnika Lovrinca glede posjeda Kobilja i Sviblјan.

Nos magister Petrus, comes Zagrabiensis et castellanus de Zamobor significamus presencium per tenorem quibus expedit memorie commendantes, quod anno domini MCC quinquagesimo primo, feria tercia proxima post festum beatissimi Stephani regis, Jacobus iudex civitatis Grecensis ac Nicoletus, Stephanus et Jaxa, condam iudices et concives de eadem, ad nostram accedentes presenciam exhibuerunt nobis litteras patentes excellentissimi principis et domini, domini Lodouici dei gracia regis Hungarie, domini nostri naturalis, sigillo suo anulari consignatas, petentes nos precum cum instancia, ut tenorem earum presentibus inseri faceremus et nostro sigillo consignari ad cautelam, timentes, ne per dis-

crimina viarum ipsas litteras eos amittere contingat. Quarum tenor talis est: *(Slijedi listina od 30. jula 1346.)* Nos vero supradictorum Jacobi iudicis civitatis prenotate ac Nicoletti, Stephani et Jaxe condam iudicum et concivium de eadem iustis peticionibus anuentes, maxime quia ipsas litteras invenimus non abrasas, non cancellatas nec in aliqua ipsarum parte viciatas, tenorem earum de verbo ad verbum presentibus inseri fecimus et nostro sigillo consignari. Datum Zagrabie, die et anno, ut supra.

Original u arkivu grada Zagrebu, na ledjima trag pritisnuta pečata. Tkalčić Mon. civ. Zagrab. I. p. 200.—201.

30.

1351, 1. septembra. U Avignonu.

Klement VI. papa nadbiskupima dračkomu i dubrovačkomu i biskupu trogirskomu, da neke zabludjele u srpskim i hrvatskim zemljama u herezĳu, od herezĳe odvrate i vjeri povrate.

Clemens episcopus servus servorum dei. Venerabilibus fratribus Antonio Duracensi et Helye Ragusino archiepiscopis, ac Bartholomeo episcopo Traguriensi, salutem et apostolicam benedictionem. Inter cetera, que apostolatus officio, cui quamquam immeriti disponente domino presidemus, imminent peragenda, illud potissime humeris nostris incumbit, ut contra scismaticorum et hereticorum venena pestifera, quibus catholice fidei puritatem conantur inficere, per nos et alios, prout locorum et temporum qualitas exigit, partes apostolice solicitudinis apponamus. Nuper siquidem rumor infestus ad nostrum non sine gravi mentis turbatione perduxit auditum, quod nonnulli iniquitatis filii se christianos solo nomine profitentes, fidei tamen christiane prorsus adversi, in nonnullis regnis Rassie, Albanie et Sclavonie, ac aliis circumadiacentibus partibus inconsutilem tunicam domini nostri dividere et lacerare conantes, ac perniciosa scismata suscitantes, novas inducunt sectas, variosque seminare moliuntur errores, ex quibus, ut aliquos recitemus, falso pertinaciter asserunt, spiritum sanctum non a filio, sed a solo patre procedere, non attendentes, quod sicut sacrosancta Romana ecclesia, mater fidelium omnium et magistra, tenet et docet, ac orthodoxorum patrum atque doctorum latinorum pariter et grecorum habet incommutabilis et vera sententia, sacri concilii declarat auctoritas, idem spiritus sanctus eternaliter ex patre et filio tanquam ex uno principio unica spi-

racione procedit. Item mendaciter asserunt contra ea, que prefata Romana tenet et docet ecclesia, corpus Christi non in azimo, sed in fermentato pane confici debere, et quod in azimo confectum est, esse denegant corpus Christi, illudque in sue dampnacionis cumulum blasphemiis inclamare, deturpare manibus, et quod sceleratius est, conculcare pedibus non verentur. Dicunt eciam, formam baptismatis et confirmationis iuxta ritum, quem prefata Romana servat ecclesia, falsam fore, ac ipso vero baptismate baptizatos baptismati et confirmationi secundum ritum prefatum susceptis damnabiliter renunciare et rebaptizari compellunt. Preterea dampnabili detestacione dicuntur asserere, eandem Romanam ecclesiam, cui universi christiane fidei professores subesse noscuntur eiusque tenentur instituta servare, in plerisque aliis, que presentibus exprimere non curamus, a vere fidei tramite deviare. Intelleximus etiam, quod nonnulli archiepiscopi et episcopi precium earundem sacros ordines indecenter et contra sacrorum canonum instituta conferunt, et super matrimoniis contrahendis in gradibus prohibitis dispensare contra instituta prefata propria temeritate presumunt, quodque religiosi quam plures mendicantium ordinum commissum sibi fore ab apostolica sede in eisdem partibus legacionis officium minus veraciter asserunt, eoque pretextu nonnulla illicita temere acceptare presumunt in suorum et aliorum animarum periculum et scandalum plurimorum. Cupientes igitur huiusmodi eiusdem orthodoxe fidei et animarum periculis, prout ex debito premissi tenemur officii, oportunis et efficacibus studiis obviare, ac de vestre circumspectionis industria gerentes in hiis et aliis fiduciam in domino specialem, fraternitati vestre per apostolica scripta committimus et mandamus, quatenus vos vel duo aut unus vestrum ad loca dictarum partium, de quibus vobis magis expedire videbitur, vos personaliter conferentes, et contra errantes, presumptores et attemptatores huiusmodi pro ecclesia sancta dei vos deffensionis murum viriliter apponentes, premissa scismata dissipare, sectas dissolvere, errores evellere, excessus corrigere, deformia reformare et errantes ipsos ad veram ipsius catholice fidei unitatem, dicteque Romane ecclesie ritus et mores reducere, quantum vobis inspirabit altissimus, auctoritate nostra fideliter studeatis, invocato ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis, contradictores quoslibet et rebelles, cuiuscumque preeminentie, status, ordinis vel condicionis existant, auctoritate nostra per censuram ecclesiasticam, appellatione postposita, compescendo. Quecunque vero in premissis duxeritis facienda, et que vobis alias circa ea videantur agenda, nobis fideliter et solerter intimare curetis, ut super ipsis providere salubriter,

auctore domino, valeamus. Datum Avinione, kalendis septembris, anno decimo.

Theiner Mon. Hung. I. no. 1226. p. 802.—803. — Iz reg. orig. an. X. com. lib. II. fol. 1.

Eubel Bullarium Franciscanum Tom. VI. 261. no. 597.

31.

1351, 6. septembra. U Zagrebu.

Jakob sudac i općina zagrebačka, po nalogu kralja od 28. jula 1351. dijeli ostavinu Petra gradjanina križevačkoga medju njegove nasljednike.

Jacobus iudex, Wlcheta, Petrus, Mychael, Andreas, Stephanus, Enderey, Bartuch et Welinus iurati consiliarii et vniuersi ciues de monte Grech omnibus Christi fidelibus presentibus pariter et futuris presencium noticiam habituris salutem in omnium saluatore. Ad ea que nostri desiderant officii documenta iustum et benignum conuenit inpartire consensum dummodo equitati conueniant, iusticie congruant et saluti proficiant animarum. Sane ad vniuersorum noticiam tam presencium quam futurorum harum serie volumus peruenire, quod domina relicta Martini filii Petruo (!) condam hospitis de noua villa Crisyensi vnacum Martina filia sua ex eodem Martino procreata pro se personaliter, ac Else similiter filie dicti Martini ex eadem domina progenite nomine parte ex una, item Elyzabet filia dicti Petruo personaliter et pro Katerina filia similiter Petruo Paulus filius eiusdem Katerine ab altera ad nostram accedentes presenciam exhibuerunt nobis quasdam litteras serenissimi principis domini Lodouici dei gracia incliti regis Hungarie, domini nostri naturalis sub annulari sigillo eiusdem conscriptas hunc tenorem continentes: *(Slijedi listina kralja Ljudevita od 28. jula 1351.)* Nos itaque ipsius domini nostri regis mandatis ex premissarum litterarum eiusdem tenore nobis firmiter iniunctis et districte, fidelitate qua astringimur obtemperare desiderantes, eisdem litteris honore condecenti susceptis, partibus antedictis sabbatum ante festum natiuitatis virginis gloriose nunc venturum proximo per nos pro termino autoritate regali ex uigore litterarum premissarum in presenti tamen terminanda nobis concessa assignato, coram nobis in sede iudiciaria pro tribunali consedentibus, presente viro discreto magistro Mychaele canonico ecclesie Zagrabiensis testimonio et homine honorabilis capituli eiusdem ecclesie per idem

capitulum ad mandatum regium in medium nostri destinato comparentibus et astantibus, iam dicta domina relicta prefati Martini suo, vt premittitur, personaliter ac Martine et Els filiarum suarum nominibus egit eo modo proponendo, quod ipse Martinus condam consors suus vniuersas possessiones et possessionarias porciones supradicti Petruo tam de propriis bonis quam eiusdem a parentibus suis tempore tradicionis nuptui ad eundem Martinum secum apportatis et ductis, diligenti cultura prehabita meliorando et eciam alias titulo empcionis optinendo augmentasset et ampliasset et ex eo ipse possessiones sibi et dictis suis filiabus racione premissorum, vel saltem bona que in earundem augmentacione ex industria dicti Martini consortis sui de bonis eorundem exposita fore dignoscuntur, deberent pertinere, in cuius oppositum prefata domina Elyzabet pro se personaliter, Paulus vero filius dicte domine Katherine pro eadem Katherina matre sua respondebant ex aduerso, quod ipsas possessiones memoratus Martinus vsque ad terminos vite sue cum vxore et filiabus prenotatis possedissent, vniuersos fructus et vtilitates earundem percipiendo, eo ob hoc nimirum de racione debuerunt tanquam idem in eodem ampliari; de eo autem, quod ipsa domina relicta Martini bona sua a parentibus suis dicta in earundem possessionum incremento exposita fore asserebat, hoc allegarunt, vt ipsa domina vnam bonam vyneam(!) de vyneis iam dicti Petruo prius quam dicta possessio ad vsum trium personarum, videlicet in tres partes, de quarum vna filie ipsius Martini, de duabus vero partibus filie ipsius Petruo debuerunt contentari, diuisa extitisset, sortita fuisset et nunc habetur integraliter. Nos vero auditis parcium proposicionibus et obiectis, ex susscepti mandati prelibati domini nostri regis officio, tum pro eo quia preallegati religiosi viri fratres Petrus et Johannes filii dicti Petruo omni iuri omnique proprietati, quod uel quam in eiusdem possessionis, dummodo racione successionis se habuisse crederent, renunciassent ad usum duarum sororum suarum et duarum filiarum ipsius Martini, vt in pluribus scriptis exinde confectis informabamur euidenter penitus reliquissent possidendam, tum quia ciuitatis nostre priuilegio et consuetudine libertatis a tempore fundacionis approbatis filii et filie de bonis parentum mobilibus et immobilibus gaudere deberent equaliter et potiri, deo et eius iusticia habita pre oculis, fauore uel odio cuiuslibet partis procul abiectis, fide et fidelitate deo et sacre corone regie debita mediante taliter iudicantes duximus determinandum, quod quia possessio vel possessionarie porciones iam dicti Petruo quocunque nomine censeantur, excepta dicta vinea relicte prefati Martini collata, in tres coequales partes diuidi debeant et teneantur, ex quibus vnam partem filie ipsius Martini et heredes eciam si plures essent, duas vero partes predicte Elizabeth et Katherina filie ipsius Petruo pacifice

perpetue possidebunt commisimus, nichilominus auctoritate regia predicta silencium in premissis obtinere, ita quod si que parcium partem alteram pretextu premisse diuisionis in laboribus fatigare uel in rebus agrauare in causam attrahendo temporis in processu niteretur uel atemptaret, extunc pene calumpnie subiaceat ipso facto, vniuersas eciam litteras inter partes confectas causales viribus decreuimus fore carituras. In cuius rey memoriam perpetuamque firmitatem presentes contulimus sigilli nostri pendentis munimine roboratas. Datum feria tercia proxima ante festum natiuitatis virginis gloriose prenotatum, anno vt supra.

Iz originalnog prijepisa Ivana sudca križevačkoga od 9. februara 1352. na pergameni u arkivu grada Križevca. br. 5.

32.

1351, 24. septembra. U Baču.

Pred Nikolom palatinom na skupštini županije bačke po izvještaju kaptola srijemskoga raspravlja se o lucrum camerae za županije bačku i srijemsku.

Nos Nicolaus regni Hungarie palatinus et iudex Comanorum, memorie commendamus, quod in congregacione nostra generali, universitati[s] nobilium comitatus Bachyensis, feria secunda proxima post octavas festi nativitatis virginis gloriose prope civitatem Bachyensem celebrata, magister Petrus filius Pauli filii Thome dicti Aranyas de Horwati pro universitate nobilium comitatus de Walkow cum procuratoriis litteris capituli ecclesie Bachyensis, item universitas nobilium comitatus Bachyensis, universi universaliter et singuli singulariter, eo quod congregacionem in medio ipsorum universitati[s] eorum pro quibuslibet furibus, latronibus et malefactoribus exterminandis, necnon pro communi iusticia pro quibusdam querelantibus impendenda celebrare habebamus, item magister Stephanus filius Georgii condam bani cum quibusdam nobilibus comitatus Scyrimiensis pro tota universitate nobilium eiusdem comitatus Scyrimiensis, in nostram exsurgentes presenciam, querulose proposuerant eo modo, quod ipsi prout auditu percepissent, honorabile capitulum ecclesie de Kew comiti camerarum domini nostri regis tales litteras emanare fecissent et emanatas eidem comiti camerarum domini regis tradidissent, quod ipsi in presencia eiusdem capituli comparendo obligantes se assumsissent, ut ipsi ex parte quorumlibet iobagionum suorum de singulis curiis seu mansionibus racione lucri camere ipsius domini regis quadraginta dena-

rios banales vel vien[nenses] dare et solvere assumsissent; quas quidem litteras, si idem capitulum dicto comiti camere regie dedissent vel ne, ignorarent, sed ab eodem capitulo sciscitari vellent de dacione literarum predictarum. Cum tamen ipsi ad confessionem premisse composicionis vel concordie dacionis quadraginta denariorum viennensium vel banalium nec personaliter comparuerint, nec procuratorem eorum transmiserint ad capitulum prenotatum, nec eciam ex eorum consilio et consensu ac voluntate, si sunt littere aliquales, ad premissa [com]posicionario modo obligatorie extiterint emanate, quo percepto, quia magister Ladislaus concanonicus dicti capituli de Kew pro eodem capitulo cum euidentibus litteris procuratoriis et sufficientibus ipsius capituli comparendo, adtunc ad premissa absque requisicione ipsius capituli, licet procurator eorum extiterit, respondere se non posse allegarat, sed in congregacione nostra generali universitati[s] nobilium comitatus Scyriensis (!) feria secunda proxima ante festum beati Michaelis archangeli celebranda, matura deliberacione inter se prehabita, ipsum capitulum ad premissa respondere promptum dicta procuratoria auctoritate assumpserat et paratum, pro eo ad dictam congregacionem nostram in ipso comitatu Scyrniensi (!) celebrandam, ad peremptoriam responsionem contra predictos nobiles et alios trium(!) comitatuum predictorum faciendam duxere(!) prorogandam. Qua quidem congregacione nostra dicte universitati[s] nobilium comitatus Scyrimiensis dicto die celebranda occurrente, legitimis procuratoribus nobilium predictorum trium comitatuum ad premissa per ipsum capitulum responsionem de predictarum literarum dacione sibi dari iuridice postulantibus, iamdictus magister Ladislaus canonicus et legitimus procurator dicti capituli de Kew pretactu(!) procuratoria auctoritate pro eodem capitulo tamen dedit responsionem, quod verum siquidem, licet dicti nobiles aliique cuiusvis dignitatis et status homines dictorum trium comitatuum nec personaliter comparuerint, nec procuratorem eorum ad premissa confitenda transmiserunt, attamen ipsum capitulum visis litteris regalibus, regio edicto exortante, homini regio ad exigendum lucrum camere per regiam benignitatem assignato, discretum virum Petrum prepositum ipsius ecclesie pro idoneo testimonio ipsum capitulum assignasset, sed utrum ipse prepositus personaliter ad ipsum n[e]g[o]cium peragendum accesserit, vel alium in sui nomine transmiserit, ignoraret, sed per assercionem et affirmacionem hominis regii et testimonii ipsorum, prout p[redicti homines] regii et eorum testimonium ad ipsorum presenciam reversi confessi fuissent, litteras ipsorum idem capitulum de Kew contra universos nobiles et alios cuiusvis condicionis et status homines possessiones habentes comitatuum Bachiensis et Scyrimiensis predictorum fecissent emanare et concessissent eo modo, ut

predicta universitas nobilium et alii cuiusvis condicionis et status homines comitatuum Bachiensis et Scyrimiensis predictorum, possessiones habentes cum eodem comite camere regie de singulis mansionibus seu curiis iobagionum suorum ad ipsos pertinencium, in quadraginta denariis banalibus vel viennensibus pro lucro camere ipsi comiti camere persolvendis convenissent et pactando solvere assumpsissent, sed universi nobiles et alii cuiusvis dignitatis et status homines comitatus de Walkow nullam convencionem seu concordiam de lucro camere persolvendo cum eodem comite camere regie peregissent et fecissent ultra convencionales litteras super facto locacionis camerarum regalium et exactores lucri camere regie maiestatis, ex eoque nullas litteras super aliquali concordia contra nobiles et alios cuiusvis status et dignitatis homines possessiones habentes ipsius comitatus de Wolkou dedissent comiti camerarum regalium predictarum. Datum sexto die congregacionis nostre predicte, in loco antedicto, anno domini M⁰CCC⁰L⁰ primo.

Original na pergameni nešto oštećen u kr. ugar. drž. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 4221. — Stara sign.: N. R. A. fasc. 1530. no. 3.

Na hrptu se vidi trag okrugla, ovećeg pritisnuta pečata u običnom vosku.

Nagy Cod. dipl. Andeg. V. 516.—519.

33.

1351, 26. septembra. U Dubici.

Pred Ilijom preceptorom dubičkim i Nikolom županom zemskim polažu se prisege radi nanesenih šteta.

Nos frater Elias preceptor de Dubycha et Nicolaus comes terrestris de eadem memorie commendamus per presentes, quod cum Philippus filius Marci, nunc villicus libere ville Dubicensis, Benkonem et Mathiam filios Dragouin ad nostram presentiam in causam attraxisset, tandem dicta causa in diversis terminis inter partes predictas coram nobis ventilata, ultimo feria secunda proxime preterita ante festum nativitatis virginis gloriose per ipsum Philippum villicum contra ipsos propositum extitit tali modo, quod iidem Benko et Mathias cum hominibus et familiaribus magistri Johannis filii Dionysii de Koztanycha ad possessionem suam Goricha vocatam, in Zuabyna existentem, potentialiter veniendo omnia bona sua mobilia in eadem reperta abstulissent, culpis suis non exigentibus penitus et omnino, per que eidem Philippo

villico quinquaginta marcarum dampna sine aliqua diminutione intulissent, super hocque nos eidem Mathie [ipso] met duodecimo nobilibus sibi similibus, sua persona inclusa, iuramentum prestandum in ecclesia sancti Irinei de eadem Dubycha quinto decimo die predicte ferie secunde in sua et prefati Benkonis fratris sui personis, prout etiam ipse Benko memorato Mathie fratri suo, quia indivisi existebant, commiserat, quod in omnibus premissis innocentes essent et immunes adiudicaveramus. Demum ipso die iuramenti adveniente ipse Mathias prelibatum iuramentum deponere contra supra dictum Philippum villicum nequivit, prout nobis Lucachius filius Farkasii pristaldus et Martinus filius Cosme iobagio per nos ad videndum premissum iuramentum deputati retulerunt. Ideo nos una cum nobilibus dicti comitatus ipsos Benkonem et Mathiam in actione sepe dicti Philippi villici in quinquaginta videlicet marcis iudicantes decrevimus remansisse, quas quinquaginta marcas commissimus solvere iuxta regni consuetudinem quinto decimo die datarum presentium Philippo villico supra dicto. Datum in Dubycha, feria secunda proxima post quindenas predicti festi nativitatis virginis gloriose, anno domini M.CCC.L. primo.

Thallóczy-Barabas Cod. dipl. com. de Blagy 125.—126.

34.

1351, 17. oktobra. U Dubici.

Pred Ilijom preceptorom i Nikolom županom zemskim raspravlja se o zaostalom dugu.

Nos frater Elias preceptor de Dubycha et Nicolaus comes terrestris de eadem significamus tenore presentium quibus expedit universis, quod cum Benko et Mathias filii Dragouin contra Philippum villicum libere ville Dubicensis, filium videlicet Marci iuxta continentiam priorum literarum nostrarum in quinquaginta marcis denariorum remansissent, eidemque Philippo villico de ipsis quinquaginta marcis feria secunda proxima post octavas festi beati Michaelis archangeli nunc preteriti satisfacere debuissent, tandem quia ipso die adveniente dicti Benko et Mathias eidem Philippo villico de ipsis quinquaginta marcis satisfacere non curarunt, ideo volentes nos cuilibet iustitiam facere condecentem, Thomam filium Blasii, Draganum filium Cosme, Petrum et Stephanum filios Georgii cum Lucachio filio Farkasii pristaldo et Martino filio Cosme iobagione, in dictis prioribus nostris literis expressis, transmisimus ad

estimandum possessiones Benkonis et Mathie predictorum et easdem estimando predicto Philippo villico statuerent pro quinquaginta marcis supra dictis, qui demum ad nos redeuntes nobis concorditer retulerunt, quod ipsi ad faciem universarum possessionum eorundem Benkonis et Mathie in Bruchyna, ipsos quoquomodo contingentium, et specialiter Scennapolana vocate, in eadem Bruchyna existentis, accessissent et easdem pro viginti marcis denariorum estimando, qui valor earum ultra se extendere non poterat, cum omnibus ipsarum utilitatibus, scilicet silvis, montibus, aquis et aliis quoquomodo vocitatis statuissent predicto Philippo villico et per eum suis heredibus possidendas, tenendas et habendas, ac pro sue libito voluntatis disponendas. In quorum premissorum testimonium presentibus duximus sigilla nostra apponenda. Datum in Dubycha, feria secunda proxima post quindenas predicti festi beati Michaelis archangeli, anno domini M. CCC. L. primo.

Thallóczy-Barabas Cod. comit. Blag. 126.—127.

35.

1351, 26. oktobra. U Zagrebu.

Kaptol zagrebački opisuje medje posjeda Hernindola.

Nos capitulum Zagrabiensis ecclesie significamus tenore presencium quibus expedit vniuersis, quod, cum magnificus vir dominus Stephanus tocius Sclauonie et Croacie banus nobis per suas litteras scripsisset et nos petiisset, quatenus nostrum mitteremus hominem pro testimonio fidedignum, quo presente Beke filius Berk de Glaunycha uel Dyonisius filius eiusdem Berk altero absente homo suus, ad faciem possessionis Tayse filii Jacobi filii Vechezlay Hernawelge vocate apud manus suas existentis, que reambulacione, metarum ereccione ab aliorum possessionibus separacione indigebat, vicinis suis vniuersis legitime conuocatis et presentibus accederet et eandem per suas ueras metas et antiquas reambularet et vbi necesse fieret nouas metas iuxta veteres erigeret et ab aliorum possessionibus distingeret et separaret relinqueretque prefato Tayse eo iure, quo sibi dinosscitur pertinere, si per quempiam non fieret contradictum; contradictores vero, si qui forent, citaret eos cum instrumentis eorum contra predictum Taysa ad presenciam ipsius domini bani ad terminum competentem, et post hec seriem predicte reambulacionis cum cursibus metarum eidem domino bano rescriberemus suo modo; tandem volentes nos mandatis predicti domini bani satisfacere,

cum prefato Beke filio Berk homine eiusdem magistrum Paulum socium et concanonicum nostrum ad premissa exequenda pro testimonio duximus transmittendum Qui demum ad nos redeuntes nobis concorditer retulerunt, quod idem homo dicti domini bani presente ipso nostro testimonio accessisset ad faciem dictę possessionis Hernawelge uocate et eandem conuocatis vicinis et commetaneis eiusdem vniuersis et presentibus per suas veras metas et antiquas, nouas iuxta veteres ubi necesse fuit erigendo reambulasset, et sic reambulatam et ab aliorum possessionis (!) distinctam et separatam cum omnibus suis vtilitatibus et pertinenciis vniuersis nemine contradictore existente ymo expresse et manifeste magistro Stephano filio Lucachii, Nicolao filio Radomerii, Nicolao, Wrbano, Petro et Symone filiis Borizlay, Detrico filio Brokun cum fratribus eorum, item Johanne et Hodos filiis Blask, Thoma et Stephano filiis Gregorii, Anthonio filio Nicolai, Mark filio Ma[r]tonos, Iwan ac Crisan filiis Petri et Paulo filio Lad[izlai] vicinis et commetaneis suis consencientibus reliquisset eandem possessionem prefato Tayse filio Jacobi et per eum suis heredibus iure perpetuo possidendam. Mete autem eiusdem possessionis, sicut nobis eas iidem homo domini bani et noster in scriptis attulerunt, hoc ordine protenduntur videlicet: Prima meta incipit ab oriente circa quandam metam terream magistri St[ephani] filii Lucachii supradicti, deinde uadit per quandam viam, que asscendit ad quendam montem inibi, qui quidem mons est inter valles Zuhodol et Hernawelg uocatas; que quidem via procedit per uerticem eiusdem montis et tendit ad partem meridionalem ad quandam metam terream; ab inde procedit ad quandam arborem tulfa uocatam meta terrea circumfusam, deinde tendit per eandem viam ad quandam arborem cherfa uocatam meta terrea circumfusam; abinde uadit per eandem viam ad quandam arborem tulfa meta terrea circumfusam, de hinc per eandem viam tendit ad quandam aliam arborem tulfa uocatam meta terrea circumfusam; ab hinc per predictam viam descendendo de monte vergit ad partem occidentalem et uadit ad quandam aquam Nezpessa uocatam, circa quam existit quedam meta terrea; deinde tendit a parte orientali supra per eandem aquam ad partem septemtrionalem ad quandam pomum meta terrea circumfusam; ab inde procedit ad quandam aliam metam terream circa quandam viam existentem; deinde uadit ad quendam montem Hudynberch uocatum ad partem orientalem ibique in monte est quedam meta terrea; ab hinc asscendendo per eundem montem peruenit ad quandam metam terream; deinde magis asscendendo per iamdictum montem uadit ad quandam metam terream; ab inde iterum asscendit et in cacumine eiusdem montis existit quedam meta terrea; deinde descendendo de predicto monte ad partem septem-

trionalem peruenit ad quandam metam terream, que quidam meta terrea est cuiusdam nobilis Myke nuncupati; abinde tendit de predicta meta ipsius Myke ad quandam vallem et per eandem vallem procedit ad quendam montem Botricha uocatum ibique existit quedam meta terrea; deinde descendendo de eodem monte uadit ad partem orientalem ad quandam metam terream, ab hinc uadit circuendo ad partem meridionalem ad quandam metam terream constitutam circa metas predicti magistri Stephani filii Lucachii primitus nominatam, ibique terminatur. In quorum omnium premissorum testimonium presentibus duximus sigillum nostrum apponendum. Datum in festo beati Demetrii martiris, anno domini M⁰CCC⁰ quinquagesimo primo.

Original na pergam. u kr. ugar. državnom arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 35.856.; bivša zbirka Kukuljevićeva.

Vidi se trag, gdje je visio pečat.

Na hrptu nešto poznijim pismom: Litera super Hernin dol.

36.

1351, 26. oktobra. U Spljetu.

Mihajlo de Roxa gradjanin zadarski čini Franju sina Damjanova iz Spljeta svojim pravnim zastupnikom.

In dei nomine [amen]. Anno a natiuitate eiusdem millesimo trecentessimo quinquagesimo p[ri]mo, indicione quarta, regnante domino Lodoyco serenissimo rege Hungarie, ac domino nostro domino Andrea Dandulo dei gracia inclito duce Venecie, temporibus venerabilis patris et domini domini Hugolini dei gracia archiepiscopi Spalatensis, egregii et potentis viri domini Maphey Hemo honorabilis comitis, ac nobilium virorum dominorum Nicole Lucari, Nicole Petri, Nicole et Jancii Leonis iudicum ciuitatis Spaleti; die vicessimo sexto ottubris (!). Nobilis vir ser Michael filius condam domini Petri de Roxa ciuis Jadrensis fecit, constituit et ordinauit ser Franciscum Damiani ciuem Spalatensem, licet absentem tamquam presentem, suum verum et legittimus procuratorem, actorem, factorem, negotiorum gestorem et suum certum nuncium specialem uel si quo alio nomine de iure dici potest melius uel censeri. Qui specialiter vna cum ser Johanne filio ser Francisci de Varicassis et ser Jannino de Cosia nunc aduocato curie Jadre sit super successione bonorum condam Johannis filii condam Miche Mathei de Roxa de Jadra et contra omnes contradicere uolentes successioni predicte, ad

agendum, defendendum, petendum, respondendum et placitandum, libellum dandum, petendum et recipiendum, aduocatum conducendum, litem contestandum, de calumpnia et ueritate dicenda et cuiuslibet alterius generis iuramentum in ipsius anima prestandum, testes, instrumenta et iura seu documenta quecumque introducendum, testes aduerse partis iurare et aperire uidendum, reprobandum, opponendum et protestandum, terminos et dilationes petendum, terminis et dilationibus et feriis renunciandum, crimina et defectus opponendum, iudices et notarios elligendum, suspectos dandum et in ipsis consenciendum, sentenciam audiendum, approbandum, comictendum et prosequendum et ad recipiendum et de eo quod receperit finem et quietationem faciendum de iure uallituram cum negatione not[arum], penarum adiectione et bonorum ipsius obligatione et cum omnibus capitulis ad plenam securitatem soluencium ex nunc pro nominatis, habitis et expressis; et generaliter ad omnia et syngula(!) facienda, gerenda et operanda, que in predictis omnibus et syngulis fuerint necessaria et opportuna et que ipsemet facere et exercere posset, ac si ipsemet personaliter interesset. Dans et concedens procuratori suo prefato in predictis omnibus plenum et generale mandatum cum plena et generali administratione ac eciam potestate; promictens se ratum et gratum et firmum habere perpetuo totum et quicquid per dictum suum procuratorem factum fuerit in predictis omnibus uel aliquo predictorum sub ypotheca et obligatione omnium suorum bonorum. Volensque sepedictum suum procuratorem ob omni onere satisdationis releuare fide iubendo pro eo de predictis in omnem casum et euentum, promisit michi notario infrascripto stipulanti et recipienti uice [et nomin]e omnium quorum interest uel interesse poterit de iudicio sisti et iudicato soluendo sub ypotheca et obligatione predictis. Actum Spaleti in platea sancti Laurencii, presentibus Francisco Johannis Volcine et Johanne Peruoslaui Francisci atque Dragosio viro(?) Cacte testibus et Balce Petri examinatore.

(Drugi rukopis).

Ego Balce condam Petri Papali consiliarius examinaui.

(Signum not.)

Ego Johannes condam magistri Coue de Ancona publicus imperiali auctoritate notarius et nunc iuratus comunis Spaleti predictis omnibus presens fui eaque rogatus scripsi et publicaui.

Original u arkivu grofova Begna u Posedarju. P. no. 93.

37.

1351, 3. novembra. U Zagrebu.

Stjepan ban svjedoči i potvrdjuje sva prava plemića Koranjana.

Nos Stephanus tocius Sclauonie et Croacie banus memorie commendantes tenore presencium significamus, quibus expedit vniuersis, quod cum nos feria[1] secunda proxima ante festum omnium sanctorum unacum iuratis, iudicibus nobilium et aliis nobilibus regni predicti pro tribunali consedissemus et causales processus quorumlibet litigancium, querulancium, in statera equitatis partiremus, Farcasius filius Laurencii et Pech filius Jalko de Koranicha in personis et nomine tocius generacionis ipsorum de eadem, de medio aliorum causancium exsurgendo, voce querulosa aures nostras et regni nobilium nobiscum consedencium curaverunt propulsare in hunc modum, quod ipsi a tempore, quo christianitatis fidelium sequela et regnum[2] Hungarie viguisset et fidelitatis terminis cepisset reflorere, semper nobilitatis prerogativa debuissent[3] congaudere et gratulari et ad iudicium seu examen iudicii banatus seu comitatus Zagrabiensis pertinuissent et pertinere deberent; sed quia varia banorum et iusticiariorum regni Sclauonie a quibusdam novissime emergentibus temporibus fieri contigisset permutacio, ideo per castellanos seu officiales de Stenichnak contra libertatem ipsorum ad iudicia extranea minus debite fuissent astare coacti et cogerentur, propter quod de ipsorum possessionibus penitus dispergi maluerant et preelegerant, pocius quam subici indebite servituti; qui nisi per excellentem principem dominum Stephanum tunc tocius Sclavonie et Croacie ducem dominum ad eandem terram et possessiones eorum, successionis titulo ipsos contingere debentes, ad pristinam libertatem, qua ipsorum progenitores gaudere consveverant ab antiquo, mediantibus literis eiusdem fuissent revocati, procul dubio nunc et per tempora longiora exulassent et exularent. Et cum nos eosdem iuratos, iudices nobilium et alios nobiles nobiscum pro tribunali consedentes publice et manifeste, utrum dicta generacio de Koranicha ullo unquam temporum nobilitatis privilegio gaudere fueri[n]t[4] consveti, nec ne, diligenter investigando requisitos habuissemus, iidem iurati, iudices nobilium et alii nobiles supradictam generacionem de Koranicha iugiter ab eo tempore, quo humane non

---

[1] Iznad linije.
[2] Na posljednja tri slova mnogo ispravaljano istom tintom.
[3] Pisano: debuisset.
[4] Suvišna kratica za n.

extat memorie, nobilitatis titulo fuisse, nec ad alicuius castellanorum seu officialium sepedicti regni Sclavonie iudiciale tribunal, preter examen bani et comit[is] Zagrabien[sis] pertinere debere una voce retulerunt et confessi extiterunt. Vnde quia sentencia cuiuslibet iusticiarii in recta equitatis linea adeo debeat ponderari, vt[1] non solum unicuique id quod suum est tribuat, verum equidem velut sui iuris mensuram quisquam affectet ingeri vel atemptet, p[re]terea[2](!) volumus, ut nullus castellanorum seu officialium preter banum vel comitem Zagrabiensem ullo unquam temporum dictam generacionem contra suam libertatem iuri publico presumpmat derogare, vel ad sua iudicia audeat atrahere metu vel coaccione. In cuius rei memoriam presentes nostras patentes litteras eisdem concessimus iusticia communi suadente. Datum Zagrabie, feria quinta proxima post festum supradictum, anno domini M°CCC°. quinquagesimo primo.

Iz originalnog prijepisa kaptola zagreb. od 23. marta 1359. u kr. ug drž. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 4596. — Stara sign. N. R. A. 726. no. 20.

Nagy Cod. dipl. Andeg. VI, 431.—432.

38.

1351, 14. novembra. U Križevcima.

Pred Petrom županom križevačkim proglašuje se Mihajlo Kalmerov nedužnim od svake krivnje.

Nos magister Petrus filius Michaelis comes Crisiensis et castellanus de maiori Kemluk, comites Dionisius filius Cosme, Bartholomeus filius Ma[r]k et Stephanus filius Stephani iudices nobilium significamus tenore presencium, quibus expedit vniuersis, quia magister Michael filius Calmerii de omnibus suis iudiciis et iudiciorum grauaminibus quibuscunque, in causa Johannis filii Nicolai contra ipsum mota honeratus et aggravatus exstitisset, tam nobis quam adversario suo congruam satisfaccionem exhibuit et impendit. Ideo tam nos de nostra iudiciaria porcione quam idem Johannes de sua, super premissis iudiciis et iudiciorum gravaminibus penitus et omnino ipsum magistrum Michaelem presencium autoritate mediante reddimus expeditum. Datum in Crisio, feria secunda

---

[1] Iznad linije.

[2] Mjesto: propterea.

proxima post festum beati Martini confessoris, anno domini M⁰CCC⁰L⁰ primo.

Original na pergameni u kr. ug. drž. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 4229. — Stara signatura: N. R. A. fasc. 382. no. 17. Na hrptu se vide tragovi pritisnutih četiriju pečata u običnom vosku. Nagy Cod. dipl. Andeg. V. 526.

39.

1351, 5. decembra. U Zagrebu.

Pred kaptolom zagrebačkim prodaju sinovi Gerekovi svoj posjed u Komornici bivšemu banu hrvatskomu Nikoli.

[N]os capitulum Zagrabiensis ecclesie significamus tenore presencium, quibus expedit vniuersis, quod Georgius filius Fyach filii Georgii dicti Gerek nobilis de Kamarcha in nostri presencia personaliter constitutus, quandam possessionem suam totalem Mogerscenthefeulde vocatam in eadem Kamarcha existentem, titulo empcionis et acquisicionis ad ipsum devolutam, metis infrascriptis conclusam et comprehensam, cum omnibus suis vtilitatibus, videlicet siluis, pratis, fenetis, vineis, terris arabilibus et loco molendinorum ac aliis suis pertinenciis vniuersis, sicut eam ipse tenuit et possedit, dixit et confessus est se vendidisse, dedisse, tradidisse et assignasse magnifico viro domino Nicolao condam totius Sclavonie bano, nunc vero comiti Zaladiensi, et per eum suis heredibus pro septuaginta duabus marcis denariorum latorum viennensium, marcam quamlibet cum quinque pensis computando, plene ab eodem domino Nicolao bano, sicut, dixit habitis et receptis, iure perpetuo et irreuocabiliter possidendam, tenendam et habendam, nil iuris nilque proprietatis aut dominii dictus Georgius sibi in eadem reservando, sed totum ius et proprietatem eiusdem possessionis in eundem dominum banum et suos heredes totaliter et omnino transferendo. Verum, quia nostri moris existit in huiusmodi vendicionibus possessionum metas ipsarum per nostros homines fidedignos reambulare et limitare, ideo nos ad metas ipsius possessionis erigendas et reambulandas discretum virum magistrum Michaelem socium et concanonicum nostrum transmisimus; qui demum ad nos rediens nobis retulit, quod ipse convocatis vicinis et commetaneis ipsius possessionis universis et presentibus et in nullo contradicentibus metas dicte possessionis reambulasset, quarum metarum cursum demum ad nos apportavit. Que quidem mete hoc ordine pro-

tenduntur, videlicet prima meta incipit a parte orientali in capite fluvii Morovchafeu vocati, ubi est quedam arbor gertyanfa cruce signata meta terrea circumfusa; inde vertitur ad quandam viam dictam Colomani regis, que vadit inter villas Jagnedowch et Rouische, et per eandem viam procedendo pervenit ad quandam magnam viam, que procedit de villa Reuche vocata versus Kaproncham; deinde per eandem viam magnam in modico spacio declinat ad dextram partem ad plagam orientalem et pervenit ad dictam viam Colomani regis, inter quas vias est arbor bikfa cruce signata meta terrea circumfusa; abinde per eandem viam ad partem orientalem procedendo pervenit ad terram Petri filii Martini supra vallem Draganwelg vocatam, ubi existunt quedam arbores due bik et hasfa cruce signate meta terrea circumfuse; deinde per eandem viam, que de valle Draganwelg vocata procedit versus fluvium Velika et pervenit ad partem meridionalem ad quandam semitam ubi existit arbor bikfa cruce signata, ubi sunt commetanei Markus, Martinus et Dionisius filii Elleus; deinde procedit ad terram dictorum filiorum Ellews ad partem dextram per quandam viam antiquam et pervenit ad quendam monticulum P[ro]dnagoncha vocatum, ubi est quedam arbor bikfa cruce signata meta terrea circumfusa; abinde per eandem viam antiquam procedit versus partem meridionalem in vicinitate terre hominum castrensium de eadem Reucha et pervenit ad viam inter duas vineas existentem, inter quas est arbor harazth cruce signata meta terrea circumfusa; quarum vinearum una ad dextram partem sita in terra predicti Georgii filii Fyas existit, alia vero in sinistra parte habita, pertinet ad terram dictorum hominum castrensium; inde procedit infra versus partem meridionalem et pervenit ad arborem bikfa cruce signatam meta terrea circumfusam, ubi est quedam vallis Mala Belohouschina, et per eandem vallem versus meridiem procedendo pervenit ad fluvium Velika-Belohouschina vocatum; inde procedit per quandam vallem versus meridiem supra ad montem et pervenit ad arborem harazth cruce signatam meta terrea circumfusam; inde vadit versus occidentem supra dictum montem et pervenit ad quandam semitam, que est in monte ibi Chazlo vocato; et per eandem semitam vadit infra versus meridiem in bono spacio et pervenit ad metam terream in capite fluvii Polevna vocati existentem, deinde declinat ad vallem ad sinistram partem, et per dictam vallem versus meridiem procedit et cadit in dictum fluvium Velika; abinde per ipsum fluvium in magno spacio procedit et cadit in fluvium Bozovech vocatum, ibique terminatur. In qua quidem reambulacione predictus magister Michael dixit ibi fuisse Iwan filium Pauli comitem terrestrem de eadem et Petrizlaum filium Mark woyuodam de eadem, qui quidem dicte reambulacioni in nullo contradixerunt, ymo

eorumdem consensum prebuerunt. In quorum premissorum testimonium presentibus duximus sigillum nostrum apponendum. Datum feria secunda proxima ante festum beati Nicolai confessoris, anno domini M^0 CCC^{0}L^0 primo.

Original na pergameni u kr. ug. drž. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 4232. — Stara signatura: N. R. A. fasc. 441. no. 29.

Vidi se trag, gdje je o vrvci visio pečat.

Na hrptu savremena bilješka: De vltra Draua possessione per Georgium filium Fyach vendita.

Nagy Cod. dipl. Andeg. V., 529.—532.

40.

1351, 7. decembra. U Budimu.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski nalaže Stjepanu županu zaladskomu neka zaštiti ženu Grgura od Resnika.

Lodovicus dei gracia rex Hungarie fideli suo magistro Stephano filio Mykch quondam bani comiti comitatus Zaladiensis vel eius vicecomiti de eodem, salutem et graciam. Conqueritur nobis nobilis domina consors Gregorii filii Nicolai de Reznuk unacum filiis et filiabus suis parvulinis, quod Johannes dictus Chuz porciones ipsorum possessionaryas et iura simul cum possessionariis porcionibus dicti Gregorii filii Nicolai, cuius porciones per nostram maiestatem racione cuiusdam sui excessus ab eidem aufferendo ipsi Johanni dicto Chuz tradite extitissent, sine causa occupando, ipsam de dictis suis iuribus possessionariis simul cum filiis et filiabus suis indebite exclusisset. Unde cum iusti et innoxii pro iniustorum et nocencium celeribus de rigore equitatis non debeant puniri, volumus et fidelitati vestre firmiter precipientes mandamus, quatenus mox receptis presentibus, predictam dominam coniugem dicti Gregorii, filiosque et filias eiusdem in possessionarias porciones ipsorum in possessionibus dicti Gregorii ubicunque existentibus habitas et ipsos contingentes, nostra auctoritate mediante statuentes, nostra in persona pacifice conservetis in eisdem; a parte enim dicti Gregorii, ubicunque reperiri poterit ipso Johanni dicto Chuz iuxta eius demeriti exigenciam, iudicium faciatis indilatum, iure observato; aliud non facturi in premissis. Datum Bude, in vigilia festi concepcionis virginis gloriose, anno domini M^{0}CCC^0 quinquagesimo primo.

Original na papiru u kr. ug. drž. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. 4236. — Stara sign.: N. R. A. fasc. 300. no. 21.

Budući je listina bila trošna, priljepljena je na jaki papir, tako da nije moći vidjeti hrpta, a dosljedno i adresse, pa trag pečata, kojim bijaše list zatvoren.

Zála vármegye története. I. p. 512.—513. no. 328.

41.

1351, 9. decembra.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski daruje Paulu Mihaljevu grad Šuplovac u županiji križevačkoj.

Ludovicus dei gracia Hungarie, Dalmacie, Croacie, Rame, Seruie, Galicie, Lodomerie, Comanie, Bulgarieque rex, princeps Salleritanus(!) et Honoris et montis sancti Angeli dominus, omnibus Christi fidelibus tam presentibus quam futuris, noticiam presencium habituris, salutem in omnium salvatore. Dignum et congruum reputamus, ut singuli ex eorum iustis peticionibus et oportunitatibus, quantum cum iusticia convenit regie gracie annuencia, cum fauore benigno assequantur; hii precipue, qui continue regalibus seruiciis insistentes, sumpma solicitudine regie maiestati fideliter obsecuntur. Proinde ad vniuersorum noticiam harum serie volumus peruenire; quod magister Petrus, dictus Paharos, aule nostre miles, fidelis et dilectus, comes de Vyuar et castellanus de Boldoku, ad nostre serenitatis presenciam accedendo, fidelitates suas et seruicia in locis continuis et temporibus oportunis, primum tempore nostre adolescencie, quo suis in humeris baiolabamur, et demum inclito principe domino quondam Karulo rege Hungarie, nostro genitore carissimo, recordacionis laudande, nutu superueniente diuino, ex hoc seculo migrato, nobisque in regimine et principatu regni huius iure successionis paterni debiti transcendentibus, continue lateri nostro adherendo, nostre maiestati exhibitas et impensa proponens et declarans, ac nostram in memoriam reducens, castrum Soploncha vocatum in comitatu Crisyensi habitum, quondam Zerie magni filii Cosme, hominis sine herede decedentis, mortuo eodem Zerie ad regias predicti patris nostri manus iuxta approbatam regni consuetudinem rite et legitime deuolutum, quod quidem castrum tandem Paulus filius Mihalch, furtiue ac fraudulose subintrando, ad sepissimas dicti patris nostri requisiciones, contumacia et infidelitatis rebellione ductus, restituere manibus eiusdem patris nostri recusarat, ipso siquidem

Paulo sic in rebellione obstinato, et intollerabilia mala in hominum interfectionibus, sanguinum effusionibus, mutilationibus et aliorum malorum generibus nostris fidelibus indesinenter irrogante, idem dominus Karolus rex, pater noster, ipsum castrum per magistrum Demetrium Kupse fidelem et dilectum suum mandauerat obsidione vallari et expugnari, quem videlicet magistrum Demetrium idem Paulus in predicta obsidione nequiciose, et vulpina astucia captiuando, in idem castrum adduxit, et ibidem in derogamen regi[i] culminis eiusdem genitoris nostri ipsum crudeliter detinuit mancipatum et tam vituperiose, quod nec esset fas exprimere, dehonestando pertractavit; eodem etiam Paulo suum nefandissimum conceptum et actus infidelitatis in opprobrium dicti genitoris nostri continuare non verente, et contra gentem eiusdem validum Croatorum infidelium exercitum inducente et suis fidelibus regnicolis infinita mala perpetrare non cessante, ipsoque per Petrum de Dobrakucha eadem infidelitatis macula captiuato, sue vesanie terminum per vite exmutacionem consummante, sicut omnia premissa quam plurimorum fidelium nostrorum, quibus ea revera constiterunt, didicimus relacione, ad manus regias dicti patris nostri extitit deventum, et restauratum, et ab illo tempore, per eundem patrem nostrum et per consequens per nos immobiliter conseruatum cum quibuslibet suis pertinenciis et vtilitatibus ad idem castrum spectantibus, a nobis sibi dari et conferri perpetuo postulauit. Nos itaque multiplicibus eiusdem magistri Petri seruiciis et fidelitatibus [inducti] ex quibus fidelitatibus specialibus exhibitis, quedam veluti pauca de pluribus, speciali scripture annotacione, ne omnino a memoria elabantur posterorum, presentibus conscribi iussimus, et notari videlicet: Quod cum nos valido nostro instaurato exercitu quoddam castellum Venetorum Stykach appellatum in periculum et perdicionem civitatis nostre Jadrie fabricatum, teneremus obsessum, idem magister Petrus pro nostre serenitatis cumulo[1] equo as[c]enso, vibrata hasta, ut leo audax, in medium innumerabilium emulorum nostrorum, tunc nobis validissime resistencium, ingrediens in facie, et aliis suis membris diuersos sagittarum, et ensium ictus subportauit; maxime autem dum nobis concepto itinere pro debellandis et explantandis proditoribus proh dolor! Serenissimi principis, domini Andree, quondam regis Sicilie, fratris nostri karissimi, laudande recordationis, et aliis nonnullis in eiusdem nece se participantibus, emulis nostris, ad partes vltra maritimas accedentibus, nostro iugiter lateri adherendo, nec non eciam alias in aliis nostris et regni nostri negociis et agendis, [que presentibus pre multitudine existunt tediosa de-

[1] Culmine (!).

notari] deseruiuit; pro quibus, licet multo plura a nobis mereatur, in aliqualem tamen serviciorum suorum premissorum retribucionem ipsum castrum Somploncha cum omnibus pertinenciis et vtilitatibus vniuersis, in superficie earumdem existentibus, quouis nominis vocabulo vocitatis, sub suis veris metis et antiquis et metarum limitacionibus, quibus per priores eiusdem possessores habitum extitit et possessum, prelibato magistro Petro et suis heredibus, ac posteris vniuersis de consensu et annuencia excellentissime domine, domine regine genitricis nostre karissime ac consilio prelatorum et baronum regni nostri de regie potestatis plenitudine, eo iure, quo ad nostram collacionem pertinere dinoscitur, nostre noue donacionis titulo dedimus, donavimus, et contulimus tenendum, possidendum, pariter et habendum, saluis iuribus alienis. In cuius castri et possessionum ad ipsum pertinencium dominium eundem magistrum Petrum per Antonium, aule nostre militem, de aula nostra, specialiter ad hoc transmissum, fecimus introduci. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam presentes eidem concessimus litteras nostras privilegiales pendentis et autentici sigilli nostri dupplicis munimine roboratas. Datum per manus venerabilis in Christo patris, domini Nicolai, premissa et apostolice sedis gracia episcopi ecclesie Zagrabiensis, aule nostre vicecancellarii, dilecti et fidelis nostri, anno domini millesimo, [trecentesi]mo, quinquagesimo primo, quinto idus mensis decembris, regni autem nostri anno decimo. Venerabilibus in Christo patribus et dominis Nicolao Strigonyensi, locique eiusdem comite perpetuo, fratre Dyonisio Colocensi, et Dominico Spalatensi, archyepiscopis; Nicolao Agriensi, Demetrio Varadiensi, Andrea Transiluano, Colomano Jauriensi, Nicolao Quinqueecclesiensi, Michaele Vachyensi, Johanne Vesprimiensi, Thoma Chanadiensi, fratribus Thoma Syrmiensi, Peregrino Boznensi, Stephano Nitriensi et Blasio Thyniensi, episcopis, ecclesias dei feliciter gubernantibus. Magnificis baronibus Nicolao palatino et iudice Comanorum, Nicolao filio Laurencii woyuoda Transiluano et comite de Zolnuk, Cyko magistro tauarnicorum nostrorum comite Thoma iudice curie nostre, Andrea, filio Lachk, de Macho et Nicolao de Zeurino, banis, Oliverio iudice curie domine regine, genitricis nostre karissime, nec non comite Castriferrei et Sproniensis, Teutus tauarnicorum eiusdem domine regine et ianitorum nostrorum magistro, Leukus dapiferorum et pincernorum, Dyonisio agazonum, nec non Johanne, filio eiusdem Oliueri, dapiferorum reginalium magistris, Symone, filio Maurici, comite Posonyensi, et aliis quam pluribus, regni nostri comitatus tenentibus et honores.

Transumpt iz originalne listine, koju je izdao 28. jula 1402. »comes Frank, filius Konye bani de Zechen, iudex curiae« kralja Sigmunda. — Original u ugar. držav. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 34.102.

Iz originala collectio Kaprinai T. I. sub B. p. 253. N. R. A. fasc. 646. no. 13., po tom prepisu štampao:

Fejér Cod. dipl. Hung. IX. 2., p. 58.—62.

42.

1351, 11. decembra.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski potvrdjuje ustanove Andrijine zlatne bule i proširuje ih novim ustanovama.

[L]odovicus dei gracia Hungarie, Dalmacie, Croacie, Rame, Servie, Gallicie, Lodomerie, Comanie, Bulgarieque rex, princeps Salernitanus, et Honoris montis sancti Angeli dominus. Omnibus Christi fidelibus presentibus pariter et futuris, presencium noticiam habituris, salutem in eo, qui regibus dat feliciter regnare et victoriose triumphare. Tronus et potentia regalis dignitatis tunc dinoscitur roborari, cum subditorum quieti ac tranquilitati provida circumspectione providetur, ipsisque digno remuneracionis brauio in libertatibus largiendis, ymo eciam per alios reges pia consideracione institutis, conferendis nec non confirmandis liberaliter respondetur; nam observancia fidei sui trahens originem debitum racionis native legibus stabilis perseverat cum benivolencia principis in suos ostensa regnicolas, sic semper coalescit in subditos, ut nisi vite suffocetur igniculus in corpore, vigor fidei non lentescit. Eapropter ad universorum noticiam harum serie volumus pervenire, quod baronum, nec non procerum et nobilium regni nostri cetus, et universitatis idempnitas nostrum regium conspectum adeundo fidelitatibus suis et fidelium serviciorum preclaris meritis in cunctis nostris et regni nostri negociis, prosperis et adversis, cum sumpme fidelitatis studio et votiva diligencia nostre maiestati exhibitis et impensis declaratis et nostram in memoriam revocatis, exhibuerunt nobis quasdam litteras privilegiales illustrissimi principis domini Andree, tercii Bele regis filii, olim incliti regis Hungarie, avi et predecessoris nostri, pie recordacionis aurea bulla sua roboratas libertates ipsorum per sanctissimum Stephanum Hungarice gentis regem et apostolum, ut predicte littere declararunt, ipsis institutas, innovantes, confirmantes tenoris subsequentis, supplicantes unanimiter et conformiter nostre humiliter maiestati, ut ipsas acceptantes ratificantes et approbantes, presentibus de verbo ad verbum transumpmi

faciendo, simul cum omnibus libertatibus eorum in eisdem expressis, exceptis solummodo uno articulo, in subsequentibus declarando, confirmare et easdem libertates in dictis litteris expressis, ex regie benignitates clemencia auctoritate regia innovando, ipsos in eisdem perhempnaliter fruituros et gavisuros, litteris nostris privilegialibus mediantibus stabilire dignaremur. Quarum tenor talis est: *(Slijedi listina kralja Andrije od g. 1222.).* Nos igitur peticioni dictorum baronum, procerum, et nobilium regni nostri aures exaudibiles regio cum favore inclinantes, consideratis et in memoriam revocatis fidelibus obsequiis, et sincerissimis complacenciis eorumdem, quibus in cunctis nostris et regni nostri negociis prosperis pariter et adversis, specialiter vero in sumpmenda vindicta innoxii sanguinis olim domini Andree, Jerusalem et Sicilie regis, fratris nostri karissimi, beate recordacionis, cuius dire necis acerbitas fere tocius orbis fines seu plagas propulsavit, ad dictum regnum Sycilie nobiscum proficiscendo, inopinatis fortune casibus et variis personarum periculis sumpma fidelitate fulti intrepide se submittendo, nostre maiestati studuerunt complacere, et se reddere utique graciosos et acceptos; volentes voto ipsorum graciose occurrere, et eorum beneplacitum adimplere, ut ipsos ad similia fidelitatis opera exercenda devota mente incitemus, predictas litteras ipsius domini Andree regis, avi et predccessoris nostri karissimi, aurea bulla sua roboratas, omni penitus suspicione carentes de verbo ad verbum presentibus insertas acceptantes, ratificantes et approbantes, simul cum omnibus libertatibus in eisdem expressis excepto solummodo uno articulo, modo pretacto de eodem privilegio excluso, eo videlicet, quod nobiles homines sine herede decedentes possint et queant ecclesiis vel aliis, quibus volunt, in vita et in morte dare vel legare possessiones eorum, vendere vel alienare; imo ad ista facienda nullam penitus habeant facultatem, sed in fratres, proximos et generaciones ipsorum possessiones eorumdem de iure et legitime, pure et simpliciter absque contradiccione aliquali devolvantur, ut tenor continet privilegii bullati domini Andree regis supradicti; confirmantes et easdem libertates de beneplacita voluntate serenissime principisse domine Eliszabeth, eadem gracia regine Hungarie genitricis nostre karissime, ac de consilio eorundem baronum nostrorum ex regie benignitatis clemencia innovando, ipsos in eisdem perhempnaliter commisimus fruituros et gavisuros. Insuper pro tranquiliori statu et pacifico commodo eorumdem regnicolarum nostrorum, de voluntate eiusdem genitricis nostre, et consilio eorumdem baronum nostrorum, ipsis ex solita liberalitate huiusmodi libertates infrascriptas superaddendo duximus concedendas: Quod si prelati et aliqui viri ecclesiastici contra nobiles regni nostri in aliqua causa in presencia alicuius iudicis regni nostri processerint, et litem

habuerint, tunc pro causa, pro qua agitur, lite pendente, interdictum in eos ponere uel contra ipsos sentenciam excommunicacionis non possint promulgare, sicut hactenus usi sunt et consueti, absque scitu et noticia regie maiestatis; et si iidem viri ecclesiastici seu prelati tramite iuris observato in alicuius regii iudicis presencia de iure convicti fuerint, tunc in eiusdem gravaminis penam, quo eorum adversarios intendebant honerare seu aggravare, incidant eo facto; nec pro funere hominum per aliquem vel per aliquos interemptorum archidiaconi mala consuetudine, sicut usi sunt, unam marcam exhigere (!) valeant atque possint. Minuti etiam conventus ab emanacione litterarum suarum super perpetuacione possessionum conficiendarum cessent, et eorum sigilla omni careant firmitate. Lucrum vero camere, prout tempore incliti principis domini Karoli olim regis Hungariae genitoris nostri karrissimi pie memorie de quolibet integro fundo curie tres grossi solvebantur, sic et nunc cum tribus grossis in nostra camera cudendis, quorum grossorum unus sex denarios camere nostre in valore et quantitate sex latorum wyenensium valeat, et ipsorum grossorum quatuordecim unum fertonem faciant, persolvatur, superfluos autem denarios, videlicet dicarum redempcionem et victualia recipere non valeant; villicos et servientes in propriis eorum possessionibus commorantes, ac servos, ipsius lucri camere dicatores dicare, et super ipsos lucrum camere exhigere non possint et generaliter dicendo, nil plus, quam tres grossos recipere valeant et extorquere. Preterea ab omnibus iobagionibus nostris, aratoribus et vineas habentibus, in quibuslibet villis liberis ac eciam condicionalibus villis quocunque nomine vocitatis, ac reginalibus constitutis, exceptis civitatibus muratis, nonam partem omnium frugum suarum et vinorum ipsorum exhigi faciemus, et domina regina exigi faciet, ac predicti barones et nobiles similiter ab omnibus aratoribus, iobagionibus et vineas habentibus, in quibuslibet possessionibus ipsorum existentibus nonam partem omnium frugum suarum et vinorum ipsorum eorum usibus exigant et recipiant; prelati quoque et viri ecclesiastici iobagiones habentes primo decimas, et post hec similiter nonam partem omnium frugum suarum et vinorum ipsorum exigant; et si qui in exaccione predicta secus fecerint, nos in talium rebellium et presentem nostram statucionem alternancium possessionibus pro usu nostro ipsam nonam partem ipsarum frugum et vini exigi faciemus sine diminucione et relaxacione aliquali, vt per hoc honor noster augeatur et ipsi regnicole nostri nobis fidelius possint famulari; de possessionibus enim a nobis et nostris successoribus inveniendis, iuxta earum quantitatem, videlicet de possessione proventus decem marcarum faciente vicecancellarius noster unam marcam et scriptor unum fertonem, et de maioribus possessionibus proventus viginti mar-

carum facientibus duas marcas et scriptor similiter unum fertonem recipere possint et habere, et sic consequenter iuxta excrescentiam possessionum de novo inveniendarum. Tributa eciam iniusta super terris suis et fluviis ab infra descendentibus, et supra cuntibus non exhiga[n]-tur(!), nisi in pontibus et navigiis ab ultra transeuntibus persolva[n]tur; cum in eisdem nobiles et ignobiles regni nostri multo et nimium percepimus aggravari. Ceterum si quis nobilis ordine iudiciario in facto potenciali, succubitu duelli, in pena calumpnie, astacionis falsi testimonii, et exhibicionis falsarum litterarum, ac sentencia capitali pro quocunque facto in presencia palatini et iudicis curie nostre, aut alterius cuiuscunque iudicis presencia convictus fuerit, iudex illius cause talem convictum recaptiuet, et tribus diebus causa reformacionis pacis inter partes fiende, et ordinande detineat, et si concordare nequirent, tunc in manus sui adversarii ad infligendam sibi penam iuxta regni consuetudinem et de iure debitam assignet; et si tali convicto pars adversa mortem, vel aliam penam consuetudinis regni de iure debendam infligerit, vel infligi fecerit, tunc a iudice et parte adversa sine receptione alicuius pecunie vel gravaminis possessionis sue erit expeditus, filiique, fratres proximi, sorores et uxores pro excessu talis peremitis hominis non debeant aggravari, sed in possessionibus, domibus et bonis ipsorum quieti et pacifici permaneant. Si autem cum parte aduersa homo premisso modo convictus posset concordare, iudex non ultra nisi quinquaginta marcas dando sibi terminum debitum ad easdem persolvendas recipere possit; et si dato sibi termino soluere non curaret, de possessione sua, expirato ipso termino, recepto homine regio et testimonio alicuius capituli vel credibilis conventus, porcionem vel porciones ipsas quinquaginta marcas valentem vel valentes possit occupare tamdiu possidendam vel possidendas, donec per hos, quorum redempcioni eadem vel eedem magis convenire dignoscuntur, pro ipsis quinquaginta marcis redimantur. Ad earumdem eciam nobilium peticionem annuimus, ut universi veri nobiles intra terminos regni nostri constituti, tam in tenutis ducalibus, sub inclusione terminorum ipsius regni nostri existentes, sub una et eadem libertate gratulentur. Lucrum eciam camere nostre nobiles inter fluvios Drawe et Zawe ac de Posaga nec non de Wolkau cum aliis veris nobilibus regni nostri unamiter solvere teneantur, nec racione collecte marturinarum bán zalusinaya vacatarum, a modo et in posterum molestentur, sed ab omni exaccione aliarum quarumlibet collectarum, hactenus persolvi consuetarum exempti penitus tamquam ceteri regni nostri nobiles aliarum parcium immunes habeantur. Si vero alique minere auri vel argenti, cupri, ferri, vel alie fodine in possessionibus nobilium invenirentur, absque competenti concambio ne auferantur, sed

pro talibus possessionibus mineras auri in se germinantibus, si regie placuerit voluntati, equales possessiones conferat nobilibus prenotatis, alioquin si ipsas possessiones minerosas regia maiestas pro concambio habere nollet, ex tunc ius regale vel vrburas iure regio per comites percipi suo nomine faciet, easdem possessiones ipsis nobilibus cum ceteris quibuslibet suis utilitatibus, proventibus et iuribus relinquendo; prout eciam idem dominus Karolus genitor noster karissimus ipsis regnicolis annuerat litterarum suarum per vigorem. Si vero alicui possessionem vel possessiones contulerimus, ille possessionem uel possessiones eidem collatas, per se re[1] capiat[1], et non nomine nostro, sed nomine ipsorum proprio cum contradictoribus in statutione dicte possessionis apparentibus trahat litem; ita, quod nomen nostrum ipsi litigionarie questioni non immisceant, nec procuratorias litteras ad execucionem talium causarum a nobis recipere possint seu impetrare. Nobiles eciam ad loca tributorum ire non compellantur, sed per portus, quos voluerint, libero transitu absque aliquali impedimento pociantur. Nec etiam iobagiones aliquorum regnicolarum nostrorum ad regiam vel reginalem celsitudinem pertinentes, vel ad ecclesiarum prelatos, aut potentes regni nostri attinentes, absque voluntaria permissione dominorum eorumdem iobagionum petenter abducantur. Denique istam consuetudinem, quod, dum nobiles regni nostri ad conducendum uxores eorum accedunt, et more solito cum eorum uxoribus ad propria redeuntes in pontibus et tributis una marca exigitur, duximus cassandam et anichilandum. Nichilominus eciam in civitatibus et liberis villis regalibus et reginalibus, prelatorum et baronum, ac aliorum nobilium tenutis et possessionibus iobagiones regnicolarum nostrorum pro pristinis factis non possint impediri, prohiberi seu arestari in rebus et personis, sed si iidem vulnera, lesiones, mortem, incendia et alia consimilia enormia perpetrarent manifeste, ex tunc ex parte eorumdem iudicium et iusticia impendatur, et quilibet querulantes in propriorum dominorum suorum presentia iudicium et iusticiam prosequantur congruentem. Porro pro excessibus patris filius nec in persona, nec in possessionibus, nec in rebus condempnetur. Episcopi quoque, capitula, abbates, conventus, prepositi et cetere possessionate ecclesiastice persone cum tribus litteris inquisitoriis, nisi regia maiestas destinatis probis viris quos maluerit, experiatur et informetur, inter nobiles et ecclesias super possessionibus aquirendis possessionem nec requirere nec retinere possint, nisi cum litteris privilegialibus regiis vel reginalibus aut iudicum vices gerencium regie maiestatis; homines autem capitulorum seu conventuum, qui ex mandato regio pro testi-

[1] U drugim: usu capiat.

monio ducuntur, non possint esse alii, nisi hi, qui dignitates habent in eadem ecclesia; et si ipsius capituli vel conventus testimonium in equo suo proprio ductus fuerit, tunc per diem duos grossos, si vero in equo ipsius nobilis ducatur, tunc per diem unum grossum, ipsi idem nobilis dare teneatur. Homo autem regius, qui ducitur ad citandum, vel ad inquisitionem faciendam, non possit esse aliunde, nisi de eodem comitatu vel districtu, in quo est ille, qui citatur, vel contra quem fit inquisicio. Et capitulorum testimonium de propinquioribus capitulis adducatur ad citandum aut inquirendum et inquisitiones non possint fieri per alium modum, nisi mediantibus litteris regalibus vel palatini, aut iudicis curie regie, et congregentur nobiles illius comitatus vel districtus in unum, et ab eis inquiratur manifeste. Causantes enim in quacunque maxima et ardua causa, [si][1] concordare voluerint, iudex prohibere non possit, et de iudicio pacis ab ipsis non plus quam tres marcas exigere valeat quoquomodo. Universe eciam cause in facto possessionum mote et mouende in tercio termino absque dilacione et prorogacione aliquali terminentur. Et ut presentis nostre confirmacionis, innovacionis, constitucionis et libertatum largicionis ac concessionis series robur obtineat perpetue firmitatis, nec ullo unquam tempore per nos et nostros successores in aliqua sui parte quomodolibet valeat in irritum revocari, presentes concessimus litteras nostras privilegiales pendentis et autentici sigilli nostri dupplicis munimine roboratas. Datum per manus venerabilis in Christo patris domini Nicolai eadem et apostolice sedis gracia episcopi Zagrabiensis ecclesie, aule nostre vicecancellarii dilecti et fidelis nostri, anno domini MCCC⁰ quinquagesimo primo, tercio idus decembris, regni autem nostri anno decimo. Venerabilibus in Christo patribus et dominis Nicolao Strigonyensi locique eiusdem comite perpetuo, et Dominico Spalatensi archiepiscopis, fratre Dyonisio archielecto Colocensi, Nicolao Agryensi, Demetrio Varadyensi, Andrea Transylvano, Colomano Jauriensi, Nicolao Quinqueecclesiensi, Michaele Vachyensi, Johanne Wesprimiensi, Thoma Chanadyensi, fratribus Thoma Syrmyensi, Peregrino Boznensi, Stephano Nitriensi, Blasio Tyninyensi episcopis, ecclesias dei feliciter gubernantibus. Magnificis baronibus Nicolao palatino et iudice Comanorum, Nicolao filio Laurencii woyvoda Transylvano, Olyverio magistro tavernicorum nostrorum et iudice curie domine regine, genitricis nostre karissime, Thoma iudice curie nostre, Stephano tocius Sclavonie et Crouacie, Dominico de Machou et Nicolao de Zeurino banis, Paulo magistro thawarnicorum reginalium, Bartholomeo pincernarum et Leukus dapiferorum, Dyonisio agazonum et Teuteus iani-

[1] Očito manjka.

torum nostrorum, nec non Johanne filio eiusdem Olyverii dapiferorum reginalium magistris, Symone filio Mauricii comite Posoniensi, et aliis quam pluribus regni nostri comitatus tenentibus et honores.

Original na pergameni u knjižnici narod. muzeja u Budimpešti a. 1351. bivša zbirka Jankovićeva. Na listini visi o svilenoj vrvci crvene i zelene boje oštećeni dvostruki kraljevski pečat.

Na hrptu savremeno: Comitatus de Beregh.

U istom arkivu nalaze se još dva originalna primjerka ove listine; prvi izdan; Pro comitatu Byharensi *(bilješka na hrptu), prije u zbirci Stjepana Nagya; drugi ima na hrptu bilješku:* Comitatus de Scepus. *Bivša zbirka Pulszkyeva.*

Fejér Cod. dipl. Hung. IX., vol. 2. p. 37.—47.

43.

1351, 15. decembra. U Budimu.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski daruje neke posjede u zaladskoj županiji Nikoli sinu Stjepana nekada bana hrvatskoga.

Nos Lodovicus dei gracia rex Hungarie memorie commendantes tenore presencium significamus quibus expedit universis, quod magnificus vir Nicolaus filius Stephani condam banis tocius Sclavonie, ad celsitudinis nostre accedendo presenciam fidelitatibus suis et fidelium serviciorum preclaris meritis in cunctis nostris et regni nostri negociis prosperis et adversis cum sumpna diligencia et votiua sollicitudine non parcendo rebus nec persone, nostre maiestati exhibitis et impensis, propositis et nostram in memoriam revocatis, quandam possessionariam porcionem Chene filii Bank de Zentpetur de iuxta Kutus in eadem possessione Zenthpetur vocata ipsum olim contingentem et terram seu possessionem Mark filii Buza, Markfülde vocatam, iuxta fluvium Velemur vocatum in comitatu Zaladiensi existentem, asserens predictos Chene et Mark sine heredum solacio decessisse et ex eo iuxta approbatam regni nostri consvetudinem ad nostras manus de[1] iure[1] devolvi debere et nostre collacioni legitime pertinere, a nobis sibi et suis filiis et ipsorum heredibus perpetuo dari et conferri postulavit. Nos itaque consideratis fidelitatibus et fidelium serviciorum meritis predicti Nicolai filii Stephani, condam bani tocius Sclavonie in cunctis nostris et regni nostri negociis prosperis pariter et adversis non parcendo rebus nec persone, nostre

[1] Umetnuto iznad linije.

maiestati exhibitis et impensis peticioni eiusdem aures exaudibiles regio cum favore inclinantes, predictam possessionariam porcionem dicti Chene filii Bank de Zentpetur vocata ipsum olim contingentem, necnon, terram seu possessionem Mark filii Buza, Markfulde vocatam, hominum videlicet, ut premissum est sine herede decessorum, in dicto comitatu Zaladiensi existentes, eidem Nicolao condam bano et suis filiis ipsorumque heredibus successoribus et posteritatibus, eo iure quo ad nostram collacionem pertinere dinoscuntur, nove donacionis nostre titulo dedimus, donavimus et contulimus, cum omnibus earum utilitatibus et pertinenciis universis, sub metis et terminis veris et antiquis, perpetuo et irrevocabiliter possidendas, tenendas pariter et habendas sine preiudicio iuris alieni; promittentes, ut dum presentes nobis fuerint reportate, eas in formam nostri privilegii redigi faciemus. Datum Bude, tercio die festi beate Lucie virginis, anno domini M⁰CCC⁰L⁰ primo.

Iz originalne potvrde Ljudevita kralja od 12. januara 1362. potvrdjene novim pečatom 6. januara 1365. u kr. ugar. drž. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 4240. — Stara signatura: N. R. A. fasc. 540. no. 19.

Zála vármegye története I. p. 513.—514. no. 329.

44.

1351.

Darovanje zemlje Žarničićima od plemena Jamometića.

Vicarius[1] quondam Jurislavi de genere Dravilcinorum, habitator in Parizan, donat Radoslavo quondam Zarnuchi de generatione Jamometorum, habitatori in Cherbava, terras etc.

Lucius Note chronologiche, Bullettino. 1882. p. 39.

[1] Vitanus?

45.

1351. U Nerodimlju.

Stjepan Dušan car srpski i grčki rješavajući raspru izmedju srpskoga patrijarka Danila i grada Kotora, ovomu potvrdjuje stari posjed.

Gloria al tutto continente dio nostro, fattor del ciel e della terra, e al fiol della sua deità Jesu Christo, e al spirito sancto. Signor dio vivo e vero, raxon documento e potente dextera, amator dell' homo, el' homo per mezzo del fò fiol di ogni sapienza colla tua sapienza ornasti e con spirito santo alla tua deità, all' amor e grande grazia mettesti; signor dio mio con la tua potenzia ziel e la terra fortificasti e con la dolcezza del spirito santo ziel e la terra e le bellezze del ziel imbellisti e de ogni dolcezza adempisti col fiol de la tua deità, con raxon, fede e sapienza fortificasti, e all' inferno la porta e potenza riunasti colla crucifixion e spargimento di sangue de dio nostro, el tuo fiol, e con te solo dio e homo, dio per mezzo della tua deità, e homo per la tua umilta e graziosa incarnazion per la parola del glorioso Gabriele a Nazaret de Galilea alla purissima e mundissima gloriosa e molto umel verzine Maria, fiola de Habram, e fiola e madre de la tua deità; a nui la leze e la raxon mostrasti a la creazion del nostro impero. Jo Stefano con la grazia di dio imperador de Servia e de Grezi, pronipote di santo Simeone Nemagna, molto glorioso e nuovo colador de mira, della gloriosa sedia de Servia signor, e al suo fiol e al bisavo nostro signor signor Stefano primo incoronato di corona rè e al suo fiol santo Sava archivescovo de Servia, io fiol e suzessor dell' imperio e signoria d' essi avi, bisavi e progenitori nostri, zurai a tutti le leze, possession, breveleggi confermar; e sopra tutti alli zentiluomeni de Cattaro, per la loro vera fede e onorevol servizio, lo qual sempre hanno portato a li nostri genitori e progenitori e precipue al nostro impero. Adesso sia noto a tutti, come io Stefano imperador, essendo a Budua in la giesia de santa deigenitrice, se approssimò li zentiluomeni de Cattaro per nome de tutta communità de Cattaro: Michiel Bucchia, Grube Bistetich, Marco Bogasich, Piero Bucchia, Drago Marcovich digando, che el signor patriarca occupa i confini de Cattaro. E io Stefano, per la dio grazia imperador di Servia e di Grezia, volendo alla iustizia e alla legge mostrar luogo, al patriarca fessemo intender, essendo el patriarca appreso l' imperio nostro a Presren a paro con li zentiluomeni di Cattaro personalmente, io dissi che rispondeno; e in qual luogo

li zentiluomini di Cattaro disseno le sue raxon come avevano detto per avanti, el signor patriarca che risponde; che vadan uomeni da ben e de buona fede, e che vadan sopra lor fede e anima la maniera e li confini fra li confini. Signor patriarca intendendo simel risposta benedisse la risposta dell' imperador; e mandò sopra la fede loro Micus e Radosavo Zernovich. E soprascriti Micus e Radosavo trovarono e portaseno li confini di Cattaro a la presenzia del nostro impero in Nerodimglia. Comenza el confin antico de Cattaro: de Jas in pietra rossa in Priessor in giesia de sancti Trifone, in Svisio, in Copa e inde fin Dubovichcha scala in Viligna Jama in Polesdo, come son segnati i confini per piere firme, e per mezzo de Drenovich in suso in Vinsama Glava in suso in Maistovino Blato per tutta la montagna, e per la corona de Lovtien per la custiera in Studenacz a Copita, e de Studenacz per mezzo Busedo a Carstaz in Pestigny-Grad per drettura in Salase per la corona del monte in Zosio in fiumera de Luta. Questi confini antichi de Cattaro fino al confin quello dette d[omi]no imperador alla communità de Cattaro Ledenize e Salase per la lor vera fede e onorievol servizio. E da altra banda per lido del mar comenza el confin di Cattaro fino la Fiumara de Luta, tutta Dobrota, e de altra banda comenza el confin de Cattaro per lido del mar a Bobovista, e così in Prevlacha in giesia di santo Archangelo, reedificata per li zentilomeni e comunità de Cattaro, quello che confermò e dette lo nostro imperio a Cattaro: Lustiza con tutto el contado e con tutti piani e costiere, case e con tutte raxion e pertinenze sue e cuxi per drettura per lido del mar a Jas. Poi vedendo el nostro imperio simel discussion e trovamento delli confini de tutto el governo de Cattaro per Micus et Radoslavo al patriarca e alli zentilomeni di Cattaro, e come intendessemo de Micus e Radoslavo, e come sta la cosa, e a quel d[omi]no santissimo patriarca e sopra diti zentilomeni umeltà e obbedienza mostrasseno e vedendo la sua voglia e la causa del pastor christian e la volontà dè nostri onorevol zentilomeni de Cattaro, benedissemo e confermasemo, e confermemo questo zerchio soprascritto comme e scritto per ordine in questo breveleggio, che sia de Cattaro, e che siano valliosi cum tutto il suo governo, come le piazze vender, donar e dar in dote e sottometter alla giesia e lassar alli fioli e far ogni sua volontà in eterno. E se si trovasse qualche imperador over signor drio di nui, over de nostri descendenti, e che volesse contradir questo sopra scritto, che sia maledetto e anatemizato, e che sia prevaricator del corpo e del sangue de Christo, e che non sia benedetto da Jesù Christo omnipotente e de la purissima madre sua, e de tutta gloria celestial, e de nui Stefano imperador. Questa discusion di confini sopra-

scriti a Micus e Radoslavo con la parola e mandato del signor Stefano imperador e con la voluntà e parola del signor patriarca chir Danilo, e con la parola delli zentilomeni de Cattaro e a mi zagon Gregorio comandò signor, signor imperador, che scriva questa scrittura e breveleggio in confirmazion de suoi primi breveleggi e scritture, quella prima dette signor imperador a Cattaro, e al presente quel che se troverà, per ordene che sia de Cattaro come s' è scritto de sopra, in aeternum; e questa scritura io Gregorio porto e dette ali sopra detti zentilomeni de Cattaro avanti la presenzia e faza del signor imperador e del signor patriarca. E li sono presenti in la corte imperador in Nerodimie i nobili e eletti zentilomeni dell' imperio: Voicha chiessar, conte Vulatico, conte Goislavo e Milos so fradello, Branco Rasisalich e molti altri primari zentilomeni pizuli e grandi; e tutti vedesseno confirmazion e benedizion imperiale de la possession, e breveleggi de Cattaro confirmasseno e benedisseno, e alla benedizion e confermazion imperial umeltà monstrasseno, e alla benedizion e umeltà imperial tutti zentilomeni dissero amen. Anno domini 1351. Stefan per la dio grazia imperador de Servia e de Grezia.

Rački Listine Rad. I. p. 142.—145. po slabom nekom prijepisu. Mi smo se badava trudili, da nadjemo original ili barem bolji prijepis.
Vidi našu opasku pod slijedećim brojem 46.

46.

1351. U Prištini.

Stjepan car srpski i grčki potvrdjuje Kotoranima privilegija dana im od prvašnjih kraljeva srpskih.

Сла̑ва ѡтцꙋ и сынꙋ и светомꙋ дꙋхꙋ, слава ти, господи боже мои, истина, истино покоище всѣхь праведныхь, ꙋфаніе, господи, моего дꙋха спасеніе, мене же раба своего сотворыи на образь и приликꙋ своего божества, и дароваше милостию и народꙋ ꙋ облюбь постави, ꙋкраси ме земломь и земелскомь красотомъ, градове же многе ꙋ стражꙋ намь предаде, и пастира надъ всѣмъ постави, грешень быхь, грѣхꙋ волю и область нада мномь не даде, и ако на славнога и препростаго но наѵе мене же на выше постави, и царемь самодержцемь прослави, слава ти, Христе, вселенни спасе и боже вседержителю, господи, всакꙋ

благодать и разумъ и праведнін судъ божественно вати исходи: тебѣ же, Христе, славу и свѣ . . вездѣхь весь день моего житіа в мирѣ пустихь сердцем, воломь, словомь и дѣломь ако богу и отцу царю всему держителю и сыну милосердіа украшеніе нашего недостоаніа и духу свегому возлюбленному, преунсте и непороүне дѣве Маріе, дщери и праветнен по ти Давида цара, кимь наүүена быстъ богомь и прорекомь глаголющи дщи дщеры, и приклони ухо твое, царь возлубы красоту твою. Такожде и азъ во Христа бога віернін Стефань, милостію божіомь царь серблен и грекомь, самодержаць всѣхь сербцехь и поморсцѣхь землахь, внукь светаго и страшнаго крала Уроша, правнукь господина преподобнаго отца Стефана Немане, новаго мироточца, владики вишнаго самодержавна всѣхь сербсцѣхь и поморсцѣхь земаль и царства мы благосердіемь умоливше сіемь щедростамин ω спасенію зданіа своа вседател(не) десинце, благоволиви убо умолитель о нась многіе пристателѣ велиүеству его бытн не хотѣ смерти грѣшнику, но кь обращенію живота. Азъ бо егω свиди житію сему временному, и зьговорихь са со господиномь и отцемь царства мын, преосвѣщеніемь архіепискупомь кірѣ Даниломь, со епискупи и со ігуменін и со властели и всѣмь соборомь сербсцѣмь, и милостію Христа бога моего ωбѣтоваше ми се и заклеше вси выше писанін господинь архіепискупь со свѣмь соборомь церкве и весь соборь царства мы, да всако даніе родитела и прародитела нашіехь и толикожде наше даніе и потвержденіе потвердіше, и сіе потвержденіе прославлено быстъ и таково прославленіе үувше, и дондоше кь нашему царству вь Приштину властеле и граћане нашего віернано и столнаго и любымаго и свакнаго града Котора на име Михо Бућинкь и Грубе Бистетикь и Живь Башлевићь и Гергурь Гимановићь и Васе Быговићь, и донесоше свое крусиволѣ и записе перве господе, родитела и прародитела нашіехь и сувише крусивон и записъ господина и деда нін светаго крала Уроша и госпоће свете кралице кирѣ Елене, како да господинь светын краль и света кралица Котору жупу Гербаль, дони и горнін, со свѣми мегами и засколци и с правинами своеми у баштину и у племенито до вѣка и вѣку аминь, и що е

было которско первомь, да буде и после до віека. И то ми видѣвшін и весъ соборъ выше писанін Котору и свои общини которскои благословисмо и потвердисмо выше речену жупу Гербаль, дони и горнін, Котору и которскому наслѣдію до вѣка у вѣку аминь, да су волнін томь си жупомь всяку волю свою сотворити како своіомь племенитомь баштиномь како любимо имь, та толико выше речена жупа Гербаль колико віногради и баштаци и землѣ и ливаде со свѣми правинами своеми Мирачь, Лозица, Доброта до Люте и монастирь светагѡ Георгіа со свѣмь метохіомь своіомь. Христе славнін, научи нась всакому науку благовѣрному глаголюще: тко оставить отца либо ину вещъ мене ради р. л. б., пріиметь жизнь вѣчну, возрадити л; такожде властеле которсцін сотворише све при нашеи чести и вѣры оставише, а . . . тому успоменусмо, како вѣру и поштену службу приказаше нашіемь родителѣмь и прародителѣмь и нашему царству, и видѣсмо записе сувыше писанехъ записе заись и крусивою господина крала Радосака и господина Владисава Урошь, видѣвшін, како по крусикою господина крала Гурга, господина серпского и поморского, которскои общини благослови и потверди церков архангелову вь маломь мору према отоку, Лущицу, Пасиглавь, Кертоле, Полѣ, како е уписано у крусиволю господина крала Радосака и братіе егѡ, господина Владислава и господина Уроша нашь господинь Стефань, царь серблемь и греkомь, потвердихь властеломь и свои общинін которскои все выше пісаніе; а сада сувише имь дахь за нихъ вѣру и почтену службу у Бaошле, Біелу, Крушевицу со свѣми селами, мегами, правинами своими до ріеке, и сувише тога дахь имь више реченога града имь Леденице, долѣ и горнѣ, и залазе со свѣми правинами своими да е више реченимь властели и нихъ све общинін до вѣка и вѣку аминь, да имь нитко по нась царь ни господарь Котору не потворыи ни поруши даніе и потвержден е сего записа и инехъ выше реченихъ записа. Тко ли бы потворіо и порушіо таково сотвореніе, да е проклетъ ѿть моего Христа владике и ѿть пречисте матере егѡ и ѿть все ангелске силе и ѿть дванаесть верховніехъ апостола и ѿть всего небеснаго собора и ѿть

господина архіепископа и его собора и ѡть мене грѣшнаго Стефана цара и ѡть всѣхъ родителя нашіехъ, и дǒхь таковаго преступника да є дрǔгъ всѣхь лукавихь аггела. Сіи крǔшивои азь Вукашинь ǔписахь, и дахь выше реченомь властеломь ріечію и заповіедію господина цара Стефана и речію и потвержденіемь господина патріарха кǔрь Данила и всего собора егѡ и властела и собора царскаго Ге(р)гǔра кесара Бранка и Радована Расисалика и Алтома и брать мǔ Воисавь и кнезь Братко Обрадь, чеоникь и воевода Марко и мнози инн властеле мали же и големи, и за више вѣровлиніє печатисмо златимь печатію закономь и обычаемь крǔсивое лѣта 1351.

Стефань милостію божимь царь Сербомь и Грькомь.

Miklosich Mon. Serb. p. 149.—152.

Miklosich meće ispod listine bilješku: Ex apographo facto his ultimis annis Cathari. Nos paucissima mutavimus. *Dakle nije imao originala, zato se je odvažio štogod i mijenjati.*

Ovu istu listinu nešto promijenjenu donosi Farlati Illyr. Sacr. VI. 449—450. veli po prijevodu latinskom Flaminii Cornelii. Ovaj prijevod u Farlata jest doslovno na talijanskom jeziku od Račkoga u »Radu« jugoslavenske akademije I. 142.—145. Ova listina imala bi biti izdana u Nerodimlju, a ne u Prištini. — Jošte je priopćio Rački u Radu I. 146—148. listinu Dušanovu opet na talijanskom jeziku od god. 1355. slična sadržaja. Sve ove listine preradjene su po notarima i odvrgle se od originala, niti ne imaju vjerodostojnosti prijepisa iz samoga originala.

47.

1352, 28. januara. U Budimu.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski izuzimlje ispod banske vlasti Tutea dvornika i brata njegova.

[N]os Lodovicus dei gratia rex Hungarie memorie commendantes, tenore presencium significamus quibus expedit universis, quod nos attendentes fidelitates et multimoda servicia magnifici viri Thuteus magistri ianitorum nostrorum et magistri Wezeus fratris sui, comitis Zoliensis, que nobis in cunctis nostris et regni nostri negociis prosperis pariter et

adversis cum sumpna sollicitudine laudabili virtute temporibus et locis opportunis strennua fidelitate laborando exhibuerunt et inpenderunt, racione quorum licet ipsi a nobis multo maiora mereantur, in signum tamen aliqualis retribucionis huiusmodi graciam eidem duximus ex nostra circumspecta providencia faciendam, ut banus totius Sclavonie et Croacie qui pro tempore huiuscemodi fuerit dignitatis ipsos et filios eorundem eorumque heredes, successores et posteritates in nullis causis, et specialiter in causis possessionariis iudicare vel suo astare iudicatui conpellere audeat vel presumpnat, in ipsius duntaxat banatus provinciis, querelantibus iudicia, dum largitur scilicet ab omni iudicio bani prenotati extra curiam fiendo perpetuo exempti habeantur. Vobis itaque Stephano bano tocius Sclavonie et Croacie nunc constituto et aliis in futurum constituendis firmo edicto regio precipientes mandamus, quatenus nullus sit ex vobis, qui predictos magistros Tuteus et Wezeus et filios eorundem ac posteritates ipsorum in aliquibus causis, et specialiter in causis possessionariis extra curiam iudicare vel vestro astare iudicatui conpellere contra formam premisse gracie nostre eis facte audeat. Si vero ipsi vel filii aut heredes eorundem per quospiam querelantes in vestro banatu ad vestri presenciam in causam attracti fuerint, extunc ipsam causam non alias nisi in curia nostra unacum prelatis et regni nostri baronibus adiudicare et fine debeatis debito terminare; secus facere non audentes. Datum Bude, die dominico proximo post festum conversionis beati Pauli apostoli, anno domini M°CCC°L°II.

Original na pergameni u arkivu Zichy u Zsélyu: 211. B. 359.

Na hrptu vidi se trag velikoga pritisnuta pečata kraljeva; pod njim istom rukom: Relacio magistri Leukus filii Laurencii Tot.

Cod. dipl. com. Zichy. II. p. 476.—477.

48.

1352, 29. januara. U Avignonu.

Klemens VI. papa zaštićuje red Ivanovaca po Ugarskoj i Hrvatskoj.

Clemens episcopus servus servorum dei. Venerabilibus fratribus Quinqueecclesiensi et Bosnensi episcopis ac dilecto filio abbati monasterii sancti Nicolai Sibenicensis dioecesis salutem et apostolicam benedictionem. Militanti ecclesiae licet immeriti disponente domino praesidentes circa curam ecclesiarum et monasteriorum omnium solertia reddimur indefessa solliciti, ut iuxta debitum pastoralis officii occurramus dispen-

diis et profectibus divina operante clementia salubriter intendamus. Sane dilectorum filiorum Baudoni prioris et fratrum hospitalis sancti Joannis Hierosolymitani in Vngaria et Sclavonia conquestione percepimus, quod nonnulli archiepiscopi, episcopi aliique ecclesiarum praelati et clerici ac ecclesiasticae personae tam religiosae quam etiam seculares, nec non duces, marchiones, comites, barones, nobiles, milites et laici, communia civitatum, vniversitates oppidorum, castrorum, villarum et aliorum locorum et aliae singulares personae, civitatum et dioecesum et aliarum partium diversarum occuparunt et occupari fecerunt castra, oppida, villas et alia loca, terras, domos, possessiones, iura et iurisdictiones, nec non fructus, census, redditus et proventus suorum prioratus et domorum eiusdem hospitalis de Hungaria et Sclavonia praedictis et nonnulla alia bona mobilia et immobilia spiritualia et temporalia ad prioratum et domos praedictas spectantia et ea detinent indebite occupata, seu ea detinentibus praestant auxilium, consilium vel favorem. Nonnulli etiam civitatum, dioecesum et partium praedictarum, qui nomen domini in vanum recipere non formidant, eisdem priori et fratribus, super praedictis eastris, villis et locis aliis, terris, domibus, possessionibus, iuribus et iurisdictionibus, fructibus, censibus, redditibus et proventibus, eorundem et quibuscunque aliis bonis mobilibus, spiritualibus et temporalibus et aliis rebus ad prioratum et domos praedictas spectantibus, multiplices molestias et iniurias inferunt ac iacturas. Quare praefati prior et fratres nobis humiliter supplicarunt, ut cum eisdem valde reddatur difficile pro singulis querelis ad apostolicam sedem habere recursum, providere ipsis super hoc paterna diligentia curaremus. Nos igitur adversus occupatores, detentores, praesumtores et iniuriatores huiusmodi illo(!) volentes eisdem priori et fratribus remedio subvenire, per quod ipsorum compescatur temeritas, et aliis aditus committendi similia praecludatur; discretioni vestrae per apostolica scripta mandamus, quatenus vos vel duo vel unus vestrum per vos vel alium seu alios etiamsi sint extra loca in quibus deputati estis conservatores et iudices, praefatis priori et fratribus efficacis deffectionis(!) praesidio assistentes, non permittatis eosdem priorem et fratres super his et aliis quibuslibet bonis et iuribus ad prioratum et domos praedictas spectantibus, ab eisdem nec non quibusdam aliis indebite molestari vel eis gravamina seu damna vel iniurias irrogari, facturi priori et fratribus ipsius, cum ab eis vel eorum procuratoribus suis aut eorum aliquo fueritis requisiti, de praedictis et aliis personis quibuslibet super restitutione castrorum, villarum, terrarum et aliorum locorum, iurisdictionum iurium et bonorum, mobilium et immobilium reddituum quoque et proventuum et aliorum quorumcunque bonorum, nec non de quibuslibet molestiis, iniuriis atque damnis praesentibus

et futuris in iis videlicet, quae iudicialem requirunt indaginem summarie et de plano, sine strepitu et figura iudicii, in aliis vero prout qualitas eorum exegerit iusticiae complementum, occupatores seu detentores, molestatores, praesumtores et iniuriatores huiusmodi nec non contradictores quoslibet et rebelles cuiuscunque dignitatis, status ordinis vel conditionis extiterunt quandocunque et quotiescunque expedierit, authoritate nostra per censuram ecclesiasticam, apellatione postposita, compescendo, invocato ad hoc, si opus fuerit, brachii saecularis. Non obstantibus tam felicis recordationis Bonifacii papae octavi, praedecessoris nostri in quibus cavetur, ne aliquis extra suam civitatem et dioecesim nisi in certis exceptis casibus et in illis ultra unam dietam a fine suae dioecesis ad iudicium evocetur; seu ne iudices conservatores a sede praedicta deputati extra civitatem et dioecesim in quibus deputati fuerint contra quoscunque procedere, sive alii vel aliis vices suas committere, aut aliquos ultra unam diaetam a dioecesi eorundem trahere praesumat, dummodo ultra duas diaetas aliquis authoritate praesentium non trahatur, seu quod de aliis quam de manifestis iniuriis et violentiis et aliis quae iudicialem indaginem exigunt poenis in eos, si secus egerint et in id procurantes adiectis conservatores se nullatenus intromittant; quam aliis quibuscunque constitucionibus a praedecessoribus romanis pontificibus tam de iudicibus delegatis et conservatoribus quam personis ultra certum numerum ad iudicium non vocandis, aut alias editis, quae vestrae possent in hac parte iurisdictioni ac potestati eiusque libero exercitio, quomodolibet obviare, seu in aliquibus communiter vel divisim a praefata sit sede indultum, quod excommunicari, suspendi vel interdici, se[u] extra vel intra loca certa ad iudicium evocari non possint per apostolicas litteras non facientes plenam ac expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi et eorum personis, locis, ordinibus et nominibus propriis mentionem et qualibet alia dictae sedis indulgentia generali vel speciali cuiuscunque tenore existat, per quam ex praesentibus non expressam, aut totaliter non insertam vestrae iurisdictionis explicatio in hac parte valeat quomodolibet impediri, et de qua cuiusque tenore tota de verbo ad verbum habenda sit in nostris mentio specialis. Caeterum volumus et apostolica authoritate decernimus, quod quilibet vestrum prosequi valeat articulum etiam per alium inchoatum, quamvis ipse inchoans nullo fuerit impedimento cannonico praepeditus, quodque a dato praesentium sit vobis et unicuique vestrum in praemissis omnibus et singulis exeptis et non exeptis praesentibus et futuris et pro praedictis procedere ac si praedicta omnia et singula coram vobis coepta fuissent et iurisdictio vestra et cuiuslibet vestrum in praedictis omnibus et singulis per citacionem vel modum alium perpe-

tuata legitime extitisset. Constitutione praedicta super conservatoribus et alia qualibet in contrarium edita non obstante. Praesentibus post biennium minime valituris. Datum Avinione, IV. kalendas februarii, pontificatus nostri anno decimo.

Napis: Conservatorium seu protectorium mandatum Clementis papae VI. ad iudices delegatos, quod post expirationem saltem pro exemplo conservatum est. — Collectio Hevenessiana t. XIII., p. 99.—101. — U kr. sveučilišnoj biblioteci u Budimpešti.

Fejér Cod. dipl. Hung. IX. 2. p. 170.—174.

49.

1352. 3. februara. Kod sv. Adrijana zaladskoga.

Pred zborom samostanskim bl. Adrijana zaladskog daje Petar de Torpen u ime prijateljstva svoju kćer Ivanu sinu Pethew de Swl.

Nos conuentus monasterii beati Adriani de Zala memorie commendantes significamus presencium per tenorem quibus expedit vniuersis, quod accedentes ad nostram presenciam Johannes, Petrus filii Pethew de Swl vna cum nobili domina Anna matre eorundem ab vna, item magister Petrus litteratus de T[o]rpen parte ab altera coram nobis personaliter constituti propositum extitit per eosdem viua voce et relatum, quod quia per maturam deliberacionem et proborum virorum ordinacionem, amiciciam et proximitatem perpetuam inter se contrahere deliberassent et decreuissent ita videlicet, ut prefatus magister Petrus filiam suam Katherinam nomine dicto Johanni filio Pethew in matrimonium legittime vellet tradere et copulare, ymo tradidisset et copulasset; racione huiusmodi proximitatis prefati Johannis et Petrus filii Pethew supradicti vnum fundum seu locum sessionalem in eadem possessione Swl ad duo iugera se extendentem inmediate iuxta domum seu curiam eorumdem a parte aquilonari existentem cum duodecim iugeribus terre arabilis et fenili ad duo falcastra sufficiens, cum omnibus vtilitatibus et pertinenciis suis vniuersis predicto magistro Petro de consensu et bona voluntate Dominici filii Nicolay et Nicolai filii eiusdem de Myklosfalwa, qui presentes aderant, dedissent, ymo dederunt et contulerunt ac in manus eiusdem coram nobis assignarunt iure hereditario in perpetuum in filios filiorum eiusdem possidendam, tenendam pariter et habendam tali modo, quod, si qui processu temporum eundem magistrum Petrum

uel eius successorem racione dicti fundi seu loci sessionalis et aliarum predictarum vtilitatum spectancium ad eundem molestare, agrauare uel in litem trahere quoquo modo niterentur, extunc Johannes et Petrus predicti aut eorum successores sepedictum magistrum Petrum et suos posteros tenebuntur expedire propriis laboribus suis et expensis; insuper idem Johannes et Petrus concesserunt et bona voluntate admiserunt, ut idem magister Petrus possessionarias porciones eorundem vbilibet inpignoratas uel obligatas redimere possit et habeat redimendi liberam facultatem; quarum medietatem ipsis Johanni scilicet et Petro antedictis relinquere teneatur, aliam uero medietatem earundem possessionariarum possessionum, quas redimere poterit pro se et suis heredibus tenebit et optinebit in perpetuum iure hereditario possidendas, tali vinculo interiecto, quod si qua parcium ab huiusmodi conuencione et ordinacione resiliret et ipsam ordinacionem violaret, extunc parti ordinacionem tenenti in duodecim marcis latorum wyen[nensium] cum porcione iudicis ante litis ingressum remaneret et conuinceretur eo facto; ad quod se partes sponte obligarunt coram nobis. In cuius rei [memori]am firmitatemque perpetuam presentes patentes litteras ad peticionem parcium fecimus emanari. Datum in crastino festi purificacionis beate virginis glori[ose, anno domi]ni MCCCL⁰ secundo.

Original na pergameni u arkivu jugoslavenske akademije u Zagrebu. Diplomata 1352.

Na hrptu nalazi se nejasan trag pritisnuta pečata. Sumnjamo da li nama pripada, ali ju uvrstismo, jer se original nalazi u našem arkivu.

50.

1352, 8. februara. U Požegi.

Pred kaptolom požeškim kupuje Leuko sin Petrov jedan dio zemlje u Predišincu.

Nos ca[pitulum ecclesie beati] Petri de Posaga memorie commendamus per presentes, quod Ladyzlaus filius Radak, vt asseruit nunc iobagio castri Posagawar de terra condam Luce filii Mortunus in Predisynch habita, ad nostram personaliter accedendo presenciam confessus est oraculo viue vocis, quod quandam vineam suam in eadem Predysynch habitam in quadam terra per Farkasium et Bank filios Petri auunculos suos mediantibus litteris iudicum nobilium comitatus de dicta Posaga, sicut dixit sibi donata, propriis manibus suis plantatam, a parte orientali inter quandam vallem sclauonice Vodochak dictam a meridie

vsque alteram vallem siccam et ab occidente vsque quoddam fossatum, necnon a parte aquilonis vsque vineam Andree filii Zlauk adiacentem, cum omnibus vtilitatibus et pertinenciis dicte vinee sue magistro Leukus filio Petri de Orbona pro quatuor marcis denariorum veronensium ab eodem plene sicut dixit receptis, dedisset et vendidisset in heredum heredes iure perpetuo possidendam, tenendam pariter et habendam. Datum feria quarta proxima ante octauas festi purificationis virginis gloriose, anno domini millesimo CCC⁰ quinquagesimo secundo.

Original na pergameni u kr. ugar. držav. arkivu u Budimpešti M. O. D. L. no. 33.966. — Stara signat.: N. R. A. fasc. 1598. no. 10. Na hrptu bijaše pritisnut pečat.

51.

1352, 9. februara. U Križevcima.

Ivan sudac i općina križevačka prepisuje i potvrdjuje listinu općine zagrebačke od 28. jula 1351., kojom je provedena dioba izmedju nasljednika Petra križevačkog gradjanina.

[N]os Johanes (!) villicus noue ville Crisyensis et vniuersi ciues seu hospites de eadem significamus tenore presencium quibus expedit vniuersis, quod domine Elisabeth et Katerina filie Petro (!) de noua villa Crisyensi ad nostram personaliter accedendo presenciam exhibuerunt nobis quasdam litteras priuilegiales Jacobi iudicis, Wlcheta, Petri, Mychaelis, Andere, Stephani, Endere, Bartuch et Wellini iuratorum et consiliariorum ac vniuersorum ciuium de monthe(!) Grech sigillo communitatis eorum consignatas tenoris infrascripti, petentes nos, vt ipsas litteras ratas habere et transsumpmi de uerbo ad uerbum faceremus nostroque sigillo communitatis apposicione confirmari et consignari curaremus. Quarum tenor talis est: *(Slijedi listina izdana od gore spomenutih od g. 1351., koja sadržaje u sebi listinu kralja Ljudevita od 28. jula 1351.)* Nos itaque iustis et legitimis peticionibus dominarum predictarum annuentes, eo quod ipsas litteras veras et iustas reperimus tenoremque earundem presentibus nostris de uerbo ad uerbum inseri fecimus et pendenti nostro sigillo consignari perpetuo valere duximus confirmantes. Datum in Crisyo, in octauis purificacionis beate virginis, anno domini M⁰ CCC⁰ quinquagesimo secundo.

Original na pergameni u arkivu grada Križevca br. 5. Na listini visi crvena i zelena svilena vrvca bez pečata.

52.

1352, 10. februara.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski potvrdjuje potvrdnicu svoga pretšasnika kralja Karla o obhodnji posjeda kaptola zagrebačkoga.

Lodovicus dei gracia Hungarie, Dalmacie, Croacie, Rame, Seruie, Gallicie, Lodomerie, Comanie, Bulgarieque rex, princeps Sallernitanus et Honoris [ac] montis sancti Angeli dominus. Omnibus Christi fidelibus presentibus pariter et futuris noticiam presencium habituris salutem in omnium salvatore. Immensa regum nobilitas, licet cunctis sibi subiectis se pium et benignum debeat exhibere, illos tamen uberiori et ampliori favore et gracia prosequi consvevit et amplecti, iura ipsorum confovendo et perpetua stabilitate fulciendo, qui temporalium bonorum inpensu sibi fideliter obsecuntur et in offerendis oracionum suffragiis pro pace regis et regni omnium creatori iugiter et devote famulantur. Proinde ad universorum noticiam harum serie volumus pervenire, quod venerabilis in Christo pater dominus Nicolaus, eadem et apostolice sedis gracia episcopus ecclesie Zagrabiensis, aule nostre cancellarius, dilectus et fidelis noster, ad celsitudinis nostre accedendo presenciam, exhibuit nobis quasdam litteras patentes serenissimi principis domini Karoli olim illustris regis Hungarie, genitoris nostri charissimi pie memorie, tercio et ultimo sigillo suo consignatas, litteras rescripcionales capituli ecclesie Albensis super reambulacione et metarum ereccione ac renovacione terrarum et possessionum infra specificatarum ecclesie sue predicte et capituli eiusdem confirmative de verbo ad verbum continentes, tenoris infrascripti, supplicans nostre celsitudini prece subiectiva, ut ipsarum tenore de verbo ad verbum presentibus transumpto easdem approbantes, acceptantes et ratificantes nostro dignaremur privilegio confirmare. Quarum tenor talis est: *(Slijedi listina od 11. juna 1333.).* Nos itaque, qui ex debito officio suscepti regiminis curis et profectibus ecclesiarum omnium in regno nostro Christo militancium, quarum precum suffragiis non solum temporaliter, verum eciam spiritualium bonorum incrementis in celesti patria speramus adiuvari, earum tamen maxime, que ad nos specialiori patronatus iure pertinent, providenciam apponere debemus diligentem, predictam Zagrabiensem ecclesiam per sanctissimum regem Ladizlaum immortalis memorie antecessorem nostrum fundatam, volentes in suis iuribus et proprietatibus illesam conservare, peticioni dicti domini Nicolai episcopi ecclesie prenotate aures exaudibiles benigno cum favore inclinantes, predictas litteras paternas de verbo ad verbum presentibus

insertas omni prorsus suspicione carentes de beneplacita voluntate serenissime principisse domine Elisabeth, inclite regine Hungarie, genitricis nostre karissime, ac de consilio et connivencia prelatorum et baronum nostrorum ex certa nostra sciencia, quoad omnes sui continencias acceptamus, ratificamus et approbamus, presentisque scripti patrocinio de regie potestatis plenitudine perhempnaliter eidem ecclesie Zagrabiensi valituras confirmamus. Ut igitur presentis nostre confirmacionis et approbacionis series sit dicte ecclesie Zagrabiensi in perpetuum valitura, nec ullo umquam tempore aliqua suspicionis rubigine, eo quod nunc predictus dominus Nicolaus episcopus Zagrabiensis honore cancellariatus et conservacionis sigilli nostri autentici preditus fulgere dinoscitur, possit aliquatenus obfuscari, presentibus habita matura deliberacione cum predicta domina regina genitrice nostra et prelatis ac baronibus nostris ex nostra certa consciencia nostrum et eiusdem domine regine genitricis nostre sigilla duplicia authentica decrevimus fore apponenda. Datum per manus eiusdem domini Nicolai episcopi Zagrabiensis, aule nostre cancellarii, dilecti et fidelis nostri, anno domini MCCCLII., quarto ydus februarii, regni autem nostri anno undecimo. Venerabilibus in Christo patribus et dominis Nicolao Strigoniensi, locique eiusdem comite perpetuo et Dominico Spalatensi archiepiscopis, fratre Dyonisio archielecto Colocensi, Nicolao Agriensi, Demetrio Varadiensi, Andrea Transilvano, Colomano Jauriensi, Nicolao Quinqueecclesiensi, Michaele Vaciensi, Johanne Vesprimiensi, Thoma Chanadiensi, fratribus Thoma Syrmiensi, Peregrino Boznensi, Stephano Nitriensi et Blasio Thiniensi episcopis, ecclesias dei feliciter gubernantibus; magnificis baronibus Nicolao palatino et iudice Cumanorum, Nicolao filio Laurencii, voivoda Transilvano, Oliverio magistro tavarnicorum nostrorum et iudice curie domine regine, genitricis nostre charissime, Thoma iudice curie nostre, Stephano tocius Sclauonie et Croacie, Dominico de Machou et Nicolao de Zeurino banis, Paulo magistro tavernicorum reginalium et Bartholemeo pincernarum et Leukus dapiferorum, Dionysio agasonum ac Thuteus ianitorum nostrorum, necnon Johanne filio eiusdem Oliverii dapiferorum reginalium magistris, Symone filio Mauricii, comite Posoniensi, et aliis quam pluribus regni nostri comitatus tenentibus et honores.

Prijepis na papiru u arkivu kaptola zagrebačkoga fasc. I. no. 39.
Liber stat. capit. zagrab. parte IV. cap. IV.
Kerchelich Hist. eccl. Zagrab. 130.
Farlati Ill. sacr. V. p. 433.—434.
Katona Hist. crit. X. 54.—56.

Fejér Cod. dipl. Hung. IX. 2. 152—153.
Tkalčić Mon. episcop. Zagr. II. 115.
Tkalčić Mon. civ. Zagrab. I. 201.—203.

53.

1352, 10. februara.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski potvrdjuje kaptolu i opet, da je slobodan od podavanja žitka, vina i novca Medvedgradu.

Lodouicus dei gracia Hungarie, Dalmacie, Croacie, Rame, Seruie, Gallicie, Lodomerie, Cumanie, Bulgarieque rex, princeps Salernitanus et Honoris sancti Angeli dominus. Omnibus Christi fidelibus presentibus et futuris presens scriptum inspecturis salutem in omnium salvatore. Cum a nobis petitur quod honestum est, decet regiam maiestatem facilem prebere consensum in hiis precipue, que ecclesiarum sanguine crucifixi dedicatarum comodis videntur utiliter convenire. Proinde ad universorum noticiam harum serie volumus pervenire, quod accedens in nostre maiestatis presenciam venerabilis in Christo pater dominus Nicolaus, eadem et apostolice sedis gracia episcopus Zagrabiensis, auleque nostre vicecancellarius, dilectus nobis et fidelis, exhibuit nobis quasdam litteras nostras patentes super quibusdam libertatibus eiusdem ecclesie Zagrabiensis datis eidem, confectas, tenoris infrascripti, supplicans in sua et capituli eiusdem ecclesie personis nostre celsitudini prece subiectiva, ut easdem acceptare et approbando ratificare, nostroque eisdem, ymmo pocius dicte ecclesie Zagrabiensi dignaremur privilegio confirmare. Quarum tenor talis est: *(Slijedi listina od 14. decembra 1342.).* Nos itaque supplicacionem dicti domini Nicolai episcopi in sua et capituli sui Zagrabiensis personis nobis porrectam in hac parte iustam fore et legitimam conspicientes, volentes dictam ecclesiam Zagrabiensem ob reverenciam sanctissimi Stephani regis, in cuius honore gloriose ipsa fundata existit, per cuius continuas, ut speramus, intercessiones et oracionum suffragia tocius nostre nostrorumque predecessorum salutis prestolamur exordium, ex toto animi nostri desiderio dignis laudum preconiis extollere, in suis iuribus eandem illibate conservando, predictas litteras nostras super predictis libertatibus eiusdem ecclesie emanatas, de verbo ad verbum presentibus insertas, omni prorsus suspicione carentes de beneplacita voluntate serenissime principisse domine Elyzabeth, inclite regine Hungarie, genitricis nostre karissime ac de consilio et connivencia prelatorum et baronum nostrorum ex certa sciencia, simul

cum libertatibus prenotatis in continenciis earumdem explicatis acceptamus, ratificamus et approbamus, presentisque scripti patrocinio de regie potestatis plenitudine perhempnaliter eidem ecclesie Zagrabiensi valituras confirmamus. Ut igitur presentis nostre confirmacionis et approbacionis series sit dicte ecclesie Zagrabiensi in perpetuum valitura, nec ullo umquam tempore aliqua suspicionis rubigine eo, quod nunc predictus dominus Nicolaus episcopus Zagrabiensis honore vicecancellariatus et conservacionis sigilli nostri autentici preditus fulgere dinoscitur, possit aliquatenus obfuscari, presentibus habita matura deliberacione cum predicta domina regina genitrice nostra et prelatis ac baronibus nostris ex nostra certa consciencia, nostrum et eiusdem domine regine genitricis nostre sigilla dupplicia autentica decrevimus fore apponenda. Datum per manus eiusdem domini Nicolai episcopi Zagrabiensis, aule nostre vicecancellarii, dilecti et fidelis nostri, anno domini MCCCL. secundo, quarto ydus februarii, regni autem nostri anno undecimo. Venerabilibus in Christo patribus et dominis Nicolao Strigoniensi, locique eiusdem comite perpetuo et Dominico Spalatensi archiepiscopis, fratre Dyonisio archielecto Colocensi, Nicolao Agriensi, Demetrio Varadiensi, Andrea Transilvano, Colomano Iauriensi, Nicolao Quinqueecclesiensi, Mychaele Wacyensi, Johanne Wesprimiensi, Thoma Chanadiensi, fratribus Thoma Syrmiensi, Peregrino Boznensi, Stephano Nitriensi, Blasio Tinniensi episcopis, ecclesias dei feliciter gubernantibus; magnificis baronibus Nicolao palatino et iudice Comanorum, Nicolao filio Laurencii voyuoda Transilvano, Olyuerio magistro tavarnicorum nostrorum et iudice curie domine regine, genitricis nostre karissime, Thoma iudice curie nostre, Stephano tocius Sclauonie et Croacie, Dominico de Machou et Nicolao de Seurino banis, Paulo magistro tavarnicorum reginalium, Bartholomeo pincernarum et Leukus dapiferorum, Dyonisio agazonum ac Theuteus ianitorum nostrorum, necnon Johanne filio eiusdem Olyuerii, dapiferorum reginalium magistris, Symone filio Mauricii, comite Posoniensi et aliis quampluribus regni nostri comitatus tenentibus et honores.

Lib. stat. capit. Zagrab. part. IV. cap. VI.
Farlati Illyr. sacr. V. p. 433.
Fejer Cod. dipl. Hung. IX. 2, 153.—154.
Tkalčić Mon. episcop. Zagrab. II. 122.
Tkalčić Mon. civ. Zagrab. I. 203.—204.

54.

1352, 26. februara.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski potvrdjuje Baboničima privilegija dana im od kralja Andrije.

Lodouicus dei gracia Hungarie, Dalmacie, Croacie, Rame, Servie, Gallicie, Lodomerie, Cumanie, Bulgarieque rex, princeps Salernitanus et Honoris montis sancti Angeli dominus omnibus Christi fidelibus presentibus pariter et futuris, presens scriptum inspecturis salutem in salutis largitore. Sicut ad regalem pertinet excellentiam unicuique pro meritis digna conferre beneficia, sic a suis predecessoribus rite prestita et donata muniminis beneficio debet confirmare, ut eadem futuris temporibus obtineant immobilis perseverantie firmitatem. Proinde universorum notitie presentium serie declaramus, quod Nicolaus filius Doim filii Radoslai, comes de Blagai dilectus et fidelis nostre aule miles ad nostrum veniens conspectum, exhibuit nobis quoddam privilegium condam domini Andree regis Hungarie beate memorie, proavi et predecessoris nostri, super institutione liberi comitatus et quarundam prerogativarum concessione Baboneg et Stephano comitibus de Wodicha clementer facta et concessa confectum tenoris infra scripti, petens nostram excellentiam prece humili et devota, ut ipsum privilegium ratificare et approbare, pro ipsoque et suis heredibus ipsum denuo et ex novo decore tituli dicti liberi comitatus refulgentis clementer patrocinio presentis privilegii nostri confirmare dignaremur. Cuius quidem privilegii annotati condam domini Andree regis tenor hic est: *(Slijedi listina kralja Andrije od g. 1218.)* Nos itaque prescriptis humilimis supplicationibus prefati Nicolai comitis nostre maiestati porrectis favorabili pietate exauditis, predictum privilegium ipsius domini Andree regis, invenientes ipsum non abrasum, non cancellatum, de verbo ad verbum presentibus insertum, quoad omnes ipsius continentias et articulos acceptamus, ratificamus et approbamus, ipsumque eidem et suis heredibus, heredumque suorum successoribus universis, prenominatumque comitatum liberum eatenus, quatenus ipsis per ipsum condam Andream regem modo quo supra perhibetur fore collatum, simul cum singulis libertatum prerogativis ac mardurinarum collatione in prefato privilegio dicti Andree regis superius clarius expressatis et contentis, rursum, denuo et ex novo noveque nostre donationis titulo de beneplacito voluntatis serenissime principis domine Elisabeth regine, genitricis ac domini Stephani ducis, fratris nostrorum carissimorum, nec non de consilio prelatorum et ba-

ronum regni nostri habito prematuro ac ex certa scientia eorundem perpetuo dantes et confererentes confirmamus. Nichilominus quoque ex effluenti clementia et gratia speciali, potestatisque plenitudine nostre maiestatis consideratis et circumspectis multiplicibus obsequiosis meritis servitiisque fidelibus per ipsum comitem Nicolaum ac Johannem fratrem suum in plerisque nostris et regni nostri expeditionibus et opportunis negotiis, precipue vero sub Jadra, nostra videlicet civitate, quam Veneti nostri manifestissimi infideles rata obsidione vexando expugnabant, tandemque in regno Apulie, cum nos ipsum regnum ad vindictam et ultionem severissime necis felicis reminiscentie condam domini Andree fratris nostri carissimi, eiusdem scilicet regni Apulie regis per Johannam eius conthoralem et quosdam sibi confederatos scelerose et inique commisse et perpetrate, in manu valida insiluissemus, iidem Nicolaus et Johannes banderio eorum proprio, familiaribus suis, viris videlicet notabilibus, armis condecenter munitis, adornato in propriis sumptibus et expensis sumpmo virtutum studio ad nostrum decus minime per nos angariati, sed proprio nutu, zelo pure fidelitatis instincti sedule prefatis geminibus vicibus procedendo, ibique sub urbibus Apulia et Aversa in certaminibus frequenter pariter congressis in ipsorum strenuis et militaribus processibus vulnera gravia per telarum immissiones acceptasse, ubi Petrum filium dicti Johannis et quosdam nobiles eorum familiares, ipsis per lineam consanguinitatis attinentes, vorago mortis absorbuisse novimus, cum fidelitatis constantia, animo votivo sollicitudineque indefessa maiestati nostre exhibitis et impensis, huiusmodi gratiam et libertatis prerogativam adiicientes prenominato Nicolao comiti, suisque heredibus et posteritatum cunctis successoribus duximus largiendam, imo largimus, facimusque atque clementer concedimus in perpetuum, ut ipsi liberi penitusque et in toto exempti et supportati esse debeant atque maneant ab omni regii et regni generalis exercitus expeditione, nec ad ingrediendum illud per nos et nostros successores, reges Hungarie, aut ducem seu banum Sclavonie vel per quoscunque capitaneos et ductores exercituum absque condigna salarii recompensatione et premio arctari et compelli, sin modo quocunque gravari aut dampnificari debeantur. In horum igitur memoriam firmitatemque perpetuam presentes concessimus literas nostras privilegiales duplicis et authentici sigilli nostri munimine roboratas. Datum per manus venerabilis in Christo patris domini Nicolai episcopi Zagrabiensis, aule nostre vicecancellarii, dilecti et fidelis nostri, anno domini millesimo CCC. LII., quarto kalendas martii, regni autem nostri anno undecimo; venerabilibus in Christo patribus dominis Nicolao Strigoniensi locique eiusdem comite perpetuo, Dominico Spalatensi archiepiscopis, fratre Dionysio archielecto Colocensis, Nicolao Agriensis,

Andrea Transsilvanensis, Demetrio Waradiensis, Colomano Jauriensis, Nicolao Quinqueecclesiensis, Johanne Wesprimiensis, Michaele Wachiensis, Thoma Chanadiensis, fratribus Thoma Syrimiensis, Stephano Nitriensis, Peregrino Boznensis et Blasio Tiniensis ecclesiarum episcopis, ecclesias dei feliciter gubernantibus; magnificis viris Nicolao palatino et iudice Comanorum, Nicolao vayvoda Transsilvano, comite de Zonuk, Oliverio magistro thavarnicorum nostrorum, iudice curie reginalis, comite Thoma iudice curie nostre, Stephano totius Sclavonie et Croatie, Dominico de Machow et Nicolao de Zewrino banis, Paulo magistro thavarnicorum reginalium, Lewkus dapiferorum, Bartholomeo pincernarum, Dionysio agasonum, Tuteus ianitorum nostrorum et Johanne dapiferorum reginalium magistris ac Simone filio Mauricii comite Posoniensi, aliisque quampluribus regni nostri comitatus tenentibus et honores.

Potvrda na donjem rubu:

Ad perpetuam rei memoriam. Nos Lodovicus rex prefatus universis, declaramus, quod ubi in regno nostro Bosne innumerabilis multitudo hereticorum et paterinorum pullulasset in errorem fidei orthodoxe, ad exstirpandumque de ipso regno nostro ex una parte nos personaliter instaurato valido exercitu proficiscebamur, ex aliaque parte venerabilem in Christo patrem dominum Nicolaum archiepiscopum Strigoniensem nostrum cancellarium, penes quem utrumque par sigilli nostri authentici habebatur, et virum magnificum dominum Nicolaum palatinum cum ceteris prelatis et baronibus et regni proceribus in Vzoram destinaremus, quidam familiares ipsius domini archiepiscopi pro custodia deputati utrumque par dicti sigilli nostri preconcepta malitia subtraxerunt. Nos itaque precaventes, ne ex huiusmodi sigilli nostri deperditione regnicolis nostris in eorum iuribus successive periculum possit imminere, sigillum novum in duobus paribus fecimus pro nobis sculpi, quod ad omnia privilegia nostra et condam domini Karoli regis patris nostri sub priori sigillo eiusdem tempore sue coronationis sculpto et demum per eundem eo, quod sub ipso plurime infidelitates perpetrate extiterunt reperte permactato ac sub alio sigillo eius in partibus Transalpinis casualiter deperdito confecta iuxta dicta tria sigilla decrevimus fore apponendum. Ad quecunque vero privilegia paterna dictis duobus sigillis prioribus suis consignata, que per eundem patrem nostrum per sigilla eius posteriora vel per nos cum sigillo nostro premisso deperdito confirmata non haberentur et ad ipsa privilegia ipsum novum sigillum non appenderetur, vel quecunque patentes litere nostre et paterne non confirmarentur, ea privilegia et litere sicuti per eundem patrem nostrum fuerunt revocata et annullata, sic et nos ipsas seu ipsa commisimus viribus

caritura nullamque roboris obtentura firmitatem. Interque presens privilegium nostrum omni suspicione destitutum et omnia in eo superius contenta et expressa pro predicto Nicolao filio Doym, suisque heredibus et successoribus universis dicti sigilli nostri novi duplicis et authentici appensione innovamus et perpetuo confirmamus. Datum per manus eiusdem domini Nicolai archiepiscopi Strigoniensis, cancellarii nostri, sexto kalendas ianuarii, anno domini millesimo CCC.LX. quarto, regni nostri anno vigesimo tertio.

Thallóczy-Barabas Cod. dipl. com. de Blagy 128.—132.

55.

1352, 26. februara. U Avignonu.

Papa podjeljuje prepozitoru sv. Petra požeškoga.

Supplicat sanctitati vestre deuotus filius et orator vester Nicolaus Quinqueecclesiensis episcopus, quatenus collacionem et pensionem per ipsum episcopum iure suo ordinario factas dilecto capellano et seruitori suo Petro de Montilio in iure perito et in presbiteratus ordine constituto de prepositura ecclesie sancti Petri de Posaga Quinqueecclesiensis diocesis tunc vacante per obitum domini Andree ultimi prepositi dicte prepositure dignemini auctoritate vestra apostolica confirmare, uel eidem de nouo prouidere de prepositura predicta, et[iam] si specialiter uel generalit[er] fuerit disposicioni sedis apostolice reseruata. Non obstante, quod in Dimissiensi cantoria et in ipsa et(!) Quinqueecclesiensis ecclesiis canonicatus et prebendas obtinet, seu quod per felicis recordacionis Clementem papam VI., predecessorem vestrum eidem Petro de canonicatu et prebenda ecclesie Zagabriensis prouisum extitit graciose, bulle tamen nondum sunt expedite. Paratus enim est cantoratum et canonicatum et prebendam Dimissiensem dimittere, cum virtute huiusmodi gracie dictam preposituram fuerit pacifice assecutus, cum aliis non obstantibus et clausulis oportunis. Fiat C. Sine alia leccione fiat C. Datum Auinione, VII. kalendis marcii, anno primo.

Innocent. VI. Reg. Suppl. an. 1. P. L. 23. fol. 67.

56.

1352, 10. marta.

Mir izmedju Jelene kliške i Ivana Nelipića.

Quod pro treuga firmata inter Elenam comitissam Clissi et comitem Joannem Neliptii fideiubentur . . . pro comitissa.

Lucius Note chronologiche. Bullettino 1881. p. 119.

57.

1352, 12. marta. U Zagreba.

Kaptol zagrebački svjedoči, da su u buni, koju su podigli gradjani Topuskoga proti opatu i samostanu topuskom, Majhen, Ivan, Radoš i t. d. prognani, a ostalim Ivanu, Petru, Mateju i t. d. je oprošteno.

Capitulum Zagrabiensis ecclesie vniuersis Christi fidelibus presentibus et futuris presencium noticiam habituris salutem in domino sempiternam. Juris quedam auctoritas inter cetera testatur, quod culpa est quandoque relaxare vindictam. Hinc est, quod cum Mayhen filius Iwech, Iwan filius Mergakh, Rados filius Herberti, Iwech filius Gerdawa et Luca filius Margarete principales ciues libere ville religiosorum virorum domini abbatis et sui conuentus in Toplica dyabolico instinctu associatis sibi Iwan sutore tunc villico de eadem Toplica, item Petro filio Herborti, Mathey filio Dragaue, Crisan filio Chracich, Adriano filio Juse, Blasio filio Marko et alio Marco filio Stoyse ac Benedicto filio Wlkouoy ceterisque de eadem villa quam plurimis non sine graui nota infidelitatibus se opposuissent contra fratrem Guyllermum abbatem de eadem Toplica et eius conuentum, irrogassentque ipsi domino abbati et eius conuentui graues iniurias et dampna non modica, in hoc quoque proposito et actu non pauco tempore perdurassent, ad ultimumque furia inuecti dyabolica irruissent in personam fratris Johannis cellerarii abbatis et conuentus eiusdem monasterii Toplicensis eumque crudeli morte interemissent allegando et firmiter asserendo ut plurimum, quod dominium ipsius libere ville non ad dictum abbatem et eius conuentum, set ad dominium domini tocius Sclauonie bani pertineret; propter que ipsi Maychen, Iwan, Rados, Iwech et Luca principales scelerum predictorum fuissent turpiter expulsi et perpetuo relegati et alienati omni comodo et honore.

Tandem predictus dominus abbas et eius conuentus supradictos Iwan sutorem, Petrum, Mathey, Crisanum, Adrianum, Blasium, Marcum et Benedictum eis humiliter supplicantes reperientesque vere penitentes, ipsos de malis[1] supradictis peractis publiceque asserentes, quod nequaquam proprio motu in premissis excessissent, nisi inducti fuissent per fallacias Mayhen, Iwan, Rados, Iwech et Luca sepedictorum nec de eorum uoluntate processisset, quod dictus cellerarius dictam mortem duram habuisset, in quo se quantum poterant excusabant. Ideo idem dominus abbas et eius conuentus moti misericordia, ewangelico ducti consilio ipsos Iwan, Petrum, Mathey, Crisanum, Adrianum, Blasium, Marcum et Benedictum receperant ad graciam et in pristinis eorum habitaculis permittentes eos libere permanere. Qui quidem Iwan, Petrus, Mathey, Crisanus, Adrianus, Blasius, Marcus et Benedictus in signum premissorum pro se et aliis omnibus habitatoribus ibidem coram nobis personaliter comparentes asseruerunt viua voce, quod, quia predicti dominus abbas et eius conuentus eisdem pepercerant et ipsos in graciam receperant, ideo ipsi pro se et suis heredibus assumpmebant et assumpserunt coram nobis, quod de cetero cum omni fidelitate et plena subiectione adherebunt semper dictis domino abbati et eius conuentui Toplicensi et eis debita seruicia exhibebunt, quos solos recognoscebant et recognoscent dominos eorum temporales; et si in processu temporum aliqui et vndecumque contra psos abbatem et eius conuentum uel eorum alterum insurgerent, tunc ipsi ciues et hospites de eadem Toplica cum plena fidelitate et sincera assistent eisdem et se toto posse opponent talibus, qui vellent ipsos abbatem et conuentum uel eorum alterum offendere quoquo modo uel colore; quod si ipsi uel eorum heredes processu temporum, quod absit, secus facerent in premissis, extunc omnia bona ipsorum talium cedant ad ius et proprietatem ipsorum abbatis et conuentus absque contradiccione cuiuscumque et nichilominus eorum persone in perpetua infamia remanebunt, et vsque ad septimam generacionem pro infidelibus et infamibus habebuntur; nichilominus tamen, si aliqui ex talibus capi poterint, tunc de eis fiet iusticia sicut in talibus fieri consueuit. Nec hoc pretermittamus, quod sicut nos ex parte eiusdem abbatis et sui conuentus fuimus informati, Thomas et Iwan dictus Kokoth in predictis sceleribus commissis nullam culpam habebant, set semper in vera et sincera fidelitate ac debita permansissent, ad que omnia premisa se predicti hospites suo ac vice et nomine vniuersorum cohospitum et ciuium de eadem Toplica firmiter obseruanda spontanea voluntate eorum obligarunt coram nobis. In quorum omnium premissorum testimonium

[1] Pisano: mali.

et memoriam presentibus duximus sigillum nostrum apponendum. Datum in festo beati Gregorii pape, anno domini MCCC⁰ quinquagesimo secundo.

Iz prijepisa kaptola zagrebačkog od 1. marta 1363. Prijepis i listina ova nalaze se u kodeksu: Priuilegia mon. b. virg. Mariae de Toplica no. 62.

Kodeks u arkivu nadbiskupije u Zagrebu: I. B. XI. 15.

58.

1352, 25. marta. U Budimu.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski potvrdjuje slobode Turopoljcima.

Nos Lodouicus dei gracia rex Hungarie memorie commendantes tenore presencium significamus quibus expedit vniuersis, quod Jaksa comes terrestris et Petrus filius Pauli iobagio castri Zagrabiensis, fideles nostri, suis et vniuersorum iobagionum castri eiusdem vice et nominibus ad celsitudinis nostre accedendo presenciam, exhibuerunt nobis quasdam litteras patentes incliti principis domini Karoli olim illustris regis Hungarie, genitoris nostri karissimi pie memorie, litteras priuilegiales domini Ladizlai regis, predecessoris nostri super libertate ipsorum confectas, confirmatiue transcribentes tenoris infrascripti, supplicantes nostre celsitudini prece subiectiua, vt easdem de verbo ad verbum transcribi et transsumpmi faciendo confirmare dignaremur pro eisdem. Quarum tenor talis est: *(Slijedi listina kralja Karla Roberta od 4. jula 1333.).* Nos itaque peticionem predicti Jaksa comitis terrestris et Petri filii Pauli iobagionis castri Zagrabiensis fidelium nostrorum, suis et vniuersorum iobagionum castri eiusdem nominibus nostre maiestati humiliter porrectam, iustam et iuri consonam fore recensentes, predictas litteras patentes domini Karoli regis, genitoris nostri karissimi pie memorie, litteras eiusdem domini Ladizlai regis priuilegiales transumptiue confirmantes, de uerbo ad verbum presentibus insertas eatenus, quatenus predicte littere priuilegiales ipsius domini Ladizlai regis, vt superius in tenore litterarum ipsius patris nostri exprimitur, firmitatis vigorem habere dinoscuntur, ratificantes et approbantes duximus pro eisdem confirmandas, promittentes, vt dum presentes nobis fuerint reportate, eas in formam nostri priuilegii redigi faciemus. Datum Bude, in dominica iudica, anno domini millesimo CCC⁰ quinquagesimo secundo.

*

Iz originalne potvrde herceškinje Margarete od 4. decembra 1354.
U arkivu općine turopoljske.
Laszowski Cod. Turop. I. doc. 66. pag. 67.

59.

1352, 30. marta. U Dubrovniku.

Općina dubrovačka prima pismo od cara srpskoga i od kneza Vratka, da vrati Vratku pojas.

Die XXX. de marzo.

Ego Give de Parmegano noder sclavonescho per comandamento de messer lo conte e del suo picul consellio registrai la lettera, che manda misser lo imperador in sclavonescho e quella de Vratcho.

Die penultimo mensis marcii.

Nicola Chalocaro, Dapçe Cagus tamquam nuncii Vratichi in presencia nobilis et potentis viri domini Marchi Superancio honorabilis comitis Ragusii et sui minoris consilii et Slavçe Becher hominis domine imperatricis Sclauonie ac etiam Junii de Sevasto, Elie de Gregorio de Dolcigno, Progoni Tuodori de Scutari contentus et confessus, habuisse et recepisse a ser Marino Lucari de Bone vice et nomine Vratchi comitis domini imperatoris Slavonie unam magnam centuram argenti deaurati fulcitam et integram, quam dictus ser Marinus habebat in pignore a Nicola Chalcas homine dicti Vratichi pro yperperis CXVIII., prout continetur in literis sclauoneschis superius registratis.

Царства ми любовномȣ кнезȣ и сȣдиꙗмь векникомь и властеломь и всеи опкини дȣбровечкои. Кои ѥсть поꙗсь кнеза Вратка заложиль ѥговь чловикь Микола Калкашь, тези поꙗсь подантє томȣзи кои би прѣнесе тȣзи книгȣ ѡть царства ми, нища не ȣзимантє на ȣмь, не страхȣнтє сє, подантє га и не задрьжете. Ако би тко зань ȣзище, да смь ꙗ за този, царство ми да ѡдговори ѥрѣ како ѥ Калкашь Микола ходиль ȣ Бнетке, такози сє ѥ разболиль, не знашь да ѥсь до здєзи живь, да подантє поꙗсь томȣзи чловѣкȣ, кто би дасть сию книгȣ, а ꙗ смь за този ѥмца.

Царь рече ȣ Сланихь Долѣхь.

Ѡть кнеза Вратка моѥмꙋ драгомꙋ и любовномꙋ братꙋ и прѣꙗтелю кнезꙋ дꙋбровечкомꙋ и властеломь и виеникомь и всои опкини дꙋбровечкои. Ви знате, ѥере смь ѥднь к вамь за всакꙋ работꙋ и за всако прѣꙗтелство и ѥднь смь ѡдь града, да да знате имамь ꙋ Марѣна Бꙋникꙗ ꙋ залогꙋ мои поꙗсь за ри. прьпрь бнетечкихь, и послахь многѡкрати с одкꙋпом да поꙗсь да, а онь ми га не кѥ дати. Ако ѥ чловикь мои поꙗсь заложиль, тези ѥ чловикь ꙋмрль, да молю вась, како мою братю, ꙋчините прѣꙗтелски, ꙋзмите ми ви сверхь себе ꙋ Марина поꙗсь, а ѥговь дльгь да мꙋ се пода, и подаите мꙋ тези поꙗсь моемꙋ калꙋгѥрꙋ Николе и моѥмꙋ диꙗкꙋ Дабцꙋ, и тамо ихь к вамь послахъ, да ви ꙋзмете своиомь рꙋкомь сверхь себе поꙗсъ и да ми га ꙋдасте по момь калꙋгѥрꙋ и по момь диꙗце, и ото ви ѥ господинъ царь книгꙋ писаль, молю ви се, ꙋчините прѣꙗтелски, ꙋзмите ми поꙗсь и ꙋдаите ми га, и що ви говорѣ мои калꙋгѥрь Никола, вирꙋите га, моѥ сꙋ ричи и даи ви Богь здравѥ.

Diversa cancellariae g. 1351.—1352. u dubrovačkom arkivu obadva originala.

Pucić Spom. srb. II. br. 25, str. 20.

60.

1352, 18. aprila. U Dubrovniku.

Oporuka Nikole Lukarića.

Anno domini MCCCLII. die XVIII. d aprile. Ego quidem Nicola de Lucari, fillio(!) de Marcho de Lucaro sic façio et ordino meum testamentum cum sana mente et bona memoria sanus corpore. De primo volo, quod dentur pro complemento testamenti matris mee yperperi XXII. et fratribus Predicatoribus pro missis V. centum et yperperi XX pauperibus, ubi melius videbitur pitropis meis. Item volo, quod dentur pro testamento Schime uxoris mee, qui deficiunt ad distribuendum yperperi XLII. pro missis mille fratribus Predicatoribus et yperperi XX. pro una ancona, que dari debeat ecclesie sancti Blaxii de Gravosio, et isti predicti denarii in residuo supradictorum testamentorum statim dari debeant de bonis meis. Item exigo pro anima mea yperperos mille ducentum quinquaginta, de quibus volo, quod dentur misse mille fra-

tribus Predicatoribus, misse mille fratribus Minoribus, misse mille presbiteris civitatis et misse mille omnibus monacis omnium monasteriorum et yperperos XX. monasterio sancti Tome de Posterla pro faciendo gusternam, yperperos quinque pro quolibet monasterio in civitate, videlicet monasterio sancti Bartholmei, sancti Andree, sancti Symoni, sancte Marie de Castello et monasterio pulcellarum yperperos decem, et laboreriis sancte Marie maiori yperperos . . . . et monasterio Lacromensi yperperos quinque et monasterio sancti Andree de Pelago yperperos duo et monasterio Mercanensi yperperos duo et fratribus de Acsa yperperos duo et ecclesie sancti Jacobi de Vissinica yperperos III. et monasterio Pecline yperperos II. et monasterio Melitensi yperperos II. et pro qualibet reclusa ante et extra civitatem grossos VI. pro qualibet. Et laborerio sancti Blaxii in civitate yperperos XI. Et volo, quod fiat una ecclesia ad puntam sancti Pelegrini de Breno ad honorem sancti Pelegrini, que constet yperperis LX. et volo, quod fiat una ancona de yperperis XX. et detur ecclesie sancti Sergii de . . . . que metatur in cappelletta, que est in ecclesia et volo, quod fiat unus . . . . argento, qui costet yperperos L. et acipiantur de reliquis sancti Stephani et dentur relique sancto Stephano et yperperos X. pro uno dupplerio, quem portet unus presbyter ad sanctum Nicolaum de Bari et cantet unam missam in ecclesia sancti Nicole et unam ad sanctum Angelum de Monte, et dentur presbytero yperperi V. et yperperi C. pro pauperibus masculis et mulieribus egenis, et yperperi trecentum pro adiutorio maritationis filie Giue fratris mei, et succederet eos, quando iret ad maritum. Volo, quod dentur isti yperperi trecentum tribus nobilibus mulieribus pro adiutorio maritacionis et yperperi trecentum in adiutorio, si fiet hospitale in nostra terra infra X. annos, et si non fiet hospitale, dentur isti yperperi trecentum tribus nobilibus mulieribus pro maritatione; pro decima et primitia yperperi X. et totum residuum amore dei pauperibus, et Dominche dentur yperperi XX. Item volo et ordino, quod dentur de affictu domus mee, videlicet de meo tercio quod habeo cum heredibus Climentis de Goçe yperperi XXX. omni ano (!) donec mundus erit in perpetuo, et conventui fratrum Predicatorum pro officiando capellam meam, que est in ecclesia dictorum fratrum in chima (!) ex latere pelagi, et fratres teneantur pro concordio cantare omni die unam missam, et unam missam de conventu in die sancti Nicolai et quam (!) cappellam (!) est nomen suum, et unam missam conventus omni annuali patris mei et pro anima mea donec mundus durabit, et unam missam conventualem omni annuali matris mee donec mundus durabit, et unam missam conventualem omni annuali meo pro anima mea donec mundus duraret, et de hoc sint

obligati fratres per cartam notarii et ego eis sum obligatus per cartam notarii, que carte scripte sunt manibus Johannis de Finis notarii in MCCCXLVIII. 4. março, que sunt in catastico dicti Johannis notarii et debent esse due carte notarii similes, unam debet tenere conventus fratrum et aliam mei fidecomissarii; et volo, quod sint mei fidecomissarii tesaurerii sancte Marie et unus de mea selacta (!) propinqua et donec mundus duret, et exigat dictos yperperos XXX. suprascriptos et debeat dare ipsos omni anno fratribus Predicatoribus et facere cantar(!) suprascriptas missas. Et volo, quod fiat dicte capelle unus calix de yperperis triginta, quem teneor eis facere, et dedi ad faciendum magistro Polo pentori Venetiis unum supra altare pro yperperis CL, de quibus habuit . . . . de meis yperperis, et yperperos centum teneantur dare Moretis et Nissa filii Junii de Luccari pro testamento matris eorum quod dimictit(!) in arbitrio pitropis et Nissa dixit, volo dare ita, quod debent micti supra altare in suprascripta cappella; et volo, quod dentur heredibus Junii de Volcasso yperperi duecentum(!), quos habeo de suo, ita quod heredes eius dividant inter se, sicud(!) contingit quolibet pro rata. Item habeo a quadam persona in deposito yperperos quadringentos; que persona est mortua et debent dari isti yperperi quadringenti pro anima sua sclavis in sclaveria; itaque volo, quod dentur isti yperperi quadringenti de meo pro anima illius persone, sicud (!) suprascriptum, quia sic ordinavit, alteri vel alteris non dentur, et heredes Climentis de Goce debent dare alios yperperos quadringentos similiter modo suprascripto, sicud sciunt Marinus et Vita filii Clementis de Goce. Item dico et notifico per meum testamentum, quod si Anna uxor Junii de Lucaro, sicud dixit dicta Anna, dimisit cuidam persone yperperos quingentos, que quidem persona dimisit, debere recipere istos yperperos quingentos, ita quod dicta Anna vult contenitetur(!) in suo testamento, quod isti yperperi quingenti dari debeantur, ubi ego dictus Nicola dabo cum aliis pitropis, sicud in meo testamento continetur, ita quod ego Nicola dico et testificor, quod isti suprascripti yperperi quingenti sunt communis Ragusii pro suo manco, ita quod dentur eadem communi de bonis dicte donne, sicud ipsa ordinavit in suo testamento ad hoc, ut anima sui mariti non teneatur. Item volo et ordino, quod si adcidetur(!), quod absit, quod aliquis meorum heredum esset pro dissipando partem quam contingetur ipsi, volo quod non possit illam vendere nec inpignare(!) sive alienare aliquo modo vel ingenio, tam de stabili quam de mobili quod contingetur alicui ipsorum, debeat investiri in possessionibus et possessiones empte, que venient in partem eis, possint gaudere in vita sua, et si heres vel plures sint, sic sit et post mortem suam sive suorum sint heredes succedunt et si heredes non haberent sive non

habebunt, volo quod veniant istud sive ista bona ad propinquores, videlicet de selacta sive progenies(!) illorum de Lucaro; si mei filii essent, volo quod veniant ad meos filios, et si omnes filii deficerent, veniant ad propinquores illorum de Lucaris et istud dimicto in providentia domini comitis et sui minoris consilii, qui per tempora fuerint, et pitroporum meorum; et si aliquis vel aliqui filiorum meorum esset pro dissipando, ut dictum est supra, volo etiam, quod totum meum mobile, quod erit, mei pitropi debeant salvare et antea quod detur ei cuilibet per res sua[s], si essent pro dissipando, pitropi teneant et custodiant; et sicud quilibet meorum filiorum fuerit etatis XXII. annorum sive usque XXV. non possit testari ultra yperperos mille et residuum deveniat alii sive aliis fratribus, si decederent sine heredibus, et si pro pecatis meis omnes mei heredes fallirent ante etatem sive intestati, volo, quod de toto meo fiat, sicud scribo infra per ordinem, et si aliquis remaneret filiorum meorum, decedant bona de uno ad alium, semper remanentes modo supradicto; et si omnes ante etatem decederent sive existentes de etate decederent intestati, volo et ordino, sicud inferius continetur. Et primo volo, quod compleatur tota domus, que est ex parte montis supra viam communis de meis denariis et sit in duabus partitionibus videlicet ista domus, que compleri debet et alia pars in illa qua habito apud ipsam; et volo, quod una domus sit filii Luce fratris mei cum hac conditione, quod ipse non possit illam vendere, inpignare vel alienare proprio, et si decedent . . . . heredibus, volo quod veniat ad propinquores de progenie illorum de Lucaris et debeant dari omni anno donec mundus fuerit yperperos X., tam si filius Luce habebit ipsam, quod si habebit alius de selacta propinquorum, sicud scriptum est supra, et de istis yperperis X. mei pitropi dare debeant omni anno pauperibus pro anima mea; et alia domus sit Marincis filii Give fratris mei cum conditione supradicta sicud habet filius de Luce, et dare debeant omni anno pro anima mea; et si aliquis eorum vel ambo haberent heredes et heredes decederent ante etatem legiptimam(!), volo, quod semper veniant ipsa bona ad propinquores illorum de Luccaris cum conditionibus suprascriptis; et vinee et terre de Bielem sint amborum suprascriptorum nepotum meorum cum conditionibus suprascriptis, quod non possint illam vendere, impignare nec alienare, sed vadant de herede in heredem ad illos de Lucaris cum conditionibus suprascriptis, si ipsi et heredes eorum fallirent; et vinea de Gravosio sit suprascriptorum nepotum meorum cum conditionibus suprascriptis omni casu, quod non possint inpignare nec vendere vel alienare, sed vadant ad proprinquores nostre parentele, et vinea Conchetto volo quod sit Moretii et Nisse, filii Junii de Lucaro cum hac conditione, quod ipsi non possint ipsam

vendere vel impignare sive alienare, sed vadat de herede in heredem de nostra progenie; et si heredes eorum ante etatem decederent, per conditiones suprascriptas, vinea de Breno . . . . . sit hospitalis, quod fietur in Ragusio, et si non fietur, dent mei pitropi ad affictum in perpetuo et affictum dent pauperibus amore dei; et de affictu domus Venetiis, quam habeo cum filiis Climentis in societate, de residuo dentur omni anno pro anima patris mei et matris mee et mortuorum meorum pauperibus verecundis, in salvamento slavorum, semper extrahendo yperperos XXX., quos sum obligatus fratribus Predicatorum pro offiziando cappellam. Et de toto meo mobili, quod remanebit, volo quod dentur quinque nobilibus mulieribus yperperi duocento pro qualibet pro adiutorio dotis quod maridentur (!) que sciunt, videlicet iperperi mille omnibus quinque; et Lucari fratri meo yperperi duocenti; et volo, quod dentur pro anima Give fratris mei yperperi duecento; et fiat capelle mee, que est apud fratres Predicatores in ecclesia eorum unum paramentum et facies altaris de yperperis duocentis; et laborerio sancti Blaxii yperperi centum; et pitropis meis yperperi centum; pro decima et primitia yperperi centum; et residium(!) amore dei pauperibus; et omnia mobilia et masserita meis propinquis; et huic testamento, quod incipi(!) de signo crucis infrasegnata intelligantur, si pro meis pecatis omnes heredes mei fallirent de morte, quod deus advertat propter suam misericordiam, et de hoc testamento dimeto(!) pitropos meos et massarios, videlicet a † supra usque huc, tesaurarios sancte Marie: Nifficum de Gondola, Marinum Clementis de Goçe, Nissam de Lucaris et Radem sororem meam. Et scribo pro memoria pitropis meis, quod sum divisus a Lucaro fratre meo et a Giue fratre meo de mobili et de stabili et de hoc sunt due carte notarile de perçona et sunt cum aliis meis cartis de notario, unam cum Lucaro et aliam cum Giue de mobili et aliam de stabili, cum ambobus et etiam sunt scripta in cancellaria scripte anno, quod carte notarii in anno domini MCCCXXXII, die VI. madii, tempore domini Lodovichi Mauroceni, qui fuit comes Ragusii, sicud sumus contenti, quod unus nostrum nichil facere habeat cum alio in actu mobilis nec in puncto mercadure, sed ita, quod in omni casu sum divisus ab eis in totum, et per totum excepto de debito, quod exigetur fratrum (!) si esset per petitionem nostram quolibet pro suo tercio. Item reduco memorie pitropis meis, quod non feci rationem cum Marino et Vicentio, de Goçe, filiis Clementis de Goçe et habemus tres cartas similes, omnes tres in carta bombicinea scriptas per ordinem talem: habere illud quod quolibet nostrum habet in societate et modo societatis et quilibet nostrum mitat suam manum in omnibus tribus, que carta est in capsa mea in uno meo quaterno infra cartas, que quater-

nus est de meis rationibus; et habeo in dicta societate de meo in dare et debitis, sicud in dicta carta pactorum continetur et sunt firmate dicte tres carte per cartam notarii manus Soffredi notarii, et similiter scriptum est in dictis pactis illud quod habet quilibet nostrum. Item recepi a pluribus hominibus pro testamento sicud procurador, qui recepi yperperos mille VII. grossos VIIII., abatando illud quod dedi, secundum scriptum est in uno quaterneto totum quod recepi et quod dedi per ordinem, que in quatenus minus est in quaterno meo maiori de meis rationibus, ita quod ego volo, quod isti suprascripti denarii illi sive illis de quibus cavebam eorum procuratoribus statim, excepto si Marinus de Goçe dedisset eis aliquid, tantum debeat scomputari et meis heredibus eo quod commisi Marino, quod det eis, si egerent pro laborerio. Et habeo unum calicem argenti in una capsella et etiam debeo dare fratribus yperperos XXXI. pro uno anno quo non solvi eis pro mea cappella, volo, quod dentur eis. Item dico, quod habeo a domina Philippa de Martinuscio yperperos mille quingentos, quos habeo pro dote Maroe mei filii, qui debet habere filiam iste(!) domine Phylippe pro sua uxore et domina Philippa habet supra di me unam cartam notarii de debito, ita quod adcipiendo meum filium filiam suam in uxorem et ducendam ipsam in domum, domina Phylippa debet incidere dictam cartam notarii, quam habet supra me, et Maroe filius meus debet facere cartam dotis de tot denariis. Item dare debeo yperperos octocentos viginti domine Phylippe, de quibus habet cartam notarii super me; volo quod dentur sibi dicti denarii et accipiatur carta. Et habeo a mea uxore Aniça in dote yperperos MCCCCC, sicud in una carta dotis sue est scriptum, verumtamen debeo recipere de ista dote a patre suo yperperos C. cum carta notarii et yperperos CCC. de nepotibus Pasche de Goçe, quam cartam dedi Maroe de Dime de Mençe, quod petat ad rationem dictos pueros cum carta et procuratoria. Et si uxor mea Aniça volet nubere, habeat de meo yperperos CC. ultra dotem suam; et meum quaternum et cartas notarii dimicto in cassa mea magna, quam habet uxor mea, verumtamen quaternum et carte sunt in caucho dicte capse et claves cauchi habet Rade soror mea. Hoc autem testamentum nullo testimonio rumpi possit. Supra quibus omnibus constituo meos pitropos super omnes Nifficum de Gondola, Marinum Clementis de Goçe et Nicholaum Junii de Lucaris et Radem sororem meam. Et nos Marinus Clementis de Goçe, Jache de Georgio, Petrus de Chisegna, Maroe de Dime de Mençe et Laurentius de Volcasso, Savinus de Bonda et Johannes Poli de Gondola testes per sacramentum testificamur, quod dictus Nicola hoc suum condidit testamentum in presentia nostra coram domino comite et iuratis iudicibus Vita de Çerva, Johanne de Bona et

autenticatum per ipsum dominum comitem et suprascriptos iudices in MCCCLVII., indictione quarta, die XX. mensis augusti.

C. kr. državni arkiv u Dubrovniku. Testamenta notariae 1299.—1365. fol. 34 i d. Prepisao dr. Karlo Kovač.

61.

1352, 24. aprila. U Pagu.

Matej sin pokojnoga Jakova Fanfogne izdaje Zabrelu Šemkoviću iz Velikoga otoka ispravu glede kupnje vinograda od oca njegova Jakova.

In Christi nomine amen. Anno incarnationis eiusdem millesimo trecentesimo quinquagesimo secundo, indictione quinta et die vigesimo quarto exeunte mensis aprilis. Tempore incliti domini nostri, domini Andree Dandullo Venecie ducis, et domini Boselli Venerio honorabilis comitis Pagi. Cum tu quidem Çabrollus Scemcouigh de insula Magna, Jadre districtu dederis et plene solueris numeratos olim bone memorie viro nobili ser Jacobo condam ser Desse de Fanfogna de Jadra ducatos decem auri bonos et legales nomine et occasione cuiusdam vinee sue de gognais circa tres, posite in dicta insula Magna loco, ubi dicitur ad Punctas; quam vineam illo precio emisti a predicto, licet tunc vendictionis(!) instrumentum non habueris; eapropter ego Matheus filius dicti condam ser Jacobi de Fanfogna hoc presenti publico instrumento facio tibi quidem Çabrollo predicto cautellam et securitatem [firm]issimam in capitibus et vitibus dicte totius vinee saluo iure proprietatis in ea et hoc ut commissarius et heres vnicus dicti condam ser Jacobi patris mei dilecti. Ita, quod amodo antea tu dictus Çabrollus et tui heredes habeas, teneas, gaudeas et usufructuare possis atque facere pro anima et corpore uoluntatem tuam omnimodam de dicta vinea, donec capita durabunt absque contradictione alicuius. Promittens ego predictus Matheus commissarius et heres cum heredibus meis et successoribus dictam vineam cum omnibus suis adiacenciis, pertinenciis et actionibus tibi predicto Çabrollo et tuis heredibus etiam (!) successoribus libere defensare et excalumpniare in iudictio(!) et extra cum obligatione bonorum omnium meorum presencium et futurorum; et non contrafacere uel uenire modo aliquo de iure uel de facto, set perpetuo de racto(!) habendo et firmo quicquid dictum est supra. Et ego dictus Çabrollus me obligo et firmiter promitto cum heredibus et successoribus meis dictam vineam bene ligomicare bis, in anno semel putare diligenter, propagare et procurare

temporibus congruis et omnia facere que de consuetudine bona debentur et dare tibi predicto Matheo et tuis heredibus et successoribus quartum fructuum et reddituum nascencium in dicta vinea annuatim conductum meis sumptibus ad tuam domum in dicta insula sub pena yperperorum sex, remanente firmo presente contractu, exceptione omni remota. Cuius vinee sunt confines: Ab austro sunt capita vinee Johannis Nouosi, a trauersa domus cum salinis dicti Mathei, a borea capita vinee Gresch Druscouig et a quirina mare. Actum presentibus Damiano Liuong et Slephano Nicole in Pago, testibus rogatis.

(Drugi rukopis).

Ego Blasius condam Dragone Scitcouig iudex examinator manum missi.

(Signum not.)

Ego Johannes condam Zanis de Regio publicus notarius autoritate imperiali et Pagi cancelarius adfui, scripsi, publicaui et roboraui meo nomine et sollito signo signaui.

Original u arkivu grof. Begna u Posedarju: P. no. 95.

62.

1352, 11. maja. U Zadru.

Notarijatska listina o pristajanju Zadra ugovorima izmedju Venecije i Paga.

In Christi nomine amen. Anno ab incarnacione eiusdem millesimo trecentesimo quinquagesimo secundo, indicione quinta, die undecimo mensis maii. Tempore excellentissimi domini nostri, domini Andree Dandulo dei gratia Veneciarum etc. incliti ducis, et reuerendi patris domini Nicolai de Matafaris Jadrensis archiepiscopi, ac egregii et potentis viri domini Justiniani Justiniano honorabilis comitis et capitanei ciuitatis Jadre. Cum ducale dominium Veneciarum suprascripto domino comiti et capitaneo et nobilibus et sapientibus viris dominis Petro Faletro et Johanni Superancio consiliariis eius suis litteris demandasset, ut conuocato consilio et uniuersitate bonorum hominum Jadre exponerent eis pacta et conuentiones initas et firmatas inter sindicum eiusdem ducalis dominii ex parte una, et ambaxatores et sindicos communis et hominum Pagi ex altera super facto salis Pagi, et eos hortarentur ad volendum firmare et ratificare pacta et conuentiones predictas, ut leguntur et continentur in contractu superinde confecto, cuius copia prout habita fuit

litteris ducalibus interclusis distincte inferius annotatur, in quantum uniuersitatem et homines Jadre tangerent uel possent tangere quoquo modo. Et propterea prefati domini comes et eius consiliarii supradicti ducale preceptum optantur executioni mandare, conuocatis per precones curie nobilibus Jadre existentibus in ciuitate et pluribus aliis bonis hominibus dicte terre et eis in sala comitatus Jadre congregatis, qui representauerunt consilium et totam uniuersitatem nobilium et bonorum hominum ciuitatis predicte, ipsis sic congregatis proposuerunt pacta et conuenciones initas et firmatas, ut superius est expressum et ad cautelam dictam copiam instrumenti seu contractus superinde confecti per cancellarium suum coram eis vulgariter legi et publicari fecerunt, hortantur benigne omnes et singulos congregatos ibidem, quatenus pacta et conuentiones predictas in dicta copia et hic inferius seriosius annotatas, in quantum commune et uniuersitatem hominum Jadre et homines existentur ibidem et quemlibet eorum et quoslibet alios Jadrenses tangunt uel possent tangere ratione salinarum et salis, quas et quem habent uel de cetero haberent in insula et districtu Pagi et qualibet alia racione placeret eis acceptare, approbare et ratificare. Et inuestigantur dulciter voluntates eorum, si de premissis uolebant esse contenti, qua scriptura pactorum et conuentionum in dicto consilio et congregatione lecta et ut premittitur publicata, factaque premissa exposicione uerborum omnes et singuli nobiles et boni homines existentur ibidem pro se et pro tota uniuersitate et communitate Jadrensi et pro omnibus et singulis Jadratinis haberent et cognoscerent omnia et singula contenta in contractu predicto fore utilia et bona pro eis et tota uniuersitate predicta, in quantum ipsos et quemlibet eorum et uniuersam communitatem Jadrensem et singulares personas communitatis predicte tangunt uel tangere possunt seu possent de cetero ratione salinarum et salis, quas et quem habent uel habebunt de cetero in Pago et districtu et qualibet alia racione uel causa ipsa pacta et conuentiones, prout iacent in toto dicto contractu et qualibet parte eius ex cetera scientia et unanimi atque libera uoluntate acceptauerunt, approbauerunt et ratificauerunt, approbant ratificant et acceptant, volentes se et quemlibet eorum et alios omnes et singulos Jadratinos ipsis pactis et conuentionibus in totum stare debere et eas firmiter et inuiolabiliter obseruare, de quibus assensu et approbatione factis et gestis, ut superius exponuntur, suprascripti domini comes et eius consiliarii mandauerunt michi infrascripto notario, quod debemus conficere hoc publicum instrumentum. Tenor uero copie dictorum pactorum et conuentionum talis est: In Christi nomine amen. Millesimo trecentesimo quinquagesimo secundo, indictione quinta, die ultimo aprilis, Veneciarum(!) in ducali palacio. Prouidus et sapiens vir ser

Andreas de Capite Ageris notarius curie maioris ducatus Veneciarum, procurator et sindicus incliti et illustris domini Andree Dandulo dei gratia Veneciarum etc. ducis et sui consilii, habens ab eodem domino duce et suo consilio ad infrascripta omnia et singula agenda et complenda plenum et generale et speciale mandatum, sicut constat publico instromento (!) per me infrascriptum notarium scripto et condito anno domini millesimo trecentesimo quinquagesimo secundo, indicione quinta, die uigesimo sexto aprilis, sindicario et procuratorio nomine supradicto ex una parte, ac honestus vir ser Suppanus Marchonius archipresbiter ecclesie sancte Marie de Pago et Suppanus Diminenig et Dessegna Daniganius procuratores et sindici domini comitis, iudicum, consilii et communis Pagi, de quorum sindicatu et procuratia constat per publicum instrumentum manu Johannis quondam Zanis de Rauinal de Regio notarii imperiali auctoritate confecto sub anno domini millesimo trecentesimo quinquagesimo secundo, indicione quinta, mensis marcii die quintodecimo a me infrascripto notario viso et lecto sindicario et procuratorio nomine supradicto ex altera. Cum diu inter partes predictas actum et tractatum fuisset super infrascriptis, finaliter ad infrascriptas compositiones et pacta sponte et ex cetera(!) scientia et non per errorem concorditer et unanimiter deuenerunt, nam ipsi procuratores et sindici domini comitis, iudicum, consiliariorum et communis Pagi quibus supra nominibus promisserunt eidem ser Andree de Capite Ageris recipienti nominibus supradictis, quod omnis et totus sal, qui a modo fiet et colligetur in tota insula Pagi diuidatur in quatuor partes equales, de quibus quatuor partibus ipsi homines, iudices, consilium et commune tradent et assignabunt eidem domino duci et suo consilio et communi uel nunciis suis ad hoc ordinatis tres partes salis, videlicet qui sit bonus et merchadantis; verum si foret minus quam bonum et merchadantem, tunc si ipse dominus dux uellet ipsum, extimetur id, quod erit peius et pro eo quod extimatum fuerit remaneat eidem domino duci et suo consilio, si uolet ipsum, et quod etiam dictus sal tradetur et mensurabitur nunciis eiusdem domini ducis, consilii et communis predicti ad mensuram veterem et solitam communis et insule Pagi apud salinas, unde ipse sal colligetur et accipietur, dummodo ipse sal sit siccus et saxionatus taliter, quod placeat domino comiti et officiali ad hec in Pago per dominum deputatum pro precio non tocius salis, quem capient tres partes predicte, idem comes, consilium et commune Pagi seu illi quorum erit sal predictus, debent habere et recipere ab ipso inclito domino duce et suo consilio et communi uel nunciis suis pro quolibet centenario modiorum ducatos decem auri. Quarta autem pars salis predicta remanet in insula supradicta eidem comiti, iudicibus, consilio et communi seu illis quorum

esset, quem ipsi possint vendere, traddere et dare quibuscumque uolentibus de sale predicto et eum de insula Pagi extrahere et portare et in communi Pagi tenere sicut voluerint ita tamen, quod de ipso sale, qui trahetur de insula, soluatur datium ordinatum, videlicet ducatos quinque pro quolibet centenario modiorum eidem domino duci, communi et consilio predicto; durare autem debeat et firmum esse pactum et compositio per duos annos tantum et non plus, videlicet ex nunc usque ad principium salis noui modo in proximo fiendi et colligendi et exinde usque ad duos annos tunc proxime venturos. Preterea conuenerunt concorditer et quibus supra nominibus promisserunt, quod totus sal vetus collectus et factus annis preteritis qui est ad presens in insula Pagi diuidatur in duas partes equales, quarum una sit et esse debeat ipsius domini ducis et consilii et communis sui ad mensuram suprascriptam et debet mensurari et esset bonus et mercadante, quem possit trahere de insula et de eo facere sicut uolet, verum in nauigio debet caricari sal predictus ad expensas eorum, quorum erit ipse sal et pro precio ipsius salis tenetur et debet idem dominus dux et consilium et commune predictum soluere et satisfacere, dare et numerare eidem comiti, consilio et communi uel illis quorum erit sal predictus ducatos auri uiginti pro quolibet centenario modiorum salis. Altera uero medietas salis veteris supradicti collecti et facti remaneat in insula supradicta eidem comiti, iudicum, consilio et communi seu hiis quorum est quem ipsi possint vendere, traddere et dare, quibuscumque et undecumque uolentibus de sale predicto et eum de insula Pagi extrahere et portare et incampatum tenere sicut uoluerunt ita tamen, quod de ipso sale qui traheret de insula soluatur dacium ordinatum, videlicet quinque ducatorum pro quolibet centenario modiorum eidem domino duci et consilio et communi predicto. Que omnia supradicta et infrascripta promiserunt partes predicte sibi invicem per solempnem stipulacionem interuenientem attendere et inuiolabiliter obseruare et eis non contrafacere uel venire sub pena dupli valoris eius salis de quo fuerit contrafactum, ac sub pena quam imponere uoluerit comes publicus et qui per tempora erit in Pago pro ducali dominio constitutus, qui comes pro obseruatione omnium predictorum possit ordinare et statuere et penas imponere, et pene exigantur a parte contrafaciente et applicentur parti obseruanti quotiens in predictis et quolibet predictorum per aliquam ipsarum parcium fuerit contrafactum; et pena commissa uel non commissa, omnia et singula suprascripta in sua firmitate perdurent. Actum Jadre in maiori sala comitatus, presentibus Johanne Paternal quondam ser Andree Paternal de Veneciis, socio supradicti domini comitis et capitanei Jadre, Marco

Botho quondam Masii mercatore et Bustigino de Bononia comnestabile pedestre in Jadra, testibus ad hec uocatis specialiter et rogatis et aliis.

Ego Coradus quondam Rangerii imperiali auctoritate notarius, ciuis Paduanus et notarius curie Jadrensis predictis omnibus presens fui et rogatus scripsi.

R. Archivio di Stato in Venecia. Patti sciolti serie II. Atti restituiti dal Governo Austriaco no. 59½.

63.

1352, 12. maja. U Avignonu.

Robert de Duracio moli kanonikat požeški za Nikolu od Podvinja.

Supplicat sanctitati vestre deuotus et humilis vester Robertus de Duracio, quatenus sibi in personam dilecti sui Nicolai Ladislai de Podwina Quinqueecclesiensis diocesis, canonici sancti Petri de Posaga, qui dicto Roberto et suis fratribus in Hungaria existen[tibus] necessitatis tempore plura seruicia ac curialitates impendit et impendi procurauit per se et suos proximos amicos, specialem graciam facientes de dignitate, personatu, officio vel administracione seu beneficio ecclesiastico cum vel sine cura, si vacat ad presens in dicta sancti Petri de Posaga ecclesia uel extra seu quamprimum vacauerit dicto Nicolao dignemini prouidere, cum acceptacione, inhibicione, reseruacione, decreto et clausula anteferri. Non obstantę, quod idem Nicolaus sit canonicus in dicta ecclesia sub expectacione prebende et cum omnibus clausulis et execut. Fiat G. Sine alia leccione fiat G.

. . . .

. . . .

Datum apud Villamnouam Auinionensis diocesis, IIII. idus maii, anno secundo.

Innocent. VI. Reg. Suppl. an. II. P. 25. fol. 110.

64.

1352, 10. juna. U Zagrebu.

Pred kaptolom zagrebačkim prodaje se posjed Moščenica.

Nos capitulum Zagrabiensis ecclesie significamus tenore presencium quibus expedit vniuersis, quod Johannes, Luchas et Mark filii Philipi de Blina, ac Gerdak filius Jacobi proximus eorundem de eadem in nostri presenciam personaliter constituti asseruerunt, quod quamuis ipsis quedam possessio Moschenycha vocata inter possessiones, videlicet vnam nostram Vynodol et Vyzoko nuncupatas existens precio comparanda conpeteret et magis attineret quam aliis extraneis, tamen ipsi spontanee et bona eorum voluntate voluerunt et consenserunt coram nobis, quod Andreas filius Cosme et Georgius filius Stephani prediales nostri de eadem Vynodol dictam possessionem Moschenycha vocatam a domina Jelka filia Demetrii relicta Laurencii filii Zechen possit et valeat pro se et suis heredibus emere et precio conparare et iure perpetuo possidere, tenere et habere, assumpmentes antedicti filii Philipi et Gerdak vllo unquam tempore obuiare contradiccionis velamine uel quouis alio colore ipsis Andree et Georgio et eorum heredibus racione premissorum, sed ipsos pacifice et quiete dimittent possidere possessionem antedictam. In quorum premissorum testimonium presentibus duximus sigillum nostrum appendendum. Datum dominico die proximo post festum corporis Christi, anno eiusdem M°CCC°L°. secundo.

Original na pergameni u kr. ug. drž. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 33.281. — Stara signatura: N. R. A. fasc. 381. no. 33.
Na hrptu vidi se još djelomice sačuvani pritisnuti pečat.

65.

1352, 14. juna. U Zagrebu.

Pred zagrebačkim kaptolom zamijenjuju Petev i Nikola kostajnički svoje posjede Plavičivu i Pulsinjak za posjede Lipovac, Podvranje, Jalševac, Zaluku i Rugocić sa Hektorom i Mirkom iz dubičkog kotara.

Nos capitulum Zagrabiensis ecclesie significamus tenore presencium quibus expedit vniuersis, quod magister Pethew filius Dyonisii de Coztanycha pro se et Nicolao filio quondam magistri Johannis fratris sui

ab vna parte, ab altera vero Hector filius Hectoris ac Emricus filius Gregorii, fratris videlicet eiusdem Hectoris de districtu Dubicensi in nostri presencia personaliter constituti de quibusdam possessionibus eorum infrascriptis tale concambium inter se fecisse retulerunt, videlicet, quod dicti Hector et Emricus quasdam possessiones eorum, scilicet Lypouuch vltra fluuium Vn existentem ac Podwrannye et Jalseuch ac Zaluka vocatas, item possessionem Rugocych vocatam, quam ipsi Hector et Emricus a priore hospitalis sancti Johannis Jerosolimitani in dicto districtu Dubicensi existentem tenuerunt et possiderunt, vicinas possessionibus ipsorum magistri Pethew et Nicolai inibi existentibus cum omnibus earum vtilitatibus et pertinenciis quibuscunque quouis modo vocitatis sub earum metis et terminis et eo iure quibus eas ipsi Hector et Emricus et eorum predecessores possedissent, dederunt, tradiderunt et assignauerunt eisdem magistro Pethew et Nicolao et per eos eorum heredibus iure perpetuo possidendas, tenendas et habendas; e conuerso autem idem magister Petheu(!) suo ac nomine predicti Nicolai, quandam possessionem ipsorum Plawichewa vocatam et quandam particulam possessionis Pulsynak vocate metis infrascriptis distinctam prope villam ipsius magistri Pethew Komogoy nuncupatam existentes, ac quasdam duas vineas suas in territorio de eadem villa Komogoy in monte Ztopnychka vocato existentes, vnam videlicet iuxta vineas Verna et Roysa iobagionum dicti Petew(!) et aliam, que quondam Dragani de eadem Komogoy fuisset, similiter cum omnibus earum vtilitatibus et pertinenciis quibuscunque quoquo modo vocitatis, sub earum metis et terminis et eo iure quibus eas ipse Pethew et sui predecessores possedissent, dedit, tradidit et assignauit nomine et racione concambii, vt predicitur, eisdem Hectori et Emrico et per eos eorum heredibus iure perpetuo possidendas, tenendas et habendas, obligantes nichilominus predicte partes se ab omni questione et inpetu, si quam vel quem racione predictarum possessionum sibi mutuo traditarum per quempiam in futurum oriri contingeret, expedire se ipsos mutuo eorum heredes propriis eorum laboribus et expensis. Et quoniam nobis non constabat, an ipsum concambium dictarum possessionum fiebat de consensu vicinorum et commetaneorum ac proximorum eorundem, sicut in talibus debet fieri et consueuit, ideo nos discretum virum dominum Benedictum ecclesie nostre archydiaconum vna cum Jacobo filio Iwan filio Pozobech nobile de Blyna per magnificum virum dominum Stephanum tocius Sclauonie et Croacie banum ad hec deputato ad peticionem parcium ad faciem dictarum possessionum transmisimus, committendo eidem domino Benedicto archydiacono, vt conuocatis vicinis et commetaneis certificaretur, si ipsum concambium fiebat de voluntate et consensu eorundem vicinorum

et commetaneorum; qui quidem dominus Benedictus archydiaconus homo noster et dictus Jacobus homo dicti domini bani ad nos redeuntes nobis retulerunt, quod vicini et commetanei dictarum possessionum in eorum presencia personaliter conparentes in facie possessionum predictarum, premissis omnibus eorum consensum prebuerunt et asensum. Nec hoc pretermittimus, quod sicut nobis idem dominus archydiaconus retulit, frater Elyas preceptor domus Dubicensis eiusdem hospitalis de concambio predicte possessionis Rugocych vocate suum consensum prebuit nomine prioris et fratrum ordinis eiusdem, ita tamen, quod seruicia debita et consueta predicte domui Dubicensi de predicta possessione Rugocych semper debeantur exhiberi per predictos magistrum Pethew et Nicolaum et eorum heredes pleno iure. Mete autem antedicte particule terre Pusynak vocate ipsis Hectori et Emrico date et tradite, prout eas nobis idem dominus Benedictus archydiaconus presente eodem magistro Petheu et affirmante cursum ipsarum metarum in scriptis apportauit, hoc ordine pretenduntur, videlicet prima meta incipit a parte occidentali circa quandam metam dicte possessionis Plawichewa in quodam monticulo iuxta quandam semitam paruam ubi est erecta quedam meta terrea, deinde procedit ad vallem versus orientem et peruenit ad quandam arborem populeam in valle existentem, ab inde vadit supra ad montem versus aquilonem et peruenit ad quandam arborem sorbelli vulgo brekyna nominatum(!), ab inde procedit in paruo spacio et vadit versus montem et peruenit in cacumen dicti montis ad quendam magnum truncum nucum, et ab inde tendit per paruum spacium per collum dicti montis circa quasdam vineas et peruenit ad arborem hasfa vocatam, exinde tendit ad vallem directe et peruenit ad quendam campum ubi est quedam terra arabilis et per eundem campum eundo versus orientem peruenit ad quandam magnam viam, que tendit ad villam Komogoy antedictam, ab inde procedit directe ad quandam aquam seu portum Zobia vocatam, deinde directe iterum procedendo peruenit ad quendam paruum fluuium Mlaak, ad vnum dumum salicis, de hync (!) tendit versus montem similiter ad orientem et peruenit ad vnam arborem haraztfa vocatam, deinde similiter vadit in paruo spacio conpetenter versus montem ad orientem et peruenit ad quasdam duas arbores populeas, abinde tendit versus montem iterum et peruenit ad cacumen montis ad quandam viam magnam in cacumine ipsius montis existentem, que via vadit versus Hrastouycham similiter ad partem orientalem et sic per cacumen montis directe procedendo versus meridiem peruenit ad metam possessionis Plawichewa primitus nuncupatam, ibique terminantur. In quorum premissorum testimonium et memoriam presentibus duximus sigillum nostrum apponendum. Datum

*

in octauis festi corporis Christi, anno eiusdem M^{o}CCC^{o}. quinquagesimo secundo.

Iz originalnog prijepisa zagrebačkog kaptola od 4. marta 1373. na pergameni u kr. ug. drž. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 33.597. — Stara signatura: N. R. A. fasc. 692. no. 25.

66.

1352, 14. juna. U Zagrebu.

Pred kaptolom čazmanskim prodaje Lacko sin Demetrijev svoj posjed u županiji križevačkoj Petru sinu Jakobovu.

Capitulum Chasmensis ecclesie vniuersis Christi fidelibus presens scriptum inspecturis salutem in omnium saluatore. Ad vniuersorum noticiam harum serie uolumus peruenire, quod Lack filius Demetrii a parte vna, ab altera autem Petrvs filius Jacobi proximus eiusdem personaliter coram nobis constituti, idem Lack porcionem suam possessionariam iuxta fluuios Clenouch et Bagach in vicinitate terre eiusdem Petri adiacentem seu existentem ipsum solum pro porcione contingentem, omnino et totalem cum vinea in monte Clenouch habita et aliis vtilitatibus ad eandem spectantibus, quam olym in antea mediantibus litteris magistri Pauli condam comitis Crisiensis ex consensu et permissione Bedou et Lukachii filiorum Nicolai ac Iwan filii Buzka, vicinorum suorum pro septem pensis nomine pignoris tradiderat, sicut in eisdem iam dictis litteris nobis demonstratis plenius vidimus contineri, et quia propter suam incopyam(!) ac nimiam egestatem ad redimendam eandem sibi facultas non subpetebat, insuper habitis et receptis ab eodem Petro tredecim marcis denariorum bonorum integraliter, ut retulit, confessus est ministerio viue uocis iamdicto Petro et per eum suis heredibus heredumque suorum successoribus tam pro sumpma principali quam pro ipsis tredecim marcis memoratis uendidisse, reliquisse et assignasse inreuocabiliter habendam et iure perpetuo possidendam. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam presentes ad instanciam et peticionem parcium concessimus litteras sub apensione nostri sigilli munimine roboratas. Datum in octauis festi corporis Christi, anno domini millesimo CCCL^{o} secundo.

Original u arkivu jugoslavenske akademije u Zagrebu: Diplomata a. 1352.

Na listini visi svilena vrvca zelene i žute boje; pečat je otpao.

67.

1352, 15. juna. U Skradinu.

Uredjuje se plaćanje desetine u biskupiji skradinskoj.

In nomine domini amen. Per hoc presens publicum instrumentum cunctis pateat euidenter, quod anno a natiuitate eiusdem millesimo trecentessimo quinquagesimo secundo, indictione quinta, quintadecima die mensis iunii, hora instante quasi vesperarum, pontificatus sanctissimi patris ac domini nostri, domini Clementis pape sexti anno XI⁰. In mei notarii publici et testium subscriptorum presencia personaliter constitutus venerabilis pater et discretus frater Guillelmus de Sarciando Bituriensis diocesis, reuerendi in Christo patris ac domini domini Johannis dei et appostolica gratia episcopi Scardonensis in spiritualibus et temporalibus vicarius generalis, qui sua sponte, non coactus confessus est se tradidisse, dimi[si]sse et penitus delegasse viris prouidis et honestis Petro quondam Cheprine et Paulo Petri cognomine Bolliani de Aurana, nunc habitatoribus Jadre omnes decimas tam frugum, vinearum quam eciam ceterarum omnium, que de iure, vsu et consuetudine dictum dominum episcopum pro anno date presencium contingunt seu quomodolibet contingere debent siue possent in territorio de Rogoua, de Verbiça, Bubinane, Goricha et totum Primorie diocesis Scardonensis; nos quoque archidiaconus et capitulum proporcione que nos contingit dictis Petro et Paulo ipsius territorii decimas simili modo pro anno date presentium tradidimus, dimissimus(!) et delegauimus penitus et expresse pro precio viginti florenorum ducatorum boni auri et legitimi ponderis. Quorum florenorum dicti Petrus et Paulus nobis quatuor assignauerunt pre manibus, promittentes per suam fidem in solidum nobis prefato vicario, archidiacono et capitulo sex reddere, soluere et assignare in Scardona in octauis beati Johannis Baptiste et decem alios ducatos in festo beati Michaelis archangeli proxime venturo; obligantes se in solum(!) et solidum et eorum quemlibet, quoad hec heredes suos, bona sua mobilia et immobilia vendenda et expendenda per iudicem sub quo inuenientur, si de dictis solucionibus deficerent in terminis pretaxatis, stipulantes michi notario publico sub ypotecha et obligatione bonorum predictorum pro omnibus dampnis, deperditis et missionibus, que nos vicarius, archidiaconus et capitulum antedicti pati habere seu sustinere possemus ex defectu solucionum predictarum, renunciantes in hoc facto per . . . . . sacramentum omni priuilegio iuris, scripti et non scripti, omni excepcioni

fraudis et doli et omni exceptioni deceptionis vltra mediam partem, ac omni iuri dicenti renunciacionem generalem non ualere. Nos eciam bona fide dictis Petro et Paulo promittimus dicta iura nostra decimarum predictarum garantiçare, excalumpniare et contra omnes qui se exponerent eis pro predictis deffendere prout nostra poterit auctoritas et facultas; et si contingeret, quod deus auertat, quod propter incursum bellatorum dictas decimas vsque ad dictorum florenorum ualorem nequirent percipere, nos eis satisfationem condignam promittimus huius actione deperdita pacis tempore compensare. Acta fuerunt hec in curia palacii domini episcopi Scardoniensis tunc habitabili (!), anno, mense, die hora, indicione et pontificatus supradictis, presentibus ad hec Stephano Concii, Johanne Stricouich et Radmillo Johannis et pluribus aliis fidedignis, vocatis ad hec specialiter et rogatis.

(Signum not.)

Et ego Georgius archidiaconus filius Stoyani publicus apostolica et imperiali auctoritatibus notarius, iuratusque comunis Scardonensis presentibus, dum sic agerentur, una cum supradictis testibus interfui atque ista ad petitionem parcium in formam publicam redegi, manu propria scripsi ac signum meum solitum vna cum sigillo supradicti vicarii et meo presentibus apposui in testimonium veritatis.

(Drugi rukopis).

Ego Paulus condam Boclann suscepi libras V. solidum I. pro certo debito, sicut curya Jadre sentenciauit per predictam literam . . . . . di IIII. ducatos, sicut continetur supradicta litera.

Original na pergameni u arkivu samostana franjev. u Šibeniku a. 1352.

Na listini visi uzice od pergamene; pečati su otpali.

68.

1352, 16. juna. U Zagrebu.

Pred kaptolom zagrebačkim dijele Hektor Hektorov i Mirko Grgurov izmedju sebe svoj posjed u županiji dubičkoj.

Nos capitulum Zagrabiensis ecclesie significamus tenore presencium quibus expedit vniuersis, quod Eector (!) filius Hectoris de districtu Dubicensi et Emericus filius Gregorii, fratris videlicet eiusdem Hectoris de eadem in nostri presencia personaliter constituti retulerunt, quod possessiones ipsorum vbicunque existentes ipsos quoquo modo contingentes

cum earum vtilitatibus et pertinenciis quibuslibet ad ipsos et eorum heredes communiter pertinebant et pertinuerunt, quare ipsi voluerunt et decreuerunt, quod due partes possessionis ipsorum Plauicha(!) vocate et porcionis eorum possessionarie in possessione Pulsynak vocata existentis et quedam vinea in territorio ville Komogoy vocate constituta, que condam Dragani de eadem villa fuisset, cum earum vtilitatibus et pertinenciis quibuslibet, quouis nomine vocatis perpetuis temporibus pertineant pleno iure ad ipsum Emericum et suos heredes possidende, tenende et habende per eosdem et tres partes earundem possessionum cum quadam vinea in territorio de eadem Komogoy in monte Ztopnychka vocato iuxta vineas Verna et Roysa iobagionum magistri Pethew filii Dyonisi de Koztanycha existente, similiter cum earum vtilitatibus et pertinenciis quibuscunque pertineant ad ipsum Hectorem et suos heredes iure perpetuo possidende pleno iure; et quandocunque ipsi vel eorum heredes de eisdem diuisionem inter se facere voluerint, liberam faciendi habebunt facultatem, ita videlicet, quod due partes earundem possessionis et porcionis possessionarie ac vinea condam Dragani cedent in porcionem Emerici predicti et suorum heredum perpetuo possidende, et tres partes, vt predicitur, cum vinea nominata cedent in porcionem Hectoris et suorum heredum similiter iure perpetuo possidende, tenende et habende. In quorum premissorum testimonium et memoriam presentibus duximus sigillum nostrum apponendum Datum sabbato proximo post festum beatorum Viti et Modesti martirum, anno domini M°CCC° quinquagesimo secundo.

Iz originalnog prijepisa zagrebačkog kaptola od 10. novembra 1372. na pergameni u kr. ugar. državnom arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 33.346. — Stara signatura: N. R. A. fasc. 458. no. 19.

69.

1352, 26. juna. U Čazmi.

Pred čazmanskim kaptolom Stjepan prior samostana garićkoga prosvjeduje protiva Benka sina Svilanova radi nepravednog uživanja dobara samostana garićkoga.

Nos capitulum Chasmensis ecclesie memorie commendantes significamus quibus expedit vniuersis presencium per tenorem, quod anno domini M°CCC°. quinquagesimo secundo, in festo beatorum Johannis et Pauli martirum, religiosus vir frater Stephanus prior Heremitarum ecclesie

beate virginis de montibus Garyg per nuncium suum specialem nobis significare curauit in hunc modum protestando, quod Benedictus filius Sciuilan vicinus eorundem vtilitates et fructus ac bona possessionis ipsorum ad predictam ecclesiam iuridice spectantes absque uoluntate et permissione ipsorum perciperet et ad se pertinentibus usum liberum permisisset recipi in ipsius ecclesie prenotate preiudicium non modicum et grauamen, vnde ipsum Benedictum et ad ipsum pertinentes ab huiusmodi vsibus potencialibus et indebitis deuastacionibus vtilitatum possessionis eorundem uoce publica coram nobis inhibuit et contradixit, petendo a nobis cum instancia, ut eidem presentes nostras litteras in testimonium sue inhibicionis concedamus. Datum die et anno supradictis.

Original na papiru u kr. ugar. državnom arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 35.196. — Stara signatura: Acta monasterii de Garig: fasc. I no. 33.

Na hrptu bijaše pritisnut pečat.

70.

1352, 29. juna. U Požegi.

Pred kaptolom požeškim Blaž Blažev iz Vrbasa daje u zalog svoj posjed Prisavje Nikoli Rikolfovom za sedamdeset veroneskih maraka.

Capitulum ecclesie beati Petri de Posaga omnibus Christi fidelibus ad quos presentes pervenerint salutem in salutis largitore. Notitie universorum harum serie volumus pervenire, quod Blasius filius Blasii, nobilis de Orbaz ad nostram personaliter accedendo presentiam confessus est oraculo vive vocis, quod totam portionem suam possessionariam in possessione Pryzawye vocata in predicta Orbaaz existente, iure hereditario ipsum contingentem, cum omnibus utilitatibus et pertinentiis suis, quovis nomine censeantur, nobili viro magistro Nicolao filio Rykolphy de Tarkw pro septuaginta marcis denariorum veronensium compoti de dicta Posaga ab eodem plene, sicut dixit [receptis], a festo beatorum Petri et Pauli apostolorum nunc presenti usque revolutionem annualem eiusdem festi pignori obligasset tali modo, quod si ipso termino redemptionis adveniente prescriptam portionem suam possessionariam non redimeret vel redimere non posset, extunc eadem totalis portio possessionaria cum suis utilitatibus suis(!) universis pro prescriptis septuaginta marcis serie presentium pepetuaretur seu perpetua remaneret in heredum heredes possidenda; et si aliquis eundem magistrum Nico-

laum ratione dicte possessionarie portionis medio tempore ac etiam post perpetuationem temporis in processu ordine iudiciario inpeteret vel inpetere attemptaret, idem Blasius tenebitur expedire et defendere propriis laboribus et expensis; qui si expedire et defendere non posset vel non curaret, extunc aliam portionem possessionariam similem huic de alia possessione sua ipsi magistro Nicola dare et assignare teneretur, prout necesse fuerit, possidendam. In cuius rei testimonium ad petitionem prefati Blasii filii Blasii, memorato magistro Nicolao presentes duximus concedendas. Datum per manus discreti viri magistri Petri Orodyensis, lectoris dicte ecclesie nostre, feria sexta in predicto festo beatorum Petri et Pauli apostolorum, anno domini millesimo CCC° quinquagesimo secundo.

Thallóczy-Horvath Alsó Szlavoniai Okmánytár no. 31. p. 40.—41.

71.

1352, 30. juna. U Garešnici.

Pred Stjepanom Pate županom garešničkim prosvjeduje samostan garički protiv nasilnoga uživanja posjeda samostana, koje si je svojatao Benko sin Svilanov.

Magister Stephanus de Patha comes de Gresencha memorie commendantes tenore presencium significamus, quod sabbato proximo post festum beatorum Petri et Pauli apostolorum frater Stephanus prior ecclesie beate virginis de monte Garyg ordinis beati Pauli primi heremite vnacum fratribus suis personaliter coram nobis constituti nobis querulanter significare curauerunt, quod comes Benedictus filius Scvylan, nobilis de Gresencha, possessiones eiusdem ecclesie supradicte vti et perfrui fecisset et faceret in preiudicium ipsius ecclesie non modicum et grauamen, vnde ipsum comitem Benedictum supradictum supradictus Stephanus prior cum prefatis fratribus suis a possessione Babonyk ubique in comitatu Gresencha existentem(!) proibuissent(!) et coram nobis proibuerunt(!) ab usu et percepcione vtilitatis ipsius possessionis, necnon a pascuis eiusdem, petentes igitur a nobis cum instancia, ut super huiusmodi proibicione facta supradicte possessionis in testimonium nostras litteras eis daremus, quas nos eisdem duximus dandas sigillo nostro consignatas. Datum in Gresencha, die prenotato, anno domini M° CCC° LII°.

Original na papiru u kr. ugar. drž. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 35.197. — Stara signatura: Acta monast. de Garig: asc. I. no. 34.

Na hrptu bijaše pritisnut okrugli pečat.

72.

1352, 2. jula. U Avignonu.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski moli u pape i dobiva neka beneficija i milosti za crkvu zagrebačku.

Supplicat devotus vester et sancte Romane ecclesie filius Ludovicus rex Vngarie, quatenus sibi etc. etc. . . . .

Item supplicat, quatenus omnibus uere penitentibus et confessis qui monasterium beate Marie virginis in Veteribuda ordinis sancte Clare Vesprimiensis diocesis in natiuitate domini, cena domini, parasceues, resureccionis, ascensionis, pentecostes, in quatuor precipuis beate Marie virginis et concepcionis eiusdem, singulorum apostolorum, sanctorum Johannis Baptiste, Martini, Nicolai, Francisci, Antonii, Stephani, Ladislai' Emerici regum Vngarie, sanctarum Marie Magdalene, Catharine, Elizabeth, Clare, Marthe, undecim millium virginum et omnium sanctorum festiuitatibus et per eorumdem festiuitatum octauas dictum monasterium per genitricem suam dominam Elizabeth reginam Vngarie fundatum solempniter et dotatum uisitauerint annuatim, illis perpetue concedere dignimeni indulgencias, que dicte placuerint sanctitati et in conseruacione dicti monasterii seu dedicacione et per octauas ipsius. Fiat R. in dedicacione de septem annis et septem quadragenis, in aliis de uno anno et vna quadragena ultra concessionem alias per nos factam. R.

Item supplicat, quatenus sibi concedere dignemini, ut archiepiscopus uel episcopus, quem ad hoc ipse rex uel regina duxerit deputandum, possit in capella regia ubicunque regem uel reginam diuinum officium audire contigerit propter solempnitatem diei crisma et oleum sacrum conficere et conservare solempniter quolibet anno in cena domini consensu ordinariorum loci minime requisito, cum clausulis oportunis. Fiat R.

Item supplicat, quatenus sibi concedere dignemini, ut in omni loco regni sui Vngarie archiepiscopus uel episcopus quicunque, quem ad hoc rex ipse et successores sui reges Vngarie duxerint eligendos eciam extra loca sacra et religiosa benedicciones episcopales dare siue populum benedicere, consensu ordinariorum super hoc minime requisito; possit quilibet de tota Vngaria in diocesi alterius usque ad decennium. R.

Item eidem episcopo indulgere dignemini, ut centum personas sue diocesis ab omnibus ipsarum peccatis absoluere ualeat et in casibus sedi apostolice specialiter reseruatis. Fiat de uiginti de in forma. R.

Item eidem episcopo indulgere dignemini, ut confessor, quem duxerit eligendum plenam remissionem omnium peccatorum suorum in mortis articulo sibi impertiri ualeat, ut in forma. Fiat R.

Item, quatenus nepoti eiusdem episcopi Michaeli Nicolai de Lewe de canonicatu Strigoniensi sub expectacione prebende et dignitatis, personatus uel officii cum cura uel sine cura, si vacant, uel cum simul aut successiue uacabunt cum acceptacione etc. dignemini prouidere cum eodem nichilominus, ut dignitatem uel personatum seu officium huiusmodi et si curatum existat non obstante defectu etatis, quem patitur, dispensantes. Cum aliis non obstantibus clausulis et executionibus. Fiat. R. de canonicatu sub expectacione prebende. R.

Item Francisco Michaelis de Alba nepoti dicti episcopi consimilem per omnia graciam in ecclesia Agriensi etc. et super defectu etatis dispensantes quem patitur etc. Cum clausulis ut supra. Fiat ut supra R.

Item Valentius quondam Johannis Raui per omnia consimilem graciam in ecclesia Quinqueecclesiensi. Fiat R.

Item, quatenus dilecto capellano suo Johanni condam Henrici de Scherffembe[r]g per omnia consimilem graciam in ecclesia Chasmensi Zagrabiensis diocesis. Fiat R.

Item Johannes abbas monasterii in Obrenburch ordinis sancti Benedicti Aquilegensis diocesis in sui regni confinibus situati, cuius fidelis suus deuotus comes Cilie, aduocatus et gubernator existit, adeo fuerit et est remissus et negligens et inutilis, quod propter ipsius negligenciam dictum monasterium in temporalibus penitus est collapsum et desolatum. Supplicat, quatenus dicto monasterio paterno compacientes affectu episcopo Zagrabiensi committere dignemini, ut si premissa inuenerit ita esse, dictum abbatem a prefato monasterio amoueat aut cessionem ipsius, si sponte cedere uoluerit, recipiat, et prefato monasterio apostolica auctoritate prouideat. Informet se dictus episcopus et refferrat. R.

Item supplicat, quatenus Nicolao episcopo Zagrabiensi, consiliario suo dilecto prouidendi hac uice auctoritate apostolica in Zagrabiensi sex personis et in Chaznensi (!) Zagrabiensis diocesis ecclesiis sex personis ydoneis et [si] alias beneficiatis, et si beneficia curata existant, singulis eorum de canonicatibus et prebendis ac dignitatibus, personatibus uel officiis cum cura uel sine cura ecclesiarum predictarum cum acceptacione etc., plenam et liberam concedere dignemini facultatem et alias

ut in forma, cum omnibus non obstantibus et clausulis oportunis. Fiat de duobus in quolibet. R.

Item, quatenus Petro Bertholdi de Bruna cancellario ducis Stephani fratris sui predicti de canonicatu Transiluanensi sub exspectacione prebende ac dignitatis, personatus uel officii cum cura uel sine cura, si uacat ad presens uel cum simul aut successiue uacabunt cum acceptacione etc. dignemini prouidere, non obstante, quod lectoratum ecclesie Jaurinensis ac capellam sancti Marci in monte Grecensi et parochialem ecclesiam sancti Nicolai in Wortberg Zagrabiensis et Strigoniensis diocesis obtinet, quatenus quidem parochialem ecclesiam dimittet postquam etc. Cum eodem nichilominus, ut dignitatem personatum uel officium licite recipere et cum dicto lectoratu insimul retinere ualeat, quibuscunque constitucionibus apostolicis contrariis non obstantibus de ampliori gracia dispensantes, cum clausulis ut supra. Fiat R.

. . . .

Datum Auinione, VI. nonas iulii, anno vndecimo.

Clem. VI. Reg. Suppl. an. XI. 22. fol. 48.

73.

1352, 3. jula. U Tordu.

Dominik ban mačvanski sudi o posjedu Pargar.

Nos Dominicus banus de Machow, comes Syrimiensis, Bachiensis, Vesprimiensis, de Walko et de Baranya memorie commendamus, quod Paulus filius Thome personaliter ab una, item Johannes filius Martini de Pargar similiter personaliter parte ab altera coram nobis comparendo, idem Paulus est confessus viua voce, quod ipse possessionariam porcionem ipsius Johannis in dicta possessione Pargar habitam, quam ipse a nostris manibus iudiciariis redemisset, eo quod dictus Johannes coram nobis convictus extitisset, et ex eo dicta possessione habita rite et legitime ad nostras manus iudiciarias exstitisset devoluta, propter dileccionem fraternitatis ac mutue deleccionis, eidem Johanni penitus et per omnia relaxauit, restituit atque remisit perpetuo possidendam in filios filiorum et heredum per heredes tali modo, quod idem Johannes dictam possessionariam porcionem aliquocunque tempore alicui vendere vel impignorare possit atque valeat; hoc non pretermisso, quod si idem Johannes volente domino absque heredum solacio decesserit, tunc dicta porcio possessionaria nemini alteri, nisi similiter ad manus ipsius Pauli fili i Thome devolvi possit atque valeat. Datum in villa Thord, tercio

die octavarum festi beati Johannis Baptiste, anno domini M°CCC° quinquagesimo secundo.

Iz prijepisa kaptola bačkog od 1. jula 1353, (octauo die festi beati Johannis Baptiste), *što ga moli:* Johannes filius Martini de Pargar ex comitatu de Walkow, *a ponovno ga prepisuje isti kaptol 28. augusta 1388.,* (in festo beati Augustini episcopi et confessoris), *kako moli:* Demetrius filius Johannis de Palgar.

Original ovog potonjeg prijepisa u kr. ug. drž. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 4290. — Stara signat.: N. R. A. fasc. 556. no. 15.

Nagy Cod. dipl. Andeg. V. 594.—595.

74.

1352, 13. jula. U Budimu.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski nalaže zagrebačkoj kaptolu, da ispita nasilja Grgura Mizena, koje je učinio plemićima zagrebačkog grada (Turopoljcima).

Ludovicus dei gracia rex Hungarie fidelibus suis capitulo ecclesie Zagrabiensis salutem et graciam. Dicitur nobis in personis vniuersorum nobilium iobagionum castri Zagrabiensis de Mizen, quod Gregorius filius Stephani de eadem Mizen hys diebus proxime preteritis gregem porcorum eorum in propria silua ipsorum propria sua potencia et auctoritate abstulisset, pastorem eiusdem gregis vestibus suis denudando enormiter verberasset et captiuasset ac captum in suis vinculis tamdiu quousque sue placuisset et voluntati detinendo abire permisisset, super quo fidelitati vestre firmiter precipiendo mandamus, quatenus vestrum mittatis hominem pro testimonio fidedignum, quo presente Johannes filius Mondek vel Martinus filius Dyonisii aut Petrus filius Martini seu Paulus filius Michaelis de Morowcha, aliis absentibus homo noster, ab omnibus quibus decet et licet diligenter super premissis investigando sciat et inquirat omnimodam veritatem, et post hec, prout vobis veritas exinde constiterit, nobis vel bano tocius Sclauonie fideliter rescribatis. Datum Bude, in festo beate Margarethe virginis et martiris, anno domini millesimo tricentesimo (!) quinquagesimo secundo.

Iz izvještaja zagrebačkog kaptola od 28. oktobra 1352. Prijepis jednostavni na papiru iz XVI. vijeka u kr. ugar. drž. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 33.590. — Stara sign.: N. R. A. fasc. 1509. no. 2.

Laszowski Codex Turop. I. 68.—69.

75.

1352, 15. jula. U Avignonu.

Klement VI. papa nalaže biskupima zagrebačkomu, varadinskomu i čanadskomu, da skupe desetinu.

Clemens episcopus seruus seruorum dei. Venerabilibus fratribus . . . Zagrabiensi et . . . Waradiensi ac . . . Cenadiensi episcopis, salutem et apostolicam benedictionem. Apostolice sedis circumspecta benignitas catholicorum principum vota etc. ut supra, verbis competenter mutatis. Quam quidem decimam sic exactam et receptam per vos seu subcollectores vestros, quos clericos dumtaxat per vos assumi ad hoc volumus prefato regi vel alteri de ipsius certo mandato, sublato quolibet difficultatis obstaculo, assignetis, huiusmodi autem solutio fiet quolibet anno dicti quadriennii in terminis infrascriptis. Siquidem solucionis etc. Huiusmodi autem decime solucionem de dicta moneta currenti archiepiscopi, episcopi, prelati et persone predicte, et vos ipsi in singulis vestris civitatibus et diocesibus, et non alibi, iuxta modum superius enarratum facere teneamini, et absque alio onere illorum, a quibus ipsa decima exigetur, et vestro fiat solucio antedicta, nisi forte propter defectum solucionis ipsorum expensas fieri oporteret, quo casu eos et vos ad restitucionem astringi voluimus et teneri etc. usque in aliquo derogari. Quocirca fraternitatem vestram monemus, rogamus et hortamur attente vobis per apostolica scripta precipiendo mandantes, quatenus vos et vestrum quilibet prefatam decimam de redditibus et proventibus ecclesiasticis in dictis regno et terris consistentibus secundum taxacionem ipsius decime, si secundum illam solvi consuevit, alioquin iuxta modum et ordinationem superius enarratos per dictum quadriennium in eisdem terminis, ut premittitur, persolvendam ab omnibus et singulis archiepiscopis et prelatis ac personis ecclesiasticis supradictis, preterquam a cardinalibus, magistro, prioribus, preceptoribus et fratribus memoratis, de suis redditibus et proventibus ecclesiasticis in dictis regno et terris consistentibus colligere et recipere, et vos de vestris solvere integraliter studeatis, ac prefatas personas exemptas et non exemptas, eisdem cardinalibus, magistro, prioribus, preceptoribus et fratribus exceptis, per vos vel subcollectores predictos ad solvendum dictam decimam in eisdem terminis prefato regi, vel deputando seu deputandis ab eo, auctoritate nostra per censuram ecclesiasticam, ac eciam sequestrationem fructuum beneficiorum in eisdem regno in terris consistentium, si expe-

dire videritis, compellatis; nec ad compulsionem huiusmodi faciendam in aliquo casu per vos vel alium seu alios invocetis auxilium brachii secularis, nisi predictorum non solventium contumacia exigente aliud circa hoc per sedem apostolicam fuerit ordinatum. Non obstante, si predictis archiepiscopis, episcopis, prelatis et personis aliis, vel eciam vobis communiter vel divisim a dicta sit sede indultum, quod ad solucionem alicuius decime minime teneamini, et ad id compelli, aut quod interdici, suspendi etc. Ceterum volumus et cuilibet vestrum presencium auctoritate concedimus, quod vos per vos vel alium seu alios eos, quos pro retardacione solucionis decime supradicte vel impedimento alio prestito super ea, vel alias circa commissum vobis officium exercendum excommunicationis, suspensionis seu interdicti sententiis involvi contigerit, vel eorum ecclesias sive loca ecclesiastica interdicto supponere, possitis post satisfactionem condignam iuxta ecclesie formam a sententiis ipsis absolvere, nec non suspensiones et interdicta huiusmodi relaxare, et cum eis, qui dictis ligati sententiis celebrando divina vel immiscendo se illis, non tamen in contemptum clavium, maculam irregularitatis contraxerint, super irregularitate ipsa, iniunctis eis penitentia salutari et aliis, que iniungenda fuerint, auctoritate apostolica dispensare. Si vero vos vel aliquem vestrum in solucione decime supradicte deficere contigerit, taliter deficientem sententias, quas per vos, vel subcollectores prefatos ad executionem huiusmodi in regno et terris predictis deputandos, in non solventes huiusmodi decimam in prefatis terminis proferri contigerit, incurrere volumus ipso facto. Non obstantibus supradictis, a quibus post satisfactionem inde impensam plenarie per aliquem ex vicinioribus episcopis excommunicationis sententia non ligatum, et alias gratiam et communionem apostolice sedis habentem, facta sibi fide de solucione huiusmodi, possitis iuxta formam ecclesie absolutionis, nec non super irregularitate, si quam occasione premissa huiusmodi ligati sententiis celebrando divina, vel vos ipsis alias, non tamen in contemptum clavium, immiscendo contraxeritis, previa super hoc penitencia salutari et aliis, que iniungenda fuerint, iniunctis, dispensacionis beneficium obtinere. Datum Avinione, idus iulii, anno undecimo.

Theiner Mon. Hung. I. no. 1250. pag. 816.—817. — Iz reg. orig. an. X. com. lib. II. fol. 282.

76.

1352, 9. jula. U Pagu.

Bellelo Venerio načelnik Paga sudi u pravdi glede prodaje soli.

Nos Bellelus Venerio comes Paghi una cum Prodano Pupovich et Plavaz Medvanich iudicibus curię Paghi cognoscentes de lite et questione inter dominum Marcum Laurendano factorem communis Venetiarum ex una, et Mirxam dictum Bressan de Pago pro nepte sua Gliuba ex altera dicens dictus Marcus sibi referri copiam et puncta pactorum factorum inter commune Venetiarum et commune Paghi super facto salis et cetera. Auditis ambabus partibus, nos comes prędictus cum iudicibus prędictis volentes habere bonum consilium misimus ad dominum comitem Jadrę et eius consiliarios et dominis provisoribus punctum et puncta suprascripta, secundum quod iacent, consuluerunt prędicti domini comes, consiliarius et provisores omnes concorditer, quod si sal mensuratum fuit in Pago et positum in barota cum mensura, ille qui dedit talem nihil debet perdere nisi expensas. Idcirco nos Bellellus Venerio comes prędictus una cum dictis iudicibus Prodano Pupovich et Plafzo Medvanich habito diligenti consilio et auditis allegationibus partium, et ea quę dicere et allegare voluerunt et pręsentibus dictis partibus dicimus et concorditer sententiamus, quod prędictus Mirxa Brexanus (!) nomine dominae Jubę (!) eius neptis nihil dare teneatur domino Marco pro salis quantitate qui ammissus est, qui fuit modia LXXX. salis, ut asseruit dictus dominus Marcus. Lata et pubblica fuit suprascripta sententia per dominum comitem et iudices suprascriptos ad bancum iuris sedentes super plateam loco solito, currente anno domini ab incarnatione MCCCLII., V. indictione, die lune IX. mensis iulii; pręsentibus supano Dimineni de Pago, ser Crixio de Stumullo de Jadra et domino Paganino Manolesso et Marino Ferro de Venetiis, camerlengis in Pago et aliis.

Iz općin. arkiva u Pagu. — Ruić Riflessioni sopra Pago. T. I. 239.—240.

77.

1352, 20. jula. U Križevcima.

Pred podbanom Petrom iskupljuje Dioniz sin Mirkov neku svoju založenu zemlju.

Nos Petrus filius Michaelis vicebanus domini Steph[an]i tocius Sclauonie et Croacie bani, comes Crisyensis significamus tenore presencium quibus expedit vniuersis, quod comes Dionisius filius Cosme de Chanou in nostri presencia personaliter comparendo confessus extitit, quod, licet Dionisius filius Emricy quandam particulam terre, ubi sex sessiones continentur Johanni[1] dicto Tapan pro decem florenis pignori obligasset, tamen quia idem Dionisius dictos decem florenos eidem Johanni plenarie in presencia persoluisset, ideo dictam particulam terre eidem Dionisio cum omni plenitudine sui iuris resignasset. Assumpsit eciam idem Dionisius, quod, si temporis in processu racione dicte particule terre per ipsum Johannem inpediretur, suis propriis laboribus et expensis expedire (!). Datum in Crisio, in festo beati Elye prophete, anno domini MCCC⁰L⁰ secundo.

Original na pergameni u knjižnici narodnog muzeja u Budimpešti a. 1352.; pridošao ovamo g. 1899. iz zbirke Véghelyeve.

Na hrptu vidi se trag okruglog pečata pritisnuta u običnom vosku.

78.

1352, 23. jula. U Čazmi.

Kaptol čazmanski svjedoči, da medju priorom garičkim i Benkom sinom Svilanovim nije došlo do sporazumka na mirovnom sudu.

Nos capitulum Chasmensis ecclesie memorie commendantes significamus quibus expedit vniuersis presencium per tenorem, quod arbitrium et composicionem, que uel quam Benedictus filius Zwylan cum religioso viro fratre Stephano priore ecclesie beate virginis in montibus Garig super vniuersis dampnis, nocumentis, metarum destruccionibus et possessionum occupacionibus per eundem ipsis illatarum, feria quinta proxima ante festum beate Marie Magdalene iuxta ammonicionem reuerendissimi in Christo patris domini Nicolai dei et apostolice sedis gracia episcopi Zagrabiensis, presentibus nobilibus viris Dominico filio Rodini, Dyonisio filio Johannis filii Roh, Johanne filio Iwan, Johanne filio Ru-

[1] Slijedi precrtano: filio.

bini, Johanne filio Petri, Dominico filio Marcelli et Nicolao sacerdote sancti Nicolai de Gresencha per [part]es adductorum, mediante Petro sacerdote, prebendario ecclesie nostre per nos in medium ipsorum pro testimonio destinato, facere et ordinare debuissent, ut assumpserant, fide ipsorum mediante, ipsoque die et termino prefixo adueniente predictus Benedictus auditis et intellectis proposicionibus predicti fratris Stephani prioris vniuersis, dictum arbitrium ipsorum nobilium predictorum acceptare noluisset seu recusasset, predictoque fratre Stephano priore sepe sepius emendacionem et satisfaccionem de premissis suis asercionibus postulante et expectante, prout hoc idem Petrus sacerdos, homo noster demum ad nos reuersus nobis affirmauit. Datum feria secunda post festum beate Marie Magdalene prenotatum, anno domini $M^{o}CCC^{o}L^{o}$ secundo.

Original na papiru u kr. ug. drž. arkivu u Budapešti: M. O. D. L. no. 35.198. — Stara sign.: Acta monast. Garig. fasc. 1. no. 35.
Na hrptu listine bijaše pritisnut pečat.

79.

1352, 4. augusta. U Garešnici.

Pred Stjepanom de Pata, županom garešničkim prosvjeduje samostan garički protiv nasilnog uživanja posjeda Babonika, koji je svojatao Benko sin Svilanov.

Nos magister Stephanus de Patha comes de Gresencha memorie commendantes tenore presencium significamus quibus expedit vniuersis, quod sabato proximo post festum invencionis sancti Stephani prothomartiris frater Stephanus prior ecclesie beate virginis fratrum Heremitarum de monte Garig vnacum fratribus suis personaliter coram nobis constituti nobis querulose significare curauerunt, quod Benedictus filius Scywilan nobilis de Gresenche possessiones eiusdem ecclesie predicte uti et perfrui fecisset et faceret in preiudicium ipsius ecclesie non modicum et grauamen, vnde ipsum Benedictum idem Stephanus prior cum fratribus suis prenotatis a possessione Babonek vbique in comitatu de Gresencha existenti prohibuissent et coram nobis iam terciario prohibuerunt ab usu et percepcione utilitatis ipsius possessionis necnon a pascuis eiusdem, petentes a nobis cum instancia, ut super huiusmodi prohibicione facta supradicte possessionis in testimonium nostras litteras eisdem duximus concedendas sigilloque nostro sub aposicione munimine

roboratas. Datum in Gresencha, die prenotato, anno domini millesimo trecentesymo quinquagesimo secundo.

Original na papiru u kr. ugarskom državnom arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 35.199. — Stara signatura: Acta monast. Garig fasc. I. no. 36.

Na hrptu listine bijaše pritisnut okrugli pečat.

80.

1352, 7. augusta. (U Garešnici).

Stjepan župan garešnički nalaže čazmanskom kaptolu, da istraži čiji je bio posjed Stopna, kako je pripao samostanu garičkom, i kako je Mihalj sin Vukčev došao do spisa, koji se odnose na taj posjed.

Viris discretis et honestis, amicis suis plurimum honorandis, capitulo ecclesie Chasmensis Stephanus comes de Greseneha salutem cum omni reuerencia et honore. Vestram amiciciam requirimus diligenter per presentes, quatenus cum Mark dicti(!) Pechy uel Demetrio filio Mark, si alterum abesse contingat, homine nostro, vestrum detis hominem pro testimonio fidedignum, quo presente idem homo noster sciat et inquirat: cuius uel quorum porcio possessionaria Stopna nuncupata in predicto nostro comitatu existens fuerit et qualiter aut per quem uel per quos ecclesie beate virginis fratrum Heremitarum in montibus Garig constructe fuerit deuoluta et donata et per consequens qualiter Mychael filius Wlkoch famulus magistri Stephani de Monozlov ad eandem se intromittere quonatur(!), uel ex cuius iurisdiccione ad ipsum pertineat aut per quem modum littere seu instrumenta dicte possessionis ad eundem peruenerunt, et post hec prout uobis veritas ex relacione predictorum hominum constiterit, nobis in vestris litteris rescribendo vestri gracia intimare velitis. Datum feria tercia proxima post festum beati Dominici confessoris, anno domini M° CCC° L° secundo.

Iz originalnog izvještaja čazmanskog kaptola od 14. augusta 1352. na pergameni u kr. ugar. drž. ark. u Budimpešti: M. O. D. L. no. 35.200. — Stara signatura: Acta monast. Garig fasc. I. no. 37.

*

81.

1352, 14. augusta. U Čazmi.

Čazmanzki kaptol izvještuje Stjepana župana garešničkoga glede posjeda Stopne.

Viro nobili et honesto, amico suo honorando, magistro Stephano comiti de Gresencha, capitulum Chasmensis ecclesie amicicie debitum cum honore. Litteras vestre nobilitatis nobis directas noueritis nos recepisse cum honore in hec verba: *(Slijedi listina Stjepana župana garešničkoga od 7. augusta 1352.)*. Nos autem vestris peticionibus iustis et honestis satisfacere volentes cum prefato Mark dicto Pechy homine vestro Petrum sacerdotem, prebendarium ecclesie nostre, hominem nostrum fidedignum ad premissa rescienda pro testimonio duximus transmittendum, qui quidem homo vester et noster iamdicti demum pariter ad nos reuersi concorditer nobis retulerunt, quod sicut idem homo vester presente eodem nostro testimonio a nobilibus et ignobilibus, sacerdotibus et clericis et aliis cuiusuis status et condicionis hominibus parcium illarum scire, audire et inuestigare palam et oculte diligenter inquirendo potuisset veritatem de premissis in hunc modum resciuisset, quod medietas possessionis Stopna nominate, videlicet pars a parte orientali existens, prout eandem idem fluuius Stopna separat et diuidit ab aliorum possessionibus ex parte Tyburcii, pro sua salute et spe beatitudinis eterne nostris litteris priuilegialibus mediantibus olym super hoc confectis, sicut in eisdem plenius vidimus contineri, ecclesie beate virginis supradicte extitit deuoluta et tradita absque contradiccione aliquali cum suis vtilitatibus et pertinenciis vniuersis perpetuo possidenda, alia uero pars eiusdem possessionis Stopna, a parte scilicet occidentali adiacens. que olym fuit Nicolai Kana dicti ac Johannis de Ethy, sicut in eorum instrumentis plenius continetur et per consequens in toto ad eundem Johannem successerat similiter nostris litteris mediantibus, prout in eisdem fore conspecssimus(!), idemque Johannes de Ethy Johanni filio Roh nomine pignoris modo simili litteris nostris mediantibus tradiderat et demum ipse Johannes filius Roh ob respectum sue salutis sepefate ecclesie contulisse dignoscitur possidendam iuxta continenciam nostrarum litterarum, sicut eciam in eisdem vidimus de consensu et permissione Emrici et Arnoldi filiorum Johannis de Ethy antedicti. Retulit eciam idem homo vester presente homine nostro iamdicto se sciuisse, quod omnia instrumenta seu munimenta, que uel qualia ipse Johannes de Ethy super premissis porcionibus suis possessionariis pro se emanata et confecta

habuisset cum Nicolao antedicto, Symoni sacerdoti olym ecclesie beati Nicolai de Gresencha conseruanda tradiderat et per consequens ipso sacerdote defuncto magister Paulus filius Myhach, qui tunc comes de eadem Gresencha existebat, dei timore postposito et deum pre oculis non habendo, sua potencia mediante de ipsa ecclesia iamdicta cum scrinio eiusdem sacerdotis excepisset et exinde ex concepta et precogitata malicia Mychaelis filii Wlkoch ad manus eiusdem deuenissent, post mortem magistri Pauli prenotati littere iamdicte in preiudicium et grauamen non modicum ecclesie fratrum Heremitarum antedicte. Datum in vigilia assumpcionis beate virginis anno domini M°.CCC°.L° secundo.

Original na pergameni u kr. ugar. državnom arkivu u Budimpešti: M. D. O. L. no. 35.200. — Stara signatura: Acta monast. Garig. fasc. I. no. 37.

Na hrptu je savremena bilješka: Inquisitoria contra Mychaelem filium Wlkoch. — *Isto tako se tamo vidi trag pritisnuta pečata.*

82.

1352, 14. augusta. U Trogiru.

U parnici izmedju kanonika trogirskog Ivana sina Petrova i čitavog kaptola izabiru stranke mirovnim sucem biskupa svoga Bartolomeja.

[In d]ei nomine amen. Anno natiuitatis eiusdem millesimo trecentesimo quinquagesimo secundo, indiccione quinta, regnante domino Lodouico serenissimo rege Vngarie, et excellentissimo et magnifico domino, domino Andrea Dandulo inclito Veneciarum duce, temporibus quidem venerabilis patris domini Bartholomei dei gracia Traguriensis episcopi, et egregii et potentis viri domini Marci Rugini honorabilis comitis ciuitatis Tragurii, suorumque iudicum, nobilium virorum, dominorum Petrache Stephani, Marci Georgii, Nicole Marini et Nicole Cipriani, die quarto decimo mensis augusti. De litibus super litibus et controuersiis que erant et uerti sperabant inter donpnum Johannem Petri canonicum Traguriensem ex una parte et venerabiles viros dominos Jacobum Petri archidiaconum, Nicolaum Donati primicerium, Goysclauum Sclauchi, Tomasium Matiche, Vitum Johannis, Micaelem Martini, Johannem Mathei, Juanum Sclischi, Heliam Luche et Grupsam canonicos Traguriensis ecclesie suo nomine et nomine et uice capituli et ecclesie Traguriensis ex alia parte occaxione canonicatus et benefficiorum dicti donpni Johannis ac etiam occaxione excomunicationum oppositarum eidem ac

quacumque alia occaxione, racione uel causa ambe partes concorditer et unanimiter se compromiserunt in reuerendum in Christo patrem et dominum, dominum Bartholomeum dei et apostolica gracia Traguriensem episcopum tanquam in arbitrum et arbitratorem, amicabilem compositorem, dispensatorem et bonum virum. Promittentes una pars alteri et altera alteri solempnibus stipulacionibus hinc inde interuenientibus, stare, parere, integraliter obedire et non contrauenire in aliquo aliqua causa uel ingenio, de iure uel de facto omni eius laudo, arbitrio, dicto, diffinicioni, terminacioni seu pronunciacioni in aliqua parte seu capitulo de hiis, que dicet, pronunciabit et arbitratus fuerit semel uel pluries cum scriptura uel sine, diebus feriatis et non feriatis, sedendo, stando ubicumque, qualitercumque et quomodocumque, iuris solempnitate seruata uel non seruata, de iure uel de facto sine strepitu et figura iudicii, partibus presentibus uel non presentibus, citatis uel non citatis et quod non petent unum laudum seu arbitrium ferendum reduci ad arbitrium boni viri sub pena excomunicacionis, quam incurrant ipso facto et etiam sub pena ducatorum centum auri inter se ad inuicem et ab ipsis partibus dicto arbitro et arbitratori in solidum, stipulatione promissa et refectione dánpnorum, expensarum litis et extra et obligatione bonorum utriusque partis presencium et futurorum; que pene tociens committantur et exigi posint dicti ducati centum in singulis et pro singulis capitulis huius conpromissi, [quocien]s factum fuerit contra premissa uel aliquo(!) premissorum et ea semel uel pluries soluta [uel non], presens compromissum et laudum super hoc ferendum nichilominus in sua permaneat firmi[tate. In]super dicte partes iurauerunt ad sancta dei euangelia corporaliter tactis scripturis . . . . [com]promissum et laudum ferendum, super eo non uenire aliqualiter nec ei contradicere in aliquo, ut supra dicitur [sub pen]a periurii, quam etiam uoluerunt contrafacientes incurere. Actum Tragurii in cathedrali [ecclesia] sancti Laurencii, presentibus donpno Andrea Desse Palmute, donpno Lucano Stephani . . . . e de Tragurio et Tomanino de Nouaria, familiari dicti domini episcopi et aliis testibus ad premissa uocatis et rogatis.

(Signum not.)

Ego Johannes filius condam domini Blanci de Bononia publicus et imperiali auctoritate notarius premissis omnibus et singulis interfui et rogatus scribere scripsi et in hanc publicam formam redegi signoque meo et nomine roboraui.

Original u ark. kaptola u Trogiru no. 66.

83.

1352, 3. septembra. — 1388. 6. marta. U Zadru.

Kosa de Saladinis gradjanin zadarski prodaje svojoj kćeri Pelegrini udovi Franje de Grisogonis, dvije svoje livade izvan kotara zadarskog kod sv. Matije.

Hoc est exemplum cuiusdam publici instrumenti uenditionis cuius tenor per totum talis est:

In Christi nomine amen. Anno ab incarnatione eiusdem millesimo trecentesimo quinquagesimo secundo, indictione quinta, die tercio mensis septembris, tempore domini nostri, domini Andree Dandulo incliti Venetiarum ducis, et reuerendi patris domini Nicolai de Matafaris Jadrensis archiepiscopi, ac domini Justiniani Justiniano honorabilis comitis et capitanei Jadre. Nobilis vir ser Cosa quondam domini Bartolomei de Saladinis ciuis Jadre dedit et transactauit domine Peregrine eius filie et relicte Francisci quondam Bartolomei de Grisogono olim ciuis Jadre pro se suisque heredibus et successoribus ementi et recipienti duo sua viridaria posita extra portam terre Jadre in confinio sancti Mathei; quorum vnius esse dixerunt gognalium duorum cum dimidio uel circa et eius dixerunt fore confines de borea heredes Frederici de Nassis, de siroco partim ortus sanctorum Cosme et Damiani de Ortis et partim sanctus Damianus de Penna, de trauersa murus comunis et de quirina ortus domine Dobre relicte Zoili de Ciualellis; alterum uero esse dixerunt gognalium circa duorum et ei dixerunt fore confines de siroco ortus archiepiscopatus Jadre, de trauersa ortus sanctorum Cosme et Damiani de Ortis, de quirina ortus dicti archiepiscopatus Jadre et de borea ortus domine Dobre predicte; cum omnibus et singulis iuribus et adiacentiis et pertinenciis, accessibus et egressibus ipsis uiridariis uenditis et cuilibet eorum et omnibus que infra predictos continentur confines uel alios si qu forent ueraciores et plures spectantibus et pertinentibus quoquo modo, tam de iure quam de consuetudine; ad habendum, tenendum, possidendum et quicquid eidem emptrici eiusque heredibus et successoribus de cetero placuerit perpetuo faciendum tamquam de suo proprio, sine contradictione ipsius uenditoris suorumque heredum et successorum et cuiuscumque alterius persone. Et hoc pro precio et nomine precii librarum septem denariorum venetorum grossorum; quos denarios et precium dictus uenditor sponte contentus et confessus fuit se a dicta emptrice integraliter habuisse et recepisse; exceptioni non numerate

peccunie predicte renuntians expresse. Constituens dictus venditor se dicta viridaria uendita pro dicta emptrice et ipsius emptricis nomine possidere, donec eadem emptrix de ipsis uiridariis uenditis tenutam et possessionem apprehendederit corporalem, quam accipiendi, retinendi sua auctoritate idem uenditor eidem emptrici licenciam omnimodam contulit atque dedit. Promittens dictus uenditor stipulatione solemni per se suosque heredes et successores eidem emptrici pro se suisque heredibus et successoribus stipulanti et ementi, litem, questionem, causem aut controuersiam eidem emptrici nec eius heredibus de dictis viridariis uenditis uel altera eorum ullo tempore non mouere nec inferrenti nec mouenti consentire, set ipsa uiridaria uendita et quodlibet eorum cum omnibus et singulis suis iuribus et pertinenciis eidem emptrici et eius heredibus et successoribus excalumpniare et deffendere ab omni homine et persona in ratione super se et bonis suis omnibus presentibus et futuris. Actum Jadre, presentibus presbitero Marco ecclesie sancti Petri ueteris, filio quondam Befcich, ciue Jadre et Pucio quondam Dominici de Firmo habitatore Jadre, testibus ad hec uocatis et rogatis et aliis.

Ego Johannes Vido cancelarius Jadre examinaui et subscripsi.

Ego Coradus quondam Rangerii imperiali auctoritate notarius, ciuis Paduanus et notarius Jadre premissis interfui et rogatus scripsi.

(Drugi rukopis.)

Ego Damianus de Begna iudex examinator Jadre, quia hac (!) instrumenti copiam cum suo autentico concordare inueni, subscripsi.

(Drugi rukopis).

Ego Blasius de Soppe iudex examinator Jadre, quia hac (!) instrumenti copiam cum suo autenticho concordare inueni, ideo me subscripsi.

(Signum not.)

Ego Johannes quondam Baldinocti de Baldinoctis de Casulo imperiali auctoritate notarius et nunc notarius iuratus suprascriptum exemplum per ser Orticutium cancellarium et notarium infrascriptum scriptum a su[o] exemplari vna a cum supradictis dominis iudicibus examinaui et quia utrumque concordare inueni, ideo me subscripsi.

(Signum not.)

Ego Raymundus filius Comini de Modus de Asula publicus imperiali auctoritate notarius et Jadre iuratus suprascriptum exemplum cum eius auctentico una a cum dominis iudicibus examinatoribus et Johanne notario suprascriptis diligenter ascultaui et quia utrumque concordare inueni, ideo me subscripsi.

(Monogram. not.).

Ego Orticutius filius olim Dominici de Riuignano diocesis Aquilegensis publicus imperiali auctoritate notarius et iudex ordinarius et nunc

iuratus notarius comunis Jadre hoc exemplum ad auctenticum scriptum manu supradicti ser Coradi notarii fideliter copiaui, transumpsi et exemplaui nil addens uel minues, quod sensum mutet uel uariet intellectum, postmodum cum supradictis dominis Damiano de Begna et Blasio de Soppe iudicibus examinatoribus ac ser Johanne de Casulis et ser Raymundo de Asula notariis suprascriptis diligenter examinaui et ascultaui cum eius auctentico suprascripto, et quia utrumque concordare inueni, ideo me subscripsi. mei signum et nomen consueta apponens ad maiorem fidem et testimonium premissorum. Acta sunt hec Jadre, sub anno domini ab incarnatione millesimo trecentesimo octuagesimo septimo, indictione vndecima, die sexto, mensis, marcii regnante serenissimo principe et domino nostro, domino Sigismundo dei gratia illustri rege Vngarie, Dalmatie, Croatie etc. ac marchione Brandemburgensi etc., temporesque reuerendissimi in Christo patris et domini, domini Petri de Matafaris eadem gracia Jadrensis archiepiscopi, nec non magnifici et potentis domini domini Stephani Laçcouich regni Vngarie comitis palatini ac ciuitatis Jadre comitis.

Original u ark. samostana sv. Marije u Zadru. a. 1387.

84.

1352, prije 24. septembra. U Zadru.

Zoilo sin Marina de Ursolino, prodaje svoje solane na otoku Screde Ivanu Vidu iz Mletaka.

In Christi nomine amen. Anno ab incarnatione eiusdem millesimo trecentesimo quinquagessimo secundo, indiccione quinta, die quarto decimo [mensis . . . . temporibus] domini nostri domini Andree Dandulo incliti Venecie ducis, et reuerendi patris domini Nicolai de Matafaro Jadrensis [archiepiscopi, ac . . . . Justi]niani Justiniano honorabilis comitis et capitanei Jadre. Coilus condam Marini de Vrsolino ciuis Jadre de licencia et . . . . [capi]tanei Jadre, et eius consiliariorum iure proprii et in perpetuum fecit domino Johanni Vido de Veneciis cancellario Jadre pro . . . . et successoribus ementi, stipulanti et recipienti liberam datam vendicionem et traditum ac vigorem et robur de demidietate . . . . [sa]linarum positarum in insula Screde communis Jadre cum medietate pro indiuiso omnium et singulorum ptalium, slibium et quasilum . . . . . arum et singularum pertinenciarum suarum, quibus sexdecim salinis sunt confines

de bora mare et ab omnibus aliis partibus territorium . . . . la communis, que fuerunt olim Miche Jacobi de Zadulinis olim ciuis Jadre et eidem Zoylo date et deliurate fuerunt ad incan[tum] . . . . . . lobia magna Jadre pro precio ducatorum auri trecentorum uiginti quinque, ut patet publico breuiarii incantus instrumento scripto per me notarium infrascriptum de mandato curie Jadre in millesimo trecentesimo quinquagesimo secundo, indiccione quinta, die nono mensis septembris, ac etiam dedit, cessit, tradidit, transtulit et mandauit eidem domino Johanni Vido omnia et singula sua iura, omnesque suas actiones et rationes reales et personales, vtiles et directas, tacitas et expressas, que, quas, quantas et qualia idem Zoilus habet, habebat, habere uidebatur, poterat, potuisset ac potest in dicta medietate pro indiuiso dictarum sexdecim salinarum vigorem dicti breuiarii incantus instrumenti et quacumque alia ratione et causa, constituens eundem dominum Johannem Vido in dicta medietate salinarum predictarum procuratorem, ut in rem suam et ponens eum in locum suum ita, ut a modo idem dominus Johannes Vido cum heredibus et successoribus suis eandem medietatem pro indiuiso dictarum sexdecim salinarum cum medietate pro indiuiso omnium et singularum ptalium, slibium et quasilum et aliarum omnium et singularum iurium et pertinenciarum suarum possit et debeat habere, tenere et possidere, omnemque suam voluntatem et utilitatem ex eis facere tamquam de suo proprio sine contradictione ipsius Zoyli suorumque heredum et successorum et cuiuscumque alterius persone; et hoc pro precio et nomine precii ducatorum centum sexaginta duorum cum dimidio auri; quos denarios et precium idem Zoylus in presencia mei notarii et testium infrascriptorum ab eodem domino Johanne Vido habuit et recepit et habuisse et recepisse contentus et confessus fuit dans et concedens dictus Zoylus eidem domino Johanni Vido plenam et liberam potestatem sua auctoritate intrandi, aprehendendi tenutam et corporalem possessionem dicte medietatis pro indiuiso dictarum sex decim salinarum, slibium, ptalium et quasilum et omnium aliarum et singularum iurium et pertinenciarum suarum; quam quidem medietatem pro indiuiso dictarum salinarum dictus Zoylus se pro dicto domino Johanne Vido et ipsius nomine possidere constituit, donec idem dominus Johannes Vido de ipsa medietate salinarum et suis pertinenciis et iuribus tenutam et possessionem aprehendiderit corporalem, dicens et asserens dictus Zoylus se dictam medietatem pro indiuiso dictorum salinarum, ptalium, quasilum et slibium, iurium et pertinenciarum suarum nulli alii dedisse tradidisse, vendidisse, donasse, obligasse seu aliquo alio modo alienasse, nisi nunc dicto domino Johanni Vido, ut dictum est, et pro tempore huius vendicionis seu cessionis erat verus possessor et do-

minus dicte medietatis salinarum predictarum, et quod nunquam fecit seu contraxit aliquam conposicionem, pactum, contractum uel obligationem, per quam, quem uel quid ulla persona possit, potuerit seu posset in ipsa medietate salinarum predictarum, ptalium, slibium, quasilum, iurium et pertinenciarum suarum ius aliquid acquisiuisse uel habere, et si alter reperiretur, promisit idem Zoylus stipulanti solempne per se suosque heredes et successores sine aliqua exceptione iuris uel facti se obligando eidem domino Johanni Vido pro se suisque heredibus et successoribus stipulanti ipsum et eius heredes et successores ind[empniter conser]uare omnibus suis expensis cum obligatione omnium suorum bonorum presencium et futurorum; promisit insuper dictus Zoylus [stipula]cione solempni per se suosque heredes et successores eidem domino Johanni Vido pro se suisque heredibus et successoribus stipulanti litem questio[nem] . . . . . aut controuersiam ipsi domino Johanni Vido nec eius heredibus et successoribus de dicta medietate salinarum predictarum, ptalium, slibium, quasilum . . . . arum et singularum, iurium et pertinenciarum suarum ullo tempore non mouere, nec inferre nec mouenti consentire, set eandem medieta[tem] dictarum salinarum, ptalium, slibium et quasilum et omnium et singularum suarum iurium et pertinenciarum eidem domino Johanni Vido et eius heredibus et successoribus excalumpniare et deffendere ab omni homine et persona, collegio et vniuersitate in quantum est pro suo proprio et speciali facto . . . . . videlicet in casu quo per aliquam personam seu personas, collegium aut vniuersitatem in eadem medietate salinarum predictarum, ptalium, slibium et quasilum, iurium ac pertinenciarum suarum fuisset aut foret modo aliquo, racione seu causa pro aliquo proprio facto seu aliqua propria causa ipsius Zoyli ius aliquid acquisitum; quam quidem uendicionem, tradicionem, cessionem et omnia et singula in hoc contractu contenta promisit idem Zoylus stipulans solempne per se suosque heredes et successores sine aliqua excepcione iuris uel facti se obligando eidem domino Johanni Vido pro se suisque heredibus et successoribus stipulanti firmam et ratam et firma et rata habere et tenere . . . . ea attendere et obseruare et nunquam contrafacere uel venire aliqua ratione uel causa sub pena quarti eius quod contrafaceret uel ueniret in singulis huius contractus capitulis stipulatis(!) promissa, qua pena soluta uel non, nichilominus contractus iste ratus maneat; pro quibus omnibus et singulis supradictis attendendis et obseruandis dictus Zoylus obligauit eidem domino Johanni Vido se et bona sua omnia presencia et futura. Actum Jadre, presentibus Philippo Spari[n]o condam Johannis Lupicini de Florencia habitatore Jadre et Michouillo Donperio condam Petri ciue Jadre, testibus ad hec specialiter uocatis et rogatis et aliis.

Ego Andreas condam Petri de Canturio notarius curie Jadre rogatus examinaui et subscripsi.

Ego Conradus condam Rangerii imperiali auctoritate notarius, ciuis Paduanus et notarius curie Jadre premissis interfui et rogatus scripsi.

(Signum not.)

Original na pergameni u arkivu jugoslavenske akademije u Zagrebu. Diplomata 1352.

85.

1352, 26. septembra. U Čazmi.

Pred kaptolom čazmanskim prodaje Makek Sebislavov neki svoj vinograd.

Nos capitulum ecclesie Chasmensis significamus tenore presencium quibus expedit vninersis, quod Makek filius Zebezlai ab vna parte, ab altera autem Iwan filius Iwahen dictus Dale[ch], iobagiones castrenses de maiori Dobnicha personaliter coram nobis constituti, idem Makek [quandam] vineam suam in terra castrensium situatam in vicinitate vinee Doclesiu habitam ex consensu [et] permissione omnium uicinorum suorum dixit et confessus est predicto Iwan filio Iwahen et per e[um s]uis heredibus heredumque suorum successoribus pro nouem marcis bonorum denariorum integri ponderis, v[t retu]lit ab eodem habitis et receptis, uendidisse, tradidisse et assignasse iure perpetuo et irreuocabiliter tenendam, possidendam et habendam in filios filiorum et heredes. Hoc eciam declarato et expresso, quod, si qui processu temporum contra prefatum Iwan dictum Dalech racione premisse vinee questionem mouere niterentur aliqualem, idem Makek assumpsit et obligauit se eundem Iwan et eiusdem heredes expedire propriis suis laboribus et expensis. Dicimus eciam, quod quam primum dominus noster episcopus ad suum episcopatum redierit, prefatus Makek memorato Iwan eiusdem domini nostri episcopi mediantibus litteris stabilibus predictam vineam tenebitur confirmare. In cuius uendicionis memoriam perpetuamque firmitatem ad peticionem parcium concessimus litteras sigilli nostri munimine roboratas. Datum feria quarta proxima post festum beati Mathey apostoli, anno domini millesimo CCC° L° secundo.

Original na pergameni, nešto oštećen u knjižnici narod. muzeja u Budimpešti a. 1352., (pridošao ovamo g. 1897.)

Na hrptu morao je biti pritisnut pečat (ovalno-šiljati) kaptolski, kako to pokazuje dva proreza, kuda je bila provučena uzica.

86.

1352, 26. septembra.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski potvrdjuje Petru Peharu posjede Studenac i Sv. Mariju u Križevačkoj županiji.

Lodouicus dei gracia Hungarie, Dalmacie, Croacie, Rame, Seruie, Gallicie, Lodomerie, Comanie, Bulgarieque rex, princeps Sallernitanus et Honoris montis sancti Angeli dominus. Omnibus Christi fidelibus tam presentibus, quam futuris, noticiam presencium habituris, salutem in omnium saluatore. Licet regia liberalitas cunctorum sibi seruiencium merita graciose debeat intueri, illos tamen quorum experta probitatis laudata est in prosperis et aduersis prosequi debet munificencia largiori. Proinde ad vniuersarum noticiam harum serie volumus peruenire, quod licet Georgius filius Gregorii filii Kuryak castellanus noster de D[o]brakuchya possessiones Scudynch et Zenthmaria vocatas in comitatu Crisiensi existentes ad castrum Sopluncha nuncupatum per nos magistro Petro dicto Paharus aule nostre militi et comiti Abawyuarensi, dilecto nobis et fideli pro fidelibus seruiciis eiusdem noue donacionis nostre titulo perpetuo collatas, ad dictum castrum Dobrakuchya pertinere allegando, ad eundem applicare nitebatur, tamen nos easdem possessiones ad prefatum castrum Sopluncha ab antiquo pertinuisse et omni iuris tramite debere pertinere reuera cognoscentes, interueniente nichilominus pro eodem magistro Petro dicto Paharus peticione serenissime principisse domine Elizabeth eadem gracia inclite regine Hungarie, genitricis nostre karissime, predictas possessiones Scudynch et Zenthmaria vocatas in dicto comitatu Crisiensi habitas, cum omnibus earum vtilitatibus et vtilitatum integritatibus ac pertinenciis vniuersis, quouis nominis vocabulo vocitatis in superficie earundem existentibus, sub eisdem veris metis et terminis, quibus eedem per priores earum possessores ab olym habite extiterunt et possesse, sicut prius sic et nunc noue donacionis nostre titulo eidem magistro Petro dicto Paharus et per eum suis heredibus heredumque suorum successoribus et posteritatibus dedimus, donauimus et contulimus iure perpetuo et irreuocabiliter possidendas, tenendas pariter et habendas, ymo damus, donamus et conferimus in hys scriptis, saluis iuribus alicuius. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam presentes eidem concessimus litteras nostras priuilegiales pendentis et autentici sigilli nostri dupplicis munimine roboratas. Datum per manus venerabilis in Christo patris et domini Nicolai premissa et

apostolice sedis gracia episcopi ecclesie Zagrabiensis, aule nostre vicecancellarii, dilecti et fidelis nostri, anno domini millesimo CCC^{0}L^{0} secundo, sexto kalendas mensis octobris, regni autem nostri anno vndecimo; venerabilibus in Christo patribus et dominis Nicolao Strigoniensi locique eiusdem comite perpetuo, fratre Dyonisio Colocensi, et Dominico Spalatensi archiepiscopis, Nicolao Agriensi, Demetrio Waradiensi, Andrea Transsiluano, Colomano Jauriensi, Nicolao Quinqueecclesiensi, Mychaele Wacyensi, Johanne Wesprimiensi, Thoma Chanadiensi, fratribus Thoma Syrimiensi, Peregrino Boznensi, Stephano Nitriensi et Blasio Tyniniensi episcopis, ecclesias dei feliciter gubernantibus; magnificis viris Nicolao palatino et iudice Comanorum, Nicolao filio Laurencii woyuoda Transsiluano et comite de Zonuk, Cykow magistro thauarnicorum nostrorum, comite Thoma iudice curie nostre, Andrea filio Lachk de Machow et Nicolao de Zeurino banis, Oliuerio iudice curie domine regine, genitricis nostre karissime, necnon comite Castri ferrei et Supruniensi, Thuteus thauarinicorum eiusdem domine regine et ianitorum nostrorum magistris, Leukus dapiferorum et pincernarum, Dyonisio agazonum necnon Johanne filio eiusdem Oliuerii dapiferorum reginalium magistris, Symone filio Mauricii comite Posoniensi et aliis quam pluribus regni nostri comitatus tenentibus et honores.

Original na pergameni u kr. ugar. državnom arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 34.103. — Stara signat.: N. R. A. fasc. 646. no. 10.

Na istoj listini dolje u desnom kraju stoji poznati pripisak i potvrda istoga kralja 13. jula 1364.: Ad perpetuam rei memoriam. Nos Lodouicus . . . . *kojom je ova listina pod novim pečatom potvrdjena za Nikolu sina gorespomenutoga Petra i njegovo potomstvo.*

Na listini vise dvije svilene vrvce: 1. u sredini crvena-zelena s ulomkom dvostrukoga pečata; 2. ovoj na desno svjetlo crvena i zelena bez pečata dvostrukoga (1364.).

87.

1352, 12. oktobra. U Zagrebu.

Pred zagrebačkim kaptolom ban Stjepan priznaje dva dijela posjeda Ledenice u Medjumurju Benediktu i njegovu rodu.

Capitulum[1] Zagrabiensis ecclesie universis Christi fidelibus presentibus et futuris, presens scriptum inspecturis salutem in domino sempi-

[1] C vrlo lijepo ukrašen.

ternam. Ad universorum noticiam harum serie volumus pervenire, quod magnificus vir dominus Stephanus tocius Sclavonie et Croacie banus ab una, et Benedictus dictus Bela filius Benedicti filii Radyn de sancto Johanne prope Kaproncham, ac Nicolaus filius eiusdem Benedicti parte ex altera, coram nobis personaliter constituti, idem Benedictus dictus Bela suo ac vice et nomine Mathei et Benedicti ac Johannis filiorum suorum, item prefatus Nicolaus filius eiusdem Benedicti, duas partes cuiusdam possessionis Ledenycha vocate inter Drawam et Muram existentis ipsos in eadem possessione iure hereditario contingentes, in medio possessionum eiusdem domini bani de Drawa Murakuz existentes, cum omnibus earum utilitatibus et pertinenciis quibuscunque, quoquomodo vocitatis, videlicet terris cultis et incultis, usibus, iuribus, campis, aquis, pratis, silvis et nemoribus ac quibuslibet aliis pertinenciis ad easdem duas partes dicte possessionis spectantibus, sub metis et limitacionibus earumdem antiquis, quibus ab antiquo habite exstiterunt et possesse, dixerunt et confessi sunt se vendidisse, dedisse, tradidisse et assignasse, imo dederunt, tradiderunt, vendiderunt et assignaverunt coram nobis eidem domino bano et suis filiis et eoram heredibus heredumque suorum successoribus, pro quadam vinea sua in territorio ecclesie parochialis beati Nicolai confessoris de eadem Kaproncha, nunc inter vineas Zoryan iobagionis Johannis filii Georgii de Wrathna et Petri filii Kolar civis de eadem Kaproncha, ac Leustachii filii Michaelis iobagionis magistri Stephani filii quondam Mykch bani de Struga, ut dixit constituta, eo iure, quo ad ipsum dominum banum dicta vinea racione ipsius banatus dinoscitur pertinere, eisdem Benedicto et filiis suis data similiter coram nobis et assignata per dominum banum supradictum et insuper pro viginti quinque marcis denariorum monete nunc currentis, singulis marcis cum quinque pensis computatis, plene ab eodem domino bano habitis et receptis, sicut dixerunt iure perpetuo et irrevocabiliter possidendas, tenendas et habendas, nil iuris nilque proprietatis vel dominii ipsi Benedictus et Nicolaus sibi vel eorum heredibus reservantes de eisdem, sed totum ius et proprietatem dictarum duarum parcium possessionis antedicte in ius et proprietatem dicti domini bani et suorum filiorum et heredum transferendo. Assumpmentes et obligantes nihilominus se dicti Benedictus et Nicolaus, ab omni questione et accione, si quam racione dictarum duarum particularum possessionis antedicte per filios ipsius Benedicti et fratres ipsius Nicolai vel per quempiam alium in futurum oriri quoquomodo contingeret, expedire ipsum dominum banum et suos heredes propriis eorum laboribus et expensis. In quorum premissorum testimonium et memoriam, presentes duximus sigillo nostro pendenti consignatas. Datum

feria sexta proxima ante quindenas festi beati Michaelis archangeli, anno domini millesimo trecentesimo quinquagesimo secundo.

Original na pergameni u kr. ugar. drž. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 4310. — Stara signatura: N. R. A. fasc. 516. no. 41.

Na listini visi o svilenoj uzici crvene boje šiljato-ovalni kaptolski pečat. Listina je pisana na velikoj talijanskoj pergameni, ukrašenim slovima, osobito na počecima pojedinih odsjeka. Takodjer je linirana uzdugim i poprečnim linijama od razredjene tinte.

Na hrptu rukom polovine XV. vijeka: Super venditione medietatis possessionis Ledeniche inter Mvra et Drava Stephano voyvode.

Zala vármegye története I. p. 531.—533. no. 336.

88.

1352, 14. oktobra. U Budimu.

Pred Ladislavom prepozitom čazmanskim i kraljevim sekretarom biva prodaja posjeda „Weeh" u županiji virovitičkoj.

Universis Christi fidelibus presentibus pariter et futuris presens scriptum inspecturis Ladyslaus prepositus ecclesie Chazmensis, comes capelle et secretarius cancellarius domini Lodouici dei gracia regis Hungarie salutem erga deum viuum. Ne rite acta fuscantur obliuione, sapientum industria litteris ornauit stabilire. Proinde ad universorum noticiam harum serie perducimus literarum, quod nobilis domina Anicha vocata, relicta Nicolai filii Togh de Weeh, filia Emerici filii Sandur de eadem Weeh et Ladyslaus iuvenis ac Petrus puer, filii eiusdem domine ab ipso Nicolao procreati, quorum noticiam Michael filius Blasii de Gnoynicha de comitatu de Pasaga personaliter astando nobis expressit, propriis eorum in personis coram nobis constituti, predicti Petri pueri onus, si de presenti contractu temporis in processu resiliret, dicta domina et Ladislaus filius suus super se assumpmentes, extiterunt confessi viua voce, quod ipsi magna necessitate et rerum penuria coacti dictam possessionem ipsorum Weeh vocacatam in comitatu Vereuche inter possessiones magistri Johannis filii Decul dispensatoris domini regis et Bako filii Dyonisii ac Dominici filii Cosme habitam, cum vineis, siluis, aquis, fenetis, molendinis, sessionibus, terris arabilibus, ceterisque utilitatibus suis omnibus, sub veris et antiquis metis suis, quibus eadem ipsis attinuisset, eidem magistro Johanni dispensatori domini regis et suis heredibus, heredumque suorum successoribus pro centum marcis bonorum denariorum ab eodem, vt asserue-

runt plene receptis dedissent et vendidissent, dederunt ac vendiderunt coram nobis, perpetue et irreuocabiliter possidendam et habendam, nil iuris et nil dominii sibi reseruantes de eadem a modo in futurum et ipsum magistrum Johannem suosque successores ab omnibus impetitoribus in facto dicte possessionis Weeh semper et vbique liberare et expedire assumpmentes, ipsorum laboribus propriis et expensis. Ipsique domina et Ladislaus filius eius predicto honere dicti Petri pueri racione sue puericie super se, ut prescribitur, assumpto, priorem tradicionem et vendicionem ipsius possessionis Weeh pro centum marcis iuxta seriem privilegii honorabilis capituli dicte ecclesie Chazmensis per predictam dominam et Paulum filium eiusdem ab ipso Nicolao genitum, olym vendite primitus, ut in eodem privilegio dicti capituli nobis exhibito vidimus contineri, eidem magistro Johanni tradite et perpetuate factam ratificarunt et confirmarunt coram nobis. In cuius rei perpetuam memoriam presentes eidem magistro Johanni concessimus sigillo dicti honorabilis nostri comitatus capelle regie consignatas. Datum Bude, dominico die proximo ante festum beati Galli confessoris, anno domini M°CCC° quinquagesimo secundo.

Original na pergameni u kr. ugar. držav. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 4312. — Stara sign.: N. R. A. fasc. 465. no. 18.

Na listini visi o svilenoj vrvci crvene boje okrugao sačuvan pečat. Legenda: † S. LODOVICI DEI GRACIA REGIS HVNGARIE.

Nagy Cod. dipl. Andeg. V. 616.—617.

89.

1352, 19. oktobra. U Pagu.

Demetrij Matafaro pred načelnikom paškim ispričava se u pitanju soli, da se je služio svojim pravom.

Anno MCCCLII., indictione VI., die XVIIII. mensis octobris, in plathea(!) Paghi, tempore inclyti nostri ducis domini Andree Dandulo Venetiarum ducis, et domini Francisci Bono honorabilis comitis Paghi. Ibique ante presentiam dicti comitis reverendus in Christo pater et dominus, dominus Demetrius de Matapharis episcopus peten[s] voce querulla et humili devotione in hunc modum fuit locutus: Cum hodie domine comes ad aures et noticiam mei pervenerit, quod egregius et potens vir dominus Justus Justinianus comes et capitaneus honorabilis cum suis consiliariis Jadrę nuperime proclamari fecerit ante fores archiepiscopatus Jadrę, quod ego detuleram et exportaveram bladum de insula

Aluybi ad terram Pagi de anno presenti contra eorum ban[n]um et quod ni compaream vel per meum procuratorem legitimum coram ipsius dominio, meam excusationem faciam infra terminum trium dierum, ipse dominus comes sententiare me et punire intendat ob hanc causam. Ideoque ego pręđictus Demetrius episcopus humiliter et devote cum omni devotione et reverentia dico, expono et excusando meam innocentiam propono, quod si quod ban[n]um extiterit factum supra bladum per dominum comitem et regimen Jadrę, mihi utpote absenti latuit, cum iam multis mensibus retroactis Venetiis et alibi remotus a Jadra moram traxi, quod me offero comprobaturum, si expedit, ita quod si credendo mihi liceat, ut antea licuit, purę et simpliciter, bladum aliquantulum de ipsa insula Alujbi extraxi, illud feci tamquam de insula mihi tradita administrandum per dominum archiepiscopum, commissarium quondam Petri de Matapharis, qui ipsum conduxit tempore vitę suę pro introitu librarum sexcentarum; iam sunt anni XXXV. elapsi, unde ipse et meus pater Guido damnum non modicum fuerunt sortiti, quod multo magis, ut evidens esse potest, nos eorum successores suportamus. Propterea dico, quod si quid bladi extractum portavi, illud portavi pro meo usu et substentamine orfanorum rusticorum, non illud portavi ad loca vetita, sed Pagum subditum ducali dominio, ubi continue dictum bladum annuatim consueverit portari, non credi debet illud vendiderim, non permutaverim, quod si quis diceret illud, me offero probaturum. Et manifestum est bladum esse maioris ecclesię Jadrensis quam Paghensis; ita quod rationibus pręđictis et multis aliis me insontem reputo et debeo reputari; quod si pręđictus dominus comes hanc meam excusationem non admiserit, quam imo admissurum credo utpote veram et consonam rationi ex nunc reverentia et honore ipsius domini comitis et regiminis Jadrę penitus ammisso, dico et protestor, quod eius iudicium declino et recuso tamquam honore ordinario dignitatis pontificatus perutens, et ut a foro sęculari semotus a gravamine huiusmodi me ad dominium ducale appellando et literas dimissorias apostolorum interponendo, petendo et cum instantia postulando recursum habere intendens omnimode ad illud verum temporale dominium, quod solet comodis subditorum debite providere, quas literas dimissorias supplico dari et consignari domino Georgio sancte Marię de Jadrę (!) plebano. Actum est hoc presentibus ser Cressio Johannis de Stumulo, Micha de Rosa, nobilibus Jadrę Medvano Plavcich et aliis etc.

Iz općin. arkiva u Pagu. — Ruić Riflessioni sopra Pago. T. I. 242.—243. Rukopis u arkivu jugosl. akademije.

90.

1352, 28. oktobra. U Zagrebu.

Kaptol zagrebački izvješćuje bana Stjepana o otimačini Grgura de Mizen, koju je izveo na plemićima zagrebač. castra (Turopoljcima.)

Magnifico viro domino Stephano tocius Sclauonie et Croacie bano capitulum Zagrabiensis ecclesie salutem et oraciones pro eo ad dominum. Noueritis nos litteras serenissimi principis domini Ludouici dei gracia incliti regis Hungarie summo cum honore recepisse in hec verba: *(Slijedi listina kralja Ljudevita od 13. jula 1352.).* Volentes igitur nos preceptis eiusdem domini regis obedire, ut tenemur, cum predicto Petro filio Martini homine suo discretum virum dominum Paulum archidiaconum de Bekchyn, socium et concanonicum nostrum ad premissa exequenda pro testimonio duximus transmittendum, qui demum ad nos redeuntes nobis concorditer retullerunt, quod idem Gregorius presente ipso nostro testimonio ad villam Chychan vocatam die fori existente accessisset, conuocassetque nobiles et ignobiles et alios quos decuit et licuit illarum parcium incolas ad eandem ibique ab ipsis et alias in vicinis villis diligenter inquirendo de premissis publice et oculte ab eisdem hanc resciuissent veritatem, quod supradictus Gregorius filius Stephani quamplures porcos nobilium de eodem Campo in communi silua eorundem nobilium castri Zagrabiensis vltra fluuium Buna vocatum propria sua auctoritate et potencialiter recepisset et abduxisset, sed de numero porcorum receptorum scire nequiuisset et nichilominus tres pastores eorundem porcorum per ipsum Gregorium ablatorum ipse Gregorius vestibus eorum denudasset et verberasset et captiuasset et tamdiu in vinculis suis captos detinuisset, donec sue placuisset voluntati. Datum in festo beatorum Simonis et Jude apostolorum, anno domini supradicto.

Original na papiru u arkivu turopoljske općine. — Na ledjima ima trag pritisnuta pečata.

Prijepis XVI. vijeka jednostavan na papiru u kr. ugar. državnom arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 33.590. — Stara signat.: N. R. A. fasc. 1509. no. 2.

Laszowski Spom. Turopolja I. 59.

91.

1352, 29. oktobra. U Budimu.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski daruje Petru Paharu posjede Sv. Mariju i Uskodinac u križevačkoj županiji.

[N]os Lodouicus dei gracia rex Hungarie memorie commendantes tenore presencium significamus quibus expedit vniuersis, quod magister Petrus dictus Paharus aule nostre myles, dilectus nobis et fidelis ad nostre serenitatis accedendo presenciam nostre humiliter significare curauit maiestati, quod magister Georgius filius Gregorii filii Kwriak castellanus noster de Dobrakucha, quasdam possessiones suas Zenthmaria et Vskodynch[1] vocatas in comitatu Crisyensi existentes, quas nos tempore collacionis castri Soploncha vocati pro meritoriis suis seruiciis sibi facte cum prefato castro Soploncha eidem perpetuo contulissemus, cum ipso contrariando ab eodem castro Soploncha alienare nomine iuris dicti castri Dobrakucha pro se et pro ipso castro Dobrakucha occupare seu applicare niteretur, que tamen possessiones, prout idem magister Petrus nobis asserit, nunquam ad ipsum castrum Dobrakucha sed semper ad prefatum castrum Soploncha pertinuissent et nunc deberent pertinere, petens exinde nostram excellenciam, ut ab huiusmodi controuersiis ipsum alleuiare et dictas possessiones Zenthmaria et Vskodynch vocatas ad memoratum castrum Soploncha anectendo eidem perpetuo conferre dignaremur. Nos itaque peticionibus prefati magistri Petri dicti Paharus fauorabiliter inclinati, considerantes nichilominus satis grata et accepta ac immensa seruicia eiusdem, quibus ipse primum condam excellentissimo principi domino Karulo, olym inclito regi Hungarie, genitori nostro karissimo pie memorie, et demum volente domino eodem patre nostro ab hac luce decesso et nobis gubernacula dicti regni Hungarie adepto, cum sumpma diligencia et sine omni intermissione, nostre maiestati studuit complacere et se reddere graciosum et acceptum, predictas possessiones Zenthmaria et Vskodynch vocatas in dicto comitatu Crisyensi existentes cum omnibus earum vtilitatibus et vtilitatum integritatibus ac pertinenciis vniuersis, quouis nominis vocabulo vocitatis in superficie eorum existentibus, sub eisdem veris metis et antiquis, quibus easdem prius et in antea nomine nostro regio tenuerunt et possederunt, de regie potestatis plenitudine ac de beneplacita voluntate serenissime principisse domine Elyzabeth eadem gracia

[1] Listina od 20. septembra 1352. zove taj posjed Scudynch.

regine Hungarie, genitricis nostre karissime, noue donacionis nostre titulo eidem magistro Petro dicto Paharus et per eum suis heredibus heredumque suorum successoribus et posteritatibus dedimus, donauimus et contulimus perpetuo et irreuocabiliter possidendas, tenendas pariter et habendas, ymo damus, donamus et conferimus presencium serie mediante, saluis tamen iuribus alienis; presentes autem in formam nostri priuilegii redigi faciemus, dum nobis fuerint reportate. Datum Bude, secundo die festi beatorum Symonis et Jude apostolorum, anno domini M° CCC° quinquagesimo secundo

Original na pergameni u kr. ugar. drž. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 34.104. — Stara signat.: N. R. A. fasc. 646. no. 11.

Na hrptu listine bijaše pritisnut veliki okrugli pečat, na kojem se mjestu čita: Relacio Nicolai filii Laurencii woyuode Transsiluani.

92.

1352, 31. oktobra. U Avignonu.

Klement VI. papa premješta Dujma biskupa resinskoga na biskupiju kotorsku.

Clemens episcopus servus servorum dei. Venerabili fratri Duyno episcopo Cathariensi, salutem et apostolicam benedictionem. Quam sit onusta dispendiis etc. Dudum siquidem bone memorie Adam episcopo Catharensi regimini Catharensis ecclesie presidente, nos cupientes eidem ecclesie, cum eam vacare contingeret, utilem et fructuosam per apostolice sedis providenciam preesse personam, provisionem eiusdem ecclesie dispositioni nostre ea vice duximus specialiter reservandam, decernendo extunc irritum et inane, si secus super hiis a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contingeret attemptari. Postmodum vero dicta ecclesia per obitum ipsius Ade episcopi, qui extra Romanam curiam debitum nature persolvit, pastoris solatio destituta, nos vacatione huiusmodi fidedignis relatibus intellecta ad provisionem ipsius ecclesie celerem et felicem, de qua nullus preter nos se hac vice intromittere potest, reservacione et decreto obsistentibus supradictis, ne longe vacacionis deploraret incommoda, paternis et sollicitis studiis intendentes, cupientes quoque ipsi ecclesie Catharensi talem preesse personam, que sciret, vellet et posset eam preservare a noxiis et adversis, et in suis manutenere iuribus ac etiam adaugere, post deliberationem, quam super hiis cum fratribus nostris habuimus diligentem, demum ad te tunc epis-

copum Resinensem, consideratis grandium virtutum tuarum meritis, quibus personam tuam altissimus insignivit, et quod tu Resinensi ecclesie hactenus laudabiliter prefuisti, convertimus oculos nostre mentis. Intendentes itaque tam dicte Catharensi ecclesie quam gregi dominico eiusdem salubriter et utiliter providere, te a vinculo, quo ipsi Resinensi ecclesie, cui tunc preeras, tenebaris, de fratrum ipsorum consilio et apostolice potestatis plenitudine absolventes, te ad prefatam Catharensem ecclesiam transferimus, teque illi preficimus in episcopum et pastorem, curam et administrationem eiusdem Catharensis ecclesie tibi in spiritualibus et temporalibus plenarie comittendo, liberamque tibi dando licenciam ad prefatam Catharensem ecclesiam transeundi, firma spe fiduciaque, quod dirigente domino actus tuos prefata ecclesia Catharensis per tue industrie et circumspectionis fructuosum studium regetur utiliter et prospere dirigetur, grataque in eisdem spiritualibus et temporalibus, auctore domino, suscipiet incrementa. Quocirca fraternitati tue per apostolica scripta mandamus, quatenus ad dictam Catharensem ecclesiam cum gratia nostre benedictionis accedens, curam et administrationem predictas sic exercere studeas solicite, fideliter et prudenter, quod ipsa Catharensis ecclesia per tue cooperationis ministerium votivis iugiter proficiat commodis et successibus prosperis augeatur, ac tu proinde divinam, prefate sedis et nostram benedictionem et gratiam uberius consequi merearis. Datum Avinione, II. kalendas novembris, pontificatus nostri anno undecimo.

In eodem modo. Dilectis filiis capitulo ecclesie Catharensis, populo civitatis et diocesis Catharensis, et venerabili fratri . . . archiepiscopo Barensi.

Theiner Mon. Slav. Mer. I. no. 305. str. 227.—228. — Iz reg an. XI. tom. 1. ep. 13.

Farlati Illyr. sacr. VI. p. 448.—449.

93.

1352, 4. novembra. U Avignonu.

Papa Inocent VI. imenuje Fortaneria patrijarhu gradskoga i još dvojicu sucima u pravdi nadbiskupa spljetskoga Ugolina s biskupom makarskim zbog posjeda samostana sv. Stjepana.

Innocentius episcopus servus servorum dei. Venerabilibus fratribus Fortanerio patriarche Gradensi Venetiis commoranti et . . episcopo Castellano ac dilecto filio . . . abbati monasterii sancti Nicolay de litore

Castellane diocesis salutem et apostolicam benedictionem. Sua nobis venerabilis frater noster Valentinus episcopus Mucarensis peticione monstrauit, quod licet olim monasterium sancti Stephani ordinis sancti Benedicti Spalatensis diocesis tunc vacans per felicis recordationis Clementem papam VI., predecessorem nostrum, dum ageret in humanis, ex certis causis rationabilibus eidem episcopo per eum cum episcopatu suo Mucarensi quoad uiueret retinendum auctoritate apostolica commendatum fuisse. Dictusque episcopus uigore dicte commendationis monasterium ipsum aliquamdiu pacifice possedisset et tunc etiam possideret. Tamen venerabilis frater noster Uugolinus archiepiscopus Spalatensis prefatum monasterium eiusque fructus, redditus et prouentus et bona alia eadem commenda durante contra iusticiam occupauit et per alios occupari fecit ac occupata detinuit et fecit per alios detineri. Quare dictus episcopus nobis humiliter supplicavit, ut cum ipse ipsius archiepiscopi potentiam merito perhorescens, cum in circumuicinis partibus prouincie Spalatensis nequeat conuenire, secure prouidere sibi super hiis de oportuno remedio dignaremur. Quocirca discretioni vestre per apostolica scripta mandamus, quatinus vos uel duo aut unus uestrum per vos uel alium seu alios voc . . . . po et aliis qui fue . . . . . uocandi et auditis hinc inde propositis, quod iustum fuerit, appellatione amota decernatis, facientes quod decreueritis auctoritate nostra firmiter . . . . qui fuerint . . . si se gracia, odio uel timore substraxerint, per censuram ecclesiasticam appellatione cessante cogatis veritati testimonium perhibere, non obstante . . . . predecessoris nostri . . . . . uetur ne aliquis extra ciuitatem et diocesim, nisi in certis exceptis casibus et in illis ul . . . dietam a fine sue diocesis ad iudicium euoce . . . . m consilio gener[ali] . . . . lus quibuscunque constitutionem contrariis, que nostre possent in hac parte iurisdictioni ac potestati eiusque libero exercicio quomodolibet obuiare . . . . archiepiscopo uel quibus . . . . communiter uel diuisim a prefata sic sede indultum, quod excommunicari, suspendi uel interdici seu extra uel ultra certa loca ad iudicium euocari non possint . . . . apostolicas non facientes . . . . expressam ac de uerbo ad uerbum de indulto huiusmodi et eorum personis et locis, ordinibus et nominibus propriis mencionem et qualibet alia dicte sedis indulgentia generali uel p . . . . que tenoris existat, per quam presentibus non expressam uel totalem non insertam nostre iurisdictionis explicatio in hac parte valeat quomodolibet impediri, et de qua euiusque toto . . . . . de uerbo ad uerbum in nostris litteris habenda sit mentio specialis. Datum Avinione, secundo nonas novembris, pontificatus nostri anno primo.

Iz originalne listine patrijarke gradskoga Fortanerija od 13. juna 1354. u arkivu kaptola u Spljetu XVI. 1. 191.

94.

1352, 5. novembra. U Svetom Ivanu.

Stjepan ban odgadja raspravu izmedju Petra Grbonoga i sinova Bekinih.

Nos Stephanus tocius Sclauonie et Croacie banus damus pro memoria, quod causam, quam Stephanus filius Petri de Gorbonok personaliter astans contra magistros Beke filium Stephani et Stephanum filium eiusdem Beke, ex quibus idem Stephanus filius Beke pro se personaliter comparuit[1] et ipsum Beke patrem suum viam universe carnis ingressum fuisse asseruit, iuxta continenciam priorum litterarum nostrarum in nostra congregacione generali universis nobilibus et cuiusvis condicionis, preeminencie et status hominibus inter Drawam et Zauam existentibus publica proclamacione facta, feria secunda proxima post festum beatorum Symonis et Jude apostolorum in villa Scenthiuan celebrata, in factis potenciario (!) et rerum movere (!) habebat coram nobis, volentibus partibus ad octavas festi nativitatis beati Johannis Baptiste proxime venturas sub statu priori peremptorie duximus prorogandam, si partes medio tempore non poterunt concordare; que si concordare poterunt, nos iuxta quidditatem gravaminis cause ipsorum placare teneantur. Datum in predicta villa Scenthiuan, sexto die congregacionis nostre prenotate, anno domini M⁰CCC⁰ quinquagesimo secundo,

Na hrptu: Pro Stephano filio Petri de Gorbonok contra magistrum[2] Stephanum filium[3] Beke ad octauas festi natiuitatis beati Johannis Baptiste prorogator[ia].

Original na papiru u kr. ug. drž. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 4315. — Stara sign.: N. R. A. fasc. 1697. no. 3.

Na hrptu se vidi trag ovećeg okruglog pečata, kojim bijaše listina zatvorena.

Nagy Cod. dipl. Andeg. V., 618.

---

[1] Iznad linije istom rukom.
[2] Slijedi precrtano: Beke filium Stephani et . . .
[3] Precrtano: eiusdem.

95.

1352, 14. novembra. U Zagrebu.

Stjepan ban prepisuje listinu kralja Bele za posjed Vodice na molbu Dujma Radosavljeva Blagajskoga.

[N]os Stephanus tocius Sclauonie et Croacie banus memorie commendantes significamus tenore presencium quibus expedit vniuersis, quod in congregacione nostra generali vniuersis nobilibus et cuiusuis condicionis, preeminencie et status hominibus in regno Sclauonie existentibus publica proclamacione facta, feria secunda proxima post festum beati Martini confessoris Zagrabie celebrata, comes Duym filius Radozlai filii Bobonek de medio aliorum causidicorum consurgendo exhibuit nobis quoddam privilegium excellentissimi principis, domini Bele olym illustris regis Hungarie felicis recordacionis, tenoris infrascripti, petens nos cum instancia, vt quia ipsum privilegium ad exhibendum in suis causis in specie propter viarum discrimina per suqs procuratores destinare formidaret, ideo ipsum priuilegium de verbo ad verbum presentibus literis nostris privilegialibus inseri faceremus et transcribi ad cautelam. Cuius privilegii tenor talis est: *(Slijedi listina kralja Bele od 29.marta 1256.).* Nos igitur ipsum privilegium non abrasum, non cancellatum nec in aliqua sui parte viciatum de verbo ad verbum presentibus inseri recimus et transcribi. Datum Zagrabie, tercıo die congregacionis nostre prenotate, anno domini millesimo quinquagesimo secundo.

Dva originala u blagajskom arkivu u knjižnici narod. muzeja u Budimpešti.

A. O svilenoj vrvci raznobojnoj visi veoma trošni okrugli pečat.

Na hrptu drugom rukom: Copia Bele regis super metas Wodiche.

B. Prva linija do riječi »hominibus« odrezana je i manjka.

O svilenoj raznobojnoj vrvci visi jednaki vrlo trošni pečat.

Na hrptu bilješka drugom rukom: Copia auree bulle regis Bele super Wodicham.

Vjesnik zem. arkiva god. VIII. 230.

Fejér Cod. dipl. Hung. IX., 6, 56.

Thallóczy-Barabas Cod. Blag. 15. spominje i opisuje ovu listinu.

96.

1352, 18. novembra. U Zagrebu.

Stjepan ban u saboru zagrebačkom priznaje plemićka prava plemića Velikoga Kalnika.

Nos Stephanus tocius Sclavonie et Croacie banus memorie commendantes significamus tenore presentium quibus expedit universis, quod in congregacione nostra generali universis nobilibus et aliis cuiusvis condicionis, preheminencie et status hominibus in regno Sclavonie existentibus, publica proclamacione facta, feria secunda proxima post festum beati Martini confessoris Zagrabie celebrata, a duodecim iuratis iudicibus nobilium et universis nobilibus premisse nostre congregacioni adherentibus, scivimus manifeste, quod nobiles iobbagiones castri Nog Kemluk, ad iuramentum et testimonia cum in factis possessionariis, quam aliis quibuslibet deposita et producta, ad numerum nobilium regni semper computati et assumpti extitissent, et ob hoc iidem nobiles iobbagyones castri Nog Kemluk, ne huiusmodi eorum nobilitati in futurum per quempiam aliqualiter possit derogari, litteras nostras humili precum cum instancia a nobis ipsis dari petierunt. Nos igitur volentes eosdem nobiles iobbagiones castri Nog Kemluk in premissa eorum nobilitate conservare, eisdem annuimus, ut ipsi nobiles iobbagiones castri Nog Kemluk ad iuramenta et testimonia tam in factis possessionariis, quam aliis quibuslibet deponenda et producenda, ad numerum nobilium regni computentur et assupmantur, absque derogamine aliquali. In cuius rei memoriam, perpetuamque firmitatem presentes litteras nostras concessimus privilegiales pendentis sigilli nostri authentici munimine roboratas. Datum in predicta Zagrabia, septimo die congregacionis nostre prenotate, anno M. CCC. LII.

Iz listine kraljice Elizabethe od 12. juna 1385.
Fejér Cod. diplom. X. vol. I. p. 212.—214.

97.

1352, 5. decembra. U Zagrebu.

Stjepan ban prepisuje i potvrdjuje privilegij Mikića bana o slobodi Zagrepčana od plaćanja lucrum camerae.

Nos Stephanus tocius Sclauonie et Croacie banus memorie commendantes significamus tenore presencium quibus expedit universis,

quod Mark filius Ligerii, iudex civitatis Grecensis, suo et universorum concinium suorum de eadem Gerech nomine et vice ad nostram accedendo presenciam, exhibuit nobis litteras privilegiales quondam magnifici viri Mykch, tocius Sclauonie bani, tenoris infrascripti, petens nos humili precum cum instancia, ut ipsas litteras privilegiales de verbo ad verbum nostris litteris privilegialibus inseri faciendo confirmare dignaremur. Quarum tenor est talis: *(Slijedi listina od 29. aprila 1333.)* Nos igitur peticionem predicti Marci iudicis iustam et legitimam fore cognoscentes, easdem litteras privilegiales quondam Mykch bani non abrasas, non cancellatas, nec in aliqua sui parte viciatas, de verbo ad verbum presentibus inseri faciendo duximus confirmandas. In cuius rei memoriam perpetuamque firmitatem presentes litteras nostras concessimus privilegiales, pendentis sigilli nostri autentici munimine roboratas. Datum Zagrabie, feria quarta proxima ante festum beati Nicolai confessoris, anno domini MCCC. quinquagesimo secundo.

Original na pergam. u arkivu grada Zagreba, vrvce bijele i crvene stoje, a pečat otpao.
Tkalčić Mon. civ. Zagrab. I. 205.

98.

1352, 15. decembra. U Garešnici.

Pred Stjepanom de Pata, županom garešničkim prosvjeduje samostan garički protiv Ivana sina Nikole, jer je sagradio mlin na štetu samostanskoga mlina.

Nos magister Stephanus de Patha comes de Gresencha damus pro memoria, quod fratres Heremite domus beate virginis de monte Garig per procuratorem ipsorum fratrem Petrum sepe nobis querelando protestati sunt, quod Johannes filius Nicolai filii Vgrini in preiudicium ipsorum fratrum fecisset fieri molendinum per iobagionem suum, cuius clausule aqua molendinum fratrum Heremitarum multum inpediret et occuparet, tandem nos ad peticionem predictorum fratrum missimus (!) hominem nostrum Ivanchec filium Nicolay filii Borc nobilem de Gresencha ad videnda occupacionem predicti molendini. Idem Ivanchec ad nos rediens coram nobis et nobilibus provincie dixit, quod prephatum molendinum propter nimiam occupacionem aque confusum esset. In cuius rei memoriam predictis fratribus litteras concessimus sigilli nostri

munimine roboratas. Datum sabbato proximo post festum beate Lucie virginis, anno domini M° CCC° quinquagesimo secundo.

Original na papiru u kr. ugar. državn. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 35.201. — Stara signatura: Acta monast. Garig fasc. I. no. 38.

Na hrptu vidi se oštećeni otisak pečata.

99.

1352, 19. decembra. U Zadru.

Nikolota de Lipizida potvrdjuje, da je primila od izvršitelja oporuke Bone, žene Zoila de Bothono, tri dukata.

In Christi nomine amen. Anno ab incarnaciones e[iusdem millesimo trecen[tesimo quinquagesimo] secundo, indictione sexta, die decimonono mensis decembris. Tempore serenissimi domini, domini Andree Dandullo, dey gracia Venecie etc. ducis incliti, necnon reuerendi in Christo patris et domini Nicolay de Mathaffaris decretorum doctoris, Jadrensis archiepiscopi, et egregii ac potentis viri domini Justiniani Justiniano honorabilis comitis et capitanei Jadre. In Jadra apud monasterium sancti Nicolay de Jadra, presentibus Cressio condam ser Nicolay de Nassis et Juriosclauo condam Raddosclaui de Gupinza de Sclavonia. Domina Nicolota fillia (!) condam ser Marini de Lipizida manifestauit contenta et confessa fuit se habuisse et recepisse a ser Zoilo de Bothono et a religiosa ac honesta domina, domina Marina dey gracia abbatissa monasterii predicti sancti Nicolay de Jadra, velud (!) a commissariis domine Bone vxoris condam ipsius ser Zoyli de Bothono, dantibus et soluentibus et tradentibus de propriis denariis ipsius commissarie ducatos tres boni auri et ponderis iusti, quos tres ducatos predicta domina Bona ipsi domine Nicolete indicauerat, vt in suo testamento plenius constat, renunciando exceptioni non habitorum et non repertorum dictorum ducatorum trium causa ipsius iudicatus et omnibus alliis(!) probacionibus et excepcionibus in contrarium, pro quibus dicta domina Nicolota fecit et facit ipsis domino Zoylo de Bothono et domine Marine abbatisse, vt supra, finem, pactum, remissionem, reffutacionem, confessionem et inreuocabilem securitatem de amplius non petendo nec exigendo nec petendo et exigendo, promittens predictos ducatos tres auri sub pena quarti et omnium expensarum inde factarum et quod semper et omni tempore ipsa cum eius heredibus et successoribus erit et permanebit tacita et contenta et stare et permanere faciet quamlibet alliam perso-

nam habentem ius uel causam ab ea tacitam et contentam in predictis et quolibet predictorum et nunquam contrafacere uel venire nec veniri permittere sub predicta pena, renunciando expresse omnibus statutis et eorum beneficiis, consiliis et legum auxilliis(!) ciuitatis Jadre et cuiuscumque alterius ciuitatis, se et omnia sua bona presencia et futura ipsis domine Marine abbatisse et Zoylo de Bothono sponte obligauit, omnibus occasionibus remotis et renunciatis. Actum vt supra.

(Drugi rukopis).

Ego Coradus de Padua notarius curie Jadre examinaui et subscripsi.

(Signum not.).

Ego Dominicus de Zouenoltis filius olim domini Thoma[xii ciuis] Cremone, imperiali auctoritate notarius et nunc notarius curie Jad[re, hoc] instrumentum rogatus scripsi.

Original u gubern. arkivu u Zadru; odio samostana sv. Nikole br. 210.

100.

352, 22. decembra. U Zagrebu.

Pred podbanom Petrom zalaže Juren iz Donjega Pezerja svoje zemlje na 10 godina.

Nos Petrus vicebanus thocius(!) Sclauonie et comes Crisiensis significamus tenore presencium quibus expedit vniuersis, quod Juren filius[1] de Alsopeze[r]ia in nostri presencia personaliter constitutus duas partes cuiusdem sue vinee in territorio de eadem Pezeria inter vineas Johannis filii Mond[e]k et Tayse inibi vt dixit in capite vallis dicte Zetrachiak[2] existentem ac totalem porcionem suam possessionariam in Zuhodol existentem ipsum contingentem, salua et excepta terra et porcione possessionaria filiorum Jacobi filii Vechezlay in eadem Zuhodol habita, cum omnibus suis vtilitatibus et pertinenciis, videlicet siluis, nemoribus, terris, campis et aliis suis adiacenciis dixit et confessus est se Gregorio filio Fynech et Petro filio Giu[r]gek[3] per decem annos integros a data presencium coram nobis pro quindecim marcis denariorum monete currentis

---

[1] Manjka ime oca.
[2] Zarachiak?
[3] U listini od 19. marta 1354. Georgii

plene ab eisdem sicut dixit abitis (!) et receptis pignori obligasse et obligauit coram nobis ita, quod quandocumque ipse Juren uel sui heredes elapsis ipsis decem annis et non antea dictam porcionem suam possessionariam pro prefata pecunie quantitate redimere poterint, liberam redimendi habebunt facultatem ab eisdem, difficultate et grauamine quolibet non obstante. Cui quidem inpignoracioni Taysa et Mykael filii Jacobi filii Vechezlai eorum consensum prebuerunt et asensum coram nobis. In quorum premissorum testimonium et memoriam presentibus duximus sigillum nostrum aponendum. Datum Zagrabie, sabbato proximo ante festum natiuitatis domini, anno eiusdem M⁰CCC⁰L⁰ secundo. Item idem Juren confessus est coram nobis terciam partem dicte vinee cum terra in circuitu circa eandem vineam adiacentem et qui[n]que[1] dietas terre circa fluuium Pezeria ob ortu solis inter terras Tayse et Mykael filiorum Jacobi filii Vechezlai Gregorio[2] filio Finech et Petro filio Giurgek[2] a data presencium pro tribus marcis monete currentis plene ab eisdem sicut dixit habitis et receptis, pignore obligasse et obligauit coram nobis per decem annos; ita tamen, quod quandocumque ipse Juren vel sui heredes elapsis ipsis decem annis et non antea dictam terciam partem vinee et quinque dietas terre pro prefata pecunia quantitate redimere poterint, liberam redimendi habebunt facultatem ab eisdem, difficultate et grauamine quolibet non obstante.

Iz originalnog prijepisa Benedikta župana Moravča od 19. marta 1354. u kr. ug. držav. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 35.859., nekoč zbirka Kukuljevićeva.

101.

1352, 28. decembra.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski nagradjuje knezove Novakoviće.

Lodouicus dei gracia Hungarie, Dalmacie, Croacie, Rame, Seruie, Galicie, Lodomerie, Comanie, Bulgarieque rex, princeps Salernitatus et Honoris montis sancti Angeli dominus, omnibus Christi fidelibus tam presentibus quam futuris, noticiam presencium habituris, salutem in omnium saluatore. Cum bene meritis fauor debitus impenditur et sinus dileccionis panditur fideliterque obsequentibus digna merces redditur,

[1] Manjka kratica.
[2] Od G. — Giurgek umetnuto iznad linije.

deus placari creditur et subditi ad fidelitatis opera exercenda deuocius incitantur, accenduntque se spe et desiderio amplioris retribucionis pie confoueri. Proinde ad uniuersorum noticiam harum serie volumus peruenire, quod Noak(!) filius Petri filii Dizizlo fidelis aule nostre miles ad nostre serenitatis accedendo presenciam, suas fidelitates et seruicia nobis exhibitas et impensa proponens et declarans, quasdam possessiones nostras regales Kowachycha, Ztrebbsche et Zamatiche vocatas in districtu de Leuca(!) in regno Croacie habitas, ad castrum nostrum Pochitel vocatum pertinentes, a nobis sibi item Gregorio et Johanni fratribus suis vterinis, exclusis omnibus ceteris fratribus, proximis et cognatis ipsius, perpetuo dari et conferri postulavit. Nos itaque intuitum nostre mentis in ipsius Nouak supplicacionem conuenientes, considerantesque fidelia seruicia et laude digna merita ipsius Noak, nec non predicti Petri patris sui, qui in conflictu nostro contra Wenecenses, iura nostra legalia auide vsurpantes et detinentes, ante ciuitatem Jadram habito pro exaltacione nostri regii regiminis et honoris incremento, non formidans proponere necem vite, contra eosdem nostros emulos feruenti audacia vt vir strenuus se obiecit pugnaturus, vbi vt domino placuit diem clausit extremum, predictusque Nouak strennue dimicando in eodem conflictu letalia vulnera supportauit. Item cum nos pro sumpmenda vindicta innexi sanguinis condam magnifici principis domini Andree beate recordacionis Jerusalem et Sycilie regis, fratris nostri karissimi, ad partes Italie accesseramus, idem Noak nobiscum proficiscendo expensarum honera et labores sudorosos subportando, non sine sui cruoris effusione, seruicia nobis exhibuit indefessa; nec pretermittendum, cum nos pridem quoddam castellum Belz nominatum in regno Ruzie habitum, in quo quidam Lytuani cum Ruthenis, nostris infidelibus in contumeliam nostri culminis conuenerant, cum valido nostro exercitu obsedissemus, predictus Nouak armis succinctus ad fossatum predicti castelli, in quo fluuiorum cursus congirans ipsum castellum ambiebat, festinatis passibus properando, subiectis ipsius fossati insilit vndis et ad menia predicti castelli perueniens, actus militares vt miles agilis strennue dimicando peregit, sub quo castello nobis intuentibus letali uulnere extitit sauciatus. In plerisque certis regni nostri negociis temporibus et locis oportunis idem Noak multiformes famulatus ad placitum nostre maiestatis continue exhibendo, animum nostrum regium per suam sollerciam quietauit. Volentes itaque et ex animo pensantes, ne ipsius seruicia erga liberalitatem nostri culminis ingrata permaneant, promissis supplicacionibus eiusdem fauorabili pietate exauditis, predictas possessiones nostras legales Koachycha(!), Ztrebbiche(!) et Zamatiche vocatas in predicto districtu de Lewka(!) in regno Croacie habitas, a predicto castro nostro Pochytel aufferentes

cum omnibus earum vtilitatibus, siluis videlicet, nemoribus, pratis, fenilibus, terris arabilibus cultis et incultis, fimatis et campestribus, aquis, aquarumque decursibus ac ceteris earundem pertinenciis vniuersis, sub earundem metis et terminis quibus hactenus habite extiterunt et possesse, noue donacionis nostre titulo de regie potestatis plenitudine eidem Noak et per eum predictis Gregorio et Johanni fratribus suis, exclusis omnibus aliis proximis, fratribus et cognatis eiusdem, quos videlicet omnino inporcionatos esse volumus possessionibus in eisdem, perpetuo et irreuocabiliter dedimus, donauimus et contulimus possidendas, tenendas pariter et habendas, saluis iuribus alienis. In cuius rei memoriam, perpetuamque firmitatem, presentes concessimus literas nostras priuilegiales duplicis et autentici sigilli nostri munimine roboratas. Datum per manus venerabilis in Christo patris domini Nicolai eadem et apostolica gracia episcopi ecclesie Zagrabiensis, aule nostre vicecancellarii, dilecti et fidelis nostri, anno domini M⁰ CCC⁰ quinquagesimo secundo, quinto kalendas mensis ianuarii, regni autem nostri anno duodecimo. Venerabilibus in Christo patribus et dominis Nicolao Strigoniensi locique eiusdem comite perpetuo et Dominico Spalatensi archiepiscopis, fratre Dionisio archielecto Colocensi, Nicolao Agriensi, Demetrio Waradiensi, Andrea Transiluano, Colomano Jauriensi, Nicolao Quinqueecclesiensi, Michaele Wachyensi, Johanne Wesprimiensi, Thoma Chanadiensi, fratribus Thoma Sirimiensi, Peregrino Boznensi, Stephano Nitriensi et Blasio Tyniniensi episcopis, ecclesias dei feliciter gubernantibus; magnificis baronibus Nicolao palatino et iudice Comanorum, Nicolao filio Laurencii woyuoda Transiluano et comite de Zonuk, Oliuerio magistro tauarnicorum nostrorum et comite domine regine genitricis nostre karissime, comite Thoma iudice curie nostre, Stephano tocius Sclauonie et Croacie, Dominico de Machow et Nicolao de Zeurino banis, Paulo magistro tauarnicorum reginalium, Leukus pincernarum et dapiferorum, Dionisio agasonum ac Tuteus ianitorum nostrorum, nec non Johanne filio eiusdem Oliuerii dapiferorum reginalium magistris, Simone filio Mauricii comite Posoniense et aliis quampluribus regni nostri comitatus tenentibus et honores.

Original na pergameni bez pečata. — Pripis o izgubljenom pečatu u Bosni i potvrda istoga kralja 1363. u arkivu Esterhazyovom u Željeznom Repos. 42. fasc. F. no. 41.

Vjesnik zem. ark. VII. 150—152.

102.

1352.

Pred Petrom županom križevačkim prodaje Ivan sin Kristofora svoj dio u Koruški Pavlu svom bratu.

Nos magister Pet[rus] filius Mych[aelis come]s Crisyensis et castellanus . . . . tenore presencium quibus expedit v[niuersis], quod Johanne filio Cristofori . . . . eiusdem Cristofori, fratre eiusdem ex altera coram nobis personaliter . . . . porcionem suam ipsum pro porcione contingentem in possessione Koro[ska . . . . vtilitatibus et pertinenciis ad eandem vniuersis, dixit et confessus est . . . . bonorum, plene habite et recepte, eidem Paulo fratri s[uo] . . . . facultas affuerit cum eadem sumpma pecunie sue aliquo . . . . facultatem ab eodem; nec hoc pretermiserunt, quod quia pred . . . . possessionariarum porcionum eorundem, suam expensam propriam . . . . , ... probi viri nobiles quandocunque poterint per partes adducti arbi[trii . . . . ipsi uel ipsorum heredes acceptare tenebuntur sine aliqua . . . . in preiudicium suum aliquas possessionarias porciones suas vbicunque . . . . possit seu valeat quouis modo alienare. Datum in Crisyo, die . . . . anno domini M^{0} CCC^{0} L^{0} secundo.

Original na papiru s desne strane manjkav, vrlo trul, na hrptu bijaše pritisnut oveći okrugli pečat.

Kod općine sv. Jelene Koruške kraj Križevaca.

Vjesnik zem. ark. VI. 248. i posebni istisak.

103.

1353, 13. januara. U Križevcima.

Petar podban svjedoči, da je Valentin Hojdic platio sudbenu globu njemu i protivniku svom Klementinu.

Nos Petrus filius Mychaelis vicebanus domini Stephani tocius Sclauonie et Croacie bani et comes Crisiensis significamus tenore presencium quibus expedit vniuersis, quod licet Valentinus filius Hoydich contra

Clementinum filium Hranizlai in presencia magistri Ladislai filii Petri [apud] viceofficialem comitis de Riuche in duodecim marcis honeratus (!) et aggrauatus extitisset, tamen quia idem Valentinus tam nobis de ..... iudiciaria porcione, quam eidem Clementino aduersario suo congruam satisfaccionem exhibuit et inpendit, ideo ipsum Valentinum de premisso nostro iudicio, quam idem Clemens aduersarius suus de sua parte penitus et omnino presencium auctoritate reddimus expeditum. Datum in Crisio, in octauis Epiphaniarum domini, anno domini M° CCC° quinquagesimo tercio.

Original na papiru u kr. ug. državnom arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 35.202. — Stara signatura: Acta monast. Garig fasc. I. no. 39.

Na hrptu bijaše pritisnut okrugli pečat.

104.

1353, 14. januara. U Budimu.

Ladislav prepozit čazmanski, kraljev tajnik, javlja o pravdi sinova Petkovih sa Gjurom notarom hercega Stjepana.

Nos Ladislaus prepositus ecclesie Chasmensis, comes capelle et secretarius cancellarius domini Lodouici dei gracia regis Hungarie damus pro memoria, quod magister Mich[ael] filius Peteuch personaliter pro se, item Anthonius filius Ladislai pro Georgio ac Petro filiis eiusdem Peteuch ac Jacobo filio Johannis de Ferych, cum procuratoriis litteris domini Stephani ducis coram nobis comparendo extiterunt protestati, quod ipsi filii Peteuch et Jacobus cum magistro Georgio notario eiusdem[1] domini Stephani ducis, in causis inter eos habitis, arbitrium bonorum virorum in octavis festi Epiphanie domini, hic Bude fiendum acceptare debuissent, et in ipsis octavis dictus magister Georgius ad ipsum arbitrium non comparuisset, nec hominem suum, seu procuratorem destinasset, ipsi vero magister[1] Michael[1] filius Peteuch, et Anthonius eodem die toto predictum magistrum Georgium ad ipsum arbitrium expectassent. Datum Bude, in crastino die termini prenotati, anno domini MCCC° L° tercio.

Na hrptu: Pro filiis Peteuch ac Jacobo filio Johannis contra magistrum Georgium notarium domini Stephani ducis protestatoria.

[1] Iznad linije.

Original na papiru u knjižnici narod. muzeja u Budimpešti a. 1353. bivša zbirka Jankovićeva.

Na hrptu s kraja pritisnut dobro sačuvan pečat kralja Ljudevita (srednji) u običnom vosku, kojim bijaše listina zatvorena.

Legenda pečata u kapitali: † S[igillum] Lodovici dei gratia regis Hungarie. — *Vidjeti je dakle, da je sekretar kraljev u poslu rabio takodjer kraljev pečat.*

Fejér Cod. dipl. Tom. IX. Vol. 2. p. 269.

105.

1353, 29. januara. U Šibeniku.

Stjepan sin Ivana Dragovančića itd. prodaju Matiji sinu pokojnog Mihe Paskvala de Varikassa komad zemlje kod Zajčinkama.

In dei nomine amen. Anno a natiuitate eiusdem millesimo trecentesimo quinquagesimo tercio, indiccione sexta, die vigesimo nono mensis ianuarii, regnante domino Lodoyco serenissimo rege Vngarie, et tempore domini Andree Dandulo incliti ducis Venecie, ac venerabilis patris domini fratris Bonifacii dei gracia Sibenicensis episcopi, et domini Lodoyci Vitalis honorabilis comitis dicte ciuitatis, atque dominorum iudicum Johannis Radini, Bogdani Striçicg et Georgii condam Dragote. C. Stephanus filius Johannis Dragouançicg de conssensu et uoluntate dicti sui patris et Johannes condam Georgii Babicg de Sibenico contenti et confessi fuerunt, ipsos habuisse et recepisse a Matheo condam Miche Pasque de Varicassa de Jadra, habitatore Sibenicensi libras sex et solidos octo denariorum paruorum venetorum, pro quibus sibi dederunt, vendiderunt et transactauerunt iure proprio in perpetuum vnam peciam terre unius gognay uel si esset plus in dicta pecia posite in Morine aput Çaycinkami supra uiam publicam et iuxta terram Dominici Merdessicg et iuxta terram dicti emptoris ex duabus partibus, cum aliis suis confinibus, iuribus ac pertinenciis ad habendum, tenendum, possidendum, uendendum, dandum, donandum, dominandum, gaudendum, usufructuandum, pro anima et corpore indicandum et quitquid ipsi emptori et suis heredibus et sneccessoribus exinde placuerit perpetuo tempore libere faciendum, ut de suo proprio ac speciali sine aliquo contradictore; quam etiam uendicionem promiserunt dicti uenditores per se et suos heredes et successores dicto emptori et suis heredibus et successoribus in racione legitime defendere et excalumpniare ab omni homine et persona super se et omnibus bonis suis presentibus et

futuris. Actum Sibenici in platea communis, presentibus Stephano condam Marci examinatore, Giuota Yezeuicg, Georgio iudice supradicto et aliis uocatis et rogatis testibus.

(Drugi rukopis).

Ego Stephanus condam Marcy examinator manum missi.

Et ego Dissinus Dragoslaui imperiali auctoritate notarius et nunc communis Sibenicensis iuratus tabelio predictis rogatus interfui, scripsi et publicaui.

(Monogr. not.)

Original na papiru u arkivu jugoslavenske akademije u Zagrebu: Diplomata a. 1353.

106.

1353, 10. februara. U Zagrebu.

Pred kaptolom zagrebačkim prosvjeduje se glede posjeda u Blini.

Nos capitulum ecclesie Zagrabiensis significamus tenore presencium quibus expedit vniuersis, quod Mathei filius Wlchetha de Blyna ad nostram personaliter accedens presenciam, suo ac vice et nomine Stephani filii Waryse de eadem, Marcum filium Thome de eadem Blyna a vendicione, inpignoracione et perpetuacione ac quoquomodo alienacione porcionis sue possessionarie in eadem Blyna existentis ipsum contingentis, vicine et contigue possessioni sue ibidem, et sibi conpetere in eo casu, in quo venalis esset, inpignoranda uel in alios transferenda, racione vicinitatis et commetaneitatis debentis, vt asseruit absque eorum consensu Johanni, Mark et Luchachio filiis Philippi de eadem Blyna, uel quibuscunque aliis facta uel facienda, ipsos vero filios Philippi et quoslibet alios ab empcione, pro pignore recepcione, sibi perpetuacione et quoquomodo se de eadem porcione possessionaria in toto uel in parte intromissione, toto posse prohibuit contradicendo et contradixit prohibendo coram nobis, quia vt asseruit parati erant dictam porcionem possessionariam habere semper siue titulo empcionis, siue inpignoracionis, aut alio quocunque modo pro eorum pecunia, iuxta regni consuetudinem approbatam. In cuius prohibicionis testimonium presentes eidem petenti pro testimonio duximus concedendas. Datum in dominica Inuocauit, anno domini millesimmo CCC⁰ L⁰ tercio.

Cod. dipl. com. Zichy. T. IV. p. 8.

107.

1353, 10. marta. U Zagrebu.

Stjepan ban oslobadja Koprivničane od sudbenosti stranih sudaca, daje im slobodu izbora sudca i župnika i da mogu ograditi mjesto drvenim utvrdama.

Stephanus dei gracia tocius Sclauonie, Croacie et Dalmacie dux omnibus Christi fidelibus tam presentibus quam futuris presencium [noticiam] habituris salutem in salutis largitore. Quoniam subditorum fidelium incommodo decet ducalem maiestatem commodius reformare, proinde ad vniuersorum noticiam harum [serie volumus] peruenire, quod ciues et hospites nostri de Kapruncha nostre maiestatis adeundo presenciam significarunt cum querela, vt diuersitate et multimoda variacione et mutacione officialium ipsorum [fere iam ad extre]me egestatis inopiam deducti haberentur, supplicantes exinde nostro culmini humiliter, vt eos ab huiusmodi incommoditate status eorum dignaremur releuare. Nos itaque supplicacionibus eorundem ciuium et hospitum nostrorum ducali benignitate inclinati, eisdem hanc libertatis prerogatiuam duximus annuendam, vt a modo et deinceps iidem ciues et hospites nostri a iurisdiccione et iudicatu quorumlibet extrane[orum iud]icum seu officialium in euum exempti habeantur. Judicem enim singulis annis et plebanum, quem vnanimiter voluerint inter ipsos eligendi et constituendi habebunt facultatem, [quorum personis] per eosdem nobis presentatis idem iudex pro tempore constitutus cum suis iuratis conciuibus vniuersas causas inter ipsos emergendas more et consuetudine aliarum liberarum ciuitatum [iudicabit], qui si in reddenda iusticia cuipiam querulanti negligens affuerit, extunc ipsemet iudex ciuitatis ad ducalem vel magistri tauarnicorum presenciam legitime euocetur, [idem eciam] ciues et hospites nostri vniuersos vsus et vtilitates ipsius ciuitatis nostre, terras videlicet arabiles, campos, siluas, nemora, prata seu fenilia, et generaliter quaslibet [alias vtilitat]es eiusdem, eo modo et sub hiis limitacionibus metarum ac terminis, quibus hucusque vsi exti[ti]sse dinoscuntur, alienis iuribus et specialiter castri nostri Keuproncha(!), nec non [loco sessi]onali seu curie ac edificiis domorum ducatui pertinentibus in eadem ciuitate Kapruncha existencium saluis per omnia remanentibus, pacifice percipient et quiete. Ita videlicet, quod [ipsa]m ciuitatem nostram Kapruncha vndique ligneis firmamentis siue parietibus obcinccionem ipsorum firmiorem circumvallare et in locis exituum ipsius ciuitatis supra duas portas [eiu]sdem similiter ligneis edificiis turres preparari et edificari facere, vina consueta et collectam iuxta numerositatem et rerum ipsorum quantitatem ducali

semper dare et soluere tenebuntur maiestati. In cuius rei memoriam perpetuamque firmitatem presentes concessimus litteras nostras priuillegiales, pendentis sigilli nostri apposicione communitas. Datum Zagrabie, per manus magistri Georgii aule nostre prothonotarii [et] comitis de Orbaz, dilecti et fidelis nostri, in dominica Judica, anno domini millesimo trecentesimo quinquagesimo tercio.

Na hrptu: Commissio propria.

Original na pergameni nešto izjeden u arkivu kr. i slob. grada Koprivnice.

Na listini visi žuta svilena vrvca bez pečata.

108.

1353, 12. marta. U Pagu.

Rješavaju se pravde radi odnesene soli.

In Christi nomine amen. Nos Franciscus Bono comes Paghi, Dissigna Damiani ac Moysa Stipcovich iudices maioris curiae Paghi cognoscentes de causa et questione vertente et quae versa est inter ser Benvenutum iudicem de Segna et Jacobum quondam Marci de Mediolano ex una parte agentes, et Blasium Messetam de Pago ex altera se defendentem. Auditaque peticione praedictorum ser Benvenuti et Jacobi petentium et requirentium per nos ac dictam curiam nostram condempnari ac condempnatum compelli debeat praedictum Blasium tamquam factorem eorum, a sibi reddendis ac consignandis rationibus de tribus millibus tercentis ac quindecim modiis salis, quem salem praedictus Blasius alias nomine praedictorum ser Benvenuti ac Jacobi incampavit in Pago; auditaque defensione praedicti Blasii dicentis ac allegantis praedictos ser Benvenutum ac Jacobum in eorum manibus habuisse clavim magazeni in quo positus fuerat dictus eorum sal, et de praedicto magazeno dictum sal extraxisse ad eorum liberam voluntatem; ex quo nullam eisdem rationem reddere tenetur; auditis etiam ac super praemissis diligenter examinatis certis testibus hinc inde coram nobis per dictas partes productis, computatoque callo ipsius salis de consilio in huiusmodi negotio peritorum per nos ex voluntate praedictarum partium assumptorum; quod quidem callum existimatum fuit per praedictos ad hoc assumptos in ratione quatuordecim modiorum pro quolibet centenario; visis, auditis ac intellectis ac examinatis ac calcullatis

iuribus, allegationibus utriusque partis, nec non omnibus ac singulis quae dictae partes coram nobis dicere, producere, hostendere et allegare voluerunt, sedentes pro tribunali ad nostrum solitum iuris bancum, ubi per nos iura redduntur, unanimiter, concorditer ac consulte, nostrum nemine discrepante, inter nos de praemissis diligenti ac matura deliberatione, perhabita, Christi nomine invocato, ex cuius vultu recta procedunt iudicia, dicimus, sententiamus, difinimus ac inter dictas partes pronunciamus in hunc modum videlicet, quod cum habeamus praedictum Blasium fuisse factorem praedictorum et Benvenuti et Jacobi et eisdem rationem designare debeat de modiis duobus millibus octingentis ac sexagintaquinque salis, computato callo, et nobis constat per testes fidedignos superinde receptos ac partim per confessionem partium, praedictos et Jacobum et Benvenutum recepisse de praedicta ratione restare videantur modia centum quadraginta quatuor, condempnamus praedictum Blasium ad dandum et restituendum praedictis ser Benvenuto ac Jacobo praedicta centum quadraginta quatuor modia salis in rationem ducatorum quadraginta auri pro centenario, secundum quod praedicti ser Benvenutus ac Iacobus dictum salem habuerunt in Pago occasione dandi comuni Venetiarum, pro residuo salis quod eisdem deficiebat pro medietate salis veteris, quod dare tenebantur dicto comuni. Et salvo ac reservato, quod si dictus Blasius probabit per totum mensem madii proxime futurum, praedictum Jacobum de Mediolano vendidisse de praedicta ratione salis modia quinquaginta cuidam Johanni Magno de Clugia totidem modia de praedictis centum ac quadraginta quatuor defalcari debeant. Lecta, lata, data ac in scriptis pronunciata fuit dicta sententia per dictum dominum comitem ac eius iudices sub logia magna communis Paghi ad eorum solitum bancum iuris pro tribunali sedentes, anno incarnationis domini nostri Jesu Christi currente M⁰CCC⁰LII, indictione VI., die martis, duodecimo mensis martii, praesentibus Francisco de Cedulinis et Crissio de Stumulo, qui fuerunt de Jadra, et nunc habitant Paghi, Zupano Dimineni, Johanne Brathonisich et aliis, praesentibus dictis partibus, videlicet dictis ser Jacobo et Benvenuto ex una parte et dicto Blasio ex altera.

Ego Jacobus quondam ser Hendrici de Clarello notarii, publicus imperiali auctoritate notarius, civis Tarvisinus ac tunc scriba ac officialis dicti domini comitis hiis omnibus interfui, et ea de ipsius ac dominorum iudicum mandato scripsi.

Ruich Reflessioni sul Pago Tom. III. 43.—44.
Rukopis u gubernijalnom arkivu u Zadru sign. I. G. 9.

109.

1353, 12. marta. U Zagrebu.

Stjepan herceg hrvatski potvrdjuje povelju kralja Ljudevita (1347.) danu Krapini.

Nos Stephanus dei gracia tocius Sclauonie, Croacie et Dalmacie dux significamus quibus expedit vniuersis presencium per tenorem memorie commendantes, quod ciues et hospites nostri sub castro Crappina(!) existentes ad nostre serenitatis accedentes presenciam exhibuerunt nobis quasdam litteras patentes excellentissimi et magnifici principis domini Lodouici regis, fratris nostri karissimi, anulari sigillo suo consignatas super facto libertatis ipsorum emanatas, et petentes nostram maiestatem, vt easdem auctoritate ducali acceptantes transumptiue nostris litteris patentibus redigi sigillique nostri apposicione communiri[1] facere dignaremur. Quarum tenor talis est: *(Slijedi listina kralja Ljudevita od godine 1347.).* Nos enim iustis et consonis supplicacionibus dictorum ciuium et hospitum de Crapina nostre serenitati porrectis fauorabiliter inclinati, dictas litteras ipsius domini regis, fratris nostri karissimi, super libertate eorundem ciuium confectas in nulla sui parte uiciatas auctoritate ducali acceptantes nostris litteris patentibus transsumptiue redigi sigillique nostri apposicione fecimus communiri, totum tenorem earundem de uerbo ad uerbum presentibus inseri faciendo. Datum Zagrabie, feria tercia proxima ante dominicam ramispalmarum, anno domini M⁰ CCC⁰ quinquagesimo tercio.

Original na pergameni u arkivu slob. povelj. trgovišta Krapine. Na listini ne može se pronaći trag pečata.

110.

1353, 18. marta. U Dubici.

Ilija preceptor i Nikola župan zemski izdaju listinu o prodaji zemlje u Dubici.

Nos frater Elias preceptor de Dubycha et Nicolaus comes terrestris de eadem memorie commendantes tenore presentium significamus quibus expedit universis, quod Philippus filius Marci nunc villicus libere ville Dubicensis ab una parte, ab altera vero comes Endre filius Endre

---

[1] Iznad retka umetnuto.

de Wodycha coram nobis perso[nal]iter constituti, idem Philippus villicus medietatem possessionis Scennapolana vocate, in Bruchyna existentis, ex parte Benkonis et Mathie filiorum Dragouin pro iudiciis ad ipsum devolutam, cuius aliam medietatem predictus comes Endre titulo emptionis possidere dinoscitur, cum omnibus suis utilitatibus et pertinentiis quibuscunque, videlicet silvis, montibus, aquis, aquarumque decursibus et locis molendinorum ac aliis quoquomodo vocitatis, metis et terminis infrascriptis destincte de consensu et bona voluntate eorundem Benkonis et Mathie ac vicinorum et commetaneo[rum su]orum dixit et confessus est se vendidisse, dedisse, tradidisse et assignasse prefato comiti Endre et per eum suis heredibus, heredumque suorum successoribus pro decem marcis bonorum denariorum nunc currentium plene ab eodem, sicut asseruit, habitis et receptis, iure perpetuo et irrevocabiliter possidendam, tenendam et habendam. Mete autem predicte possessionis totius Scennapolana vocate, prout nobis ipse partes retulerunt, hoc ordine protenduntur, videlicet prima meta incipit in quodam monte circa quasdam [dua]s metas terreas inter ipsam possessionem Scennapolana et Dolech existentes, deinde procedit infra versus plagam occid[ent]alem directe et pervenit ad quendam rivulum fluentem de Konowdolech, abinde per ipsum rivulum progreditur infra et peruenit ad alium rivulum Olmycha nuncupatum, de hinc per eundem rivulum Olmycha procedit similiter infra per magnum spatium et exit de ipso ad dexteram partem et pervenit ad quandam metam terream, ab hinc protelatur et pervenit ad quandam arborem hrazth meta terrea circumfusam, deinde eundo directe versus plagam meridionalem pervenit ad quandam antiquam viam Wrachcha vocatam, abinde procedendo modicum cadit in fluvium Jaztrebyna et per eundem fluvium Jaztrebyna vadit supra et exeundo de eodem ad dexteram partem, pervenit ad metam primitus nominatam ibique terminantur. In quorum premissorum testimonium presentibus duximus sigillum dicti comitatus Dubicensis appendendum. Datum Dubyche, feria secunda proxima post dominicam ramispalmarum, anno domini M. CCC. quinquagesimo tertio.

Thallóczy-Barabas Cod. Blag. 133.—134.

111.

1353, 18. marta. U Dubici.

Ilija preceptor dubički i Nikola župan zemski potvrdjuju i proglašuju svoje prijašnje odluke o prodajama zemlje.

Nos frater Elias preceptor de Dubycha et Nicolaus comes terrestris de eadem significamus tenore presentium quibus expedit universis, quod nos anno domini M. CCC. L. tertio, feria secunda proxima post dominicam ramispalmarum ad petitionem comitis Endre filii Endre de Wodycha et Philippi filii Mark nunc villici libere ville de eadem Dubycha tenores quarundam literarum nostrarum infrascriptas, quarum vigore idem Philippus villicus quandam possessionem, videlicet medietatem Scennapolana a Benkone et Mathia filiis Dragouin obtinuerat, prout plenius in eisdem continetur, nunc per eundem Philippum villicum prefato comiti Endre venditam, sicut in aliis literis nostris privilegialibus declaratur, presentibus de verbo ad verbum inseri fecimus et sigillo dicti comitatus Dubicensis consignari. Quarum unius tenor talis est: *(Slijedi listina od 26. septembra 1351.).* Item tenor alterius litere talis est: *(Slijedi listina od 17. oktobra 1351.)* Hoc tamen expresso, quod dictus Philippus villicus ea causa literas in specie, quarum tenores superius continentur, ad manus prefati comitis Endre non assignavit, quia per ipsas alias possessiones ipsorum Benkonis et Mathie in predicta Bruchyna existentes pro iudiciis prenotatis obtinebat. Datum die et anno domini supra dictis.

Thallóczy-Barabas Cod. Blag. 132.

112.

1353, 2. aprila. U Avignonu.

Inocencije VI. daje oprost onima, koji posjećuju kapelu sv. Marije u Kulfini (Kupčini?) u zagrebačkoj biskupiji.

Innocentius episcopus servus servorum dei. Universis Christi fidelibus presentes litteras inspecturis, salutem et apostolicam benedictionem. Dum precelsa meritorum insignia, quibus regina celorum virgo dei genitrix gloriosa sedibus prelata sydereis, quasi stella matutina perutilat, devote affectionis indagine perscrutamur; dum etiam infra pectoris archana revolvimus, quod ipsa utpote mater misericordie, mater gratie,

pietatis amica, humani generis consolatrix, pro salute fidelium, qui delictorum onere pregravantur, sedula oratrix et pervigil ad regem, quem genuit, intercedit, dignum, quinimo et congruum arbitramur, ut capellas in honorem nominis eiusdem virginis dedicatas graciosis remissionum prosequamur impendiis et indulgentiarum muneribus honoremus. Cupientes igitur, ut capella beate Marie in quodam deserto, Culphina vulgariter nuncupato, Zagabriensis diocesis fundata, que penitus est destructa, et quam dilectus filius Nicolaus Grubse de Zagabria, laicus dicte diocesis, reparare et reedificare intendit, postquam reedificata fuerit, ut prefertur, congruis honoribus frequentetur, et ut Christi fideles eo libentius causa devotionis confluant ad eandem, quo ibidem uberius dono celestis gratie conspexerint se refectos, de omnipotentis dei misericordia et beatorum Petri et Pauli apostolorum eius auctoritate confisi, omnibus vere penitentibus et confessis, qui in quatuor principalibus eiusdem beate Marie virginis, nativitatis domini, beatorum apostolorum Petri et Pauli ac sanctorum Nicolai et Francisci et beate Catherine festivitatibus, et per octavas dictarum quatuor festivitatum capellam ipsam devote visitaverint annuatim, unum annum et quadraginta dies de iniunctis eis penitentiis, singulis videlicet festivitatum et octavarum ipsarum diebus, quibus capellam ipsam devote visitaverint, ut prefertur, misericorditer relaxamus. Datum Avinione, IIII. nonas aprilis, anno primo.

Theiner Mon. Hung. II. no. 3. p. 3. Iz reg. orig. an. I. lib. 3. fol. 332.

113.

1353, 11. aprila.

Stjepan herceg hrvatski daruje Tomi Ladislavovu i Ivanu Tarovu posjed sv. Petar u križevačkoj županiji u zamjenu za darovane im prije posjede u vrbaškoj županiji.

Stephanus dei gratia totius Sclavonie, Croatie et Dalmatie dux, omnibus Christi fidelibus presentibus et futuris presens scriptum inspecturis, salutem in salutis largitore. Vniversorum notitie tam presentium quam futurorum harum serie declaramus, quod quamquam possessiones et possessionarias portiones condam Demetrii filii Nicolai, hominis heredum solatio destituti Rastigh videlicet, Ezeek, Kopul, Laaz, Polyna, Tharnowcz et Kwchan vocatas in dicto regno nostro Sclavonie in comitatu de Orbaz existentes, manibusque nostris ducalibus primum dictorum regnorum nostrorum nobis ducatum tenentibus iuridice redundatas, Thome filio Ladislai filii Simonis de Zenth-Jacab, castellano

nostro de Medwed, et Johanni dicto Thar, filio Ladislai filii Elye, fratri ipsius Thome patrueli, intuitis fidelibus obsequiis et servitiorum preclaris meritis, ipsi Thome filio Ladislai et in recompensationem eorundem aliqualem, cum omnibus earum utilitatibus et pertinentiis quibuslibet ac sub certis limitationibus et terminis metalibus, quibus eedem per iamdictum Demetrium filium Nicolai, hominem solatio heredum exorbatum habite extiterunt et possesse, de beneplacito et sincera voluntate excellentissimi principis domini regis Lodovici, fratris et domine regine genetricis nostrorum carissimorum, prelatorum etiam et baronum regni quamplurimorum consulti consilio, heredum ipsorum in heredes perhennalis donationis titulo, literis nostris privilegialiter emanatis mediantibus duxeramus conferendas. Tamen quia continuate querele prescitorum Thome filii Ladislai et Johannis dicti Thar, super eo, ut eedem possessiones per nostram maiestatem ipsis, ut premittitur, perpetuo collate in confinio dicti regni nostri Sclavonie adeo existerent, ut ipsis eedem ad pacificum usum et commode prosperum minime haberentur, aures nostras propulsarent, ideo saniori inducti consilio premissis possessionibus Rastigh videlicet, Ezeek, Kopeel, Laaz, Polyna, Tharnowcz et Kwchyan vocatis, condam Demetrii filii Nicolai, ab eisdem Toma et Johanne ipsis volentibus ablatis, et castro nostro de Orbaz omnino applicatis, quandam aliam possessionem nostram ducalem Zentpether vocatam in eodem regno nostro Sclavonie in comitatu Crisiensi habitam, cum omnibus pertinentiis ad eandem iuribusque quibusvis et suis utilitatibus, que nunc sunt vel forent aut fieri possunt in futurum, similiter sub hiisdem certis limitationibus metarum et terminis, quibus hucusque erga manus nostras ducales vel banatus dignoscitur extitisse, pro premissis possessionibus permutationis et concambiali titulo, eisdem Thome filio Ladislai et Johanni dicto Thar, filio dicti alterius Ladislai, fratri suo patrueli et eorum heredibus ac heredum suorum successoribus premisso iure perhennali irrevocabiliter possidendas duximus conferendam. Assumentes nihilominus eosdem Thomam et Johannem ac ipsorum successores ratione ipsius possessionis Zenthpether et ad eandem pertinentium, sic concambialiter eisdem per nos date et collate, ab omnibus impetitoribus processu temporum per omnia expedire. In cuius rei testimonium presentes concessimus literas nostras privilegiales pendentis et autentici sigilli nostri munimine roboratas. Datum per manus magistri Georgii aule nostre prothonotarii et comitis de Orbaz, dilecti et fidelis nostri, tertio idus mensis aprilis, anno domini millesimo CCC° quinquagesimo tertio, ducatus autem nostri anno primo.

Thallóczy-Horváth Alsó-Szlavonia okmánytár. no. 32. p. 41.—43.

114.

1353, 28. aprila. U Bribiru.

Ovršitelji oporuke Tomaša Ilijina bribirskoga, daju crkvi i samostanu franjevačkom u Bribiru dio posjeda u Hermanščini.

In Christi nomine amen. Quoniam ea, que geruntur in tempore simul cum tempore dilabuntur, propter quod oportet humanas acciones literarum testimonio perhemnari. Inc (!) est, quod nos Stephanus natus olim Helie de Breberio una cum venerabili viro domino fratre Radoslauo de Spalato guardiano de Breberio, ac eciam Goyslaua cognata nostra, omnes veri et legitimi commissarii bone memorie condam Tomassii Helie de Breberio notum facimus vniuersis et singulis tam presentibus quam futuris presentes litteras inspecturis et eciam audituris, quod nos damus et tradimus omnem, totam et integram partem possessionum suarum condam dicti Tomasii in villa Dobrichig et totam terram que uocatur Heremanschina, tam vinearum quam terrarum, nemorum, siluarum, pascuum, arborum, aquarum et omnium que sunt tam super terram predictam, quam sub terra, ecclesie beate Marie virginis gloriose in Breberio pro remedio ac remissione peccatorum suorum et eius parentum, ita quod a modo in antea dicta ecclesia ac monasterium fratrum Minorum possint et ualeant dictas possessiones habere, tenere, possidere, usufructuando ad omnem suam plenissimam uoluntatem nemine contradicente uel obstante aliqua racione uel ingenio, quia ipsas possessiones dare anotauit in ultimo suo testamento, ut detur ecclesie ac monasterio predicto. Igitur a modo in antea liceat dicte ecclesie ac monasterio fratrum predictorum ipsas possessiones habere, tenere usufructuando ad omnem suam plenissimam uoluntatem, ut dictum est. Qui quidem dictus bone memorie Tomasius adiurauit omnes propinquos et atinentes utriusque sextus, quod nullus debeat contradicere, facere aliquod contrarium dicte ecclesie uel monasterio sub pena etterne[1] dei omnipotentis et beate virginis gloriose ac omnium sanctorum eius. Actum est hoc in Breberio in ecclesia supradicta[2], coram hiis testibus specialiter uocatis et rogatis: Nicolao Petrouichg, Lupo Giuanuseuichg, Domulo Jurislauichg, Gregorio Matogeuich, Colano de Jadra et aliis quam pluribus. In cuius rei testimonium et perpetuam firmitatem presentem paginam sigillis nostris et sigillo Tomasii predicti munimine

[1] Dopuni: malediccionis.
[2] Umetnuto iznad linije.

duxsimus(!) roborandum, sub anno natiuitatis Christi millesimo trecentesimo quinquagesimo tercio, indicione VI., die tercio exeunte mensis aprillis.

(Signum not.)

Ego Georgius archidiaconus Scardonensis filius Soyani et papali et imperiali auctoritate notarius presens fui vna cum supranotatis testibus et rogatus a supradictis commissariis scripsi et in hanc publicam formam redegi meoque solito signo signaui.

Original na pergam. u arkivu samostana Franjevačkog u Šibeniku a. 1353.

Na listini vise o končanim uzicama tri pečata, od kojih je jedan Tome bribirskoga dobro sačuvan.

115.

1353, 29, aprila. U Dubici.

Pred o. Ilijom preceptorom dubičkim i Nikolom županom zemskim prodaju vlasnici Stajnice posjed knezu Brokunu.

Nos frater Elyas preceptor de Dubycha et Nicolaus comes terrestris de eadem memorie commendantes tenore presentium significamus quibus expedit universis, quod Paulus filius Mylhan, Mikech filius Johannis, Ztanizlaus et Valentinus filii Isa[cii], Iwech filius Thome, Radozlaus filius Petri et Martinech filius Ochkouich de superiori Ztaynycha sub ecclesia beate virginis ibidem existente, pro se et aliis proximis, portiones possessionarias in eadem superiori Ztaynycha habentibus ab una parte, ab altera vero comes Brokun filius Alexandri coram nobis et nobilibus eiusdem comitatus Dubicensis personaliter constituti, iidem Paulus, Mykech ceterique supradicti prefatam possessionem eorum Ztaynycha vocatam, in predicto comitatu existentem, iure hereditario ipsos contingentem, propter inopiam et paupertatem eorum, quibus ad presens nimirum aggravabantur, metis infrascriptis distinctam, cum omnibus suis utilitatibus et pertinentiis quibuscunque quoquomodo vocitatis, de nostra permissione speciali et bona voluntate ac vicinis et commetaneis suis consentientibus, dixerunt et confessi sunt se vendidisse, dedisse, tradidisse et assignasse predicto comiti Brokun, et per eum suis heredibus, heredumque suorum successoribus, pro quadraginta marcis denariorum bonorum monete nunc currentis plene ab eodem, sicut asseruerunt habitis et receptis iure perpetuo et irrevocabiliter pos-

sidendam, tenendam et habendam ac pro sue libitu voluntatis disponendam, nil iuris, nilque proprietatis aut dominii iidem Paulus, Mykech ac alii supradicti sibi et eorum heredibus in eadem possessione superiori Ztaynycha nuncupata reservando, sed totum ius et proprietatem eiusdem in ipsum comitem Brokun et suos heredes penitus et omnino transferendo. Mete autem predicte possessionis superioris Ztaynycha appellate, prout nobis partes retulerunt, hoc ordine protendentur, videlicet prima meta incipit a parte occidentali a fluvio Jaurouch vocato, videlicet a metis possessionis prelibati comitis Brokun mediocris Ztaynycha nuncupate, ubi fluvius Bolchyn cadit in eundem Jaurouch, deinde per ipsum fluvium Jaurouch procedendo supra pervenit ad caput eiusdem, abinde scilicet a capite ipsius fluvii Jaurouch vadit supra per quandam vallem versus plagam orientalem et pervenit ad quandam publicam viam, a superiori predicte ecclesie beate virginis existentem, ubi a parte sinistra vicinatur et commetatur terre filiorum Jaxe; dehinc progreditur per eandem viam versus partem meridionalem per magnum spatium et transeundo predictam ecclesiam beate virginis reflectitur infra per prefatam viam, pervenitque ad quandam arborem hrasth versus sessiones de eadem superiori Ztaynycha habitam, de qua arbore hrazth protelatur per memoratam viam ad metas sepedicte possessionis mediocris Ztaynycha, ibique terminantur. Voluerunt etiam supradicti Paulus, Mykech, Ztanyzlaus ac alii prenotati, quod si aliquas literas super memorata possessione haberent et easdem in fraudem contra prenotatum Brokun vel suos heredes reservarent, mortue sint et inanes, ac viribus cariture et exhibitoribus nociture. In quorum promissorum testimonium presentibus duximus sigilla nostra appendenda. Datum Dubyche, feria secunda proxima post festum beati Georgii martiris, anno domini M⁰ CCC⁰ L⁰ tertio.

Thalloczy-Horvath Alsó-Szlavoniai Okmánytár no. 33. p. 43.—45.

116.

1353, 6. maja. U Gori.

Bandonus Cornuti prior sv. Ivana jeruzolimskoga za Ugarsku i Hrvatsku daje Blažu Vagatu posjed sv. Mihalja kraj Kupe uz stanovite daće.

Nos frater Bandonus Cornuti, sacre domus hospitalis sancti Johannis Jerosolimitani per Hungariam et Sclavoniam prior humilis et

comes perpetuus Dubicensis, tenore presentium significamus, quibus expedit universis, quod nos pro fidelibus et acceptis servitiis nobis et sancte domui nostre per Blasium Wagath dictum hactenus impensis et in futurum impendendis, cum consilio, consensu et assensu fratrum nostrorum nobiscum eotunc astantium in hac parte, possessionem nostram, videlicet sanctum Michaelem prope Cuppam existentem, in pertinentiis Gora Cruciferorum, cum omnibus ipsius possessionis utilitatibus, proventibus et pertinentiis, videlicet vini, tritici, mulii(!), siliginis, ordei, avene, apium, agnellorum, edorum, porcorum ac universarum rerum decimari solitarum, equalem et directam mediam partem dicto Blasio, ac eius heredibus, heredumque suorum successoribus universis, ex nostra certa scientia et speciali gratia dedimus, donavimus et contulimus, ymmo damus, donamus et perpetuo contulimus tenendam, possidendam pariter et habendam. Volumus etiam, quod si qui commetaneorum vineas in predicta possessione haberent, aut porcos in silvis pascerent, extunc proventus tam vini quam porcorum ipsi Blasio et suis heredibus provenire debeant. Item descensum semel in anno nobis aut preceptori nostro de Gora singulis annis dare teneantur. Reservamus etiam nobis et domui nostre sepedicte ex possessione predicta iudicia tria, scilicet violentiam, sanguinis effusionem et incendium, quorum iudiciorum due partes nobis cedant, tertia pars autem cedat Blasio et suis heredibus. Predictam autem concessionem, seu collationem valere volumus et tenere, dummodo predictus Blasius et eius filii ac heredes ipsius, nobis et sancte domui nostre prefate extiterint fideles. Hoc etiam articulo interposito, ut dictus Blasius sin heredes cum uno equo servire teneantur et sint obligati. Volumus etiam, quod introducantur mete prefate possessionis et secuntur hoc ordine: Prima meta incipitur super aquam Cuppa, ubi est antiquus portus, inde supra per eandem Cuppam versus occidentem, inde de Cuppa ad unum puteum, qui vocatur Zthankowzdenach, inde tendit supra ad montem ad arborem, que vulgariter dicitur cer, ibi est meta terrea. Inde ad vallem Subprithizka ad puteum, ubi est arbor vulgariter bwkwa vocata. Inde ad quandam aquam, que nuncupatur Hochna, inde ad aquam, que dicitur Precopa, inde supra ad montem, ubi est arbor, que dicitur hrasth, ultra montem. Inde directe ad caput aque, que dicitur Chremosnya, abinde infra et cadit in aquam, que dicitur Hochna, et super eandem Hochnam modicum procedendo cadit in aquam, que dicitur Malahochmeza, et per eandem procedendo cadit in aquam, que dicitur Wlchnipothok et supra per eundem rivulum. Inde exit ad quandam semitam et per eandem semitam vadit ad viam publicam, ubi sunt insimul quatuor mete coniuncte, prima de Krawarzka, secunda de Lethowanich, tertia de Hru-

sewecz, quarta sancti Michaelis prenotati, et ibidem est arbor, que vulgariter dicitur bukwa. Inde per viam publicam, que tendit in Hrazthoviczam et tendit per antiquam viam publicam. Inde tendit ad aquam, que dicitur Selchempothak, super quem est quedam Ztharomosthisthe nuncupata super viam, et per eandem viam procedendo cadit in Cuppam ad priorem metam, ubi est antiquus portus, et sic terminatur dicta possessio metis supradictis. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam presentes litteras nostras privilegiales fieri fecimus et sigillo novo prioratus nostri predicti Hungarie et Sclavonie appensione muniri et roborari. Datum in domo nostra de Gora, die sexto mensis maii, anno domini millesimo trecentesimo quinquagesimo tertio.

Thallóczy-Horvath Alsó-Szlavoniai Okmánytár no. 54. p. 45.—47.

117.

1353, 10. maja. U Zagrebu.

Pred kaptolom zagrebačkim daruje Genica udova Beke polovicu imanja Šemovca svomu sinu Ivanu.

Nos capitulum Zagrabiensis ecclesie significamus tenore presencium quibus expedit vniuersis, quod domina Genych filia Ladizlai, relicta Beke de comitatu Warasdiensi in nostri presencia personaliter constituta extitit confessa, quod ipsa totalem medietatem possessionis Samowch vocate in eodem comitatu existentis sibi per Mychaelem et Egidium filios Emrici fratres patrueles domini Beke, mariti sui datam et concessam tanquam gloti eorum cum omnibus suis vtilitatibus et pertinenciis quibuscumque quoquo modo vocitatis, sub suis metis et terminis, quibus eam ipsa et dicti filii Emrici possedissent, dedit, donauit, concessit et tradidit Johanni filio suo similiter coram nobis astanti ex Stephano secundo marito suo procreato iure perpetuo possidendam tenendam et habendam, ita tamen, quod ipsam quoad vitam suam de dicta medietate possessionis conseruabit et tenebit, sicut debet, suam genitricem tractando benigne, et tandem post suam mortem dicta Genych voluit et consensit, quod dicta medietas sibi remaneat per eum possidenda perpetue et habenda; hec tamen omnia premissa intelligantur semper saluo iure alieno. In quorum premissorum testimonium et memoriam presentibus duximus sigillum nostrum apponendum. Datum feria sexta proxima ante festum Pentecostes, anno domini MCCC quinquagesimo tercio.

Original na pergameni u arkivu jugoslavenske akademije u Zagrebu: Diplomata a. 1353.

Na listini visi o svilenoj vrvci crvene boje ovalni oštećeni pečat.

118.

1353, 11. maja. U Trogiru.

Marko Rugino knez trogirski sudi u poslu orobljenja Josipa Stjepanova, da sva tri grada Trogir, Spljet i Šibenik čine represalija orobitelju Grguru Galešiću.

1353., indictione 6, die sabbati 11. maii. Cum coram domino Marco Rugino comparuisset Josef Stefani conciuis Tragurii ab eodem petens et instanter in quantum de iure poterat requirens, quod cum anno domini 1349., indictione 2., die 27. decembris, tempore domini Marci Celsi tunc comitis Tragurii ipse Joseph fuerit derobatus per gentes hominis comitis Georgii filii quondam Galexii in villa Radoxico de bestiis bouinis grossis 38, de bestiis pecudinis 60 et samariis 4, requisitusque fuerit idem comes Gregorius per litteras domini Marchi Celso eidem transmissas, quod ipsa animalia restituere deberet et processum iuxta formam vnionis habite inter communia ciuitatum Spaleti, Tragurii et Sibenici rite, legitime et ordinate factum fuisset et esset per dictum dominum Marcum Celso tunc comitem, quod idem dominus Marcus Rugino comes eidem Josef represalias et cartam represaliarum contra dictum Gregorium Galexich, eius heredes et etiam suos homines, gentem, bona et res dare dignaretur et deberet, prefatus dominus Marchus Rugino comes super predictis procedere volens, et procedendo mature, solempniter et deliberate, nolensque ex arupto procedere super premissis, habita deliberatione solempni, visa attente et deligenter examinata vnione prescripta habita inter dicta communia, ipsaque vnione dlligenter examinata, visa querella facta per dominum Joseph de robatione prescripta sibi facta, visis etiam litteris missis dicto domino comiti Gregorio de restitutione dictorum 38 boum, 60 pecudum et quatuor saumariorum missis per dictum dominum Marcum Celso dictis Traguriensibus die 28 marcii, 2. indictione. Visaque relatione nuncii facta dicto comiti Gregorio de presentatione dictarum litterarum, visis insuper litteris de taxatione ipsorum boum, pecudum, saumariorum per dictum dominum Marcum Celso. Que cuncta examinata fuerunt ad quantitatem librarum 354, per quas litteras idem dominus Marcus Celso requirebat dictum comitem Gregorium, quod infra certum terminum in literis ipsis conten-

tum dictam extimationem soluere deberet, que littere date fuerunt die 20. madii, 2. indictione; visa etiam relatione facta de litteris suprascripti domini comitis Gregorii nec non visa et attenta notificatione processus ipsius contra dictum comitem Gregorium facta domino Petro Emo tunc comite Spalati, quod processum ipsum iuxta formam vnionis obseruare deberet; et predictis omnibus et singulis visis, inspectis et pluries diligenter examinatis, et super ipsis cum maturo et sano procedens consilio, Christi nomine inuocato, sequendo formam dicte vnionis et sequendo processum ipsum per dictum dominum Marcum Celso factum, vt de iure fieri debuit vigore dicte vnionis, et per arbitrium per vnionem ipsam sibi datum, dedit et concessit dicto Joseph, eius heredibus et successoribus represalias et cartam represaliarum contra et aduersum(!) dictum comitem Gregorium, eius heredes, gentem et bona ita et taliter, quod si quicumque dominum comitem Gregorium, eius heredes, homines, gentem et bona, seu eorum alterum in aliqua dictarum trium ciuitatum seu earum, et cuiuslibet ipsarum districtibus, quod ipsi omnes et singuli debeant realiter et personaliter capi et detineri vsque ad integram satisfactionem dictarum librarum 354. Predictas represalias in palatio communis ad ius reddendum pro tribunali sedendo sequendo formam dicte vnionis dicti Joseph, eius heredum et successorum iuxta formam dicti processus per eius definictiuam(!) sententiam concedendo pariter, atque dando.

Lucius Memorie di Trau p. 256.—257.

119.

1353, 14. maja. U Zagrebu.

Stjepan herceg hrvatski nalaže kaptolu zagrebačkomu, da ogleda medje posjeda Svetoga Petra, koji je darovao Tomi Ladislavovu i Ivanu Tarovu.

Stephanus dei gratia totius Sclavonie, Croatie et Dalmatie dux, fidelibus suis capitulo ecclesie Zagrabiensis salutem et gratiam. Dicit nobis magister Thomas filius Ladislai filii Simonis, aule nostre iuvenis, comes de Gresencze et castellanus de Medwe, sua et Johannis dicti Thar filii alterius Ladislai filii Elye, fratris sui patruelis, in personis, quod quedam possessio eorum Zenthpether vocata in comitatu Crisiensi existens per nostram maiestatem in concambium aliarum possessionum suarum collata, reambulatione et sibi satisfactione et ab aliorum posses-

sionum iuribus per metales distinctiones separatione et sequestratione nimium indigetur. Super que fidelitati vestre firmis damus in mandatis, quatenus vestrum mittatis hominem pro testimonio fidedignum, in cuius presentia Stephanus filius Becke, comes de Werewcze, vel Johannes filius Johannis de Dobowecz, altero absente homo noster ad faciem dicte possessionis vicinis et commetaneis eiusdem universis legitime convocatis et presentibus accedens, reambulet eandem per veteres suas metas et antiquas, novas metas secus veteres, ubi necesse fuerit erigendo, reambulatamque ac ab aliorum possessionariis iuribus separatam et disstinctam statuat et relinquat eandem prenotatis magistro Thome et Johanni dicto Thar eo iure, quo ipsis pertinere dinoscitur perpetuo possidendam ac habendam, si non fuerit contradictum; contradictores vero si qui fuerint, eosdem contra prenominatos magistrum Thomam et Johannem dictum Thar in nostram citet presentiam ad terminum competentem, rationem sue contradictorie inhibitionis,[1] et tandem premisse reambulationis et statutionis seriem cum cursibus metarum, ac si contradictum fuerit, nominibus citatorum, in terminum assignatum nostre fideliter rescribatis maiestati. Datum Zagrabie, feria tertia proxima post festum Penthecostes, anno domini millesimo trecentesimo quinquagesimo tertio.

Thallóczy-Horvath Alsó Szlavoniai Okmánytár no. 35. p. 47.—48.

120.

1353, 14. maja. U Zagrebu.

Ban Nikola potvrdjuje na saboru u Zagrebu listinu Mikića bana na molbu Pavla od Moravča i njegove braće.

Nos Nicolaus tocius Sclauonie et Croatie banus memorie commendantes tenore presencium significamus quibus expedit vniuersis, quod in congregatione nostra generali de mandato excellentis principis, domini Stephani dei gracia tocius Sclauonie, Croatie et Dalmatie ducis domini nostri, vniuersis nobilibus et aliis cuiusuis condicionis et statutus(!) hominibus inter Drauam et Zauam existentibus publica proclamatione facta in quindenis festi beati Georgii martyris, Zagrabie celebrata, Paulus filius Mychaelis, Nicolaus et Stephanus fratres sui vterini de districtu de Moroucha ad nostram et nobilium prefatorum accedentes presenciam

[1] Očito manjka „reddituros".

exhibuerunt nobis quoddam priuilegium magnifici viri domini Mykch quondam bani confirmans quasdam litteras priuilegiales Johannis filii Dyonisii quondam palatini, magistri pincernarum domine regine maioris et comitis Vesprimiensis super collacione cuiusdam terre sue in prouincia Glaunicha existentis Nespesa vocate cum terra, quam prius Gregorius possidebat, Paulis et Fabiano filio fratris sui in perpetuum facta confectum, petentes nos cum instancia humiliter et deuote, vt ipsum priuilegium cum collacione possessionis premisse ratum habentes nostris dignaremur litteris priuilegialibus confirmare. Et quia vnacum vniuersitate nobilium nobis in ipsa congregacione adherencium ipsum priuilegium confirmatorium iusto modo emanatum fuisse et collationem dicte possessionis per ipsum Johannem filium Dionysii factam veram fuisse cognovimus, ideo ipsum priuilegium de uerbo ad uerbum transcribi facientes nostris litteris priuilegialibus duximus confirmandum. Cuius tenor talis est: *(Slijedi listina Mikica bana od 12. marta 1342.).* In quorum omnium premissorum stabilitatem presentibus nostrum sigillum autenticum duximus apponendum. Datum Zagrabie, sexto die termini congregacionis antedicte, anno domini MCCC° quinquagesimo tertio.

Original na pergameni u arkivu jugoslavenske akademije u Zagrebu.
Na listini se vide prorezi, al pečata ni vrvce nema.
Sadržaje u sebi još listinu od g. 1295.

121.

1353, 18. maja. U Gori.

Baudon Cornuti prior Ivanovaca i župan dubički daje imanje reda svoga Sitno Ivanu sinu Ivanovu.

Nos frater Baudonus Cornuti sacre domus hospitalis sancti Johannis Jerosolimitani per Vngariam et Sclauoniam prior humilis et comes Dubiçe vniuersis et singulis presens priuilegium nostrum inspecturis seu eciam audituris facimus manifestum, quod, cum Stephanus sartor, nunc villicus Grecensis ac Georgius et Mainardus filii Dionisii quandam possessionem nostram Sitno vocatam in districtu nostro de Gora existentem ab ordine nostro possederint more prediali et tenuerint, et ab annis triginta transactis citra nullum seruicium nullamque utilitatem nos aut domus nostra percepimus de possessione nostra predicta, quin ymo possessio nostra per defectum Stephani, Georgii et Mainardi predictorum penitus desolata extitisset et habitatoribus destitata in dampnum

et preiudicium nostrum et nostre religionis, tandem nos nequeuntes dictum dampnum ulterius tollerare, set (!) in hoc de remedio prouidere opportuno, ut ex debito officii nostri nobis incumbit, volentes predictos Stephanum, Georgium et Mainardum primo ad congregacionem nostram generalem pro vniuersis nobilibus et predialibus ac aliis communibus hominibus comitatus nostri de Dubiça die duodecimo mensis aprilis proximi nunc preterito in domo nostra de eadem Dubiça, et demum ad presentem nostram congregacionem in domo nostra de Gora die decimo septimo mensis presentis maii celebratam, vocari fecimus, vt litteras seu cautellas ipsorum, si quas super prefata possessione haberent, coram nobis et racionem rederent de premissis et eas litteras seu cautellas exhiberent; qui quidem Stephanus, Georgius et Mainardus tamquam contumaces et rebelles ad dictas nostras congregaciones nullatenus uenire aut legiptimum responsalem mictere(!) aut litteras exhibere curauerunt, ideo nos vnaa (!) cum proceribus nostris nobis assistentibus in hac parte, predictos Stephanum, Georgium et Mainardum et eorum heredes prefata possessione et eius iure et proprietate priuauimus et penitus priuamus tamquam rebelles, ymo nostros et nostre domus infideles et dicte possessionis nostre desolatores et dissipatores. Attendentes igitur fidem et fidelitatem ac multiplicia ac grata seruicia, que nobis et nostre domui nobilis vir Juan filius Juan hactenus exhibuit et exhibiturus est in futurum, de conscillio(!) et consensu procerum nostrorum nobiscum nunc existencium prefatam possessionem nostram Sitno vocatam eidem comiti Juan filio Juan damus, concedimus, conferimus et donamus ad habendum, tenendum, regendum, meliorandum, populandum et perpetuo pacifice possidendum pro se et suis heredibus cum omnibus et singulis iuribus, utilitatibus, iurisdiccionibus et pertinenciis suis ad dictam possessionem spectantibus quoquo modo. Volumus tamen, quod predictus Juan et eius heredes ex possessione predicta duas partes marturinaram, decimas integras, vnum descensum et inxenia tria singulis annis nobis aut preceptori nostro de Gora dare et soluere teneantur; insuper reseruamus nobis et domui nostre sepedicte ex possessione predicta iudicia quatuor, scilicet violencie, sanguinis effusionis, incendii et furti, quorum iudiciorum due partes nobis et domui nostre cedant, tercia autem pars cedat prefato Juan et heredibus suis; predictam autem donacionem, concessionem et collacionem valere volumus et tenere, quamdyu (!) predicti Juan et eius heredes nobis, domui ac religioni nostre extiterint fideles et premissa soluerint seruicia cum effectu; litteras autem, priuilegia et cautellas predictis Stephano, Georgio et Mainardo de possessione predicta uel alliis quibuscumque per nos aut predecessores nostros ipsis aut antecessoribus ipsorum datas et concessas cassamus, adnichilamus,

iritamus et nullius ualoris esse decernimus. In quorum omnium premissorum testimonium et certitudtnem plenam presens priuilegium fieri fecimus et sigilli noui prioratus nostri predicti munimine roborari. Datum in domo nostra de Gora, die decimo octauo mensis maii, anno domini millesimo trecentessimo quinquagessimo tercio. Et quia sigillum vetus dicti nostri prioratus peruenit ad manus fratris Monregalis de Albanno rebellis et inobedientis nostre religionis, qui sub eodem sigillo fecit indebite aliquas concessiones et donaciones de possessionibus domus nostre supradicte, tam ipsum sigillum vetus quam donaciones omnes per ipsum fratrem Monregalem factas cassamus, reuocamus et anullamus nulliusque efficacie existere volumus nobis valoris. Datum etc. ut supra.

Original na pergameni u arkivu nadbiskupije u Zagrebu: Donationalia fasc. VII. no. 17.

Na listini visi o svilenoj vrvci crvene i zelene boje, odlomak pečata utisnuta u crni vosak. Na pečatu vidi se liljan.

122.

1353, 19. maja. U Zagrebu.

Ban Nikola nalaže zagrebačkom kaptolu, da obidje medje posjeda Kaniške.

Viris discretis et honestis capitulo ecclesie Zagrabiensis amiciciam paratam cum honore. Cum iuxta sentenciam domini nostri ducis et nostram, in congregacione sua generali in quindenis festi beati Georgii martyris universis nobilibus Zagrabie celebrata factam, universe possessiones Ladislai filii Michaelis, Bazarad et Briccii fratrum suorum, item Johannis et Blasii filiorum Valterii, patruelium fratrum suorum, ac domine Rusa consortis eiusdem Ladislai, manibus eiusdem domini nostri ducis et nostris sint devolute, ex quibus quedam possessio Kaniska vocata iuxta fluvium Kaniska existens, quam Lachou filius Ladislai empcionis titulo noscitur comparasse, reambulacione et metarum distinccione ac statucione eidem Lachow facienda indigeat, amiciciam vestram petimus presentibus diligenter, quatenus mittatis hominem vestrum pro testimonio fidedignum, quo presente Johannes filius Georgii homo eiusdem domini ducis et noster, in faciem premisse possessionis Kaniska iuxta fluvium Kaniska vocatum existentis, accedendo conuocatis suis commetaneis et vicinis per veras et veteres suas metas novas, ubi necesse fuerit, metas iuxta veteres erigendo in eorum presencia absque contradiccione predictorum, qui eam potenter detinebant, reambulet, reambulatamque et aliorum possessionibus separatam

statuat prefato magistro Lachow filio Ladislai perpetuo possidendam, si non fuerit contradictum; contradictores vero, si qui alii, exceptis predictis, fuerint, contra eundem magistrum Lachow ad nostram citet presenciam ad terminum competentem et post hec diem[1] citacionis termini (!) assignatum ac nomina citatorum cum cursibus metarum domino nostro duci vel nobis fideliter rescribatis. Datum Zagrabie, in octauis festi Penthecostes, anno domini M⁰ CCC⁰ quinquagesimo tercio

Iz izvještaja zagrebačkog kaptola od 25. maja 1353. i potvrde hercega Stjepana od 3. juna 1350. U knjižnici narod. muzeja u Budimpešti.

Nagy Cod. dipl. Andeg. VII. 74—75.

123.

1353, 21. maja. U Zagrebu.

Kaptol zagrebački izvješćuje hercega Stjepana o obhodnji posjeda Sv. Petra.

Excellentissimo principi, domino Stephano dei gratia totius Sclavonie, Croatie, Dalmatie [duci], capitulum Zagrabiensis ecclesie orationes pro eo ad dominum debitas et devotas. Vestra noverit celsitudo nos litteras vestras recepisse in hec verba: *(Slijedi nalog hercega Stjepana od 14. maja 1353.).* Volentes igitur nos preceptis vestris obedire, ut tenemur, cum predicto Johanne filio Johannis de Dobovecz, homine vestro, discretum virum dominum Johannem ecclesie nostre custodem ad premissa exsequenda pro testimonio duximus transmittendum. Qui demum ad nos redeuntes nobis concordirer retulerunt, quod idem homo vester presente ipso nostro testimonio ad faciem dicte possessionis vicinis et commetaneis eiusdem universis legitime convocatis et presentibus accessisset et eadem(!) per suas veras metas et antiquas, novas iuxta veteres, ubi necesse sint erigendo, reambulasset, reambulatamque ab aliorum possessionibus distinctam et separatam nemine contradictore existente, statuisset et reliquisset eam predictis magistro Thome et Johanni dicto Thar eo iure, quo ipsis pertinere dinoscitur perpetuo possidendam. Mete autem eiusdem possessionis sicut nobis eas iidem homo noster et vester in scriptis attulerunt, hoc ordine protenduntur: Videlicet prima meta incipit ab oriente circa quoddam nemus Kozlowakneva vocatum a quadam meta terrea et procedente ad partem aquilonem circa terram hospitum de Kaproncza tendit ad quandam

[1] Slijedi pertacrna kratica za: e'.

viam magnam, inibique vadit de dicta Kaproncza, ibique est quedam meta terrea, abhinc aliquantulum flectitur ad partem occidentis et pervenit ad quandam aliam metam terream. Inde per quasdam metas terreas procedendo pervenit ad arborem meta terrea circumfusam, deinde vadit ad arborem querci meta terrea circumfusam, ubi reliquit metas civium et hospitum de Kaproncza et inmediate vicinatur possessioni filiorum Georgii Wrathna vocate et procedit circa quoddam nemus Swpanoworakythie vocatum. Abhinc procedit ad quandam viam versus aquilonem ad quandam metam terream, inde procedit ad quasdam dumas(!) vulgo raginthisc (!) vocatas, deinde ad quandam arborem thuol ubi est meta terrea; deinde vadit ad quandam silvam a virna (!) et ad quandam viam, per viam ad quandam arborem thuol, ubi sunt tres mete terree, ibique reliquit metas dicte possessionis Wrathna et statim vicinatur possessioni nobilium de Rathkakedhel vocate et intrat ad silvam Jezenouch vocatam per quendam lacum aquosam (!). Inde exit versus orientem ad quandam arborem piri, ubi est quedam meta terrea, deinde procedit ad quandam aliam metam terream et intrat ad rivulum Hagkas vocatum, ubi est Pankonomozthysthe, abhinc per rivum procedit et pervenit ad alium rivum Mochya vocatum ad quendam fontem et ibi prope exit ad quasdam duas arbores thwl ubi sunt quedam mete terree et per campum versus aquilonem procedens intrat fluvium Raschyna vocatum, et per Raschynam ad Drawam et per Drawam intra molendina procedens ubique vicinatur possessioni Mylech filii Mauriti et per dictam Bakynamlaka procedit pervenit ad quandam arborem thwl, ubi est quedam meta terrea, inde per nemus procedens pervenit ad quandam aliam metam terream circa viam existentem. Abhinc per quoddam fossatum vadit ad nemus prenominatum Gozlowokneya(!) vocatum et per nemus ad campum et circa campum aliquantulum transeundo pervenit ad metam primitus nuncupatam, que pervenit ad dictam possessionem Zenthpeter vocatam, exit ad quandam metam terream, ubi vicinatur possessioni magistri Stephani filii condam Mylech bani, Zthrwga vocate, deinde tendit ad partem occidentalem ad arborem twl cruce signatam, inde ad aliam arborem twl cruce signatam, post per quasdam arbores cruce signatas semper versus occidentem procedendo, pervenit ad quandam metam terream, inde intrat ad quandam malamlaka vocatam, abinde vergit ad quandam aquam Bisthra vocatam, deinde vadit ad quandam aliam aquam Bakynamlaka nuncupatam, ibique terminantur. Datum eria tertia proxima post festum sancte Trinitatis, anno domini supradicto.

Thallóczy-Horvath Alsó Sclavoniai okmánytár no. 36, p. 48.—50.

124.

1353, 23. maja. U Zagrebu.

Stjepan herceg hrvatski potvrdjuje povelju bana Nikole danu Zelini.

Stephanus dei gracia tocius Sclauonie, Croatie et Dalmacie dux omnibus in Christo fidelibus presentem paginam inspecturis, salutem in vero saluatore. Ad vniuersorum noticiam harum serie volumus peruenire, quod Demetrius villicus, Philipus filius Laurencii et Mykch filius Benedicti, iobagiones de foro Zelna in Moroucha existentes, suis et ceterorum iobagionum de eadem in personis ad nostre sublimitatis accedentes presenciam, exhibuerunt nobis quasdam literas priuilegiales magnifici uiri Nicolai filii Stephani confirmantes priuilegium Mykch condam bani super libertatibus ipsorum confectas, supplicantes exinde nostre maiestati, ut easdem literas priuilegiales nostris literis priuilegialibus confirmare dignaremur. Quarum tenor talis est: *(Slijedi listina od 22. aprila 1344.)* Nos itaque supplicacionibus dominorum Demetrii villici, Philippi filii Laurentii et Mykch Benedicti suis et ceterorum iobagionum de foro Zelna in personis nostre maiestati porrectis ducali inclinati pietate, premissas literas priuilegiales ipsius Nicolai bani super libertatibus eorundem confectas, excepto premisso vno articulo, videlicet ut quicunque relicta fideiussione in predictam villam nostram venient moraturi, relacionem ipsius fideiussionis per quospiam non possint vel valeant molestari, acceptamus, approbamus et presencium literarum nostrarum priuilegialium testimonio confirmamus. Insuper anuimus et concessimus ipsis iobagionibus nostris de foro Zelna, ut nullus contra ipsos testes cum extraneis hominibus in causis in medio eorundem exortis adducere, nec iuramentum omnino eisdem extraneis hominibus valeat prestare quoquomodo. In cuius rei testimonium, perpetuamque firmitatem presentes concessimus literas nostras priuilegiales pendentis et autentici sigilli munimine roboratas. Datum Zagrabie, per manus magistri Georgii aule nostre prothonotarii, comitisque de Orbaz, dilecti et fidelis nostri, decimo kalendas mensis iunii, anno domini millesimo trecentesimo quinquagesimo tercio, ducatus autem nostri anno primo.

Iz ovjerovljenog prijepisa kaptola varaždinskog g. 1408. na pergameni u zbirci jugoslav. akademije.

125.

1353. 25. maja. U Zagrebu.

Kaptol zagrebački izvješćuje Stjepanu hercegu hrvatskomu, kako je izvršio zapovijed bana Nikole o ophodnji posjeda Kaniške.

Excellentissimo principi Stephano dei gracia tocius Sclavonie, Croacie et Dalmacie duci, domino eorum reuerendo capitulum Zagrabiensis ecclesie oraciones pro eo ad dominum debitas et deuotas. Vestra noverit celsitudo nos literas domini Nicolai tocius Sclavonie et Croacie bani recepisse honore condecenti in hec verba: *(Slijedi nalog bana Nikole od 19. maja 1353.).* Volentes igitur nos peticionibus eiusdem domini bani satisfacere, cum predicto Johanne filio Georgii, homine vestro et ipsius domini bani, magistrum Michaelem socium et concanonicum nostrum ad premissa exequenda pro testimonio duximus transmittendum, qui demum ad nos redeuntes nobis concorditer retulerunt, quod idem homo vester et domini bani presente ipso nostro testimonio, ad faciem predicte possessionis Kaniska vocate accessisset et eandem convocatis suis vicinis et commetaneis per suas metas et antiquas, novas iuxta veteres, ubi necesse fuerit erigendo reambulasset, reambulatamque et ab aliorum possessionibus separatam et distinctam prefato Lachow filio Ladislai perpetuo, pacifice et quiete possidendam, nemine contradictore existente, imo vicinis et commetaneis consencientibus, statuisset. Mete autem dicte possessionis, prout eas nobis idem homo vester et domini bani ac noster in scriptis attulerunt, hoc ordine protendentur: Videlicet prima meta incipit a parte meridionali circa fluvium Kaniska, ubi est quedam arbor gyertyanfa meta terrea circumfusa, ex altera vero parte quidam rivulus existit et procedit supra predictum rivulum, circa terram Jacobi filio Herrici, et pervenit ad quandam metam terream, abinde tendit versus quendam montem a parte occidentis et pervenit ad arborem ihor cruce signatam, meta terrea circumfusam, ex inde vadit versus montem directe et pervenit ad arborem hasfa cruce signatam, meta terrea circumfusam, et ab inde pervenit ad unam antiquam viam, et per eandem supra procedendo, versus partem septemtrionalem in bono spacio pervenit ad quandam magnam viam, et per eandem procedendo in bono spacio pervenit ad arborem zilfa cruce signatam meta terrea circumfusam, ubi sunt commetanei Petrus et Dominicus filii Jacobi, exinde per eandem viam procedendo in bono spacio pervenit ad terram Gregorii quondam exactoris marturinarum, inde declinat ad dexteram partem, ubi est quedam meta terrea versus

orientem, deinde procedit infra ad vallem et pervenit ad arborem piri cruce signatam, meta terrea circumfusam; et exinde procedendo pervenit ad quandam viam, et transeundo viam pervenit ad fluvium Kaniska vocatum, et per eundem fluvium procedendo pervenit ad caput fluvii eiusdem; abinde exit de ipso fluvio et pervenit ad arborem twl cruce signatam, meta terrea circumfusam; inde procedit versus orientem et pervenit ad duas metas terreas, deinde per eandem viam procedendo in bono spacio pervenit ad alias duas metas terreas, inde procedendo versus orientem et per eandem viam in bono spacio pervenit ad quandam viam, deinde procedendo per eandem viam versus meridiem, pervenit ad quandam arborem byk cruce signatam, meta terrea circumfusam, exinde per eandem viam procedendo exit ad quoddam nemus et pervenit ad metam terream, inde declinat infra versus vallem et pervenit ad quandam metam terream, et per eandem vallem infra procedendo pervenit ad magnam viam, ubi in dextera parte est meta terrea, ubi est commetaneus Lucas filius Blasii, inde declinat ad fluvium Kaniska et procedendo infra versus meridiem pervenit ad metam prius nominatam, ubi pars occidentalis pertinet ipsi Lachow et pars orientalis Lucachio prenominato, ibique terminantur. Datum in festo beati Bonifacii pape, anno domini supradicto.

Iz originalne potvrde hercega Stjepana od 3. juna 1353. u knjižnici narod. muzeja u Budimpešti a. 1353., bivša zbirka Jankovićeva.
Nagy Cod. dipl. Andeg. VI., 74.—76.

126.

1353, 26. maja. U Zadru.

Zastupnici kaptola zadarskoga potvrdjuju izvršiteljima oporuke pok. Slave de Zigalis, da su primili oporukom ostavljenih 25 libara.

In Christi nomine amen. Anno ab incarnationis eiusdem millesimo trecentesimo quinquagesimo tercio, indictione sexta, die vigesimo sexto mensis maii. Tempore serenissimi domini nostri, domini Andree Dandullo dey gracia Venecie etc. ducis incliti, necnon reuerendi patris domini Nicolay de Mathafaris doctoris decretalium, Jadrensis archiepiscopi, et egregii ac potentis viri domini Petri Zane honorabilis comitis et capitanei. Reuerendi viri domini presbiter Gregorius, plebanus ecclesie sancti Michaelis de Jadra, et presbiter Nicolaus, presbiter et beneficialis ecclesie sancti Michaelis de Jadra, et presbiter Nicolaus,

presbiter et beneficialis ecclesie sancte Anastasie de Jadra, nuncii et legiptimi(!) procuratores tocius capituli clericorum de Jadra, vt patet quodam procuratorio scripto per ser presbiterum Vitum condam Tholini de Nona, imperiali auctoritate notarium et scribam curie archiepiscopatus, mensis marcii, Jadre, dicto procuratorio nomine confessi fuerunt sese habuisse et recepisse a religiosa et honesta domina, domina Marina, dignissima abbatissa monasterii sancti Nicolay de Jadra, ordinis sancte Clare, vt commissaria testamentaria olim done Slaue relicte Nice de Zigalis de Jadra, in millesimo trecentesimo quadragesimo octauo, indictione prima, die decimo octauo iunii, scripto per Franciscum condam Simeonis de Mestro, tunc notarium curie Jadre, et a Dimincio dicto Mercho de Pago, eciam commissario predicte done Slaue per curiam Jadre instituto, vt patet quodam publico instrumento institucionis suprascripto per ser Conradum de Padua, notarium curie Jadre et notarium imperiali auctoritate, in millesimo trecentesimo quinquagesimo tercio, indictione sexta, die septimo mensis marcii, dantibus nomine et vice predicte domine Slaue et de bonis propriis ipsius libras vigintiquinque paruorum, quas ipsa dona Slaua relinquid(!) ipsi capitulo de Jadra in remedio anime sue pro officiis diuinis celebrandis, prout lacius patet quodam publico capitulo sui testamenti premissi; renunciantes dicti nuncii et procuratores excepcioni non receptorum dictorum denariorum vt supra et omnibus aliis probacionibus et excepcionibus in contrarium. Quare prenominati presbiteri Gregorius plebanus et Nicolaus presbite dicto procuratorio nomine fecerunt et faciunt finem, confessionem, pactum, quietacionem et inrevocabilem securitatem predictis commissariis dicto conmissario nomine renunciantibus de amplius non petendo, inquirendo, molestando, nec petendi permittendo dictas libras vigintiquinque paruorum vt supra, in pena quarti et omnium expensarum litis, renunciantes omnibus statutis et eorum prouisionibus et legum auxiliis, quibus se tueri possent, et quod exonerabunt et indempnes prestabunt et conseruabunt dictos commissarios et quemlibet ipsorum in solidum ab omni persona et homine in ratione super bonis dicti capituli. Actum adre in placio(!) comitatus, presentibus Zernole condam Mice de Bothono et Jouane sartore condam Desse, dictis de Jadra, testibus rogatis, et aliis.

(Drugi rukopis).

Ego Coradus de Padua notarius curie Jadre examinaui et subscripsi.

(Signum not.)

Ego Dominicus de Zouenoltis, filius olim domini Thomaxii ciuis

Cremone, imperiali auctotitate notarius et nunc notarius curie Jadre, hoc instrumentum rogatus scripsi.

Original u gubernijalnom arkivu u Zadru, odio samost. sv. Nikole br. 211.

127.

1353, 28. maja. U Zagrebu.

Stjepan herceg hrvatski potvrdjuje privilegija crkve zagrebačke.

Stephanus dei gracia tocius Sclauonie, Croacie et Dalmacie dux omnibus Christi fidelibus presentibus et futuris presens scriptum inspecturis salutem in salutis largitore. Universorum noticie tam presencium quam futurorum harum serie volumus fieri manifestum, quod cum feria tercia proxima post festum corporis Christi, anno incarnacionis eiusdem MCCC quinquagesimo tercio, de Grechensi civitate, loco mansionis nostre, zelo spiritualis devocionis cordialiter inducti progrediendo, kathedralem seu episcopalem ecclesiam Zagrabiensem ex fundacione Ladislai in honorem Stephani sanctissimorum quondam regum Hungarie, beatarum recordacionum illustrium progenitorum nostrorum constructam visitassemus, honorabiles viri capitulum ipsius Zagrabiensis ecclesie, in eadem kathedrali ecclesia, genuorum flexibus se in terram prostratis, plurimorumque literalium monumentorum super libertatibus prefate ecclesie Zagrabiensis, tam ab ipso sanctissimo rege Ladislao ipsius ecclesie, ut premittitur fundatore, quam aliis suis successoribus regibus obtentis emanatorum et confectorum, aureis videlicet et cereys bullis pendentibus privilegialiter consignatorum, exhibicionibus factis, nostram humilibus flagitarunt precibus maiestatem super eo, ut inter cetera ipsius ecclesie litteralia munimenta, privilegium domini Stephani regis, infrascripti tenoris, aurea sua bulla consignatum, confirmans privilegiales litteras domini Bele regis, patris sui confirmatorias literarum privilegialium regis Andree similiter sub bulla aurea confectarum sepefate Zagrabiensi ecclesie libertatum prerogativas ab eodem domino Andrea rege obtentas et concessas explicantium, acceptare, approbare, ratificare, tenoremque eiusdem privilegii de verbo ad verbum perpetuam ad cautelam nostris litteris privilegialibus transumpmi faciendo, plena ducali potestate dignaremur confirmare . . . Nos itaque supplicacionibus ipsius Zagrabiensis ecclesie capituli iusticie consonis ducali pietate inclinati, recensitis eciam et in memoriam revocatis suis fidelibus obsequiis, que tempore primi

adventus nostri in Zagrabiam, loco mansionis nostre habiti, sumpme fidelitatis studio prout regie stirpis in adventu, deo devoti et fideles capellani sacris expansis reliquiis nobis in obviam occurrendo sollempniter consveverunt ymnizare ac decencia munera victualiumque varietates sollicite amministrare faciendo, impendere procurarunt. In horum et ceterorum plurium, que ad presens suo modo prolixa essent presentibus seriatim explanari, in aliqualem recompensationem, easdem litteras privilegiales dicti domini Stephani regis, tenorem litterarum privilegialum annotati Bele confirmative litteras dominorum Andree quondam inclitorum regum Hungarie in se seriatim explicantes in nulla sui parte, prout diligenter examinari fecimus, viciatas, premissarum libertatum ipsius capituli Zagrabyensis ecclesie prerogativales municiones in eisdem privilegialiter insertas acceptamus, ratificamus, approbamus et ex mera plenitudine ducalis potestatis perpetuo valituras confirmamus, totum tenorem earumdem litterarum domini Stephani regis ad cautelam uberiorem de verbo ad verbum transumptive presentibus inseri faciendo. In cuius rei testimonium perpetuamque firmitatem presentes concessimus litteras nostras privilegiales pendentis et autentici sigilli nostri munimine roboratas. Datum per manus magistri Georgii aule nostre prothonotarii et comitis de Orbaz, dilecti et fidelis nostri. Loco, die et anno supradictis, dicti autem nostri ducatus anno primo.

Original u arkivu kaptola zagrebačkoga fasc. 13. no. 96.
Kercselich Not. prael. 147.
Farlati Ill. sacr. V. p. 435.
Katona Hist. crit. X. 70—72.
Fejér Cod. dipl. Hung. IX. 6. p. 15.
Tkalčić Mon. civ. Zagrab. I. 205.—207.

128.

1353, 28. maja. U Zagrebu.

Toma Ladislavov i Ivan Tar predlažu hercegu Stjepanu listinu kaptola zagrebačkoga o medjama sv. Petra.

Stephanus dei gratia totius Sclavonie, Croatie et Dalmatie dux omnibus Christi fidelibus tam presentibus quam futuris, presentium notitiam habituris, salutem in domino sempiternam. Universorum notitie harum serie volumus fieri manifestum, quod magister Thomas filius Ladislai filii Simonis, aule iuvenis, comes de Grescencze et castellanus de Medwe, suo necnon Johannis dicti Thar, filii alterius Ladislai fratris

sui patruelis in personis ad nostram accedens presentiam literas Zagrabiensis ecclesie capituli ad nostrum literatorium mandatum super facto reambulationis, statutionis et erectionis metarum possessionis Zenthpeter vocate in comitatu Crisiensi existentis, pridem per nostram maiestatem sibi titulo permutationis et concambii perhennaliter date et collate rescriptionales infrascripti tenoris nobis demonstravit, supplicans deinde nostro culmini, ut premissam possessionariam reambulationem et metales erectiones in ipsis literis capituli Zagrabiensis contentas et expressas . . . . ipsasque literas capituli transsumptive in forma nostri privilegii de verbo ad verbum redigi facientes ducali auctoritate dignaremur confirmare. Quarum tenor talis est: *(Slijedi listina zagrebačkoga kaptola od 21. maja 1353.)* Nos itaqne iustis et legitimis supplicationibus prefati magistri Thome sua et Johannis dicti Thar, fratris sui patruelis in personis maiestati nostre porrectis, ducali benignitate inclinati prefatam possessionariam reambulationem et statutionem ac metarum eiusdem erectiones prout ex tenore earundem literarum capituli extitimus informati, nullo contradictore apparente, rite et legittime actas acceptamus, approbamus, ratificamus et de plena potestate ducalis maiestatis perpetuo valituras confirmamus, totum tenorem premissarum literarum capituli Zagrabiensis ecclesie rescriptionalium de verbo ad verbum transsumptive presentibus inseri facientes. In cuius rei testimonium presentes concessimus literas nostras privilegiales pendentis et autentici sigilli nostri munimine roboratas. Datum Zagrabie, per manus magistri Georgii aule nostre prothonotarii et comitis de Orbaz, quinto kalendas mensis iunii, anno domini in eodem millesimo CCC⁰ quinquagesimo tertio, ducatus autem nostri anno primo.

Thallóczy-Horvàth Alsò Szlavonia Okmánytár no. 3, p. 50.—51.

129.

1353, 3. juna.

Herceg Stjepan podjeljuje vlasteli u Athyni (Voćinu) pravo kazniti zločince.

Stephanus dei gracia tocius Sclauonie, Croacie et Dalmacie dux omnibus Christi fidelibus presentibus pariter et futuris presencium noticiam habituris salutem in omnium saluatore. Ad vniuersorum noticiam harum serie volumus peruenire, quod magister Johannes filius Jacobi de Athyna aule nostre miles, sua Nicolaique filii Johannis, Petri filii Nicolai

Laurencii filii Petri ac ceterorum fratrum suorum patruelium, nobilium de eadem Athyna in personis ad nostram accedens presenciam significauit cum querela, vt fures et latrones ac ceteri malefactores in circumiacenciis dicte possessionis eorum Athyna sub spe et confidencia inportuna, vt ipsa possessio ipsorum ea prerogatiua libertatis, quod notorii malefactores pro causis criminalibus capitali sentencia iuridice punirentur . . . . eadem nudata esset depravata, ideo multiplicati haberentur, quod iam ipsi et ad ipsos pertinentes fere[ad] nimie paupertatis inopiam existerent deducti, supplicans exinde nostre humiliter maiestati, vt de premissis remedio oportuno ducali benignitate dignaremur confouere. Nos itaque auditis querelis ipsius magistri Johannis filii Jacobi necnon intuitis fidelibus obsequiis eiusdem, ex gracia speciali, quam eciam pro tranquilliori comodo regnicolarum nostrorum, vt ipsorum malefactorum numerus minueretur, ipsis nobilibus de Athyna hanc libertatis prerogatiuam duximus annuendam, vt fures, latrones et generaliter quoslibet malefactores capitali sentencia plectendos, qui inter terminos dicte possessionis eorum Athyna reperti et detenti extiterint, ipsimet nobiles uel eorum officiales in eadem possessione ipsorum Athyna in omnibus terminalibus casibus iudicandi et iuxta quiditatem eorundem malefactorum excessuum capitali sentencia condempnandi, suspendendi et quolibet supplicio feriendi a modo et deinceps habeant facultatem. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam presentes concessimus litteras nostras priuilegiales pendentis et auctentici(!) sigilli nostri munimine roboratas. Datum per manus magistri Georgi aule nostre prothonotarii, comitis et castellani de Orbaz, dilecti et fidelis nostri, tercio nonas mensis iunii, anno domini millesimo CCC° quinquagesimo tercio, ducatus autem nostri anno primo.

Odozdo na rubu s lijeva: Relacio Johannis filii Peteuch.

Original na perg. u kr. ugar. drž. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 33.598. — Stara signatura: N. R. A. fasc. 1509. no. 19.

Na listini visi crvena i zelena svilena vrvca bez pečata.

130.

1353, 3. juna. U Zagrebu.

Herceg Stjepan potvrdjuje listinu kaptola zagrebačkog od 14. maja vrhu posjeda Kaniske.

Stephanus dei gracia tocius Sclauonie, Croacie et Dalmacie dux omnibus Christi fidelibus tam presentibus quam futuris presencium no-

ticiam habituris salutem in omnium saluatore. Vniuersorum noticie serie presencium volumus fieri manifestum, quod Lachou filius Ladizlai ad nostram accedens presenciam quasdam litteras capituli Zagrabiensis ecclesie super facto reambulacionis et statucionis possessionis Kaniska vocate ac eorundem (!) metarum ereccionis ad litteratoriam peticionem magnifici viri Nicolai filii Stephani, dictorum regnorum nostrorum Sclauonie et Croacie bani eidem amicabiliter rescripcionales infrascripti tenoris nobis demonstrauit, supplicans maiestati nostre, vt premissam possessionariam reambulacionem, statucionem et earundem metarum distincciones acceptare, ipsasque litteras capituli Zagrabiensis vberiorem ad cautelam de verbo ad verbum litteris nostris priuilegialibus transsumpmi faciendo dignaremur confirmare. Cuius tenor talis est; *(Slijedi listina kaptola zagrebačkoga od 14. maja 1353.)* Nos[1] itaque supplicacione prefati Lachow(!) gratanter inclinati ipsas litteras capituli Zagrabiensis ecclesie formam premisse possessionarie reambulacionis et statucionis continentes, seriatim de uerbo ad uerbum presentibus transsumpmi faciendo ratificamus, approbamus et presencium litterarum nostrarum priuilegialium testimonio plena ducali potestate perpetuo valituras confirmamus. In cuius rei testimonium perpetuamque firmitatem presentes concessimus litteras nostras priuilegiales pendentis et autentici sigilli nostri munimine roboratas. Datum Zagrabie, per manus magistri Georgii aule nostre prothonotarii et comitis de Orbaz, dilecti et fidelis nostri, tercio nonas mensis iunii, anno dominice incarnacionis antedicto, ducatus autem nostri anno primo.

Original na pergam. u biblioteci narod. muzeja u Budimpešti 1353. — Bivša zbirka Jankovićeva.

Na listini visi jaka svilena vrvca jasno modre, zelene i crvene boje; pečata više nema.

Na hrptu rukom XVII. vijeka: Metalis familię Padoczy possessionis Kaniska.

---

[1] Odavle dalje druga sasvim crna tinta, dočim je dovle rabljena smedja tinta. Ruka je ista.

131.

1353, 6. juna. U Čazmi.

Pred kaptolom čazmanskim ustanovljuju se medje posjeda plemića kotara topolovačkoga, koji se nagodiše pred Petrom Mihajlovim, podbanom i županom križevačkim.

Nos capitulum Chazmensis [ecclesie, memorie] commendantes significamus quibus expedit vniuersis presencium per tenorem, quod Valentinus filius Samsonis, unacum Georgio, Fabiano, Petro et Bole[za filiis] suis, item Nicolaus filius Stephani filii Laurencii ac Petrus filius Iwan Cheh dictus, nobiles de districtu Topol[cha] [litt]eras nobil[is viri] magistri Petri filii Michaelis [vicebani et] comitis crysiensis [nec] non specialis . . . . eorumdem a nobis cum instancia postularunt, ut ad videndam divisionem seu separacionem possessionariarum porcionum eorumdem ex utraque parte predicti fluvii Topolcha usque fluvios Soploncha et Mechencha habitarum seu existencium simul cum earum utilita[tibus et] pertinenciis universis, quam ex linea proximitatis iuxta continenciam et formam literarum obligatoriarum prefati magistri Petri vicebani nec non arbitrium et composicionem sex proborum et nobilium virorum communiter assumtorum presente nostro testimonio ac ipsius magistri Petri vicebani iuxta regni consvetudinem ab antiquo approbatam facere et ordinare inter se debebant; ut assumpserunt, unum ex nobis virum idoneum et fidedignum ad premissa videnda, separanda ac ordinanda destinare curaremus. Quorum peticionibus iustis et congruis annuentes, maxime, quia ipsa peticio iuris tramite fieri postulabatur, discretum virum magistrum Johannem notarium, socium et concanonicum nostrum unacum Jacobo filio Wlchk, homine sepefati magistri Petri vicebani specialiter ad hoc deputato, prout in suis litteris sepe sepius nobis demonstratis plenius videmus contineri in medium ipsorum duximus transmittendum; qui quidem socius noster et homo domini Petri vicebani cum Georgio et Nicolao nobilibus antedictis ad nos demum reversi voce consona nobis retulerunt, quod in eorum presencia et testimonio plurimorum nobilium inibi convocatorum nobiles superius nominati pari voluntate et communi consensu, vt omnes inimicicie et contrarietates usque modo suscitate et protracte de medio ipsorum sopiantur seu extirpentur ac pacis tranquilitatem in posterum ipsi et eorum heredes possint et valeant gratulari ac permanere de prefatis possessionibus ac eorum utilitatibus universis huiusmodi divisionem inter se fecissent ac ordinassent, quam inviolabiliter et inconcusse voluerunt

et assumpserunt perpetue et pacifice observare tali modo, quod pars a parte septemtrionis in longitudine omnino et totalis cum tribus molendinis, videlicet Andree, Iwan et Demetrii iobagionum in predicto fluvio Topolcha existentibus, prout ipse fiuvius Topolcha separat et dividit cum tercia parte capelle beatorum Cosme et Damiani martyrum ac cymeterio nec non tributi fori eorumdem cessit Nicolao filio Stephani antedicto in filios filiorum possidenda et habenda; aliaque parte ipsius possessionis circa eundem fluvium Topolcha a parte orientali existenti similiter cum tercia parte predicte capelle, cymiterii ac tributi memorati et aliis utilitatibus universis Petro filio Iwan et eius heredibus remanente; residuaque vero porcione a parte meridionali adiacenti, ut predicitur, cum alia tercia parte ipsius capelle memorate, cymiterii ac tributi, nec non tribus molendinis, ceterisque utilitatibus ad ipsam porcionem spectantibus universis Valentino ac filiis suis et eorum posteris similiter perpetuo relinquente possidere et habere, reliqua vero tria molendina in predicto fluvio Topolcha ad porcionem predicti Petri filii Iwan relinquendo. Mete vero ipsarum porcionum predictarum parcium, que separant et dividunt easdem porciones, prout ipsas idem magister Johannes antedictus socius et concanonicus noster cum Jacobo homine vicebani demum ad nos reversus ex consensu et beneplacito parcium iam dictarum pacifice et quiete in scriptis nobis demonstrarunt, hoc ordine distinguntur: Prima meta incipit in fluvio Topolcha circa metas Dyanfelde dicta a parte occidentali, deinde per eundem fluvium in silva in longo spacio versus orientem usque locum molendini sacerdotalem eorumdem et eundem locum relinquendo exit et procedit per alium rivulum versus meridiem ad arborem tul cruce signatam, inde transit ad arborem iegenye cruce signatam circa ortum similiter sacerdotalem ibique ipsum ortum et viam magnam relinquendo salit ad arborem cerasi cruce signatam; deinde cadit in fluvium Brezouch et per eundem vadit et venit ad locum Gradische, de quo vertitur et venit ad arborem cerasi cruce signatam; inde inter duas curias iobagionum venit ad metam terream in platea erectam, deinde per ipsam plateam ipsius ville procedendo in spacio competenti versus meridiem pervenit ad arborem piri silvestris cruce signatam, sitam videlicet in fine ville, meta terrca circumfusam, qui locus dicitur esse Werlere; abhinc per arbores tul et piri silvestris cruce signatas, deinde per viam versus meridiem ad monticulum venit, ibi est dumus gymulchyn meta terrea circumfusus; inde flectitur per semitam directe versus orientem ad metam terream ubi est eciam terra pro eorum sacerdote ab antiquo deputata; deinde circa eandem terram in via magna eundo pervenit ad arborem piri silvestris cruce signatam; deinde per ipsam viam transeundo viam parvam,

pontem procedit in bono spacio et pervenit ad metam terream; abhinc declinat versus septemtrionem directe eundo cadit in quendam rivulum Blason dictum et ibi est arbor byk cruce signata; deinde in ipso rivulo vadit usque metas filiorum Endre et circa easdem in longo procedendo cadit in fluvium Mechenche, et per ipsum infra usque locum molendini, de ipso infra versus septemtrionem ad metam terream, inde ad arborem tul, deinde venit ad unam magnam viam, ubi est meta terrea; deinde salit ipsam viam et procedit et venit ad unum Zuhodol, per quem supra eundo ad caput eiusdem venit ad metam terream; deinde ad dumum raquicye; inde ad quoddam fossatam, per quod pervenit ad dumum avellanarum meta terrea circumfusum, inde declinat versus occidentem ad arborem twl cruce signatam; abhinc versus planiciem seu rauen dictam venit ad arborem piri silvestris cruce signatam; inde ad arborem gertyan cruce signatam sitam circa viam; deinde per eandem viam in longo eundo cadit ad aliam viam, ubi est meta terrea, inde ad quoddam fossatum, deinde ad piscinam, abhinc ad arborem cerasi cruce signatam; inde usque magnam silvam, ubi est arbor twl cruce signata, et ibi pars inferior terre simul cum iobagionibus cessit Nicolao et Petro antedictis, alia vero parte metis inclusa, usque fluvium Topolcha Valentino et filiis suis ac eorum heredibus perpetuo remanente; silvam vero in usum communem relinquerunt pacifice ipsis et eorum posteris possidere et percipere fructus eiusdem. In cuius diuisionis et ordinacionis memoriam firmitatemque perpetuam presentes ad instanciam et [peti]cionem parcium predictarum concessimus litteras sub appensione nostri sigilli communitas. Datum et actum in festo epiphaniarum domini, anno eiusdem millesimo CCC°L° tercio.

Iz prijepisa istoga kaptola od 12. juna 1374. ponovno prepisana po istom kaptolu iste god. 8. septembra. Original ovog potonjeg na perg. na više mjesta vlagom oštećen u kr. ug. drž. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 30.658.

Nagy Cod. dipl. Andeg. V., 2.—4.

132.

1353, 8. juna. U Zagrebu.

Pred kaptolom zagrebačkim biva povratak založene zemlje.

Nos capitulum Zagrabiensis ecclesie significamus tenore presencium quibus expedit universis, quod Koylo filius Vytomerii de generatione Ratetych in nostri presentia personaliter constitutus asseruit, quod avus

et predecessores Nicolai filii Tyzow de eadem Ratetych quandam possessionem Totaryewazela vocatam cum suis utilitatibus avo domini Koylonis pignori obligarant pro marcis duodecim denariorum, tamdiu donec eam redimere potuissent ab eodem vel suis successoribus, quam quidem possessionem nunc dictus Nicolaus cum omnibus suis utilitatibus et pertinentiis quibuscunque quoquomodo vocitatis ab eodem Koylone pro predicta pecunie quantitate habita ab eodem, ut asseruit, ipso sibi eam libere permittente et resignante redemit et exemit, imo et coram nobis ipse Koylo eidem Nicolao et suis heredibus dictam possessionem cum suis utilitatibus pleno iure possidendam, sicut ad eum dinoscitur pertinere, dimisit et resignavit perpetuo per eum et suos heredes possidendam, tenendam et habendam. Cui quidem redemptioni Wlkozlaus et Nicolaus filii Andree de eadem generatione Ratetych coram nobis personaliter comparendo eorum consensum prebuerunt et assensum· In quorum premissorum testimonium et memoriam presentibus duximus sigillum nostrum apponendum. Datum sabbato proximo ante festum beati Barnabe apostoli, anno domini M. CCC. L. tertio.

Thallóczy-Barabas Cod. dipl. com. de Blagay 134.—135.

133.

1353, 8. juna. U Zagrebu.

Nikola ban potvrdjuje nalog kralja Karla od 19. aprila 1340., da se neki osudjeni buntovnici izaženu.

Nos Nicolaus tocius Sclauonie et Croacie banus memorie commendantes tenore presencium significamus quibus expedit vniuersis, quod in congregacione generali excellentis principis domini Stephani dei gracia tocius Sclauonie, Croacie et Dalmacie ducis, domini nostri et exeius dileccione nostra vniuersis nobilibus ceterisque status et condicionis hominibus inter Zawam et Gozd existentibus publica proclamacione facta feria secunda proxima post vicesimum secundum diem festi pentecosthes Zagrabie celebrata, sedentes pro tribunali vniuersas causas causancium hominum equo libramine iuris pensaremus, nobilis vir magister Stephanus filius domini Mykch quondam bani, comes Zaladiensis inter alios causidices nobiles consurgendo quasdam patentes litteras excellentis et serenissimi principis domini Karoli olym regis Hungarie optime memorie tenoris infrascripti nobis exhibere curauit, petens nos actente(!), vt easdem ratas habentes et acceptas in formam priuilegii nostri redigy faceremus. Quarum tenor talis est: *(Slijedi listina kralja Karla od 19.*

aprila 1340.). Nos igitur peticionibus eiusdem magistri St[ephani] filii domini Mykch quondam bani iuri consonis annuentes, prenominatas patentes litteras eiusdem domini [K]aroli[1] quondam incliti regis Hungarie omni suspicione et vicio carentes honorifice et cum omni reuerencia acceptantes de uerbo ad uerbum presentibus inseri et rescribi faciendo in formam priuilegii nostri redigi fecimus et apposicione seu appensione nostri sigilli autentici communiri. Datum Zagrabie, sexto die termini congregacionis nostre antedicte, anno domini M CCC° quinquagesimo tercio.

Original na pergameni u knjižnici narodnog muzeja u Budimpešti a. 1353. Došao ovamo darom Imre Nagya iz arkiva obitelji Balog.

Na listini visi svilena vrvca crvene i ljubičaste boje, pečata više nema.

134.

1353, 11. juna. U Avignonu.

Portiva biskup senjski moli za neka beneficija svojim štićenicima.

Supplicat sanctitati vestre devota creatura vestra Portiua, episcopus Segniensis, quatenus sibi in personam dilecti sui capellani Blasii presbiteri, nati quondam Johannis de Segnia specialem graciam fauentes de beneficio ecclesiastico cum cura vel sine cura spectante ad collacionem, provisionem, presentacionem, eleccionem, seu quamuis aliam disposicionem abbatis et conventus monasterii Obrenburgensis, Aquilegiensis diocesis, si qua [sit] quod vocat ad presens eidem providere, vacaturum vero disposicioni apostolice conferendi eidem de sola clemencia dignemini reservare cum acceptacione, inhibicione, decreto et clausula anteferri, et cum omnibus aliis non obstantibus et clausulis opportunis, et executor[ialibus], ut in forma. Fiat G.

Item supplicat dictus episcopus, quatenus sibi in personam dilecti sui Lupi Slauogosti, subdiaconi Segniensis diocesis specialem graciam facientes de canonicatu ecclesie Quinqueecclesiensis eidem dignemi providere, prebenda vero, si que vacat ad presens vel cum primum vacaverit in eadem, predicto Lupo conferendam cum omnibus iuribus et proventibus suis donacionis apostolice dignemini reservare cum acceptacione etc. et cum omnibus aliis non obstantibus et clausulis oportunis, et executorialibus, ut in forma. Fiat G. et quod teneat sine alia lectione.

---

[1] Rupa sada nastala nespretnim gladjenjem pak onda zatrpana.

Fiat G. Datum apud Villam novam Avinionensis diocesis, III. idus iunii, anno primo.

Innocent. VI. Reg. Suppl. an. 1. P. I. 23. fol. 98.

135.

1353, 18. juna. U Budimu.

Pred Ladislavom prepoštom čazmanskim vraćaju Stjepan, Nikola i Ivan Morovići posjed Komar u županiji vukovskoj plemićima Komorskim, kojima su ga bili oteli.

Nos Ladislaus prepositus ecclesie Chasmensis, comes capelle et secretarius cancellarii domini Lodouici dei gracia regis Hungarie memorie commendamus, quod Stephanus, Nicolaus et Johannes filii Stephani de Maroth personaliter coram nobis constituti extiterunt confessi viua uoce, quod ipsi possessionarias particulas que inter ipsorum possessionem Kysffalud vocatam in comitatu de Volko habitam et possessionem Emerici filii Stephani, Pauli filii Thome, Mychaelis filii Petri, Thome filii Mortunus, Barnabe Clementis et Petri filiorum eiusdem et Blasii filii Johannis, Komar vocatam in eodem comitatu existentem, haberentur seu per ipsos fuissent occupate, dictis nobilibus de Komar iuxta cursus metarum in litteris patentibus capituli ecclesie de Kw super facto dicte possessionis Komar et metarum antiquarum eiusdem confectis expressarum remisissent et resignassent, ymo coram nobis resignarunt perpetuo possidendas secundum cursus metarum in predictis litteris ipsius capituli de Kw contentarum, easdem metas inter predictas possessiones parcium habitas et primitus ordinatas inter easdem parcium possessiones perpetuo stare et durari permittendo ita, quod si ipsi, scilicet filii Stephani de Maroth de premissis in aliquo resilirent, extunc ipsi pene calumpnie subicerentur ipso facto, vt ad hoc se obligarunt filii Stephani de Maroth prenotati. Datum Bude, feria tercia proxima ante festum natiuitatis beati Johannis Baptiste, anno domini M⁰CCC⁰L⁰ tercio.

Original na pergameni u kr. zem. arkivu u Zagrebu: Doc. medii aevi a. 1353. — Stara sign. N. R. A. fasc. 1509. no. 20.

Na hrptu listine vidi se trag okrugloga pritisnutoga pečata.

136.

1353, 23. juna. U Zagrebu.

Nikola ban nalaže čazmanskom kaptolu, da uredi medje posjeda Stopne.

Viris discretis et honestis capitulo ecclesie Chasmensis, amicis suis honorandis Nicolaus tocius Sclauonie et Croacie banus sincere amicicie et honoris continuum incrementum. Nouerit amicicia vestra, quod religiosus vir frater Stephanus prior claustri beate virginis ordinis Heremitarum de heremo de Garyg vnacum fratribus suis nobis significare curauit, quod quedam particule possessionarie in districtu de Gersenche habite, primo Stophna vocata, que olym magistri Thyburcii fuisse deinde ex donacione Arnoldi et Emrici (!), ecclesie beate virginis deuoluta extitisse perhibetur, deinde alia particula terre que Mychaelis filii Gregorii olym fuisse et titulo empcionis per filios eiusdem Mychaelis ad magistros Paulum et Nicolaum filios Myhalch descendisse et de ipsis memorate ecclesie beate virginis deriuata fuisse dicitur, reambulacione metali et separacionibus per metarum nouarum erecionibus vbi necesse foret ab aliorum possessionibus essent necessarie, quocirqua (!) amiciciam vestram petimus presentibus diligenter, quatenus vestrum hominem pro testimonio fidedignum transmittatis, coram quo Guke filius Pangracii de Garig vel Bartholomeus filius Matheus dicti Cheh de eadem, altero absente homo noster ad facies premissarum particularum possessionariarum eiusdem ecclesie beate virginis accedendo, conuocatis earum commetaneis et vicinis vniuersis ipsis presentibus per nouas et veteres suas metas vbi necesse fuerit nouas metas erigendo reambulet easdem reambulatasque et per nouarum metarum erecciones iuxta veteres vbi necesse foret separet et distingat a possessionibus aliorum, separatasque et distinctas eidem ecclesie beate virginis eo iure quo ad ipsum pertinere dignoscuntur relinquat optinendas et habendas, si non fuerit contradictum, contradictores vero si qui fuerint contra eundem fratrem Stephanum priorem ecclesie beate virginis antedicte ad nostram citet presenciam ad terminum competentem et post hec diem citacionis, terminum assignatum ac nomina citatorum cum cursibus metarum domino[1] nostro duci vel[1] nobis amicabiliter rescribatis. Datum Zagrabie, in vigilia festi natiuitatis beati Johannis Baptiste, anno domini M^{0} CCC^{0} L^{0} tercio.

---

[1] Od „domino" dovle blijedom tintom iznad redka napisano.

Na hrptu: Viris discretis et honestis capitulo Chasmensis ecclesie, amicis suis reuerendis pro fratre Stephano priore ecclesie beate virginis de heremo de Garyg super reambulacione quarundam particularum terre ecclesie antedicte.

Original na papiru u kr. ugar. držav. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 35.204. — Stara signatura: Acta monast. de Garig. fasc. 1. no. 40.

Na hrptu se razabire pečat, kojim bijaše listina zatvorena.

137.

1353, 5. jula. U Čazmi.

Kaptol čazmanski omedjašuje neke posjede garićkoga samostana.

Nos capitulum Chasmensis ecclesie memorie commendantes significamus quibus expedit vniuersis presencium per tenorem, quod religiosus vir frater Stephanus prior Heremitarum ecclesie beate virginis de montibus Garigh suo ac sui conuentus nomine per litteras magnifici viri domini Nicolai bani illustris principis domini Stephani tocius Sclauonie, Croacie et Dalmacie ducis a nobis humiliter requirendo postulauit ad reambulandas, limitandas et separandas quasdam particulas possessionarias prefate ecclesie beate virginis iuxta veteres et antiquas metas earundem, nouas circa easdem vbi necesse fieret erigendas, vnum ex nobis virum ydoneum cum homine eiusdem domini bani, ut est moris et consuetudo in talibus pro testimonio destinare curaremus, quorum peticionibus iustis et congruis annuentes, maxime quia ipse particule possessionarie olym per quosdam nobiles ob respectum salutis ipsorum et spem beatitudinis eterne, per evidenciam plurimorum efficacissimorum instrumentorum tradite iusto tytulo fore reperiebantur, cum Gyuke filio Pangracii homine supradicti domini Nicolai bani, prout in suis litteris plenius specificabatur, discretum virum magistrum Johannem notarium, socium et concanonicum nostrum ad premissa exsequenda, facienda et peragenda pro testimonio duximus transmittendum, qui quidem homo ipsius domini bani et socius noster iamdicti demum pariter ad nos reuersi concorditer ac voce vnanimi nobis retulerunt, quod sicut iidem pluribus diebus inhibi (!) permanendo, easdem, presentibus videlicet Johanne filio Nicolai filii Vgrini, Benedicto filio Sciuilan, Nicolao et Johanne filiis Johannis dicti Angel et Wlkan officiali magistri Petri dicti Castellan in persona eiusdem domini sui inhibi comparenti absque contradiccione aliquali, ymmo pocius ex consensu et beneplacito eorundem

vt est premissum, iuxta ueteres metas et antiquas nouas vbi necesse fuit erigendo reambulassent et separassent ab aliorum possessionibus hoc ordine pacifice et quiete in scriptis demonstrassent, taliter distinguntur: Prima meta incipit ab oriente in arbore tul cruce signata et meta terrea circumfusa, abhinc per uiam versus meridiem circa metas terre filiorum Johannis Angel dicti venit ad metam terream, inde vertitur ad orientem ad arborem gerthian cruce signatam et meta terrea circumfusam siccam in capite cuiusdam vallis, ibique cadit in eandem vallem et per ipsam vallem infra circuendo in bono spacio venit ad aliam siccam vallem per quam asscendit uersus occidentem ad arbores tul cruce signatas, meta terrea circumfusas circa terram Johannis filii Nicolai, inde uersus meridiem in via per uerticem montis ad arborem tul cruce signatam noua et antiqua consignatam, inde vadit ad arborem harazt cruce signatam, meta terrea circumfusam, deinde circa vineam eiusdem Johannis filii Nicolai et cadit ad metam terream, inde vertitur versus occidentem per arbores harazt successiuas et cruce signatas cadit in vallem ad arborem naar cruce signatam, deinde ad dumum auellanarum meta terrea circumfusum, inde vadit per uiam ad arborem nucis cruce signatam, ab hinc transeundo inter duas arbores nucis cadit in fluuium Gresencha de subtus molendinum eiusdem ecclesie et per ipsum fluuium Gresenche versus aquilonem in bono spacio, ex hic ad capud(!) cuiusdam fossati in quo ducitur aqua uersus molendinum iamdictum et ibi est dumus auellanarum meta terrea circumfusus, inde ad arborem piri siluestris cruce signatam, inde per viam per metam terream, ab hinc ad montem per arbores tul successiuas et cruce signatas peruenit ad metam terream inter duas vineas, quarum vna est Johannis filii Nicolai et altera eiusdem ecclesie, inde exit ad arborem harazt cruce signatam et meta terrea circumfusam, inde supra per antiquam viam venit ad arborem tul cruce signatam et meta terrea circumfusam, deinde supra in eadem via circa metas Johannis filii Nicolai, inde ad duas arbores tul cruce signatas, metis terreis circumfusas, inde circa vallem ad arborem tul cruce signatam, meta terrea circumfusam, inde per uiam ad calische, inde per arbores tul cruce signatas et metis terreis circumfusas, inde ad uallem similiter per arbores tul successiuas cruce signatas intrat in ryuulum Sumethy[1] et per ipsum descendendo cadit in fluuium Gresencha et per ipsum fluuium Gresencha supra ad metam terream circa fluuium Gresencha, deinde per ipsum eundo versus occidentem exit ad metam terream, deinde per uallem supra ad arbores haas et tul cruce signatas et metis terreis circumfusas, inde ad viam, que via separat

---

[1] Sumechy?

metas filiorum Stephani de Monozlou a terra Gresence ubi sunt arbores harazt cruce signate, meta terrea circumfuse, et per eandem viam vadit in montem Babinagora in longo spacio et venit ad magnam viam que vadit versus Monozlou de Garigh et per ipsam viam in montibus procedendo in longo spacio versus orientem et nullumque transiens ryuulum peruenit ad aliam viam que diuidit terram Gresenche a terra castri Berschenouch et uenit ad arborem bukeucha dictam, inde per montem declinat in via ad dexteram partem et venit ad locum qui dicitur Komoschinobrou ubi est arbor tul et haas cruce signata et meta terrea circumfusa, inde descendit in vallem versus orientem et venit per eandem vallem et cadit in ryuulum Sumethy inter duas arbores byk cruce signatas, deinde per ipsum ryuulum infra descendendo peruenit ad quandam vallem et exit per ipsam et cadit supra uersus orientem ad magnam viam ubi arbor tul cruce signata et meta terrea circumfusa, inde per eandem magnam viam vadit et peruenit ad priorem metam et sic terminantur. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam presentes ad peticionem predicti fratris Stephani prioris concessimus litteras sub apensione nostri sigilli communitas. Datum feria sexta proxima [ante] octauas festi beatorum Petri et Pauli apostolorum, anno domini M^{0} CCC^{0} quinquagesimo tercio.

Na hrptu bilješka: Super ereccionibus metarum.

Original na pergameni u kr. ugar. drž. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 35.207. — Stara signat.: Acta monast. Garig. fasc. I. no. 41.

Na listini visi zelena i žuta svilena vrvca bez pečata.

Fejér Cod. dipl. Hung. IX. 2., p. 262.—266.

138.

1353, 8. jula. U Dubrovniku.

Nadbiskup dubrovački izriče osudu nad svećenikom Andrijom, što je oštetio Lastovo i Lastovčane.

In Christi nomine amen. Anno incarnationis eiusdem millesimo trecentesimo quinquagesimo tertio, die octavo mensis iuli, sexte indictionis. Reuerendus in Christo pater et dominus, dominus Helias dei et apostolice sedis gratia archiepiscopus Ragusinus sedens pro tribunali tulit diffinitiuam sententiam tenoris et continentie subsequentis. Nos Helias dei et apostolice sedis gracia archiepiscopus Ragusinus vniuersis et singulis presentis nostre diffinitiue sententie seriem ispecturis(!) et audituris facimus fore notum, quod die uicesimo secundo mensis madii nuper

elapsi, eiusdem indictionis, dominus Jacobus de Altomonte comes insule Laguste et maior ac sanior pars hominum ipsius insule coram nobis presentialiter constituti conquesti fuerunt de presbytero Andrea de Sczegna de Ragusio cappelano ipsius insule de Lagusta, eundem de infrascriptis excessibus et criminibus accusando, uidelicet, quod ipse presbyter Andreas tenetur dare comuni Laguste propter tenutam insule Caccie perperos septuaginta. Item, quod idem presbyter Andreas accepit de denariis comunis ipsius insule qui soluebantur per homines de Lagusta Dobroe comerciario pro ordeo empto per ipsum comune cum suis fraudibus perperos septuaginta. Item, quod anno presenti, sexte indictionis iam dicte abstulit de nido comunis de Lagusta falcones duas et terciolos quattuor. Item, quod dictus presbyter Andreas uendidit quodam barcosium quibusdam nobilibus de Ragusio congnominatis de Gambe (!), cuius barcosii Marinus de Malandrino de eadem insula habebat tertiam partem et nichil dedit exinde dicto Marino pro porcione sua. Item, quod idem presbyter Andreas abstulit uiolenter a Jacobo de Gisla de eadem insula tantum ligneaminis quid ascendit ad ualorem perperorum uiginti. Item, quod uiolenter etiam abstulit omnia ligneamina que duodecim homines de Lagusta habuerunt pro eorum auxilio exibito Tomasio Bono in quadam naui ipsius Tomasii fracta in postu Natenceti. Et nichil dictis hominibus exinde soluit. Item habuit a Cipriano de eadem insula de ligneamine uiolenti pretium perperorum quatuor. Item, quod prefatur presbyter Andreas uiolenter tenuit et possedit possessionis (!) Martini Spaletti de eadem insula annis quattuor, accipiendo exinde reditus et pronentus et nichil dedit de hoc Martino prefato et quod idem presbytero mutuatus fuit quedam barca per comune . . . Treguriense et ipse iuit Sibinicum et Radochnam canonicum, Cusmam Pribchich, Milach et Drasum fabrum, qui suo amore associauerant ipsum, dimisit in Tragurio, pro qua dimissione expenderunt perperos quinque. Item tenetur soluere pro dampno quod fecit barce comunitatis perperos tres. Item, quod dictus presbyter Andreas habuit mutuo vnam fornacem calcis ab vniuersitate predicta, promittendo se faciendum fieri aliam similem expensis propriis et assignare vniuersitati iam dicte. Item quod dictus dompnus Andreas tenetur dare Bosech Prodani Stanich, cui dedit in vxorem quandam affinem suam, pro dote ipsius eidem Bosche promissa perpera uiginti quinque, et de multis aliis excessibus, quibus perpetuum silentium inponimus, quia probatione legitima caruerunt. Citatoque eodem presbytero Andrea et coram nobis infra annum personaliter comparente interrogato super premissis capitulis et eadem penitus denegante, datoque termino ad aprobandum predicta Marino de Malandritio dicti comitis

et vniuersitatis procuratori legitime constituto, citatis infra terminum, testibus iuratis et diligenter examinatis atque eorum dictis et depositionibus de consensu et uoluntate partium perpetuatis, datoque utrique parti termino ad recipiendam copiam de premissis, eidemque presbytero ad opponendum et allegandum; tandem presentibus partibus atque sententiam postulantibus ad hoc termino constituto, nos qui supra archiepiscopus memoratus, quia inuenimus, plene et legitime probatum esse de omnibus et singulis supra dictis„ idcirco Christi nomine inuocato in hiis scriptis per ea que nobis constant dicimus, pronuntiamus ac sententialiter condempnamus eundem presbyterum Andream ad restitutionem, traditionem et assignationem pecunie et rerum omnium predictarum ipsi comuni Laguste et hominibus supra dictis, hinc ad duorum mensium spacia integraliter facienda. Unde ad futuram rei memoriam predictique comunis et hominum certitudinem et cautelam prefatam sententiam per Theodorum Scolmafogiam notarium iscribi fecimus et mei sigilli appensione muniri. Data, lata et pronunciata nostro in archiepiscopali palatio Ragusino, predicto autem mense, indictione et die, presentibus dompno Jacobo Descio, canonico Ragusino, presbytero Marino de Dulcinio et Staniceto de Dragouach de Ragusio.

(Signum not.)

Et ego predictus Theodorus imperiali auctoritate notarius, predictis interfu . . . .

Original u dubrovačkom arkivu. — Zbirka Saec. XIV.

139.

1353, 25. jula.

Kaptol sv. Ireneja srijemskoga na posredovanje Andrije bana mačvanskoga čini obhodnju posjeda Jakoda i Bankovaca za Ladislava Tomina.

Vniuersis Christi fidelibus presentem paginam inspecturis capitulum ecclesie sancti Irinei martiris salutem in eo qui operator est salutis in medio terre. Ad vniuersorum tam presencium quam futurorum noticiam harum serie volumus peruenire, quod cum nos ad legitimam peticionem magnifici viri Andree bani de Machou et inter ceteros suos comitatus comitis Sirmiensis litteratorie nobis per Ladislaum filium Thome de Bankouch porrectam, cum Gaal de Boldyan homine ipsius Andree bani ad hoc deputato nostrum hominem, discretum virum

dominum Nicolaum presbiterum chori ecclesie nostre predicte equales medietates possessionum Jakody et Bankouch vocatarum in dicto comitatu Sirimiensi habitarum nomine iuris hereditarii ipsius Ladislai filii Thome recapiendas et contradictore non apparente eidem eo iure quo ad ipsum pertinere dinoscuntur statuendas pro fidedigno testimonio duxissemus transmittendum, demum iidem, videlicet ipsius Andree bani et noster homines ad nos reuersi nobis vniformiter voce consona retulerunt, quod idem homo memorati domini Andree bani nostro testimonio presente predicto, feria quinta proxima ante festum beate Marie Magdalene proxime preteritum vniuersis vicinis et commetaneis dictarum possessionum et specialiter celerario seu procuratore religiosi viri domini fratris Judocy abbatis de Varadino Petri, Petro filio Nicolai de Guma, Johanne filio Stęphani de eadem, vicinis videlicet et commetaneis dicte possessionis Bankouch, item Gregorio, Barnaba et Andrea de Laboday et Johanne filio Mark dicti Durgon de Voswar, contiguis vicinis et commetaneis prenotate possessionis Jacody legitime conuocatis et presentibus Matia aut Jacobo, Ladislao et Thoma filiis Tonk ac nobile domina relicta eiusdem Tonk, matre scilicet prenominatorum Ladislai et Thome, illic tribus diebus continuis, quibus super facie earundem possessionum ob maioris iusticie euidenciam et iuxta regni consuetudinem legem prestolantes perstetissent vocatis, sed ipsis venire rennuentibus equales medietates dictarum possessionum Bankouch et Jakody vocatarum a parte occidentis adiacentes, quas idem Ladislaus filius Thome suas esse hereditaras allegans demonstrasset et prenotati vicini et commetanei sui ipsius esse et fuisse et iure hereditario sibi pertinere debere asseruissent, memorato Ladislao filio Thome eo iure et ea plenitudinis quantitate, quemadmodum sibi dinoscuntur pertinere perpetuo possidendas statuisset et pacifice ac quiete reliquisset nullo contradictore existente. In cuius rei memoriam perpetuamque firmitatem presentes concessimus litteras nostras priuilegiales pendentis sigilli nostri munimine roboratas et alphabeto intercisas. Datum feria quarta proxima post festum beate Marie Magdalene prenotatum, anno domini M⁰CCC⁰L⁰ tercio; discretis viris Dominico preposito, Jacobo cantore, Matheo custode Alberto, de Abana et Gregorio de Pazzauia archydiaconis, ceterisque canonicis in eadem ecclesia deo iugitur famulantibus et deuote.

Iz originalnog prijepisa konventa sv. Irineja od 9. oktobra 1379. na perg. u kr. ugar. držav. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 33.599. — Stara sign. N. R. A. fasc. 1510. no. 43.

140.

1353, 8. augusta. U Dubrovniku.

Obveza radi isplate duga.

In nomine Christi amen. Hec est copia infrascripte scripture uiue et non cancelate facte manu Soffredi olim iurati notarii comunis Ragusii et existente in subscripta forma de libro notarie per me notarium infrascriptum: Anno domini millesimo trecentesimo quinquagesimo tertio, indictione sexta, die octauo mensis augusti. Ego quidem Prode de Budaçia confiteor, quod super me et super omnia bona mea Grube de Marino de Grubessa et Marino de Slauze yperperos ducentos septuaginta quattuor soluendo usque ad festum sancti Michaelis proximum yperperos quinquaginta et sic omni uindemia yperperos quinquaginta usque completam solutionem. Hec autem carta nullo testimonio rumpi possit. Ser Pale de Resti iudex et Andreas de Lucaro testis. Cassa ista carta pro medietate quam contingit Marino de Slauçe.

(Sign. not.)

Ego Theodorus Scolmafogia de Brundusio iuratus cancelarius et notarius comunis Ragusii prout inueni in scriptum manu predicti Soffredi scripsi et puplicaui.

Ovjerovljeni prijepis u dubrovačkom arkivu. — Zbirka saec. XIV.

141.

1353, 12. augusta. U Zagrebu.

Nikola ban odgadja rok rasprave izmedju Pavla sina Pavlova Leukusa sina Petrova.

Nos Nicolaus tocius Sclauonie et Croacie banus damus pro memoria, quod causam quam magister Paulus filius magnifici viri Pauli quondam[1] magistri tauarnicarum reginalium, pro quo Lad[islaus] filius Turcech cum litteris procuratoriis capituli Boznensis astitit contra Leukus filium Petri personaliter astantem iuxta, continenciam aliarum litterarum nostrarum proro[gatoriarum] in octauis festi beati Jacobi apostoli mouere habebat coram nobis, de uoluntate procur[atoris] predicti magistri Pauli et antedicti Leukus ad octauas festi beati Mich[aelis] archangeli

[1] Iznad linije.

nunc venturas statu sub priori perhemptorie duximus prorogandam. Datum Zagrabie, duodecimo die termini prenotati, anno domini MCCC°L° tercio.

Na hrptu: Pro Leukus filio Petri contra magistrum Paulum filium Pauli quondam bani ad octauas festi beati Michaelis archangeli prorogatorie.

Original na papiru u knjižnici narod. muzeja u Budimpešti a. 1353.; bivša zbirka Jankovićeva.

Na hrptu vidi se trag malena okrugla pečata u običnom vosku, kojim bijaše listina zatvorena.

142.

1355, 15. augusta. U Budimu.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski nalaže Stjepanu županu županije zaladske, neka zaštiti malodobne sinove Gjure od Resnika.

Lodovicus dei gracia rex Hungarie fideli suo magistro Stephano filio Mykch quondam bani comiti Zaladyensi salutem et graciam. Conqueritur nobis nobilis domina relicta Georgii filii Nicolai de Reznik in sua ac Petri et Johannis filiorum suorum in personis, quod quidam proximi sui et specialiter Stephanus filius Olyueri, Clemens filius Salamonis, Dominicus filius Gregorii et Nicolaus filius Michaelis in possessionibus eorum paternis et in possessione ipsorum Reznik ac Cheplak necnon Zenthgyurgh de iuxta Zala, Barabas et Iseufelde de iuxta Kerka existentibus divisionem habere et acquirere niterentur, cum tamen iidem filii sui in tenera etate constituti, vt[1] dicta[1] domina referebat, essent constituti, et super hoc ipsi literas nostras haberent exemcionales, quas nobis eadem domina in specie presentavit. Vnde cum predicti Petrus et Johannes pueri in tenera etate sint constituti nec in eorum[1] causis quousque iidem legitimam et adultam perveniant in etatem, possint respondere. volumus et fidelitati vestre firmo regio sub edicto precipientes mandamus, quatenus predictos Petrum et Johannem pueros, ut est expressum in tenera etate constitutos, in nullis causis et specialiter in acquisicione divisionaria possessionum prescriptarum contra prescriptos Stephanum, Clementem, Dominicum et Nicolaum iudicare vel vestro astare iudicio compellere audeatis quoquomodo, ymo eosdem quousque

[1] Iznad linije.

iidem legitimam et adultam perveniant in etatem, ut pro se et per se in causis eorum respondere valeant, in pretactis eorum possessionariis iuribus conseruetis auctoritate nostra mediante. Datum Bude, in festo assumpcionis virginis Marie, anno domini M⁰CCC⁰L⁰ tercio.

Original na pergameni u biblioteci narod. muzeja u Budimpešti. Na hrptu vidi se trag pritisnuta malenog pečata kraljeva. Zala varmegye története I. p. 540.

143.

1353, 31. augusta. U Avignonu.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski i Elizabeta kći Stjepana bana bosanskoga stupivši u ženitbenu svezu a u rodu su u četvrtom koljenu mole papu za oprost.

Significant sanctitati vestre devoti filii Ludovicus rex Ungarie et Elizabet, nata nobilis viri domini Stephani ducis Boznensis, quod ipsi rex et Elizabeth ex certis causis sanctitati vestre exponendis scientes se quarto consanguinitatis gradu ex utroque parente fore coniunctos, matrimonium inuicem contrauerunt carnali inter eos copula subsecuta. Cum autem ex ipsorum separacione, si fieret, possent uerisimiliter grauia scandala prouenire, supplicant eidem sanctitati, quatenus ipsos ab excommunicationis sentencia, si quam ex premissis contraxerunt, absoluere et cum eis et [iam] dispensare dignemini, ut in sic contracto matrimonio licite ualeant remanere, prolem susceptam et suscipiendam etc. et cum aliis clausulis oportunis. Fiat et iniungatur eis salutaris penitencia per vicecancellarium arbitranda. G.

Datum apud Villam novam Avinionensis diocesis, II. kalendis, septembris anno primo.

Innocentii. VI. Reg. supplic. an. I. P. II. 24. fol. 76.

144.

1353, 16. septembra. U Zagrebu.

Kaptol zagrebački javlja banu Nikoli, da je Mate de Ran položio dopitanu mu prisegu.

Magnifico viri domino Nicolao tocius Sclauonie et Croacie bano amico [eo]rum reuerendo capitulum Zagrabiensis ecclesie se ipsos ad

ipsius beneplacita et mandata. Nouerit vestra magnificencia, quod cum iuxta formam et continenciam litterarum vestrarum Mike filius Mathei de Ran in octauis festi natiuitatis virginis gloriose nunc proxime preteritis coram nobis contra magistrum Petrum filium Ligeri comitem camerarum domini St[ephani] ducis, [ipse] met duodecim cum regni nobilibus sacramentum deponere debuisset super eo, quod ipse Mike cum suis complicibus sabbato proximo post festum diuisionis apostolorum nunc preteritum familiares ipsius magistri Petri, qui tunc denarios noue monete quinquaginta septem marcarum camere eiusdem domini ducis in [castr]o Crisiensi de mandato eiusdem magistri Petri domini eorum exposuerat ad cambium, non verberasset nec verberari [feciss]et, [nec] ipsam pecuniam per forenses omnino recipi et distrai(!) fecisset nec eundem magistrum Petrum vsque a[scens]um seu descensum cum ipsis forensibus hostiliter fuisset insecutus, nec ipsum et suos familiares predictos in[terfi]cere voluisset, tandem ipsis octauis aduenientibus predictus Mike [ipse] met duodecim cum regni nobilibus in ecclesia nostra maiori super omnibus premissis suum deposuit iuramentum, vt debebat, prout nobis hec omnia dominus Johannes custos ecclesie nostre, homo noster per nos ad hoc deputatus recitauit. Datum secundo die octauarum predictarum, anno domini M°CCC°L° tercio.

Original na papiru u kr. ugar. drž. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 35.858., nekoč bivša zbirka Kukuljevićeva.

Na hrptu vidi se trag pritisnuta šiljato ovalna pečata.

145.

1353, 16. septembra. U Budimu.

Stjepan herceg nalaže kaptolu požeškomu, da izvijesti o razmirici izmedju Nikole Ivakinova i Dominika Radinova.

Stephanus dei gracia tocius Sclauonie, Croacie et Dalmacie dux fidelibus suis capitulo ecclesie beati Petri de Posaga salutem et graciam. Dicit nobis Nicolaus filius Iwahun sua et Jacobi fratris sui in personis, quod ipsi una cum Dominico filio Radyn in lite existerent, et cum ipsi in quindenis festi natiuitatis beati Johannis Baptiste nunc preteritis in villa Kyrisoduarhel in sede iudiciara ad descensum ipsorum ire voluissent, prefatus Dominicus filius Radyn cum hominibus ad ipsum pertinentibus et specialiter unacum Moyus filio Alexandri, tunc legitimo procuratore ipsius Dominici existente, contra ipsos insurgendo manibus

armatis, evaginato gladio, nisi deo protegente se defendere potuissent, ipsos utique interfecisset; et quod idem Dominicus in oppositum et preiudicium molendini eorum in fluvio Desnyche vocato existentis aliud molendinum pro se preparari fecisset et construi, ac homines ad forum ipsorum in possessione Zenth Iwan celebrari consvetum venientes, in quindenis festi passce domini prefatus Dominicus transmissis suis famulis omnibus bonis et rebus eorum spoliari fecisset et denudari, lite tamen inter ipsos pendente. Retulit eciam prefatus Nicolaus, quod cum predictus Dominicus quoddam privilegium capituli ecclesie Chasmensis sub rotundo sigillo eiusdem confectum per ipsum Nicolaum in dicta sede iudiciaria coram iudicibus eorum ordinariis exhibitum nomine falsi privilegii recaptivasset, iidemque iudex et ceteri nobiles in ipsa adiudicacione consedentes, de falsitate et veritate dicti privilegii per ipsum capitulum Chasmense informari voluissent, idem Nicolaus suum factum per ipsum capitulum disscernendum[1] pro eo, quia ipsum suspectum haberent, se non admississet nec ipsam adiudicacionem fieri voluisset. Super quo fidelitati vestre firmiter precipiendo mandamus, quatenus vestrum mittatis hominem pro testimonio fidedignum, in cuius presencia Bartholomeus filius Mathyus (!) vel Stephanus filius Nicolai sive Nicolaus filius Stephani aut Thomas filius Johannis, an alter Johannes filius Gregorii, aliis absentibus homo noster, ab omnibus quibus decet et licet diligenter de premissis investigando, sciat et inquirat omnimodam veritatem, et post hec, prout vobis veritas constiterit premissorum, nobis fideliter rescribatis. Datum Bude, feria secunda proxima post festum exaltacionis sancte crucis, anno domini millesimo CCC° quinquagesimo tercio.

Iz originalnog prijepisa kaptola požeškoga od 23. oktobra 1353, u kr. ugar. državnom arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 4386. — Stara signat.: N. R. A. fasc. 575. no. 19.

Na hrptu se vidi trag pritisnuta šiljato-ovalna pečata, kojim bijaše listina zatvorena.

Nagy Cod. dipl. Andeg. VI. 120.—121.

[1] Iznad linije.

146.

1353, 19. septembra. U Kninu.

Na općem saboru bana Nikole obvezuju se knezovi krbavski Gjuro i Budislav u ime svih hrvatskih plemića, da će po odredjenom načinu plaćati desetinu kninskom biskupu.

Nos Nycolaus tocius Slauonie et Croacie banus memorie commendantes tenore presencium significamus quibus expedit vniuersis, quod cum in congregatione nostra generali de mandato et precepto excellentis principis domini St[ephani] dei gracia tocius Slauonie et Croacie atque Dalmacie ducis, domini nostri pro requirendis iuribus ducalis maiestatis vniuersis nobilibus ceterisque status, condicionis et preeminencie hominibus in dicto regno Croacie existentibus publica proclamatione facta feria secunda proxima post festum natiuitatis beate virginis, Tynynyo celebrata, venerabilis in Christo pater dominus frater Blasius dei et apostolica gracia episcopus Tynyensis inter alios causidicos nobiles consurgens exposuisset, quod nonnulli et specialiter cum armis sev sagitis seruire consweti nobiles et alii in detrimentum animarum suarum decimas suas in omnibus rebus decimalibus sibi et sue ecclesie predicte dare recusarent, et sic ipse et sua ecclesia predicta in suis iuribus ac reditibus dampnum et defectum non modicum paterentur. Quibus auditis nobiles viri comites Gregorius filius Curiacii de Corbauia et Budislaus Vgrini in propriis et omnium nobilium in dicto regno Croacie existencium personis exsurgentes ex aduerso retulerunt, quod predictas decimas dicte sancte Tynyensi ecclesie et eius episcopis iuxta conswetudinem eorum modo infrascripto dare et persoluere tenerentur. Singulis annis videlicet nobilis et possessionatus homo, qui decem vel quoscumque plures haberet iobagiones, ipse et vnus iobagio suus non pocior set (!) mediocris decimas dare non deberet, ceteri vero iobagiones sui decimas conswetas in rebus decimalibus dare et persoluere tenerentur; item qui quinque iobagiones haberet, solus ipse esset exceptus de solucione decime predicte, iobagiones vero sui per ordinem decimas suas dare tenerentur; item nobiles et possessionati homines infra quinque iobagiones habentes vna cum iobagionibus suis cum decimis conswetis tenerentur domino episcopo antedicto; deinde de decimis agnorum, edorum, apum, porcellorum a septenario numero vsque ad decimum numerum decime in specie exigerentur, infra vero numerum septenarium singulus vnus bolanch de quolibet agno et trunco apum; item de edo et porcello medius bolanch exigantur, de sedecim vero

agnis et edis et aliis rebus predictis decimari solentibus duo mediocres in specie exigantur; de viginti vero et ultra decime in specie exigantur et persoluantur; supanum vero in provincia sua sev districtu dominus episcopus eligendi et faciendi propriam habeat facultatem, quem ipse voluerit, prout hec iidem nobiles coram nobis dare et soluere spontanea assumpserunt voluntate. In cuius rei testimonium perpetuamque stabilitatem presentes eidem domino episcopo concessimus literas nostras priuilegiales pendentis et auttentici sigilli [nostri munimine roboratas. Datum in Tyninio, decimo die termini congregacionis nostre prenotate anno domini MCCCL^{0} tercio.

Iz originalne potvrde bana Nikole Zeča od 7. marta 1366. u arkivu kaptola u Senju.

Farlati Illyr. sacr. IV. p. 291.

Fejér Cod. dipl. Hung. IX. v. II. p. 273.—275.

Kukuljević Jura Regni II. 7.—8.

147.

1353, 20. septembra. U Senju.

Filip sin pokojnog suca senjskog Radoslava prodaje Elizabeti kćeri pokojnog bana Mladena neku zidanu kuću u Senju.

In Christi nomine amen. Anno a natiuitate eiusdem[1] millesimo trecentesimo quinquagesimo tercio, indictione sesta(!), die vigesimo septembris, in domo habitationis infrascripte domine comitisse, temporibus equidem domini Ludouici dei gracia regis, venerabilis patris domini[2]. Porthiue eadem gracia episcopi Segniensis, magnifici et potentis viri domini Bartholomei comitis Vegle, Vinodoli, Modrusse et Gacche et ciuitatis Segnie domini generalis, ac sapientum virorum dominorum Demini Jacobi et Dessignie iudicum ciuitatis. Actum Segnie in loco predicto, presentibus dominis iudice Demino et iudice Dessigna, Andrea notario condam Francisci de Feraria, ciuibus et habitatoribus Segnie et aliis pluribus testibus ad hoc vocatis, habitis et rogatis. Ibique dominus Philipus olim iudex filius condam domini Radosclaui olim iudicis ciuis Segnie per se suosque heredes, posteros et successores iure proprio et iuramento dedit, vendidit, alienauit et tradidit egregie domine di[cte Heliza]beth comitisse Vegle. nate condam domini Mladini banii

[1] Slijedi precrtano currente.
[2] Slijedi precrtano fratris.

pro se suisque here[dibus] et succe[ssoribus] recipienti et ementi unam domum lapideam et muratam . . . . [Seg]nie prope domum domini Gregorii comitis de Bussano ab uno latere et apud domum que fuit condam Carlaçe, a tercio latere est uia publica, a quarta vero parte versus mare est spacium Campusii vel apud alios si qui sunt veriores confines, ad habendum, tenendum, possidendum, vendendum, alienandum, pro anima et corpore indicandum et quidquid ei et suis heredibus de dicta domo et suis pertinenciis deinceps placuerit perpetuo faciendum, cum ingressibus et egressibus suis in vias publicas et cum omnibus et singulis suis pertinenciis, coherenciis, adiacenciis, proprietatibus, utilitatibus et quolibet iure suo ad dictam domum spectantibus et pertinentibus quoquo modo, pro precio et nomine precii centum et quadraginta ducatorum de auro bono iusti et legalis ponderis, quod precium item totum dictus venditor confessus, contentus et vere manifestus fuit de dicta domina comitissa habuisse et integre recepisse, omni excepcioni iuris aut facti renuncians dictus venditor, qua contradicere posset; remittens insuper dictus dominus Philippus per se suosque heredes et successores ipsi domine Helisabeth comitisse pro se suisque heredibus et successoribus stipulanti de dicta domo uel suis pertinenciis ei vel suis heredibus litem, questionem, controversiam vel molestiam aliquam ullo tempore non inferre nec inferenti consentire, set(!) dictam domum cum suis pertinenciis tam in proprietate quam in possessione ab omni et quolibet homine, persona, colegio, uniuersitate legitime defendere discalumpniare, auctorizare et disbrigare suis propriis sumptibus et expensis; et dictam venditionem et omnia et singula suprascripta et infrascripta perpetuo firma et rata habere et tenere, attendere, obseruare et adimplere, et non contrafacere uel uenire per se uel per alium aliqua racione, causa, fraude, dolo uel ingenio de iure uel de facto, sub pena dupli tocius dicti precii stipulacione promissa et reffectione omnium dampnorum, expensarum et interesse litis et extra et sub obligatione omnium suorum bonorum mobilium et immobilium, presencium et futurorum; cuius quidem pene medietas curie coram qua questio fieret de premissis et alia medietas deueniat dicte domine comitisse; qua pena commissa, soluta uel non soluta, nichilominus presens instrumentum et omnia in eodem contenta optineant plenum robur. Et ad maiorem cautelam venditio dicte domus preconiçata fuit quatuor diebus dominicis secundum consuetudinem Segnie.

(Drugi rukopis).

† Ego iudex Bartollus manu missi.

(Signum not.).

Ego Bonacursius de Foro ciuitatis Belluni et imperiali auctoritate notarius et nunc communis Segnie officialis iuratus, hiis omnibus interfui et rogatus scribere scripsi, publicaui, meoque solito signo cum proprio nomine roboraui.

Original u arkivu samostana na Trsatu.

148.

1353, 29. septembra.

Nikola biskup zagrebački podjeljuje županu Ivanu predij Brest.

[N]os Nicolaus dei et apostolice sedis gracia episcopus ecclesie Zagrabiensis auleque regie vicecancellarius memorie commendantes tenore presencium significamus quibus expedit vniuersis, quod nos tum utilitate ecclesie nostre pensata, tum eciam seruiciis et sincerissimis complacenciis nobilis viri, comitis Iwan filii Iwan de comitatu Zagrabiensi, quibus idem ecclesie nostre et nobis studiose se reddidit gratum et acceptum, recensitis, sperantes per ipsum ecclesie nostre nec non eciam ecclesie Thoplicensi maiora inposterum seruicia exhiberi, quandam terram ad possessionem Brezt pertinentem ex ista parte fluuii Culpa existentem habitatoribus destitutam, quam nos a predicta ecclesia Thoplichensi(!) more prediali obtinemus sub eisdem modis et condicionibus, quibus eandem nos ab eadem ecclesia conseruamus, dedimus et contulimus more prediali dicto comiti Iwan pacifice possidendam, tenendam et habendam, ita tamen, quod singulis annis in signum recognicionis dominii racione dicte possessionis in festo beati Martini confessoris duas marcas monete pro tempore currentis nobis vel successoribus nostris soluere teneantur; et nichilominus ecclesie nostre nobisque et successoribus nostris ipse et sui heredes debitam fidelitatem debeant obseruare, qui si meram fidelitatem non obseruarent vel dictas duas marcas in termino prenotato in singulis annis persoluere recusarent, ab omni iure dicte terre cadant eo facto et eadem terra iterato ad ecclesiam nostram deuoluatur. In cuius rei memoriam presentes eidem concessimus litteras nostras priuilegiales pendentis sigilli nostri munimine roboratas. Datum per manus honorabilis viri, magistri Johannis lectoris Agriensis et canonici dicte ecclesie nostre, cancellarii nostri, in festo beati Mychaelis archangeli, anno domini millesimo trecentesimo quinquagesimo tercio.

Original na pergameni u ark. nabiskupije u Zagrebu: Donationalia f. 7. no. 16.

Na listini visi o žutoj svilenoj vrvci ovalni pečat. Sam pečat otisnut je u crvenom vosku.

149.

1353, 1. oktobra. U Avignonu.

Inocencije VI. papa nalaže kanonicima kaptola trogirskoga, da izopće neke Lastovčane radi nasilja, što ga počiniše na popu Andriji.

Innocentius episcopus seruus seruorum dei, dilectis filiis . . . abbati monasterii sancti Johannis Baptiste et Thomazio Maticule ac Goislauo Slavchi, canonicis ecclesie Traguriensis salutem et apostolicam benedictionem. Grauem dilecti filii Andree de Scregna presbiteri Ragusini nuper recepimus querelam continentem, quod Prodanus Gerdetvemilich, Radinus Prodassich, Jacobus Gislich, Marinus Malandrinich, Martinus de Spale, Radoano Stauich, Stancho Bragoseuich, Cusma Brattoslauich, Bogdanus Brattoslauich, Drayce dictus Faber, Millath dictus Sartor, Sempho Gerdomilich, Marinus Radeslauich, Dragoslauus Uuetich, Juan Rathochouich, Zencho Rethoeuich, Dobretius Rathohonic, Steptho Rechoeuich, Sarci Pribieuich, Stepcho Rathohouich, Brachos Rechoeuich, Grupsa Scoychouich, Vidos Snedeieuich, Drusco Predauich, Priuaz Prodanich, Brattan chalegarius, Stoycho Dragoslauich, Bogdan Salich, Milco Cusetich, Bocssa Prodanich, laici, habitatores insule Laguste Ragusine diecesis in ipsum presbiterum ausu sacrilego iniectis manibus, dei timore postposito, temere violentis ipsum ceperunt et compedibus ferreis et carceri nequiter manciparunt et per plures dies detinuerunt etiam mancipatum, Jacobo de Montealto, laico, rectore, uicecomite nuncupato ac vniuersitate dicte insule fieri mandantibus, et post factum rata habentibus omnia supradicta, ipsius itaque presbiteri super hoc supplicationibus inclinati, discretioni uestre per apostolica scripta mandamus, quatinus si est ita, dictos sacrilegos, uidelicet singulares personas superius nominatas necnon omnes alios et singulos de vniuersitate predicta, quos inueneritis fuisse dicti sacrilegii precipuos patratores tamdiu appellatione remota excommunicatos publice nuncietis et faciatis ab omnibus arccius euitari, donec super his satisfecerint competenter et cum vestrarum testimonio litterarum ad sedem uenerint apostolicam absoluendi, et nichilominus dicto Andree contra vniuersitatem predictam faciatis super his iusticie complementum, non obstantibus felicis recordationis Bonifacii pape VIII., predecessoris nostri, qua cauetur, ne quis auctoritate litterarum sedis apostolice ultra vnam dietam a fine sue diecesis ad iuditium euocetur, et de duobus dietis in consilio et aliis quibuscumque constitutionibus in contrarium editis, per quas vestre iurisdictionis explicatio in hac parte valeat quomodolibet impediri, seu si aliquibus communiter uel diuisim a sede ipsa sit indultum, quod interdici, suspendi vel ex-

communicari non possint per litteras apostolicas, non facientes plenam et expressam ac de uerbo ad uerbum de indulto huiusmodi mentionem; quod si non omnes hys exequendis potueritis interesse, duo uestrum ea nichilominus exequantur. Datum Auinione, kalendis octobris, pontificatus nostri anno primo. Io. de Fulgineo.

Original u dubrovačkom arkivu, vrvce ostanci, ali pečata više nema. Rukopis Bullarium Ragusinum p. 290.—292. u kr. zem. arkivu u Zagrebu. Nota: Pendet bulla plumbea Innocentii papae sexti.

Farlati Illyr. sacr. VI. p. 128.—129.

150.

1353, 2. oktobra. U Avignonu.

Andreas de Seregna moli kanonikat u Dubrovniku.

Supplicat sanctitati vestre presbiter Andreas de Seregna de Ragusio que ciuitas Ragusii scita(!) est in Dalmacia in confinio territorii regis Rassie, archidiaconus Pedismontis et de vltra Brenta diocesis Paduana et canonicus Corçolanus, quatenus eidem specialem graciam facientes dignemini prouidere de canonicatu et prebenda ecclesie maioris Ragusine vacante in curia Romana per promocionem domini Helie de Seracha archiepiscopi Ragusini. Qui quidem canonicatus seu prebenda vacat, ut iam dictum est, in curia, iam sunt XI. anni, et hoc propter distanciam loci siue ciuitatis predicte et paupertatem dicti canonicatus nullum impetratorem siue impetrantem. Non obstante, quod obtineat archidiaconatum supradictum, cuius fructus annui redditus et prouentus XII florenorum summam non excedunt, cuius sit et est paratus ex nunc renunciare et renunciat in manibus sanctitatis vestre canonicatui Corczolano, quatenus melius poterit procurare utilitatem ecclesie Ragusine, vnde sumpsit originem et habitat, quatenus canonicatui Corczolano, qui est remotus a ciuitate sua, eidem omnibus non obstantibus et clausulis oportunis sibi super h[oc] certis executoribus deputatis. Fiat E. Et quod transeat sine alia leccione. Fiat E. Datum Auinione, VI. nonas octobris, anno primo.

Innocent. VI. Reg. suppl. an. I. P. II. 24. fol. 91.b.

151.

1353, 5. oktobra. U Pagu.

Testamenat Desimira Knežića.

1353., die 5. mensis octobris, Pagi. Pręsentibus Supano Dimineni iudice et Designa Damiani rogatis testibus et consiliariis. Ego Desimer Knesich de Pago iacens in lecto infirmus, sanus tamen mente dubitans ab intestato decedere facio tale meum ultimum testamentum, quo ego dimitto commissariam uxorem meam Lubislavam donatariam et usufructuariam bonorum omnium meorum mobilium et immobilium et medietatem borealem domus meę in qua nunc iaceo, reliquam vere medietatum ipsius domus pro decima parte bonorum omnium meorum dimitto Gregorio filio dilecto meo etc. Et si dicta uxor mea nuberet aut moreretur, volo, quod omnia bona mea universa tam mobilia quam immobilia, dicto decimo et dicto legato deducto, habeant equaliter filii mei: prędictus Gregorius, Georgius et Dominica, in quibus meos hęredes universales constituo etc.

Iz općinskog arkiva u Pagu. — Ruić Riflessioni sopra Pago. T. I. 245. Rukopis u arkivu jugoslavenske akademije u Zagrebu.

152.

1353, 5. oktobra. U Avignonu.

Inocencije VI. papa imenuje suce, da istraže neki nepravedni sud nadbiskupa dubrovačkoga.

Innocentius episcopus seruus seruorum dei dilectis filiis . . . abbati monasterii sancti Johannis Baptiste, et Thomasio Mathicule ac Goyslauo Slauchi, canonicis ecclesie Traguriensis salutem et apostolicam benedictionem. Peticio dilecti filii Andre de Scregna presbiteri Ragusini nobis exhibita continebat, quod olim Jacobo de Montealto rectore, uicecomite nuncupato et vniuersitate insule Laguste Ragusine diocesis falso suggerentibus uenerabili fratri nostro . . . archiepiscopo Ragusino, quod dictus Andreas duas aues falcones et terzuolos nuncupatas in nido dicte vniuersitatis consistentes et ad ipsam vniuersitatem et quoddam barcosium ad Martinum Malandrini laicum de dicta insula Laguste et quedam alia lignamina ad duodecim homines eiusdem insule predicte diocesis, quos minime nominabant, ut dicebant, spectantia uiolenter subtraxerat et quod in nonnullis pecuniarum summis tunc expressis vniuersitati predicte, ac

Zubriano Dabroichuich, Jacobo Gislic, Marino Malandrinich, Bochxe Prodanistauich, Radoba Marinich, Dragoslauo Vuitich, Radeno Petracich et Martino Spaletich laicis et Belze Boxoni de Ragusio mulieri in dicta insula commorantibus, prefate diocesis, ex diuersis causis etiam tunc expressis tenebatur, eaque ipsis restituere indebite recusabat, dictus archiepiscopus ad falsam suggestionem huiusmodi ex arrupto, nullaque super hiis cognitione prehabita, quanquam etiam sibi de predictis aliquatenus non constat, prout nec constare poterat, cum ea non essent notoria neque uera, dictum Andream propter hoc ad suam presentiam euocatum ad restituendum aues, barcosium, lignamina et pecuniarum summas predicta infra certum terminum tunc expressum, vniuersitati, laicis, hominibus et mulieri predictis per suam, ut dicebat, diffinitiuam sententiam nequiter condempnauit, a qua quidem sententia pro parte dicti Andree ad sedem fuit apostolicam appellatum; quocirca discretioni vestre per apostolica scripta mandamus, quatinus uocatis qui fuerint euocandi et auditis hinc inde propositis, quod iustum fuerit appellatione remota, usuris cessantibus, debito fine decernatis, facientes, quod decreueritis per censuram ecclesiasticam firmiter obseruari, non obstante felicis recordationis Bonifacii pape VIII. predecessoris nostri, qua cauetur, ne quis auctoritate litterarum sedis apostolice vltra vnam dietam a fine sue diocesis ad iuditium euocetur, et de duabus dietis in concilio generali et aliis quibuscumque constitutionibus in contrarium editis, per quas nostre iurisdictionis explicatio in hac parte valeat quomodolibet impediri, seu si aliquibus communiter vel diuisim a sede ipsa sit indultum, quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas, non facientes plenam et expressam ac de uerbo ad uerbum de indulto huiusmodi mentionem, quod si non omnes hys exequendis potueritis interesse, duo uestrum ea nichilominus exequantur. Datum Auinione, III. nonas octobris, pontificatus nostri anno primo. Io. de Fulgineo.

Original u dubrovačkom arkivu. — Zbirka Saec. XIV. — Vrvce ostale, ali pečat otpao.

Rukopis Bullarium Ragusinum p. 288.—289. U kr. zem. arkivu u Zagrebu. Notica: Pendet bulla plumbea Innocencii VI.

Farlati Illyr. sacr. VI. p. 129.

153.

1353, 21. oktobra. U Zagrebu.

Nikola ban odredjuje medje posjeda izmedju gradjana Virovitice i njihovih plemenitih susjeda: Blaža sina Vitalova od Liskovca itd.

Nos Nicolaus tocius Sclauonie et Croacie banus memorie commendantes tenore presencium significamus quibus expedit vniuersis, quod cum Johannes filius Jacobi villicus de Vereuche, Benedictus filius Dominici, Paulus filius Fabyani et Benedictus filius Petri ciues pro se et tota vniuersitate ciuium de eadem Vereuche vt actores iuxta continenciam priorum litterarum nostrarum modum et formam nostre iudiciarie deliberacionis exprimencium ab vna, Blasius filius Vitalis de Lyzkouch Laurencius filius Stephani de Lachchynk, Bokou filius Dyonisii, Johannes filius Martini, Nicolaus filius Deseu, Johannes filius Rubyn et Paulus filius Nicolai nobiles conuicini et commetanei eiusdem ciuitatis de Vereuche parte ab altera, in octauis festi natiuitatis virginis gloriose nunc proxime elapsis, presentibus magistro Cosma prothonotario et homine nostro ad hoc specialiter transmisso ac testimoniis honorabilis capituli ecclesie Zagrabiensis, scilicet domino Jacobo preposito et magistro Mychaele canonico, hominibus et testimoniis eiusdem capituli ad facies metarum eiusdem ciuitatis ac nobilium prescriptorum accedere et metas eiusdem ciuitatis, vicinorum et commetaneorum vniuersorum legittimis conuocacionibus factis iuxta seriem et formam priuilegii domine Marie quondam illustris regine Hungarie felicis memorie, in facie earundem metarum eorundem nobilium similiter in specie in facie metarum eorundem commissorum reambulare et cuilibet parti iuxta demonstracionem instrumentorum parcium ambarum sua iura relinquere et statuere, uel si aliqua particula uel particule inter partes iamdictas litigiosa remaneret, illam uel illas deum et eius iusticiam pre oculis habendo regali mensura mensurando uel visu considerando estimare et sic cuilibet parti sua iura statuere et relinquere et seriem totalis ipsius negocii ac processum partes in litteris eiusdem capituli Zagrabiensis ecclesie ad octauas festi beati Mychaelis archangeli inmediate successiue venturas nobis reportare debuissent. Quibus quidem octauis festi beati Mychaelis archangeli aduenientibus et occurrentibus, prenominatus Johannes villicus, Georgius filius Mychaelis et Benedictus filius Petri ciues predicte ciuitatis Vereuche pro se personaliter, pro predictis autem aliis ciuibus et hospitibus de eadem cum procuratoriis litteris nostris ex vna parte, ab altera autem prememorati Blasius, Laurencius, Bokou, Johannes, Nicolaus,

Johannes et Paulus ad nostram iudiciariam presenciam adeuntes, litteras prescripti capituli Zagrabiensis ecclesie sub vna forma vnoque tenore emanatas nobis demonstrarunt, que sua serie nos informabant eo modo, quod cum predictus magister Cosmas homo noster vna cum eisdem dominis Jacobo preposito et Mychaele canonico, testimoniis ipsius capituli Zagrabiensis ecclesie in pretactis octauis festi natiuitatis virginis gloriose et aliis diebus ad hoc necessariis ad facies metarum ipsius ciuitatis Vereuche ac possessionum eorundem nobilium accessissent, et ambe partes inibi eorum instrumenta in specie exhibentes, et cum ad metas inter ipsam ciuitatem et nobiles predictos positas et erectas accessisset, visisque et perlectis instrumentis ambarum parcium considerasset, de veritate et falsitate dictarum metarum reperisset, prout in ipsis priuilegiis vidisset contineri, licet omnino propter earundem metarum antiquitatem, vetustatem et destruccionem apparere in quibusdam locis non potuisset, ex eo quia a nonaginta quinque annis nulle erecciones et nouitates metarum, scilicet a data priuilegii dicte domine Marie regine usque ad hec tempora fuisse et renouasse non videbantur, ideo ambabus partibus consencientibus et volentibus, deum et eius iusticiam pre oculis habendo, taliter in facie ipsarum metarum inter ciuitatem et nobiles prescriptos existencium huiusmodi metas inter ipsas partes pro veris metis iuxta seriem preallegati priuilegii domine Marie regine dimisisset, ordinasset et erecxisset(!) ac cuilibet parti per distincciones et erecciones ipsarum metarum infradeclarandarum sua iura perpetuo possidere et habere relinquisset. Primo videlicet inter possessionem filiorum Rubin Byk vocatam prima meta incipit iuxta aquam Korenyk in quadam arbore piri sub qua est meta terrea, de qua vadit ad meridiem in paruo spacio et cadit in quandam viam que tendit de Aranyas in ipsam Vereuche et paruum eundo ad occidentem exit ad quandam arborem tul in quodam berch, deinde iterum ad occidentem eundo peruenit ad aliam arborem tul, de qua paruum eundo ad meridiem ad quendam monticulum Orynagoricha[1] vocatum et iterum ad meridiem eundo venit ad aliam arborem tul iuxta viam priorem, quam viam transit similiter ad meridiem, cadit in quandam aliam viam iuxta possessionem predicti Pauli filii Nicolai circa quandam siluam eiusdem. Item mete inter possessionem ipsius Pauli filii Nicolai sunt hec: Prima meta incipit in ipsa via iuxta dictam siluam suam, per quam viam tendit ad meridiem in aquam Grabrech vbi est meta terrea, quam aquam transit et cadit in viam, que tendit de Vaaska in Vereucham. Item mete inter possessionem Laurencii filii Stephani Kathynk vocatam sunt hec: Prima meta

[1] Orytnagoricha.(?)

incipit iuxta eandem viam vbi est meta terrea, inde ad meridiem tendendo peruenit ad quandam arborem haas sub qua est meta terrea, vbi est commetaneus magister Symon filius Mauricii, inde similiter ad meridiem per quoddam rubetum in magno spacio peruenit ad finem cuiusdam silue vulgo Erezcuyn vocate ad quandam metam terream, inde ad eandem partem eundo cadit in viam que tendit de sancto Georgio in Vereucham, quam viam transit similiter versus meridiem, peruenit ad quandam metam terream iuxta aquam Kopriuna et ibi cadit in ipsam aquam. Item mete inter possessionem Blasii filii Vitalis Topoloch vocatam sunt hec: Primo videlicet incipit prima meta in quadam via que tendit de villa Kanya in Vereucham vbi ipsam viam transit fluuius Thopoloch vibi(!) et meta terrea, in qua meta est quidam dumus ihar et per eandem viam eundo ad occidentem versus Vereucham in bono spacio cadit in portum fluuii Bersthanouch, inde per eundem fluuium contra cursum aque ad meridiem transeundo quandam sessionem antiquam Gyasteluk vocatam in magno spacio semper per cursum eiusdem aque peruenit in quendam alium portum ipsius fluuii Bersthanouch sub monte. Item mete inter possessionem Moykach, que est Bokou filii Dyonisii sunt hec: Incipit enim prima meta in ipso portu et exit ad dexteram ad occidentem, possessione dicti Blasii ex alia parte ipsius fluuii Bersthanouch, remanente vadit sub ipso monte per quandam viam ad quendam arborem pomi meta terrea circumfusam, inde per eandem viam ad occidentem peruenit ad terram filiorum Martini Martinouch vocatam. Item metas filiorum Martini, videlicet Dyonisii, Johannis et Laurencii non reambulassent, set iuxta tenorem priuilegii eorundem se submisisssent, prout in aliis litteris nostris priulegialibus inter eosdem emanatis plenius continetur. Item mete inter possessionem Nicolai filii Deseu sunt hec: Prima videlicet incipit in fluuio Zelna et exit de ipso fluuio et vadit directe per quandam possessionem Lypoa, antiquam viam sub monte et flectitur ad dexteram partem ad quoddam nemus spinarum, deinde directe ad aquam Vereucha et exit de ipsa aqua ad occidentem ad quandam viam magnam que tendit de Vereuche in Izdench et per eandem viam paruum eundo versus Lypoam peruenit ad quandam metam terream iuxta ipsam viam ex parte dextera erectam, quė distingit possessionem Lypoa et possessionem eiusdem Nicolai filii Deseu a possessione ciuium de Vereuche, possessione eorundem ciuium a principio inter ipsos nobiles semper ad dexteram remanente. Cumque nos visis et perlectis prememoratis litteris capituli ecclesie Zagrabiensis per partes iamdictas modo quo supra coram nobis in sede nostra iudiciaria exhibitis, partes iamdictas, scilicet Johannem villicum et alios ciues dicte ciuitatis Vereuche et nobiles ipsius comitatus superius

expressos coram nobis in ipsa sede nostra iudiciaria presencialiter astantes, de eo, vtrum in prescriptis metis, limitacionibus, distinccionibus et separacionibus ac ereccionibus metarum superius euidenter declaratarum per prefatum magistrum Cosmam prothonotarium et hominem nostrum ad hoc specialiter de curia domini nostri ducis et nostra modo pretacto destinatum, sub testimoniis et hominibus preallegati capituli Zagrabiensis ecclesie pro vtrisque partibus destinatis et transmissis, positis esse contenti et perpetuo easdem inter se duraturas habere et seruare ac ipsas metas per ipsum magistrum Cosmam de parcium voluntate erectas obseruare velint, nec ne, trinario numero prout nostro banatui incumbit officio requisitos habuissemus. Tandem prenominatus Johannes villicus cum ceteris ciuibus et hospitibus ciuitatis supradicte ex vna, ac prememorati nobiles, scilicet Blasius, Laurencius, Bokou, Johannes, Nicolaus, Johannes et Paulus parte ex altera per nos requisiti omnes supradictas, metas iuxta seriem priuilegii domine Marie quondam regine Hungarie et instrumentorum ipsorum nobilium per predictum magistrum Cosmam presentibus testimoniis dicti capituli Zagrabiensis ecclesie de ipsorum vnanimi voluntate ex nostra iudiciaria obtenta licencia posuisse et erexisse affirmarunt. Vnde quia prememoratos ciues et hospites ciuitatis de Vereuche ac eosdem nobiles ipsius ciuitatis in prescriptis metis, in quibus a quamplurimorum retrolapsorum temporum circulo in curia regia diuerse litis materie exorte et inter eos ventillate extiterant, premisso modo se submittendo vniformiter concordasse et coram nobis facie ad faciem concordare ex liberali voluntate iuxta seriem instrumentorum suorum reperiebamus, ideo nos iudiciaria auctoritate omnes et singulas metas inter ipsos ciues et nobiles, prout superius est expressum, positas et erectas ratificamus, acceptamus et presentis scripti patrocinio easdem perpetuo inter partes memoratas duraturas et valituras confirmamus et iuxta distincciones ipsarum metarum cuilibet parti sua iura perpetuo possidere et habere relinquimus, partibusque ambabus, scilicet cuilibet parti contra partem alteram vltra distincciones, limitaciones et cursus prescriptarum metarum, perpetuum silencium duximus inponendum. In cuius rei memoriam perpetuamque firmitatem presentes litteras nostras priuilegiales eisdem concessimus pendentis sigilli nostri munimine roboratas. Datum Zagrabie, sedecimo, die octauarum festi beati Mychaelis archangeli predictarum, anno domini MCCC^{0} quinquagesimo tercio.

Original na pergameni u kr. ugar. drž. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 33.408. — Stara sign.: N. R. A. fasc. 590. no. 27.

Na listini visi o svilenoj vrvci jasnoj, tamno crvene i žute boje, pečat utisnut u žuti vosak, a prilično istrošen.

154.

1353, 23. oktobra. U Požegi.

Kaptol požeški izvješćuje hercegu Stjepanu o raspri izmedju sinova Joakimovih i Dominika Radinova.

Excellentissimo domino eorum, Stephano dei gracia tocius Sclauonie, Croacie et Dalmacie inclito duci capitulum ecclesie beati Petri de Posaga oraciones in domino debitas, continuas et deuotas. Recepimus litteras vestre magnitudinis hunc tenorem continentes. *(Slijedi listina istoga Stjepana od 16. septembra 1353.)* Nos itaque mandatis vestre excellencie obedire cupienres, vt tenemur, secundum earundem litterarum vestrarum continenciam cum prenominato Thoma filio Johannis, homine vestre sublimitatis, nostrum hominem, magistrum Nicolaum scolasticum dicte ecclesie nostre, ad sciendum et exsequendum de premissis pro testimonio transmisimus, qui postmodum ad nos reuersi nobis concorditer retulerunt, quod, prout idem Thomas homo vestre celsitudinis presente dicto testimonio nostro a vicinis et commetaneis, nobilibus et aliis communibus hominibus illarum parcium, a quibus decuit et licuit diligenter inquirendo scire potuisset, scivisset, quod cum sepedicti Nicolaus et Jacobus filii Iwahun, in quindenis festi nativitatis beati Johannis Baptiste nunc preteritis in prescripta villa Keresodvorhel de sede iudiciuria ad descensum ipsorum ire voluissent, prenominatus Dominicus filius Radyn cum hominibus ad ipsum pertinentibus, et specialiter una cum Moyus filio Alexandri prenotato, qui tunc procurator ipsius Dominici extitisset, contra ipsos insurgendo ipsos interficere voluisset. Item eciam idem homo vestre sublimitatis, presente dicto nostro testimonio se asseruit scivisse, ut idem Dominicus in preiudicium et oppositum prescripti molendini eorumdem filiorum Iwahun in predicto fluvio Desnyche existentis, aliud molendinum pro se fecisset preparari, et quod homines ad forum ipsorum in supradicta possessione eorum Zenth Iwan celebrari consvetum venientes, in prescriptis quindenis festi pasche domini per suos familiares spoliari fecisset, lite pendente inter ipsos. Preterea idem homo vester presente dicto testimonio nostro eciam dixit se scivisse ab aliis hominibus, qui tunc in ipso iudicio fuissent, quod predicti Nicolaus et Jacobus filii Iwahun in pretacta adiudicacione, dum prememoratus Dominicus sepefatum priuilegium recaptivasset, se et suum factum racione ipsius privilegii discernendum ad ipsum capitulum ecclesie Chasmensis non commississent, pro eo, quia idem capitulum sibi pro suspecto habuissent, nec ipsum iudicium assumpsissent.

Datum feria quarta proxima ante festum beati Demetrii martyris, anno domini superius annotato.

Na hrptu: Excellentissimo domino eorum Stephano dei gracia tocius Sclauonie, Croacie et Dalmacie inclito duci pro Nicolao et Jacobo filiis Iwahun contra Dominicum filium Radyn inquisitor[ie].

Original na pergameni u kr. ugar. drž. arkivu M. O. D. L. no. 4386. — Stara sign. N. R. A. fasc. 575. no. 19.

Na hrptu se vidi trag pritisnuta šiljato-ovalna pečata, kojim bijaše listina zatvorena.

Nagy Cod. dipl. Andeg. VI. 120.—122.

155.

1353, 3. novembra. U Zagrebu.

Pred kaptolom zagrebačkim nagadjaju se Dominik Radenov i sinovi Joakimovi od Garića.

Nos capitulum Zagrabiensis ecclesie memorie commendamus per presentes, quod Dominicus filius Raden actor ab una parte, item Nicolaus et Jacobus filii Joachini filii Thome de Garigh ex altera in nostri presencia personaliter constituti retulerunt, quod ipsi super questione, que inter ipsos super possessione Podgoria vocata et eius pertinenciis vertebatur et vertitur, coram magnifico viro, domino Nicolao bano compromisissent et compromiserunt coram nobis comuniter in discretos viros dominum Jacobum prepositum ecclesie nostre et Johannem archidiaconum de Guerche, ac in magistrum Johannem filium Johannis filii Junk per predictum Dominicum nominatum et Dionisium de Chanouch, per predictos Nicolaum et Jacobum nominatum, non ut in arbitros, sed tamquam in iudices tali modo, quod, quitquid predicti boni viri inter ipsas partes visis ipsarum instrumentis et auditis proposicionibus tam de principali facto, videlicet de ipsa possessione, quam eciam de factis, que medio tempore ex premissis inter ipsas partes accidissent, iudicaverint, arbitrati extiterint et decreverint, utraque pars tenebitur acceptare et firmiter observare; quecunque vero parcium predictarum premissa non acceptaverit, pene quinquaginta marcarum parti eadem acceptanti, salva iudicis porcione, ante litis ingressum solvendarum subiaceat eo facto. Hoc expresso, quod cuiuscunque partis arbiter superius nominatus non concordaverit [in iudiciis] supradictis in premissis, illa pars in penis supradictis existat eo ipso obligata; quod quidem arbitrium, prout ipse

partes [allegauerunt] debet tractari et perfici cras et sequenti tercia feria et quarta absque dilacione ulteriori; que omnia predicti arbitri . . . . . prout ibi decretum fuerit, per eosdem tenebuntur seriatim recitare; quorum relacione se dicte partes submiserunt . . . . . . literas concedemus, ut coram dicto domino bano cum eisdem compareant finaliter super his discussionem recepture. Da[tum die domini]co proximo post festum omnium sanctorum, anno domini M°CCC°L° tercio.

Original na papiru na ovećem mjestu krnji u kr. ug. drž. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 4398. — Stara signatura: N. R. A. fasc. 1537. no. 75.

Na hrptu se vidi trag šiljato-ovalna pritisnuta pečata.

Nagy Cod. dipl. Andeg. VI, 129.

156.

1353, 4. novembra. U Kotoru.

Radoslav Stanislavić obvezuje se, da će platiti Simi Luki Bolici neku svotu novaca.

In Christi nomine amen. Anno eiusdem natiuitatis millesimo trecentesimo quinquagessimo tercio, indiccione sexta, die quarto nouembris. Ego Radoslauus Stanislauich de Grisari[1] confiteor me debere dare Syme Luçe Boliçe perperos quadringentos et duos cum dimidio venetorum grossorum, quos obligor sibi soluere vsque ad quinque menses proximos venturos et de presenti viagio; sin autem quod sint in pena de quinque in sex per annum super me et omnia bona mea. Actum Cattari, in presencia iurati iudicis Dragonis Marci Dragonis et auditoris Mathei Bexati. (!)

Ego Bartholomeus Andree de Tribubaxilicis de Padua puplicus imperiali auctoritate et nunc communis Catarensis iuratus notarius hiis omnibus interfui, rogatus scribere scripsi et publicaui.

(Signum not.)

(Drugi rukopis).

Ego Drago Marci Dragonis iuratus iudex.

(Drugi rukopis).

Ego Matto Bixanti auditor.

Original na pergameni u arkivu jugosl. akademije u Zagrebu: Diplomata 1353.

---

[1] Grisaci (?).

*

157.

1353, 14. novembra. U Avignonu.

Inocencije VI. papa nalaže nadbiskupu dubrovačkomu, neka pomaže pridobiti neka dobra biskupu kasinskomu, što ih ima u gradu Dubrovniku.

Innocentius episcopus seruus seruorum dei. Venerabili fratri . . . archiepiscopo Ragusino, salutem et apostolicam benediectionem. Venerabilis fratris nostri Francisci episcopi Casinensis, penitenciarie nostre curam gerentis, habet expositio facta nobis, quod ecclesia Casinensis habet a tempore, de cuius contrario memoria hominum non existit, in tuis civitate ac diocesi Ragusina bona quedam valentia ultra trecentos florenos in redditibus annuatim, que nonnullorum effrenis ambitio, diu est, occupavit et detinet occupata in salutis eorum dispendium et grave preiudicium episcopi et ecclesie predictorum. Eandem igitur ecclesiam, monastice religionis matrem, pro reverencia beati Benedicti uenerabilis confessoris, cuius ecclesia ipsa prima plantatio noscitur et insignitur vocabulo, cuiusque corpus requiescit in illa, et consideratione ipsius episcopi, cui nos obsequiorum eius grata prestatio ad rependia obligat favore apostolico prosequentes, fraternitatem tuam attente rogamus, quatenus procuratori eiusdem episcopi circa recuperationem bonorum huiusmodi pro nostra et apostolice sedis reverencia et consideracione iusticie sic faveas et assistas, quod quantum apud te precum nostrarum primicie favoris invenerint, effectus operis indicet, ut huiusmodi precibus preceptum mandati strictioris adiicere non sit opus. Datum Avinione, XVIII. kalendis decembris, pontificatus nostri anno primo.

Theiner Mon. Slav. Mer. I. no. 306. str. 225. — Iz reg. an. I. ep. 217.

158.

1353, 27. novembra.

Stjepan herceg hrvatski potvrdjuje na molbu Nikole sina Mikina listinu bana Nikole od 6. jula 1346., kojom dobiva spomenuti Nikola plemstvo.

Stephanus dei gracia eorumdem regnorum Sclauonie, Croacie et Dalmacie dux omnibus Christi fidelibus presentibus et futuris noticiam

presencium habituris salutem in domino semperternam. Vt ea que aguntur in tempore inviolabiliter apud posteros perseuerent, litterarum testimonio solent perhempnari Proinde ad vniuersorum noticiam harum serie volumus peruenire, quod Nicolaus filius Myke filii Matheus in nostram accedendo presenciam exhibuit nobis quoddam priuilegium Nicolai bani priori et antiquo sigillo suo consignatum super exempcione et translacione a iobagionatu castri Crisiensis factam confectam tenoris infrascripti, petens nostram serenitatem humiliter et deuote, vt ipsum priuilegium domini Nicolai bani et exempcionem ac translacionem a iobagionatu ipsius castri expressam in eodem acceptare, aprobare et ratificare, nostraque auctoritate ducali eidem et suis posteritatibus dignaremur confirmare. Cuius tenor talis est: *(Slijedi listina od 6. jula 1346.)* Nos itaque iustis et iuris consonis peticionibus eiusdem Nicolai filii Myke nobis porrectis iam dictum priuilegium dicti domini bani super dicta exempcione et translacione a iobagionatu ipsius castri Crisiensis rite et legitime ac sine omni suspicione emanatum fore conspicientes, quoad omnes sui continencias de verbo ad verbum presentibus insertum, simul cum prenominata exempcione per eundem dictum dominum banum expressam in eodem gratanter acceptamus, aprobamus et ratificamus ducalique auctoritate eidem Nicolao filio Myke nec non Gregorio fratri suo ex nostra gracia pro suis fidelibus seruiciis, exempcionem annuentes prenotatam ita, ut et ipse vna cum possessionibus suis a iobagionatu et castro modo simili exemptus et in cetum ac numerum nobilium regni collocatus et agregatus per nos habeatur, ac more ipsius domini bani eosdem a dicto iobagionatu honere, seruicio et solucione qualibet ipsius iobagionatus castri predictos Nicolaum et Gregorium filios Myke ac eorum heredes, successores et posteritates simul cum vniuersis possessionibus eorum vbilibet existentibus pure in perpetuum eximentes presentis priuilegii nostri patrocinio mediante. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam presentes eydem(!) concessimus litteras nostras priuilegiales pendentis et autentici sigilli nostri munimine roboratas. Datum per manus magistri Georgii aule nostre prothonotarii, comitis et castellani nostri de Orbaz, dilecti et fidelis nostri, quinto kalendas mensis decembris, anno dominice incarnaccionis MCCCL⁰ tercio, ducatus autem nostri anno primo.

Iz potvrde herceškinje Margarete od 20. januara 1355.

Original potonje potvrde u arkivu jugoslavenske akademije u Zagrebu: Diplomata a. 1346.

Vjesnik hrv. arkeol. druš. Nova ser. 1900.

Laszowski Podjelenje plemstva po banu Nikoli g. 1346. p. 5.

159.

1353, 2. decembra. U Monte Flasconeu.

Kardinal Egidije legat papin, imenuje opata Rajmunda sabiračem svoje poslaničke prokuracije.

Egidius miseratione diuina tituli sancti Clementis presbiter cardinalis, apostolice sedis legatus vniuersis et singulis presentes litteras inspecturis salutem in domino. De legalitate et industria dilecti in Christo fratris Raymundi abbatis monasterii sancti Nicolay in litore Venetiarum Castellanie diocesis quam plurimum confidentes ipsum collectorem nostrum ac procuratorem ad recipiendum procurationes nobis debitas in partibus Sclauonie ab omnibus et singulis ecclesiasticis personis quacumque, etiam si archiepiscopali vel episcopali dignitate profulgeant, ipsosque de receptis quitandum et si necesse fuerit eorum ecclesias et beneficia per se vel alium de nouo tassandum, si et quando sibi videbitur expedire, tenore presencium facimus, constituimus, et etiam ordinamus eidem in promissis committentes totaliter vices nostras. In cuius rei testimonium presentes litteras fieri fecimus et sigilli nostri muniri et roborari. Datum apud Montem Flasconem Balneoregensis diocesis, quarto nonas decembris, pontificatus domini nostri, domini Innocentii pape sexti, anno primo.

Iz izvorne listine sabirača Rajmunda od 15. maja 1354. u arkivu kaptola u Spljetu. XVI. I. 20.

160.

1353, 6. decembra. U Lastovu.

Radi se o izmjeni zemlje.

Anno domini millesimo trecentesimo quinquagesimo tertio, indictione sexta, die sexto mensis decembris. Prodan Gardomilich sua bona plena voluntate titulo promutationis hec (!) cambii dedit et ordinauit vnam suam vegetem Bratoslaue Brezniçe pro eo, quod ex aduerso dicta Bratoslaua loco cambii et apromutationis (!) dedit et donauit dicto Prodano quartam partem vnius vinee antique, que posita est in entrata loci comunis, que affinat ex parte leuantis cum ipso Prodanno et ex parte ponentis cum Dechna Bogdanich, ex parte tramuntane cum ipso Prodano et cum aliis suis finibus. Que omnia et singula supradicta pre-

dicta (!) partes unus alteri attendere et obseruare promiserunt et non contra facere uel uenire aliqua ratione uel causa, de iure uel de facto, in iudicio uel extra sub pena perperorum duo. Actum in Lagusta ante ecclesiam sancti Johannis Baptiste, presentibus Marino Maladrino et Juanno Gradich, testibus ad hoc vocatis et rogatis.

(Drugi rukopis.)

Et ego Jacobus de Montealto comes Laguste mea misi manu.

(Signum not.)

Et ego dompnus Georgius filius Georgii Clementi (!) de Spasso, cappelanus et iuratus notarius comunis Laguste hiis omnibus interfui et de predictis rogatus scribere scripsi et publicaui et signum meum apposui consuetum.

Original u dubrovačkom arkivu. — Zbirka Saec. XIV.

161.

1353, 8. decembra. U Zagrebu.

Herceg Stjepan odredjuje Ambrozu bilježniku grada Koprivnice i njegovim nasljednicima u časti bilježničkoj, šestnaesti dio dohodaka gradskih.

[S]tephanus dei gracia tocius Sclauonie, Croacie et Dalmacie dux omnibus Christi fidelibus, presentibus pariter et futuris presencium noticiam habituris salutem in omnium saluatore. Vniuersorum noticie harum serie declaramus, quod quia ciuitatem nostram Kappruncha vocatam ea prerogatiua libertatis, quam ciuitas nostra Grecensis habere dinoscitur, fecimus prefulciri, intuitis fidelibus seruiciis magistri Ambrosii ciuis et notarii dicte ciuitatis nostre Kappruncha, que nobis in diuersis nostris transitibus per ipsam ciuitatem nostram faciendis, prout ex certa sciencia exinde extitimus informati, sumpma cum diligencia noscitur impendisse, hanc eidem magistro Ambrosio et sibi succedentibus notariis graciam ex fauorabilitate ducali specialem duximus faciendam, vt a modo et deinceps sedecimam partem vniuersorum prouentuum decimalium in blado et vino et aliis necessariis de ipsa ciuitate nostra et suburbio eiusdem prouenientibus, idem magister Ambrosius vel sibi succedentes notarii contradiccione dictorum ciuium nostrorum de dicta Kapproncha(!) obstare non valente, iure perpetuo liberam percipiendi et pro se ipsis recipiendi habeant facultatem. Preterea vobis uillico, iuratis et vniuersis hospitibus de dicta Kapproncha nunc constitutis et constitu-

endis in futurum firmo ducali sub edicto damus in mandatis, quatenus dictam sedecimam partem vniuersorum prouentuum seu reddituum decimalium ab ipsa ciuitate nostra et de suburbio eiusdem proueniri debentem, ipsi magistro Ambrosio vel suis successoribus notariis, sine diminucione et defalcacione aliquali extradari, exolui et ministrari facere debeatis, vigore nostre gracie ipsi facta mediante; sicut nostram maiestatem grauiter offendere formidatis; secus facere non audentes in premissis. In cuius rei testimonium firmitatemque perpetuam presentes concessimus litteras nostras priuilegiales pendentis et auctentici (!) sigilli nostri munimine consignatas. Datum Zagrabie, per manus magistri Georgii aule nostre prothonotarii et comitis ac castellani de Orbaz dilecti et fidelis nostri, sexto ydus mensis decembris, anno ab incarnacione domini millesimo CCC^{0}. quinquagesimo tercio, ducatus autem nostri anno primo.

Na rubu i na hrptu: Commissio propria et relacio Mathye sacerdotis.

Original na pergameni u arkivu kr. i slob. grada Koprivnice. Visi samo na povelji svilena vrvca žute i ljubičaste boje, bez pečata. Vjesnik zem. ark. II. 172. doc. 3.

162.

1354, 5. januara. U Senju.

Kneginja Elizabeta udova krčkog kneza Dujma, daje malobraćanima kuću i vinograd u senjskom kotaru.

In Christi nomine amen. Anno a natiuitate eiusdem domini currente millesimo trecentesimo quinquagesimo quarto, indictione septima, die quinto ianuarii, temporibus equidem d[omini] Ludouici dei gracia regis Vngarie, venerabilis patris domini fratris Prothyue(!) eadem gracia episcopi Segniensis, egregii et potentis viri domini Bartholomei comitis Vegle, Vinodoli, Modrusse et Gaçche nec non ciuitatis Segnie domini generalis, ac sapientum virorum dominorum Bartoli, Jacobi et Dessigne iudicum ciuitatis predicte. Actum Segnie in domo habitationis infrascripte domine comitisse, presentibus dominis Dessegna[1] iudice, Manfredo condam domini Johannis Francisci de Castello, presbitero Stephano de Modrussa, Nicola condam Sempchi(!) dicti loci, Jurco Cherbauaç, magistro

[1] Slijedi ispušteno točkama: olim.

Egidio condam Andree de Veneciis muratore, habitatore Segnie et aliis pluribus testibus ad hec vocatis, habitis et rogatis. Ibique egregia et potens domina, domina Helisabeth comitissa, relicta condam bone memorie domini Duymi comitis Vegle et Modrusse eius arbitrio de plenitudine potestatis per se suosque heredes, posteros et successores iure proprio et in perpetuum dedit, tradidit atque donauit venerabili viro religioso domino, fratri Michaeli de Jadria ordinis Minorum ministro tocius prouincie Sclauonie acceptanti, stipulanti et recipienti vice et nomine ecclesie et conuentus fratrum sancti Francisci de Segnia nunc ibidem in presenti residentibus (!) omniumque eorum successorum, qui pro pace domini et salute animarum venerint celebrare, vnam vineam positam in pertinenciis Segnie in loco vocato Dolci, cuius vinee tales dicuntur esse confines, videlicet verssus(!) boreas vinea Jelene vxoris condam Radouani Crignollonich, ab austro vinea Trixoni vicecomitis Ledeniçe, versus septemtrionem seu tramontanam heredes condam domini Dauid olim vicecomitis Segnie uel infra alios, si qui sunt veriores confines; item vnam domum muratam in Segnia apud[1] dominum Gregorium comitem de Busano ab vna parte, verssus mare est spacium Campusii uel apud alios, si qui sunt veriores confines et apud domum que fuit Carlaçe; ad habendum, tenendum, possidendum, gaudendum, fructuandum, exercendum, laborandum, fructus et prouentus dicte vinee et affictus, reditus et prouentus dicte domus coligendum et de ipsis facere suam et successorum omnimodam voluntatem; cum accessibus et egressibus suis in vias publicas et cum omnibus et singulis suis pertinenciis, vtilitatibus, proprietatibus et quolibet iure suo ad ipsas vineam et domum spectantibus et pertinentibus quoquo modo. Promittens insuper dicta domina comitissa Helisabeth per se suosque heredes, posteros et successores ipsi domino fratri Michaeli ministro predicto nomine dicti conuentus recipienti et pro successoribus dicti loci de dictis vinea et domo uel altera ipsarum eidem monasterio sancti Francisci uel eius conuentui uel cui (!) pro tempore fuerint gubernatores ipsius, litem, questionem, controuersiam uel molestiam aliquam vllo tempore non inferre nec inferrenti conscentire, set(!) ipsam vineam et domum cum suis pertinenciis ipsi fratri Michaeli recipienti nominibus quibus supra ab omni et quolibet homine, persona, collegio et vniuersitate legiptime deffendere, discalumpniare et insolidum disbrigare in iudicio et extra suis propriis sumptibus et expensis; et dictam donationem et omnia et singula supradicta perpetuo firma, rata et grata habere et tenere, obseruare et adimplere et nunquam contradicere, facere uel venire per se

[1] Iznad linije istom rukom.

uel per alium aliqua ratione, causa, fraude, dolo uel ingenio de iure uel de facto; et ipsam donationem ingenio uel alia causa seu ofenssa(!) de iure aut de facto uel de consuetudine nullo tempore reuocare sub pena tocius valoris dictarum vinee et domus uel eius quo pro tempore plus fuerint exstimate in singulis capitulis huius contractus in solidum, stipulatione promissa et reffectione omnium dampnorum, expensarum et interesse litis et extra et sub obligatione omnium suorum bonorum mobilium et immobilium, presencium et futurorum. Cuius quidem pene medietas curie Segnie et alia medietas dicto conuentui deueniat; et pena comissa, soluta uel non soluta, nichilominus presens instrumentum et omnia et singula in eodem contenta optineant plenum robur.

(Drugi rukopis).

† Ego iudex Bartolus examinator manum missi.

(Signum not.)

Ego Bonacurssius de Foro ciuitatis Belluni ex imperiali auctoritate notarius et nunc comunis Segnie officialis iuratus hiis omnibus interfu et rogatus scribere scribssi(!) et publicaui meoque [soli]to signo cum proprio nomine roboraui.

Original na perg. u ark. samostana na Trsatu no. 8. E.

163.

1354, 7. januara. U Zagrebu.

Herceg Stjepan daje Koprivničanima pravo užitka šuma.

Nos Stephanus dei gracia tocius Sclauonie, Croacie et Dalmacie dux memorie commendantes tenore presencium significamus quibus expedit vniuersis, quod Jekul villicus, Ambrosius notarius et Mychael filius Nicolai ciues nostri de Kappruncha nostre maiestatis adeundo presenciam nobis declarare curarunt, quod dicta ciuitas nostra Kappruncha, silua pro vsu et vtilitate ciuium et hospitum nostrorum de eadem necessaria plurimum indigeret. Supplicantes exinde nostram humilime maiestatem, vt de hoc ipsis remedio opportuno dignaremur confouere. Nos itaque supplicacionibus ipsorum ciuium et hospitum nostrorum ducali benignitate inclinati, duximus eysdem annuendum, quod a modo et deinceps de lignis siluarum castri nostri Kapproncha pro edificiis domorum et eorum vsibus, nisi vendicioni non exposuerint, absque prohibicione et perturbacione quorumlibet castellanorum nostrorum, excidendi et recipiendi habeant facultatem ciues nostri annotati. Preterea vobis

magistro Thome filio Ladizlai castellano nostro de Kaproncha nunc constituto et aliis in futurum constituendis firmo ducali sub edicto damus in mandatis, quatenus dictos ciues et hospites nostros de dicta Kappruncha racione vsuum et vtilitatum dictarum siluarum ipsius castri nostri percepcionis, molestare, aggrauare vel aliqualiter perturbare non. audeatis, sed easdem siluas nostras ipsis ciuibus et hospitibus nostris. modo premisso ad vtendum per nostram maiestatem datas et concessas, vti et percipi facere permittatis absque omni exaccione aliquali. Aliud non facturi in premissis. Datum Zagrabie, secundo die festi epiphaniarum domini, anno eiusdem millesimc CCC° quinquagesimo quarto

Na hrptu vidi se trag pritisnuta pečata, na kojem se mjestu čita Commissio ducis propria, presentibus Joanne filio Peteuch et Stephano filio Mychaelis.

Original na pergameni u arkivu kr. i slob. grada Koprivnice.
Kaprinay sub. C. XI. p. 288.—289.
Fejér Cod. dipl. Hung. IX. vol. 2. p. 327.-328.
Vjesnik zem. arkiva II. 173.

164.

1354, 7. januara. U Zagrebu.

Ban Nikola prepisuje i potvrdjuje samostanu garićkom listinu čazmanskog kaptola od 5. jula 1353., kojom se omedjuju neki posjedi istog samostana.

Nos Nicolaus tocius Sclauonie et Croacie banus memorie commendantes significamus tenore presencium quibus expedit vniuersis, quod religiosi viri et deo deuoti fratres Stephanus prior Heremitarum ordinis sancti Augustini ecclesie beate virginis de montibus Garyg et Raphael suo ac conuentus eorundem ad nostre magnificencie accedentes presenciam, exhibuerunt nobis quasdam litteras patentes capituli Chasmensis ecclesie rescripcionales infrascripti tenoris, modum et formam reambulacionis quarundam possessionariarum porcionum ecclesie eorum prenotate necnon metarum earundem erecciones seriatim explicantes, supplicantes exinde nostre magnificencie, ut easdem ratas habere, acceptare et approbare et nostris litteris priuilegialibus transumptum faciendo de verbo ad verbum confirmare dignaremur. Quarum tenor talis est: *(Slijedi listina čazmanskoga kaptola od 5. jula 1353.).* Nos itaque supplicacionibus predictorum fratrum Stephani et Raphaelis humiliter nobis

porrectis iuri consonis fore decernentes, predictas litteras iamdicti capituli rescripcionales premissarum particularum terre reambulacionis seriem ac erecciones metarum earundem seriatim explicantes plenaria auctoritate nostri banatus acceptamus, approbamus, ratificamus, totumque tenorem earundem de verbo ad verbum presentibus inseri faciendo perpetuo valituras confirmamus. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam presentes concessimus litteras nostras priuilegiales pendenti et autentici sigilli nostri munimine roboratas. Datum Zagrabie, secundo die festi epiphanie domini, anno eiusdem M⁰CCC⁰ quinquagesimo quarto.

Original na perg. u kr. ugar. državnom arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 35.208. — Stara signatura: Acta monasterii de Garig: fasc. I no. 42.

Na listini visi crvena i zelena svilena vrvca bez pečata.

Fejér Cod. diplom. Hung. IX. vol. 2 p. 358.

165.

1354, 18. januara. U Avignonu.

Robert Drački moli za svoja dva štićenika kanonikat u biskupiji zagrebačkoj i srijemskoj.

Supplicat sanctitati vestre humilis et deuotus filius vester Robertus de Duracio, quatenus sibi in personam carissimi sui et benemeriti Georgii Nicolai clerici Quinqueecclesiensis diocesis, qui in Hungurie(!) partibus, dum ibidem captus cum suis fratribus existebat, plura seruicia et multas curialitates et alia bona quamplurima sibi et dictis fratribus suis fecit et impendit, specialem graciam facientes, dignitatem, personatum seu officium cum cura uel sine cura, si que, quis, vel quod in ecclesia Wesprimensi vacat ad presens vel cum vacauerit, conferendam dicto Georgio cum omnibus iuribus et prouentibus suis donacioni apostolice dignemini reseruare cum acceptacione etc. Non obstante, quod idem Georgius canonicatum sub expectacione prebende eiusdem ecclesie Wesprimensis noscitur obtinere, seu quos sibi auctoritate ordinaria de canonicatu et prebenda ac archidiaconatu de Pozauia in ecclesia sancti Irinei Sirmiensi diocesis dudum fuit prouisum, de quibus propter guerras paganorum seu infidelium nichil percepit, ymo illos canonicatum et prebendam ac archidiaconatum in manibus sanctitati vestre omnino dimittit et resignat et cum ceteris non obstantibus et clausulis oportunis ac executorialibus. Fiat eciam dignitate etc. G. Et quod transeat sine alia leccione. Fiat. G.

Item supplicat sanctitati vestre, quatenus sibi in personam dilecti sui Johannis Banconis presbiteri Zagrabiensis diocesis specialem graciam facientes de canonicatu ecclesie Zagrabiensis dignemini prouidere, prebendam vero si qua in ecclesia vacat ad presens vel cum vacaverit, conferendam dicto Johanni donacioni apostolice reseruare. Non obstante, quod idem Johannes archidiaconatum de Vorosd et prebendam sacerdotalem altaris beate Marie in eadem ecclesia noscitur obtinere, quam prebendam sacerdotalem paratus est dimittere, postquam possessionem canonicatus et prebendam fuerit pacifice assecutus. Et cum ceteris non obstantibus et clausulis oportunis ac executororialibus. Fiat G. Et quod transeat sine alia leccione. Fiat G. Datum Auinione, XV. kalendas februarii, anno secundo.

Inocent. VI. Reg. suppl. an. II. 25. fol. 13.

166.

1354, 26. januara. U Avignonu.

Moli se kanonikat u Požegi.

Supplicat sanctitati vestre deuotus orator vester frater Stephanus episcopus Nitriensis, ambassator regis Vngarie . . . . quatenus sibi in personam dilecti familiaris sui Nicolai Ladizlai de Poduinya clerici Quinqueecclesiensis diocesis de canonicatu ecclesie beati Petri de Posaga dicte diocesis dignemini prouidere, prebendam vero si que vacat vel cum vacaverit in eadem conferendam sibi dignemini reseruare, cum omnibus non obstantibus etc. ut supra fiat G. Et quod transeat sine alia leccione. Fiat G. Datum Auinione, VII. kalendas februarii, anno secundo.

Inocent. VI. Reg. suppl. an. II. 25. fol. 18-b.

167.

1354, 3. februara. U Zagrebu.

Nikola ban hrvatski sjedeći na sudu s plemstvom kraljevstva dosudjuje Virovitici posjed Držu proti magistru Pavlu Magjaru.

Nos Nicolaus tocius Sclauonie et Croacie banus memorie commendantes tenore presencium significamus quibus expedit vniuersis, quod

cum in octauis diei strennarum vnacum baronibus, videlicet magistris Johanne filio Petewch comite Crisiensi, Desew filio Iwan iudice curie domini nostri Stephani ducis et aliis quam pluribus regni nobilibus iudiciario pro tribunali sedissemus, Gregorius iudex filius Stephani, Johannes filius Jacobi, Georgius filius Mychaelis et Benedictus filius Petri ciues et hospites de Wereuche pro se personaliter et pro tota vniuersitate et communitate ciuium seu hospitum de eadem cum sufficientibus litteris procuratoriis capituli Chasmensis ecclesie ad nostrum iudiciarium conspectum accedendo quam plures litteras, videlicet priuilegium domine Marie felicis recordacionis olym inclite regine Hungarie, reambulatorias capituli Quinqueecclesiensis et nostras prorogatorias contra magistrum Paulum dictum Magyar super facto possessionis Derze vocate nobis presentarunt iuxta tenorem et seriem litterarum earumdem finem debitum et cause discussionem seu decisionem eis inponere a nobis postularunt, in quarum quidem tenore et serie dictarum litterarum nobis exhibitarum per ciues memoratos reperimus contineri, quod cum religiosus vir frater Emricus abbas Symigiensis vnacum magistro Mychaele notario magnifici viri Pauli magistri thauarnicorum reginalium ex mandato et precepto excellentissime principisse domine Elyzabeth inclite regine Hungarie, iuxta tenorem, seriem et formam litterarum priuilegialium serenissime principisse predicte domine Marie felicis memorie olym regine Hungarie, deum et eius iusticiam habendo pre oculis, ad eorum fidelitatem sacre regie corone debitam, in quindenis festi omnium sanctorum, anno dominice incarnacionis M⁰CCC⁰ quinquagesimo secundo, ad reambulandas, separandas et distingendas metas ciuitatis de Wereuche accessissent, reambulassent per veteres metas et antiquas iuxta seriem et tenorem litterarum priuilegialium eiusdem domine Marie, nouas metas iuxta veteres vbi necesse fuisset exexissent, factaque reambulacione et ab aliorum nobilium possessionibus metali distinccione dicti priuilegii domine Marie separassent et distinxissent, et quia quandam possessionem Derze vocatam, que nunc pre manibus magistri Pauli dicti Magyar haberetur intra metas et terminos in litteris priuilegialibus dicte domine Marie inclusam fore reperissent, ideo eidem magistro Paulo dicto Magyar simul cum suis instrumentis in speciali presencia reginalis maiestatis, quarum vigore et serie eandem teneret et possideret conparere et easdem exhibere commisissent et ex ipsius reginalis maiestatis presencia translacione facta in presenciam ducalis maiestatis ad octauas beati Jacobi apostoli et ex eius dileccione nostro examini iudiciali de uenisset iudicanda, quibus quidem octauis inmediate subsequentibus, dum ciues et hospites dicte ciuitatis Wereuche pro se et pro tota communitate eorum cum sufficientibus litteris procuratoriis contra magistrum Paulum

conparuissent et eadem instrumenta sua litteralia super facto predicte possessionis Derze vocate exhibere postulassent, idemque magister Paulus dicta sua litteralia instrumenta exhibere non curasset et sic se in iudicio trium marcarum submisisset honerari; sed quia Ladislaus de Porozlow legitimus procurator cum procuratoriis litteris comitis capelle regie pro eodem magistro Paulo domino suo astitisset et vlteriorem terminum dilacionis iuxta regni consuetudinem ad exhibicionem ipsorum instrumentorum postulasset deputari, ideo cum iudicio regali sex marcarum ad octauas beati Mychaelis archangeli ipsa exhibicio litteralis instrumentalis per ipsum magistrum Paulum ante litis ingressum deponendarum prorogata fuisset, quibus quidem octauis aduenientibus, dum ipse magister Paulus dictus Magyar, pro quo Nicolaus dictus Rawaz seruiens et procurator suus cum procuratoriis litteris comitis capelle regie conparuisset contra ciues et hospites de Wereuche in facto possessionis Derze vocate, cum iudicio regali sex marcarum per ipsum magistrum Paulum dictum Magyar dominum suum deponendarum, dicta sua litteralia instrumenta exhibere debuisset, quia prememoratus magister Nicolaus procurator prescripti magistri Pauli in persona eiusdem domini sui dicta iudicia regalia sex marcarum non valens deponere, sed ex crescencia dicti iudicii pena dupli earumdem vlteriorem terminum ad exhibicionem dictorum instrumentorum petisset assignari, dictaque exhibicio instrumentalis, cum ex crescencia iudicii dupli premissarum sex marcarum ante litis ingressum deponere debendarum ad octauas beati Martini confessoris proteleta extitisset, cumque occurrentibus ipsis octauis dictus magister Paulus, pro quo Nicolaus dictus Rawaz cum predictis litteris procuratoriis comitis capelle regie astitisset contra predictos ciues seu hospites de Wereuche in facto memorate possessionis Derze vocate, cum duobus iudiciis regalibus, videlicet duodecim marcarum ante litis ingressum deponendarum, dicta sua litteralia instrumenta exhibere debuisset, memoratus Nicolaus procurator predicti magistri Pauli in persona predicti domini sui dicta iudicia duodecim marcarum deponere non valens, sed ex crescencia premissi iudicii et pena dupli earumdem vlteriorem terminum ad exhibicionem eorumdem instrumentorum petisset prorogari, ipsaque exhibicio instrumentalis cum pena dupli, videlicet viginti quatuor marcarum ante litis ingressum per ipsum magistrum Paulum deponendarum ad octauas predictas diei strennarum proxime elapsas absque dilacione vlteriori et occasione qualibet postposita ad discussionem cause decisionemque eiusdem in facto dicte possessionis Derze vocate sine debito terminanda et protelata fuisset. Quibus quidem predictis octauis diei strennarum aduenientibus, dum vnacum baronibus videlicet magistris Johanne filio Peteueh comite Crisiensi, Desew

filio Iwan iudice curie et thauarnico ducalis maiestatis et aliis quam pluribus regni nobilibus in figura nostri iudicii fuissemus et causas quorumlibet causancium equo moderamine iuris pensassemus et discussissemus, inter alios causantes predicti ciues et hospites dicte ciuitatis Wereuche pro se personaliter et pro tota communitate ciuium seu hospitum cum sufficientibus litteris procuratoriis astando, iuxta tenorem et seriem litterarum premissarum per eosdem nobis exhibitarum in facto dicte possessionis Derze vocate discussionem et finem debitum cause eorum inponere et determinare a nobis eis inpertiri postulabant, nosque seruata equitate regni, ne in exhibenda et facienda iusticia festini esse videamur, pluribus vicibus quesiuissemus, vt si ipse magister Paulus vel legitimus procurator eiusdem dicta sua litteralia instrumenta cum pena dupli premissarum viginti quatuor marcarum in facto premisse possessionis Derze vocata exhibere assumpta et dicta iudicialia grauamina in se sepius agregata deponere vellet nec ne, quia ad plurimas nostras et nobilium regni requisiciones dictus magister Paulus dicta litteralia sua instrumenta in facto dicte possessionis Derze nuncupate exhibere et dicta iudicialia grauamina deponere debenda, videlicet in toto quadraginta octo marcas per se vel per legitimum procuratorem suum facere non curabat, et sic tot et tantorum iudiciorum grauamina pro obmissione terminorum predictorum exhibicionem dictorum instrumentorum suorum ausu temerario animoque indurato in se accumulando agregare non formidans, ymo sepe sepius a facie insticie, vt premissa iudiciorum sua grauamina in se agregata simpliciter inpunitus posset pertransire se absentabat, lis enim et materia questionis raro et nuncquam sine debito posset terminare, si causa puplica per personalem absenciam posset obuiare, ideo nos vnacum predictis baronibus et regni nobilibus nobiscum in iudicio consedensibus matura deliberacione prehabita, maxime quia intra metas et terminos in predictis litteris priuilegialibus memorate domine Marie et in rescripcionalibus iam dicti capituli Quinqueecclesiensis ipsam possessionem Derze vocatam esse reperimus et inuenimus omnino inclusam, prout ex tenore earumdem ad plenum informabamur, prefatam possessionem Drze cum omnibus suis vtilitatibus et pertinenciis vniuersis quouis nomine vocitatis sub eisdem metis, terminis et signis prout in predictis litteris priuilegialibus tam domine Marie quam rescripcionalibus iam dicti capituli continetur et includitur, predictis ciuibus et hospitibus et per eos eorum posteritatibus relinquimus et adiudicauimus perpetuo possidendam, tenendam et habendam, dictoque magistro Paulo dicto Magyar et eius posteris super eadem perpetuum silencium duximus inponendum. In cuius rei memoriam fiirmitatemque perpetuam presentes eisdem ciuibus et hospitibus de Wereuche concessimus litteras nostras

priuilegiales pendentis et autentici sigilli nostri munimine roboratas. Datum Zagrabie, vigesimo quinto die termini prenotati, anno domini millesimo CCC⁰L⁰ quarto.

Original na perg. u kr. ug. drž. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 33.407. — Stara signat.: N. R. A. fasc. 590. no. 26.

Na ljubičasto crvenoj svilenoj vrvci visi ulomak pečata.

168.

1354, 15. februara. U Trogiru.

Bartolomej, biskup trogirski predaje Andriji de Seregna, arcidjakonu pedismontskom i kanoniku dubrovačkom, upravu crkve sv. Mihalja.

Bartholomeus dei gracia Traguriensis episcopus, apostolice sedis legatus dilecto nobis in Christo viro venerabili dompno Andree de Seregna archidiacono Pedismontis et canonico Ragusino salutem in eo qui est omnium uera salus. Tue fidelitatis et probitatis industria, qua es apud nos multipliciter commendatus, merito exposcit, ut tibi reddamur ad graciam liberales et maxime hoc in tempore, quo necessitate et infortunio es grauatus. Igitur ecclesiam et rectoriam sancti archangeli Michaelis nostre dyocesis uacantis (!) ad presens cum omnibus iuribus spiritualibus et temporalibus, stabilibus et mobilibus tibi conferimus et concedimus pleno iure et te ibidem nostrum vicarium ordinamus ita, ut circa diuinum officium et animarum et pauperum ibidem aduentancium oportunitatem semper sis solicitus et attentus pro honore archangeli et salute animarum et gubernacione bona loci nostri predicti; quem locum, vt audiuimus, quidam rustici et quedam rustice inhoneste et indeuote tractauerunt, mandantes presbitero Petro dicto Lomiza de Tragurio, vt te in plenam et corporalem possessionem omnium ad dictam ecclesiam pertinencium nostra auctoritate inducat. Nulli igitur hominum seculari, uel clerico liceat hanc nostram concessionem et institucionem infringere, uel quomodolibet impedire publice uel oculte sub excomunicacionis pena, quam secus facientes publice uel occulte incurrere debeant ipso facto, non obstante archidiaconatu Pedismontis et de ultra Brenta Paduane diocesis et canonicatu Ragusino supradictis, quos nosceris obtinere. In quorum omnium testimonium validiori robore in posterum permansurum presentes litteras fieri iussimus et nostri maioris sigilli appensione communiri. Datum Tragurii, in nostro episcopali palacio,

anno domini millesimo trecentesimo quinquagesimo quarto, indictione septima, die quinto decimo mensis februarii, pontificatus sanctissimi in Christo patris et domini, domini Innocentii diuina prouidentia pape VI. anno secundo.

Original na perg. u arkivn kaptola u Trogiru. no. 67.
Na listini vidi se trag, gdje je o vrvci visio pečat.

169.

1354, 20. februara. U Zagrebu.

Stjepan herceg potvrdjuje isprave dubičkog pavlinskog samostana.

Stephanus dei gracia tocius Sclauonie, Croacie et Dalmacie dux vniuersis Christi fidelibus presentibus pariter et futuris presens scriptum inspecturis salutem in salutis largitore. Vniuersorum tam presencium quam futurorum noticie harum serie volumus peruenire, quod vir religiosus frater Stephanus prior ordinis fratrum Heremitarum sancti Pauli ecclesie beate virginis circa liberam villam Dobycensem sua et tocius conuentus sui ordinis in personis ad nostre maiestatis accedens presenciam quasdam litteras priuilegiales quondam serenissimi principis domini Stephani regis Hungarie, auy(!) nostri karissimi pie memorie confirmantes, litteras villici et vniuersorum ciuium et hospitum de dicta Dobycha super collacione cuiusdam particule terre ipsi ordini Heremitarum facta confectas nobis demonstrauit, supplicans exinde nostre humiliter maiestati, vt easdem ratas habere et nostris litteris priuilegialibus transumpmere pro eodem ordine de benignitate ducali dignaremur confirmare. Quarum tenor talis est: *(Slijedi listina kralja Stjepana od g. 1270. sadržavajući ispravu dubičkog suca Erneja od g. 1244.).* Nos itaque supplicacionibus dicti fratris Stephani prioris suo et dicti conuentus sui ordinis nomine nostre humilime porrectis maiestati, ob zelum specialis deuocionis, quam erga predictum gerimus ordinem, ducali pietate inclinati dictas litteras priuilegiales ipsius domini Stephani regis, auy nostri karissimi non abrasas, non cancellatas nec in aliqua sui parte viciatas, ymmo omni suspicione carentes et premissam possessionariam collacionem eisdem Heremitis per iam dictos hospites nostros de Dobycha ex annuencia dicti Colomani olym dictorum regnorum nostrorum ducis factam et in ipsis litteris expressam ratificamus, acceptamus, approbamus et de certa sciencia et liberalitate ducali pro ipso ordine Heremitarum deo famulancium perpetuo ualituras confirmamus presencium patrocinio mediante,

totum tenorem earundem de verbo ad verbum presentibus inseri faciendo. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam presentes concessimus titteras nostras priuilegiales pendentis et autentici sigilli nostri munimine consignatas. Datum Zagrabie, per manus magistri Georgii aule nostre prothonotarii et comitis de Orbaz, dilecti et fidelis nostri, decimo kalendas mensis marcii, anno dominice incarnacionis millesimo CCC⁰ quinquagesimo quarto, ducatus autem nostri anno secundo.

Original gotovo sasvijem poblijedjen na pergameni u kr. ugar. drž. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 35.140. — Stara sign.: Acta monast. Dubica no. 2.

Na zelenoj i crvenoj svilenoj vrvci visi oštećeni pečat.

170.

1354, 20. februara. U Avignonu.

Inocencije VI. papa premješta Demetrija biskupa petinskoga na ninsku biskupiju.

Innocentius episcopus servus servorum dei. Venerabili fratri Demetrio episcopo Nonensi, salutem et apostolicam benedictionem. Quam sit onusta dispendiis etc. Dudum siquidem bone memorie Johanne episcopo Nonensi regimini Nonensis ecclesie presidente nos cupientes eidem ecclesie, cum eam vacare contingeret, utilem et fructuosam per apostolice sedis providenciam preesse personam, provisionem eiusdem ordinacioni et disposicioni nostre ea vice duximus specialiter reservandam, decernentes extunc irritum et inane, si secus super hiis per quoscumque quavis auctoritate scienter vel ignoranter contingeret attemptari. Postmodum vero dicta ecclesia per obitum ipsius Johannis episcopi, qui extra romanam curiam debitum nature persolvit, pastoris solacio destituta, nos vacacione huiusmodi fidedignis relatibus intellecta ad provisionem ipsius ecclesie celerem et felicem, de qua nullus preter nos se hac vice intromittere potuit neque potest, reservacione et decreto obsistentibus supradictis, ne dicta ecclesia longa vacationis deploraret incommoda, paternis et solicitis studiis intendentes, cupientes quoque ipsi ecclesie Nonensi talem preesse personam, que sciret, vellet et posset eam preservare a noxiis et adversis, et in suis manutenere iuribus et etiam adaugere, post deliberacionem, quam super hiis cum fratribus nostris habuimus diligentem, demum ad te tunc episcopum Petinensem, consideratis grandium virtutum tuarum meritis, quibus personam tuam

*

altissimus insignivit, et quod tu Petinensi ecclesie hactenus laudabiliter prefuisti, convertimus oculos nostre mentis. Intendentes itaque tam dicte Nonensi ecclesie quam gregi dominico eiusdem salubriter et utiliter providere, te a vinculo, quo ipsi Petinensi ecclesie, cui tunc preeras, tenebaris, de dictorum fratrum consilio et apostolice potestatis plenitudine absolventes, te ad prefatam Nonensem ecclesiam transferimus, teque illi preficimus in episcopum et pastorem, curam et administrationem eiusdem Nonensis ecclesie tibi in spiritualibus et temporalibus plenarie committendo, liberamque tibi dando licencinm ad prefatam Nonensem ecclesiam transeundi, firma spe fiduciaque conceptis, quod dirigente divina clemencia actus tuos, prefata Nonensis ecclesia per tue industrie et circumspectionis fructuosum studium utiliter et prospere dirigetur, grataque in eisdem spiritualibus et temporalibus, auctore domino, suscipiet incrementa. Quocirca fraternitati tue per apostolica scripta mandamus, quatenus ad dictam Nonensem ecclesiam cum gracia nostre benedictionis accedens, curam et administracionem predictas sic exercere studeas solicite, fideliter et prudenter, quod eadem Nonensis ecclesia per tue cooperacionis ministerium votivis iugiter proficiat commodis, et successibus prosperis augeatur, ac tu proinde divinam, prefate sedis et nostram benedictionem et graciam uberius consequi merearis. Datum Avinione, VIIII. kalendas marcii, pontificatus nostri anno secundo.

In eodem modo. Dilectis filiis capitulo ecclesie Nonensis, clero et populo civitatis et diocesis Nonensis, et venerabili fratri . . . archiepiscopo Spalatensi.

Theiner Mon. Slav. Mer. I. no. 309. p. 230·—231. — Iz reg. an. II. cod. chart. tom. 6. fol. 43.

171.

1354, 8. marta. U Zagrebu.

Pred kaptolom zagrebačkim vodi se pravda izmedju Deše i Ivana dvorskih dostojanstvenika hercega Stjepana i sinova Nikole Vočinskoga radi sela Čazme.

Capitulum Zagrabiensis ecclesie vniuersis Christi fidelibus presentibus et futuris presens scriptum inspecturis salutem in salutis largitore. Ne acta mortalium transseuncia ad posteros sua vetustate detereantur, dignum est ea litterarum patrocinio memorie commendare pro memoria rei sempiterna. Proinde noticie vniuersorum presencium videlicet et futurorum harum

serie volumus peruenire, quod quamuis iuxta continenciam litterarum magnifici viri domini Nicolai tocius Sclauonie et Croacie bani arbitratoriarum inter Deseu filium Iwan iudicem curie et magistrum thauarnicorum serenissimi principis domini Stephani dei gracia tocius Sclauonie, Croacie et Dalmacie ducis, domini nostri, ac Iwan filium eiusdem magistri Deseu magistrum pincernarum dicti domini nostri ducis ut actores ab vna, Nicolaum vero filium Johannis, Laurencium filium Petri ac Petrum filium Nicolai nobiles de Athyna, ut in causam attractos parte ab altera, in octauis diei cinerum proxime preteritis super factis possessionis Chazmafeu vocate potenciario (!) vulneracionis ac spoliacionis Pauli seruientis dictorum magistrorum Deseu et Iwan filii sui, hic Zagrabie presente nostro testimonio per sex probos et nobiles viros per ipsas partes adducendos arbitrium fieri debuisset, tamen eedem partes, videlicet prefati magistri Deseu et Iwan filiuŝ suus pro se personaliter, item predictus Nicolaus filius Johannis similiter pro se personaliter, pro predictis vero Laurencio filio Petri ac Petro filio Nicolai, fratribus videlicet suis patruelibus absque litteris procuratoriis, quorum onus et grauamen, si in infradeclarandis composicione et ordinacione dictarum parcium perseuerare nollent, aut quouis modo eandem composicionem refutare niterentur, super se penitus assumpmendo, termino in prefixo nostri in presencia constituti super omnibus premissis et quibusuis singulis premissorum se ordinacione amicabilique composicione nobilium virorum, magistrorum videlicet Georgii aule dicti domini nostri ducis ac comitis de Orbaz et Cosme pretacti domini Nicolai bani prothonotariorum, Johannis filii Johannis de Huzzyubach, Dominici filii Radou, Nicolai litterati de Garygh et Ladislai de Strigonio, ac aliorum quam plurimorum proborum virorum pacis zelatorum interuenientibus, optenta prius concordåndi iudiciaria licencia ipsius domini Nicolai bani ad talem pacis et concordie vnionem deuenisse retulerunt, ymo et coram nobis deuenerunt eo modo, quod idem Nicolaus filius Johannis suo personaliter, dictorum vero Laurencii filii Petri et Petri filii Nicolai sub premissi moderaminis vinculo, vt premittitur, super se sponte assumpto nominibus, tum pro eo, quia ipsi magistri Deseu et Iwan filius suus premissa facta potenciaria, dampna, nocumenta ac spoliaciones et vulneraciones dicti Pauli famuli eorum contra eosdem Nicolaum filium Johannis, Laurencium filium Petri et Petrum filium Nicolai per eosdem magistros Deseu et Iwan in presencia dicti domini Nicolai bani humano testimonio conprobata, eisdem Nicolao, Laurencio et Petro indulta et penitus extitissent relaxata, tum eciam quia prefatam possessionem Chazmafeu vocatam vigore priuilegii incliti principis condam domini Bele regis Hungarie clare memorie eisdem

magistris Deseu et Iwan filio suo pertineri debere, prout vnicuique veritatem intuenti in serie earundem litterarum priuilegialium dicti domini Bele regis claresscit euidenter, iidem Nicolaus, Laurencius et Petrus agnouissent prefatam possessionem Chazmafew cum omnibus suis utilitatibus et pertinenciis vniuersis pretactis magistris Deseu et Iwan filio suo ac ipsorum heredibus heredumque suorum successoribus reliquit, dimisit et resignauit perpetuo et irreuocabiliter possidendam et habendam, omne ius et totale dominium, quod actenus(!) se in eadem habere sperabant, in eosdem magistros Deseu et Iwan ac ipsorum heredes et posteritates pure et per omnia transferendo, tali moderacionis vinculo mediante, quod si iidem Nicolaus filius Johannis et Laurencius ac Petrus aut ipsorum heredes, successores et quilibet proximi, qui in eadem possessione aliquod ius aliqualiter se habere sperarent, quoquam temporis in curriculo pretactos magistros Deseu et Iwan aut ipsorum heredes, successores uel quaslibet posteritates racione pretacte possessionis in lite aut extra litem molestare niterentur, extunc ipse Nicolaus filius Johannis et sui heredes eosdem semper et vbique tenerentur expedire propriis eorum laboribus et expensis, quod si facere nollent aut non possent, extunc iidem Nicolaus filius Johannis et sui heredes in facto succubitus duelli potencialis conuicerentur contra magistros Deseu et Iwan filium suum ac posteritates ipsorum vniuersos prenominatos vniuersos, vniuersas eciam litteras dictorum nostrorum regis ac ducis suarumque curiarum, iudicum ac quorumlibet capitulorum seu conuentuum et generaliter quorumlibet regni iusticiariorum quouismodo super facto dicte possessionis Chazmafeu confectas, si que per eosdem Nicolaum filium Johannis, Laurencium et Petrum in fraudem extitissent reseruate, eo quod dictus Nicolaus se et dictos fratres suos patrueles nulla instrumenta factum dicte possessionis tangencia habere indicando affirmabat, ipse Nicolaus suo personaliter et dictorum fratrum suorum nominibus cassas reddidit et reliquit friuolas et inanes ac viribus carituras, suis exhibitoribus nocituras committendo, ad quod omnia premissa et queuis singula premissorum idem Nicolaus filius Johannis se personaliter, dictos vero Laurencium et Petrum sub premissi moderaminis vinculo sponte obligauit coram nobis. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam presentes eisdem magistris Deseu et Iwan filio suo litteras nostras priuilegiales concessimus pendentis et autentici sigilli nostri munimine roboratas. Datum quarto die octauarum diei cinerum predictarum, anno domini M° CCC° quinquagesimo quarto.

Original na pergameni u kr. ugar. držav. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 33.600. — Stara sign.: N. R. A. fasc. 1509. no. 22. Vrvca i pečat otpala.

172.

1354, 10. marta. U Zagrebu.

Pred kaptolom zagrebačkim prodaje Gjuro Mikov zemlju Podvrh u samoborskom kraju Deši Ivanovu.

Nos capitulum ecclesie Zagrabiensis significamus tenore presencium quibus expedit vniuersis, quod Georgius filius Mikou de districtu de Zamobor ab vna parte, Deseu filius Juan de eodem districtu ab altera, coram nobis personaliter constituti, idem Georgius quandam particulam terre sue ibidem in districtu de Zamobor in possessione Pouurh vocata constitutam in vicinitate terre seu possessionis eiusdem Deseu, quam ab Juan fratre eiusdem Georgii mediantibus nostris litteris titulo empcionis dignoscitur obtinere prout in eisdem vidimus contineri, cum omnibus vtilitatibus et pertinenciis suis vniuersis, videlicet vineis, terris arabilibus, siluis, fenetis et aliis ad eamdem spectantibus sub eisdem signis et terminis, quibus ipse eandem tenuit et possedit, dixit et confessus est se vendidisse, tradidisse et assignasse eidem Deseu filio Juan et per eum suis heredibus heredumque suorum successoribus iure perpetuo possidendam, tenendam et habendam, saluo semper iure alieno, pro sex marcis bonorum denariorum ducalium plene ab eodem habitis et receptis sicut dixit. In quorum omnium testimonium presentibus sigillum nostrum duximus appendendum. Datum feria secunda proxima post dominicam reminiscere, anno domini M^{o}CCC^{o} quinquagesimo quarto.

Original na pergameni u arkivu zagreb. kaptola: sub Z.
Na listini visi zelena svilena vrvca, pečat je otpao.

173.

1354, 13. marta. U Četvrtku.

Benedikt župan Moravča prepisuje listinu podbana Petra o zalogu zemalja u Pezerju.

Nos magister Benedictus filius Dominici castellanus de Mayori Kemluk et de Greb[e]n ac comes de Moroucha, nec non Johannes filius Pauli comes terrestris de eadem significamus tenore presencium quibus expedit vniuersis, quod ex precepto et mandato domini nostri Stephani tocius Sclauonie, Croacie et Dalmacie ducis vniuersis nobilibus et

cuiusuis status hominibus de comitatu Morouche feria quinta proxima post festum beati Gregorii pape in Chet[ur]tukhel in dicto comitatu generalem congregacionem celebrassemus, tandem Gregorius filius Fynech et Pet[ru]s filius Georgii ab una[1] nobiles de eadem, item Gyure[n] iobagio castri de districtu Morouche parte ab altera coram nobis personaliter constituti exhibentes (!) nobis literas[2] Petri vicebani thocius Sclauonie et comitis Crisiensis petentes (!) a nobis cum instancia, vt formam et tenorem eorundem sub sigillo nostro in aliis nostris literis[3] patentibus transcribi et inseri faceremus. Quarum tenor talis est: *(Slijedi listina podbana Petra od 22. decembra 1352.).* Nos igitur iustis peticionibus antedictis(!) Gregorii, Petri et Ju[r]en(!) annuentes, prelibatas literas patentes presentibus transsumpmi et inseri sigilloque nostro aponi. Datum in Chuturtukhel, feria quinta proxima post festum beati Gregorii pape, anno domini M⁰CCC⁰L⁰ quarto.

Original na pergameni nešto oštećen u kr. ugar. državnom arkivu u Budimpešti: M. D. O. L. no. 35.859.; bivša zbirka Kukuljevićeva.

Na hrptu vidi se trag dviju okruglih pritisnutih pečata.

174.

1354, 20. marta. U Zagrebu.

Zagrebački kaptol svjedoči, da je pred njim očitovao Nikola Ivanov Vočinski, da se odriče svakoga prava na Čazmu na korist Deše Ivanova tavarnika hercega Stjepana.

Nos capitulum Zagrabiensis ecclesie memorie commendantes significamus tenore presencium quibus expedit vniuersis, quod cum nuper nobilis vir magister Nicolaus filius Johannis de Athina quandam possessionem Chasmafeu vocatam magnifico viro Desew filio Iwan magistro tawarnicorum et iudici curie incliti principis domini Stephani dei gracia tocius Sclauonie, Croacie et Dalmacie ducis et Iwan filio eiusdem, magistro pincernarum ipsius domini ducis recognoscens se in eadem nullum ius habere, coram nobis reliquisset, ressignasset et dimisissetque eosdem racione dicte possessionis ab omnibus inpedire volentibus expedire propriis laboribus et expensis sub penis et obligacionibus certis, super quibus alie littere nostre nuper inter eos extiterunt emanate, pre-

---

[1] Zanimljivo skraćeno ua, inače se ova riječ ne skraćuje.

[2] Iznad linije.

[3] Dva puta pisano, drugi put točkama ispušteno.

dictamque possessionem asumpsisset eisdem presente homine magnifici viri domini Nicolai tocius Sclauonie et Croacie bani et nostro testimonio statuere perpetuo possidendam, prout se tenor priuilegii felicis recordacionis domini Bele regis ad id extenderet. Tandem nos ad instanciam et requisicionem predictorum magistri Desew et Iwan filii sui vna cum Stephano filio Beke homine dicti domini bani, magistrum Michaelem socium et concanonicum nostrum ad videndam et faciendam ipsam statucionem pro testimonio duximus transmittendum, qui postmodum ad nos reuersi nobis concorditer retulerunt, quod supradictus magister Nicolaus filius Johannis in dominica oculi proxime preterita, presente ipso homine domini bani et dicto nostro testimonio supradictam possessionem Chasmafeu vocatam sub eis metis et terminis quibus per eundem Nicolaum et fratres suos extiterat habita et possessa, et prout se tenor priuilegii dicti domini Bele regis ad hoc extendebat, supradictis magistro Desew et Iwan filio suo cum suis utilitatibus et pertinenciis vniuersis publice statuisset vt asumpserat perpetuo possidendam, tenendam pariter et habendam in filios filiorum et heredes, nemine penitus contradictore existente. In cuius rei memoriam presentes eisdem sigilli nostri munimine roboratas duximus concedendas. Datum feria quinta proxima ante dominicam letare, anno domini M⁰. CCC⁰. quinquagesimo quarto.

Original na pergameni u kr. ug. drž. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 33.602. — Stara signatura: N. R. A. fasc. 1509. no. 24. Pečat i vrvca otpala.

175.

1354, 20. marta. U Zagrebu.

Pred zagrebačkim kaptolom izručuje Petar Nikolin dva sela u Čazmi Deševu i sinu mu Ivanu.

Nos capitulum Zagrabiensis ecclesie memorie commendantes significamus tenore presencium quibus expedit vniuersis, quod Petrus filius Nicolai filii Wel ab vna parte, ab altera vero magnificus vir Deseu filius Iwan magister tawarnicorum et iudex curie incliti principis domini Stephani dei gracia tocius Sclauonie, Croacie et Dalmacie ducis, ac Iwan filius suus, magister pincernarum eiusdem domini ducis in nostri presencia personaliter constituti, idem Petrus filius Nicolai coram nobis proposuit in hunc modum, quod licet predictus magister Deseu et Iwan

filius suus eundem racione quarundam duarum villarum intra metas possessionis Chasmafeu vocate existencium, ordine iudiciario in causam attraxissent, tamen per conposicionem et ordinacionem proborum et nobilium virorum eos amicabiliter reformare volencium ex eo eciam, quia dicta possessio Chasmafeu vocata, intra cuius metas ipse ville existere dinoscuntur, vigore priuilegii incliti principis quondam domini Bele felicis recordacionis regis Vngarie, eisdem magistro Deseu et Iwan filio suo dinoscitur pertinere, idem Petrus easdem villas recognoscens se in eisdem nullum ius nullamque proprietatem habere, supradictis magistro Deseu et Iwan filio suo ac eorum heredibus heredumque eorum successoribus reliquit, dimisit et resignauit perpetuo et irreuocabiliter possidendas et habendas, omne ius et dominium, quod hactenus se in eisdem sperabat habere, in eundem magistrum Deseu et Iwan filium suum ac eorum posteritates pure et simpliciter ac per omnia transferendo; assumpmens et obligans se nunquam de cetero contra magistrum Deseu et Iwan filium suum et eorum heredes racione premissa litis mouere questionem aliqualem. Si vero aliquo temporis in curriculo racione premissa moueret questionem aliqualem contra eosdem, extunc in pena calumpnie remaneret et conuinceretur contra magistrum Deseu et Iwan filium suum memoratos, vniuersas eciam litteras et instrumenta quecunque super facto ipsarum villarum confecta, que forte idem Petrus in fraudem reseruasset, coram nobis cassas reddidit, friuolas et inanes ac viribus carituras suisque exhibitoribus vbique nocituras. In cuius rei memoriam presentes eisdem sigilli nostri munimine roboratas duximus concedendas. Datum feria quinta proxima ante dominicam letare, anno domini M° CCC°. quinquagesimo quarto.

Original na pergameni u kr. ugar. drž. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 33.591. — Stara signatura: N. R. A. fasc. 1509. no. 23. Vrvca i pečat, što je visilo na listini otpalo je.

176.

1354.(?) . . marta. U Kotoru.

[Dujmo] biskup kotorski zajedno s kaptolom daju Grassu Angelu vinograd u Prčanju.

[In Christi nomine amen. Anno eiusdem] natiuitatis millesimo [trecentessimo] quinquagessimo [quarto] . . . . [mensis] marcii. Nos [Duymus dei et apostolice] sedis [gracia episcopus Catharensis] vna cum canonicis et capitulo [ecclesie] sancti Triphonis . . . .

. . . . Grasso Angeli . . . . . ab anthea in perpetuum . . . . de Perçana, que fuit dopni (!) Marci de Stroycha et do . . . . ; que vinea est subter villam Petri Gosti et supra vineam dicti Petri Gosto, quam vineam sibi locamus, ut dictum est saluis iuribus filii Luçe, pro qua vinea ego Grassus obligo me soluere omni anno in perpetuum in festo sancti Martini dicte ecclesie sancti Triphonis perperos sex de cruce, sin autem sint in pena pignoracionis dupli sine curia et aliqua questione super me et omnia bona mea. Et de hoc autem sunt due carte similes. Actum Chatari, in presencia iurati iudicis Dragonis Marci Dragonis et auditoris Mathey Jachagne.

Ego Bartholomeus Andree de Tribubaxilicis de Padua puplicus imperiali auctoritate et nunc communis Chatari iuratus notarius hiis omnibus interfui, rogatus scribere scripsi et puplicaui.

(Signum not.)

Original na pergameni u arkivu jugoslavenske akademije u Zagrebu: Diplomata 1354.

Listina je na gornjoj strani krnja i teško čitljiva; dopunjena je djelomice iz listine kotorske od 21. aprila 1354.

177.

1354, 21. aprila. U Kotoru.

Dujmo biskup kotorski daruje Mati Festu vinograd u Prčanju.

In Christi nomine amen. Anno eiusdem natiuitatis millesimo trecentesimo quinquagesimo quarto, [in]dictione septima, die vigessimo primo aprilis. Nos Duymus dei et apostolice sedis [gratia] episcopus Catharensis vna cum clericis et capitulo sancti Triphonis locamus in perpetuum di[acho]no Mato Festo vineam nostram de Perçana, que fuit dompni Marci Stroyche i . . . vineam Petri Amadei et coniunctam cum vinea matris dicti diachoni Mato F[e]sto; pro qua vero vinea siue sit vinea siue non, ego Mato predictus promitto et me obligo annuatim in perpetuum in festo sancti Martini soluere predicte ecclesie perperos quatuor ducales, qui ad tempus in Cataro fuerint; sin autem quod sint in penam pignoracionis dupli sine curia et aliqua questione super me et omnia bona mea; que concessio ter fuit in platea nunciata per vicarium communis secundum formam statutorum, et de hoc autem sunt due carte similes. Actum Catari, in presencia iurati iudicis Dragonis Marci Dragonis et auditoris Triphonis Micho Ruch . . .

Ego Bartholomeus Andree de Tribubaxilicis de Padua puplicus imperiali auctoritate et nunc communis Catarensis iuratus notarius hiis omnibus interfui, rogatus scribere scripsi et puplicaui.

(Signum not.)

Original na pergam. u arkivu jugoslavenske akademije u Zagrebu: Diplomata a. 1354.

178.

1354, 24. aprila. U Avignonu.

Papin oprost grijeha kanoniku zagrebačkomu.

Dignetur sanctitati vestre concedere Dyonisio Folcasy archidiacono de Kemluk et canonico in ecclesia Zagrabiensi plenissimam remissionem omnium peccatorum suorum semel in mortis articulo, ut in forma. Fiat G. sine alia leccione. Fiat G. Datum Auinione, VIII. kalendis maii, anno secundo.

Innocent. VI. Reg. Suppl. an. II. 25. fol. 84-b.

179.

1354, 10. maja. U Zagrebu.

Pred hercegom Stjepanom daju sinovi Parisovi jednu česticu svojega posjeda Oborova samostanu remetskom.

Stephanus dei gracia tocius Sclauonie, Croacię et Dalmacie dux omnibus Christi fidelibus presentibus et futuris presencium noticiam habituris salutem in eo, a quo dependent salutis incrementa. Quoniam gesta mortalium sunt cum tempore fluenti et inbecilis memorie statum plerumque turbat obliuio et obumbrat, prouida racionis cautela humanis actibus litterarum adhiberi consueuit testimonium efficax et perhempne. Proinde vniuersorum noticie tam presencium quam futurorum harum serie declaramus, quod nobilis vir magister Philipus filius Paris et Johannes filius eiusdem, aule nostre iuuenis in nostre maiestatis presencia personaliter constituti confessi extiterunt oraculo viue uocis, quod ipsi tanquam eorum salutis memores uolentes celestia preponere terrenis et perpetuo durabilia caducis, matura deliberacione prehabita de possessione ipsorum empticia Obroua uocata quandam possessionariam porcionem

in qua ecclesia in honore omnium sanctorum constructa existeret, ab angulo videlicet ipsius ecclesie usque quandam suam piscinam Chernoka uocatam et usque ad siluam suam propriam in latitudine adiacentem, cum omnibus suis vtilitatibus et pertinenciis vniuersis, uidelicet cum quadam piscina Mykudyna nuncupata, terris arabilibus, fymatis, campestribus, fenetis, pratis ac aliis quibuslibet suis vsibus et obuencionibus, si que nunc sunt uel forent aut fieri possunt in futurum, pro sue et parentum ac omnium progenitorum et consanguineorum suorum animarum remedio et salute, ob reuerenciam eciam virginis gloriose in qua totam fiduciam et spem gererent singularem, confidentes insuper oracionibus, uigiliis et ieiuniis ac aliis operibus diuinis virorum religiosorum fratrum Heremitarum ordinis sancti Augustini de promontorio Zagrabiensi, et sperantes eorundem suspiriis diuinitus et gemitibus eterna et felici beatitudine facilius se[1] remuneraturos, dedissent, locassent, donassent et contulissent dictis fratribus Heremitarum ordinis sancti Augustini de dicto promontorio Zagrabiensi iugiter ibidem deo deuote famulantibus et existentibus, in perpetuam elemosynam iure perpetuo et irreuocabiliter ac irretractabiliter per ipsos Heremitas et eorum successores possidendam, tenendam pariter et habendam hac prerogatiua eysdem concessa, quod porci eorundem fratrum Heremitarum, si quos pro se ipsis seruare poterunt in glandinibus siluarum ipsorum, velut proprii absque aliquo debito et censu pascantur et vtantur tali condicione mediante, quod dicti fratres Heremitarum vnum ex ipsis sacerdotem cum alio layco conuerso eiusdem religionis in dicta ecclesia pro diuinis officiis inibi exercendis conseruabunt, et quod iidem aliquales litteras capituli uel conuentus factum ipsius noue donacionis tangentes saluis dictis litteris nostris presentibus super dicta donacione confectis, uel tenorem earundem cum aliquibus litteris transsumpmendis nullo quesito colore poterunt et ualebunt facere emanari modo aliquali, ita eciam insuper adiecto, quod si prenominati fratres Heremitarum quascunque possessiones, excepta dicta possessionaria porcione, inuenire et aliunde optinere poterunt, extunc ius patronatus in eysdem pro se ipsis et eorum heredibus in perpetuum deberet remanere contradiccione non obstante. In cuius confessionis et premisse possessionarie donacionis testimonium firmitatemque perpetuam presentes concessimus litteras nostras priuilegiales pendentis et authentici sigilli nostri munimine consignatas. Datum Zagrabie, per manus magistri Georgii, aule nostre prothonotarii et comitis de Orbaz, dilecti et fidelis nostri, sexto ydus mensis maii, anno ab incarnacione domini millesimo CCC⁰ quinquagesimo quarto, ducatus autem nostri anno secundo.

[1] Nad linijom napisano.

Original na pergam. u kr. zem. arkivu u Zagrebu: Doc. medii aevi a. 1354.

Na listini visi nešto žućkaste svilene vrvce. Pečat je izgubljen.

Na hrptu je bilješka: Super villam Oborouo in prouincia Monoszlo.

180.

1354, 12. maja. U Zagrebu.

Kaptolu zagrebačkomu donosi Pavao Križevčanin jednu listinu, da ju prepiše.

Nos capitulum Zagrabiensis ecclesie memorie commendantes significamus tenore presencium quibus expedit vniuersis, quod anno domini M⁰CCC⁰L⁰ quarto, feria secunda proxima post quindenas festi sancti Georgii martiris, Bartholomeus filius Pauli de Crisio ad nostram accedendo presenciam exhibuit nobis quasdam litteras patentes rescripcionales magistri Jacobi quondam comitis Crisiensis eius vero sigillo consignatas petens nos cum instancia, vt earum tenorem sub nostro sigillo de verbo ad verbum transcribi faceremus. Cuius nos peticionibus annuentes tenorem earundem de verbo ad verbum transcribi fecimus et nostri sigilli aposicione communiri. Quarum tenor talis est: *(Slijedi isprava Jakova župana križevačkoga od 21. septembra 1348., koja sadržava ispravu čazmanskog kaptola od 28. jula 1348., tj. medjašni list novog slobodnog sela Križevaca.).*

Original na pergameni kod imovne općine sv. Jelene Koruške kraj Križevaca.

Na hrptu bijaše pritisnut pečat.

Vjesnik zem. ark. VI. p. 248. i posebni otisak E. Laszowski, Listine općine sv. Jelene Koruške.

181.

1354, 15. maja. U Ivaniću.

Stjepan herceg prima plemiće župe Moravče medju plemiće kraljevine Hrvatske.

Nos Stephanus dei gracia tocius Sclavonie, Croacie et Dalmacie dux memorie commendantes tenore presencium significamus quibus expedit universis, quod Nicolaus filius Rathk nobilis iobbagyio castri de

Moroucha, sua,' Iwan et Georgii filiorum Nicolai, fratrum patruelium ac Martini filii Brokon vitrici suorum, nec non Bank filii Petri similiter nobilium castrensium de eodem comitatu Moroucha in personis, ad nostre serenitatis accedendo conspectum fidelitates et servitia fidelia prefatorum patrui, fratrum et vitrici suorum in diversis regni nostri expeditionibus una cum magnifico viro Mykch quondam dictorum regnorum Sclauonie et Croacie bano contra regni emulos, morte et sangvinis effusione, membrorumque mutilationibus, ac aliis multimodis periclitationibus ac captivationibus, que per singula longum esset enarrare, excellentissimo domino Lodovico regi Hungarie, fratri nostro karissimo et nobis per consequens pro[ut] referentibus pocioribus regni nostri nobilibus exinde certitudinaliter fuimus informati, suprema cum aviditate fidelitatis exhibitas et impensa, nostre maiestati proponens et declarans ac in nostri reducens memoriam cum effectu; supplicans exinde nostram humiliter et deuote maiestatem, ut cum eysdem gratiose agendo ipsos ac eorum heredes simul sum possessionibus eorum de premisso nobili iobagionatu castri ex pietate ducali generose eximere dignaremur. Nos itaque qui suscepti nostri regiminis officio cunctorum fidelium fa-[mula]ncium votis aures pietatis inclinare tenemur, presertim hys, qui se et sua personarum [per] pericula pro constantia fidelitatis casibus fortune exponere non formidant, supplicationibus ipsius Nicolai filii Rathk quo supra modo nobis porrectis [du]cali favorabilitate inclinati, recensitis fidelitatibus et serviciis prenominatorum nobilium iobagionum modo prehabito impensis, licet iidem pro premissis ampliori dono insigniri a nostra mererentur maiestate, tamen ad presens in recompensationem servitiorum ipsorum aliqualem, hanc eysdem libertatis prerogativam pro innata ducali benignitate duximus annuendam, quod prefatos Nicolaum filium Rathk, Iwan et Georgium filios Nicolai, ac Martinum filium Brokon nec non Bank filium Petri, et eorum heredes ac posteritates simul cum uniuersis possessionibus et possessionariis eorum porcionibus a dicto nobili iobagionatu castri de Moroucha penitus et per omnia eximimus, in cetum et numerum purorum regni nobilium et serviencium regalium nulla pristine ignobilitatis macula super eisdem reservata generose in perpetuum duximus aggregandos. Preterea(!) vobis bano, comitibus p[ar]ochialibus et iudicibus nobilium comitatus de Moroucha [nun]c constitutis et aliis in futurum [constit]uendis firmo ducali sub edicto damus in mandatis, quatenus prefatos Nicolaum filium Rathk, Iwan, Georgium, Martinum et Bank filium Petri ac ipsorum heredes ratione nobilis iobagionatus castri cum possessionibus eorum molestare et perturbare non audeatis, sicut nostram indignationem grauiter offendere formidatis. In cuius rei memoriam fimitatemque perpetuam presentes

concessimus litteras nostras patentes sigilli nostri maioris munimine roboratas. Datum in Iuanch, feria quinta proxima post quindenas festi sancti Georgii martyris, anno domini millesimo CCC° quinquagesimo quarto.

Original na pergam. nešto oštećen, u knjižnici narod. muzeja u Budimpešti a. 1354. bivša zbirka Jankovićeva.

Na hrptu vidi se trag pritisnuta okrugla pečata.

Iznad njega istom rukom: Commissio propria presentibus Juan et Petheu de Kaztanych.

Pod pečatom: Commissio propria presentibus predictis.

Fejér Cod. dipl. Hung. IX. 2. 666.—668. prilično dobro izdao.

Fejér Cod. dipl. Hung. IX., v VI. p. 286.—288. loše.

Kukuljević Jura regni I. p. 124.—125.

182.

1354, 15. maja. U Zadru.

Dobra udova Damjana [Varikaše]i kći joj Marina prodaju zidanu kuću Puciju sinu Dominikovom.

In Christi nomine amen. Anno ab incarnacione eiusdem millesimo trecentesimo quinquagesimo quarto, indiccione septima, die quinto decimo mensis maii, tempore domini nostri, domini Andree Dandulo incliti Veneciarum ducis, et reuerendi patris domini Nicolai de Ma[tafaris] Jadrensis archiepiscopi, ac domini Petri Zane honorabilis comitis et capitanei Jadre. Dona Dobra relicta Damiani de . . . . et dona Marina eius filia et relicta Marini de Calcina d[e] l[ic]e[ncia] supradict domini comitis . . . . et domini Andree Dandulo consiliarij eius, domino comite Venerio, altero consiliario tunc absente iure proprio et in perpetuum vendiderunt, tradiderunt et transactauerunt Pucio condam Dominici de Firmo habitatori Jadre pro se suisque heredibus et successoribus ementi et recipienti totam vnam domum de muro partim cuppis et partim planchis cohopertam, cum cameris, caminis, curia, balatorio et aliquantulo orti et androna positam Jadre in confinio sancti Stepani, cui sunt confines de quirina via publica, de borea domus heredum Jacobeli Contarini partim et partim locus vacuus commissarie dicti olim Marini de Calcina, de trauersa domus Fumiçe Cresii Stanoy Mamani partim et partim domus Fumiçe olim Marci de Grisane et partim successores don Andree archipresbiteri de Berberio et de austro domus dictorum successorum don Andree predicti, partim

et partim domus Petri Blando, cum omnibus et singulis iuribus, adiacenciis et pertinenciis, accessibus et egressibus eidem domui vendite et omnibus que infra predictos continentur confines, uel alii si qui forent veriores et plures, ac cum omnibus aliis iuribus, que dicta domus vendita habet super, supra, intra seu infra se in integrum, omnique iure et actione, usu seu requisitione ipsis venditricibus nomine et occasione dicte domus vendite aut ipsi domui vendite quocumque et qualitercumque spectantibus et pertinentibus tam de iure quam de consuetudine, ad habendum, tenendum, possidendum et quicquid eidem emptori eiusque heredibus et successoribus de cetero placuerit perpetuo faciendum sine contradiccione cuiusquam, et hoc pro precio et precii nomine ducatorum centum quinquaginta auri, quos denarios et precium dicta dona Marina sola (!) sponte dixit contenta et confessa fuit se a dicto emptore habuisse et integraliter recepisse, excepcioni non habite et non recepte dicte quantitatis peccunie renuncians expresse, constituentes se dicte venditrices se dictam domum venditam pro dicto emptore et ipsius emptoris nomine possidere, donec idem emptor de ipsa domo vendita tenutam et possessionem aprehendiderit corporalem, quam accipiendi retinendique sua auctoritate eedem venditrices ipsi emptori licenciam et parabolam omnimodam contulerunt. Promittentes dicte venditrices et quelibet ipsorum stipulacione solempni per se suosque heredes et successores sine aliqua excepcione iuris uel facti se obligando eidem emptori pro se suisque heredibus et successoribus, stipulanti et ementi litem, questionem, causam aut controuersiam ei nec eius heredibus et successoribus de dicta domo vendita suisque pertinenciis et iuribus ullo tempore non mouere nec inferre nec mouenti seu inferrenti consentire, set eandem domum venditam cum omnibus et singulis suis iuribus et pertinenciis eidem emptori et eius heredibus et successoribus in racione legitime ab omni homine et persona, collegio et vniuersitate excalumpniare et deffendere et vacuam possessionem ei traddere et ipsum emptorem in possessione facere pociorem et predictam vendicionem et omnia et singula in hoc contractu contenta firma et rata habere et tenere perpetuo et ea attendere et obseruare et nunquam contrafacere uel venire aliqua racione uel causa, de iure nec de facto sub pena quarti precii supradicti in singulis huius contractus capitulis stipulacione promissa et cum reffectione omnium dannorum, interesse et expensarum litis et extra; que pena soluta uel non, nichilominus contractus iste ratus maneat, pro quibus omnibus et singulis supradictis attendendis et obseruandis dicte venditrices et quelibet earum insolidum obligauerunt eidem emptori se et bona sua omnia presencia et futura. Actum Iadre, presentibus ser

Zoylo condam Gregorii de Bothono et Cresio filio ser Blasii de Cortexia, ciuibus Jadre, testibus ad hec vocatis specialiter et rogatis et aliis.

(Drugi rukopis.)

Ego Andreas de Cantio notarius curie Jadre examinaui et scripsi.

(Signum not.)

Ego Coradus condam Rangerii imperiali auctoritate notarius, ciuis Paduanus et notarius curie Jadre premissis interfui et rogatus scripsi.

Original na perg. u gubern. arkivu u Zadru; odio samostana sv. Dominika. no. 723.

183.

1354, 15. maja. U Mljetcima.

Opat Rajmundo sabirač prokuracije poslanika papina kardinala Egidija, prima od svećenstva spljetskoga 50 zlat. forinti.

In Christi nomine amen. Anno natiuitatis eiusdem millesimo trecentesimo quinquagesimo quarto, indictione septima, die Jovis, quintodecimo maii, Venetiis in contracta sancti Johannis novi, in domo habitationis infrascripti domini collectoris, presentibus domino Nicolao Zucholo de Venetiis, presbitero Donato beneficiato in ecclesia sancte Sophie de Venetiis et Gerardo Arpini de Montepesulano, testibus ad hoc vocatis et rogatis. C. Reverendus in Christo pater et dominus, dominus Raymundus dei gratia abbas monasterii sancti Nicolaii in lictore(!) de Venetiis ordinis sancti Benedicti Castellane diocesis, apostolice sedis nuntius et collector ac procurator et nuntius specialis reverendissimi in Christo patris et domini, domini Egidii miseratione divina tituli sancti Clementis presbiteri cardinalis, apostolice sedis legati prout patet per litteras eiusdem domini cardinalis, quarum tenor talis est: *(Slijedi listina kardinala Egidija od 2. decembra 1353.)*. Fuit contentus et confessus se nomine dicti domini cardinalis habuisse et recepisse a domino archiepiscopo Spalatensi et suffraganeis suis nec non capitulo et clero suo exempto et non exempto sue diocesis Spalatensis per manus Buçardi Jacobi Fisco, de ypsa(!) Murinensis diocesis(!), vice et nomine eiusdem domini archiepiscopi et suffraganeorum suorum ac capituli et cleri sui dantis et solventis quinquaginta florenos auri boni et iusti ponderis per procurationem dicti domini cardinalis, apostolice sedis legati. Renuntians exceptioni non sibi datorum ac in se non habitorum, non numeratorum et acceptorum dictorum quinquaginta florenorum tempore huius-

modi presentis contractus omnique alio iuris et legum auxilio, pro quibus quidem florenis auri sic solutis, habitis et acceptis, ut dictum est, prefatus dominus collector et dicti domini cardinalis procurator predictum dominum archiepiscopum Spalatensem, suffraganeos suos, capitulum et clerum suum suosque successores, beneficia, res et bona sua nec non dictum Buçardum presentem ibidem vice et nomine ipsius domini archiepiscopi, suffraganeorum suorum, capituli et cleri sui, beneficiorum, rerum et bonorum suorum stipulantem et recipientem auctoritate prefati domini legati sibi tradita et in hac parte commissa absolvit, prout melius potuit et quitauit. In quorum omnium fidem et testimonium sigillum suum duxit hiis presentibus appendendum.

Et ego Guillelmus quondam domini Pauli de Alexio civis Vicentinus, publicus imperiali auctoritate notarius et officialis et scriba prefati domini collectoris predictis omnibus et singulis presens fui, eaque rogatus et de mandato eiusdem domini collectoris publice scripsi, signumque meum in testimonium premissorum consuetum apposui.

Original na pergam. u arkivu kaptola u Spljetu XVI. I. 20. Vidi se trag, gdje je o vrvci visio pečat.

184.

1354, 13. juna. U Mljetcima.

Fortanerije, patrijarha gradski itd. po papi Inocentiju VI. imenovani suci od 4. novembra 1352., pozivlju nadbiskupa Ugolina spljetskoga preda se na sud u pravdi s biskupom makarskim za posjed samostana sv. Stjepana.

Frater Fortanerius dei et apostolice sedis gratia patriarcha Gradensis, Venetiarum Dalmatieque primas, Nicolaus eadem gratia episcopus Castellanus, . . . [1] abbas monasterii sancti Nicolay de Litore Castellanensis diocesis, iudices delegati et executores domini nostri pape reuerendo in Christo patri et domino, domino Hugolino archiepiscopo Spalatensi salutem in domino et mandatis nostris ymmo verius apostolicis firmiter obedire. Litteras sanctissimi in Christo patris et domini nostri, domini Innocentii diuina providentia pape VI. eius vera bulla plumbea cum cordula canapis more Romane curie bullatas [non vitiatas, non cancellatas| nec in aliqua sui parte corruptas, sed omni prorsus

[1] U originalu mjesto imena,

*

vitio et suspictione carentes, noueritis nos cum ea qua decuit reuerentia recepisse. Quarum tenor talis est: *(Slijedi bula pape Inocenta VI. od 4. novembra 1352.).* Volentes igitur mandatum huiusmodi reuerenter er . . . . ut tenemur, vobis auctoritate qua fungimur in hac parte districte precipiendo mandamus, quatinus infra quadraginta dies post presentationem presentium vobis factam computandos, quorum quindecim pro primo, quindecim pro secundo et reliquos decem pro tercio et peremptorio termino ac canonica monitione premissa vobis duximus assignandos, coram nobis uel vicario nostro, cui duxerimus committendum, Veneciis in nostro patriarchali palatio per vos uel procuratorem vestrum comparere legitime studeatis, dicto domino episcopo Mucarensi in iustitia responsuri, facturi et recepturi, quod ordo dictauerit rationis; alioquin vestri contumacia non obstante vobis ulterius non citato, monito nec requisito contra vos ad ulteriora in dicta causa suadente iustitia procedemus. Has autem litteras nostrarum ecclesiasticarum dignitatum sigillorum appensione munitas ad cautellam fecimus regestrari. De quarum presentatione uel foribus ecclesie vestre cathedralis infixione latori earum nostro iurato nuncio uel publico instrumento harum seriem continenti dabimus plenam fidem. Datum Venetiis, in patriarchali palatio, anno natiuitatis domini millesimo trecentesimo quinquagesimo quarto, indictione septima, die Veneris, tercia decima mensis iunii.

Original na pergameni u arkivu kaptola u Spljetu XVI. I. 191. Na listini vidi se trag, gdje su o vrvcama visjeli pečati.

185.

1354, 20. juna. U Zadru.

Martin vrtlar prodaje Jakovu Stjepanu de Soppe zemlju u Vallis magistrorum.

In Christi nomine amen. Anno incarnacionis eiusdem millesimo trecentesimo quinquagesimo quarto, indiccione septima, die vigesimo mensis iunii, tempore domini nostri, domini Andree Dandulo incliti Venecie ducis, et reuerendi patris domini Nicolai de Matafaris Jadrensis archiepiscopi, ac domini Petri Zano honorabilis comitis et capitanei Jadre. Martinus condam Prodoy ortolanus de Jadra de licencia supradicti domini comitis et capitanei Jadre et domini Andree Dandulo consiliarii eius, domino comite Venerio altero consiliario tunc absente, iure proprio

et in perpetuum vendidit et transactauit Jacobo et Stephano fratribus, filiis condam Miche Blasii de Soppe, ciuibus Jadre, pro se suisque heredibus et successoribus ementibus et recepientibus vnam peciam terre cum arboribus oliuarum circa vnius gognai positam ad in confinio Vallis magistrorum districtus Jadre; cui sunt confines: De quirina et austro via publica, de borea et trauersa terra Ce[r]nuh Dobrosii; cum omnibus et singulis suis iuribus, adiacenciis et pertinenciis, accessibus et egressibus et omnibus que infra predictos continentur confines uel alios si qui forent veriores et plures; ad habendum, tenendum, possidendum et quicquid eisdem emptoribus eorumque heredibus et successoribus placuerit perpetuo faciendum, sine contradiccione cuiusquam. Et hoc pro precio et precii nomine librarum sex et soldorum duodecim denariorum venetorum paruorum, quos denarios et precium dictus venditor sponte contentus et confessus fuit se a dictis emptoribus integraliter habuisse et rccepisse; excepcioni non sibi numerate et tradite dicte quantitatis pecunie renuncians expresse. Promittens dictus venditor stipulacione solempni per se suosque heredes et successores eisdem emptoribus pro se suisque heredibus et successoribus stipulantibus et ementibus litem, questionem, causam aut controuersiam eis nec eorum heredibus et successoribus de dicta pecia terre vendite suisque iuribus et pertinenciis ullo tempore non mouere nec inferre nec mouenti consentire, set eandem peciam terre venditam cum omnibus et singulis suis iuribus et pertinenciis eisdem emptoribus et eorum heredibus et successoribus excalumpniare et deffendere ab omni homine et persona in racione super se et bonis suis omnibus presentibus et futuris. Actum Jadre, presentibus Marino condam Simonis de Saracho et Zanino Cose de Prode, ciuibus Jadre, testibus ad hec vocatis et rogatis et aliis.

(Drugi rukopis).

Ego Andreas condam ser Petri de Canturio notarius curie Jadre, de mandato predicti domini Petri Çane comitis examinaui et scripsi.

(Signum not.).

Ego Coradus condam Rangerii imperiali auctoritate notarius, ciuis Paduanus et notarius curie Jadre premissis interfui et rogatus scripsi.

Original na perg. u arkivu grof. Begna u Posedarju: P. no. 96.

186.

1354, 23. juna. U Zadru.

Miha de Sgagno izjavljuje, da je primio 35 dukata od Zuve de Botono i samostana sv. Krševana kao najaminu za zemljište.

In nomine domini. Anno ab incarnacione eiusdem millesimo trecentesimo quinquagesimo quarto, indictione septima, die vigesimo tercio mensis iunii, tempore serenissimi domini nostri, domini Andree Dandulo incliti ducis Venecie, et reuerendi patris domini Nicholay de Mathafaris decretorum doctoris, Jadre archiepiscopi, ac magnifici et potentis viri domini Petri Çane honorabilis comitis et capitanei Jadre. Contentus et confessus fuit ser Micha filius condam ser Mathei de Sgagno ciuis Jadre, habitator Sibenici, recepisse et habuisse a Zuue condam ser Gregorii de Botono ciue Jadre dante et soluente suo proprio nomine ac nomine et uice reuerendi viri domini Johannis abbatis monasterii sancti Grisogoni et eiusdem monasterii ducatos triginta quinque auri boni et iusti ponderis, videlicet ducatos decem et septem cum dimidio de suo proprio auere, et alios ducatos decem et septem cum dimidio de auere dicti domini abbatis et dicti sui monasteri pro completa solucione affictus unius anni finituri in medio mense iulii proxime futuri anni presentis totius ipsius ser Miche integre partis, que est medietas omnium et singulorum fructuum, animalium, lane, casey, bladi et quorumlibet aliorum prouentuum proueniencium et que prouenire poterunt ex mille et quatuordecim bestiis pecorinis et caprinis nec non medietate totius bladi quod percipietur(!) ex terraticis et pasculis positis in insula Magna, dicto ser Miche uirtute unius societatis contracte inter dictum dominum abbatem et suos monachos dicti monasterii sancti Grisogoni ex una parte et dictum ser Micham ex altera pertinentibus. De qua medietate dicto ser Miche ut dictum est spectante, dicti dominus abbas pro se et suo monasterio et ser Zuue de Botono, pro se et suis heredibus inuestiti erant et sunt a dicto ser Micha ad tres annos, quorum trium annorum principium dicte partes de comuni consensu computari uoluerunt die quinto decimo mensis iulii, anni currentis in millesimo trecentesimo quinquagesimo secundo, indiccione sexta, vt constat quodam publico instrumento locacionis et affictationis scripto ut continetur in ipso Jadre in eodem monasterio in millesimo trecentesimo quinquagesimo secundo, indictione sexta, die vigesimo septimo mensis octobris, a me notario viso et lecto; renunciando excepcioni non receptorum, non ponderatorum et non numuratorum(!) dictorum triginta quinque ducatorum

occasione et modo predictis et spei future numerationis, ponderationis et omni probationi et defensioni in contrarium. Promittens dictus ser Zuue suo proprio nomine et suorum heredum et successorum ac nomine et uice dicti domini abbatis et successorum suorum et monasterii sancti Grisogoni stipulanti dictam solutionem et omnia et singula suprascripta firma et rata habere et tenere perpetuo et non contrafacere uel uenire directe uel indirecte, tacite uel expresse, de iure uel de facto sub pena quarti tocius eius ad quod ageretur stipulatione promissa et reffectione omnium damnorum et expensarum litis et extra et obligatione omnium bonorum dicti ser Miche ubicumque constitutorum, et pena soluta uel non, predicta omnia et singula firma perdurent; fuit namqne talis conuentio inter ipsos videlicet, quod de hiis fierent duo publica instrumenta, quorum unum detur dicto domino abbati memorato et aliud dicto ser Zuue de Bothono. Actum Jadre in domo habitationis mei notarii, presentibus ser Jacobo et Petro fratribus, filiis condam ser Georgii de Lubafci, ciuibus et habitatoribus Jadre et Tadeo, condam ser Nichole de Sgagno de Jadra, habitatore Arbi, omnibus testibus ad predicta habitis, uocatis.

(Signum not.)

Ego Andreas condam ser Petri de Cant[ur]io publicus imperiali auctoritate et curie Jadre notarius hoc instrumentum rogatus scripsi et publicaui et meo signo et nomine roboraui.

Original na perg. u arkivu gubernijalnom u Zadru, odio sam. sv. Krševana kaps. XVI. no. 216.

187.

1354, 8. jula. U Avignonu.

Oprosti opatu samostana sv. Gjure u biskupiji kotorskoj.

Frater Paschalis abbas monasterii sancti Georgii Catarensis diocesis rogat confessori suo concedi facultatem se ab omnibus penatis (!) suis absolvendi et facultatem duos notarios apostolicos auctoritate apostolica creandi. Datum apud Villamnouam, Auinionensis diocesis, VIII. idus iulii, anno secundo.

Innocent. VI. Reg. Suppl. an. II. 25. fol. 88.

188.

1354, 30. jula. U Cazinu.

Blaž biskup kninski šalje rimskoj kuriji svoje prokuratore u poslu podavanja apostolskoj komori.

In nomine domini amen. Anno a nativitate eiusdem M.CCC.LIV., indictione VII., die penultima mensis iulii, pontificatus sanctissimi in Christo patris et domini nostri, domini Innocentii divina providencia pape VI. anno secundo. In mei notarii publici et testium subscriptorum, ad hoc specialiter vocatorum et rogatorum presencia constitutus personaliter reverendus pater dominus Blasius dei et apostolica gracia episcopus Tinensis, suo nomine et ipsius ecclesie fecit, constituit et ordinavit suos veros et legitimos procuratores, actores, factores ac nuncios speciales reverendum dominum fratrem Dominicum de Novolaco dictum Ungarum, penitenciarium domini nostri pape, ac discretos viros, dominos Olenum de Boemia et Johannem dictum Lombos procuratores in Romana curia, licet absentes tanquam presentes, et quemlibet eorum in solidum, ita quod non sit melior condicio occupantis, sed quod unus eorum incepit, alter valeat prosequi et finire, ad offerendum et solvendum vice et nomine suo et sue ecclesie suum commune servicium domno nostro summo pontifici et eius camere et eius collegio reverendorum dominorum cardinalium sancte Romane ecclesie, ac quecumque servicia consueta familiarium et officialium eorumdem, et ad promittendum reverendis patribus dominis camerariis dicti domini pape et collegii memorati dictum commune servicium, seu illam summam pro eo, de qua fuerit ordinatum, et quecumque servicia persolvere eisdem camere, collegio et familiaribus, seu ipsis dominis camerariis recipientibus pro eisdem in loco et termino, seu locis et terminis, quos ipsi domini camerarii duxerint prefigendos; necnon et ad obligandum et submittendum ipsum iurisdictioni camere supradicte et dictorum camerariorum, et cuiuslibet eorum, ac ipsorum vicesgerencium, ad prorogandum in ipsum iurisdictionem et potestatem recipiendi precepta, moniciones, sentencias, excommunicaciones, suspensiones et interdicti penas, et aliam quamcumque obligacionem et penarum, quas iidem camerarii vel ipsorum alter duxerint postulandas, iniungendas et promulgandas; et ad obligandum se nomine quo supra, ac ipsum et ecclesiam suam, et bona sua omnia et ecclesie sue, ac successores suos, et ad promittendum etiam, quod in Romana curia vel alibi ubicumque dicti domini camerarii mandabunt, curabit in termino ei prefigendo personaliter com-

parere, si in solucione defecerit supradicta, et quod de dicto loco et curia, ubi comparere debebit, sine ipsorum licencia speciali, ac eciam nisi primo satisfecerit de serviciis supradictis non recedet; et ad omnes cautelas, condiciones et pacta consenciendum, que dicti domini camerarii vel eorum alter in predicta obligacione duxerint apponenda, et ad omnia alia et singula facienda generaliter, que ipsemet facere, submittere, promittere, recipere, obligare, procurare et agere posset et deberet quoquomodo, si presens esset, que in premissis et circa premissa et eorum quolibet necessaria forent ac eciam oportuna; et eciam ad petendum et instanter implorandum et obtinendum vice et nomine suo, et pro ipso simpliciter et ad cautelam beneficium absolucionis a quacumque sentencia excommunicacionis lata vel ferenda contra ipsum per quoscumque et racione quacumque vel causa, eciam super dispensacione irregularitatis, si quocumque modo racione premissorum incurrisset vel incurreret. Volens etiam dictus constituens, quod proinde valeant que per dictos procuratores vel aliquem eorum dicta, facta seu procurata fuerint, ac si per presens instrumentum attributa foret eisdem, et cuilibet eorum, vel ipsorum alteri specialis et expressa potestas, ac si omnes casus et articuli, in quibus circa predictam promissionem et obligacionem speciale mandatum exigerit ex premissis, hinc forent compositi et nominati; et ad iurandum in animam suam predicta omnia et singula attendere et observare, ac firmiter adimplere. Promittens idem constituens michi notario publico infrascripto, tamquam persone publice solempniter stipulanti et recipienti vice et nomine omnium et singulorum supradictorum et aliorum quorum intererit quoquomodo, se ratum, gratum et firmum perpetuo habere et tenere quicquid per dictos procuratores suos, vel eorum alterum actum [et] factum in premissis fuerit et quolibet promissorum, ac eciam ordinatum, sub ypotheca et obligacione omnium bonorum supradictorum presencium et futurorum. Acta fuerunt hec in castro Chezyn Tiniensis dyocesis, anno, indictione, die mense et pontificatu quibus supra, presentibus itaque honorabilibus et discretis viris dominis Petro archidiacono Traguriensis ecclesie, Jacobo Vanucii clerico Firmane dyocesis, ac Andrea et Petro laicis, testibus ad premissa vocatis specialiter et rogatis.

(Signum not.).

Et ego Johannes Radozlai canonicus ecclesie Zagrabiensis, publicus imperiali auctoritate notarius, dicte constitucioni procuratorum, et omnibus aliis et singulis, prout supra leguntur, una cum dictis testibus presens fui, eaque omnia et singula manu propria scripsi, et in hanc publi-

cam formam redegi, ac signo meo solito signavi rogatus et requisitus in testimonium premissorum.

Theiner Mon. Slav. Mer. I. no. 307. pag. 228.—229. Iz originala.

189.

354, 13. augusta. U Spljetu.

Spljećani šilju banu poslanike s darom.

Mittatur ambassiata ad banum cum exeniis CC. librarum.

Lucius Note chronologiche. Bullettino 1881. p. 120.

190.

1354, 23. augusta. U Zagrebu.

Kaptol zagrebački uredjuje po nalogu kralja medje posjeda Maruševca.

Nos capitulum ecclesie Zagrabiensis tenore presencium significamus quibus expedit vniuersis, quod Lach et Nicolaus filii Petri, Egidius et Demetrius filii Tyburcii, Gorgius filius Andree et Gregorius filius Egidii de Maryasowcz, comitatus Warasdiensis ad nostram personaliter accedentes presenciam exhibuerunt nobis quasdam litteras preceptorias et mandatorias excellentissimi principis, domini Lodouici dei gracia regis Hungarie, domini nostri naturalis, loquentes nobis, vt quia possessio prefatorum Lach, Nicolai filiorum Petri, Egidii, Demetrii filiorum Tyburcii, Georgii filii Andree et Gregorii filii Egidii, Maryasowchzenthgeorg vocata de aliquibus partibus metis arboreis propter putrefaccionem ipsarum arborum plurimum indigebat, et dicte mete in aliquo defectu existebant, vt vnum ex nobis hominem nostrum cum Johanne filio Ladislai de Vrbanowcz homine regio ad prefatam Maryasowchzenthgur destinaremur, et quia mos erat ipsis, vt quilibet ipsorum possessionem suam metaliter possideret et eisdem dictas antiquas metas renouaremus; nos igitur litteras(!) preceptoriis et mandatoriis eiusdem excellentissimi principis, domini Lodouici dei gracia regis volentes eius mandatis obedire, vnum ex nobis hominem nostrum cum homine regio feria tercia proxima ante festum assumpcionis virginis gloriose ad faciem dicte possessionis Maryasowchzenthgur nuncupate destinassemus, qui personaliter ad eandem

possessionem accessissent, conuocatis prius omnibus vicinis et commetaneis circumquaque existentibus et presentibus dictam possessionem Maryasowchzenthgur vocatum perambulare eisdem dictas antiquas metas iusto modo renouassent; quia enim illarum antiquarum metarum loca manifesta reperissent et prout athaui et prothaui ipsorum semper in pleno dominio eiusdem possessionis Maryasowchzenthgur vocate residentes pacifice residerunt, et nunc annotatis Lach, Nicolao filiis Petri, Egidio et Demetrio filiis Tyburcii, Georgio filio Andree et Gregorio filio Egidii sepedictam possessionem Maryasowchzenthgur vocatam renouando dictas ipsius metas antiquas commississsent pacifice et quiete possidere, quorum omnium vicinorum et commetaneorum nullus contradixit nec aliquis contradictor apparuit, sed omnis vnanimiter dictas metas renouatas iusto modo et recte ordinatas fatebatur. Cuius quidem possessionis Maryasowchzenthgur vocate prima meta incipitur ab oriente vltra quandam aquam Mlaca vocatam a quadam via publica tendens versus Warosd et meta terrea penes terram Greda et tendit ad meridiem vltra eandem Mlacam in metam terream in littore existentem et vadit modicum et venit inter duas Mlacas parwas in metam terream et transit circa villam Greda, ex opposito cuius ville venit in metam terream penes magnam viam et cadit in eandem viam et transit per eam modicum et vertitur circa montem ad occidentem de superius villam Greda et transit infra per cacumen montis ad meridiem et venit in arborem querci meta terrea circumfusam, et transit infra de monte ad planam terram et venit in metam terream, de qua transit et cadit in aquam Plythwycha vocatam et per eandem modicum vadit supra et venit vbi Lwkawech intrat in eandem Plythwycham penes terram Bela, et exyt de Plythwycha et vadit per Lwkawech supra per magnum spacium et venit vbi Grogosynpothok intrat in Lwkawech et inter ipsas aquas est meta arbor hasfa et exyt de Lwkawech et venit per Dragosynpothoch supra ad occidentem longum et ascendit quendam monticulum et cadit in arborem hasfa meta terrea circumfusam et transit per montem et venit in magnam viam Wynnychkypoth dictam et penes viam cadit in arborem bykfa cruce signatam et transit per eandem modicum et flectitur ad sinistram partem ad occidentem et cadit ad viam Markowzkypoth dictam, et per eandem vadit ad Cerya ad montem et venit in arborem querci cruce signatam et descendit de monte et cadit ad Zawycham et eandem vadit vltra penes terram Drwskowch et ascendit ad montem per quandam declinitatem montis et venit supra ad viam et penes eandem viam cadit in arborem querci meta terrea circumfusam et flectitur ad sinistram partem et transit per vnam paruam viam et ascendit quendam monticulum et venit in metam terream

semper penes terram Drwskowch, inde flectitur ad aquilonem vltra quendam valliculum et venit inter duas aquas parwas in metam terream et vadit vltra vnum paruum riuulum et quendam monticulum et cadit ad vnum riuulum et penes eundem riuulum cadit in metam terream et transit ad montem in quandam viam Kamenzky, quam vltra vadit et venit sub quodam monte in quendam puteum et flectitur ad aquilonem penes terram Jurnouch in litus cuiusdam aque Plythwycha vocate vbi est meta terrea, et vbi superior Lwkawech intrat ad Plythwycham, quam vltra vadit et cadit in arborem querci penes terram Jacobi filii Mathie, inde vadit ad montem ad orientem et venit in arborem cer meta terrea circumfusam penes quandam viam et descendit de monte et cadit in quendam riuulum Ztrasnak vocatum et ascendit ad montem et venit in arborem querci de quo descendit per quendam valliculum et venit in quoddam biuium vbi est meta terrea et transit per quandam viam vsque ecclesiam sancti Georgii et vadit vltra quendam riuulum et venit in arborem querci de quo ascendit ad montem versus ecclesiam sancti Georgii et venit in quandam viam que exit de Chalnych et per eandem viam vadit modicum penes cimiterium eiusdem ecclesie sancti Georgii et venit in arborem querci semper penes terram Jacobi filii Mathie et vadit infra in quosdam rubethos vulgo ialsa dictos ex opposito vnius fontis Chalinsky nominati et inde vertitur sub quodam monte ad dextram partem et venit in viam penes terram ecclesie sancti Georgii quam viam vltra vadit et cadit in aliam viam per quam itur ad Worosd et per eandem viam modicum vadit et flectitur ad dextram partem sub quodam monte et venit in Mlacam et arborem hasfa, inde vertitur ad sinistram partem infra ad viam qua itur versus Warosd vbi est meta terrea, quam viam vadit vltra ad aquilonem per bonum spacium et cadit in quandam Mlacam vbi est meta terrea, quam Mlacam vadit vltra et venit in metam terream penes quandam viam per quam vadit et cadit in metam terream, de qua vadit ad orientem longum et venit in metam terream inde vertitur ad meridiem modicum et venit in metam terream et flectitur ad orientem modicum et venit in metam terream et vadit modicum semper ad orientem et venit in metam terream et sic cadit ad priorem metam. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam presentes litteras nostras priuilegiales sigilli nostri pendentis munimine roboratas eisdem duximus concedendas. Datum sabbato proximo ante festum decolacionis beati Johannis, anno domini millesimo trecentesimo quinquagesimo quarto.

Iz originalnog prijepisa zagreb. kaptola od g. 1457. na pergameni u arkivu jugoslavenske akademije u Zagrebu: Diplomata a. 1354.

191.

1354, 10. septembra. U Čazmi.

Pred čazmanskim kaptolom daruje Pavao sin Ivačinov svomu rodjaku Ivanu sinu Mauricija tri selišta i vinograd.

Nos capitulum Cbasmensis ecclesie memorie commendantes significamus quibus expedit vniuersis presencium per tenorem, quod Paulus filius Juachini, nobilis de districtu Garyg per nuncium suum specialem a nobis cum instancia postulauit, quia propter egritudinem sui corporis ad nos personaliter venire nequibat, vnum ex nobis virum ydoneum ad audiendam vocem ipsius pro testimonio destinare curaremus, cuius peticionibus congruis et honestis annuentes, discretum virum magistrum Paulum socium et concanonicum nostrum ad premissa peragenda et facienda pro testimonio duximus transmittendum, qui quidem socius noster iamdictus demum ad nos reuersus nobis recitauit, quod predictus Paulus eger corpore, sanus tamen et incolumis sue mentis in eius presencia et Nicolai litterati, proximi et cognati eiusdem et aliorum plurimorum hominum, quasdam tres sessiones iobagionum suorum in pessessione eiusdem hereditaria iuxta fluuium Garyg habita existentes, in quibus videlicet sessionibus supradictis Paulus, Iwko et Lukach iobagiones eiusdem nominati resident cum tribus arabilibus et fenetis ad ipsas sessiones spectantibus vniuersis, simul cum vna vinea, quam iobagio Fabyanch nomine tenuit et obtinuit, dixit et confessus est Paulo filio Mauricii, nepoti et proximo suo ob amorem et dileccionem eiusdem racione quarte filialis iure perpetuo et irreuocabiliter in filios filiorum dedisse, tradidisse et assignasse possidendas et habendas pleno iure et difficultate qualibet non obstante. In cuius rey memoriam firmitatemque perpetuam presentes, vt predicitur, ad peticionem predicti Pauli filii Joachini concessimus litteras sub appensione sigilli nostri communitas. Datum feria quarta proxima post festum natiuitatis virginis gloriose, anno domini millesimo CCC° quinquagesimo quarto.

Iz originalnog prijepisa čazmanskog kaptola od 7. januara 1366. na pergameni u kr. ugar. državnom arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 35.237. — Stara signatura: Acta monast. Garig fasc. II. no. 15.

192.

1354, 19 septembra.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski potvrdjuje Tomi Petrovu taverniku darovnicu svoga oca od 20. decembra 1339.

[L]odovicus dei gracia rex Hungarie, Dalmacie, Croacie, Rame, Seruie, Gallicie, Lodomerie, Cumanie, Bulgarieque rex, princeps Sallernitanus et Honoris montis sancti Angeli dominus omnibus Christi fidelibus presentibus et futuris, presens scriptum inspecturis, salutem in salutis largitore. Sicut ad regalem pertinet excellenciam unicuique pro meritis condigna beneficia eroagare, sic a suis predecessoribus rite prestita et contracta muniminis beneficio debet confirmare, vt eadem futuris in temporibus obtineant inmobilis perseuerancie firmitatem. Proinde ad universorum noticiam harum serie volumus pervenire, quod Thomas filius Petri magister ianitorum nostrorum ad nostre serenitatis accedendo presenciam exhibuit nobis quasdam litteras patentes quondam excellentissimi et magnifici principis Caroli olym incliti regis Hungarie, patris nostri carissimi beate recordacionis, tercio et ultimo eiusdem sigillo consignatas statucionales et metarum erectiones[1] universarum possessionum, villarum et porcionum possessionariarum, cum utilitatibus et circumstanciis, fundo, et vyneis quondam Johannis litterati, curie eiusdem patris nostri notarii de Syrmia in rescriptionalibus capituli de Kw expressas pro eodem magistro Thoma factas confirmantes tenoris infrascripti, suplicans nostre maiestati prece subiectiva, ut easdem litteras ipsius patris nostri acceptare, ratificare et pro eadem dignaremur nostro privilegio confirmare. Quarum tenor talis est: *(Slijedi listina kralja Karla od 20. decembra 1339.)* Nos igitur fidelia et accepta ac inmensa servitia eiusdem magistri Thome filii Petri, que primum excellentissimo et magnifico principi domino Karolo, yolym (!) inclito regi Hungarie, genitori nostro karissimo, et per consequens nostris in temporibus nobis in cunctis nostris et regni nostri negociis et [ex]pedicionibus sicut prosperis sic et adversis, cum sumpma sollicitudine, evigilanti cura, congrua laborum instancia exhibita fervidaque aviditate impensa, in memoriam nostri culminis reuocando, propositis peticionibus eiusdem fauorabili pietate exauditis, predictas litteras ipsius patris nostri invenientes ipsas non abrasas, non cancellatas nec in aliqua sui parte viciatas, sed omni veritatis tramite fore emanatas, de verbo ad verbum presentibus insertas, quoad omnes continentias earumdem acceptamus, ratificamus et appro-

[1] Slijedi točkama ispušteno: rescripcionalibus.

bamus, ac easdem de beneplacita voluntate serenissime principisse domine Elyzabet, inclite regine Hungarie, genitricis nostre karisime, prelatorumque et baronum regni nostri consilio prematuro ex certa sciencia de plenitudine regie potestatis, pro eodem magistro Thoma et suis heredibus perpetuo confirmamus, salvis iuribus alienis. In cuius rei memoriam, firmitatemque perpetuam presentes eidem concessimus litteras privilegiales pendentis sigilli autentici nostri munimine roboratas. Datum per manus venerabilis in Christo patris Nicolai episcopi Zagrabiensis, aule nostre vicecancellarii, dilecti et fidelis nostri, anno domini millesimo CCC⁰ quinquagesimo quarto, tredecimo kalendas octobris, regni autem nostri anno quarto decimo; venerabilibus in Christo fratribus et dominis Nicolao Strigoniensi, fratre Dyonisio Colocensi et Dominico Spalatensi archiepiscopis, Nicolao Agriensi, Demetrio War[adiensi], Andrea Transilvano, Thoma Chanadiensi, Nicolao Quinqueecclesiensi, Joanne Vesprimiensi, Colomano Jauriensi, Michaele Vachiensi, fratribus Stephano Nitriensi, Thoma Syrmiensi et Peregrino Boznensi ecclesiarum episcopis ecclesias dei feliciter gubernantibus; magnificis baronibus Nicolao palatino et iudice Comanorum, comite Nicolao iudice curie nostre, Konth woiuada Transilvano, Nicolao de Zeurimo(!) et Andrea de Machou banis, Cykou tauernicorum, Leukus dapiferorum, Dyonisio agazonum ac magistro Symone comite Posoniensi, aliisque quam pluribus regni nostri comitatus tenentibus et honores.

Original na pergameni, na prevojima teško čitljiv a mjestimice i krnj u knjižnici narod. muzeja u Budimpešti arkiv familije Forgač 1354. Stara signatura: fasc. Z. no. 73.

Listina ova potvrdjena je u obliku poznate klauzule novim pečatom: » . . . per manus domini Nicolai archyepiscopi, cancellarii nostri quinto idus aprilis, anno domini MCCC⁰LX⁰ quarto, regni autem nostri anno XX⁰III⁰. pro Johanne filio predicti Thome filii Petri.«

Prema tomu vise na listini o svilenim vrvcama crvene, pa modre boje odlomci dvaju pečata.

Na hrptu savremeno: Confirmacio[1] super possessionibus de Syrimia Johannis litterati.

Fejer Cod. dipl. Hung. IX. 2, 303.—305. Po istom izvoru s neobično mnogo pogrješaka.

---

[1] Precrtano istom tintom.

193.

1354, 29. septembra.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski potvrdjuje Petru i njegovu bratu svoju darovnicu od g. 1342. za posjed Čehi.

[L]odouicus dei gracia Hungarie, Dalmacie, Croacie, Rame, Seruie, Galicie, Lodomerie, Comanie, Bulgarieque [rex[, princeps Salernitanus et Honoris sancti Angeli dominus omnibus Christi fidelibus, presentibus et futuris presens scriptum inspecturis salutem in salutis largitore. Solet a principe confirmari, quod licite postulatur, quia sicut iuris est occupata indebite ad statum debitum reuocare, sic est equitati consonum, obtenta legitime regio patrocinio roborare. Proinde ad vniuersorum noticiam uolumus peruenire, quod Petrus filius Martini filii Ladislai de Rokonok, fidelis noster, ad nostre serenitatis accedendo presenciam, exhibuit nobis quasdam literas nostras patentes literas(!) quondam domini Karoli regis, patris nostri karissimi beate memorie, super statucione cuiusdam possessionis Chehy vocate in comitatu Zagrabiensi iuxta fluuium Zawa existentis, facta, confectas confirmatiue continentes, tenoris infrascripti, supplicans nostro culmini suo, item Nicolai fratris sui vterini, Johannis et Nicolai filiorum Abre, fratrum suorum patruelium nominibus, vt predictas literas nostras acceptare, ratificare et pro eisdem nostro dignaremur priuilegio confirmare. Quarum tenor talis est: *(Slijedi listina od 9. oktobra 1342.).* Nos itaque humillimis supplicacionibus predicti Petri filii Martini in sua, ac fratrum suorum patruelium predictorum personis nostre maiestati porrectis, fauorabiliter exauditis, predictas literas nostras inuenientes ipsas nec abrasas, nec cancellatas, nec in aliqua sui parte viciatas, de verbo ad verbum presentibus insertas, quoad omnes continencias earundem acceptamus, ratificamus et approbamus, ac easdem de regie potestatis plenitudine pro eisdem eorumque heredibus, successoribus et posteritatibus vniuersis perpetuo valere confirmamus. In cuius rei memoriam perpetuamque firmitatem, presentes nostras literas concessimus duplicis et authentici sigilli nostri pendentis munimine roboratas. Datum per manus venerabilis in Christo patris domini Nicolai episcopi Zagrabiensis auleque nostre vicecancellarii, dilecti et fidelis nostri, anno domini millesimo CCC. L. quarto, tercio kalendas octobris, regni autem nostri anno quarto decimo. Venerabilibus in Christo patribus et dominis Nicolao Strigoniensis, Dionisio Colocensis, et Dominico Spalatensis archiepiscopis, Nicolao Agriensis, Demetrio Varadiensis, Andrea Transyluano, Johanne Vesprimiensis, Colomanno

Jauriensis, Thoma Chanadiensis, Michaele Wachyensis, fratribus Stephano Nitriensis, Thoma Syrimiensis et Peregrino Boznensis ecclesiarum episcopis, ecclesias dei feliciter gubernantibus, magnificis baronibus Nicolao palatino et iudice Comanorum, comite Nicolao iudice curie nostre, Nicolao Konth woyuoda Transyluano, Cykou magistro tauarnicorum, Andrea de Machow et Nicolao de Zewrino banis, Dyonisio agasonum, Leukus dapiferorum, Thoma filio Petri ianitorum nostrorum magistris, ac Simone filio Maricii(!) comite Posoniensi, aliisque quam pluribus regni nostri comitatus tenentibus et honores.

Original u arkivu grofova Drašković u Trakošćanu. — Pečat otpao a vrvce svilene ostale. — Na unutarnjoj donjoj strani nalazi se potvrda novim pečatom od 27. aprila 1364.

Laszowski Spom. Turopolja I. 70.—71.

194.

1354, 13. oktobra. U Dubici.

Pred Ilijom preceptorom i Filipom županom zemskim daju sinovi Odoljenovi jedan dio svoje zemlje samostanu dubičkom.

Nos frater Elyas preceptor de Dubycha et Philippus filius Mark comes terrestris de eadem tenore presencium significamus quibus expedit vniuersis, quod nobiles viri comites Nicolaus et Stephanus filii quondam comitis Odoleni de Kosucha coram nobis et nobilibus comitatus eiusdem personaliter constituti volentes sequi vestigia sanctorum patrum et animabus eorum salubri consilio prouidere, quandam particulam terre ipsorum hereditarie in possessione Otok vocata habitam, metis infrascriptis a terris circumadiacentibus separatam pro remedio et salute animarum eorundem cum omnibus suis vtilitatibus et pertinenciis vniuersis, videlicet siluis, fenetis, nemoribus et locis molendinorum ac aliis quibuslibet quoquo modo vocitatis ad eandem spectantibus dixerunt et confessi sunt se dedisse, donasse, tradidisse et assignasse et coram nobis dederunt, donarunt et assignarunt ex permissione nostra et bona voluntate tocius generacionis ipsorum, ac vicinis et commetaneis suis vniuersis consencientibus et nemine ex eisdem contradictore apparente, claustro beatissime virginis gloriose in eadem Dubycha existenti et ministris, videlicet fratribus ordinis sancti Pauli primi heremite in eodem claustro commorantibus in perpetuam elemosinam, possidendam, tenendam et habendam, nil iuris nilque proprietatis aut dominii iidem comites Ni-

colaus et Stephanus sibi et eorum heredibus in eadem particula possessionaria reseruando, sed totum ius et proprietatem eiusdem in ipsum claustrum et fratres deo in eodem famulantes penitus et omnino transferendo. Mete autem predicte particule terre prout nobis partes retulerunt et presentibus vicinis et commetaneis suis inibi conuocatis reambulate extiterunt hoc ordine protenduntur, videlicet prima meta incipit in quodam portu antiquo in fluuio Kosucha existente et exit de ipso fluuio versus plagam occidentalem et peruenit ad quasdam duas arbores harazth metis terreis circumfusas prope quandam siluam existentes, deinde uersus eandem plagam procedendo vltra siluam peruenit ad arborem hrazth meta terrea circumfusam, abinde protelatur directe versus dictam plagam ex opposito ecclesie sancti Georgii et cadit ad fluuium Obna nuncupatum, de hinc inferius per meatum eiusdem fluuii per magnum spacium progreditur et peruenit vsque metas terre dominorum Cruciferorum ordinis sancti Johannis Jerosolimitani ab hinc protenditur supra ad montem versus plagam orientalem et pervenit vsque metas terre libere ville Dubicensis, deinde eundo peruenit ad quendam fontem Radomer vocatum, vbi est arbor tilie cruce signata, ab inde procedendo versus partem meridionalem peruenit ad quandam foueam wlgo Vertacha nuncupatam prope viam publicam existentem, de hinc cadit in ipsam viam et per eandem versus dictam plagam meridionalem procedendo peruenit ad metam primitus nominatam, scilicet portum antiquum supradictum ibique terminantur. In quorum omnium premissorum testimonium presentibus duximus sigilla nostra appendenda. Datum in eadem Dubycha, feria secunda proxima ante festum beati Galli confessoris, anno domini M°CCC° quinquagesimo quarto.

Original na pergameni u kr. zem. arkivu u Zagrebu: Doc. medii aevi a. 1354.

Na listini visi o crvenoj svilenoj vrvci samo jedan pečat, koji je veoma oštećen.

Prijepis zagrebačkog kaptola od 1. maja 1358. potvrdjenog po kralju Ljudevitu od 21. marta 1363. ima datum, feria sexta prox. ante festum beati Gali 20. oktobar, što je očito pogreška prepisača. U kr. ugar. drž. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 35.214. — Stara signatura: Acta mon. Dubicensis. no. 5.

Fejér Cod. dipl. Hung. IX. 2., p. 709.

195.

1354, 2. decembra. U Budimu.

Margareta herceginja zapovijeda svima sabiračima daća, neka poštuju slobode Turopolja.

Margareta dei gracia regnorum Sclauonie, Croacie et Dalmacie ducissa fidelibus suis magnifico viro Nicolao dictorum regnorum suorum Sclauonie et Croacie bano et comiti Zagrabiensi, ac vniuersis officialibus, necnon quarumlibet collectarum suarum exactoribus, vicesque eorundem gerentibus quibuslibet nunc constitutis et in futurum constituendis, quibus presentes ostendentur salutem et graciam. Cum nos vniuersos iobagiones castri Zagrabiensis vltra Zauam in Campo Zagrabiensi commorantes, in eorum libertatibus per serenissimos principes dominos condam Karolum clare memorie et Lodouicum, fratrem nostrum karissimum, illustres reges Hungarie eorundemque predecessores, efficacissimorum instrumentorum vigoribus eisdem iobagionibus castri Zagrabiensis datis et concessis ille[se] velimus conseruare, fidelitati vestre et vestrorum quorumlibet singillatim seu distinctim firmis damus in mandatis, quatinus pretactos iobagiones castri Zagrabiensis in premissis eorum libertatibus per pretactos dominos reges eis datis indempniter debeatis conseruare, contra premissorum suorum litteralium instrumentorum series pretactas, eorum libertates exprimencium in nullo molestando. Datum Bude, tercio die festi beati Andree apostoli, anno domini M° CCC° quinquagesimo quarto.

Original u arkivu općine turopoljske.
Na ledjima je trag utisnuta pečata.
Laszowski Spom. Turop. pag. 71.—72.

196.

1354, 4. decembra. U Bribiru.

Knez Nikola bribirski dosudjuje Franji sinu Stjepanovom iz Zadra zemlje u Draginiću.

Nos Nicholaus comes, natus condam comitis Petri de Breberio una cum filiis meis Johanne, Paulo et Dobrulo notum facimus quibus expedit vniuersis, quod accedens nobilis vir Franciscus Stephani de Jadra ad presenciam domini Johannis Çus Croatorum vicebani et nobilium et

castri iobagionum et centurionum Croacie in coloquio generali in loco vocato Podbrisano in Luca congregatorum, in anno domini MCCC quinquagesimo primo, mensis augusti, petiuit a Nasmano condam Petri de Kanino(!) et eius fratribus quandam partem terre positam in Dragine, que fuit olim iupani Dragani de Draginic et quam primeri(!) nostri subpignorauerunt Jurislauo de Karino, auo Nasmani predicti, constituentes se excalumpniatores eidem et producendo idem Franciscus litteras patentes domini nostri Lodoyci regis Vngarie serenissimi, qualiter contulerat ipsi Francissco et suis filiis et successoribus omnes hereditates terrarum et vinearum nobilium de Draginigi omnium siue filiis legitimis quandocumque defunctorum, atque nos cum Stephano et Tomasio condam domini Elie comitis consubrinis nostris respondentes pro ipso Nasmano: Nos non debemus inquietari de ipsa terra secundum consuetudines Croacie, quia possederamus eam ab annis circa C, tandem contencione non modica existente inter dictum Franciscum et nos ac inter predictum dominum vicebanum et Croatos. Volentes nos pocius discedere colitigio ob amorem et virtutes dicti Francissci et suorum filiorum, ipsam terram tam longo tempore prescriptam, nos prefati Nicholaus cum filiis meis vna cum prefatis consubrinis meis eidem Francisco suisque heredibus et successoribus relinquimus liberam, dedimus et donauimus perpetuo donacione que dicitur inter viuos, que nullo ingratitudinis uel alio vicio (!) reuocari possit, taliter, quod a modo de ipsa facere possint pro anima et corpore suam omnimodam uoluntatem, dantes et asignantes eidem Nasmano et fratribus pro ipsa, de terra nostra[1] propria in Dobrucauas. In cuius rey firmitatem presentes litteras sigillo nostri Nicholay pendenti munitas per manus discreti viri Francissci condam Mathey Lucacic de Breberio, imperiali notarii fieri fecimus, presentibus nobili viro Grisogono condam Dobri de Bena de Jadra et Dimincho Bratic de Gostomeric et aliis ad hoc vocatis et rogatis testibus. Actum Breberii, anno domini MCCC° quinquagessimo quarto die quarto mensis decembris.

(Signum not.)

Et ego Franciscus qui supra, imperiali auctoritate notarius et iudex ordinarius rogatus predictis interfui, manu propria scripsi et signo solito roboraui.

Original na pergameni u gubernijal. arkivu u Zadru, odio samostana sv. Krševana. Kaps. XIX. no. 490.

Na listini vidi se nešto končane uzice, o kojoj je visio pečat.

---

[1] Pisano dva puta.

197.

1354, 4. decembra. U Budimu.

Margareta herceginja potvrdjuje privilegij kralja Ljudevita od god. 1352. izdan Turopolju.

[M]argareta dei gracia regnorum Sclauonie, Croacie et Dalmacie ducissa, vniuersis Christi fidelibus tam presentibus quam futuris presens scriptum inspecturis seu presencium noticiam habituris salutem in salutis largitore. Ad vniuersorum noticiam harum serie volumus peruenire, quod Stephanus filius Mykych comes terrestris et Mark filius Stanamer iobagio castri Zagrabiensis, fideles nostri suis nec non vniuersorum iobagionum castri eiusdem vice et nominibus ad nostre maiestatis accedentes presenciam, exhibuerunt nobis quasdam litteras patentes serenissimi principis domini Lodouici, premissa gracia illustris regis Hungarie, fratris nostri karissimi, confirmantes litteras patentes quondam domini Karoli regis, genitoris sui clare memorie, tenorem quarundam litterarum priuilegialium domini Ladizlai olim similiter regis Hungarie, felicis recordacionis, super libertatibus ipsorum emanatarum in se denotantes, tenoris infrascripti, nostram humiliter deprecantes maiestatem, vt easdem de verbo ad verbum presentibus transcribi faciendo, pretactas libertates eorundem acceptare, approbare dignaremurque ratificare. Quarum tenor is est: *(Slijedi listina od 25. marta 1352.)* Nos igitur peticionibus predictorum Stephani filii Mykych et Mark filii Stanamer suis nec non ceterorum iobagionum dicti castri Zagrabiensis, nominibus nostre maiestatis in premissis porrectis, clementer exauditis, predictas litteras ipsius domini Lodouici regis, litteras patentes iamdicti quondam domini Karoli regis, genitoris sui, tenorem dictarum litterarum priuilegialium prelibati domini Ladizlai olym similiter regis Hungarie in se continentes, confirmatiue transcribentes, simul cum prescriptis libertatibus iamdictorum iobagionum dicti castri Zagrabiensis acceptamus, approbamus et presentis scripti patrocinio in perpetuum valere ratificamus, totum tenorem prefatarum litterarum iamdicti domini Lodouici regis de verbo ad verbum in formam presencium litterarum priuilegialium transcribi faciendo. In cuius rei memoriam perpetuamque firmitatem presentes concessimus litteras nostras priuilegiales pendentis et autentici sigilli nostri munimine roboratas. Datum Bude, feria quinta proxima ante festum beati Nicolai confessoris, anno domini millesimmo CCC^{0} quinquagesimo quarto.

Original na pergameni u arkivu pl. općine turopoljske.
Na listini visi dobro sačuvani pečat o zelenoj i crvenoj vrvci.
Laszowski Spom. Turop. 72.—73.

198.

1354, 6. decembra. U Zagrebu.

Ban Nikola nalaže ubiračima kunovine i dike, da ovu ne ubiru od samostana garićkog.

Nicolaus tocius Sclauonie et Croacie banus dilecto sibi magistro Stephano filio Beke collectori marturinarum domine nostre ducisse, vel ipso absente seruientibus suis in ipsa dica procedentibus dileccionis amiciciam cum salute. Noueritis, quod fratres Heremite de claustro beate virginis de monte Garig in generali congregacione nostra Zagrabie vniuersitati nobilium regni Sclauonie feria tercia proxima ante festum beati Nicolai confessoris celebrata, ad nostram et vniuersis (!) dictorum nobilium regni presencia accedendo, querulose nobis declararunt, vt vos ab ipsis et super particulis eorum [et] possessionibus collectas marturinarum contra formam libertatis eorum dicassetis et exigere nitteremini ab eisdem, quam tam collectam nunquam ipsi persoluissent, nec tempore domini ducis felicis memorie necque aliorum banorum, predecessorum nostrorum, super quo petimus vos nichilominus firmiter vobis mandamus, quatenus ipsam collectam marturinarum super ipsis Heremitis et iobagionibus eorum recipere et exigere non velitis et illud, quod aliis temporibus non fuit, nunc tempore vestro super ipsis incipere non velitis. Datum Zagrabie, in festo beati Nicolai confessoris predicti, anno domini M⁰CCC⁰L⁰ quarto.

Original na papiru u kr. ug. drž. arkivu u Budapešti: M. O. D. L. no. 35.215. — Stara sign.: Acta monast. Garig. fasc. 1. no. 43.
Na hrptu listine bijaše pritisnut okrugli pečat.

199.

1354, 9. decembra. U Budimu.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski uspostavlja u samostanu topličkom (topuskom) opata Guilerma istisnuta po samostancu Sifridu i uništuje sve darovnice izdane po posljednjem.

Nos Lodouicus dei gracia rex Hungarie significamus quibus expedit vniuersis presencium per tenorem, quod, quia regie celsitudinis interest, sicut ea que iuste et debite acta et ordinata existunt oportune stabilitatis firmitate solidare, sic eciam ea que iniuste et indebite perpetrata consistunt sue magnificencie imperio et edicto retractare. Et frater Syfridus, qui in abbaciam Toplicensem eiecto et excluso fratre Guillermo eiusdem abbacie abbate legittimo se intrudi procurauit et ipsam aliquamdiu detinens occupatam bona ipsius monasterii dilapidare et alienare non expauit, nonnullas possessionum donaciones et collaciociones in sue salutis dispendium et predicti monasterii lesionem atque dampnum faciendo, ob quos suos defectus et excessus per superiores sui ordinis ad presens captus existit et decenter fratri Guyllermo predicto ex nostro beneplacito et consensu in prelibatam abbaciam restituto per eosdem, nos volentes ea, que per fratrem Syfridum antedictum in preiudicium supradicti monasterii modo predicto acta sunt nullam optinere roboris firmitatem, vobis vniuersis nostris subditis cuiuscumque status, condicionis et honoris existatis, firmo damus regio sub edicto, quatenus statim visis presentibus bona et possessiones monasterii sepedicti in quemlibet vestrum modo quocumque translata per fratrem Syfridum antedictum predicto, fratri Guyllermo abbati reddere, restituere ac resignare omni occasione et dilaclone semotis studeatis pro vsu et vtilitate iamdicti monasterii retinenda et conseruanda per eundem; aliud facere nullatenus presumpmatis. Datum Bude, feria tercia proxima post festum concepcionis virginis gloriose, anno domini MCCCL⁰ quarto.

Iz potvrde kralja Ljudevita od 8. juna 1365.

Potvrda se nalazi kao ova listina u kodeksu: Priuilegia mon. b. virg. Mariae de Toplica no. 69.

Kodeks u arkivu nadbiskupije u Zagrebu: I. B. XI. 15.

200.

1354, 14. decembra. U Budimu.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski daruje Lovri i Stjepanu unucima File, posjed Dumbovo u vukovskoj županiji.

Nos Lodouicus dei gracia rex Hungarie memorie commendamus per presentes, quod magistri Laurencius filius Laurencii filii Phile et Stephanus filius Petri filii eiusdem Phile, fideles aule nostre milites ad nostre serenitatis accedentes presenciam suasque fidelitates et obsequia nobis per eosdem diuersimode exhibitas et inpensa proponentes et declarantes ac nostram in memoriam reuocantes, quandam possessionem quondam Martini Zachud dicti, filii Petri, Dumbou nuncupatam in comitatu de Wolkou existentem, asserentes ipsum Martinum Zachud dictum ab hoc seculo sine herede sexus virilis decessisse, ex eoque dictam possessionem eiusdem iuxta approbatam regni nostri consuetudinem manibus nostris regiis deuolutam extitisse, a nobis ipsis dari perpetuo et conferi postularunt. Nos itaque recensitis fidelitatibus et obsequiorum multimodis meritis prefatorum magistrorum Laurencii et Stephani, que ipsos in cunctis nostris et regni nostri negociis prosperis et aduersis omni fidelitatis studio exhibuisse scimus secundum possibilitatis quidditatem eorundem, prefatam possessionem quondam ipsius Martini dicti Zachud, hominis, vt dicitur, sine herede sexus virilis decedentis, Dumbow(!) vocatam in predicto comitatu de Wolkou existentem, cum omnibus suis vtilitatibus et pertinenciis vniuersis eisdem magistris Laurencio et Stephano ac eorum heredibus omni eo iure, quo ad nostram collacionem pertinere dinoscitur, noue donacionis nostre titulo dedimus, donauimus et contulimus perpetuo et irreuocabiliter tenendam, possidendam pariter et habendam, saluis iuribus alienis in eadem remanentibus. Datum Bude, secundo die festi beate Lucie virginis, anno domini M⁰CCC⁰L⁰ quarto.

Iz originalne potvrde kralja Ljudevita od 20. novembra 1357. na perg. u kr. ugar. držav. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 33.603. — Stara sign. N. R. A. fasc. 1509. no. 25.

201.

1355, 20. januara.

Margareta hercegınja potvrdjuje na molbu Nikole sina Mikina listinu hercega Stjepana od 27. novembra 1353. koja sadržaje u sebi listinu bana Nikole od 6. jula 1346., kojom se podjeljuje spomenutom Nikoli plemstvo.

Nos Margaretha dei gracia regnorum Sclauonie et Dalmacie ducissa memorie commendantes significamus tenore presencium quibus expedit vniuersis, quod Nicolaus filius Myke filii Matheus in nostram accedendo presenciam exhibuit nobis condam priuilegium serenissimi principis et domini domini Stephani ducis consortis nostri karissimi felicis recordacionis, petens nos cum instancia, vt ipsum priuilegium dicti domini nostri acceptare, aprobare et ratificare eidem et suis posteritatibus dignaremur confirmare. Cuius tenor talis est: *(Slijedi listina od 22. novembra 1353.)*. Nos igitur donacioni et confirmacioni eiusdem domini ducis Stephani, domini et consortis nostri karissimi felicis[1] memorie derogare nolentes, set pocius adherere, ad peticiones eorundem Nicolai et Gregorii filiorum Myke ipsum priuilegium eorum per eundem dominum ducem, consortem nostrum karissimum super premissis emanatum, non abrasum nec cancellatum neque in aliqua sui parte viciatum de uerbo ad uerbum presentibus inseri facientes perpetuo valere confirmamns et ad eiusdem rei memoriam perpetuamque firmitatem presentes litteras concessimus priuilegiales pendentis et autentici sigilli nostri munimine roboratas. Datum per manus discreti viri domini Petri prepositi ecclesie Castri ferrei et cancellarii nostri, in die festi beatorum Fabiani et Sebastiani martirum, anno domini MCCC quinquagesimo quinto.

Original na perg. u arkivu jugoslavenske akademije u Zagrebu: Diplomata a. 1346.

Na listini vidi se trag, gdje je o vrvci visio pečat.

Vjesnik hrvatskog arkeol. društva 1900. i posebni istisak: Laszowski, Podijeljenje plemstva po banu Nikoli.

---

[1] Pisano dvaputa.

202.

1355, 26. januara. U Zagrebu.

Pred kaptolom zagrebačkim povraća se zemlja Sračica i Runkov, samostanu topuskom.

Nos capitulum Zagrabiensis ecclesie tenore presencium significamus quibus expedit universis, quod magister Ladislaus filius Thutus ab una parte, ab altera vero vir religiosus frater Guillermus abbas monasterii Thoplicensis in nostri presencia personaliter constituti, idem magister Ladislaus confessus extitit in hunc modum, quod ipse quasdam duas possessiones Zrachicha et Rinkou vocatas sibi per fratrem Sifridum condam abbatem dicti monasterii intrusum donatas et terciam quandam Grangiam sibi per eundem fratrem Sifridum, ut dicebat, pro quatraginta florenis impignoratam, ad mensam dicti abbatis et sui conventus Thoplicensis spectantes, simul cum dicto debito quadraginta florenorum liberaliter absque omni fraude et lite eidem monasterrio Thoplicensi resignasset et dimississet; imo coram nobis resignavit et dimisit perpetuo possidendas, nil iuris nilque proprietatis sibi et suis in eisdem reservando; et quia ipse magister Ladislaus huiusmodi liberalitatem impendit predicto monasterio, ideo ipse abbas Guillermus constanter promisit coram nobis, ut quam primo predium Stresich vocatum, quod a dicto monasterio Iwan dictus Kohanich possidebat et tenebat ad manus suas devolvetur vel aliud simile, eidem magistro Ladislao liberaliter de eodem providebit more et condicione prediali possidendum, promisit eciam idem abbas, quod si ipse magister Ladislaus cum adiutorio suo et dicti monasterii predium Chultich, quod ad presens per dominam nostram ducissam detinetur recuperare poterit ab eadem suis laboribus et expensis, extunc ipsum predium suo et conventus sui literis et sigillo eidem confirmabit similiter condicione prediali possidendum; insuper promisit eidem magistro Ladislao ipse abbas, quod si in vicinitate possessionis sue Ribna vocate aliqua predia vacare contingeret, eadem sibi assignavit similiter more prediali possidenda; et quamdiu ipse magister Ladislaus sibi et suo monasterio reperietur favorabilis, ipsum favore debito et honore prosequetur iuxta posse. Datum feria secunda proxima post festum conversionis beati Pauli apostoli, anno domini M° CCC° quinquagesimo quinto.

Géres Kálmán Cod. dipl. comitum Károlyi de Nagy-Károly I. p. 226.—227. no. 145.

203.

1355, 2. februara.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski potvrdjuje povelju hercega Stjepana od 27. decembra 1353., kojom se potvrdjuje plemstvo podijeljeno po banu Nikoli 6. jula 1346., Nikoli položniku križevačkog grada.

[L]odouicus dei gracia Hungarie, Dalmacie, Croacie, Rame, Seruie, Gallicie, Lodomerie, Comanie, Bulgarieque rex, princeps Salernitanus et Honoris montis sancti Angeli dominus omnibus Christi fidelibus presentibus pariter et futuris, presencium noticiam habituris salutem in salutis largitore. Ordo iuris expostulat et regie dignitatis incumbit officio, vt tanto maioris dignitatis habeantur, que donantur seu ordinantur ab ipso, quanto ipse ceteris dignitate et honore precellit, et quia ex prime preuaricacionis debito penalitas obliuionis hominibus est inflicta, salubriter est prouisum, vt ea que in posterorum memoriam sunt merito transmittenda, regalis priuilegii patrocinio perhempnentur. Hac igitur animaduersione inducti harum serie volumus peruenire, quod Nicolaus filius Myke filii Matheus ad nostre serenitatis accedendo conspectum exhibuerunt nobis quoddam priuilegium serenissimi principis quondam domini Stephani tocius Sclauonie, Croacie et Dalmacie ducis, felicis recordacionis fratris nostri karissimi confirmans litteras priuilegiales magnifici viri Nicolai similiter tocius Sclauonie et Croacie bani super exempcione a iobagionatu castri Crisyensis per eundem Nicolaum banum eidem Nicolao et per ipsum Gregorio fratri suo facta confectas, tenoris infrascripti, petens nostram excellenciam humiliter et deuote, vt ipsum priuilegium confirmatorium dicti domini Stephani ducis, fratris nostri simul cum exempcione a iobagionatu dicti castri Crisyensis prenotata acceptare, approbare et ratificare, ac eisdem nostro dignaremur priuilegio confirmare. Cuius tenor talis est: *(Slijedi povelja hercega Stjepana od 27. decembra*[1] *1353.).* Nos itaque iustis et iuri consentaneis peticionibus prenominati Nicolai filii Myke filii Matheus nostre sublimitati porrectis fauorabiliter inclinati, premissas litteras priuilegiales confirmatorias prelibati domini Stephani ducis, fratris nostri karissimi exempcionem a iobagionatu prefati castri Crisyensis per prenotatum Nicolaum banum eidem Nicolao filio Myke et per ipsum Gregorio fratri suo modo quo supra factam exprimentes, omni prorsus suspicione carentes de uerbo ad uerbum presentibus insertas quoad omnes continencias earundem

[1] Priopćena po orig. prijepisu i potvrdi herceginje Margarete od 20. januara 1355.

acceptamus, approbamus et ratificamus ac eisdem filiis Myke filii Matheus easdem simul cum exempcione de iobagionatu annotati castri Crisyensis ipsis facta perpetuo valere confirmamus presencium patrocinio mediante. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam presentes concessimus litteras nostras priuilegiales duplicis et autentici sigilli nostri munimine roboratas. Datum per manus venerabilis in Christo patris domini Nicolai episcopi ecclesie Zagrabiensis auleque nostre vicecancellarii, dilecti et fidelis nostri, anno domini M⁰CCC⁰ quinquagesimo quinto, quarto nonas mensis februarii, regni autem nostri anno quarto decimo. Venerabilibus in Christo patribus dominis Nicolao Strigoniensi, Dominico Spalatensi et fratre Dyonisio Collocensi archiepiscopis, Nicolao Agriensi, Demetrio Waradiensi, Andrea Transsiluano, Thoma Chanadiensi, Nicolao Quinqueecclesiensi, Johanne Wesprimiensi, Colomano Jauriensi, Mychaele Wachiensi, fratribus Stephano Nittriensi, Thoma Sirmiensi et Perregrino Boznensi episcopis, ecclesias dei feliciter gubernantibus, magnificis baronibus Nicolao palatino et iudice Comanorum, Nicolao woyuoda Transsiluano, Cykou magistro thauarnicorum nostrorum, comite Nicolao iudice curie nostre, Nicolao filio Wgrini de Machow, Nicolao tocius Sclauonie et Croacie ac Nicolao de Zeurinio banis, Leukus dapiferorum, Dyonisio agazonum et Thoma ianitorum nostrorum magistris, ac magistro Symone filio Maurici comite Posoniensi, aliisque quampluribus regni nostri comitatus tenentibus et honores.

Iz prijepisa kaptola zagreb. od 11. novembra 1372. na pergameni u kr. ugar. drž. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 32.990. — Stara sign.: N. R. A. fasc. 135. no. 11.

Na ovoj poveli kralja Ljudevita, bio je dolje pripisak istoga kralja od 28. februara 1364., koji je takodjer u prijepisu kaptola zagrebačkog odmah iza ove listine prepisan. Taj sadržaje potvrdu pod novim pečatom za ovu listinu, te je učinjen za i na molbu Nikole sina Myke sina Maiejeva. Pripisak je učinjen po formuli, koja je uvjeke do imena jednaka, te pošto smo ju već jedanput priopćili kod druge listine, ne činimo to ovdje.

204.

1355, 13. februara. U Djakovu.

Ban bosanski Tvrtko potvrdjuje, da su Dubrovčani Klime Držić i Biste Bunić kod strica njegova, pokojnoga bana Stjepana, držali trgove u Neretvi i Ostružnici i da su sve račune s njim u dobrom redu svršili.

Milos Radoslauich, homo domini Tuertchi, incliti bani Bossine, presentauit nobili et potenti viro domino Nicolao Barbadico, honorabili comiti Ragusino et suo minori consilio unum instrumentum cum una litera sclauonescha pro parte dicti domini bani, scriptum dictum instrumentum manu Bernabay Thome, clerici Bosinensis diocesis, publici imperiali auctoritate notarii, cum bulla anuli dicti bani in ipso instrumento impressa et cum duabus bullis pendentibus cum syricho çalo, una videlicet fratris Pellegrini episcopi Bossine, et alia capituli sui. Quod quidem instrumentum de mandato domini comitis et sui minoris consilii registraui, prout infra proxime continetur, nichil addens vel minuens, quod sensum uel sententiam mutet. Cuius tenor per omnia talis est: Tuerthko dei gracia banus Bossine nobili viro Nicolao Barbadico, comiti Rag[usino], iudicibus, consilio et communitati Rag[usine] salutem et bonorum omnium incrementa. Cum dudum, cum felicis recordationis domino Stephano, bano Bossine, patruo nostro dilecto, Klime filius Junii de Dersia et Biste de Bona, uestre municipes ciuitatis, habuerint negotiationes, mercantias, fora et tributa sub certis pactis et condictionibus, et specialiter ab ipso patruo nostro fora tenuerunt in Narento et Ostrusniça et de hoc, sicuti informati sumus bonorum hominum testimonio fide digno iustam et sufficientem eidem domino bano, patruo meo, reddiderunt rationem et prout nobis dicitur, idem patruus noster in puncto seu articulo mortis existens, ipsos de omni debito dixerit et pronuntiauerit satisfecisse et plenarie persoluisse, nos ob salutem anime eiusdem patrui et predecessoris nostri ac etiam proprie contemplationis salutem, prefatos cives vestros, scilicet Klyme et Biste ac ipsorum filios et heredes de omnibus illis foris, tributis, precis (!) et rationibus inter prefatos dominum Stephanum quondam banum, patruum nostrum, et ciues uestros habitis plenarie presentium tenore quitamus et quietatos ac absolutos esse ab omnibus preteritis usque in presens pronunciamus et presentium serie declaramus, nolentes, ut propter hoc a quoque nostro vel cuiusuis nostrorum aut prefati patrui nostri nomine debeant unquam

seu aliqualiter molestari. In quorum omnium testimonium presentes fieri fecimus literas in presentia reuerendi in Christo patris domini fratris Peregrini, ecclesie Bosnensis episcopi, spiritualis patris nostri et religiosi viri fratris Francisci de Florencia, vicarii Bosnensis, ac honorabilium dominorum Nicolay prepositi et Petri lectoris ecclesie memorate, nec non nobilium virorum comitis Volkoslay Nahoieuich et comitis Mastanj Bubanich, Stepoie Cheruatinich et Stepŝe filii Stephani Drusich, nostrorum nobilium, et magistri Nicolay filii Michaelis suppani de Bresna, Clechinj suppani de Dyacou, officialium et servitorum domini episcopi memorati per notarium publicum infrascriptum et ad maioris roboris firmitatem eiusdem domini episcopi et capituli ipsius ac etiam nostri anularis, quia ad presens aliud nostrum sigillum maius penes nos non habuimus, sigillorum munimine roboravi. Actum et datum in Dyaco prope ecclesiam catedralem, XIII. die mensis februarii, anno domini millesimo trecentesimo quinquagesimo quinto. Et in dicto instrumento manu propria predictorum fratris Peregrini episcopi et fratris Francisci vicarii est subscriptio facta.

Diversa cancellariae knjiga g. 1354. u dubrovačkom arkivu.
Jireček Spom. srp. br. 15. 31.—32.

205.

1355, 13. februara. U Djakovu, 20. septembra. U Dubrovniku.

Tvrtko ban bosanski potvrdjuje 13. februara, a dubrovačka općina prima na znanje 20. septembra, da su Dubrovčani za sve trgove držane jošte za strica njegova bana Stjepana sve račune namirili.

Die XX. mensis septembris.

Ego Give de Parmesano noder sclavonescho per comandamento de misser lo conte e del suo menor consellio siago reschrito de solo una lettera de messer lo ban Tvertcho, la qual letera aduse e presentolla Milos Radoslavich homo de mister lo ban.

Ѡдь Тверка милостию божьиомь бана босьнскога кнезꙋ дꙋбровєчкомꙋ Николаю Барбаригꙋ и сꙋдиꙗмь и викинкомь и всои опкини дꙋбровєчкои како своимь прѣꙗтелємь почтено поздравлєниє да вамь вѣдити, да самь даль Климентеви Держикю и Вистетю Бꙋникꙋ и иихь дици двѣ повелє то є свободни листь и тизи сꙋ листи ꙋ Лонете Держикꙗ, єдень є печакєнь моимь

прьстеномь а дрѹги печатью великомь и даль мѹ смь чловѣка мога на име Милоша, кои ѥ донесе и прѣкаже вамь, како ѥ законь и що вамь говори Милошь моѥ сѹ речи имате га вѣровати.

Diversa cancellariae, knjiga g. 1354., u dubrovačkom arkivu.
Jireček Spom. srp. br. 15, pag. 31.—32.
Pucić Spom. srp. II. br. 28, 23.

206.

1355, 18. februara. U Budimu.

Pred judeksom kurije Nikolom Drugetom svršava se pravda radi posjeda izmedju Morovića i nasljednika Andrije bana.

Nos comes Nicolaus Drugeth, iudex curie serenissimi principis domini Lodouici dei gracia incliti regis Hungarie comitatusque de Turuch tenens honorem memorie commendantes tenore presencium significamus, quibus expedit vniuersis, quod cum dominus Andreas filius magistri Lachk condam banus de Machou, nunc magister tavarnicorum reginalium, comes Castriferrei et Supruniensis, universas possessiones Michaelis filii Mortunus sibi et nobili domine consorti sue, sorori videlicet predicti Michaelis, nomine possessionum hominis sine herede decedentis, a predicto domino nostro rege perpetuo dari et conferri postulasset, ac idem dominus noster rex ipsas, prout sue collacioni de iure pertinere dinoscerentur, eisdem contulisset; tandem magister Nicolaus filius Stephani de Marouth in sua, Stephani et Johannis fratrum suorum, item Nicolai, Michaelis et Johannis filiorum Michaelis similiter fratris sui personis, dicto domino Andree quondam bano coram ipso domino nostro rege personaliter astante, ad sue regie celsitudinis accedendo presenciam sibi declarasset querulose, quod universe possessiones dicti Michaelis filii Mortunus, qui in una generacionis divisionali linea cum ipso et dictis fratribus suis extitisset propagatus, omni iure et veritatis tramite ad ipsos pertinerent et deberent pertinere, ideo ipse dominus noster rex nemini in suo iure deesse, set prodesse volens, partibus predictis presencionaliter adherentibus commisisset, quod in octavis festi pasche, anno domini M^{0}CCC^{0} quinquagesimo tercio preteritis, eedem partes sua instrumenta contra se coram ipso et suis baronibus exhibere tenerentur, quibus visis ipse dominus noster rex iudicium et iusticiam facere valeret inter partes iure admittente, et cum ipse instrumentales exhibi-

ciones iuxta continenciam literarum magnifici viri comitis Thome quondam iudicis curie regie, predecessoris nostri bone memorie, ab eisdem octavis festi pasche domini, ad octavas diei medii quadragesime in anno nunc proxime elapso preteritas prorogative devenissent, ac tandem medio tempore ipso comite Thoma nutu divine pietatis interveniente, cui humana fragilitas nequit obviare viam universe carnis ingresso, dum ipse instrumentales exhibiciones iuxta continencias literarum dicti domini nostri regis, eodemque domino nostro rege dicto honore iudicatus curie sue, fauente saluatoris clemencia nostram personam sublimante, ad quindenas residencie sui regalis exercitus versus Rasciam moti, et ad quindenas festi epiphaniarum domini proclamate, prorogate, et sic eedem in eodem termino in nostram presenciam devente extitissent, demum ipsis quindenis residencie exercitus regi(!) occurrentibus, nobisque presente serenissima principissa domina nostra regina una cum venerabilibus in Christo patribus dominis Nicolao archiepiscopo Strigoniensi et altero Nicolao Zagrabiensi, vicecancellario dicti domini nostri regis, Johanne Wesprimiensi, Stephano Nytriensi ecclesiarum episcopis discretis viris Ladislao Chazmensi, comite capelle regie et secretario cancellario eiusdem domini regis, altero Ladislao Agriensi, Dominico sancti Thome martyris de promontorio Strigoniensi ecclesiarum prepositis, Gregorio custode ecclesie Varadiensis, necnon magnificis viris dominis Nicolao regni Hungarie palatino, Cykow magistro tavernicorum regalium, Nicolao filio St[ephani] tocius Sclavonie et Croacie et altero Nicolao filio Petri de Zeurinio bonis, Thoma filio Petri magistro ianitorum regalium ac magistris Johanne filio Gelety castellano de Boymuch, St[ephano] et Georgio filiis Dominici dicti Bubek comitibus comitatus Lyptoviensis, Johanne filio Alexandri castellani de Gymus et aliis quam pluribus nobilibus regni nobiscum in sede nostra iudiciaria sedentibus, predicti magistri Nicolaus, Stephanus et Johannes filii Stephani de Marouth pro se personaliter et pro prefatis Nicolao, Michaele fratris ipsorum cum procuratoriis litteris capituli ecclesie Bachyensis ab una, ac prefatus dominus Andreas quondam banus de Machou similiter personaliter, pro predicta vero nobili domina consorte sua magister Petrus filius Pauli de Horuaty cum procuratoriis litteris dicti capituli Bachyensis parte ab altera, ad nostram accedentes presenciam, iidem filii Stephani de Marouth quasdam duas literas privilegiales, unam capituli ecclesie de Kw, anno domini M⁰CC⁰ nonagesimo secundo, ad secundam serenissimi principis domini Karoli condam regis Hungarie pie recordacionis, nec non terciam magnifici viri domini Dominici similiter condam bani de Machou patentem, anno domini M⁰CCC⁰L⁰ tercio confectas nobis presentarunt; in quarum unius, videlicet ipsius capituli

ecclesie de Kw privilegialis litere tenore inter cetera habebatur, quod Dionisius et Luthardus filii Luthardi comitis ac Mortunus filius Endre fratris eorundem et iuxta eundem Mortunus, propter puerilem etatem suam, Gregorius comes filius Petri gener eiusdem ex una parte, magister Stephanus fillius Michaelis de Marouth ex altera, coram eodem capitulo de Kw constituti dixissent, quod super possessionibus Thome filii Mortunus cognati eorumdem sine herede decedentis communi consensu et voluntate talem divisionem inter se ordinassent, quod terra, que Durno diceretur cum omnibus vtilitatibus et pertinenciis cessisset in ius et proprietatem ipsius magistri Stephani ac heredum ipsius, iure perpetuo possidenda, alie vero possessiones, videlicet Dragan, que vocaretur Scenthelye, Alsan, Tynnia cum Gungna et Apa cum Buzias in Syrimia existenti, remansisset in ius et proprietatem filiorum Luthardi, videlicet Dionisii, Luthardi et Mortunus predictorum ac ipsorum heredibus perpetuo possidenda, quam divisionem inter se taliter obligassent, ut super ipsa divisione nunquam de cetero aliqua controversia possit moveri, si vero a parte aliqua questio moveretur, ut de ipsa possessione vellet plus percipere, extunc ipsa pars pro calumniatore haberetur; preterea iidem eciam dixissent, ut quia ipsa contencio super ipsa divisione multocies inter ipsos fuisset ventilata, taliter se obligassent, quod si predictos Dionisium, Luthardum et Mortunus sine herede contingeret decedere, extunc ipse possessiones, que ad usum ipsorum cesserant, remanerent magistro Stephano possidende, sed si ex ipsorum linea aliquis superstes existeret, extunc idem magister Stephanus non posset intrare in possessiones supradictas; similiter si ipsum magistrum Stephanum sine herede contingeret decedere, extunc ipsa porcio, que ad usum ipsius cesserat, remaneret ipsis Dionisio, Luthardo et Mortunus ac [ipsorum heredibus perpetuo] possidenda ita tamen, quod si unus aliquis de herede ipsius foret superstes, extunc iidem Dionisius, Luthardus et Mortunus non possent habere aliquam porcionem in porcione Stephani supradicti. In tenore vero literarum privilegialium prescripti domini Karoli regis adinveniebatur, quod idem dominus Karolus rex prescriptam ordinacionem in prefixis literis privilegialibus capituli ecclesie de Kw, inter predictos Dionisium, Luthardum et Mortunus ab una, et Stephanum filium Michaelis de Marouth ab altera factam, comfirmasset. Tenor siquidem literarum patencium dicti domini Dominici quondam bani de Machou explicabat, quod cum idem dominus Dominicus banus mortuo Michaele filio Mortunus de Nempti, homine sine herede decedente, universas possessiones eiusdem in dicto comitatu de Wolkou habitas, quovis nomine vocitatas, veluti hominis absque herede decedentis, vice et nomine domini nostri regis, tamquam comes parochialis eiusdem ad manus regias

applicare voluisset et descendisset in eisdem, extunc magistros Stephanum, Nicolaum et Johannem filios Stephani de Marouth, item filios Michaelis de eadem Marouth reperisset descendisse in eisdem, dicentes, quod ipsi in possessionibus annotatis, Michaelis videlicet filii Mortunus memorati, tamquam fratris ipsorum divisionem possessionariam habentis cum eisdem descendissent eo, quod eedem possessiones eis magis attinerent et deberent de iure pertinere, quos idem dominus Dominicus banus de possessionibus memoratis regia auctoritate foras licenciasset domino nostro regi memorato applicantes easdem, donec idem dominus noster rex deliberaret in facto earumdem; qui quidem nobiles de Marouth ex licenciacione ipsius domini Dominici bani foras exevissent de eisdem regis arbitrio se committentes in premissis. In quarum literarum contrarium predictus dominus Andreas quondam banus in sua personaliter, ac magister Petrus filius Pauli de Horvaty procurator predicte nobilis domine consortis eiusdem domini Andree in persona eiusdem quasdam literas predicti domini nostri regis patentes anno domini M⁰ CCC⁰ L⁰ tercio emanatas nobis presentarunt, in quibus inter cetera vidimus contineri, quod idem dominus noster rex attendens et in memoriam revocans fidelia servicia, que magister Andreas filius magistri Lachk comes Zathmariensis et Maramorisyensis primo glorioso principi domino Karolo condam regi Hungarie, genitori suo karissimo et demum sibi in diversis suis et regni sui negociis prosperis et adversis se exponendo, non parcens rebus et persone exhibuisset et impendisset, volens eciam, ne ipsius magistri Andree laudabilia merita erga liberalitatem sui regii culminis inrecompensata et ingrata, sed saltem in persona eiusdem magistri Andree nobilis domina Elizabeth vocata, filia quondam Mortunus, consors eiusdem magistri Andree, condigna merita premiorum exequerentur, eandem nobilem dominam et suos filios ac ipsorum heredes in retribucionem grandium et gratuitorum serviciorum ipsius magistri Andree, de beneplacita voluntate serenissime principisse domine Elizabeth regine Hungarie, genitricis sue karissime, universarum possessionum et porcionum possessionariarum ac proprietatum et iurium predicti Mortunus filii Endre bani, patris videlicet eiusdem domine, ubique in regno suo existencium, quovis nomine vocitatarum veros heredes et successores preficiendo constituisset, universas possessiones et possessionarias porciones quondam Michaelis filii Mortunus filii Endre bani fratris eiusdem nobilis domine carnalis, hominis sine herede masculini sexus decedentis, ubique intra terminos regni sui in quibuslibet comitatibus existentes, quibusvis nominibus vocitatas cum omnibus earum vtilitatibus, prouentibus et pertinenciis vniuersis sub antiquis metis et terminis, quibus per ipsos Mortunus filium Endre bani et perconse-

quens Michaelem filium suum habite extitissent et possesse, dedisset et contulisset in perpetuam hereditatem prefate nobili domine consorti predicti magistri Andree, filie videlicet pretacti Mortunus, carnali scilicet sorori prefati Michaelis et per eam suis heredibus, successoribus et posteritatibus irrevocabiliter hereditar[io] successionis iure, tamquam virilis sexus heerdibus et successoribus perpetuo possidendas. Verum quia universe possessiones et possessionarie porciones Michaelis filii Mortunus filii Endre bani, fratris predicte nobilis domine consortis domini Andree condam bani de Machou, hominis sine herede masculini sexus decedentis, ubique intra metas regni Hungarie existentes, eidem nobili domine consorti ipsius domini Andree bani, tamquam virili proli et per eam suis heredibus heredumque suorum successoribus per predictum dominum nostrum regem perpetuo possidende date et collate extitisse, ac eciam idem dominus noster rex ipsam dominam et suos filios et ipsorum heredes veros successores et heredes pretacti Michaelis filii Mortunus, inspectis meritoriis serviciis ipsius domini Andree bani sibi impensis prefecisse et constituisse ex serie prescriptarum literarum regalium manifeste reperiebantur, dictique filii Stephani de Marouth ac filii Michaelis de eadem nullatenus et nulla evidenti racione hoc, ut ipsi unacum predicto Michaele filio Mortunus in una generacionis divisionali linea, ut dicto domino regi querimonialiter dixerant, fuissent, comprobare volentes se in dominium quarumdam possessionum memorati Michaelis filii Mortunus ad manus regias nomine possessionum hominis sine herede decessi de iure devolutarum, potencialiter regiam maiestatem in hac parte defraudando intromisisse, et sic iura regalia pro se ipsis occulte et fraudulenter, non verentes, ut eorum temeraria et importuna presumpcio in eorum capitis accrescat detrimentum, usurpasse ex serie literarum dicti domini Dominici bani per eosdem nobiles de Marouth exhibitarum cernebantur, ac eciam inter Stephanum filium Michaelis de Marouth patrem et predecessorem dictorum nobilium ab una, et inter predictos Dionisium et Luthardum filios Luthardi ac Mortunus filium Endre bani parte ab altera, premissa ordinacio taliter et tamdiu quousque ex linea unius partis superstes existeret, altera pars in iura seu possessiones eiusdem partis se intromittere non valeret, si vero se intromitteret, tunc talis pars contra partem alteram in facto calumnie convinceretur, facta fuisse intuebatur, nuncque iidem nobiles de Marouth dicta domina consorte domini Andree, bani filia predicti Mortunus superstite in ius ipsius domine filie eiusdem Mortunus se contra premissam eorum obligacionem indebite, ut premissum est, intromisisse inveniebantur, ideo presente serenissima principissa domina nostra regina unacum predictis prelatis, baronibus et nobilibus regni

*

nobiscum in iudicio sedentibus, predictos Nicolaum, Stephanum et Johannem filios Stephani de Marouth, item Nicolaum, Michaelem et Johannem filios Michaelis de eadem pretextu omnium premissorum in factis potencie et calumnie ac eciam facto pene celatorum iurium regalium privatis omnibus possessionibus, proprietatibus et bonis ipsorum, in duabus partibus nostris iudiciariis, in tercia vero parte partis adverse manibus devolvendas, aggravari committentes, universas possessiones pretacti Michaelis filii Mortunus filii Endre bani ubique in terminis regni Hungarie existentes et quovis nominis vocabulo vocitatas eidem nobili domine consorti et coniugi domini Andreę bani et per eam suis heredibus heredumque suorum successoribus et posteritatibus tamquam vero heredi et virili proli, eo iure prout vigore et virtute prescriptarum literarum dicti domini nostri regis ex collacione eiusdem eedem pertinere dinoscuntur, adiudicavimus perpetuo possidendas, tenendas pariter et habendas sine preiudicio iuris alieni, predictisque filiis Stephani et filiis Michaelis de Marouth amodo et deinceps perpetuum silencium imponendo de eisdem. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam presentes litteras nostras priuilegiales pendentis et autentici sigilli nostri munimine roboratas duximus concedendas. Datum Bude, sedecimo die quindenarum residencie exercitus regi (!) predictarum, anno domini M⁰CCC⁰L⁰ quinto.

Iz originalne potvrde kralja Ljudevita od 13. maja 1357., potvrdjene u formi poznate klauzule novim pečatom 17. januara 1365., u narodnom muzeju u Budimpešti s. a. 1357.

Nagy Cod. dipl. Andeg. VI., 262.—267.

207.

1355, 20. februara. U Spljetu.

Sud spljetski odsudjuje najamnika općinskih mlinova Prvoslava, da i dalje plaća svake subote pol mjerova žita po kolu nadbiskupiji spljetskoj.

In Christi nomine amen. Anno eiusdem natiuitatis MCCCLV., indictione 8., die vicesimo februarii, regnante domino Georgio (!) serenissimo rege Hungarię et domino nostro, domino Marino Faledro dei gratia inclito duce Venetiarum; temporibus venerabilis patris et domini, domini Hugolini dei gratia archiepiscopi Spalatensis, egregii et potentis viri domini Pauli . . . . nobilium virorum dominorum Laurentii in . . . . Doymi Joannis Lucari iudicum ciuitatis

. . . . conuocatis, congregatis et coadunatis domino comite supradicto et octo iudicibus et consiliariis suis, qui secundum formam statuti debent sententiis interesse ad sententias proferendas in palatio comunis, comparuit coram eis Salimbene familiaris et procurator reuerendissimi in Christo patris et domini, domini Hugolini dei gratia archiepiscopi Spalatensis procuratorio nomine pro eo petens aduersus et contra ser Peruoslauum Joannis tanquam emptorem prouentus molendinorum comunis Spaleti, quod cum teneatur et debeat uigore cuiusdam instrumenti antiquitus facti producti in iudicio coram eis actualiter, ex antiqua consuetudine hactenus obseruata quilibet prouentualis seu detentor molendinorum comunis dare et soluere sextaria dictorum molendinorum cuilibet petenti pro parte dicti domini archiepiscopi, uidelicet omni die sabbati medium starium frumenti mundi pro qualibet rota et dictus ser Peruoslauus certauerit seu noluerit dicta sextaria soluere procuratori prefato die sabbati ante natiuitatem, ideo petit nomine quo supra dictum ser Peruosclauum(!) per uos dominum comitem et uestram curiam compelli ad soluendum dicta sextaria prout debet et tenetur de iure· Ex aduerso dictus ser Peruosclauus respondebat, quod non debebat eidem procuratori nomine . . . . prima die sabbati . . . . sabati ante resurectionis festum . . . . et intellectis iuribus utriusque partis . . . . instrumento producto pro parte dicti Salimbene procuratorio nomine quo supra et omnibus aliis quę dicte partes dicere, ostendere et allegare uoluerunt, sententiatum est per eos nemine discrepante, quod dictus ser Peruoslauus seu quilibet alius detentor dictorum molendinorum comunis det et soluat dicto Salimbene quo supra nomine seu cuilibet alteri familiari domini archiepiscopi prefati qualibet die sabbati, ut dictum est supra, saluo prima die sabbati post festum natiuitatis et resurrections, nisi tantum sextam partem dictorum sextariorum secundum tenorem instrumenti superuis allegati; et si emptor dictorum molendinorum aut molendinarii qui habitant in dictis molendinis non daret sextarium secundum ordinem supradictum, quod ex nunc familiaris domini archiepiscopi seu eius nuncius possit eidem aufere paprizam et ferrum molendinorum et ea tenere usque quo fuerit eidem nuncio uel famulo dicti domini archiepiscopi integraliter satisfactum. Aperta fuit dicta sentencia de mandato domini comitis supradicti pro tribunali sedentis in palatio comunis ad ius redendum presentibus partibus et presentibus ser Duymo Bractini et Jacobo Andree, testibus ad hęc rogatis et uocatis.

(Sign. not.)

Ego Paganus condam Zugli de Luca publicus imperiali auctoritate notarius et comunis Spalati iuratus predictis omnibus presens fui eaque rogatus scripsi et meis signo et nomine roboraui.

Iz Descrizioni della mensa XVII. vij. fol. 165.—167. u ark. biskup. u Spljetu.

208.

1355, 22. februara. U Lindvi.

Nikola ban potvrdjuje i novim darovima umnaža posjed franjevaca u Semenju.

Nicolaus filius Stephani de Linduv totius Sclavoniae [ac] Croatiae banus omnibus Christi fidelibus, praesentium notitiam habituris, salutem in eo, qui est vera salus et redemptor. Quoniam labilis est hominum memoria, provida discretio stabilitatis rationis in ea, quae in temporibus fiunt et aguntur, ne simul cum varietate temporum elabantur, literarum testimonio solent perennari. Ad igitur universorum noticiam harum serie volumus praesentium detractare, quod nos volentes de statu monasterii ecclesiae beate virginis in civitate nostra Szemenye existentis, in quo religiosi viri deoque devoti, fratres Minores ordinis beati patris Francisci salubriter residentiam habere dignoscuntur, per praedecessores nostros fundati, et per nos in bona quantitate augmentati, salubriter providere eidem claustro, atque monasterio nostro de Szemenye et patribus in eodem deo famulantibus, hanc infrascriptam donationem ex consensu et bona voluntate strenuorum virorum magistrorum Stephani, Francisci et Joannis, filiorum nostrorum charissimorum, ex nunc nobiscum personaliter adhaerentium, ob salutem et remedium animae nostrae, nostrorumque filiorum duximus faciendam. Primo vineam nostram in monte dictae civitatis nostrae Szemenye existentem, sine alicuius montis tributi solutione, et fenile seu fenetum prope idem monasterium versus meridiem usque fluvium Malaka nominatum, habitum, cum eodem fluvio Malaka, seu piscatura ad piscandum pro fratribus memoratis, a fossula incipiens, quae est versus partem occidentalem dictae nostrae civitatis, usque dum idem Malaka intrat in fluvium Mura. Item, quandam terram nostram in circuitu eiusdem monasterii beatae virginis existentem, ubi iobbágyones dictorum fratrum resident, qui nulla servitia, munera et tribuita nobis, aliisque nostris successoribus facere et administrare tenentur, nisi fratribus memoratis; in una qualibet septimana una die debent laborare, terragium enim (!) duodecim denariorum, quod dicti

nostri hospites de Szemenye singulis annis in festo beati Michaelis archangeli, temporis autumni dare sunt consueti, videlicet de qualibet integra curia duodecim denarios viennenses, uel pro tempore currentes, item, tria munera, quibus dicti nostri hospites annuatim nobis tenentur, scilicet in festo nativitatis domini, de una qualibet curia integra unum caponem et duas tortas, circa festum enim (!) Paschalis similiter de singulis integris curiis hospitum nostrorum praedictorum duodecim ova et duas tortas, et in festo beati Martini de qualibet curia modo praemisso unam assaturam et duas tortas, iam dicto monasterio et fratribus in eo residentibus annuatim ministrari. Item, molendinum nostrum, quod est prope idem monasterium, simul cum iurisdictione nostra in venationibus et piscaturis a praefatis civibus nostris de Szemenye nobis de iure cedenti, praenominato monasterio ecclesiae beatae virginis et fratribus in eodem residentibus. Haec omnia supradicta dedimus, donavimus et contulimus, imo damus et donamus iure perpetuo et irrevocabili per ipsum nostrum monasterium et fratres in eodem commorantes pacifice possidenda et habenda, eo modo, quod nullus ex nostris filiis aut successoribus de praemissis nostris donatitiis ab iisdem monasterio et fratribus nihil penitus valeant et possint per (!) se usurpare temporum in processu. Si quis autem contra istam ordinationem seu donationem praesumpserit attentare, omnipotentis dei et beatae virginis Mariae indignationem incurrat et haeredum careat successore. Nec etiam dicti fratres, vel eorum visitatores aut ministri aliquid de praesenti nostro novae donationis titulo vendere, impignorare aut quovis colore acquisito ab eodem monasterio nostro alienare possint et valeant; ut fratrum ordinis praefati conscientia absque onere et haesione perfectionis et suae regulae perseueret et existat, constituimus et ordinavimus, ut procurator eorundem fratrum, quem ipsi communiter a nobis vel a nostris successoribus, aut haeredibus petierint, omnia praedicta servitia ipsis fratribus plenarie possit et valeat ministrare iuxta nostram praemissam dispositionem et ordinationem. In cuius rei memoriam perpetuamque firmitatem praesentes concessimus litteras nostras privilegiales pendentis sigilli nostri banatus roboratas. Datum in Lindova, in castro nostro, in dominica invocavit, anno domini 1355.

Natpis: Auctior fundatio claustri beatae Mariae virginis de Szemenye in comitatu Szaladiensi facta anno 1355. per magistrum dominum Nicolaum banum Slavoniae comitem Saladiensem.

Collectio Hevenessiana T. XXIX, p. 150.—151. U kr. sveučil. biblioteci u Budimpešti.

Fejér Cod. dipl. Tom. IX. Vol. 2. p. 452.—455.

209.

1355. 23. februara. U Dubrovniku.

Općina dubrovačka prima pismo cara Dušana, u kojem ište, da mu se povrati poklad položen u Maroju Gučetića.

Die XXIII. de fevrer. Questa si e solo schrita chopia trata de I. letera che mandò misser lo imperador al chomun de Ragusa per uno deposito lo qual si aueua ser Marino de Goçe, lo qual fo dato integramente per ser Vita de Goçe a Nicholiça Pastrouich, a quello chalogero, che vene con ello e per chomandamento de misser lo conte e de li sui giudiçi ser Michel Binçolla et ser Maria Vitane con Give dei Parmegano noder sclauonescho siago schrito. Lo qual deposito fo dato in presençia de misser lo conte, ser Michel de Binçolla, ser Marin de Vitane, don Nichola de Ranina, Andriol Memo, Chalenda de Boçignolo, Francho Baldella, Gergo de Poça, Orso de Bodaça et Mete de Mençe[1]

(Slijedi ćirilska listina.)

Пише царство ми любовному и сродникꙋ царства ми кнезꙋ и сродникомь царства ми сꙋдиꙗмь и властеломь дꙋбровеукимь. Тамо послахъ калꙋгїере царства ми и ѡ нимь Николицꙋ Паѱровикꙗ по работи царства ми да ꙋзмꙋ ѱо сꙋ покладь поставили ꙋ Марокꙗ Гоуетикꙗ, ѱо ѥсть послало царство ми ꙋ Ѥрꙋсалим, да тако ви мога живота поутите ми ихь и ѡправите на спихь, како кѥ видити царство ми, инога не ꙋуините тако ви мога живота. Мѣсеца феврара.

Господин царь реуе ꙋ Сери.

Diversa cancellariiae knjiga g. 1354. u dubrovačkom arkivu.
Pucić Spom. srb. II. br. 26, str. 21.—22.

210.

1355, 1. marta. U Zagrebu.

Nikola ban odgadja pravdu izmedju kaptola i grada Zagreba.

Nos Nicolaus tocius Sclauonie et Croacie banus damus pro memoria, quod nos discussionem et determinaconem cause, quam inter

[1] de Mençe po dvaputa pisano.

honorabiles viros, scilicet capitulum ecclesie Zagrabiensis ab una, iudicem, iuratos et universos cives de monte Grech, ut actores parte ab altera iuxta continenciam priorum litterarum nostrarum prorogatoriarum in octavis diei cynerum facere tenebantur, propter eiusdem arduitatem ad octavum diem diei adventus nostri Zagrabiam, ad presens de curia regia faciendi, ad nostram specialem presenciam statu sub priori, peremptorie duximus prorogandam et fine debito terminandam. Datum Zagrabie, duodecimo die termini prenotati, anno domini MCCCL quinto.

Original na papiru u arkivu jugoslavenske akademije, na ledjima trag pritisnuta pečata,

Tkalčić Mon. civ. Zagrab. I. 209.

211.

1355, 1. marta. U Budimu.

Margareta herceginja potvrdjuje Zagrepčanima njihovu slobodu.

Margaretha dei gracia regnorum Sclauonie, Croacie et Dalmacie ducissa fidelibus suis universis prelatis, baronibus, comitibus, castellanis et vices eorumdem gerentibus, aliisve iudicibus et iusticiariis dictorum regnorum nostrorum tam secularibus quam ecclesiasticis presentibus et in futurum constituendis, quibus presentes ostenderentur, salutem et graciam. Noveritis, quod accedentes ad nostram presenciam Anthonius iudex, magister Petrus filius Ligeri et Iwan litteratus, filius Johannis, cives Grecenses, in propriis eorum ac universorum hospitum nostrorum de eadem civitate Grecensi personis nostre querulosè significarunt maiestati, quod ipsi a nostris officialibus contra ipsorum libertatem per nos ignotam, pluries fuissent molestati et infestati indebite, petentes nos, ut ipsos in eorum libertatibus a predecessoribus nostris felicium recordacionum eis graciose concessis dignaremur et nos misericorditer conservare. Cum igitur nos inspectis eorum iustis et legitimis precibus, libertati a sanctis predecessoribus nostris ipsis concesse derogare non velimus, sed pocius benigne adherere, idcirco fidelitati vestre firmiter precipiendo mandamus, quatenus eosdem hospites nostros contra ipsorum libertatem privilegiatam vel cuiusvis preeminencie prerogativam in nullis causis seu causarum articulis in iudicio seu extra iudicium perturbare, agravare, molestare aut perturbari facere aliquatenus presumpmatis, quia volumus et promittimus presencium per tenorem eosdem hospites in quibuslibet eorum libertatibus nunc et amodo et eorum posteritates in

futurum conservare indempniter et illese. Unde volumus, ut per quoslibet ad nos pertinentes in libertatibus ipsorum conserventur, et specialiter bano nostro et magistro tavarnicorum nostrorum et deinceps aliis quibus presentes ostenderentur, firmo damus sub edicto, ut nihil contra ipsorum libertatem agere aut ex eis quitquam confringere debeant aut presumpmant modo aliquali. Datum Bude, in secunda dominica quadragesime, qua cantatur reminiscere, anno domini MCCCL. quinto.

Original u arkivu jugoslav. akademije, na ledjima ostatak pečata. Tkalčić Mon. civ. Zagrab. I. 208.

212.

1355, 1. marta. U Budimu.

Margareta herceginja privoljuje, da ubojice ne unidju proti volji općine u grad Zagreb.

Nos Margaretha dei gracia regnorum Sclauonie, Croacie et Dalmacie ducissa memorie commendamus, quod nos civibus et hospitibus de civitate Grecensi per presentes annuimus et concessimus, ut hominum interfectores seu omicide, iuxta libertatis ipsorum prerogativam extra propriam civitatem et communitatem eorumdem hospitum [omnino] exules sint et exclusi, ymo penitus secundum exigenciam ipsorum libertatum privilegiatarum de medio ipsorum evellentur ita, ut nunquam ipsam civitatem et in eorum consorcium aliquibus cautelis et occasionibus ingredi valeant atque possint, aut condigno supplicio excessuum suorum feriantur et puniantur; quia nil istis iusticia prodesset, si malis malicia eorum non obesset. Si vero voluntas ipsius communitatis et consensus fuerit, [ut] tales omicidas in eandem civitatem et in consorcium eorum assumpmant et recipiant, extunc id et nos volumus et testimonio presencium assentimus, non tamen [aliquo] modo contra ipsorum voluntatem, ut est premissum, ingredi valeant atque possint. Datum Bude, in secunda dominica quadragesime, qua cantatur reminiscere, anno domini MCCC quinquagesimo quinto.

Original u arkivu grada Zagreba, na ledjima ostatak pečata. Tkalčić Mon. civ. Zagrab. I. p. 207.

213.

1355, 5. marta. U Spljetu.

Opat samostana sv. Nikole na Visu prodaje Stjepanu sinu Pribanovom s Hvara treći dio svoje barke.

In Christi nomine amen. Anno eiusdem natiuitatis millesimo trecentesimo quinquagesimo quinto, indictione octaua, die quinto martii, regnante domino Lodouico serenissimo rege Hungarie, ac etiam domino nostro, domino Marino Faledrio dei gratia inclito duce Veneciarum, temporibus venerabilis patris et domini, domini Hugolini dei gratia archiepiscopi Spalatensis, egregii et potentis viri domini Pauli Belegno honorabilis comitis, ac nobilium virorum dominorum Miche Madii, Nichole Lucari et Michaele, Petri, Nichole iudicum ciuitatis Spaleto. Ibique venerabilis vir dominus Johannes abbas monasterii sancti Nicholay de Lixa iure proprio in perpetuum dedit, vendidit et tradidit Stephano quondam Pribani de Farra pro se suisque heredibus et successoribus recipienti et ementi tertiam partem vnius sui nauigii vocati Sancto Nicholao cum tertia parte omnium suorum corredorum, ad habendum, tenendum, gaudendum, possidendum et quicquid sibi suisque heredibus et successoribus placuerit deinceps perpetuo faciendum. Et hoc pro precio et nomine precii librarum sexaginta duarum, soldorum quactuordecim (!) et denariorum quactuor venetorum paruorum, quod precium dictus venditor coram me notario, testibus et examinatore infrascriptis fuit confessus et contentus se a dicto emptore habuisse et recepisse exceptioni sibi non dati non soluti et non numerati precii, doli mali, sine causa in factum accioni et omni alii legum et iurium auxilio, quo a predictis vel aliquo predictorum tueri vel iuuari posset omnino renuntians. Promictens dictus venditor per se suosque heredes et successores dicto emptori pro se suisque heredibus et successoribus stipulanti dictam tertiam partem nauigii cum dicta tertia parte corredorum contra omnes personas de iure legittime defendere et excalumpniare cum refectione dampnorum et expensarum litis et extra et sub obligatione omnium bonorum dicti monasterii. Actum Spaleti in domo domini archipresbiteri Spalatensis, presentibus Tomasio Dobroli et Michoe Staricich, testibus ad hoc rogatis et vocatis et Tomasio Francisci examinatore.

(Signum not.)

Ego Pag[ani]nus quondam Angeli de Luca imperiali auctoritate notarius et comunis Spaleti iuratus cancellarius predictis omnibus presens fui, eaque rogatus scripsi signoque meo et nomine roboraui.

Original na pergam. u kaptol. arkivu biskupije u Hvaru.

214.

1355, 28. marta. U Mljetcima.

Aymo de Palude priznaje, da je primio od Ivana, opata samostana sv. Krševana u Zadru 182 dukata.

In nomine domini nostri Yesu Christi amen. Anno a natiuitate eiusdem millesimo trecentesimo quinquagesimo quinto, indictione octaua, die sabbati, vigesimo octauo mensis marcii. Veneciis in contrata sancti Bassi in stacione de medio stationum ecclesie dicti sancti Bassi vbi morantur scribe. Presentibus venerabili viro domino fratre Francisco dei gratia abbate monasterii sancti Felicis de Aimanis, domino Stephano Treuixano de confinio sancti Johannis noui de Veneciis, domino Saladino de Saladinis de Jadra et domino Yeremia Gixi de confinio sancte Marie noue de Veneciis, omnibus testibus ad hec vocatis et rogatis. Ibique nobilis miles dominus Aymus de Palude dominus Varambonis fecit per se et suos heredes et successores plenam et irreuocabilem securitatem et perpetuam finem, quietationem et liberationem cum speciali pacto de ampliori non petendo reuerendo patri et domino, domino Johanni dei gratia abbati monasterii sancti Grisogoni Jadrensis presenti et successoribus suis de ducatis centum et octuaginta duobus auri boni et iusti ponderis; qui sunt computati sibi pro parte solutionis cuiusdam maioris summe et quantitatis pecunie, in qua ipse dominus abbas erat eidem domino Aymo obligatus ex causa debiti mutui per publicum instrumentum aliter manucaptum et rogatum Veneciis, vt dixit. De quibus quidem ducatis centum et octuaginta duobus auri predictis tantum sic pro parte solutionis cuiusdam maioris summe pecunie mutui et debiti et ut dictum est conputatis, ipse dominus Aymus miles prefatus fuit confessus et contentus et vocauit sibi esse solutum, vt dictum est ab ipso domino Johanne abbate prefato; saluo et reseruato eidem domino Aymo militi omni suo iure in resto mutui debiti et instrumenti dicte maioris summe pecunie, vt est dictum. Promittens idem dominus Aymus miles predictus per se et suos heredes et successores dicto domino Johanni abbati prefato presenti et pro se et suis successoribus

stipulanti supradictam solutionem, receptionem, quietationem et liberationem et omnia et singula contenta in presenti carta, vt dicta sunt, firma et rata habere et tenere perpetuo et non contrafacere uel venire per se uel per alium aliqua racione uel causa de iure uel de facto modo aliquo uel ingenio sub pena dupli stipulanti promissa, et pena soluta uel non, nichilominus actendere teneatur cum refectione omnium expensarum, dampnorum et interesse litis et extra; et hec carta solutionis et securitatis in sua permaneat firmitate cum et sub obligatione omnium suorum bonorum presencium et futurorum, exceptioni doli mali et rei, vt prescribitur non sic geste, renuncians.

(Signum not.)

Ego Phylippus filius condam domini Guilielmi notarii de Montesilice, habitator Veneciarum, publicus imperiali auctoritate notarius predictis omnibus presens ea scripsi et publicaui rogatus.

Original u gubernij. arkivu u Zadru, odio samostana sv. Krševana kaps. XXIII. no. 586.

215.

1355, 31. marta. U Avignonu.

Inocencije VI. papa nalaže arcidjakonu i primiceriju trogirskomu, da izopće iz crke neke nasilnike.

Innocentius episcopus seruus seruorum dei, dilectis filiis . . . archidiacono et primicerio, ac Joanni Petri canonico ecclesie Traguriensis salutem et apostolicam benedictionem. Exhibita nobis pro parte dilecti filii Andree de Stregna[1] presbiteri Ragusini petitio continebat, quod cum olim Prodanus Gerdemetelich, Radinus Prodasich, Jacobus Gislich, Marinus Malandrinich, Martinus de Spale, Radoanus Stanich, Stancho Brathoseuich, Draxoe dictus faber, Mikach dictus sartor, Sempcho Gerdomilich, Marinus Radoslauich, Drasgoslaus Vnerich, Juan Arathocheuith, Zencho Rethonich, Dobrenus Arathonich, Stephcho Rethoeuich, Zorchi Pribieuich, Bogdanus Brathoslauich, Bratchoe Rechoinich, Gruspa Stoichouich, Vidos Sledeynich, Druscho Predanich, Priuan Prodanich Brachan calegarius, Stoyco Dragoslauich, Bogdan Salzich, Marcho Cutzechlich, Bochsa Prodanich, laici habitatores insule Laguste Ragusine diocesis, in ipsum Andream ausu sacrilego iniectis manibus, dei timore

[1] Prijašnje bule zovu ga „Scregno».

postposito temere uiolenter ipsum cepissent et compedibus ferreis ac carceri nequiter mancipassent et per plures dies detinuissent etiam mancipatum, Jacobo de Montealto laico, rectore, uicecomite nuncupato ac vniuersitate dicte insule hoc fieri mandantibus et post factum rata habentibus omnia supradicta, idem Andreas nostras super hys ad dilectos filios . . . . abbatem monasterii sancti Johannis Baptiste eius proprio nomine non expresso et Thomasium Maricule ac Goislauum Slauchi canonicos ecclesie Traguriensis, nostras sub ea forma litteras impetrauit, ut si esset ita, dictos sacrilegos, uidelicet singulares personas superius nominatas et omnes alios et singulos de vniuersitate predicta quos inuenirent dicti sacrilegii precipuos patratores, tamdiu appellatione remota excommunicatos publice nuntiarent et facerent ab omnibus artius euitari, donec super hys satisfacerent competenter, et cum suarum testimonio litterarum ad sedem uenirent apostolicam absoluendi, dictosque laicos et vniuersitatem ad respondendum eidem presbitero super hys uigore litterarum huiusmodi coram dilecto filio Dominico abbate dicti monasterii et canonicis supradictis fecit ad iuditium euocari. Idemque abbas et canonici laicos et personas ac vniuersitatem predictos, quia citati legitime comparere coram eis etiam prefixo laicis personis et vniuersitati predictis ad hoc competenti et peremptorio termino non curarant, propter huiusmodi eorum contumatiam manifestam in eosdem laicos et personas predictas . . . . excommunicationis . . . . vniuersitatem predictos interdicti sententias promulgarunt et tandem laicarum personarum et vniuersitatis predictorum contumatia excrescente, laicos et personas . . . . vniuersitatem predictos interdictum fecerat publice nuntiari et ab omnibus artius euitari; et licet iidem laici et vniuersitas asseruissent se propter hec ad sedem apostolicam appellauisse . . . . . huiusmodi non fuerint, quamquam potuissent infra tempus legitimum prosecuti. Cum autem, sicut eadem petitio subiungebat, iidem laici et vniuersitas ad domum eiusdem presbiteri. . . . . ipse ad Romanam curiam pro dictis litteris impetrandis uenerat, ipsoque propterea tunc absente hostiliter accedentes, fractis ostiis dicte domus, pannes, libros, lectos, captas, frumentum . . . . quecumque bona ipsius presbiteri tunc ibidem inuenta secum nequiter asportarint et etiam quendam equum tunc existentem inibi occiderint, excoriarint et corium ipsius uendentes pecuniam . . . . potationibus et alias consumpserint pro eorum libito uoluntatis, ac deinde peiora malis adiicere non uerentes, ad quasdam vineas eiusdem presbiteri banderiis extensis accedentes ipsas absciderint et etiam detraxerint . . . . si premissa ueritate nitantur nolentes, prout etiam nec possumus, ea salua conscientia sub dissimulatione transire, discretioni uestre per apostolica scripta mandamus, qua-

tinus si est ita processus huiusmodi per abbatem et canonicos supradictos habitus auctoritate nostra contra sacrilegos, aggrauetis eosdem et nichilominns uocatis ipsis et aliis qui fuerint euocandi[1] super predictis contra ipsum presbiterum in ipsius absentia, ut premittitur attemptatis, faciatis auctoritate predicta iustitie complementum, inuocato ad hec si opus fuerit auxilio brachii secularis. Contradictores per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compescendo, non obstantibus felicis recordacionis Bonifacii pape VIII., predecessoris nostri de una et concilii generalis de duabus dietis et aliis quibuscunque constitutionibus in contrarium editis quibuscunque, per quas uestre iurisdictionis explicatio ualeat quomodolibet in hac parte impediri, seu si aliquibus communiter uel diuisim a sede apostolica sit indultum, quod interdici, suspendi uel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de uerbo ad uerbum de indulto huiusmodi mentionem. Datum Auinione, II. kalendas aprilis, pontificatus nostri anno tertio.

Io. de Tractis.

Original u dubrovačkom arkivu, na končanoj vrvci visi pečat dobro sačuvan, pergamena djelomice od vlage oštećena. — Zbirka Saec. XIV.

Rukopis Bullarium Ragusinum p. 316.—318. u kr. zem. arkivu u Zagrebu ima noticu: Pendet bulla plumbea Innocencii VI.

Farlati Illyr. sacr. VI. 136.

216.

1355, 21. aprila. U Zadru.

Aymo de Palude očituje, da je primio od samostana sv. Krševana i od Zojla de Botono Zadranina 200 dukata.

In nomine domini. Anno ab incarnatione eiusdem millesimo trecentesimo quinquagesimo quinto, indicione octaua, die vigesimo primo mensis aprilis, temporibus serenissimi domini nostri, domini Marini Faletro incliti ducis Venecie, et reuerendi patris domini Nicholai de Mathafaro decretorum doctoris, Jadrensis archiepiscopi, ac magnifici et potentis viri domini Petri Baduarii militis honorabilis, comitis et capitanei Jadre. Contentus et confessus fuit dominus Aymo de Palude dominus Varambonis miles, habuisse et recepisse a fratre Riçardo monacho monasterii sancti Grisogoni de Jadra et a ser Zoylo de Botono de Jadra procuratoribus, ut asserunt ad infradicta et alia facienda, reuerendi patris

[1] Slijedi opaska: „In folio quarta laguna".

domini fratris Johannis dei et apostolica gracia abbatis sancti Grisogoni de Jadra ducatos ducentos boni auri et ponderis iusti pro parte solucionis cuiusdam maioris summe et quantitatis pecunie, in qua ipse dominus abbas eidem domino Aymoni extitit obligatus. Faciens eisdem procuratoribus dicti domini abbatis stipulantibus uice et nomine ipsius domini abbatis suorumque heredum et successorum finem et pactum de ulterius non petendo dictos ducatos ducentos, renuncians exceptioni sibi non datorum et non numeratorum predictorum ducentorum ducatorum et spei future numerationis et ponderationis et omni alii auxilio, saluo omni iure suo ante solutionem et post, tam in residuo dicti debiti quam penis, dannis(!) et interess[is] eiusdem totius debiti et omnibus et singulis sibi promissis. Promittens per se et suos heredes et successores se omni tempore ratum, gratum et firmum hoc habiturum et ullo tempore non contrauenturum in toto uel in parte per se uel alium aliqua ratione uel causa sub pena quarti dicte quantitates ducatorum stipulatione promissa et reffectione omnium expensarum, dannorum et interesse litis et extra et obligatione omnium suorum bonorum, qua pena soluta uel non, rata maneant omnia et singula suprascripta. Actum in monasterio sancti Grisogoni de Jadra predicto, presentibus Petico de ser Zacho dicto Thoginath et Guilielmo Bellizochi et Andrea filio magistri Guarini fabri, habitatoribus Jadre et Vidone condam Johannis de Nosareto stipendiario pedestre in Iadra, omnibus testibus ad predicta habitis uocatis et rogatis.

(Drugi rukopis.)

Ego Coradus de Padua notarius curie Jadre examinaui et subscripsi.

(Signum not.)

Ego Andreas condam ser Petri de Canturio publicus imperiali auctoritate et curie Jadre notarius premissis omnibus interfui et rogatus scripsi meoque signo et nomine roboraui.

Original u gubernijalnom arkivu u Zadru, odio samost. sv. Krševana kaps. XXIII. no. 595.

217.

1355, 27. aprila. U Budimu.

Herceginja Margareta nalaže svojim kaštelanima grada Koprivnice, da tamošnje gradjane štite u njihovim slobodama.

Margaretha dei gracia tocius Sclauonie, Croacie et Dalmacie ducissa fideli suo Ladislao filio Petri castellano de Kapruncha nunc

constituto et aliis castellanis pro tempore in eodem castro constituendis salutem et graciam. Nuncciauerunt (!) nobis vniuersitas ciuium et hospitum nostrorum de Kapruncha, quod vos contra libertatem eorum, quam dominus Stephanus dux condam thoralis noster ipsis contulisset, ac contra eorum consuetudinem ipsos nimium molestaretis, ita quod siluas et feneta, que prius et ex antiquo vsi fuerunt, vti ipsis non permitteretis, eos frequenter prohibendo de eisdem; cum igitur dicta ciuitas Kapruncha, ita, sicut ipsum castrum nostra fore censeatur, et ob hoc ipsos in eorum libertatibus velimus conseruare, fidelitati vestre firmiter et districte precipiendo mandamus, quatenus dictos ciues et hospites nostros de Kapruncha in eorum libertate, quam ipse dominus dux, dominus noster ipsis dedit et contulit pacifice permittatis et eos contra dictam libertatem ipsorum de dictis siluis et fenetis prohibere non audeatis et non presumpmatis. Datum Bude, feria secunda post festum sancti Georgii martiris, anno domini M⁰CCC⁰ quinquagesimo quinto.

Na rubu dolje: Littera super silua et pratis Margarethe consortis Stephani ducis, mandans eosdem (!) civitatem Kaproncha in eorum iuribus conseruare.

Original na papiru u arkivu kr. i slob. grada Koprivnice.
Na hrptu je pritisnut crveni pečat.
Fejér Cod. dipl. Hung. IX. 2. p. 416.
Vjesnik zem. ark. II. 174.

218.

1355, 28. aprila. Pod Kalnikom.

Plemić Lepšec ispod Kalnika pobraćuje Blaža Ozulova.

Nos magister Benedictus filius Dominici, castellanus de Maiori Kemluk et de Greben, ac comes de Moroucha, nec non Georgius filius Benk filii Budizlay, comes terrestris de eodem Kemluk, memorie commendamus vniuersis presencium per tenorem, quod constitutis coram nobis personaliter Lepsech filius Ivan filii Lubizlay, nobilis iobagio castri dicti Kemluk a parte vna, et ex altera autem Blasio filio Ozul consanguineus dicti Lepsech; idem antedictus Lepsech sua bona voluntate dixit et confessus est viua voce, dictum Blasium asumpsisse in fratrem adoptiuum et de quadam sua possessione Lubeuschicha vocata, in dicto nostro comitatu Kemluk circa fluuium Bedna existenti, qua (!) sibi optinuisset ex collacione illustris principis domini Stephani, dei

gracia tocius Sclauonie, Crouacie et Dalmacie ducis, terris arabilibus, vineis, siluis, fenetis, molendinis, aquis et omnibus suis vtilitatibus et pertinentiis ad eadem, dixit et confessus est viua voce directam dimidiam partem dicte possessionis dedisse, tradidisse et assignasse ac statuisse eidem prefato Blasio filio Ozul et per eum suis heredibus heredumque suorum successoribus iure perpetuo irreuocabiliter tenendam, possidendam et habendam, cum eadem libertate ac metis, prouti dictus Lepsech eandem optinuisset, de qua possessione de omnibus daciis et seruiciis mediam partem soluet dictus Lepsech, et residuam mediam partem soluet dictus Blasius. Et contra istam donacionem contra dictum Blasium aut suos heredes quicunque surrexerit aut aliqua instrumenta exhibebit, vt mortuas literas exhibebit(!) et uiribus carituras. Et hoc extitit presentibus probis uiris, videlicet Gregorio filio Benedicti, Adriano filio Farchasii, Georgio filio Vrbani, Georgio filio Vlkoy, Finech, Iwank filio Johannis nostro pristaldo, Johanne filio Martini centurione, atque aliis quampluribus iobagionibus de Kemluk. In cuius rey memoriam perpetuamque firmitatem presentes eidem duximus concedendas nostris sigillis appensionibus consignatas munimine roboratas. Datum sub Kemluk, feria tercia proxima post festum beati Georgii martiris, anno domini M°CCC°L⁹ quinto.

Original na perg., pečat i vrvca manjka. Kod općine Ljubelšćice.

219.

1355, 19. maja. U Dubrovniku.

Općina dubrovačka prima pismo bana bosanskoga u poslu braće Petra i Pavla Gižliča.

Die XVIIII. madii.

De mandato domini comitis et sui minoris consilii litera sclauonescha quedam domini bani Bosine infra fuit registrata, per manum Çiue de Parmessano ad cautelam et conseruationem iurium Petri de Gisla et Pauli eius fratris.

Slijedi pismo.

Ѡдь господина бана кнезꙋ дꙋбровечкомꙋ и викиникомь, властеломь и опкини, како своеи брати и прѣꙗтелемь ꙗ смь вамѣ и прѣѥ листь ꙋдаль подь момѣ печатню, како ви говорите Симетꙋ и Ратку, да ста она мьни рекла свезати Павла

Гижланкꙗ и Пира и да смь ꙗ свезаль по нию ричи; а седа ꙗ вамь говорȣ на вѣрȣ на гѡсподскȣ; нѣсмь Пакла и Пира свезаль по Симетини рѣчи и по Раткови, ни ми ста она тога рекла, нисемь нию свезалъ за седа ни за дльгь, неголи смь свезаль за прѣдни делгь. Кеда бише Михо Менчетикь ȣ мене, теда, она дрьжахота с Михомѣ Дрива и Острȣжицȣ и Градець и Дко-рище четири терге моѥ и ѡнда ми сȣ остали дльжни велицѣмь добиткѡмь. За то є смь свезаль, а свезал єсмь по вашои ричи вѣ сте кь мнѣ порȣчили по моѥмь чловѣцѣ по Крагȣи и листь ми сте ȣдали а говорекѥ волꙗ како говоришь к намь ѡномь дльжници, кои ти сȣ ȣ Дȣбровницѣ, да що ѥ Пѣро Гижликь и Павель за то намь не говори нищарь, ѥре она ста ȣ тебе ȣ рȣ-кахь ти ста чини, що ти годи ѡдь нию а но мои чловѣкь Крагȣи а но ваш листь а седани дльгь, що ѥ за то ми ш нима нѣ опчине ниѥдне. Ако ѥ Симе и Ратко биль приѥль к себи ѡпчинȣ за то мени нѣ делга, ꙗ самь терге продаль Симетȣ и Раткȣ ꙗ хокю ѡдь нию плакѥню, а на мою вѣрȣ, а на гѡспод-скȣ, ни ми ѥ Симе рекель ни Ратко свезати Равла ни Пира, ни смь нию свезаль скрози нию, разви за стари дельгь.

Diversa cancellariae knjige g. 1354. u dubrovačkom arkivu.
Pucić Spom. srp. II. br. 27., 22.—23.

220.

1355, 11. juna. U Zagrebu.

Pred kaptolom zagrebačkim radi se o neisplaćenom zajmu od poglavara Ivanovaca banu Nikoli.

Nos capitulum Zagrabiensis ecclesie significamus tenore [presencium quibus expedit] vniuersis, quod anno domini millessimo CCC^{0} quinquagesimo quinto, feria quinta, [videlicet] in octavis festi corporis Christi, Paulus filius Jacobi familiaris magistri Cosme prothonotarii magnifici [viri], domini Nicolai tocius Sclavonie et Croacie bani in nostri presencia personaliter constitutus, exhibuit nobis quasdam literas patentes sub quibusdam duobus sigillis rotondis confectas, in quibus continebatur, quod frater Gillermus de Abaviz castellanus de Bela et pre-

ceptor de Churgou, ac frater Elias preceptor de Dubicha, predicto domino Nicolao bano viginti quinque marcas viennensium, in octavis festi penthecostis proxime nunc preteritis dare et solvere sine crastinacione assumpsissent, quas prefatus Paulus per modum protestacionis per prefatos Gyllermum et Eliam fratres dixit non solvisse. Quare nos ad huiusmodi suam protestacionem presentes pro testimonio duximus concedendas. Datum die et anno domini supradictis.

Original na papiru nešto vlagom oštećen u kr. ugar. drž. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 4522. — Stara sign. N. R. A. fasc. 1538. no. 16. — Na hrptu se vidi trag pritisnuta šiljato-ovalna pečata.

Nagy Cod. dipl. Andeg. VI. 323.

221.

1355, 13. juna. U Zagrebu.

Zagrebački kaptol prepisuje povelju hercega Stjepana od god. 1353., kojom su podijeljene Koprivnici slobode.

Nos capitulum Zagrabiensis ecclesie memorie [commendantes s]ignificamus tenore presencium quibus expedit vniuersis, quod anno domini millesimo CCC° quinquagesimo quinto, sabbato proximo post octauas festi corporis eiusdem, discretus vir dominus Petrus sacerdos v[na et rector eccles]ie beati Nicolai de Kaproncha ad nostram personaliter accedendo presenciam exhibuit nobis quasdam litteras priuilegiales incliti principis condam domini Stephani dei gracia tocius Sclauonie, Croacie et Dalmacie ducis felicis memorie, eius vero sigillo pendenti consignatas tenoris infrascripti, petens nos cum instancia, vt earum tenorem de uerbo ad uerbum sub nostro sigillo pendenti transscribi faceremus, cuius nos peticionibus, vtpote iustis et congruis annuentes, eo quod easdem reperimus in omni parte veras, tenorem earundem de uerbo ad uerbum transscribi fecimus et nostro sigillo pendenti consignari. Quarum tenor talis es: *(Slijedi listina hercega Stjepana od 10. marta 1353.).*

Original na pergameni nešto oštećen u arkivu kr. i slob. grada Koprivnice.

Na listini visi komadić žute i crvene svilene vrvce bez pečata.

222.

1355, 4. jula.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski potvrdjuje biskupu i kaptolu zagrebačkomu povelje i povlastice glede desetine, a naročito potvrdjuje listinu Mikića bana od g. 1328. o načinu ubiranja desetine.

[L]odouicus dei gracia Hungarie, Dalmacie, Croacie, Rame, Seruie, Gallicie, Lodomerie, Cumanie, Bulgarieque rex, princeps Sallernitanus et Honoris montis sancti Angeli dominus, omnibus Christi fidelibus tam presentibus quam futuris presencium noticiam habituris salutem in omnium saluatore. Honor sublimitatis regalis tanto excellencius superne illustracionis lumine decoratur, quanto deuocius et feruencius domum oracionis domini, in quas Christus cottidie victimatur ab omni inquietacione expeditam in suis iuribus illesam curauerit custodire, quod accedens in nostre maiestatis presenciam venerabilis in Christo pater Nicolaus eadem et apostolice sedis gracia episcopus Zagrabiensis, aule nostre vicecancellarius dilectus noster et fidelis, exhibuit nobis duas litteras, vnam videlicet priuilegialem quondam Mykch bani tocius Sclauonie super moderacione et constitucione solucionis decimarum et aliam patentem olym excellentissimi principis domini Karoli regis, patris nostri karissim, bone memorie sub mediocri sigillo eiusdem in partibus transalpinis casu deperdito emanatam easdem ratificante(!), tenorum infrascriptorum, supplicans nostre celsitudini exinde prece subiectiua, ut easdem ratas habendo et acceptas nostro pro eodem et sua ecclesia priuilegio dignaremur confirmare. Cuius quidem littere priuilegialis, videlicet predicti Mykch bani tenor per omnia talis est: *(Slijedi povelja bana Mikića od 25. novembra 1328.).* Item tenor alterius littere patentis, vtputa dicti domini Karoli regis dinoscitur esse talis: *(Slijedi povelja kralja Karla od g. 1328.).* Nos itaque precibus predicti domini episcopi fidelis nostri iustis et iuri consonis admissionique dignis regia pietate inclinati, predictas litteras iamdicti Mykch bani ac eciam prefati patris nostri et omnes continencias earundem de verbo ad verbum presentibus insertas ratas habemus et acceptas et sicut pro fidelitatibus et fidelium seruiciorum preclaris meritis predicti domini Nicolai episcopi nobis euigilanti cura exhibitis, haut (!) minus ob reuerenciam sanctissimi Stephani primi regis Hungarie beatissime recordacionis, pii progenitoris nostri, sub cuius honore glorioso predicta ecclesia Zagrabiensis episcopalis est constructa, volentes et animo cupientes anelanti eandem ecclesiam Zagrabiensem, quam cultu veneramur precipuo in suis iuribus et libertatibus a sanctis regibus, piis

progenitoribus nostris datis et concessis illesam conseruare, predictas litteras sepefati Mykch bani necnon pretitulati patris nostri et omnes continencias earundem de consensu et beneplacita voluntate serenissime principisse domine Elyzabet dei gracia inclite regine Hungarie, genitricis nostre karissime, ac de consilio comnuencia (!) prelatorum et baronum regni nostri, presentis priuilegii nostri patrocinio ex certa sciencia confirmamus. In cuius rei memoriam perpetuamque firmitatem presentibus nostrum et dicte domine regine, genitricis nostre karissime sigilla autentica dupplicia propter euitandum suspicium, quod ex eo quia dictus dominus Nicolaus episcopus officio fungitur vicecancellarii nostri, posset forsitan suboriri, duximus apponenda. Datum per manus eiusdem domini Nicolai episcopi Zagrabiensis, aule nostre vicecancellarii dilecti et fidelis nostri, anno domini millesimo CCC° L° quinto, quarto nonas mensis iulii regni autem nostri anno quarto decimo; venerabilibus in Christo patribus dominis Nicolao Strigoniensi locique eiusdem comite perpetuo et Dominico Spalatensi archiepiscopis, Colocensi sede vacante, Nicolao Agriensi, Andrea Transiluano, Demetrio Waradiensi, Colomano Jauriensi, Johanne Wesprimiensi, Nicolao Quinqueecclesiensi, Thoma Chanadiensi, Mychaele Wachiensi, fratribus Thoma Syrimiensi, Stephano Nittriensi, Peregrino Boznensi et Blasio Tynniensi episcopis, ecclesias dei feliciter gubernantibus; magnificis viris Nicolao palatino et iudice Cumanorum, Nicolao woyuoda Transiluano et comite de Zonuk, Cykow magistro tauarnicorum nostrorum, comite Nicolao de Zeech iudice curie nostre, Nicolao tocius Sclauonie et Croacie, Nicolao de Machow banis, Dyonisio agazonum, Lewkus dapiferorum et pincernarum ac Thoma filio Petri ianitorum nostrorum magistris, et magistro Symone filio Mauricii comite Posoniensi, aliisque quam pluribus regni nostri comitatus tenentibus et honores.

Original na pergameni u arkivu nabiskupije u Zagrebu: Decimalia 734. (Vol. I.)

Na listini vise dvije svilene vrvce bez pečata. Prva je zelena-žuta-crvena, a druga je crveno-žuta. Još je bila i treća vrvca izmedju ovih, nu ova je istrgana.

Odozdo je obični pripisak istoga kralja od god. 1364. octavo kalen. novembr., kojim se ova povelja pod novim pečatom potvrdjuje.

Na privinutom dolje rubu na lijevo stoji: VI. kalendas novembris.

Farlat Ill. sacr. V. p. 434.

Kercselich Hist. eccl. Zag. p. 132.

Katona Hist. crit. X. 118.—122.

Feiér Cod. dipl. Hung. IX. 2. p. 392.

Tkalčić Mon. eccl. Zagrab. II. 100.—103. donosi istu potvrdu od kralja Ljudevita, ali za god. 1351. Kralj potvrdjuje listinu: »Nicolai de Zuch quondam bani tocius Sclavonie«, *koje je imao izdati 16. augusta 1346.*

223.

1355, 22. jula. U Dubrovniku.

Oporuka Nifika sina Nikole Gundulića.

Anno domini millesimo trecentessimo LV., indictione VIII., die XXII. mensis iulii. Ragusii, coram nobili et egregio viro domino Nicolao Barbadico, honorabili comite Ragusino et iuratis iudicibus ser Michele de Bincola et ser Gaie Poli de Gondola. Nos Martolus de Georgio et Nissa de Luccari testes iurati per sacramentum, testificamur, quod Nifficus Nicole de Gondola in nostra presentia fecit suum testamentum, sic dicens: Ego Nifficus Nicole de Gondola sanus corpore bona mente mea facio meum ultimum testamentum sic dicens, de omnibus bonis meis sic disponens, prout infra ordinatum continebitur. Et primo confiteor habere a Petra uxore mea yperperos mille, quos sibi dimeto(!) ultra illos, qui continentur in carta sue dotis, quia suprascriptos ypperperos mille recepi de benis(!) patris et matris dicte uxoris mee. Item volo, quod de bonis meis dentur pitropis Buni socio meo yperperi centum, quos secundum formam testamenti dicti Buni distribuent et isti yperperi centum sunt pro parte, quam dare debet Petre pro residuo testamenti matris. Item dimicto de bonis meis Matho de Basellio de . . . . . yperperos LXX. pro uno equo, quem ab eo habui, et dimito pro residuo testamenti mei patris yperperos CXLVIII. et grossos II., que dari debent pro adiutorium(!) pauperum nobilium mulierum in monasterio sancte Clare, yperperi LX. et residuum dictorum yperperorum debeant distribuiri(!) in adiutoria maritationis pauperum nobilium mulierum, et isti yperperi CXLIIII., grossi II., sunt pro residuo testamenti mei patris, videlicet pro tribus . . . . que michi contingunt in bonis dicti patris mei, et Guie frater meus solvere debet yperperos LXXXXVI. et grossum I. pro duobus . . . . que contingunt ei de bonis dicti patris nostri. Item dimicto communi Ragusine yperperos trecentos XXV., quia conscienzia me redarguit pro profictuo, quem ego recepi de denariis, quos commune michi tenuit. Item dimicto pro male ablato yperperos centum, de quibus volio, quod dentur societati, quam habeo cum Marino de Goçe et cum Pasche de Ragnena, yperperi XX., residuum dictorum yperperorum centum volo, quod debeant distribui pro male ablato in-

certo, ubi consilium dederit dominus archiepiscopus Ragusinus. Item volo, quod fiat ratio cum filio Martholi de Çereua per quaternum doane, quam habui cum dicto Martolo et cum Marino de Goçe, et si reperietur, quod dictus Martolus habuerat minus de parte, quam ipsum contingit habere tantum, quantum michi contingit, de parte mea de bonis meis ei solvi debent. Item volo, quod si apparetur ab equa persona, sive plures usque ad X. personas ille, que viderentur pitropis meis personas fidedignas et peteret quilibet ipsorum yperperos quinque infra . . . . . . me esse ei vel eis debitorem, volo, quod de presenti eis de meis bonis solvantur. Item dimicto altari maggiori monasterii sancte Clare pro una ancona yperperos cento pro anima Franche ave mee et Nicolete matris mee. Item dimicto yperperos XXX., de quibus facietur unum sepulcrum corporis matris mee, que iacet in capitulo conventus fratrum Minorum de Verona. Item dimicto thesaurariis sancte Marie yperperos tres et dimidium, que sunt de Pale, filii olim Dime de Pabora, pro vino suo de Vergato, quod dicti thesaurerii michi vendiderunt. Item volo et ordino, quod dicti yperperi XL., quos michi dimictit in suo testamento Dime Domagne de Menze, debeant spendi et dentur laboreriis ecclesie sancti Blaxii inter civitatem[1] pro anima patris mei. Item dimicto de bonis meis pro anima mea yperperos duocentos, qui distribuantur prout inferius apparebit ordinatum, et primo pro decima et primiçia, yperperi XX. Item fratribus Minoribus yperperi XX. et grossi X. pro missis. Item dictis fratribus pro una missa conventus yperperi V. Et fratribus Predicatoribus pro una missa conventus yperperi V. Item ecclesie sancti Jacobi de Vissnica pro laborerio domus, que est detecta in eo monasterio yperperi XX. Residuum dictorum yperperorum duocento(!) dimicto, quod fiat unum paramentum de cantando missam, sicud plaueta dalmatica et sereta, quod paramentum totum dari debeat ecclesie sancte Marie maioris pro anima mea. Item volo et ordino, quod de residuo bonorum meorum debeant maritari filiee(!) mee, secundum conditionem earum, residuum vero dictorum bonorum meorum dimicto filis(!) meis cum hac conditione, quod si aliquis filiorum meorum decederet in etate annorum XIIII. que ad annos XX. non possit testari sine bona distributione, excepto quantum contingeret eum pro particula, que contractum per novum statutum Ragusinum, quod nouiter factum est et totum residuum remaneat altri filio, qui privetur, et si ille filius, qui priviretur(!) altri decederet infra dictum terminum et sibi remaneret soror sive sorores similiter testari non possit. Et si aliquis meorum heredum accederet etatem annorum viginti, semper possit testari medietatem bo-

---

[1] Slijedi ispušteno točkama : olim.

norum meorum, que sibi contingunt, et alia medietas remaneat aliis, sunt alii que remanerent, et si filius non esset, remaneat filialis, sive filie et ultimum qui remaneret, possit totum testari ad voluntatem suam. Hanc autem conditionem suprascriptam, intendere debent et volo in illis filis sive folio qui sine heredibus legiptimis decederet. Item volo, quod de bonis meis debeat pagi(!) figura gloriosi beati martiris sancti Blaxii, que figura fieri debet prope doanam sub pontegho porte maioris civitatis, que figura gostare debeat a yperperis X. infra. Item volo, quod mictatur unus presbyter pro quanto gostare poterit, qui presbyter ire debeat ad sanctum Angelum de Monte et ad sanctum Nicolaum de Bari pro meo voto. Et facio meos pitropos et tutores heredum meorum, Gunio fratrum(!) meum et Gaiem Poli de Gondola et Laurentium de Volcasso et Marinum de Goçe et Petram uxorem meam. Volo et ordino, quod consilium rogatorum, quod se non intromictat dare meis heredibus alios tutores, salvo si decederet maiorem partem meorum tutorum.

C. kr. drž. arkiv u Dubrovniku. Testamenta Notariae 1299.—1365., fol. 27. i d. Prepisao dr. Karlo Kovač.

224.

1355, 26. jula.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski potvrdjuje svoju listinu od 19. jula 1345, kojom potvrdjuje listinu kralja Karla od 13. oktobra 1322., gdje je sadržana dozvola kralja Bele od g. 1263., da plemići iz Lapca zadrže svoje pravice.

[L]odouicus dei gracia Hungarie, Dalmacie, Croacie, Ranie, Seruie, Gallicie, Lodomerie, Comanie, Bulgarieque rex, princeps Sallernitanus et Honoris montis sancti Angeli dominus omnibus Christi fidelibus presentibus et futuris presencium noticiam habituris salutem in vero saluatore. Fauorabilis peticio supplicancium deuotorum plenum debet consequi effectum, vt dum ea, que postulant promerentur, magis eorum deuocio ad fidelitatis opera extruenda attendatur. Proinde ad vniuersorum noticiam harum serie volumus peruenire, quod accedens in nostre maiestatis presenciam comes Nasman filius Petri de Lapuch fidelis noster in sua et vniuersorum nobilium de eadem Lapuch, fidelium nostrorum personis exhibuit nobis quasdam litteras nostras patentes tenorem quarumdam litterarum priuilegialium quondam domini Karoli regis, nostri genitoris karissimi bone memorie sub priori et antiquo sigillo eiusdem

confectarum, priuilegium olim domini Bele regis, proaui nostri super libertatibus eorumdam nobilium de Lapuch confectum, confirmancium continentes et confirmantes infrascripti tenoris, supplicans exinde nostre maiestati prece subiectiua, vt easdem acceptare, approbare et ratificare ac pro eisdem et eorum posteris nostro dignaremur priuilegio confirmare. Quarum tenor talis est. *(Slijedi listina kralja Ljudovita od 19. jula 1345.)* Nos itaque iustis et iuri consonis peticionibus eiusdem comitis Nasman in sua et dicto[rum] nobilium de Lapuch personis porrectis nostre maiestati fauorabili pietate inclinati pretactas litteras nostras inuenientes ipsas omni prorsus suspicione carentes de uerbo ad uerbum presentibus instrumentis quoad omnes sui continencias acceptamus approbamus et presentis priuilegii nostri patrocinio ipsis et eorum posteris, fidelitatem tamen nobis et sacre regie corone atque duci [de o]ri[gine] nostro nec non banis nostris pro tempore constitutis illibate obseruantibus, regia auctoritate ex certa sciencia regie maiestatis confirmamus. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam presentes eidem concessimus litteras nostras priuilegiales pendentis et autentici sigilli nostri dupplicis munimine roboratas. Datum per manus venerabilis in Christo patris domini Nicolai episcopi Zagrabiensis, aule nostre vicecancellarii dilecti et fidelis nostri, anno domini MCCCL° quinto, VII. kalendas mensis augusti, regni autem nostri anno quarto decimo; venerabilibus in Christo patribus dominis Nicolao Strigoniensi locique eiusdem comite perpetuo, Colocensi sede vacante, Dominico Spalatensi archyepiscopis, Nicolao Agriensi, Demetrio Waradiensi, Andrea Transiluano, Nicolao Quinqueecclesiensi, Thoma Chandiensi(!), Johanne Wesprimiensi, Colomano Jauriensi, Mich[aele] Wacyensi, fratribus Thoma Syrmiensi, Stephano Nitriensi, Peregrino Boznensi et Blasio Tyniensi ecclesiarum episcopis ecclesias dei feliciter gubernantibus; magnificis viris Nicolao palatino iudice Comanorum, Nicolao woywoda Transiluano, comite de Zonuk, Cykou magistro tauarnicorum nostrorum, comite Nicolao de Zech iudice curie nostre, Nicolao tocius Sclauonie et Croacie et altero Nicolao de Macho banis, Leukus dapiferorum et pincernarum, Dyonisio agasonum, Thoma ianitorum nostrorum magistris, Symone comite Posoniensi, aliisque quampluribus comitatus regni nostri tenentibus et honores.

Original na pergameni u arkivu jugoslavenske akademije u Zagrebu: Diplomata a. 1263.

Listina je potvrdjena novim pečatom 19. decembra 1364., ova se potvrda nalazi na donjoj strani lijevo.

Na listini visi o dugoj svilenoj vrvci zelene i crvene boje pečat od žuta voska; pečat je na hrptu dobro sačuvan, te se vidi lijepo dvostruki križ na njemu, prednja mu je strana izlizana.

225.

1355, 17. augusta. U Trogiru.

Arcidjakon trogirski Jakov i kanonik Ilija, vikari biskupa trogirskog, izgone Ivana Castrafocia, kanonika trogirskog, radi velikih škandala iz bisknpije trogirske i spljetske na pet godina.

In Christi nomine amen. Quomodo iuris edicto cauetur, quod si ea que male usurpantur negligenter obmittimus impunita, excessus viam aliis per consequens aperimus, cum ex eo condite fuerint leges, ut earum metu humana coherceatur audacia tutaque esset inter inprobos innocentia; cuius siquidem edicti uerbis ex debito presidentis officii tenemur in deliquentes subditos iurisdiccionem eorum culpis exigentibus extendere pastoralem, ne sub cuiusdam palleacionis clipeo canonum transgressores in sua nequicia inpunitate gaudentes aliquatenus glorientur, siquidem nos Jacobum Petri archidiaconum et Heliam Luche canonicos Tragurienses reuerendi in Christo patris et domini Bartholomei dei et apostolica gratia episcopi Traguriensis in spiritualibus et temporalibus vicarios generales frequens et assidua querela circumstrepit circa Johannis Petri Castrafoci canonici Traguriensis excessus iuridice puniendos conniuentibus oculis pertransire; qui ad clamorem magnifici et potentis viri domini Petri Gradonico nati condam clare memorie domini Bartholomei olim ducis Veneciarum, comitis Traguriensis dictum Johannem accusantis, quod idem etate senex, set sensu iuuenis, spiritu dyabolico instigatus ac timore dei postposito contra prefatum dominum comitem nuper existentem in cathedrali ecclesia sancti Laurentii et commissionem ducalis dominii in causa ipsius Johannis exercentem prorupit in uerba iniuriosa dicens eidem, quod in quadam questione sua quam coram predicto domino comite uentilabatur ipse dominus comes erat pars et suspectus iudex et fauebat partem contrariam prefati Johannis; deinde idem Johannes supradictus hiis non contentus superbo animo et insatiabili corde diffamare uolens eundem dominum comitem astantibus pluribus viris publice et manifeste in scandalum plurimorum prorupit contra ipsum dicens eum iniuste et indebite accepisse de bonis suis a Michaele Mathei Chudi suo consanguineo et procuratore centum et viginti libras venetorum paruorum; quodque idem Johannes mala malis accumulans impetum furie exercens extimans per superbiam iusticiam uincere et cum iniuriis execucionem iusticie impedire eidem domino comiti dixit: Mentiris per gutur tuum; que quidem uerba nedum idem dominus comes moleste tulit, set omni-

bus astantibus fuere (!) magni scandali et turbacionis. Quare idem dominus comes sic turpiter, ut prefertur, iniuriaratus nolens ob reuerenciam ordinis clericalis suas manus inicere in eundem, petiit a nobis tanquam ab ordinariis eiusdem Johannis ipsum puniri et condempnari de dictis excessibus, prout iura requirunt et canonice mandant sancciones sicut de predictis in actis nostre curie plenius continetur. Nos uero Jacobus et Helyas vicarii supradicti nolentes, sicut etiam nec debemus, tantos excessus sic contra comitem et rectorem ciuitatis commissos conniuentibus oculis pertransire, predictum Johannem ad nostram presenciam fecimus euocari, quatenus coram nobis in instanti conparere curaret super predictis accusacione et denunciacione se excusaturus et suam, si posset innocenciam ostensurus. Quo in iudicio coram nobis personaliter comparente, prout habuit in mandatis, lectis sibi accusacione et denunciacione predictis confessus fuit se dixisse eidem domino comiti, quod fauebat partem aduersam contra eundem, non tamen animo iniuriandi, ut asseruit, set conquerendi, confessus fuit etiam ipse Johannes se dixisse prefato domino comiti, quod ipse acceperat a Michaele Mathei Cudi(!) centum et viginti libras paruorum, quia scripserat eidem dictus Michael Venetiis; tercium uero articulum accusationis negauit fore verum, prout in actis nostris lacius continetur. Lite itaque coram nobis legitime contestata hinc inde prefatoque calumpnie iuramento et testibus per quos idem dominus comes suam intencionem probare intendebat, presente dicto Johanne ad hoc legitime citato productis, iuratis et examinatis diligenter ipsorumque testium attestacionibus publicatis inuenimus, per ipsorum dicta eundem dominum comitem intencionem suam plene probauisse; facta etiam et habita copia earundem ipsi Johanni terminum satis competentem prefiximus ad opponendum et dicendum quicquid vellet, tam in personas quam in dicta eorundem. Adueniente itaque termino sibi prefixo idem Johannes quandam excepcionum cedulam produxit in iudicio coram nobis contra ipsos testes et eorum dicta et personas multa conuicia, contumelias ac iniurias continentem, que si probauisset parati fuissemus repellere attestaciones eorundem; set quia expectatus in termino et post deludens iudicium nostrum ipsas excepciones minime probare curauit; citato igitur dicto Johanne, ut certo termino et prefixo coram nobis comparere deberet auditurus sentenciam diffinitiuam in premissis et se per contumaciam absentante, in nomine sancte et indiuidue trinitatis de cuius uultu nostrum prodeat iudicium et oculi nostri videant equitatem, communicato consilio cum iuris peritis dominum habentes pre oculis, quia sunt culpe in quibus culpe est relaxare uindictam et cum expediat rei publice, ne[1] crimina[1] remaneant

[1] Pisano dva puta.

inpunita, ac ne facilitas uenie intentiuum tribuat aliis delinquendi similia uel peiora, predictum Johannem propter ipsius grauem perpetratum et commissum excessum in iniuriam persone prefati domini Petri Gradanico comitis et rectoris ciuitatis nostre Traguriensis, personam ducalis dominii representantis, Christi nomine inuocato pro tribunali sedentes, considerata qualitate iniurie et condicione personarum tam iniuriati quam inferentis iniuriam, in hiis scriptis auctoritate ordinaria in libris quingentis vsualis monete diffinitiue sentencialiter condempnamus episcopali camere aplicandis. Ceterum, quia idem Johannes ob cuius causam multe effusiones sanguinis tam in ciuitate Tragurii quam in prouincia Spalatensi [prout] est manifestum fuerunt facte, qui etiam semper fuit petra scandali et lapis offensionis, propter quem non semel set pluriens(!) magna sedicio fuit inter clerum et ciues Tragurienses, vitaque eius ab ipsa sua iuuentute usque ad senectutem semper fuit scandalum clericorum pariter et laycorum, qui etiam seminauit scandalum et discordiam inter nobilem virum dominum Johannem Maurocenum olim comitem Traguriensem et reuerendum in Christo patrem bone memorie dominum Lampredium ac vniuersitatem ciuitatis eiusdem, propter quod non semel set pluries ciues Tragurienses ad sonum campane ad arma concurrerunt; de expensis est tacendum, cum ob sui causam multe expense multaque dampna et iniurias tam commune, quam idem dominus Lampredius episcopus pertulerunt, quem dictus Johannes indebite et iniuste inpotentem sui corporis Romanam curiam fraudulenter decipiendo falsosque testes inducendo contra ipsum, prout omnibus constat, euidenter citare fecit personaliter, ubi de iure non erat citandus, qui episcopus supradictus per prefatum Johannem ad tantam inopiam deductus false, inique et mendaciter, miserabiliter extra suam ecclesiam dies suos finiuit; set quid plura? hiis non contentus latrare non cessat contra reuerendum in Christo patrem et dominum nostrum, dominum Bartholomeum apostolica gratia Traguriensem episcopum, canino more denigrando, ipsius famam inferendoque ei minas, dicendo per plateas et vicos se fecisse miserabiliter mori dominum Lampredium episcopum in Romana curia, ac dicens se uelle facere mori sic similiter dominum nostrum, dominum Bartholomeum episcopum supradictum; addens insuper iniquitatem iniquitati illis qui necem insidianter eidem domino episcopo parauerant publice et manifeste contra mandatum ipsius domini episcopi tanquam criminis particeps dedit consilium, auxilium et fauorem; prout etiam idem Johannes os ad celum tanquam sue salutis immemor et proprii honoris persecutor faciendo ueneficia et incantaciones, que nedum clericis qui debent aliis esse speculum in uiuendo set etiam laycis sunt ad perpetuam dampnacionem, sicut de premissis omnibus et singulis in pro-

uincia Spalatensi et maxime in ciuitate Tragurii fama publica laborat, et ideo dignum est, ut qui in tot presumit offendere, pena multiplici castigetur et peruersorum audacia exigit, vt non simus sola delictorum prohibicione contenti, set eciam penam delinquentibus imponamus et quos dei timor a malo non reuocat, temporalis cohereat seueritas discipline. Ipsum Johannem tanquam membrum pudridum saltem per aliquod tempus uolentes abscidere, ne inficiat alias oues sanas et quod illo tempore clerici et layci sua pace gaudeant, qua eo presens raro quis clericorum uel laycorum frui poterint, in hiis scriptis causa uitandi scandalum, quod in ciuitate Traguriensi propter eius presenciam oriri posset a predicta ciuitate et prouincia Spalatensi per quinquenium sentencialiter bandimus; dantes eidem confinium ciuitatem Corçulanam, ut ibidem suorum peccatorum agat penitentiam; mandantesque eidem sub pena quingentarum librarum, ut ab ipsa ciuitate modo aliquo uel ingenio usque ad predictum quinquenium recedere non presumat. Lecta, lata et pronunciata fuit presens diffinitiua sentencia per supradictos dominos vicarios in kathedrali ecclesia sancti Laurentii pro tribunali sedentes, prefato vero Johanne se per contumaciam absentante, currentibus annis domini ab eius natiuitate millesimo trecentesimo quinquagesimo quinto, indictione VIII., die decimo septimo mensis augusti, pontificatus sanctissimi in Christo patris et domini nostri, domini Innocentii diuina prouidentia pape YI. anno tercio, presentibus reuerendo patre, domino fratre Dominico abbate monasterii sancti Johannis Baptiste ciuitatis predicte et venerabilibus et discretis viris dominis Thomasio Mathicule, Goyslauo Slauchi et Michaele Martini canonicis Tragurii, ac nobilibus viris dominis Petro Joseph et Michaele Mathei Chudi, testibus in predicta promulgacione sentencie interessentibus, uocatis, habitis et rogatis.

(Monogram. not.).

Et ego presbiter Grupsa condam Dobrogosti de Almisio canonicus Traguriensis, publicus imperiali auctoritate notarius et nunc iuratus scriba dictorum dominorum vicariorum promulgacioni prefate sentencie vna cum prenominatis testibus interfui et de mandato supradictorum dominorum vicariorum hec omnia[1] scripsi et in hanc publicam formam redegi meque proprio meo nomine hic subscripsi et presens instrumentum continens sentenciam meo presenti et solito signo signaui in fidem et testimoniam omnium premissorum.

Original na pergam. u arkivu kaptola u Trogiru. no. 68.

[2] Slijedi ispušteno: scribere.

226.

1355, 24. augusta. U Blinji.

Župan Blinski Ladislav sin Teutosov prima u zakup na doživotno uživanje posjed samostana topuskog Stresych.

Nos magister Ladizlaus filius Teutos comes de Blyna notum facimus quibus expedit presencium inspecturis, quod cum viri religiosi, videlicet abbas et conventus ecclesie beate Marie de Toplica de eorundem gracia et benigna uoluntate pro fidelibus seruiciis que pie memorie pater noster dominus Teutos supradictus predicte ecclesie, abbati et conuentui pluries exhibuit et nos predictis abbati et conuentui nunc et in posterum uolumus exhibere, quandam possessionem eorum Stresych vocatam ad uitam nostram cum omnibus suis vtilitatibus abbas et conuentus vnanimiter nobis contulerunt; tali conuencione mediante, quod singulis annis in festo sancti Martini yemali pro censu dicte possessionis tres marcas bonorum denariorum cum tribus muneribus et descensibus consuetis predictis abbati et conuentui debemus assignare; insuper subuenciones regum et principum more aliorum predialium eisdem tenemur exhibere, et si quod absit, processu temporis contra predictam ecclesiam in huiusmodi isto, videlicet facto procederemus uel dictum censum soluere negligeremus more aliorum predialium, extunc predictus abbas et conuentus possessionem supradictam liberam habeant uoluntatem recipiendi et assignandi cui uel quibus predictus abbas et conuentus viderint expedire. In cuius rei testimonium sigillum nostrum presentibus litteris est appensum. Datum in Blyna, feria secunda proxima post octauas festi assumpcionis virginis gloriose, anno domini MCCC⁰ quinquagesimo quinto.

Iz kodeksa: Priuilegia mon. beate virg. Marie de Toplica no. 25. Kodeks se nalazi u arkivu nadbiskupije u Zagrebu. I. B. XI. 15.

227.

1355, 27. augusta. U Budimu.

Nikola biskup zagrebački i kraljev kancelar prepušta kaptolu zagrebačkom desetinu u Medjumurju.

Nos Nicolaus dei et apostolica gracia [episcopus] Zagrabiensis, aule regie cancellarius, omnibus Christi fidelibus, presentibus pariter et futuris, presencium noticiam habituris salutem in omnium salvatore. Et quia ab ore sedentis in throno procedit gladius bis acutus . . . . contra

iusticiam nulli parcens, reddit cuilibet quod est suum, nec videretur episcopalis dignitas tramitem tenere iusticie, si in eius contra iusticiam . . . . . . aliquid . . . ceretur. Proinde ad universorum noticiam harum serie volumus fieri manifestum, quod quamquam . . . . nobis ex provisione apostolica, episcopatum nostrum Zagrabiensem legittime intrantibus, ex quorumdam svasionibus et quibusdam nobis iniqua suggerentibus, decimas sub archydiaconatu de Bexyn ac inter Drauam et Muram exigi consvetas in nostras manus recepimus et nomine nostro occupari faciendo per aliquod tempus manutenuerimus. Tamen, quia tandem tum ex tenoribus litterarum privilegialium olym excellentissimi principis domini Bele regis Hungarie, felicis memorie in conspectu nostro exhibitis et per nos diligenter inspectis, fide oculata eciam ex quam plurimorum fidedignorum hominum ecclesiasticorum et secularium relatibus ad eorum fidem deo debitam conscienciose nobis referentibus, dictas decimas semper et ab antiquo ad capitulum ecclesie nostre Zagrabiensis, fratres nostros in Christo . . . . . pertinuisse et nunc de iure pertineri deberet, ipsosque in eorum dominio pacifice extitisse et prefuisse revera comperimus . . . ideo matura deliberacione habita, paternali prout racione pastoralis officii nobis incumbit, nemini in suo iure derogari volentes, sed pocius quoslibet nostre iurisdiccioni adherentes in suis [iu]ribus manutenendo . . . . . debemus . . . . Supplicacionibus dictorum dominorum de capitulo, fratrum nostrorum intervenientibus, dictas decimas sub archidiaconatu de Bexyn, ac inter fluvios Drawa (!) et Mura constitutas et exigi consvetas, cum omni plenitudine s[uorum] iurium prelibato capitulo Zagrabiensi, fratribus nostris, perpetuis temporibus per ipsos percipiendas et exigendas ac in ipsorum usus convertendas de pietate paterna remisimus, restituimus et resignamus, et eo iure quod ad ipsos pertinere dinoscuntur perpetuo possidendas et habendas, manus nostras et quorumlibet decimatorum nostrorum, presencium et futurorum retractas habendo ab eisdem, nullum ius, nullamque iuris proprietatem in d . . decimis pro nobis nostrisque successoribus reservantes, sed omne ius et proprietatem ac dominium earum in dictum capitulum, fratres nostros, tamquam veros earum possessores duximus transferendum. In cuius rei testimonium firmitatemque perpetuam presentes eisdem concessimus litteras nostras privilegiales pendentis autentici sigilli nostri munimine roboratas. Datum Bude, in octavis festi sancti Stephani regis et confessoris, anno domini MCCC quinquagesimo quinto.

Original u kaptolskom arkivu u Zagrebu. — Po prijepisu Ivana Tkalčića. Mi te listine u arkivu spomenutom ne nadjosmo.

228.

1355, 1. septembra. U Visokom.

Tvrtko ban bosanski s Vukom bratom i Jelenom majkom svojom zavjerava općini dubrovačkoj zaštitu i slobodu, kako su je uživali za njegova strica bana Stjepana.

Nos Tuertcho dei gracia Bozne banus amicis suis fidelibus nobilibus et comunitati de ciuitate Ragusiensi fauorem ac amicicie largitatem. Misistis ad nos nobiles uiros dominum Symonem de Resti et dominum Clime de Dessa, uestros ciues dilectos, cum uestris legacionibus, quas legaciones et uestra uota prout petiuistis et desiderastis ac decet nostram magnificentiam anuentes, quorum legaciones audiuimus et atente inteleximus, et dicimus per ipsas legaciones ac uota nostra prout desiderastis et nostram decet magnificentiam gratanter acceptauimus, uosque et uestram ciuitatem ac omnes cum omnibus suis ad ipsam pertinentes ad nostram gratiam et fidem nostram una cum nobilissimo iuuene comite Vuk nostro fratre karissimo ac plurimum honestissima domina domina Helena nostra genitrice predilecta suscepimus et suscipimus ad omnem fiduciam et ad omnem consuetudinem et ad omnem ius ac protectionem [et] libertatem sicut prius habuistis clare memorie tempore predecessoris et patrui nostri Stephani olim bani Bozne, uosque copulantes inseparabiliter nostre amicicie et omnium nostrorum nostram uoluntatem exequencium. In cuius rei testimonium as(!) literas sigilo Stephani condam Bozne bani assignatas prelibatis nobilibus, comunitatique eiusdem ciuitatis Ragusiensis tradimus ac dedimus, quia ad presens nostrum proprium sigilum nondum habebamus. Data et acta in nostro castro Vizoka uocatum, prima die mensis septembris, anno domini MCCC⁰ quinquagesimo quinto.

Original u c. kr. tajnom arkivu u Beču.
Rački Listine Rad 1. p. 145.

229.

1355, 18. septembra. U Budimu.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski nalaže kaptolu bosanskomu neka istraži nasilja na magistra Teutusa.

Lodovicus dei gracia rex Hungarie fidelibus suis capitulo Boznensi, salutem et graciam. Dicitur nobis in persona Nicolai filii quondam magistri Teutus, quod cum ipse feria sexta proxima post festum nativitatis beate virginis nunc proxime preteritum, in sedem iudiciariam comitis et iudicum nobilium comitatus de Posga (!) in Posaguar habitam, causa prosecucionis suarum causarum accessisset, Nicolaus filius Beke de Velike manu armata contra ipsum insurgens et eum interficere volens tres famulos suos graviter wlnerasset sine culpa aliquali, ubi sibi sexaginta marcarum dampna intulisset propria sua auctoritate et potencia, super quo fidelitati vestre firmiter precipiendo mandamus, quatenus vestrum mittatis hominem pro testimonio fidedignum, quo presente Andreas filius Blasii vel Mychael de Bancha aut Georgius filius Luce de Tytili sive Mychael de Herman an Johannes dictus Suaph, aliis absentibus homo noster ab omnibus quibus decet sciat et inquirat de premissis omnimodam veritatem, et posthec prout exinde vobis veritas constiterit nobis fideliter rescribatis. Datum Bude, feria sexta proxima post festum exaltacionis sancte crucis, anno domini millesimo trecentesimo quinquagesimo quinto.

Nalazi se u listini kaptola bosanskoga od 9. novembra 1355.
Original u arkivu Zichy u Zsélyu: 211. B. 394.
Cod. dipl. com. Zichy. II. p. 628.—629.

230.

1355, 14. oktobra. U Zagrebu.

Pred Nikolom, banom daje Jakob sin Benediktov neki dio posjeda medju rijekama Velikom i Ruysnom u zamjenu za zemlje Zelnica Dominiku sinu Jakobovu.

Nos Nicolaus tocius Sclauonie et Croatie banus memorie commendantes significamus tenore presencium quibus expedit vniuersis, quod Jacobus filius Benedicti ab vna et Dominicus filius Jacobi, nobiles de Ruyche parte ab altera coram nobis personaliter constituti, idem Jacobus confessus extitit viua voce, quod possessionariam porcionem suam inter

fluuios Velika et Ruysna existentem ipsum solum contingentem, quam mediantibus litteris priuilegialibus nobilis viri Petri filis Michaelis olym vicebani domini Stephani tocius Sclauonie et Croacie bani et comitis Crisiensis a Jacobo, Mikus et Thoma filiis Dan ordine iudiciario reoptinuisset, prout in eisdem litteris priuilegialibus ipsius Petri vicebani coram nobis exhibitis continebatur, cum omnibus suis vtilitatibus et pertinenciis vniuersis sub terminis, metis et certis signis pro metis positis, quibus eadem porcio a porcionibus ceterorum distincta extitisset et separata, prefato Dominico filio Jacobi et per eum suis heredibus heredumque suorum successoribus in concambium cuiusdam particule terre de possessione eiusdem Dominici Zelnicha vocata per metas et metarum distincciones excisse et separate in comitatu Varosdiensi existente dedisset, tradidisset et assignasset perpetuo possidendam, tenendam pariter et habendam, nil iuris nilque dominii sibi penitus in eadem reseruando, set totum ius et dominium in premissa possessionaria porcione ipsum contingencia (!) ad supradictum Dominicum filium Jacobi transtulisset; insuper omnia instrumenta sua, que super facto possessionarie porcionis premisse, [qua]m Jacobus filius Benedicti habuisset in manus eiusdem Dominici filii Jacobi asignasset et asignauit coram nobis; et si aliqua fraudulenter ex eisdem reseruasset, mortua forent et innania ac viribus caritura; obligans insuper se idem Jacobus filius Benedicti, quod si ipsum Dominicum filium Jacobi in premissa possessionaria porcione pacifice et quiete in futurum conseruare non posset, extunc idem Dominicus eandem cum suis vtilitatibus et pertinenciis vniuersis sibi resignaret et idem Jacobus filius Benedicti premissam particulam terre de possessione Zelnicha, vt premittitur excisam, similiter cum omnibus vtilitatibus et pertinenciis eidem Dominico reddere et restituere teneretur obtinendam et habendam, prout ad hec se partes obligarunt coram nobis de spontanea eorum voluntate. Datum Zagrabie, feria quarta proxima ante festum beati Galli confessoris, anno domini MCCC. quinquagesimo quinto

Original na perg. u arkivu jugoslavenske akademije u Zagrebu: Diplomata a. 1355.

Na hrptu nalazi se trag malena okrugla pritisnuta pečata.

231.

1355, 18. oktobra. U Mletcima.

Rajmund Maurelli opat sv. Nikole i poslanik papin za Dalmaciju, očituje, da je primio od samostana sv. Krševana 270 dukata uzajmljenih nekoć po ovom samostanu od samostana sv. Nikole.

In dei nomine amen. Anno natiuitatis domini millesimo CCC^{0} quinquagesimo quinto, indicione VIII., die decima octaua mensis octobris, pontificatus sanctissimi in Christo patris et domini nostri, domini Innocentii diuina prouidencia pape VI. anno tercio. Reuerendus in Christo pater dominus Raymundus Maurelli abbas sancti Nicholai in lictore Veneciarum ordinis Benedicti Castellanensis diocesis, apostolice sedis nuncius et collector fructuum, reddituum, prouentuum, censuum, decimarum et aliorum quorumcumque debitorum in Aquilegensi, Gradensi, Jadrensi, Ragusinensi, Spalatensi, Romanie et Cretensi, Mediolanensi, Rauenensi et ceteris aliis partibus et prouinciis prout in litteris apostolicis sibi directis plenius continetur, fuit confessus et contentus se tam nomine camere apostolice quam monasterii predicti sancti Nicholai et pocius pro illo, qui melius ius in eisdem haberet, habuisse et recepisse a reuerendo in Christo patre et domino fratre Johanne abbate monasterii sancti Grisogoni de Jadra ordinis sancti Benedicti[1] florenos auri ducentos septuaginta sibi sub aliquibus pignoribus mutuatos a reuerendo in Christo patre et domino domino Raymundo dei gracia olim abbate monasterii sancti Nicholai in lictore Veneciarum, apostolice sedis nuncio et collectore prout apparebat in instrumento scripto manu Guillielmi notarii quondam domini Pauli de Alexio de Vincencia, que pignora idem dominus reuerendus collector eidem domino Johanni abbatem (!) monasterii sancti Grisogoni restituit ex eo, quia pecunias supradictas eidem domino reuerendo collectori reddidit. Qui domini ambo renunciauerunt excepcioni non habitorum, non receptorum, non numeratorum florenorum auri, non rerum predictarum manualiter receptarum et omni legum auxilio omnino renunciantes. Pro quibus florenis auri sic habiti et rebus restitutis vnus alterum quitauit omni via, modo quibus potuit de iure; mandantes mihi notario infrascripto, vt de predictis omnibus duo publica conficerem instrumenta. Acta fuerunt hec Veneciis in contrata sancti Johannis noui, in hospicio habitacionis prefati domini collectoris, sub annis domini millesimo trecentesimo quinquagesimo quinto, presentibus venerabilibus viris dominis Johanne Secreti canonico sancti Marcii Veneciarum et domino Raymundo Gacha monacho monasterii

---

[1] Slijedi precrtano diocesis.

de Clayraco Aquilenensis (!) diocesis et Cristiano de Lamberstorp clerico Coloniensis diocesis, testibus ad premissa vocatis specialiter et rogatis. In testimonium vero premissorum sigillum suum duxit presentibus apponendum.

(Signum not.).

Et ego Wernerus de Brocha clericus Coloniensis diocesis, publicus imperiali auctoritate notarius ac scriba predicti domini collectoris predictis omnibus et singulis interfui eaque vidi et audiui et in hanc publicam formam redegi signumque meum apposui consuetum in testimonium premissorum.

Original u gubern. arkivu u Zadru; odio samostana sv. Krševana kap. XXIII.

Na listini visi o uzici od pergam. odlomak pečata u crvenom vosku.

Na hrptu savremeno: Instrumentum quitacionis abbatis sancti Grisogoni de Jadra de CCLXX ducatis auri.

232.

1355, 31. oktobra. U Zagrebu.

Pred kaptolom zagrebačkim priznaju Babonići kupnju i poklon zemlje medju sobom.

Nos capitulum Zagrabiensis ecclesie memorie commendantes significamus tenore presentium quibus expedit universis, quod Petrus et Andreas filii Endre, item Stephanus filius Jacou, Philippus filius Endre ac Emericus filius Stephani de Vodicha ab una parte, ab altera vero comes Duimus filius Radozlai de Blagai in nostri presentia personaliter constituti, iidem Petrus, Andreas, Stephanus, Philippus et Emericus quandam terram seu possessionem ipsorum Polyana vocatam in comitatu Dubicensi iuxta fluvium Zaue existentem, possessionem videlicet, quam condam comes Babonegh avus dicti comitis Duimi et eorum ut dixerunt pretio comparavit, cum omnibus utilitatibus et pertinentiis suis predicto comiti Duimo, fratri et proximo eorum tam ratione curialitatis et bonitatis per eundem, ut asserebant, ipsis a multis retroactis temporibus impensis et exhibitis, quam etiam amore fraternitatis confessi sunt se dedisse et donasse ac perpetuasse, imo coram nobis dederunt, donaverunt et assignaverunt iure perpetuo et irrevocabiliter possidendam, tenendam pariter et habendam in filios filiorum et heredes. Et ad huius rei evidentiam ad manus dicti comitis Duimi quasdam literas privilegiales condam Stephani bani Sclavonie super ipsa possessione confectas coram nobis assignarunt, alias vero literas, si que apud eos vel alias in

fraudem remansissent, factum dicte possessionis tangentes, ipsi comiti Duimo vel suis posteris in hac parte contrarias, commiserunt esse frivolas, cassas, morituras et inanes ac viribus carituras, earumque exhibitoribus ubique nocituras. In cuius rei memoriam et firmitatem perpetuam presentes pendentis sigilli nostri munimine roboratas eidem comiti Duimo duximus concedendas. Datum sabbato videlicet festi omnium sanctorum, anno domini M.CCC. quinquagesimo quinto.

Thallóczy-Barabas Cod. Blag. 135.—136.

233.

1355, 19. oktobra. U Višegradu.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski izuzimlje članove reda Ivanovaca ispod vlasti banske i meće ih neposredno pod vlast kraljevu.

Nos Ludovicus dei gratia rex Hungariae, memoriae commendantes tenore praesentium significamus quibus expedit universis, quod nos recensitis fidelitatibus et servitiorum laude dignis meritis fratris Baudoni Cornuti, prioris ordinis sancti Johannis Jerosolymitani per totam Hungariam et Sclavoniam, quibus idem nobis in cunctis nostris negotiis toto suo posse, laudabili virtute studuit complacere nostrae maiestati, et se reddere gratiosum ubique et acceptum; ratione quorum, licet ipse a nobis multo plura mereatur, in particularem tamen recompensationem suorum servitiorum eundem et fratres quoslibet sui ordinis a iudicio et iudicatu banatus regnorum Sclavoniae et Croatiae, item comitum parochialium et iudicum nobilium quorumlibet comitatuum, ac aliorum omnium iudicum extraneorum duximus regia gratia speciali eximendos et exemimus praesentium serie mediante, nostro solummodo vel palatini aut iudicis curiae nostrae iudicio, in curia nostra fiendo, eosdem reservantes. Datum in Wyssegrad, feria secunda proxima post festum beati Lucae evangelistae, anno domini millesimo trecentesimo quinquagesimo quinto.

Iz potvrde istoga kralja od 5. marta 1357.
Coll. Hevenesi Tom. I. p. 211.
Fejér Cod. dipl. Hung. IX. 2. 369.—370.

234.

1355, 9. novembra. U Djakovu.

Kaptol bosanski izvješćuje kralja o nasilju na magistra Teutusa.

Excellentissimo domino suo Lodovico dei gracia inclito regi Hungarie capitulum ecclesie Boznensis oraciones in domino Jesu Christo. Recepimus litteras vestre serenitatis in hec verba: *(Slijedi listina kralja Ljudevita od 18. septembra 1355.).* Nos igitur preceptis et mandatis vestre sublimitatis obedire cupientes, ut tenemur, unacum predicto Andrea filio Blasii homine vestre serenitatis nostrum hominem, videlicet Dominicum sacerdotem chori nostri ad sciendam et inquirendam de premissis veritatem pro testimonio transmisimus fidedignum. Qui postmodum ad nos reversi nobis concorditer retulerunt, quod idem homo vestre celsitudinis presente dicto testimonio nostro, sabbato proximo ante festum omnium sanctorum proxime preteritum a nobilibus et omnibus quibuslibet communibus hominibus a quibus decuisset et licuisset diligenter inquirendo veritatem scire potuisset, sic scivisset, quod cum predictus Nicolaus filius quondam magistri Teutus feria sexta proxima post festum nativitatis beate virginis nunc proxime preteritum in sedem iudiciariam comitis et iudicum nobilium comitatus de Pasga(!) in Pasagavar(!) habitam causa prosecucionis suarum causarum accessisset, Nicolaus filius Beke de Velike manu armata contra ipsum insurgens et eum interficere volens tres famulos suos graviter wlnerasset nullis culpis ipsorum exigentibus, ubi sibi sexaginta marcarum dampna intulisset propria sua auctoritate et potencia. Datum feria secunda proxima ante festum beati Martini confessoris proxime venturum, anno domini supradicto.

Na ledjima: Domino regi, pro Nicolao filio quondam magistri Teutus, contra Nicolaum filium Beke de Velike inquisicionis relatio.

Original na papiru u arkivu grof. Zichy u Zsélyu 211. B. 394. — Na hrptu vidi se trag pritisnuta okrugla pečata.
Codex dipl. com. Zichy. II. p. 628.—629.

235.

1355, 28. novembra. U Križevcima.

Pred Nikolom zemskim županom križevačkim prodaje Pavao, sin Gregečin dio svojeg posjeda Andriji sin Vukinje za dvije marke.

Nos Nicolaus filius Demetri commes (!) terrestris Crisiensis significamus tenore presencium omnibus quibus expedit vniuersis memorie commendantes, quod cum Paulus filius Gregecha ab vna parte et Andreas filius Wlkina parte ab altera coram nobis personaliter constituti, idem Paulus dixit et confessus est viua voce, quod duas particulas possessionis sue, videlicet possessionem predialem vbi hedificia domorum cum stanca et curia, cum toto fundo que sunt ad ea expectantes sub metis infrascriptis et aliam particulam Alsevch vocatam vendidit predicto Andrea, sibi et per eum suis heredibus pro duabus marcis denariorum bonorum banalium plene ab eodem receptis ex consensu et permissione vicinorum et commetaneorum suorum, videlicet Johanne filio Benedicti qui personaliter astauit, item Juan filius Ladina et Lack frater eiusdem et Gregorius filius Diank et Salamone filio Mathey, qui omnes personaliter astiterunt et aliis quam pluribus de genere Hegun; cuius quidem particulis (!) prima meta incipit in arbore pomi siluestri et tendit ad arborem nucis circa metas filiorum Benedicti et inde eundo venit ad arborem cerase, ab inde eundo venit ad arborem cerase, inde in magno spacio eundo et venit ad metam terream, inde eundo superius venit ad metam terream circumfusam, de inde transit viam eundo circa possessionem Juan filii Ladina et Gregorii filii Diank eundo circa siluam ad meridiem et venit ad priorem metam; secunde vero particule prima meta incipit in meta terrea circa fluuium Alsevch et per fluuium ad meridiem et tendit ad occidentem vltra vnum pratum, venit ad metam terream, inde directe eundo per terram arrabilem circa possessionem predicti Andree, ab inde vertitur et venit circa possessionem filiorum Benedicti et venit ad metam terream, inde flectitur ad arborem cerase cruce signatam, ab inde vertitur superius ad metam terream, inde procedit versus orientem directe eundo venit vltra vnum fenetum vbi est meta terrea circumfusa et cadit in predictum fluuium Alsevch et tendit eundo et venit ad priorem metam ibique terminatur, cum omnibus vtilitatibus ad ipsas particulas expectantibus iure perpetuo inreuocabiliter possidendam, tenendam pariter et habendam. In cuius rey testimonium

litteras nostras nostri sigillo duximus munimine roboratas. Datum in Crisio, sabato proximo ante festum beati Andree appostoli, anno domini MCCC⁰L⁰ quinto.

Original na pergameni u arkivu jugoslavenske akademije u Zagrebu: Diplomata a. 1355.

Na listini nalazi se komadić svilene vrvce ljubičaste boje; pečat je otpao.

236.

1355, 30. novembra. U Zagrebu.

Herceginja Margareta nalaže Radoslavu de Cacistayn, da ne traži kunovinu itd. na posjedima Pavla sina Lovrinca Pakračkoga i Topličkoga.

Margareta dei gracia tocius Sclauonie, Croacie et Dalmacie ducissa fidelibus suis comiti Rodolfo de Cacestayn dicatori et exactori collectarum suarum marturinarum nunc constituto et aliis dicatoribus et exactoribus earundem collectarum ac vices ipsorum gerentibus in futurum constituendis, quibus presentes ostendentur salutem et graciam. Noueritis, quod magister Paulus filius Laurencii de Pukur in sua ac Nicolai filii sui persona nec non magister Petrus dictus Castellan gener eiusdem magistri Pauli in persona nobilis domine Anna vocate consortis sue ad nostre serenitatis accedentes presenciam exhibuerunt nobis duo priuilegia, vnum scilicet quondam incliti principis domini Ladizlai illustris regis Hungarie felicis memorie et aliud quondam serenissime principisse domine Elizabet regine dicti regni Hungarie et tociusque Sclauonie, de Machou et de Bozna ducisse, genitricis eiusdem Ladizlai regis, in quibus inter cetera uidimus contineri, quod ipsi et eorum heredes collectam marturinarum septem denarios banales et vectigalia quod wlgarice zulusina vocatur de populis et iobagionibus ipsorum in possessionibus eorum Pukur Zengurg et in aliis omnibus in dicto regno Sclauonie existentibus soluere non tenerentur. Quare uobis firmiter et districte precipiendo damus in mandatis, quatenus dictam collectam marturinarum septem denarios banales ac vectigalia super annotatis iobagionibus ipsius magistri Pauli et Nicolai filii sui ac possessionibus eorundem, nec non super possessionibus et iobagionibus prenominate nobilis domine Anna vocate consortis prenominati magistri Petri dicti Castellan, filie scilicet eiusdem magistri Pauli, quas idem magister Paulus ipsi domine perpetuo contulit dicare et exigere non audeatis et non

presumpmatis, ipsosque racione premissorum in nullo audeatis molestare, sicut nostram graciam grauiter offendere formidatis. Datum Zagrabie, in festo sancti Andre apostoli, anno domini MCCC° quinquagesimo quinto.

Na hrptu: Comissio propria.[1]

Original na pergam. u ark. jugoslav. akad. u Zagrebu: Diplomata a. 1355.

Na hrptu nalaze se ulomci pritisnuta okrugla pečata od crvena voska.

237.

1355, 2. decembra. U Višegradu.

Nikola Seč dvorski sudac dosudjuje tri dijela posjeda Dombo Lovri i Stjepanu, a jedan dio kćerima pokojnog Martina de Dombo.

Nos comes Nicolaus de Zeech iudex curie serenissimi principis domini Lodouici dei gracia incliti regis Hungarie comitatusque de Turuch tenens honorem, memorie commendantes tenore presencium significamus quibus expedit vniuersis, quod cum nos sabbato proximo post festum natiuitatis virginis gloriose nunc proxime preteritum, vnacum magnifico viro domino Nicolao regni Hungarie palatino et iudice Comanorum ac magistris Johanne filio Gyeleti, fratre eiusdem domini Nicolai palatini, Philippo de Beldre comite vduarnicorum regalium et de insula magna, Lachk fratre Balus ac Leukus filio Abrahe de Chekliz et Nicolao prothonotario dicti domini Nicolai palatini et aliis nobilibus regni in nostra sede iudiciaria sedissemus et vniuscuiusque causantis lites et iurgia equo moderamine pandissemus, Gallus filius Sebastiani pro Stephano filio Petri de Mykola cum nostris, ac Laurencio filio Laurencii de Vadakul cum capituli Zagrabiensis ecclesie litteris procuratoriis ad nostram iudiciariam veniendo presenciam quasdam septem litteras, vnam capituli ecclesie Boznensis patentem ac tres euocatorias, duas videlicet capituli ecclesie Bachiensis et terciam dicti capituli ecclesie Boznensis necnon tres iudiciales, vnam comitis Nicolai Druget condam iudicis curie regie, predecessoris nostri pie memorie et duas nostras in diuersis terminis sub variisque formis confectas et emanatas contra nobilem dominam relictam Martini filii Petri condam de Dombo nostro iudiciario examini presentarat, in quarum vnius, videlicet ipsius capituli ecclesie Boznensis patentis littere tenore seriose habebatur, quod magistri Laurencius filius Laurencii filii Phile ac Stephanus filius Petri filii eiusdem Phile fideles aule regie milites ad regie serenitatis acce-

[1] Pisano dva puta.

dentes presenciam suasque fidelitates et obsequia sue regie maiestati per eosdem diuersimode exhibitas et inpensa proponentes et declarantes et in suam regiam memoriam reuocantes, quandam possessionem condam Martini Zachud dicti, filii Petri, Dombo nuncupatam in comitatu de Valkov existentem asserentes ipsum Martinum Zachud dictum ab hoc seculo sine herede sexus virilis decessisse, ex eo, quod dictam possessionem eiusdem iuxta approbatam regni consuetudinem manibus eiusdem domini regis deuolutam extitisse a ipsa regia maiestate ipsis dari perpetuo et conferri postulassent, verum quia de qualitate et quantitate ipsius possessionis condam dicti Martini Dombo vocate et vtrum eadem sue regie collacioni pertineret aut ne, ipsi regie sublimitati veritas non constitisset, ideo ipsa regia maiestas fidelitati dicti capituli ecclesie Boznensis firmiter precipiendo mandasset, quatenus ipsorum mitterent hominem pro testimonio fidedignum, quo presente Blasius filius Pauli homo sue regie maiestatis ad hoc specialiter destinatus ad faciem predicte possessionis condam ipsius Martini Dombo vocate accedendo et ipsam vicinis et commetaneis suis vniuersis legitime conuocatis et presentibus reambulando ac ab aliorum possessionibus nouis metis in locis necessariis erectis separando et distingendo, si eandem possessionem premisso modo sue regie collacioni pertinere inueniret, statueret prefatis magistris Laurencio et Stephano eo iure, quo ad suam regiam collacionem pertinere dinosceretur perpetuo possidendam si non fuerit contradictum, contradictores autem si qui fierent, citaret eosdem contra ipsos magistros Laurencium et Stephanum ad suam regiam presenciam ad terminum conpetentem et post hec seriem ipsius statucionis vel diem et locum citacionis, nomina citatorum cum termino assignato sue regie excellencie rescriberet capitulum ecclesie Boznensis prenotatum. Ipsum igitur capitulum Boznense mandatis ipsius regie celsitudinis in omnibus obedire cupientes vt tenerentur, vnum ex ipsis virum ydoneum et honestum, videlicet magistrum Johannem ipsorum ecclesie canonicum cum prefato Blasio filio Pauli homine regio ad exsequendum premissa pro testimonio duxissent destinandum, qui postmodum ad eos reuersi ipsis concorditer retulissent, quod ipsi conuocacionibus legitimus vniuersorum vicinorum et commetaneorum predicte possessionis condam ipsius Martini Zachud dicti filii Petri, Dombo vocate in comitatu de Valkov existentis ante omnia factis, feria secunda proxima ante festum natiuitatis domini nunc proxime preterita ad faciem eiusdem possessionis accedendo et eandem diligenti inquisicione ab eisdem vicinis et commetaneis facta ad suam regiam collacionem pertinere inueniendo, vtpote possessionem hominis sine herede sexus masculini decedentis, perseueratis in eadem plus quam nouem diebus successiuis prefatus homo regius presente pre-

dicto testimonio ipsius capituli Boznensis, statuisset eisdem magistris Laurencio filio Laurencii et Stephano filio Petri, filiorum videlicet Phile eo iure, quo ad collacionem dicti domini regis pertinere dignosceretur perpetuo possidendam, iure saluo in eadem alieno remanente; verum tamen heres feminei sexus dicte possessionis, scilicet tres filie predicti Martini Zachud dicti in facie eiusdem possessionis per predictum patrem earum in eadem derelicte apparuissent, que contradicere se non valere exhibuissent neque alio aliquo contradictore apparente; tenores vero aliarum premissarum litterarum exprimebant, quod primo et principaliter eadem nobilis domina ad octauas festi pasce domini ad presenciam ipsius comitis Nicolai Druget secundo ad octauas festi natiuitatis beati Johannis Baptiste et tercio ad quindenas ferie secunde proxime ante festum assumpcionis virginis gloriose nunc proxime elapsas in nostram presenciam super eo, quod ipsa domina relicta Martini filii Petri iura sua et trium filiarum suarum de quadam possessione ipsorum Laurencii filii Laurencii de Vadakul et Stephani filii Petri de Mykola, Dombo vocata, que condam ipsius Martini mariti ipsius domine heredum solacio destituti extitisset iuxta regni consuetudinem premisso titulo manibus regiis deuoluta et pro meritoriis ipsorum seruiciis per regalem benignitatem eisdem Laurencio et Stephano collata fuisset proueniencia reciperet, per homines regios et presentibus dicti capituli Bachiensis testimoniis binis vicibus, tercio vero eiusdem capituli Boznensis legitime euocata venire, vel mittere non curasset, se in quolibet predictorum trium terminorum singulorum trium marcarum iudiciorum oneribus opprimi et agrauari permittendo, quarum litterarum exhibicionibus factis et perlectis continenciis earundem prefatus Gallus filius Sebastiani eisdem Laurencio et Stephano filio Petri ex parte prefate domine relicte Martini filii Petri medelam equitatis inpartiri postulatus iure et iusticia regni exposcente, vnde quia prefata nobilis domina relicta Martini filii Petri nobis et eidem domino Nicolao palatino ac nobilibus regni predictis premissa sua iura et trium filiarum suarum de predicta possessione Dombo vocata premisso modo eisdem Laurencio filio Laurencii et Stephano filio Petri per regiam maiestatem collata proueniencia recipienda prehabitis terminis forensibus proclamacionibus ad tramitem iusticie inuitari debere visum exstiterat, ideo predicto capitulo Bachiensi, amicis nostris scribendo eorum amiciciam pecieramus diligenter, quatenus ipsorum mitterent hominem pro testimonio fidedignum, quo presente Jacobus filius Johannis de Palagar homo regius eandem nobilem dominam relictam Martini filii Petri in tribus foris conprouincialibus publice et manifeste super iudiciis in dictis tribus terminis modo quo supra in ipsam aggregatis, nobis in duabus partibns velud iudici et in tercia parte

eisdem partibus aduersis satisfacturam ac sua et dictarum trium filiarum suarum iura prenotata de eadem possessione Dombo vocata proueniencia recipiendam ad quintum decimum diem vltime diei ipsius proclamacionibus in presencia regie maiestatis faciat proclamari, que si veniret et de premissis iudiciis nobis et dictis partibus aduersis satisfaceret et premissa iura sua et dictarum trium filiarum suarum recipere curaret, bene quidem, alioquin faceremus in premissa causa quid requireret ordo iuris, et post hec ipsarum forensium proclamacionum seriem cum tocius peracti negocii processu ad ipsum quintum decimum diem vltime diei proclamacionis regie maiestati fideliter rescribere debuerat capitulum ecclesie Bachiensis prenotatum. Tandem ipso quinto decimo die diei vltime proclamacionis, videlicet octauis festi omnium sanctorum occurrente, Stephanus parws (!) pro predictis Laurencio filio Laurencii et Stephano filio Petri cum procuratoriis litteris dicti capituli Bachiensis ad nostram veniendo presenciam quasdam litteras eiusdem capituli Bachiensis nobis presentavit, in quibus inter cetera expresse vidimus contineri, quod predictum capitulum receptis litteris nostris cum predicto Jacobo filio Johannis de Palagari (!) homine regio ipsorum misissent hominem, videlicet Benedictum clericum chori ipsorum ad ea que in ipsis litteris nostris contineri vidissent exsequenda pro testimonio fidedignum, qui postmodum ad eos reuersi concorditer ipsis retulissent, quod idem homo regius sub testimonio predicti hominis eorundem presentibus Stephano parwo, Laurencio filio Laurencii, item Benedicto magno, Stephani filii Petri, filiorum scilicet Phile de Vadakun, procuratoribus legitimis pro eisdem adherentibus, sabbato proximo ante festum beati Michaelis archangeli proxime preteritum in foro generali in villa Jenke vocata celebrari consueto, item secundo die dicti sabbati, scilicet in die dominica proxima in villa Zenthylya vocata et feria secunda proxima post eandem in villa Monustur vocata similiter in foris generalibus in eisdem celebrari consuetis post sese continuis in predicto comitatu de Valkov existentibus obseruata, serie litterarum nostrarum publice et manifeste fecisset proclamari et promulgari, ut nobilis domina relicta Martini filii Petri condam de Dombo eiusdem comitatus, propter quam tamen iura sua et trium filiarum suarum iure geniture et regni consuetudine requirente ipsis proueniencia et prouenire debencia ab eisdem Laurencio et Stephano recipere et rehabere non curauerit et eciam ad tres euocaciones ad presenciam ipsius regie maiestatis cum predictis litteris nostris legitime factis in terminis ad hoc assignatis, contra eosdem Laurencium et Stephanum ire personaliter aut legitimum suum procuratorem mittere non curauerit, insuper eciam, quo iure et quo titulo in predicta nossessione Laurencii et Stephani predictorum Dombo

vocata staret et permaneret racionem redderet coram ipsa regia maiestate contra Laurencium et Stephanum supradictos, ad quem quidem terminum predicta domina relicta Martini non venit neque misit per prefatum Stephanum procuratorem ipsorum magistrorum Laurencii et Stephani viginti diebus continuis legitime coram nobis expectata, quibus sic habitis idem Stephanus procurator dictorum magistrorum Laurencii et Stephani eisdem magistris Laurencio et Stephano super premissis iusticie conplementum ex parte sepedicte domine relicte Martini per nos inpartiri postulauit, verum quia tempore statucionis predicte possessionis Dombo vocate nomine possessionis sine herede sexus virilis decedentis ipsis magistris Laurencio et Stephano per regiam maiestatem date et collate nemo aliquod ius in eadem possessione, preterquam tres filie prefati Martini filii Petri quartam ipsarum puellarem eis de iure prouenientem se habere in presencia predictorum regii et capituli Boznensis hominum asseruisse, ac memorata domina relicta Martini ad recipiendum iura sua ab eisdem magistris Laurencio et Stephano iuxta regni consuetudinem sibi proueniencia et prouenire debencia ter euocata et quarto proclamata ac ad nullum predictorum quatuor terminorum venisse vel misisse ex serie prescriptarum litterarum reperiebantur, ideo vnacum uenerabili in Christo patre domino Nicolao episcopo ecclesie Zagrabiensis, aule regie vicecancellario ac honorabilibus viris Stephano preposito Budensis, Gregorio custode Varadiensis ecclesiarum, necnon magnificis viris domino Nicolao Konth voyuoda Transsiluano et comite de Zonuk, Thoma filio Petri magistro ianitorum regalium et aliis quampluribus nobilibus nobiscum in adiudicacione predicte cause sedentibus, matura deliberacione prehabita, tres partes prefate possessionis Dombo vocate prelibatis magistris Laurencio filio Laurencii et Stephano filio Petri iuxta premissam regiam collacionem nostra iudiciaria auctoritate commisimus et reliquimus perpetuo possidendas, tenendas et habendas sine preiudicio iuris alieni, predicta vero quarta parte dicte possessionis cum vniuersis utilitatibus eiusdem ipsis tribus filiabus predicti Martini filii Petri quousque ipse maritis matrimonialiter copulabuntur remanente, ita tamen, quod annotatis tribus filiabus pretitulati Martini filii Petri viris matrimonialiter copulatis ipsa quarta pars dicte possessionis habita prius eisdem iuxta regni consuetudinem de iuribus ipsarum, videlicet quarta puellari satisfaccione iamdictis magistris Laurencio et Stephano similiter perpetuo secundum premissam regiam collacionem deuoluatur possidenda, hoc eciam declarato, vt dum ipsa domina relicta Martini filii Petri voluerit dotem et res suas parorfarnales (!) sibi in dicta possessione de iure prouenire debentes, ab eisdem magistris Laurencio et Stephano requirere et rehabere possit iusticia exigente. In cuius rei me-

moriam perpetuamque firmitatem presentes litteras nostras priuilegiales pendentis et autentici sigilli nostri munimine roboratas duximus concedendas. Datum in Wissegrad, vigesimo quinto die octauarum festi omnium sanctorum predictarum, anno domini millesimo CCC⁰ quinquagesimo quinto.

Iz prijepisa kralja Ludovika od 8. februara 1367. na pergameni u kr. ugar. drž. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 33.604. — Stara sign.: N. R. A. fasc. 646. no. 28.

238.

1355, 20. decembra. U Zagrebu.

Margareta herceginja udovica Stjepanova vraća kaptolu zagrebačkomu selo pod Medvjedgradom.

Margaretha ducis Stephani vidua super Zlomnoch anno MCCCLV. Zagrabiae in vigilia sancti Thomae dat litteras. Exposuerat eidem capitulum, quod cum villam inter capitulares et episcopales metas existentem, nobilis Endrei filius Lukach de genere Achaz in sua infirmitate in claustro fratrum Praedicatorum Zagrabiae decumbens, capitulo legaverit et capitulum, annis pluribus possederit usque ad tempora Nicolai quondam bani, qui eam vi usurpavit et ad castrum Medve applicuit. Petit ergo capitulum, ut ob memoriam sancti Stephani regis pro salute animae principis Stephani ratione etiam ex ea, quod idem Stephanus dux ob gaudium nativitatis Joannis ducis primogeniti sui tunc Zagrabiae existens proposuerit possessiones magni valoris se capitulo donaturum, morte tamen proventus exsequi haec promissa nequiuerit. Quibus permota Margaritha villam capitulo restituit et per Jacobum literatum introduci curavit. Hoc insuper exprimens, quod restitutione ea consortis sui votum impletum esse, non existimet, quod itaque ipse dux Joannes, quum ad aetatem pervenerit sit in effectum, prout ei deus inspiraverit, deducturus.

Kercselich Hist. eccl. Zagr. p. 132.
Fejér Cod. dipl. Hung. IX., 2. p. 417.—418.

239.

1356, 10. januara. U Zagrebu.

Margareta herceginja slavonska daruje Stjepanu i Nikoli sinovima Tome te Mihalju gornicu njihovog posjeda Podgorja.

Margareta dei gracia tocius Sclauonie, Croacie et Dalmacie ducissa, omnibus Christi fidelibus tam presentibus quam futuris presencium noticiam habituris salutem in uero saluatore. Dignum est et omni racione consentaneum, vt hii qui principibus suum pro tempore exhibent obsequium sui laboris premio non fraudentur. Proinde ad vniuersorum noticiam harum serie uolumus peruenire, quod Stephanus filius Thome aule nostre familiaris ad nostre sublimitatis personaliter accedens presenciam suas fidelitates et seruicia cum sumpma sagacitate ac sine intermissione primum quondam serenissimo principi domino Stephano duci, domino et conthorali nostro karissimo pie memorie in sua curia propriis suis facultatibus et expensis continue residendo specialiter sua seruicia, dum idem dominus noster dux in subsidium incliti principis domini Lodouici illustris regis Hungarie, karissimi fratris sui in Seruiam ualido exercitu contra regem Rascie se transtulerat, exhibitas et inpensa, nostre studuit declarare maiestati, demumque ipso domino nostro duce, domino uolente, debitum humane nature fragilitatis exsoluto continue in curia nostra residendo, prenominatus Stephanus nostre incessanter studuit seruire maiestati, sperantes eciam ipsum Stephanum filium Thome serenissimo principi, domino Johanni duci filio nostro karissimo et nobis in eadem fidelitate persistere et seruicia fidelia exhibere in futurum, licet idem a nostra maiestate pro premissis suis seruiciis plura mereretur; tamen in aliqualem suorum seruiciorum recompensacionem tributum montis quod de possessione ipsius Stephani, item Nicolai vterini et Michaelis patruelis fratrum eiusdem Stephani Pothgorya nominata hereditaria nostre maiestati prouenire deberet, eisdem Stephano et Nicolao filiis Thome et Michaeli ac ipsorum heredibus et successoribus perpetuo et in e[wm] duximus relaxandam. (!) In cuius rei memoriam perpetuamque firmitatem presentes concessimus literas nostras priuilegiales pendentis et autentici sigilli nostri munimine roboratas. Datum Zagrabie, per manus discreti viri domini Petri prepositi Castriferrei, aule nostre cancellarii, in dominica proxima ante octauas festi Epiphaniarum domini, anno eiusdem M°CCC° quinquagesimo sexto.

Na privinutom rubu isprave dolje lijevo: Commissio propria et relacio Jenslini Teutonici.

Original na pergameni u kr. zem. arkivu u Zagrebu : Doc. med. aevi. a. 1356.

Na listini visi crvena i zelena svilena vrvca, na kojoj bijaše pričvršćen pečat.

Fejér Cod. dipl. Hung. IX. v. II. p. 500.—502.

240.

1356, 10. januara.

Stjepan car srpski i grčki daje slobodu trgovanja u svojoj zemlji Mlečanima i Dubrovčanima.

† **Пише и повелѣва царьство ми, да ѥсть вѣдомо всакомꙋ. створи милость царьство ми трьговцемь, или ѥсть дꙋбровчанинь или Бнетькь или инь кто, всаки да греде с трьгомь ꙋ землю царьства ми и ꙋ Призрѣнь и кꙋде имь хотѣниѥ, свободне, безь ссакиѥ забаве, а да не има ни ѡть кога ни ѥдне печали или коѥ забаве, ни ѡдь царьства ми ни ѡдь коега властелина царьства ми ни ѡть ниѥдногa кѥфалие ни ѡть землꙗнина ни ѡть инога кога владꙋщаго ꙋ земли царьства ми. Кто ли се нагиѥ забавивь що или що ꙋзьмь, да имь плати царьство ми. А акиѥ ꙋвхокиѥ що ꙋзети мати царьства ми, госпогꙗ царица, що ѡдь нихь трьга, а или царьство ми, нищо да имь се не ꙋзме безь кꙋпа. И записа се сиѥ слово царьства ми вь лѣто ·ѕѡѯд·. индикть ·і·.**

Мѣсець гѥнварь дьнъ ·і·.

Miklosich Mon. Serb. p. 153.

241.

1356, 14. januara. U Zagrebu.

Margareta herceginja zapovijeda kaptolu zagrebačkom, da remetske Pavline uvede u posjed Pristavštine.

Margareta dei gracia tocius Sclauonie, Croacie et Dalmacie ducissa fidelibus suis discretis viris capitulo Zagrabiensis ecclesie salutem et graciam. Noveritis, quod nos possessionem nostram Pryztawschyna vo-

catam iuxta possessionem Gradschan adiacentem, ob spem quam in beatam virginem gerimus singularem, ac ob remedium anime quondam incliti principis domini Stephani ducis, domini et conthoralis nostri karissimi, necnon pro felici statu incliti principis, domini Johannis ducis, filii nostri karissimi, fratribus Heremitis ecclesie beate virginis de promontorio Zagrabiensi, perpetuo duximus conservandam. Quare fidelitati vestre firmiter precipiendo mandamus, quatenus vestrum mittatis hominem pro testimonio fidedignum, in cuius presencia magister Benedictus filius Dominici, Thomas de Morowcha, aut Gatal de Hraschyna famulus eiusdem magistri Benedicti, altero absente, homo noster, accedat ad faciem predicte possessionis Pryztawchyna vocate, convocatisque vicinis et commetaneis eiusdem universis et ipsis presentibus statuat eandem cum universis utilitatibus et pertinenciis eiusdem sub hiis conclusionibus metarum et terminis, quibus ipsa hactenus nostre maiestati pertinuisse dignoscebatur, dictis fratribus Heremitis perpetuo possidendam, si per quospiam non fuerit contradictum. Contradictores vero si qui fuerint, citat illos contra annotatos fratres Heremitas in nostram presenciam ad terminum competentem, racionem contradiccionis ipsorum reddituros, et post hanc statucionem dicte possessionis, vel si contradictum fuerit, tunc diem et locum citacionis et nomina citatorum cum termino assignato nobis fideliter rescribatis. Datum Zagrabie, secundo die octavarum festi epiphaniarum domini, anno eiusdem MCCCL. sexto.

Prijepis iz originalne potvrde iste herceginje od iste godine.
Kukuljević Arkiv za pov. jugosl. III. 86.—87.
Tkalčić Mon. civ. Zagrab. I. 209.—210.

242.

1356, 15. januara. U Zagrebu.

Kaptol zagrebački izvješćuje herceginju Margaretu, da je uveo remetske Pavline u posjed Pristavštine.

Excellentissime principisse Margarete, dei gracia tocius Sclauonie Croacie et Dalmacie ducisse, domine eorum, capitulum Zagrabiensis ecclesie oraciones pro ea ad filium virginis gloriose. Noverit vestra excellencia nos litteras vestras recepisse in hec verba: *(Slijedi listina od 14. januara 1356.).* Nos itaque preceptis vestre excellencie obedientes ut tenemur, unacum predicto Gatal homine vestro nostrum hominem, virum discretum dominum Johannem archidiaconum Worosdyensem, so-

cium et concanonicum nostrum ad exequendum premissa, pro testimonio transmissimus; qui postmodum ad nos reversi nobis concorditer retulerunt, quod idem homo vester, presente ipso testimonio nostro feria quinta proxima post predictas octavas Epiphanie domini, ad faciem predicte possessionis Pryztawchyna vocate accedendo, convocatis vicinis commetaneis eiusdem legitime universis, et ipsis presentibus eandem reambulassent, et sub eisdem conlusionibus metarum et terminis, quibus ipsa possessio hactenus vestro dominio pertinuisse dignoscebatur, nemine penitus contradictore apparente, statuissent eandem ipsis fratribus Heremitis et assignassent perpetuo possidendam. Datum feria sexta proxima post octavas epiphanie domini prenotatas, anno eiusdem superius annotato.

Prijepis iz originalne potvrde iste godine.
Kukuljević Ark. za pov. jugosl. III. 86.—87.
Tkalčić Mon. episcop. Zagr. II. 210.

243.

1356, 16. januara. U Baču.

Kaptol bački izvješćuje kralju o ophodnji i razdiobi posjeda Dombova u županiji vukovskoj.

Excellentissimo domino eorum Lodouico dei gracia illustri regi Hungarie capitulum ecclesie Bachiensis oraciones in domino debitas et deuotas. Literis magnifici viri comitis Nicolai de Zeech iudicis curie vestre, honore quo decuit receptis, iuxta earum continenciam cum magistro Ladislao filio Andree de Scepes homine vestro, nostrum misimus hominem, videlicet Blasium clericum chori nostri ad ea, que in ipsis literis eiusdem comitis Nicolai iudicis curie vestre contineri vidimus exsequenda pro testimonio fide dignum; qui postmodum ad nos reuersi concorditer nobis retulerunt, quod idem homo vester sub testimonio predicti hominis nostri, in octavis festi epiphaniarum domini proxime preteritis, cum magistris Laurencio filio Laurencii et Stephano filio Petri filiorum Fyle de Walkow, ad faciem possessionis Dombow vocate in comitatu Wolkoyensi habite, ipsis Laurencio et Stephano vestre regie collacionis titulo date, accedendo vicinis et commetaneis suis universis legitime illic convocatis et presentibus, eandem habita prius legitima reambulacione in quatuor partes coequales in sessionibus et aliis utilitatibus suis divisissent; quarum tres partes aut cuius (!) ipsis magistris Laurencio et Stephano eo iure, quo vestre regie donacionis titulo ad ipsos pertinere dinoscuntur, eisdem statuissent relinquendo perpetuo

possidendas, absque preiudicio iuris alieni, nemine penitus, excepta relicta Martini filii Petri pretacti apparente; quartam vero eiusdem partem, scilicet ab una arbore piri silvestris in medio eiusdem ville Dombow existenti, inprimis inchoando, inde ibidem cadit ad unam viam, que ducit de eadem Dombow ad ecclesiam sancte crucis, que ecclesia existit in alia villa similiter Dombou vocata, exinde currit super eadem via et pervenit ad quendam locum valliculosum vulgo Zurduk vocatum et ibidem prope cadit ad unum pratum, cuius medietas scilicet prati est pertinens ad Dombow ecclesiasticam supradictam Laurencii et Stephani antedictorum, alia vero medietas trium filiarum Martini filii Petri de Dombow condam supradicta; ulterius currit per medium cuiusdam prati in bono spacio versus orientem et pervenit ad spacium, ubi ipsum pratum angulatur et salit versus meridiem ad locum wlgo mege vocatum et in eodem per signa metalia currendo, pervenit ad silvam, quam intrat ad arborem cerasi per viam, quam extunc ad maiorem rei evidenciam permactari fecissent et de ipsa arbore exit eandem silvam ad unam arborem piri iuxta terram arabilem habitam, iuxta quam existit una magna via, per quam dirigitur versus occidentem et currit in bono spacio super eadem in latere eiusdem silve et pervenit ad quendam locum angularem eiusdem silve, ubi est una magna arbor cerasy in ramis suis geminata cruce signata, inde in eadem silva declinatur et currit versus septemtrionem, et pervenit ad unam arborem piri silvestris, ad (!) quam viam permactari fecissent, ulterius ibidem prope tangit duas arbores silicis, que se amplectando alia in alium increscendo applicassent, similiter cum via de novo permactari faciendo, ulterius ad unam arborem silicis non altam nimis sed spissam cruce signatam cum via de novo permactari faciendo, ulterius ad unam arborem silicis non altam nimis sed spissam cruce signatam cum via de novo permactari faciendo, de qua in eadem parte transit ad quandam terram arabilem, exeundo de silva antedicta, de qua terra arabili per signa metalia regreditur ad arborem piri principalem. Et eciam quartam partem eiusdem piscine eiusdem Dombow Martini filii Petri cum suis utilitatibus universis ex eadem prouenientibus et prouenire debentibus predictis tribus filiabus eiusdem Martini filii Petri ad vtendum, possidendum et habendum iuxta continenciam literarum eiusdem magnifici viri comitis Nicolai iudicis curie vestre committendo et aliis continenciis earumdem litterarum, prout in ipsis sunt expresse, inter partes supradictas absque variacione aliquali submittendo. Datum sabbato proximo post octavas epiphaniarum domini supradictas, anno domini M^{0} CCC^{0} L^{0} sexto.

Original na pergameni u kr. ugar. držav. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 4591. — Stara signat.: N. R. A. fasc. 647. no. 3.

Na hrptu se vidi odlomak malena pečata u zelenom vosku. — Od legende . . . [NI] COL . . . . .

Sravni listinu istoga suca od 2. decembra 1355.

Nagy Cod. dipl. Andeg. VI. 435.—437.

244.

1356, 17. januara. U Zadru.

Izvršitelji oporuke Krševana de Fanfogna čine Kresija de Stumulo svojim zastupnikom pred pažkim sudom.

In Christi nomine amen. Anno ab incarnacione eiusdem millesimo trecentesimo quinquagesimo quinto, indictione nona, die decimo septimo mensis ianuarii, tempore domini nostri, domini Johannis Gradonico incliti Venecie ducis et reuerendi patris domini Nicolai de Matafaris archiepiscopi Jadre, ac domini Petri Baduario militis, honorabilis comitis et capetanei Jadre. Ser Paulus Parlombardus et Vitus filius ser Cresii de Zadulinis ciues Jadre ambo comissarii, ut dixerunt olim Grixogani Damiani de Fafogna de Jadra nomine commissarie predicte fecerunt et constituerunt suum uerum et legitimum procuratorem ser Cresium de Stumulo ciuem Jadre et habitatorem terre Pagi specialiter in causa et questione quam ipsis comissariis nomine ipsius comissarie mouet seu mouere intendit Meduanus Plafcich de Pago, et propterea ad comparendum coram domino comite Pagi et eius iudicibus et curia, ad agendum, defendendum et respondendum, libellos dandum et recipiendum, lites contestandum, testes, instrumenta et scripturas quaslibet producendum, adverse partis testes iurare uidendum, attestaciones et dicta testium aperiri et publicari uidendum, contra personas testium et eorum atestaciones et dicta opponendum, aduocatos tollendum, terminos et dilaciones petendum et recipiendum, cuiuslibet generis sacramentum in animabus ipsorum constituencium prestandum et aliis deferendum, sentencias petendum et audiendum, apellandum et protestandum apellaciones et protestaciones prosequendum, et generaliter ad omnia alia et singula dicendum et faciendum, que merita causarum exigunt et requirunt et que ipsimes constituentes nomine comissarie predicte in predictis et circa facere possent, si personaliter interessent. Dantes et concedentes dicto nomine dicto suo procuratori plenum, liberum et generale mandatum cum plena, libera et generali administracione in omnibus et singulis supradictis; ac promittentes nomine sepedicto mihi notario infra scripto stipulanti nomine et vice omnium, quorum interet seu interesse posset, se firmum et ratum perpetuo habituros quicquid

per dictum suum procuratorem dictum et factum fuerit in predictis et circa et non contrafacere uel uenire aliqua racione uel causa sub omnium dicte comissarie obligacione bonorum; releuantes insuper dictum suum procuratorem ab omni onere satisdationis, de iuditio sisti et iudicato soluendo et constituentes se dicto nomine pleçarios pro dicto suo procuratore in omnibus clausulis supradictis. Actum Jadre, presentibus Marino condam Grixogani de Marino et Johanne condam Grixogani de Butadeo, ciuibus Jadre, testibus ad hec uocatis, rogatis et aliis.

(Drugi rukopis).

Ego Coradus de Padua notarius, ciuis Jadre examinaui et subscripsi.

(Signum not.)

Ego Rangerius filius ser Coradi de Padua imperiali auctoritate notarius, ciuis Paduanus et Jadre iuratus hiis omnibus interfui et rogatus scripsi.

Originat u arkivu grofova Begna u Posedaru. P. no. 97.

245.

1356, mjeseca januara. U Dubrovniku.

Općina dubrovačka prima povelju cara Stjepana Dušana za Maroja Gučetića.

Anno domini M.CCC.LVI., indictione VIIII., mensis ianuarii.

Ego Give de Parmegano per chomendamento de messer lo conte e del suo menor consellio siago exemplado una povellia de misser lo imperador, la qual povellia de mi veguda e leta a misser lo conte e al suo menor consellio con una bolla d'argento indorada pendente, de la qual povellia lo tenor si e tale:

Пише царство ми вь свѣдние всакомꙋ, како грѣде к царствꙋ ми Мароѥ Гоучетикь по смерти протовистиꙗреки и стоꙗ ꙋ кꙋки царства ми ѡдь повладь до Николꙗ дне и ѡ всемь ꙋгоди царствꙋ ми и ѡбрѣте га царство ми вѣрна и срьдьчна к царствꙋ ми ѡ всакои работи цирства ми колико и протовистиꙗра Николꙋ и тога господина има хтѣние царство ми и створи милость Мароѥ, що ѥ стоꙗль ꙋ кꙋки царства ми ѡще прѣ животи протовистиꙗреви и паки и сеги по смрти протовистиꙗреви що ѥ стоꙗль ꙋ кꙋки царства ми ѡ всемь обрѣте се царствꙋ ми правь да да га за то не поище ни цѵрство ми, ни господиꙗ царица ни

господинь краль, да ини ни нитко ѡдь властель царства ми ни Грькь ни Латининь ни трьговець ни сасинъ ни ини нитко ȣ земли царства ми никоимь зломь да никоимь сȣдомь ѡ том що ѥ стоꙗль ȣ кȣки царства ми ѡдъ исьперва до сеги понеже стоꙗ ȣ кȣки царства ми ѡдь покладь до Николина дне и не ѡбрѣте се никомȣ кривь ни чимь ни за тергове да ни за кȣплие, да ни за кои ини дьлгь маль и великь и сега да не потвори никто кто ли потворѣ, да се распе и накаже по законикȣ царства ми и сиюзи мȣ милость записа царство ми по законȣ градскомȣ. Кь лѣто ·ꙃѡѯд·, индикта Ѳ., мѣсеца декебра ·Є·, днь. Гюрегь логофеть прѣрȣчи подь беромь.

Diversa cancellariae knjige 1354. u dubrovačkom arkivu.
Pucić Spom. srp. II. br. 28, 23.—24.

246.

1356, 6. februara. U Višegradu.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski potvrdjuje listinu bana Nikole danu Martinu Gergenovu plemiću u Koranici.

Nos Lodovicus dei gracia rex Hungarie memorie commendantes tenore presencium significamus, quibus expedit vniuersis, quod, cum Martinus filius Gergen nobilis de Koranicha sua et generacionum ac proximorum suorum de eadem Koranicha in personis, universa litteralia sua instrumenta super dicta terra Koranicha et eorum libertatibus confecta, contra filios Georgii filii Mlachk de Stenychnak ex nostra speciali commissione, in octavis festi[1] epiphanie domini nunc preteritis coram nobis exhibere debuissent, tandem ipsis octavis advenientibus prefatus Martinus filius Gergen sua et aliorum generacionum et proximorum eiusdem nominibus, ad nostre serenitatis accedendo presenciam, exhibuit nobis quasdam literas patentes Stephani tocius Sclavonie et Croacie bani confectas, hunc tenorem continentes: *(Slijedi listina bana Stjepana od 3. novembra 1351.)*. Quarum quidem literarum exhibicionibus factis prefatus Martinus filius Gergen sua et generacionis ipsius de Koranicha in personis, nostre humiliter suplicavit maiestati, ut ipsos in eorum libertatibus pristinis [confirmare] et indemniter pacifice conservare dignaremur et quiete. Nos itaque ex tenore dictarum literarum eiusdem

[1] Iznad linije.

Stephani bani prefatum Martinum filium Gergen et alias [generaciones] suas de dicta Koranicha mere nobilitatis titulo prefulgere comperimus, ideo pretactas literas ipsius Stephani bani et libertatem ipsorum in eisdem literis expressam et conten[tam ratam presentibu]s et acceptam pro eisdem duximus confirmandam, testimonio presencium mediante. Datum in Wysegrad, in festo beate Dorothee virginis, anno domini m[illesimo CCC^0 quinqu]agesimo sexto.

Iz originalnog prijepisa kaptola zagrebačkog od 23. marta 1359. u kr. ug. drž. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 4569. — Stara signatura: N. R. A. fasc. 726. no 20.

Nagy Cod. dipl. Andeg. VI. 430.—432.

247.

1356, 23. februara. U Senju.

Kneginja krčka Elizabeta dariva Dominiku sinu arcidjakona Jakova gradilište u Senju.

In Christi nomine amen. Anno eiusdem domini a natiuitate currente millesimo trecentesimo quinquagesimo sexto, indicione nona, die vigesimo tercio februarii, temporibus equidem domini Ludouici dei gracia serenissimi regis Vngarie, venerabilis patris, domini fratris Prothyue eadem gracia episcopi Segniensis, egregii et potentis viri domini Bartholomei comitis Vegle, Vinodoli, Modrusse et Gaçche nec non ciuitatis Segnie domini generalis, nobilis militis domini Andree vicecomitis Segnie, sapientum virorum dominorum Guercu Jacobi condam domini Guidonis et Jacobi condam domini Cusme iudicum ciuitatis predicte. Actum Segnie in domo infrascripte domine comitisse, presentibus prouidis viris dominis presbiteris Francio (!) et Bernardo canonicis ecclesie sancte Marie de Segnia, Mirotich olim vicecomite in Trisano, Michino filio Bayoni, Micholian, Chirino Frarouich ciuibus et habitatoribus Segnie, testibus ad hec vocatis, habitis et rogatis et aliis pluribus. Ibique illustrissima domina domina Helisabeth comitissa Vegle inspiciens ad seruicia que dudum Dominci archidiaconi Jacobi iam sibi fecit et continuo facit pro[1] posse, volendo eum in aliquo remunerare, per se suosque heredes, posteros et successores dedit, donauit, alienauit et tradidit dicto Domince pro se suisque heredibus, posteris et successoribus stipulanti et recipienti acceptanti iure proprio et in perpetuum titulo pure, mere, simplicis et irreuocabilis donationis que dicitur inter uiuos, que donatio reuocari non

[1] Pisano dva puta.

possit vlla ingratitudine uel offensa, vnum terrenum v[acu]um apud eundem Dominci et ab aliis partibus sunt domus et terrenum comunis Segnie [uel] iuxta alios, si qui sunt ueriores confines; ad habendum, tenendum, superhedifficandum, gaudendum, obligandum, dandum, donandum, alienandum, pro anima et corpore iudicandum et quicquid de dicto terreno et suis pertinenciis eidem Dominci et suis heredibus deinceps placuerit perpetuo faciendum; cum ingressibus et egressibus suis in viam publicam et cum omnibus suis pertinenciis, proprietatibus, vtilitatibus et quolibet iure suo ad dictum terrenum spectantibus vel pertinentibus quoquo modo. Promittens insuper dicta domina comitissa per se suosque heredos et successores ipsi Dominci pro se suisque heredibus, posteris et successoribus stipulanti de dicto terreno suisque pertinenciis ei uel eius heredibus litem, questionem, controuerssiam uel molestiam aliquam non inferre nec inferrenti consentire, set ipsum terrenum ei et eius heredibus et successoribus ab omni et quolibet homine persona, colegio et vniuersitate in iudicio et extra iudicium legiptime defendere, discalumpniare et disbrigare suis propriis sumptibus et expensis. Quam quidem donationem et omnia et singula suprascripta et infrascripta promisit dicta domina comitissa firma et rata[1] et grata perpetuo habere, tenere, atendere, obseruare et adimplere et in nulo uel in aliquo nunquam contradicere, contrafacere uel contra uenire per se uel per alium aliqua ratione, causa, fraude, dolo uel ingenio de iure uel de facto sub pena dupli valoris dicti terreni uel eius de quo pro tempore fieret (!) meliorati (!), stipulatione promissa et refectione omnium dampnorum, expensarum et interesse litis et extra et sub obligatione omnium suorum bonorum, mobilium et immobilium, presencium et futurorum. Cuius quidem pene medietas curie, coram qua questio fieret de premissis, et alia medietas dicto Dominci deueniat, et pena comissa soluta uel non soluta, nichilominus presens instrumentum et omnia et singula in eodem contenta optineant plenum robur; quod quidem terrenum esse potest tria (!) passuum in longum et latum uel circha.

(Drugi rukopis).

Ego Andreas vicecomes Segnie examinator manum misi.

(Signum not.)

Ego Bonacurssius de Foro ciuitatis Belluni ex imperiali auctoritate notarius et nunc comunis Segnie officialis iuratus hiis omnibus interfui et rogatus scribere scripsi, publicaui meoque solito signo cum proprio nomine roboraui.

Original na pergam. u ark. samostana na Trsatu.

[1] Pisano najprije: ratata.

248.

1356, 24. februara. U Budimu.

Nikola Seč judeks kurije na osnovu kraljeve povelje dosudjuje posjed Dombov Lovri Lovrinu i Stjepanu Petrovu, a četvrti zakoniti dio njihovim sestrama.

Nos comes Nicolaus de Zeech iudex curie domini Lodouici dei gracia regis Hungarie, comitatusque de Turuch tenens honorem memorie commendamus, quod quia magistri Laurencius filius Laurencii de Wadakol et Stephanus filius Petri de Mykola, in dominium omnium porcionum possessionariarum in possessione Dombow vocata habitarum, nomine possessionis hominis sine herede sexus virilis decedentis, eisdem per regiam maiestatem datarum et collatarum ac demum a nobili domina relicta Martini filii Petri de eadem Dombow, prout tenor aliarum literarum nostrarum privilegialium exinde confectarum plenius exprimeret et declararet, ordine iudiciario coram nobis reoptentarum, per viam iusticie voluerant introire, ideo honorabili capitulo ecclesie Bachiensis amicis nostris literatorie scribendo eorum amiciciam pecieramus diligenter, quatenus ipsorum mitterent hominem pro testimonio fidedignum, quo presente magister Ladislaus filius Andree de Scepes, homo regius de curia regia ad hoc specialiter destinatus, ad faciem prescripte possessionis Dombow vocate, videlicet condam dicti Martini, vicinis et commetaneis suis vniuersis legitime conuocatis et presentibus accederet, eandemque habita prius legitima reambulacione in quatuor divideret partes rectas et equales, quarum tres partes rectas et equales, contradiccione prefate domine relicte Martini et aliorum quorumlibet obviare non valentibus, statueret et comitteret ipsis magistris Laurencio filio Laurencii et Stephano filio Petri eo iure, quo eis ex premissa regia collacione pertinere dinosceretur perpetuo possidendas, tenendas et habendas sine preiudicio iuris alieni, predictam vero quartam partem rectam dicte possessionis, cum universis utilitatibus eiusdem tribus filiabus prelibati Martini filii Petri quousque ipse maritis matrimonialiter copularentur possidendam, tenendam ac fructus et vtilitates eiusdem percipiendam committendo, predictis tamen tribus filiabus memorati Martini filii Petri viris matrimonialiter copulatis, eadem quarta pars dicte possessionis, habita prius eisdem iuxta regni consvetudinem de iure ipsarum, videlicet quarta puellari per eosdem magistros Laurencium et Stephanum satisfaccionem, pretactis magistris Laurencio filio Laurencii et Stephano filio Petri secundum premissam regiam collacionem devol-

veretur possidenda; hoc non pretermisso, ut dum ipsa domina relicta Martini valeret, dotem et res suas p[ar]orphanales(!) sibi de iure in dicta possessione provenire debentes, ab eisdem magistris Laurencio et Stephano requirere et rehabere posset iusticia exigente, et post hec ipsius possessionarie statucionis seriem cum tocius peracti negocii processu dicto domino nostro regi, ad octavas festi purificacionis beate virginis fideliter rescriberet capitulum Bachiense prenotatum. Tandem ipsis octavis festi purificacionis virginis gloriose advenientibus, predictus magister Laurencius filius Laurencii, pro se personaliter et pro eodem Stephano filio Petri ad nostram iudiciariam veniendo presenciam, literas predicti capituli ecclesie Bachiensis hunc tenorem continentes nobis presentavit: *(Slijedi listina kralja Ljudevita od 16. januara 1356.).* Verum quia tres partes predicte possessionis Dombou(!) vocate, eisdem magistris Laurencio filio Laurencii et Stephano filio Petri, iuxta nostram iudiciariam commissionem per predictum hominem regium, presente testimonio dicti capituli ecclesie Bachiensis statute fore et quarta pars eiusdem possessionis tribus filiabus predicti Martini filii Petri ad utenda, possidenda et habenda(!) iuxta seriem literarum nostrarum commisisse, ex serie predictarum literarum dicti capituli ecclesie Bachiensis manifeste reperiebatur, ideo unacum baronibus regnique nobilibus nobiscum in iudicio considentibus, predictas tres partes ipsius possessionis Dombou vocate, eisdem magistris Laurencio filio Laurencii et Stephano filio Petri et suis successoribus eo iure, quo ex premissa regali collacione dinoscitur pertinere perpetuo et irrevocabiliter possidendas, tenendas et habendas ac quartam partem eiusdem predictis tribus filiabus dicti Martini filii Petri, quousque ipse puelle maritis matrimonialiter copularentur possidendam, tenendam ac fructus et vtilitates eiusdem percipiendam et de quartis(!) suis puellaribus per eosdem magistros Laurencium et Stephanum satisfaccio eisdem impenderetur(!), adiudicauimus et commisimus testimonio presencium mediante; presentes autem propter absenciam prothonotarii et maioris sigilli nostri, sigillo nostro annulari fecimus consignari. Datum Bude, sedecimo die termini reportacionis seriei prenotate, anno domini M°CCC°L° sexto.

Original na pergameni u kr. ug. drž. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 4591. — Stara signatura: N. R. A. fasc. 647. no. 3.

Na hrptu se vidi odlomak pečata u zelenom vosku. — Od legende: . . . . [NI]COL . . . . . .

Sravni listinu istoga suca od 2. decembra 1355.

Nagy Cod. dipl. Andeg. VI, no. 434.—437. i no. 257.

249.

1356, 29. februara. U Avignonu.

Inocencije VI. papa imenuje Petra lektora crkve bosanske biskupom bosanskim.

Innocentius episcopus servus servorum dei. Dilecto filio Petro electo Bosnensi, salutem et apostolicam benedictionem. Pastoralis officii debitum etc. Dudum siquidem bone memorie Peregrino episcopo regimini Bosnensis ecclesie presidente, nos cupientes eidem ecclesie, cum eam vacare contingeret, operationis nostre ministerio utilem presidere personam, provisionem eiusdem ecclesie ordinationi et dispositioni nostre ea vice duximus specialiter reservandum, decernentes ex tunc irritum et inane, si secus super hiis a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigeret attemptari. Postmodum prefata ecclesia per obitum eiusdem Peregrini episcopi, qui in partibus illis debitum nature persolvit, pastoris solatio destituta, dilecti filii capitulum dicte ecclesie reservationis et decreti predictorum, prout asseritur, ignari, te lectorem eiusdem ecclesie, in sacerdotio constiutum, in episcopum Bosnensem licet de facto concorditer elegerunt, tuque reservationis et decreti predictorum similiter inscius eidem electioni prestitisti assensum, et demum reservatione et decreto predictis ad tuam deductis noticiam, proponi fecisti huiusmodi electionis negocium in consistorio coram nobis. Nos igitur electionem ipsam utpote post et contra reservationem et decretum attemptatam predicta reputantes, prout erat, irritam et inanem, et ad provisionem ipsius ecclesie, de qua nullus preter nos, hac vice se intromittere potest, reservatione et decreto obsistentibus supradictis, ne longe vacationis exponeretur incommodis, paternis et solicitis studiis intendentes, post deliberationem, quam de preficiendo eidem ecclesie personam utilem et etiam fructuosam cum fratribus nostris habuimus diligentem, demum ad te, cui de litterarum sciencia, vite ac morum honestate, spiritualium providencia et temporalium circumspectione aliisque virtutum meritis apud nos laudabilia testimonia perhibentur, direximus oculos nostre mentis, quibus omnibus necnon predictorum te eligentium unanimi voluntate debita meditatione pensatis, de persona tua ipsi Bosnensi ecclesie de predictorum fratrum consilio auctoritate apostolica providemus, teque illi preficimus in episcopum et pastorem, curam et administrationem ipsius ecclesie tibi in spiritualibus et temporalibus plenarie committendo, in illo, qui dat gratias et largitur premia, confidentes, quod eadem ecclesia per tue circumspectionis industriam et providenciam circumspectam sub tuo felici regimine, dextera domini tibi assistente

propitia, salubriter et prospere dirigetur. Iugum igitur domini tuis humeris impositum prompta devotione suscipiens, curam et administrationem predictas sic exercere studeas solicite, fideliter et prudenter, quod ipsa ecclesia gubernatori circumspecto et fructuoso administratori gaudeat se commissam, tuque preter retributionis eterne premia nostre benedictionis gratiam uberius consequi merearis. Datum Avinione, II. kalendas marcii, pontificatus nostri anno quarto.

In eodem modo. Capitulo ecclesie Bosnensis, clero et populo ecclesie et diocesis Bosnensis, et Ludovico regi Ungarie.

Theiner Mon. Slav. Mer. I. no. 313. p. 233. — Iz reg. an. IV. cod. chart. tom. 12. fol. 53.

Fermendžin Acta Bosnae p. 32.

250.

1356, 14. marta. U Neretvi.

Tvrtko ban bosanski, potvrdjuje općini dubrovačkoj povlasti svoga pretšasnika strica Stjepana.

Tuerdco dei gracia Bozne banus, una cum dilecto fratre suo comite Vulk ac karissima matre nostra domina Helena, nobilibus uiris Nicolao Barbadico comiti Ragusiensi, iudicibus, consiliariis et uniuersitati predicte ciuitatis salutem et graciam ac favoris beneplacitum. Literas uestras suscepimus, in quibus nobis promittitis et uestram communitatem obligatis seruare iura, libertates, consuetudines, pacta, protectiones, que habuistis cum bone memorie Stephano olim bano Bozne, karissimo patruo et predecessore nostro. Vestre benevolentie uicissitudinem impendere uolentes eodem modo nos uobis obligamus, quod omnes mercatores uestre ciuitatis cum suis mercantiis ad fidem et fiduciam [et] protectionem nostram suscipimus, et uestram communitatem seruare in iuribus, libertatibus, consuetudinibus, protectionibus, prout a prefato Stephano bano, predecessore nostro, nouimus uobis concessum et conseruatum. In cuius rei testimonium sigillum pendens supradicti Stephani bani, quia adhuc nostro proprio caremus, cum serico fecimus apponi. Data in curia nostra in Nerethua, feria 2. post dominicam primam quadragesime, anno domini M°CCC° quinquagesimo VI.

Original u tajnom arkivu u Beču.

Na pečatu vitez na konju s pruženim kopljem, natpisom: СТЂПАН ГН. *Okolo natpis: S. DNI STEPAN. DI. GRA. TOTI BOSNE.*

Rački Listine Rad. I. 149.

251.

1356, 30. marta. U Avignonu.

Inocencije VI. papa nalaže provincijalu Dominikanaca u Ugarskoj na osnovu pisma Ivanu XXII., od 1. febr. 1327. koje se bilo izgubilo, da naviješta križarsku vojnu na heretike u Bosni i Slavoniji.

Innocentius episcopus seruus seruorum dei. Ad perpetuam rei memoriam. Tenorem quarundam litterarum felicis recordacionis Johannis pape XXII. predecessoris nostri, in regestro ipsius predecessoris repertum, ad dilecti filii . . . prioris provincialis fratrum ordinis Predicatorum in Ungaria supplicacionis instanciam, pro eo quod, siccut accepimus, predicte originales littere casu fortuito sunt amisse, de regestro ipso de verbo ad uerbum transcribi et presentibus annotari fecimus: qui talis est. Johannes episcopus servus servorum dei. Dilecto filio . . . . priori provinciali fratrum ordinis Predictatorum in Ungaria, salutem et apostolicam benedictionem. Onerosa pastoralis officii summi dispositione pastoris, qui pro suis ovibus animam posuit, nobis licet immeritis cura commissa solicita pulsat instancia mentem nostram, ut inter cetera, que undique confluunt quasi torrens varia et diversa negocia, quibusve noster animus redditur multiplici varietate distractus, ad augmentum fidei catholice totis desideriis intendamus, ne ambulantis in circuitu lupi rapacis astucia oves gregis dominici rapiat et disperdat, quinimmo de vinea domini radix iniquitatis heretice sucidatur, ipsaque, exterminatis inde vulpeculis, que perversis morsibus demoliuntur eandem, fructus afferat catholice puritatis. Ideoque discretioni tue per apostolica scripta mandamus, quatenus per fratres tuos, quos ad hoc ydoneos deputaveris, contra omnes Transilvanos, Bosnenses et Sclauonie qui heretici fuerint, per regnum Ungarie crucem facias predicari, qui auctoritate nostra illis, qui crucis assumpto caractere se ad hereticorum exterminium accingerint, indulgenciam concedant, que dari consuevit accedentibus in subsidium terre sancte. Datum Avinione kalendis februarii, pontificatus nostri anno undecimo.

Ceterum ut earundem litterarum tenor predictus sic insertus omnimodam rei seu facti certitudinem faciat, apostolica auctoritate decernimus, ut illud idem robur eamque vim, eumdemque vigorem dictus tenor per omnia habeat, quem haberent originales littere supradicte, et eadem prorsus eidem tenori fides adhibeatur, quandocumque et ubicumque sive in iudicio vel alici ubi fuerit exhibitus vel ostensus, et eidem stetur firmiter in omnibus, sicut eisdem originalibus litteris staretur, si forent ex-

hibite vel ostense. Per hoc autem nullum ius de novo alicui acquiri volumus, sed antiquam tantummodo conservari. Nulli ergo etc. nostre constitutlonis et voluntatis infringere etc. Datum Avinione, III. kalendas aprilis pontificatus nostri anno qarto.

Theiner Mon. Slav. Mer. I. no. 314. pag. 233. — Iz reg. an. IV. cod. chart. Tom. 12. fol. 472.

252.

1356, 4. aprila. U Zadru.

Vido sin Mirčev s otoka Pašmana, prodaje svoje nepokretnine na Pašmanu Stojanu sinu Belinovu.

In nomine domini. Anno ab incarnatione eiusdem millesimo trecentesimo quinquagesimo sexto, indictione nona, die quarto mensis aprilis, tempore serenissimi domini nostri domini Johannis Gradonico incliti ducis Venecie et reuerendi patris domini Nicholai de Matafarris decretorum doctoris, Jadrensis archiepiscopi, ac magnifici et potentis viri domini Petri Baduari militis, honorabilis comitis et capitanei Jadre. Vido condam Miraz de insula Pisthumani districtus Jadre obtenta licencia a predicto domino comite et capitaneo et a nobilis et sapientibus uiris dominis Petro Gabriel[is] et Petro Contareno consciliariis eius, dedit, uendidit et tradidit iure proprio in perpetuum Stoyano condam Bellini de dicta insula Pisthumani presenti pro se et suis heredibus et successoribus recipienti et ementi omnes et singulas suas terras cultas et incultas, vineas et arbores quascumque, prata, nemora et paschua quecumque, omnes siluas, aquas et aquarum decursus et cetera bona immobilia sibi in insula Pischumani(!) predicta quocumque modo spectantia et pertinentia infra suos confines ad habendum, tenendum et possidendum et quicquid sibi et suis heredibus et successoribus et cui dederit, placuerit deinceps perpetuo faciendum sicut de suo proprio, cum omnibus singulis accessibus et egressibus suis usque in uias publicas et cum omnibus et singulis que habet supra se uel infra seu intra se in integrum, omnique iure, usu seu racione sibi ex eis bonis uel pro eis aut aliquo eorum siue ipsis bonis modo aliquo pertinentibus. Pro precio et nomine precii librarum quinquaginta denariorum venetorum paruorum, quod precium dictus uenditor confessus et contentus fuit se ab ipso emptore habuisse et recepisse. Quas quidem omnes res venditas idem uenditor se ipsius emptoris nomine constituit possidere, donec ipsarum omnium rerum possessionem acceperit corporalem, quam accipiendi

sua auctoritate et retinendi deinceps ei licenciam omnimodam dedit, promttens per se et suos heredes et successores dicto emptori pro se et suis heredibus et successoribus stipulanti litem uel controuersam ei uel suis heredibus aut cui dederit uel eorum heredibus de dictis rebus seu parte ipsarum ullo tempore non inferre uel inferenti consentire, set ipsas omnes res et bona uendita tam in proprietate qam in possessione ei et suis heredibus et successoribus et cui dederit legitime excalumpniare et defendere de cetero omni tempore ab omni homine et persona in ratione omnibus suis propriis expensis sub pena quarti valoris uei extimationis rei que peteretur stipulatione promissa et refectione omnium expensarum, damnorum et interesse litis et extra, qua pena soluta uel non, predicta omnia firma perdurent. Pro quibus omnibus et singulis firmiter obseruandis obligauit eidem omnia sua bona presentia et futura. Actum in maiori cancellaria Jadre, presentibus ser Paulo condam ser Miche de Parl[om]bardo et Auilo condam Johannis Dobrossii, ambobus ciuibus Jadre, testibus ad predicta habitis et rogatis.

(Drugi rukopis).

Ego Coradus de Padua notarius currie Jadre examinaui et subscripssi.

(Signum not.)

Ego Andreas condam ser Petri de Cant[ur]io publicus imperiali autoritate et curie Jadre notarius rogatus scripsi et roboraui.

Original na perg. u gubernijal. arkivu u Zadru, odio samostana rogovskog no. 62.

Na hrptu savremena glagolj. bilješka: »Kako kupi Stojan Bilinič' ot Vida vse nega, v Pišmani.

253.

1356, 4. aprila. U Trogiru.

Ivan opat samostana sv. Savina kod Firma i vikar kardinala Egidije, legata papinoga, odredjuje visinu 25-ine prema prihodu u diocesi trogirskoj.

In Christi [nomine Amen. Anno . . . . millesimo] trecentetimo quinquagesimo sexto, indictione nona, die quarto m[ensis aprilis]. [1]) . . . . in domo, habitacionis . . . . Vgolini dei gracia arhiepiscopi Spalatensis, presentibus venerabili domino, domino G . . . spa de Spaleto benefac . . . . . ecclesiarum, sanctorum Martini

[1] izderano! dopunjeno po Pavlović Mem. di cose dalm. p. 190. no 69.

et sa . . . . . ris diocesis Spalatentis, fratre Alexio de Antibaro ordinis sancti Benedicti et Guillelono de Cremona famullo infrascripti domini abbatis et vicarii, testibus ibi rogatis et ad infrascripta specialliter congregatis et vocatis et allis. Nouerint universi presens publicum instrumentum inspecturi, quod reverendus in Christo pater dominus Johannes dei gracia abbas monasterii sancti Sauini prope Firmum ordinis sancti Benedicti et reverendissimi in Christo patris et domini, domini Egidii titulli sancti Clementis presbiteri car[dinalis] . . . . . apostolice sedis [in] partibus Itallie et Sclauonie legati in Spallatensi, Ragusiensi, Antibarensi et Iadrensi archiepiscopatibus eorumque prouinciarum super inquisicione, informacione et taxacione reddituum et prouentuum omnium et singullorum tam metropolitanorum et cathedralium quam collegiatarum et alliarum quarumcumque ecclesiarum nec non monasteriorum, prioratuum et alliorum locorum ecclesiasticorum exemptorum et non exemptorum in eisdem prouinciis consistencium vicarius generalis specialliter deputatus, prout plenius continetur in literis prefati domini legati lectis et publicatis in ecclesia maiori sancti Laurentii Traguriensis ac etiam in domo predicti domini archiepiscopi Spalatensis per me notarium infrascriptum de mandato predicti domini Johannis abbatis et vicarii coram venerabili viro domino Jacobo vicario reverendi in Christo patris et domini Bertholomei dei gracia episcopi Traguriensii(!). Qui quidem prefatus dominus Johannes abbas et vicarius vollens exequi reuerenter mandatum predicti domini legati prout tenetur, vna cum venerabili viro fratre Geronimo, guardiano conuentus Traguriensis ordinis fratrum Minorum, colega eiusdem domini abbatis et vicarii super predictis exequendis in ciuitate et diocesi Traguriensi per prefatum dominum legatum sibi specialliter deputato, facta diligenti examinacione et informacione habita a nonullis personis fide dignis tam clericis quam secullaribus de vallore redituum(!) et prouentuum episcopatus Traguriensis ac monasterii sancti Johannis Baptiste ciuitatis Tragurinenssis nec non monasteriorum monialium sancti Nicolai et sancti Petri de Tragurio et aliorum canonicorum et clericorum in predictis ciuitate et diocesi constituencium, ipsos fructus, redditus et prouentus dictorum ep'scopatus, monasteriorum et alliorum quorumcumque canonicorum et clericorum predictorum per vigesimam quintam partem more solito diuiserunt et ad vigesimam quintam partem reduxerunt et taxauerunt et coram predicto domino vicario in hiis scriptis pronunciauerunt secundum quantitatem redituum et prouentuum supradictorum, prouisonem seu vigesimam quintam debendam supradicto domino legato racione sue legacionis et prouisionis pro parte contingente supradicto domino episcopo pro omnibus redditibus et prouentibus suis ac decimis sui episcopatus florenos auri duodecim

quolibet anno; et pro parte contingente canonicis capitulli maioris ecclesie sancti Laurentii Traguriensis pro reditibus et prouentibus suorum canonicatuum et pro sua parte decimarum quas percipiunt in vnum omes simul contribuendo secundum quod plus et minus recipiunt usque ad quantitatem et vallorem quatuor florenorum auri quolibet anno; item pro ecclesia catedralli Traguriensi racione decimarum, quas percipit et alliorum redituum et prouentuum vndecumque perueniencium ad dictam ecclesiam florenos auri duos quolibet anno; item pro omnibus alliis ecclesiis et capellis ciuitatis et diocesis Traguriensis, qua tenent quidam canonici et aliqui allii clerici; cum ecclesias fr . . . . ciuitatis et diocesis inter se pro rata secundum vallorem redituum et prouentuum ipsorum secundum quod plus et minus recipiunt ad . . . . et quatuor florenorum auri sex . . . . Batiste Traguriensis florenos auri sex quolibet anno; ecclesia pro monasterio sancti Nicolai monacarum Tragurienssis florenos auri quatuor quolibet anno; et pro monasterio monacarum sancti Petri Tragurienssis florenos auri [se]x quolibet anno. Ideoque supradicta taxacione per eos de omnibus supradictis sic facta, prefatus dominus Johannes abbas et vicarius precepit et in hiis scriptis mandauit supradicto domino Jacobo vicario supradicti domini episcopi Traguriensis ibidem presenti, quatenus debeat supradictam pecunie quantitatem et taxacionem pro predicto episcopatu et canonicis et clericis et ecclesiis supradictis, nec non monasteriorum predictorum in ciuitate vel diocesi predicta consistencium sic factam et ordinatam as . . . . . tam ad quantitatem et vallorem in vnum simul omnes reddendo triginta et septem florenorum auri annuatim debendam, supradicto domino legato pro duobus annis preteritis et presenti currente, que incipit tercia decima die augusti, quibus non est solutum supradicto domino legato, recolligere et exigere pro tribus annis a predictis episcopatu et clericis et monasterio, ciuitate uel diocesi predicta constitutis pro parte cuilibet eorum contingente prout superius est declaratum et expresum, nec aliter nec ultra alliquam predictorum plus grauando et dictam summam et pecunie quantitatem sic recollectam et congregatam tesaurariis domini legati prefati vbicumque infra sue legacionis confines existant, pericullo et fortuna ac sumptibus et expensis predictorum clericorum mitere infra terminum contenptum (!) et expressum ac etiam prefixum in literis predicto domino episcopo et eius vicario supradicto per predictum legatum directis et transmissis, et hoc sub penis in eisdem literis annotatis. Quas quidem literas per me notarium infrascriptum de mandato domini Johannis abbatis et vicarii supradicti in

presencia predicti vicarii legi et publicari et e[aru]m copiam de verbo ad verbum per me notarium infrascriptum prefatus dominus [Johannes] habuit et in scriptis recepit.

(Sign. not.)

Ego Bonin [tendi] de . . . adiis de Cremona, publicus inperialli auctoritate notarius nec non scriba predicti domini abbatis vicarii in predictis exequendis, predictis omnibus et singuilis interfui et hanc cartam rogatus scripsi ac meum solitum signum et nomen aposui.

Original na perg. u arkivu kaptola u Trogiru no. 69. Listina je teško čitljiva.

254.

1356, 6. aprila. U Stolnom Biogradu.

Kaptol stolnobiogradski prepisuje povelju kralja i hercega Kolomana za Viroviticu.

Capitulum ecclesie Albensis omnibus Christi fidelibus tam presentibus quam futuris presentem paginam inspecturis salutem in eo qui est vera salus, dans quietem omnibus et salutem. Ad uniuersorum noticiam harum serie volumus peruenire, quod anno domini Mmo CCCmo quinquagesimo sexto, videlicet feria quarta proxima ante dominicam iudica, Petrus filius Pauli, Benedictus filius Dominici, Johannes filius Jacobi, Gregorius filius Stephani, Benedictus filius Petri, Dominicus filius Stephani, Lybe Buden et Johanes dictus Nyers, ciues ciuitatus de Wereuche ad nostram personaliter accedendo presenciam exhibuerunt nobis litteras priuilegiales quondam Colomani dei gracia regis Hungarie et ducis tocius Sclauonie felicis recordacionis, petens (!) a nobis humili precum cum instancia, vt tenorem dicti priuilegii de verbo ad verbum inseri et transcribi sigilloque nostro autentico et pendenti consignari faceremus vberiorem rei ad cautelam. Quarum tenor talis est: *(Slijedi listina kralja Ladislava od god. 1279.)*. Vnde nos iustis et condignis peticionibus predictorum ciuium fauorabiliter inclinati, tenorem dicti priuilegii de verbo ad verbum inseri et transscribi sigilloque nostro autentico et pendenti fecimus consignari ad cautelam. Datum anno dominice incarnacionis supradicto, octauo idus mensis aprilis; reuerendo viro magistro Thatamerio dicte ecclesie nostre preposito, prelato nostro, discretis viris Johanne cantore, Demetrio custode, et Stephano decano ecclesie nostre existentibus.

Original na perg. u kr. ug. drž. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 33.405. — Stara signat.: N. R. A. fasc. 590. no. 19.

Na vrpci od svile crvene i zelene boje visi polomljeni pečat, na kojem se ništa ne vidi.

*

255.

1356, 14. aprila. U Zagrebu.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski vraća udovi Ladislava od Rakovca i sinu njezinom zaplijenjeni neki dio imanja.

Nos Lodouicus dei gracia rex Hungarie memorie comendantes tenore presencium significamus quibus expedit uniuersis, quod accedentes in nostre maiestatis presenciam nobilis domina relicta Ladislai filii Bartholomei et Benedictus filius suus de Rakonuk supplicarunt nostro culmuni humotenus peruoluti precibus querulosis, vt intuitu dei quandam porcionem eorum possessionariam in dicta possessione Rakonuk vocata habitam ipsos contingentem, quodam per magnificum virum Mykch banum tocius Sclauonie pro quibusdam iudiciis seu byrsagiis in quibus predictus Ladislaus filius Bartholomei contra Thomam filium Dominici de eadem Rakonuk in presentia eiusdem Mykch bani conuictus extitisset, occupatam sicque iurisdicioni banatus applicatam dictis iudiciis graciose ipsis relaxatis remitere et reddere eisdem de benignitate regia dignaremur. Nos itaque iuxta innatam cordi nostri pietatem humilimis peticionibus prefatorum nobilis domine relicte Ladislai et Benedicti filii sui fauorabiliter acquiesscentes, quia dictam porcionem eorum possessionariam modo premisso pro iudiciis vendita (!), relacione quam plurium fidelium nostrorum patefaciente occupatam fore cognouimus, ideo nolentes amplius dicto iuri eorum derogari, pro nostra salute ac pro remedio anime quondam incliti principis domini St[ephani] ducis, fratris nostri karisimi bone memorie, prefata iudicia seu byrsagya, pro quibus premissa possessionaria porcio eorundem in Rakonuk habita extiterat occupata, regia auctoritate prorsus cassantes iamdictam possessionariam porcionem eisdem domine, Thome[1] et Benedicto filiis suis matura deliberacione cum prelatis et baronibus nostris prehabita, pure et simpliciter cum omnibus suis vtilitatibus et vtilitatum intergritatibus duximus restituendam et remittendam pleno iure eo titulo, quo ad ipsos dinoscitur pertinere perpetuo possidendam, saluis iuribus alienis. Quemadmodum prefatorum iudiciorum cassacionem et prenominate possessionarie porcionis restitucionem et remissionem eciam serenissima principissa domina Margaretha ducissa, soror nostra karissima ob salutem anime quondam dicti domini Stephani ducis domini sui et conthoralis priuilegio suo exinde confecto mediante denosscebatur domine relicte et Benedicto filio Ladizlai memo-

[1] prije se ne spominje!

ratis. Presentes autem in formam nostri priuilegii redigi faciemus, dum nobis fuerit reportate. Datum Zagrabie, feria quinta proxima ante dominicam ramispalmarum, anno domini M⁰ CCC⁰ Lmo sexto.

Original na pergameni u kr. ugar. državnom arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. 35.862. bivša zbirka Kukuljevićeva.

Na hrptu vidi se trag velikog okruglog pritisnutog pečata. Ispod njega i nad njim dvije jednakoglasne bilješke: Specialis commissio domini regis et deliberacio baronum.

256.

1356, 18. aprila.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski potvrdjuje listinu kralja Ladislava od god. 1279., kojom se oslobadjaju plemići iz Rovišća: Mile sin Dragune itd. od vlasti župana Rovišća.

Lodouicus dei gracia Hungarie, Dalmacie, Croacie, Rame, Seruie, Gallicie, Lodomerie, Comanie, Bulgarieque rex, princeps Sallernitanus et Honoris ac montis sancti Angeli dominus omnibus Christi fidelibus presentibus pariter et futuris presencium noticiam habituris salutem in omnium saluatore. Iustis petencium desideriis facilem prebere consensum ius inuitat, racio requirit et regalis munificencia exortatur presertim in hiis, que suorum subiectorum comodis videntur vtiliter conuenire. Proinde ad vniuersorum noticiam harum serie volumus peruenire, quod Petew filius Stephani, Petrus filius Johannis, Nicolaus filius Pauli, Andreas filius Rodizlow, Nicolaus filius Iwahim, Emericus filius Fabiani, Blasius filius Elyei et Georgius filius Zeker de genere Gordas, in suis et proximorum suorum ac generacionum personis exhibuerunt nobis quodam priuilegium domini Ladizlai olym regis Hungarie, aui nostri karissimi felicis memorie super libertate et translacione eorum a iobaginatu castri de Ryuche in cetum et numerum verorum nobilium facta confectum, tenoris infrascripti, petentes nostram excellenciam prece subiectiua, vt id priuilegium et articulos libertatum expressos in eodem acceptare, approbare et ratificare ac eisdem et eorum posteris nostro dignaremur priuilegio confirmare. Cuius tenor talis est: *(Slijedi listina kralja Ladislava od god. 1279.)* Nos itaque iustis et condignis peticionibus eorundem nobilium regia pietate inclinati premissa peticione ipsorum fauorabiliter exaudita, pretactum priuilegium dicti domini Ladislai regis carens omni suspicione, de verbo ad verbum presentibus insertum simul cum libertate eorumdem specificata in eodem, volentes ipsos et eorum posteros in ipsa libertate

pacifice conseruari, acceptamus et ratificamus pro ipsis et eorum heredibus et posteritatibus vniuersis de consilio prelatorum et baronum nostrorum regia auctoritate confirmamus presentis scripti patrocinio mediante. In cuius rei memoriam perpetuamque firmitatem presentes eisdem concessimus litteras nostras priuilegiales pendentis et autentici sigilli nostri duplicis munimine roboratas. Datum per manus venerabilis in Christo patris domini Nicolai episcopi Zagrabiensis, aule nostre vicecancellarii dilecti et fidelis nostri, anno domini millesimo trecentisimo quinquagesimo sexto, quarto decimo kalendas mensis may, regni autem nostri anno quintodecimo; venerabilibus in Christo [patri]bus dominis Nicolao Strigoniensi locique eiusdem comite perpetuo, Colocensi sede vacante, Wglino Spalatensi archyepiscopis; Nicolao Agriensi, Demetrio Waradiensi, Andrea Transiluano, Nicolao Quinqueecclesiensi, Johanne Wesprimiensi, Colomano Jauryensi, Mychaele Wachyensi, Thoma Chanadiensi, fratribus Thoma Syrimiensi, Stephano Nitriensi, [B]oznensi sede vacante et Blasio Tyniniensi ecclesiarum episcopis, ecclesias dei feliciter gubernantibus; magnificis viris Nicolao Kunch(!) palatino et iudice Comanorum, Tyko magistro tauarnicorum, Andrea woyuoda Transiluano et comite de Zonuk, comite Nicolao de Zeech iudice curie nostre, Nicolao bano de Machow, magistro Leustachyo comite Symigiensi, Albensi et Tolnensi, banatum tocius Sclauonie tenente, Leukus dapiferorum et pincernarum, Dyonisio agazonum, Thoma filio Petri baronum(!) nostrorum magistris et Symone filio Mauricii comite Posoniensi, aliisque quam pluribus comitatus regni nostri tenentibus et honores.

Original na pergameni u arkivu Jugoslavenske akademije u Zagrebu: Diplomata a. 1279.

O svilenoj vrpci zelene boje visi sasvim izlizani pečat od bijela voska.

Fejer Cod. dipl. IX. 7, 140.—142.

257.

1356, 22. aprila.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski vraća kaptolu zagrebačkomu Jelenovac.

Ludovicus capitulo Zagrabiensi anno hoc portum Jellenouch restituit, quem ut idem ait, Nicolaus tocius Sclauonie banus nomine Ludovici regis occupaverat et ad tempus detinuit, quamvis ex privilegio Belae ducis Sclauoniae et regum testimoniis iuris capituli esset. Apponitur si-

gillum minus rotundum ad evitandam suspicionem, quod Nicolaus episcopus Zagrabiensis, foret cancellarius. IV. idus maii. Ubi Leustachius comes Simeghiensis, Albensis, Tolnensis banatum tocius Sclauoniae tenens legitur in confirmatione autem literatum super tributo et conventionibus cum civitate XI. kalendas aprilis, banatu vacante legitur.

Kercselich Hist. eccl. Zagr. p. 131.
Fejér Cod. dipl. Hung. IX. 2., p. 491.—492.

258.

1356, 28. aprila.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski potvrdjuje svoju darovnicu od g. 1345. danu Budislavu bribirskomu i njegovom rodu.

Ludovicus dei gracia Hungariae, Dalmatiae, Croatiae, Ramae, Serviae, Gallitiae, Lodomeriae, Comaniae, Bulgariaeque rex, princeps Salernitanus et Honoris ac montis sancti Angeli dominus omnibus Christi fidelibus, praesentibus pariter et futuris, praesentium notitiam habituris, salutem in omnium salvatore. Regum celsitudo requirit et sublimium convenit dignitati, ut intuitus sui oculos tanto iucundius in suos fideles iniiciat, quanto ipsa fidelitas, per quam regum regnorumque omnium potentia roboratur, caeteris virtutibus politicis est merito praeferenda et amplioribus praemiis attolenda. Ad uniuersorum igitur notitiam harum serie volumus pervenire, quod magister Gregorius filius comitis Budizlai filii Ugrini de Berberio fidelis noster, sua et dicti patris, ac Georgii fratris suorum in personis ad praesentiam accedendo nostrae maiestatis, exhibuit nobis quasdam literas nostras patentes sigillo nostro authentico consignatas super confirmatione castri eorum Rogh et insulae et possessionum ac haereditatum eorundem nec non possessionum ac haereditatum quondam Joannis filii Jurgii etiam de Berberio, sine haerede defuncti, ac aliis gratiis sibi factis, confectas, tenoris infrascripti, petens nostram serenitatem pietate subiectiva, ut ipsas literas nostras et confirmationem praedicti castri ac possessionum, nec non gratias expressas in eisdem acceptare, approbare et innovare, nostroque ipsis et eorum posteris privilegio dignaremur confirmare. Quarum tenor talis est: *(Slijedi listina kralja Ludovika od god. 1345.)* Nos igitur petitionibus praedicti magistri Gregorii filii comitis Budizlai, in sua et dictorum patris ac fratris suorum personis humiliter porporrectis culmini nostrae maiestatis inclinati, praedictas literas nostras super praemissis confirmationibus et gratiis, de reminiscentia nostra ipsis factis confectas, in-

venientes eas omni prorsus suspicione destitutas, toto tenore earundem de verbo ad verbum praesentibus inserto acceptamus, approbamus ac easdem innovantes, ipsis comiti Budizlao et filiis suis ac successoribus et posteritatibus eorundem universis, iuxta titulum primariae confirmationis et concessionis nostrae regia authoritate confirmamus perpetue valituras, presentis scripti patrocinio mediante, salvis iuribus alienis. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam praesentes eisdem concessimus literas nostras privilegiales, pendentis et authentici sigilli nostri duplicis munimine roboratas. Datum per manus venerabilis in Christo patris domini Nicolai episcopi Zagrabiensis, aulae nostrae vicecancellarii dilecti et fidelis nostri, anno domini millesimo trecentesimo quinquagesimo sexto, quarto kalendas mensis maii, regni autem nostri anno quindecimo. Venerabilibus in Christo patribus, dominis Nicolao Strigoniensi locique eisdem comite perpetuo, Colocensi sede vacante, Uglino Spalatensi archiepiscopis; Nicolao Agriensi, Demetrio Varadiensi, Nicolao Quinqueecclesiensi, Andrea Transylvano, Thoma Chanadiensi, Johanne Weszprimiensi, Colomanno Jauriensi, Michaele Vachiensi, Petro Bosznensi, fratribus Thoma Sirmiensi, Stephano Nitriensi et Blasio Tinniniensi, ecclesiarum episcopis, ecclesias dei feliciter gubernantibus; magnificis viris Nicolao Kunt palatino, iudice Cumanorum, Cykov magistro tavernicorum, Andrea voywoda Transylvano, comite de Zonuk, comite Nicolao iudice curiae nostrae, Nicolao bano de Machov, magistro Leustachio comite Simigiensi, Albensi et Tolnensi, banatum totius Sclauonie tenente; Leukus dapiferorum et pincernarum, Dionisio agazonum, Thoma ianitorum nostrorum magistris, Simone comite Posoniensi, alliisque quam plurimis regni nostri comitatus tenentibus et honores.

Ad perpetuam rei memoriam *(slijedi obično ovjerovljenje pečata izgubljenoga u Usori, koje se svršava u ovome slučaju ovako:)* Inter quae praesens privilegium nostrum omni suspicione destitutum et omnia in eo superius contenta et (expresa) pro praedictis Gregorio filiis comitis Budizlai et Georgio fratre suo et eorumque haeredibus et sucessoribus universis dicti sigilli nostri novi duplicis appensione renovamus et perpetuo confirmanus. Datum per manus eiusdem domini Nicolai archiepiscopi et cancellari nostri, octavo kalendas septembris, anno domini millesimo trecentesimo sexagesimo sexto, regni autem nostri anno vigesimo quinto.

Po rukopisu Dan. Cornides T. I. 5—7 štampao:

Fejér Cod. dipl. Tom. IX. Vol. 2. p. 479—481. Diplomata, quae olim collegit Daniel Cornides tomis XII. in hos tomos VII. redacta pro

grammatophylacio instituti diplomatico-historico iuridici Martini Georgii Kovachich Sengviciensis. *Rukopis u biblioteci narod. muzeja u Budimpešti sa signat. 2220. Fol. Lat. I., str. 5. i. d. (nove paginacije fol. 3 i 4.)*

259.

1356, 1. maja. U Avignonu.

Inocencije VI. papa zapovijeda biskupu trogirskom, da se postavı pred papu.

Innocentius episcopus servus servorum dei. Venerabili fratri Bartholomeo episcopo Traguriensi, salutem et apostolicam benedictionem. Cupientes super hiis, que per te et venerabilem fratrem nostrum episcopum Pactensem, ad apostolicam sedem reversum, circa commissa vobis per nos in regnis Rassie ac Dalmacie et Sclauonie partibus acta sunt, tuis eciam vive vocis relatibus informari, fraternitati tue per apostolica scripta mandamus, quatenus omni mora et occasione cessantibus ad presenciam nostram studeas quantocius te conferre, ut super agendis ipsis, de quibus te ulterius, nisi aliud a nobis de novo in mandatis habueris, nullatenus intromittas, possumus, auctore domino consultius providere. Datum Avinione, kalendis maii, pontificatus nostri anno quarto.

Theiner Mon. Slav. Mer. I. no. 315. str. 234. Iz reg. an. IV. tom. 12. fol. 538.

260.

1356, 2. maja. U Zagrebu.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski zapovijeda kaptolu zagrebačkom, da obadje Pristavštinu na korist remetskoga samostana.

Ludouicus dei gracia rex Hungarie fidelibus suis capitulo Zagrabiensi salutem et graciam. Noueritis, quod viri religiosi fratres Nicolaus ordinis sancti Pauli primi heremite, prior prouincialis per Hungariam et Sclauoniam et Johannes eiusdem ordinis prior domus beate virginis de promonthorio Zagrabiensi ad presenciam nostre celsitudinis accedentes coram nobis solotenus prouoluti nostre humiliter supplicarunt maiestati, et quia dicta domus beate virginis et fratres in eadem deo famu[lantes terris a]rabilibus pro vsu et commodo status ipsorum nimium indigerent, ideo nos de huiusmodi indigencia ipsarum terrarum arabilium regia benignitate ipsis dignaremur remedio subuenire oportuno. Verum quia de

qualitate et quantitate terre Pristauchy[na] vocate, ex] qua ipsam prouisionem dicte ecclesie beate virginis facere deberemus et vtrum nostre pertineat collacioni nec ne, nobis ueritas non constat aliqualis, ideo fidelitati vestre firmiter precipiendo mandamus, quatenus vestrum mittatis hominem pro testimonio fidedignum, qu[o presente] Phillippus uel Pasa filii Paris aut Marcus filius Maryas aliis absentibus homo noster ad faciem dicte terre presentibus vinicis et cometaneis suis vniuersis legittime inibi conuocatis accedendo quandam particulam terre d[e eadem] triginta quinque iugerum cum omnibus vtilitatibus et pertinenciis suis, si eandem nostre pertinere collacioni inuenerit, statuat prelibate ecclesie beate virginis et perconsequens fratribus in eadem deo famulantibus, eo titulo, quo ad nostram colacionem pertinere dignoscitur perpetuo possidendam, si non fuerit contradictum, contradictores autem si qui fuerint, eosdem contra prenotatos fratres in nostram citet presenciam ad terminum competentem racionem super premissis redituros, et post hec tocius facti, seriem prout fuerit oportunum nobis fideliter rescribatis. Datum Zagrabie, secundo die occtauarum(!) festi pasce domini, anno eiusdem millesimo CCCmo quinquagesimo sexto.

Iz uvodnice zagreb. kaptola od 17. maja god. 1356. potvrdjene god. 1356. i 1364. po kralju Ljudevitu, a napokon 22. oktob. god. 1369. prepisano po zagrebačkom kaptolu.

Original ove potonje u kr. zem. arkivu u Zagrebu : Doc. medii aevi a. 1356. — Stara sign. Acta convent. Remetensis fasc. I. no. 11.

261.

1356, 6. maja. U Zadru.

Grgur opat sv. Kuzma i Damjana plaća na svoj samostan padajuću kolektu.

In Christi nomine amen. Anno ab incarnacione eiusdem millesimo trecentesimo quinquagesimo sexto, indicione nona, die sexto mensis maii, tempore domini nostri, domini Johannis Gradonico incliti Venecie ducis, et reuerendi patris domini Nicolai de Matafaro Jadrensis archiepiscopi, ac domini Petri Baduario militis honorabilis comitis et capitanei Jadre. Constitutus ad presenciam venerabilis viri domini presbiteri Georgii plebani ecclesie santce Marie maioris de Jadra et vicarii reuerendi patris domini Nicolai de Matafaro archiepiscopi Jadrensis predicti reuerendus vir dominus Gregorius abbas monasterii sanctorum Cosme et Damiani de Rogoua diocesis Jadrensis, eidem domino presbitero ut

vicario supradicti domini archiepiscopi Jadrensis protestatus fuit in hunc modum dicens, quod, cum ex mandato reuerendi in Christo patris et domini domini Egidi miseratione diuina episcopi Sabinensis, apostolice sedis legati facto per literas suas opporteat vniuersum clerum Jadrensem iuxta taxacionem factam per venerabilem virum dominum Johannem abbatem monasterii sancti Sauini prope Firmum ordinis sancti Benedicti soluere et dare eidem domino Egidio legato supradicto presencialiter pro tribus annis collectam sibi per dictum clerum Jadrensem annuatim debitam, idcirco paratus est ipse dominus Gregorius abbas monasterii prefati sanctorum Cosme et Damiani, ac se paratum offert dare et tradere eidem domino presbitero Georgio vicario domini archiepiscopi Jadrensis predicti pro satisfatione(!) eius, quod ad eum nomine dicti sui monasterii spectat et pertinet ad soluendum et dandum de collecta predicta pro dictis tribus annis ducatos triginta sex, ad racionem videlicet ducatorum duodecim pro quolibet dictorum trium annorum et expensas omnes quas soluere tenetur et debet occasione predicta iuxta taxacionem ut preminitur per dictum dominum Johanem factam, alioquin si idem dominus presbiter Georgius vicarius domini archiepiscopi memorati dictam peccuniam recipere recusat, ipse dominus abbas sibi ut prefertur ad sui cautellam et ad euitandum omne preiudicium et dannum(!) et quod incurrere posset quacunque occasione predicta, protestatur et dicit, quod ipsam peccunie quantitatem, que est ducati quadraginta auri ipse deponit penes ser Filippum de Buora de Veneciis habitatorem Jadre hiis presensem et ipsam peccuniam penes se habere confitentem soluendam per eum et dandam et contribuendam eidem domino vicario seu domino archiepiscopo Jadrensi vel alio eius locum tenenti seu eius vices gerenti nomine satisfationis eius, quod ad ipsum dominum abbatem nomine dicti sui monasterii iuxta taxacionem predictam spectat et pertinet ad soluendum et dandum dictis tribus annis domino Egidio legato predicto quandocumque idem Filippus fuerit superinde requisitus. Qui dominus presbiter Georgius vicarius supradictus audita protestacione predicta eidem domino abbati respondit, quod dictam peccuniam minime recipere intendebat, cum sciat prefatum dominum archiepiscopum Jadrensem iam appellasse a taxacione predicta facta vniuerso clero suo ut premittitur per dominum Johannem abbatem monasterii sancti Sauini taxatorem predictum, per quod, si ipsam peccuniam reciperet, expresse contrairet voluntati et intentioni domini archiepiscopi supradicti. Actum Jadre, presentibus Petro merçario de Aurana, habitatore Jadre et presbitero Laurencio de Sibenico, nunc habitatore Jadre, testibus ad hec specialiter uocatis et rogatis.

(Signum not.)

Ego Coradus condam Rangerii imperiali auctoritate notarius, ciuis Paduanus et notarius curie Jadre premissis interfui et rogatus scripssi (!).

Original na pergameni u ark. gubern. u Zadru: odio sam. rogovskog no. 63.

262.

1356, 8. maja.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski potvrdjuje slobode občine križevačke podijeljene po kralju Beli i hercegu Stjepanu.

Ludouicus dei gracia Hungarie, Dalmacie, Croatie, Rame, Seruie, Gallicie, Lodomerie, Comanie, Bulgarique rex, princeps Salernitanus et Honoris montis montis sancti Angeli dominus omnibus Christi fidelibus presentibus et futuris presencium noticiam habituris, salutem in omnium saluatore. Ad apicem regie pertinet maiestatis suorum predecessorum priuilegia renouare, vt per renouacionis titulum ea inconcusse permaneant, que suis temporibus excelsi principes statuerunt. Proinde ad vniuersorum noticiam harum serie volumus peruenire, quod Gyungiuk villicius de Crisio, Sebastianus filius Mathei, et Blasius filius Stephani de eadem, suis item vice et nominibus uniuersorum cohospitum suorum ad nostram presenciam accedentes exhibuerunt nobis quoddam priuilegium condam domini Bele regis, proaui nostri carissimi et predecessoris, continens articulos libertatum eorundem tenoris subsequentis, suplicantes nostro culmini humiliter et deuote, vt tenore eiusdem priuilegii in nostris litteris priuilegialibus inserto, dictos libertatum eorundem arti culos acceptare, approbare et ratificare ac eos in dictis suis libertatibus conserauntes nostro pro eisdem et eorum posteris priuilegio dignaremur confirmare. Cuius quidem priuilegii tenor talis est: *(Slijedi listina kralja Bele od 16. agusta 1253.).* Nos itaque supplicacionibus eorundem villici et hospitum nostrorum fidelium Crisiensium inclinati, iamdicti priuilegii ipsius domini Bele regis omni prorsus suspicione carentis toto tenore de verbo ad verbum presentibus inserto, pretactos libertatum eorundem articulos, volentes ipsos in eisdem illesos conseruare acceptamus, approbamus et ratificamus de consilioque prelatorum et baronum nostrorum autoritate regia perpetue confirmamus presentis priuilegii nostri patrocinio mediante. Seruicia tamen consueta nobis et bano nostro sicut hactenus sic semper fide teneantur exhibere hospites supradicti. In cuius rei memoriam perpetuamque firmitatem presentes eisdem concessimus litteras nostras priuilegiales pendentis et autentici sigilli nostri duplicis munimine roboratas. Datum per manus

venerabilis in Christo patris domini Nicolai episcopi Zagrabiensis, aule nostre vicecancellarii, dilecti et fidelis nostri, anno domini millesimo CCCmo quinquagesimo sexto, octauo idus mensis maii, regni autem nostri anno quinto decimo. Venerabilibus in Christo patribus domino Nicolao Strigoniensi locique eiusdem comite perpetuo, Colocensi sede vacante, Vglino Spalatensi archiepiscopis; Nicolao Agriensi, Demetrio [Varadiensi], Andrea Transsiluano, Nicolao Quinqueecclesiensi, Johanne Wesprimiensi, Colomano Jauriensi, Thoma Chanadiensi, Michaele Waciensi, Petro electo Boznensi, fratribus Thoma Syrimiensi, Stephano Nitriensi et Blasio Tininiensi ecclesiarum episcopis, ecclesias dei feliciter gubernantibus; magnificis viris Nicolao Konth palatino, iudice Comanorum, Cy[kou] magistro tauarnicorum nostrorum, Andrea wayuoda Transsiluano, comite de Zonuk, comite Nicolao iudice curie nostre, Nicolao bano de Machow, magistro Leustachio comite Symigiensi, Albensi et Tolnensi, banatum tocius Sclauonie tenente, Leukus dapiferorum et pincernarum, Dyonisio agazorum, Thoma ianitorum nostrorum magistris et Symone comite Posoniensi, aliisque quampluribus comitatus regni nostri tenentibus et honores.

Iz orig. prijepisa istoga kralja od 12. januara god. 1380. na pergameni. U arkivu grada Križevca.

263.

1356, 9. maja. U Zadru.

Nikola de Civalellis dodaje „kodicil" svojoj oporuci.

In Christi nomine amen. Anno ab incarnacione eiusdem millesimo trecentesimo quinquagesimo sexto, indictione nona, die [nono mensis] [1] maii, tempore domini nostri domini Johannis Gradonico incliti Venecie ducis, et reuerendi fratris domini Nicolai de Matafaris Jadrensis archiepiscopi, ac domini Petri Baduario incliti honorabilis comitis capitanei Jadre. Cum ser Nicolai codam Marini de Ciualellis ciuis Jadre super suorum bonorum disposicione fecerit testamentum scriptum ut asseruit manu sua propria in quodam folio bombicino sub millesimo trecentesimo quadragesimo quinto, indiccione tercia decima, die tercio intrante mensis iulii et suo sigillo sigillatum, depositum in sacristia monialium de Melta, que nunc appellantur sancti De[me]trii, quia circa quedam, que in ipso testamento continentur voluntatem mutauit, quam quidem vnicuique usque ad extremum uite exitum mutare licitum est, hiis presentibus codicillis

[1]) Dopunjeno iz poznijeg prijepisa 1704.

dicto suo testamento hec mutauit, addidit et corexit: Primo namque uoluit et ordinauit, quod omnia di[mi]ssoria et legata facta et ordinata per eum in suo testamento predicto, que post ipsius obitum caduca reperientur et omnia etiam bona que per eundem ser Nicolam a die conditi dicti sui testamenti citra aquisita fuerunt, nec non que per eum de cetero aquirerentur, post ipsius obitum perueniant et peruenire debeant in dominam Priam eius uxorem et heredem; item voluit et ordinauit, quod dicta domina Pria eius uxor debeat facere consecrari ecclesiam sancti Cusme et Damiani de insula Bagni, et quod in ipsius ecclesie consecracione expendere debeat libras decem paruorum, quas in dicto suo testamento dimiserat ecclesie memorate et quod ultra dictas libras decem paruorum, si non sufficiet ad dictam consecracionen faciendam, ipsa eius uxor et heres teneatur et debeat suplere et soluere omnem pecunie quantitatem opportunam pro fienda consecracione predicta; item voluit et ordinauit, quod redditus et prouentus vnius sui clapi terre positi iuxta ecclesiam supradictam, que quidem terra empta fuit a Johanne condam Duymi Sençadio et quam in dicto suo testamento dimiserat Cressio de Ciualellis nepoti suo, simul cum omnibus aliis suis terris et vineis positis in dicta insula Bagni, perpetuo sint et esse debeant illius presbiteri, qui pro tempore fuerit in eadem ecclesia officiator et rector; item ordinauit et voluit, quod domus sua posita Jadre, in qua habitat ad presens et quam dicto Cressio eius nepoti in dicto suo testamento dimiserat et voluerat post ipsius obitum et dicte domine Prie eius uxoris in eundem Cressium deuenire debere, dante et soluente ipso Cressio pro ipsa domo libras mille denariorum paruorum, sit et esse debeat absque dicta seu ulla pecunie quantitate post ipsius ser Nicole et domine Prie [1] eius uxoris predicte obitum Cressii supradicti nepotis sui; item dimisit dicto Cressio eius nepoti ultra salinas viginti unam positam in ualle Pagi, quas in eius testamento predicto eidem Cressio nepoti suo dimisit, allias salinas decem cohaderentes(!) ex trauersali parte salinis viginti une predictis cum omnibus suis pertinenciis et iuribus, quibus decem salinis voluit et ordinauit, quod aqua quasilum dictarum viginti unius salinarum etiam debeat perpetuo deseruire; dimittens inde eidem Cressio salinas decem predictas cum condicione qua ipsas viginti unam salinas per formam testamenti predicti ipsi Cressio dimisit, videlicet, quod ipsas habere debeat post obitum domine Prie predicte; item cum in suo testamento prefato ordinauerit et voluerit, quod si Cressius eius nepos predictus sine heredibus masculis ante dictam dominam Priam eius uxorem de hoc seculo pertransiret uel post ipsius domine Prie obitum, bona omnia per ipsum ser Nicolam eidem Cressio dimissa, de-

[1]) Izvan linije pripisano od iste ruke.

berent in Laurencium eiusdem ser Nicole consanguineum et filium olim Francisci de Ciualellis deuenire; nunc voluit et ordinauit, quod in dicto casu Cressius supradictus possit de bonis predictis ordinare et disponere ad sue libitum voluntatis ualorem libras duarum millium paruorum, residuum uero dictorum omnium bonorum dimissorum per eum Cressio supradicto voluit, quod deueniat in Franciscum filium condam Laurencii supradicti et Zoylum condam Marci de Ciualellis inter ipsos equaliter diuidendum, uel in eorum heredes masculinos; voluit insuper et ordinauit, quod si dicta domina Pria eius uxor et heres inordinata fortasse decedet, dictus Cressius possit et debeat omnia bona ipsius ser Nicole peruenta in eandem seu [a]d eandem dominam Priam, que post ipsius domine Prie obitum reperirentur distribuere et dare pro animabus ipsius ser Nicole et dicte domine Prie pauperibus Christi et in aliis operibus pietatis, prout ipsi Cressio melius et sancius apparuerit; item voluit et ordinauit, quod cum bona, que dimittit Cressio eius nepoti predicto in eundem Cressium peruenerint, post obitum videlicet domine Prie eius uxoris predicte idem Cressius uel eius heredes ma[sculi], quos uoluit in dictis bonis succedere Cressio supradicto, si fortasse, quod absit, idem Cressius tunc non [uiueret], teneatur et debeat seu teneantur et debeant annuatim perpetuo fieri facere vniuersarium (!) vnum pro anima ipsius ser Nicole ad ecclesiam fratrum Minorum de Jadra; supradictum uero suum testamentum in qualibet alia sui parte uoluit obtinere firmitatem. Et hanc voluit esse suam ultimam voluntatem, quam ualere uoluit iure codicillorum uel cuiuscumque alterius ultime uoluntatis, cassans, annullans et irritans omnes alios codicillos quos actenus fecisset seu ordinasset ac penitus uolens illos esse nullius eficacie uel ualoris. Actum Jadre, presentibus Ventura Sparino condam Recouri(!) de Florencia habitatoris Jadre et Vito filio ser Cressi de Zadulinis ciue Jadre, testibus ad hoc vocatis specialiter et rogatis et aliis.

(Drugi rukopis).

Ego Andreas de Canturio notarius curie Jadre examinaui et me subscripti.

Ego Coradus condam Rangerii imperiali auctoritate notarius, ciuis Paduanus et notarius curie Jadre premissis interfui et rogatus scripsi.

(Signum not.)

Original na pergameni u arkivu jugosl. akademije u Zagrebu: Diplomata a. 1356.

264.

1356, 11. maja. U Spljetu.

Nadbiskup spljetski Ugolin odrješuje izvršitelje oporuke pokoj. Grgura Maubradića, kanonika spljetskoga, svake obveze glede cijene po njima prodane kuće, jer su novac po volji nadbiskupovoj razdijelili.

In Christi nomine amen. Anno natinitatis eiusdem millesimo trecentesimo quinquagesimo sexto, indicione nona, die undecimo mensis maii, pontificatus sanctissimi patris et domini Innocencii pape sexti anno quarto. Reuerendus in Christo pater et dominus dominus Hugolinus dei et apostolice sedis gracia archiepiscopus Spalatensis ad peticionem et requisicionem domini Michaelis Mercoticg et domini Nicole Musaticg, canonicorum ecclesie Spalatensis presentium dixit et confessus fuit, quod ipsi donni Michael et Nicola commissarii constituti per eundem dominum archiepiscopum testamenti et ultime uoluntatis condam donni Gregorii Maubradich canonici Spalatensis loco commissariorum ordinatorum in dicto testamento, de uoluntate et consensu ac mandato ipsius domini archiepiscopi uendiderunt unam domum dicte commissarie positam in ciuitate Spaleti iuxta domum Thomasii Dobrolicg et iuxta uiam publiam; et quod precium ipsius domus totum dispersauerunt pro anima dicti defuncti prout et ubi dictus dominus archiepiscopus dispensori mandauit, et quod de ipso precio nil remansit apud eos. Quare ipos absoluit et liberauit ab omni ratione reddenda de precio supradicto per eos ut predicitur dispensato, mandans insuper, ne a quoquam super hoc debeant molestari. In quorum omnium testimonium idem dominus archiepiscopus mandauit mihi notario scribi publicum instrumentum. Actum Spaleti in archiepiscopali palatio, presentibus venerabili viro domino Johanne abbate monasterii sancti Sauini prope Firmum, nobile viro domino Berto Branca fratre dicti domini archiepiscopi et Buzardo Jacobi Firton de Ypra et aliis testibus rogatis.

(Sig. not.)

Ego Franciscus ser Manfredi de Surdis de Placencia imperiali auctoritate notarius et scriba dicti domini archiepiscopi predictis interfui et rogatus scripsi et publicaui.

Original na perg. u arkivu kaptola u Spljetu XII. 1. 5.

265.

1356, 17. maja. U Zagrebu.

Kaptol zagrebački izvješćuje kralju Ljudevitu ob obhodnji Pristavštine.

Excellentisimo principi domino Lodouico dei gracia illustri regi Hungarie domino eorum, capitulum Zagrabiensis ecclesie oraciones pro eo ad dominum. Nouerit uestra serenitas nos litteras uestre celsitudinis [re]cepisse in hec verba: *(Slijedi listina kralja Ljudevita izdana u Zagrebu 2. maja 1356. a upravljena na isti kaptol).* Nos igitur cupientes mandatis vestre maiestatis obedire ut tenemur, cum predicto Phillippo filio Paridis homine celsitudinis vestre, discretum virum Johannem archydiaconum de Warosd, socium et concanonicum nostrum ad premissa exequenda pro testimonio duximus transmittendum, qui demum ad nos redeuntes nobis concorditer retulerunt, quod idem homo vester presente ipso testimonio nostro ad faciem terre Prystauchyna uocate accessisset presentibus vicinis et commetaneis suis vniuersis legitime inibi conuocatis quandam particulam terre de eadem, triginta quinque iugerum cum omnibus vtilitatibus et pertinenciis suis prout eandem uestre pertinere collacione inuenisset, statuisset prelibate ecclesie beate virginis et perconsequens fratribus in eadem deo famulantibus eo titulo, quo ad uestram collacionem pertinere dignoscitur perpetuo possidendam, nullo contradictore ibidem apparente. Datum feria tercia proxima post festum beatorum Nerey et Achyllei martirum, anno domini M⁰. CCC⁰. Lmo sexto.

Iz potvrdnice kralja Ljudevita od 25. maja god. 1356., potvrdjene po istom kralju 22. augusta god. 1364.

Originalni prijepis zagreb. kaptola od 22. okt. 1369. u kr. zem. arkivu u Zagrebu: Doc. medii aevi a 1356. Stara signatura: Actor. convent. Remetensis fasc. 1. no. 11.

266.

1356, 21. maja.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski pristaje na molbu arhidjakona Dionizija, da može svoje posjede dati za osnovu oltara sv. Marije Magdalene u stolnoj crkvi.

Ludouicus dei gracia Hungarie, Dalmacie, Croacie, Rame, Seruie, Gallicie, Lodomerie, Comanie, Bulgarique, rex, princeps Sallernitanus

ac montis sancti Angeli dominus, omnibus Christi fidelibus presentibus pariter et futuris presencium noticiam habituris salutem in omnium, salvatore. Justis petencium desiderii facilem prebere consensum ius invitat, equitas persvadet et regalis sublimitas exortatur persertim in hiis, que sanctarum ecclesiarum comodis videntur utiliter subvenire. Proinde ad universorum harum serie noticiam volumus pervenire, quod discretus vir dominus Dyonisius, archydiaconus de Kemluk et canonicus ecclesie Zagrabiensis, ad nostre serenitatis accendo presenciam peciit a nobis humiliter et devote prece subiectiva, ut quia ipse devocione ductus speciali, volens celestia preponere terrenis et perpetuo duratura caducis, altare in honore beate Marie Magdalene in predicta ecclesia Zagrabiensi construi facere et quadam sua possessionaria porcione empticia olym Cychorya, nunc vero Petrouch vocata, in comitatu Zagrabiensi in vicinitate possessionis Stephani filii Luce, habita, quam ipse iusto titulo a iuventutis sue tempore pacifice obtinuisse dinosceretur et possedisse, pro usu unius sacerdotis predicto altari beate Marie Magdalene amministrantis dictum altare dotare nitteretur; ideo nos de pietate regali ad id faciendum eidem nostrum regium consensum prebere dignaremur et assensum. Nos itaque, qui ex innata regali affabilitate pro comodis sancte ecclesie et servitorum eiusdem ampliacione, per quam reges regnant et sublimium imperia dilacius extenduntur, provida circumspeccione intuitus nostri oculos convertere debemus, attendentesque supplicacioni(!) prefati Dyonisii archydiaconi fore iustam et salubrem, premissa sua peticione benigne exaudita et admissa, predicte sue possessionarie donacioni et dotacioni dicti altaris nostrum regium consensum prebemus et assensum, dando eidem dicto domino Dyonisio archydiacono predictam possessionariam suam porcionem iusto empcionis titulo ipsum contingentem, tam in vita quam in morte dicto altari beate Marie Magdalene in predicta ecclesia Zagrabiensi construendo, pro usu unius sacerdotis in eadem ad laudem et gloriam divini numinis ac gloriosissime virginis Marie eiusdem genitricis pro nostra et eius salute perpetui ministrantis, omni ea condicione et libertate, qua alie possessiones dicte ecclesie possidentur, dandi, donandi et legandi ac dictum altare dotandi plenam et absolutam facultatem presentis scripti patronicio mediante. Datum per manus venerabilis in Christo patris domini Nicolai, premissa et apostolica gracia episcopi Zagrabiensis, aule nostre vicecancellarii, dilecti et fidelis nostri, anno domini millesimo trecentesimo quinquagesimo sexto, duodecimo kalendas mensis iunii, regni autem nostri anno quintodecimo. Venerabilibus in Christo patribus, dominis, Nicolao Strigoniensi, locique eiusdem comite perpetuo, Colocensi sede vacante et Wglino Spalatensi, archiepiscopis; Nicolao Agriensi, Demetrio Waradiensi, Transilvana sede similiter

vacante, Nicolao Quinqueecclesiensi, Johanne Wesprimiensi, Colomano Jauriensi, Michaele Wachiensi, Thoma Canadiensi, Petro Boznensi, fratribus, Thoma Sirmiensi, Stephano Nitriensi et Blasio Tynniensi, ecclesiarum episcopis, ecclesias dei feliciter gubernantibus. Magnificis baronibus Nicolao Konth, regni nostri palatino et iudice Comanorum, Adrea woyvoda Transilvano et comite de Zonuk, Cykow magistro tavarnicorum nostrorum, Nicolao de Zeech, iudice curie nostre et comite de Turuch, Nicolao bano de Machow, magistro Leustahio tocius Sclauonie banatum tenente et comite Simigiensi, Tolnensi et Crisiensi, Dyonisio agazonum, Leukus dapiferorum et pincernarum, ac Thoma filio Petri, ianitorum nostrorum magistris, et Symone filio Mauricii, comite Posoniensi aliisque quam pluribus regni nostri comitatus tenentibus et honores.

Original u ark. kaptola zagreb. fasc. 76. No. 16. Pečat otpao. Tkalčić Mon. civ. Zagrab. I. 211.—213.

267.

1356, 25. maja. U Zagrebu.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski na osnovu ophodnje potvrdjuje samostanu remetskom Pristavštinu.

Nos Lodouicus dei gracia rex Hungarie memorie commendantes tenore presencium significamus quibus expedit vniuersis, quod vir religiosus frater Nicolaus ordinis sancti Pauli primi heremite in persona prioris et vniuersorum fratrum eiusdem ordinis de promonthorio Zagrabiensi ad nostre serenitatis accedendo presenciam quasdam litteras capituli ecclesie Zagrabiensis rescriptionales super statucione cuiusdam particule terre Pristauchyna uocate eisdem facta, confectas tenoris subsequentis nobis demonstrauit, supplicans nostram maiestatem humiliter et deuote prece subiectiua, vt easdem ratas habendo et vberioris rei ad cautelam tucioremque conseruacionem dicte particule terre nostris litteris patentibus dignaremur confirmare pro eisdem. Quarum tenor is est: *(Slijedi listina zagrebačkoga kaptola od 17. maja 1356.* Nos itaque iustis et condignis peticionibus dicti patris Nicolai suo et dictorum fratrum sui ordinis uice et nomine nostre per eundem humiliter porrectis maiestati regia pietate inclinati, premissa peticione fauorabiliter exaudita prefatas litteras iamdicti capituli de uerbo ad uerbum presentibus insertas et statucionem dicte terre specificatam in eisdem, eatenus, quatenus eedem rite et legitime existunt emanate pro eisdem fratribus perpetuo ualere duximus confirmandas, saluis tamen iuribus

alienis, et dum presentes nobis fuerint reportate in formam nostri priuilegii eas redigi faciemus. Datum Zagrabie, in festo beati Urbani pape, anno domini M⁰. CCC⁰. quinquagesimo sexto.

Iz potvrdnice istoga kralja od 22. aug. god. 1364., koje se izvorni prijepis učinjen po zagreb. kaptolu 22. oktobra 1369. U kr. zemaljskom arkivu u Zagrebu: Documenta medii aevi. Stara signatura: Actor. convent. Remetensis fasc. I. No. 11.

268.

1356, 4. juna. U Zagrebu.

Ljudevit kralj javlja papi, da će poduzeti vojnu na kralja srpskoga.

Nos Lodouicus dei gracia rex Hungariae notum facimus uniuersis praesentes litteres inspecturis, quod, quum nos iam diu divina gracia favente ac domino inspirante et ut catholicus et christianissimus princeps optaverimus et affectanter optemus intuitu dei et sanctae matris ecclesiae et totius fidei Christianae et ad ipsius laudem et augmentationem regnum nuncupatum Rasciae, quod iuris praedessessorum(!) nostrorum ac nostri fuit et existit et quod de facto tentum est et tenetur occupatum per sanctae et unicae matris ecclesiae rebelles schismaticos, infideles et catholicae fidei contemtores ac vesanos (?), ipsum regnum ad fidem Christianam et sanctae matris ecclesiae unitatem, obedientiam, reuerentiam debitam et honorem et ad ius nostrum trahere et traducere, prout etiam tenemur et ad predicta ex debito sumus adstricti; potissime cum regnum istud nostro quod possidemus contiguum existat et propterea crucem sanctam sumere et per subditos nostros in quantum possumus sumi facere ineffabili affectione peroptemus; hinc est, quod sanctissimus in Christo pater et dominus noster dominus Innocentius divina providentia papa VI. auditis et intellectis praemissis optatu et affectione nostris sanctitatique suae intimatis seu relatis per dilectum Joannem capellanum nostrum, seu alios de predictis notitiam habentes, per suas patentes literas apostolicas more Romanae curiae bullatas nobis filio obedientiae scribere dignatus est, praefatos affectum et voluntatem multipliciter commendante ac sibi seu sanctitati suae grata et accepta significando. Unde movemur et inducimur formam, modum, conditionem, statum, secundum quos praedicta intendimus adimplere sanctitati suae notificare et procuratores seu procuratorem, nuncium seu nuncios specialiter ad hoc constitutos destinare, qui in animam et super animam nostram ad sancta dei evangelia corporaliter tacta iuret,

quod ipsos modum et formam infra scripsos attendemus et observabimus ac attendi et observari faciemus, omni posse totaliter extenso. Qua propter praedicta sic divina gracia favente excogitata ac nutu divino ad propositum nostrum iam diu deducta, exequi volentes prout possumus et debemus, auctoritate, licentia et assensu ipsius sancti pontificis praedicti de sanctae sedis apostolicae, ut merito dici valeamus iustum et catholicum bellum inire, fovere et habere; prout etiam vere fovemus et habere nitimur, per praesentes litteras seu instrumentum sigillo nostro maiori, meliori modo, iure et forma quibus possumus, facimus, constituimus, creamus et ordinamus nostrum certum missum, nuncium, factorem et legitimum specialem et indubitatum procuratorem et alias quidquid dici et esse melius posset, videlicet honorabilem virum dominum Stephanum Wwdensis (!) ecclesiae praepositum, capellanum nostrum fidelem et specialem specialiter ad comparendum coram domino nostro papa vel ab eo seu sede apostolica ad hoc deputato, seu coram sanctae Romanae ecclesiae cardinalibus pro obtinendo et ad obtinendum pro nobis quascumque litteras apostolicas in praemissis et circa praemissa et quodlibet eorundem neccesarias seu opportunas; et ad iurandum in manibus dicti domini papae seu cuiuscumque super hoc potestatem seu consensum habentis, in animam et super animam nostram et ad sancta dei evangelia corporaliter tacta, quod praefatum bellum seu verius sanctae crucis assumtionem contra praedictos fecimus, inimus seu facere, inire et habere satagimus et properamus ad honorem domini nostri Jesu Christi et eius sanctae matris gloriosae virginis Mariae et ad honorem, reverentiam ac laudem sanctae Romanae ecclesiae et zelo fidei Cristianae inducti et ad ipsius augmentationem nec non ad nostri memoriam in posterum recolendam et ad conservationem et reformationem iuris nostri, quod praedecessoribus nostris et nobis competiit et competit, ne de negligentia seu desidia argui valeamus et quod regna, civitates, castra, terras, villas et alia loca quae per fidelis Christianos teneantur praetextu praemissorum invadere seu occupare minime intendimus, nec nostrae intentionis existit, praeter quam ad passum seu transitum faciendum nec non quod ipsum regnum, civitates, castra, villas, terras et tenutas que de dicto regno, deo annuente, nos invadere, recuperare et habere continget ultra ius debitum non gravabimus, sed suis privilegiis antiquis et laudabilibus et honestis uti volumus et permittemus et ad unitatem, reverentiam et obedientiam in divinis dictae sanctae Romanae ecclesiae deducemus prout facultas nobis erit et potestas domino concedente et quod ecclesias, monasteria et alia loca ad libertates ecclesiasticas ac sua priuilegia et immunitates deducemus et reduci faciemus et ipsa in eisdem conservabimus et alias honorem et statum

eorum augmentabimus iuxta posse et quod parati sumus et erimus quandocumque, quin immo affectamus reciperae legatum apostolicum, qui crucem praedicet contra praedictos et alia faciat prout et quemadmodum dicto domino nostro papae et sedi apostolicae placuerit et visum fuerit opportunum. Item alias facimus, constituimus et ordinamus dictum procuratorem ad iurandum, promittendum et faciendum quidquid et queque circa praemissa et quodlibet praemissorum fuerint necessaria et opportuna; et etiamsi talia sint, que mandatum exigant speciale, et etiam que praesens procuratorio emissa non praestabit, quae nosmet facere possemus si personaliter essemus praesentes, promittentes in omnibus et per omnia stare et obedire mandatis, dispositionibus et ordinationi domini papae, sacrique collegii cardinalium et sanctae sedis apostolicae in his, quae in premissis et circa praemissa visa fuerint necessaria seu opportuna et eius seu eorum arbitrio cuilibet conquerenti omnia damna et interesse occasione praemissorum per nos illata, quod tamen deus avertat, resarcire; dantes et concedentes dicto procuratori nostro liberam facultatem et generale mandatum praedicta faciendi, iurandi, obligandi, et exercendi, ut praemittitur, et alias omni modo, iure et forma quibus melius possunt seu poterunt et que nos facere possemus si praesentialiter conpareremus et volentes eum relevare ab omni onere satis dandi verbo nostrae regiae celsitudinis promittimus nomine et vice, quorum interest seu intererit quomodolibet in futurum, habere ratum et firmum quidquid per praedictum procuratorem nostrum actum, gestum et factum fuerit in praemissis et circa praemisa ex nunc ratum, gratum habemus sub hypotheca et obligatione omnium bonorum nostrorum praesentium et futurorum et etiam regni seu regnorum nostrorum in quantum debemus, possumus et valemus, praesenti nostrae maiestatis testimonio litterarum. Datum Zagrabiae, indictione VIII.(!)[1] mensis iunii die IV. et anno domini MCCC quinquagesimo sexto.

Raynaldi Annales eccl. ad. a. 1356. — Pray Annales III. 101.—103. Fejér Cod. dipl. Hung. IX. 2. p. 471.—5.

269.

1356, 12. juna.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski potvrdjuje na molbu nekolicine od plemena Bročina listinu kralja Bele od 24. marta g. 1256. vrhu zemalja u županiji gorskoj.

Lodouicus dei gracia Hungarie, Dalmacie, Croacie, Rame, Seruie, Gallicie, Lodomerie, Comanie, Bulgareique rex, princeps Sallernitanus et Honoris ac montis sancti Angeli dominus omnibus Christi fidelibus

[1] Ima biti: IX.

tam presentibus quam futuris presencium noticam habituris salutem in omnium saluatore. Solet a principe confirmari, quod recte postulatur, quia sicut iuris est occupata indebite ad suum statum pristinum reuocare, sic est equitati consonum, quod priuilegia suorum predecessorum litterarum suarum fulcimentis roborare(!). Proinde ad vniuersorum noticiam harum serie volumus peruenire, quod Paulus filius Endre, Brakunch filius Alexandri, Petk filius Goizlay, Jorizlow filius Thome, nobiles de Prechina [1] de genere Gyurse suis et aliorum(!) generacionum ac pro[ximorum] ipsorum in personis nostre serenitatis adeuntes conspectum exhibuerunt nobis quoddam priuilegium excellentissimi principis domini Bele regis felicis recordacionis, aui et predecessoris nostri karissimi super facto terrarum eorum here[ditariarum] in comitatu de Gora existencium facta confectum, tenoris subsequentis, supplicantes nobis exinde humiliter et devote prece subiectiua, vt dictum priuilegium ipsius domini Bele regis et contenta in eodem acceptare, approbare, ratificare et ad vberioris rei ad cautellam pro ipsis et eorum posteris vniuersis nostro dignaremur priuilegio confirmare. Cuius tenor is est: *(Slijedi listina kralja Bele od 24. marta 1256.)* Nos itaque iustis et iuri consonis supplicacionibus prefatorum nobilium de Prechyne(!) nostre humiliter porrectis maiestati per eosdem, regia affabilitate inclinati, prefatum priuilegium ipsius domini Bele regis inuenientes ipsum non abrasum, non cancellatum nec in aliqua sui parte viciatum toto tenore eiusdem presentibus inserto acceptamus, approbamus, ratificamus ac de prelatorum et baronum nostrorum consilio habito prematuro pro eisdem et eorum heredibus ac posteritatibus vniuersis, ex certa sciencia perpetue valere confirmamus presentis scripti patrocinio mediante, saluis iuribus alienis. In cuius rei testimonium firmitatemque perpetuam presentes concessimus litteras nostras priuilegiales pendentis et autentici sigilli nostri dupplicis munimine roboratas. Datum per manus venerabilis in Christo patris eadem et apostolica gracia episcopi Zagrabiensis, aule nostre vicecancellarii dilecti et fidelis nostri, anno domini millesimo CCC° quinquagesimo sexto, secundo idus mensis iunii, regni autem nostri anno quintodecimo; venerabilibus in Christo patribus dominis Nicolao Strigoniensi, locique eiusdem comite perpetuo, Colocensi sede vacante, et Wglino(!) Spalatensi archyepiscopis; Nicolao Agriensis, Demetrio Waradiensis, Transsiluana sede similiter vacante, Nicolao Quinqueecclesiensis, Johanno Wesprimiensis, Colomano Jauriensis, Thoma Chanadiensis, Mychaele Wachyensis, Petro Boznensis, fratribus Thoma Syrmiensis, Stephano Nitriensis et Blasio Tyniniensis ecclesiarum episcopis, ecclesias dei feliciter gubernantibus; magnificis ba-

---

[1] Sporedi ova imena s prepisom kaptola zagreb. od god. 1357.

ronibus Nicolao Konth regni nostri palatino et iudice Comanorum, Andrea woyuoda Transsiluano et comite de Zonuk, Cykow magistro thavarnicorum nostrorum, Nicolao Seech iudice curie nostre, Nicolao bano de Machow, Leustachio tocius Sclauonie banatum tenente, Lewkus dapiferorum, Dyonisio agazonum, Thoma filio Petri ianitorum nostrorum magistris, al[1] Symone Mauriccii comite Posoniensi, aliisque quam pluribus regni nostri comitatus tenentibus et honores.

Iz originalnog prijepisa kaptola zagreb. od g. 1356. u kr. ugar. drž. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 431. — Stara sign.: N. R. A. fasc. 1531. no. 18.

270.

1356, 15. juna. U Avignonu.

Inocencije VI. papa potvrdjuje izbor Mihajla za biskupa skradinskoga.

Innocentius episcopus seruus seruorum dei. Venerabili fratri Michaeli episcopo Scardonensi salutem et apostolicam benedictionem. Apostolatus officium etc. Sane petitio pro parte tua nobis exhibita continebat, quod olim Scardonensi ecclesia per obitum bone memorie Andree Scardonensis episcopi, qui extra Romanam curiam diem clausit extremum, vacante, dilecti filii capitulum dicte ecclesie pro celebranda electione futuri Scardonensis episcopi, vocatis omnibus, qui eidem electioni voluerunt, debuerunt et potuerunt commode interesse, die ad eligendum prefixa convenientes in unum, te ordinis fratrum Predicatorum professorem in Scardonensem episcopum concorditer elegerunt, tuque electioni huiusmodi a superiori tuo dicti ordinis super hoc obtenta licencia prestans assensum, obtinuisti eam per venerabilem fratrem nostrum Hugolinum Spalatensem archiepiscopum loci metropolitani auctoritate ordinaria confirmari, tibique munus consecrationis impendi canonice, nisi apostolice reservationes obstarent, ac deinde regimini et administrationi ipsius ecclesie in spiritualibus et temporalibus prefuisti. Cum autem, sicut eadem petitio subiungebat, tu dubites, quod provisio ipsius ecclesie tempore electionis et confirmationis predictarum fuerit dispositioni apostolice reservata, pro parte tua fuit nobis humiliter supplicatum, ut providere tibi super hiis de benignitate apostolica dignaremur. Nos itaque premissa omnia, necnon grandium dona virtutum, quibus per-

[1] Notar je počeo naime već pisati: aliis quam pluribus, pak onda se sjetio Symona župana požunskoga. Ima biti »et«.

sonam tuam, sicut testimoniis fidelignis accepimus, altissimus insignivit, benignius attendentes, ac tuo et ipsius ecclesie statui cupientes tam salubriter quam favorabiliter providere, volumus et apostolica tibi auctoritate concedimus, quod electio, confirmatio et eiusdem muneris impensio supradicte, ac omnia et singula per te in regimine et administratione predictis, alias tamen rite gesta, perinde valeant et plenam obtineant roboris firmitatem, ac si de provisione ipsius ecclesie nulla reservatio facta foret. Nulli ergo etc. nostre voluntatis et concessionis infringere etc. Datum apud Villamnovam Avinionensis diocesis, XVII. kalendas iulii, pontificatus nostri anno quarto.

Theiner Mon. Slav. Mer. I. no. 319. str. 236. Iz reg. an. IV. tom. 12. fol. 484.

271.

1356, 4. jula. U Avignonu.

Inocencije VI. papa biskupu firmarskomu neka šalje privilegija biskupa Hrvatske, Dalmacije i Slavonije u prijepisu.

Innocentius episcopus servus servorum dei. Venerabili fratri Boniohanni episcopo Firmano, salutem et apostolicam benedictionem. Ex certis causis rationabilibus, que nostrum ad hoc animum induxerunt, cupientes de immunitatibus, libertatibus, exemptionibus, largitionibus, donationibus et aliis privilegiis et gratiis quibuscumque venerabilibus fratribus nostris patriarchis, archiepiscopis et episcopis, ac dilectis filiis electis, abbatibus ac aliis ecclesiarum et monasteriorum ac locorum ecclesiasticorum prelatis et clericis, ecclesiasticisque personis secularibus et regularibus, nencon ecclesiis et monasteriis ac locis ecclesiasticis provintiarum Dalmatie et Croatie, ac presertim Sclauonie, quibuscunque regibus et principibus, ac potestatibus secularibus aliis dudum concessis et factis, certitudinaliter informari, fraternitati tue, quam ad partes illas pro quibusdam negotiis aliis presentialiter destinamus, per apostolica scripta districte precipiendo mandamus, quatinus a patriarchis, archiepiscopis, episcopis, electis, abbatibus, prelatis, clericis et personis eisdem immunitatum, libertatum, exemptionum, largitionum, donationum, privilegiorum ac gratiarum huiusmodi litteras et scripturas alias exigens et requirens eorum copias seu transumpta publica manu scripta fideliter, et patriarcharum, archiepiscoporum, episcoporum, electorum, abbatum, prelatorum, clericorum et personarum huiusmodi sigillis pendentibus et subscriptionibus communita nobis defere seu destinare procures, cotradictores auctoritate

nostra per censuram ecclesiasticam, apellatione postposita, compescendo. Non opstante, si aliquibus communiter vel divisim a sede apostolica sit indultum, quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas, non facientes plenam et expresam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem. Datum apud Villamnovam Avinionensis diocesis, IV. nonas iulii, anno quarto.

Theiner Mon. Hung. II. no. 31. str. 20.—21. — Iz reg. orig. an. secr. fol. 120.

272.

1356, 10. jula. U Jakinu.

Biskup Egidije, poslanik papin, prima od nadbiskupa spljetskoga dužnu mu svotu za poslanstvo.

Nos Egidius miseratione diuina episcopus Sabiensis, apostolice sedis legatus presentium tenore fatemur habuisse et recepisse a venerabili in Christo patre . . . archiepiscopo Spalatensi per manus Duymi canonici Spalatensis dante et soluente pro se et clero suo octuaginta florenos auri nobis debitos ab eisdem ratione procurationum nostrarum primi et secundi annorum iam preteritorum presentis nostre legationis huismodi, videlicet pro quolibet anno dictorum duorum annorum quadraginta florenos auri . . .[1] thesaurariis nostris idem Duymus de nostro mandato effectualiter assignauit, de quibus florenis sic ut premittitu solutisr, prefatos archiepiscopum et clerum suum presentium tenore absoluimus et quittamus. In cuius rei testimonium presentes nostras literas fieri fecimus et sigilli nostri appensione muniri. Datum Ancone, die decima mensis iulii, pontificatus domini Innocentii pape VI. anno quarto.

Original na pergam. u ark. kaptola u Spljetu CXVI. I. 13.
Na listini vidi se trag, gdje je ob uzici visio pečat.
Na rubu: S. Alfonsus. S. Egidius domini legati thesaurarii.

---

[1] u originalu prazno mjesto.

273.

1356, 15. augusta. U Baču.

Kaptol bački prepisuje listinu kralja Bele od 31. oktobra g. 1244., kojom se darivaju posjedi Heyreh i Luder meštru Fili i braći njegovoj.

[C]apitulum ecclesie Bachyensis vniuersis Christi fidelibus presentes litteras inspecturis salutem in domino. Ad vniuersorum noticiam harum serie litterarum volumus peruenire, quod nobiles viri, scilicet magister Stephanus filius Petri filiorum(!) Phile ex comitatu de Wolkou in nostri personaliter constituty presencia exhibuerunt nobis quoddam priuilegium excellentisimi principis domini nostri Bele quondam regis Hungarie illustris, felicis memorie cum aurea bulla inpendenti serico confectum, petentes a nobis diligenter, vt illud de uerbo ad uerbum in transcriptis redactum sub sigillo nostro priuilegiali eisdem concederemus. Cuius quidem priuilegii tenor talis est: *(Slijedi listina kralja Bele od 31. oktobra 1244.)* Nos itaque predictorum magistrorum Laurencii et Stephani peticionibus fauorabiliter inclinaty predictum priuilegium non abrasum, non cancellatum nec in aliqua sui patre viciatum vndique fore concernentes, de uerbo ad uerbum presentibus inserimus et super hiis nostrum priuilegiale sigillum apponendo eis duximus concedendum. Datum in festo assumpcionis beate virginis, anno domini millesimo CCCmo Lmo sexto; discretis viris Ladizlao preposito, Alberto lectore, Lad[izlao] cantore, Petro custode, Nicolao Bachyensi, Johanne Syrimiensi, Thoma Zegedyensi archydiaconis, Mauricio decano, ceterysque canonicis in eadem ecclesia deo iugiter famulantibus et deuote.

Original na pergameni u kr. ug. drž. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 222. — Stara signatura: N. R. A. fasc. 575. no. 21.

Na listini visi o svilenoj uzici zelene i ljubičaste boje ulomak pečata.

274.

1356, 17. septembra. U Budimu.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski potvrdjuje sinovima Andrije Gorjanskoga posjede u vukovskoj i požeškoj županiji.

Lodouicus dei gracia rex Hungarie ad vniuersorum noticiam deducimus per presentes, quod nos fidelibus nostris Nicolao et Paulo filiis condam Andree de Gara ob grata et fidelia [seruicia que nobis] ex-

hibuerunt et in posterum vt speramus constancius exhibebunt, vniuersas possessiones et possessionarias porciones Pethew et Stephani filiorum condam Stephani dicti Chynba vbilibet et in quibuslibet regni [nostri comitatibus existentes quouis] nominis vocabulo vocitatas et specialiter possessiones Wylak in comitatu de Walkou, Orboa cum suo castro similiter Orboa vocato et Dobouch vocatas in comitatu de Posoga existentes, ad nos de iure et iam dicti [regni nostri Hungarie consuetudine] pro eo, quod ipsi sine masculinis heredibus decesserunt deuolutas, cum omnibus earum vtilitatibus et vtilitatum integritatibus ac pertinenciis vniuersis prout iidem Petheu (!) et Stephanus easdem tenuerunt dum . . . . contulimus et donauimus noue nostre donacionis titulo per eos et eorum heredes heredumque successores possidendas, tenendas iure perpetuo irreuocabiliter et habendas, saluis tamen iuribus alienis, presentes d[um nobis reportate fuerint] sub autentico nostro sigillo conscribi facere promittentes. Datum Bude, sabbato proximo post octauas festi natiuitatis virginis gloriose, anno domini millesimo trecentesimo quinquagessimo sexto.

Iz origin. prijepisa kraljice Marije od 28. juna god. 1384. na pergameni u kr. ugar. drž. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 33.740. — Stara signatura N. R. A. fasc. 1511. no. 31.

275.

1356, 26. septembra.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski pridaje Stupčanici u križevačkoj županiji Studnik i sv. Mariju.

[L]odouicus dei gracia Hungariae, Dalmaciae, Croaciae, Ramae Seruiae, Galiciae, Lodomeriae, Comaniae, Bulgariaeque [rex], princeps Salernitanus, et Honoris montis sancti Angeli dominus omnibus Christi fidelibus, tam praesentibus quam futuris, salutem in omnium salvatore. Licet regia liberalitas cunctorum sibi servientium merita gratiose debeat intueri, illos tamen, quorum experta probitas laudata est in prosperis et adversis, prosequi debet munificentia largiori. Proinde ad universorum notitiam harum serie volumus pervenire, quod licet Georgius filius Kuryak, castellanus noster de Dobrakuchya, possessiones Studynth et Szent Maria vocatas, in comitatu Crysiensi existentes ad castrum Sopluncha nuncupatum, per nos magistro Petro dicto Paharus, aulae nostrae militi et comiti Aba-Ujuarensi, dilecto nobis et fideli pro fidelibus servitiis eiusdem novae donationis nostrae titulo perpetuo col-

latas, ad dictum castrum Dobrakuchya pertinere allegando, ad eundem aplicare nitebatur; tamen nos easdem possessiones ad praefatum castrum Soploncha ab antiquo pertinuisse, et omni iuris tramite debere pertinere, revera cognoscentes, interveniente nihilominus pro eodem magistro Petro dicto Paharus, petitione serenissimae principissae, dominae Elisabeth, eadem gratia inclitae reginae Hungariae, genitricis nostrae charissimae, praedictas possessiones Studynch et Szent Maria vocatas, in dicto comitatu Crisiensi habitas, cum omnibus earum utilitatibus et utilitatum integritatibus, ac pertinentiis universis, quovis nominis vocabulo vocitatis, in superficie earumdem existentibus, sub eisdem veris metis et terminis, quibus eedem per priores earum possessores ab olim habitae extiterunt et possessae, sicut prius sic et nunc novae donationis[1] nostrae titulo eidem magistro Petro dicto Paharus et per eum suis haeredibus, haeredumque suorum successoribus et posteritatibus dedimus, donavimus et contulimus iure perpetuo et irrevocabiliter possidendas, tenendas, pariter et habendas; imo damus, donamus et conferimus in his scriptis, salvis iuribus alienis. In cuius rei memoriam, firmitatemque perpetuam praesentes eidem concessimus litteras nostras privilegieles, pendentis et authentici sigilli nostri duplicis munimine roboratas. Datum per manus venerabilis in Christo patris et domini Nicolai, praemissa et apostolicae sedis gratia, episcopi ecclesiae Zagrabiensis, aulae nostre vice cancellarii, dilecti et fidelis nostri, anno domini 1356., sexto kalendas mensis octobris, regni autem nostri anno quindecimo[2]. Venerabilibus in Christo patribus et dominis Nicolao Strigoniensi, locique eiusdem comite pertuo, Dyonisio Colocensi, et Dominico Spalatensi archiepiscopis, Nicolao Agriensi, Demetrio Varadiensi, Andrea Transilvano, Colomano Jauriensi, Nicolao Quinqueecclesiensi, Michaele Vaciensi, Joanne Wesprimiensi Thoma Chanadiensi, fratribus Thoma Syrmiensi, Peregrino Boznensi, Stephano Nittriensi et Blasio Thininiensi episcopis, ecclesias dei feliciter gubernantibus; magnificis viris Nicolao palatino et iudice Cumanorum, Nicolao filio Laurentii, vaywoda Transyluano et comite de Zonuk, Cykow magistro tavarnicorum nostrorum, comite Thoma, iudice curiae nostrae, Andrea filio Lachk de Machov et Nicolao de Zeurino banis, Oliverio iudice curiae dominae reginae, genitricis nostrae charissimae nec non comite Castriferei et Sproniensi, Theuteus thavernicorum eiusdem dominae reginae et ianitorum nostrorum magistro, Leukus dapiferorum et pincernarum, Dionisio agazonum, nec non Joanne filio eiusdem

---

[1] Kaprinai: pogrj. dominationis.

[2] Kaprinai ima: undecimo.

Oliverii dapiferorum regialium magistro, Simone filio Mauricii comite Posoniensi, et aliisque(!) quam pluribus regni nostri comitatus tenentibus et honores.

Dolje na rubu potvrda istoga kralja pod novim pečatom od tertio nonas iulii 1364.

Stephani Kaprinai Collectaneorum MSC. (in 4-^{0}) t. IV. p. 6.—10. U kr. sveučil. biblioteci u Budimpešti.
Fejer: Cod. dipl. Tom. IX. Vol. 2. p. 481.—483.

276.

1356, 26. septembra. U Višegradu.

Pred kraljevim sudom biva rasprava radi posjeda Vrbove u županiji požeškoj.

Nos comes Nicolaus de Zeech iudex curie serenissimi principis domini Lodouici dei gracia incliti regis Hungarie comitatusque de Turuch tenens honorem tenore presencium significamus quibus expedit vniuersis, quod cum Ladislaus filius Beke de Velyke Stephanum filium Stephani dicti Cymba de Dobouch ob contradictoriam inhibicionem statucionis possessionum Superioris et Inferioris Orboua vocatarum in comitatu de Posaga existencium per Marcum de Stychnyk hominem regium presente testimonio capituli ecclesie de Posaga ad litteratorium regium mandatum per idem capitulum in testimonium dato, ad octauas festi beati Martini confessoris, in anno domini millesimo CCCmo quinquagesimo quinto transactas contra se in regiam et in persona ipsius regie maiestatis in nostram presenciam ad causam attraxisset et ab eisdem octauis ipsa causa diuersis prorogacionum cautelis interuenientibus de earundem parcium voluntate ad octauas festi penthecostes proxime tunc venturas iuxta continenciam litterarum nostrarum prorogatoriarum ad pacem referendam vel ad perhemptoriam responsionem faciendam extitisset prorogata.. Tandem ipsis octauis aduenientibus Georgius filius Petri cum procuratoriis litteris predicti capituli de Posaga pro prescripto Ladislao filio Beke domino suo ab vna, item Nicolaus filius Iwanka pro ipso Stephano filio Stephani similiter cum procuratoriis litteris annotati capituli de Posaga parte ab altera ad nostrum iudiciarium venientes conspectum quasdam litteras memorati capituli de Posaga patentes, feria tercia proxima post festum sancte trinitatis proxime tunc preteritum emanatas nobis presentarant, in quibus habebatur, quod Stephanus filius Stephani dicti Cymba de Dobouch ab vna parte, Ladislaus filius Beke filii Thome

de Velyke ex altera coram predicto capitulo de Posaga personaliter constituti propositum extitit per eosdem et relatum vniformiter oraculo viue vocis, quod ipsi super facto quarundam possessionum Felsew Orboua et Alsow Orboua vocatarum in comitatu de predicta Posaga existencium, racione quarum primo predecessores et fratres ipsius scilicet Stephani cum predecessoribus predicti Ladislai et fratrum suorum ac perconsequens ipse videlicet Stephanus cum eodem Ladislao filio Beke diucius litem seu causam habuissent et in facto cuius scilicet litis seu cause inter ipsos Stephanum videlicet et Ladislaum vt premissium esset habite, nos concordandi licenciam ipsis concessissemus specialem, vnacum eodem Ladislao filio Beke iuxta arbitratiuam compositionem et ordinanacionem proborum virorum plenarie concordassent tali modo, quod ipse Stephanus filius Stephani prescriptas possessiones Felsew et Alsow Orboua vocatas cum omnibus vtilitatibus et pertinenciis earum, eo quod ipsas contra iusticiam se non posse vlterius conseruare cognouisset, et ex hoc grauamen non modicum sibi inminere formidasset, sepedicto Ladislao, Nicolao et Tome filiis predicti Beke, Ladislao filio Nicolai filii predicti Thome et Johanni filio Symonis de prescripta Velyke, fratribus suis personaliter coram predicto capitulo de Posaga adherentibus reddidisset, restituisset et resignasset tamquam ius eorum proprium iuxta seriem et continenciam litteralium instrumentorum eorundem in heredum heredes iure perpetuo et irreuocabiliter possidendas, tenendas pariter et habendas, vniuersas eciam litteras tam ipsius capituli uel conuentus, regias videlicet et reginales ac quorumlibet iusticiariorum regni, tam suis quam predecessorum suorum temporibus contra eosdem nobiles de Velyke et predecessores ipsorum super facto predictarum possessionum Felsew et Alsow Orboua vocatarum ac quarumlibet vtilitatum seu pertinenciarum suarum vsque tunc siue vsque datam eorundem litterarum capituli de Posaga emanatas seu confectas, idem Stephanus filius Stephani cassas reddidisset et inanes ac penitus viribus carituras, si exhiberentur per quempiam quandocumque. Econuerso autem iidem, videlicet Ladislaus, Nicolaus et Thomas filii Beke, Ladislaus filius Nicolai ac Johannes filius Symonis vt premittitur coram ipso capitulo de Posaga personaliter astando eundem Stephanum filium Stephani super conseruacione seu detencione earundem possessionum Felsew et Alsow Orboua vocatarum vsque tunc indebite facta, quantum ex parte ipsorum ad plenum reddidissent expeditum et penitus absolutum, quarum quidem litterarum exhibicionibus factis, cum nos predictos procuratores prefatarum parcium in eo, si eedem partes premissam conposicionem et ordinacionem ac possessionariam resignacionem modo premisso inter easdem iuxta continenciam predictarum litterarum capituli de Posaga in facto

dictarum possessionum factam et habitam conseruare vel in aliquo eidem composicioni et possessionarie resignacioni contradicere velint aut ne, trinario numero prout nostro incumbit officio requisitos habuissemus, iidem procuratores ipsarum parcium, premissam concordiam in facto prescriptarum possessionum secundum seriem pretactarum litterarum capituli de Posaga modo premisso habitam beniuole et irreuocabiliter perpetuo conseruare et in nullo retractare velle affirmarant, pluries coram nobis replicando, et quia prescriptus procurator, iamdicti Ladislai eundem Ladislaum ac alios predictos fratres suos in dominium preallegatarum possessionum legitime per hominem regium introduci postularat; igitur vnacum baronibus regnique nobilibus nobiscum in iudicio sedentibus commiseramus eo modo, quod Petrus filius Johannis de Bagyum vel Martinus filius Nicolai de Deuecher ianitores domini nostri regis, aut Johannes filius Pauli de ab Hostyan aliis absentibus homo regius de curia regia ad hoc specialiter transmissus, presente testimonio predicti capituli ecclesie de Posaga, quod per ipsum capitulum ad id amicabiliter litteratorie scribendo transmitti postularamus, ad facies predictarum possessionum Felsew Orboua et Alsow Orboua vocatarum vicinis et commetaneis earundem vniuersis legitime conuocatis et presentibus accedendo easdem per veras suas metas et antiquas, nouas metas iuxta veteres vbi necesse fieret erigendo reambularet, reambulatasque et ab aliorum possessionibus et possessionariis iuribus separatas et distinctas predictis Ladislao, Nicolao et Thome filiis Beke, Ladislao filio Nicolai filii prefati Thome et Johanni filio Symonis de predicta Velyke iuxta seriem et continenciam prescriptarum litterarum capituli de Posaga eo iure, prout eis pertinere dinoscuntur, statueret perpetuo tenendas, possidendas et habendas, contradiccione ipsius Stephani filii Stephani et aliorum quorumlibet, eo quod in tam longinca litis ventilacione ipsis partibus nullius alterius contradiccio obuiarat, non obstante. Si qui autem aliquid iuris se habere sperarent in eisdem, ab ipsis Ladislao, Nicolao et Thoma filiis Beke, Ladislao filio Nicolai et Johanne filio Symonis legitime exsequerentur, dum vellent ordine iuris obseruato et post hec premissarum possessionariarum reambulacionum et statucionum seriem cum cursibus metarum ac tocius peracti negocii processu prout fieret expediens ad octauas festi natiuitatis virginis gloriose tunc proxime venturas in litteris predicti capitali de Posaga per ipsum Ladislaum filium Beke et alios prenotatos nobis volueramus reportari. Ipsis itaque octauis festi natiuitatis beate virginis aduenientibus, prefatus Georgius filius Petri pro eodem Ladislao filio Beke cum procuratoriis litteris superius nominati capituli de Posaga ad nostrum iudiciarium veniendo conspectum litteras memorati capituli ecclesie de Posage super premissis rescripcionales nobis curauit exhibere, in quibus

conperimus haberi manifeste, quod ipsum capitulum de Posaga peticionibus nostris annuendo, secundum earundem litterarum nostrarum continenciam cum prenominato Petro filio Johannis de Bagyun, homine domini nostri regis antedicti de curia regia ad hoc specialiter destinato vnum ex ipsis, discretum virum dominum Lukam custodem ecclesie ipsorum ad exsequendum premissa pro testimonio trasmisissent, qui postmodum ad ipsos reuersi ipsis concorditer retulissent, quod idem Petrus homo dicti domini nostri regis presente pretacto testimonio ipsius capituli de Posaga, sabbato in festo beati Apollinaris episcopi et martiris proxime preterito ad facies prefatarum possessionum Felsew Orboua et Alsow Orboua vocatarum vicinis et commetaneis earundem vniuersis legitime conuocatis et presentibus accedendo, easdemque per veras suas metas et antiquas reambulando et ab aliorum possessionibus seu possessionariis iuribus separando et distingendo cum omnibus vtilitatibus et pertinenciis earum quouis nomine censeantur, prenominatis Ladislao, Nicolao et Thome filiis Beke, Ladislao filio Nicolao et Johanni filio Symonis de predicta Velyke secundum seriem prescriptarum priorum litterarum ipsius capituli de Posagaet continenciam litteralium instrumentorum eorundem eo iure, prout eis pertinere dinoscerentur statuisset perpetuo possidendas, tenendas pariter et habendas, contradiccione prelibati Stephani filii Stephani et quorumlibet aliorum non obstante. Verum, quia predicte possessiones Felsew Orboua et Olsow(!) Orboua vocata vinicis et commetaneis earundem legitime conuocatis et presentibus per prescriptos homines regium et capituli ecclesie de Posaga iuxta formam nostre commissionis iudiciarie eisdem Ladislao, Nicolao et Thome filiis Beke, Ladislao filio Nicolai et Johanni filio Symonis de predicta Velyke secundum seriem prescriptarum priorum litterarum nostrarum et eiusdem capituli de Posaga contradiccione quorumlibet non obstante statute fuisse ex serie prefatarum litterarum capituli ecclesie de Posaga rescripcionalium manifeste reperiebantur, ideo vnacum baronibus et regni nobilibus tribunal iudiciarium nobiscum assedentibus, prelibatas possessiones Felsew Orboua et Olsow Orboua vocatas cum omnibus earum vtilitatibus sepedictis Ladislao, Nicolao et Thome filiis Beke, Ladislao filio Nicolai et Johanni filio Symonis eo iure, quo ipsis vigore et virtute preexhibitorum instrumentorum ipsorum pertinere dinoscuntur commisimus et reliquimus nostra iudiciaria potestate perpetuo et irreuocabiliter possidendas, saluis iuribus alienis. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam presentes concessimus litteras nostras priuilegiales pendentis sigilli nostri autentici munimine raboratas. Datum in Wysegrad, duodecimo die octauarum festi natiuitatis virginis gloriose predictarum, anno domini millesimo CCCmo quinquagesimo sexto.

Iz izvornog prijepisa požeškog kaptola od 17. maja god. 1371. na pergameni u kr. ug. drž. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. 33.606. — Stara signatura N. R. A. fasc. 1509. no. 34.

277.

1356, 10. oktobra. U Pećuhu.

Kaptol pečuhski prepisuje na molbu Stjepana de Mykola svoju listinu od mjeseca januara g. 1244. o prodaji trećine zemlje Holmos.

Capitulum ecclesiae Quinqueecclesiensis omnibus Christi fidelibus praesentibus pariter et futuris praesentium notitiam habituris salutem in omnium salvatore. Ad universorum notitiam harum serie volumus pervenire, quod nobilis vir, magister Stephanus filius Petri de Mykola de comitatu Wolkow ad nostram personaliter accedens praesentiam exhibuit nobis quoddam privilegium sigillo nostro priori et antiquo consignatum et alphabeto intercisum, petens nos cum instancia propter maiorem rei certitudinem et evidenciam, ut ipsum privilegium transcribi et sigillo nostro novo quo nunc utimur consignari facere dignaremur. Cuius quidem privilegii tenor de verbo ad verbum talis est: *(Slijedi listina kaptola pećuhskog od mjeseca januara god. 1244.)* Nos igitur iustis et legitimis petitionibus ipsius Stephani inclinati, dictum privilegium recipiendo [1] non abrasum, non cancelatum, nec in aliqua sui parte viciatum, sed omni prorsus vitio et suspicione carens, praesentibus de verbo ad verbum inseri fecimus ad cautelam et transcribi. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam praesentes concessimus literas nostras privilegiales sigilli nostri munimine roboratas. Actum sexto ydus octobris, anno ab incarnatione domini millesimo trecentesimo quinquagesimo sexto. Datum per manus magistri Johannis lectoris, praesentibus discretis viris magistro Nicolao cantore, domino Georgio custode et magistro Johanne Nitriensi decano ecclesiae nostrae, caeterisque quam pluribus dominis et canonicis iugiter deo et devote famulantibus et existentibus.

Jednostavna kopija 17. vijeka u kr. ugar. držav. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 1875. — Stara sign. N. R. A. fasc. 575. no. 10.

---

[1] Mjesto respiciendo.

278.

1356, 13. oktobra. U Budimu.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski izuzimlje Iskripolje od podanosti Rovišta.

. . . . . Secunda vero earundem, puta ipsius domini Lodouici regis litera similiter patens, Bude, in quindenis festi beati Michaelis archangeli, anno domini millesimo trecentesimo quinquagesimo sexto emanata, exprimebat, quod Dominicus filius Jacobi filii Michaelis de districtu de Royche ipsius domini Ludouici regis accedendo in presenciam eidem humiliter supplicasset, vt ipse dominus Lodouicus rex fidelibus [pro] suis seruiciis sue serenitati exhibitis quandam possessionem eiusdem Dominici Izkyrfelde nominatam, terram castri ipsius domini regis ad ipsum Dominicum iuridice deuolutam et possessioni sue Konzka nominate vicinam et contiguam a iobagionatu prefati castri sui Royche excipere et in numerum aliarum possessionum liberarum eiusdem Dominici de regie benignitatis clemencia dignaretur aggregare. Ipse itaque dominus Lodouicus rex peticionibus dicti Dominici filii Jacobi inclinatus, predictam terram eiusdem Dominici Izkyrfelde vocatam a iobagionatu prescripti castri sui Royche perpetuo duxisset eximendam eo moda, vt ipsa possessio eadem prerogatiua nobilitatis libertate qua cetere possessiones dicti Dominici libere perfruuntur, gauderet et perfrueretur.

Doslovni izvadak iz izvorne listine bana Ulrika Celjskoga od 25. januara g. 1454., na pergameni. U kr. ugar. državnom arkivu u Budimpešti: M. O. D L. no. 34.011. — Stara signatura: N. R. A. fasc. 1675. no. 19.

279.

1356, 4. novembra. U Zagrebu.

Pred kaptolom zagrebačkim prodavaju unuci Fijakovi Nikoli banu svoj posjed Veliku.

[C]apitulum Zagrabiensis ecclesie omnibus Christi fidelibus presencium noticiam habituris salutem in domino. Ad universorum noticiam harum serie volumus pervenire, quod anno domini M° trecentisimo quinquagesimo sexto, feria sexta proxima post festum omnium sanctorum, Blasius et Emricus filii Thome filii Fiach de genere quondam Jaak, pro se personaliter, pro Johanne vero fratre ipsorum uterino absque litteris procuratoriis, cuius onus et gravanem, si in presenti confessione ipsorum

inferius declaranda stare aut quovis modo eidem consentire nollet, super se omnino asumpmendo, in nostri presencia personaliter constituti retulerunt et viue vocis oraculo sunt confessi, quod ipsi propter nimiam necessitatem et paupertatem eos ad presens urgentem se de eadem aliter sublevare non valentes, possessionem ipsorum, ut dixerunt, hereditariam in possessione Welika ipsos contingentem, iuxta fluvium Welika in vicinitate possessionum magnifici viri domini Nicolai filii Stephani condam bani Prynckolch et Tyburchouch nominatarum existentem, cum omnibus suis vtilitatibus et pertinenciis vniuersis quomodocumque vocitatis, que uidelicet nunc sunt uel fieri possunt in futurum, eidem domino Nicolao condam bano et magistris Stephano, Francisco, Johanni, Nicolao et Ladislao filiis suis et per eos eorum heredibus heredumque suorum successoribus pro quadraginta marcis bonorum denariorum per ipsos a dictis domino Nicolao et filiis suis plene habitis et receptis, vt dixerunt, dederunt, tradiderunt et vendiderunt coram nobis iure perpetuo et irreuocabiliter possidendam, tenendam pariter et habendam, salvo semper iure alieno; omne ius et totale dominium, quod in eadem hactenus habuissent penitus et per omnia in eosdem dominum Nicolaum et filios suos ac ipsorum heredes et succesores transferendo. Ad firmiorem eciam predicte possessionis vendicionis stabilitatem prefati Blasius et Em[er]icus filii Thome quedam ipsorum instrumenta factum dicte possessionis tangencia in manus ipsius domini Nicolai et filiorum suorum assignarunt, si qua vero apud se reservassent, frivola fore et prorsus viribus carere pronunciantes, tale moderaminis vinculum in se assumpmentes, quod si ipsi vel dictus Johanes frater ipsorum, vel eorundem heredes aut successores racione dicte possessionis in lite vel extra litem ipsum dominum Nicolaum vel eius filios predictos aut heredes inquietare seu molestare attemptarent, extunc ipsi in facto succubitus duelli potencialis ipso facto convincerentur contra dominum Nicolaum et filios suos vel ipsorum heredes aut sucessores prenotatos, prout se iidem Blasius et Emericus personaliter, dictum vero Johannem fratrem ipsorum sub premissi moderaminis vinculo ad hoc sponte obligarunt coram nobis. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam presentibus sigillum nostrum duximus apponendum. Datum die et anno supradictis.

Original na pergameni u kr. ugar. državnom arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. 4.663. Stara sign. N. R. A. fasc. 602. no. 7.

Na hrptu suvremeno: De quadam possessione in Velyka iuxta fluvium Velyke habitam vltra Dravam.

Nagy Cod. dipl. Andeg. VI., 513.—514.

280.

1356, 4. novembra.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski podjeljuje Koprivnici slobode kr. i slob. grada.

Lodouicus dei gracia Hungarie, Dalmacie, Croacie, Rame, Seruie, Gallicie, Lodomerie, Comanie, Bvlgarieque rex, princeps Sallernitanus et Honoris montis sancti Angeli dominus omnibus Christi fidelibus presentibus et futuris presencium noticiam habituris salutem in omnium saluatore. Regie speculacionis et solicitudinis esse debet inuigilare subditorum remedio et quieti et eos prosequi ampliori munificencia gracie specialis, vt tanto illi ex fidelibus fideliores et deuociores se exhibeant ex deuotis, quanto pociori libertatis beneficio ex regalis prouisionis dono eos contigerit gratulari. Proinde ad vniuersorum noticiam harum serie volumus peruenire, quod nos volentes ciues et hospites nostros fideles de Kapruncha, vt ipsi fidelitate et eciam numerositate augeantur ad instar aliarum ciuitatum nostrarum regalium capitalium, libertatibus et graciia regiis decorare. Ad instanciam eorundem humilem et deuotam, libertates infrascriptas, quibus eciam inter ceteras ciuitas nostra Grecensis a tempore fundacionis eiusdem est gauisa, duximus eisdem concedendas, ita, vt a modo imposterum dicta Kapruncha tamquam libera et capitalis ciuitas regalis censeatur, ciuesque eiusdem infra denotatis libertatum prerogatiuis more ciuium Grecensium perpetuis temporibus gratulentur. Ita videlicet, quod quadraginta marcas, solummodo in vsuali moneta et pro tempore currenti, marcam quamlibet cum quinque pensis computando, in die strennarum et non ante neque post, ipsi ciues per nuncios suos precise et absque interpellacione qualibet nobis mittere et soluere pro censu annuo teneantur. Condiciones itaque et libertates hospitum seu ciuium in predicta ciuitate habitancium et conueniencium tales habeantur: Quod quicunque ciuis alium ciuem vituperiis, oprobriis aut contumeliis affecerit, si inde conuictus fuerit, leso decem pensas, in communes expensas centum denarios soluat. Qui si post trinam correccionem se non emendauerit, rebus omnibus in commune applicatis, tamquam infamis de ciuitate turpiter expellatur. Si quis eciam alapam alteri dederit, uel per crines maliciose traxerit, eandem penam paciatur. Si vero hoc iudice sedente pro tribunali, vel alias vbicumque in eius conspectu perpetrare presumpserit, pena dupli plectatur, quod si hoc in persona iudicis vel cuiuscumque sui assessoris attemptauerit, decem marcas vsualis monete pro pena exoluat, quod si soluendo non fuerit

satisfactum, manum amittat. Si quis vero cultello, gladio, lancea aut sagitta, vel aliquo tali modo alium wlnerauerit, et wlneratus sine defectu membrorum resanatus fuerit, medico lesi satisfaciat et leso viginti quinque pensas, quinque vero ad vsus ciuitatis persoluat. Si vero in aliquo membrorum debilitatus fuerit, medico lesi satisfaciat et leso decem marcas, et ad vsus ciuitatis duas marcas persoluat. Si quis vero hominem interficerit et affugerit, due partes rerum suarum cedant parentibus occisi, pars tercia ciuitati; si autem captus fuerit, secundum consuetudinem, de ipso vindicta sumpmatur, nisi quis in ludo sine premeditata malicia aliquem interficerit; in hoc enim casu centum pensas cognatis interfecti, viginti vero pensas ad communes vsus refundat interfector, cui si facultas non suffecerit, ciuium arbitrio relinquatur. Item, si quis de extraneis intrans ciuitatem, siue in vico, siue in domo, siue in foro similia ut supra notatum est, perpetrauerit, per iudicem ciuitatis iudicetur et eisdem penis subiaceat condempnatus. Si vero ex incolis ciuitatis aliquis siue extraneus infra terminos ciuitatis in furtis vel latrocinio deprehensus fuerit, per iudicem ciuitatis puniatur. Item si quis extraneus aliquem de ciuitate in causa pecuniaria vel illata iniuria voluerit conuenire, coram iudice ciuitatis conueniat, et nulla causa ad duellum iudicetur, sed per testes et iuramenta terminetur, siue sit cum extraneis siue cum indigenis, et quod ipsi testes iurati in deponendo testimonio sigillatim(!) et singulariter examinentur; testes autem eiusdem libertatis et condicionis cuius sunt isti assumpmantur eodem modo; siue extraneus inueniat apud incolas, siue incola apud extraneos equm(!), bouem aut aliquas res furtiuas, semper testes vt supradiximus producantur. Item ciues de predicta ciuitate nullius iudicio, nisi iudicis ciuitatis astare teneantur, quod si iudex suspectus habebitur et actor legitimam causam recusacionis allegauerit, conuocatis omnibus maioribus ciuitatis, ipso iudice presente negocium decidatur, de quorum sentencia, si adhuc contingeret dubitari, et actor inportunus eos ad regiam citauerit presenciam, solus iudex pro aliis omnibus ad regem ire teneatur. Eodem modo pro quacumque causa iudicem ciuitatis et ciues, vel ciues solos ad regiam presenciam quis citaret, non tenetur ire nisi solus iudex ciuitatis. Et si aliquis aliquem ciuem vel ciues non requirens antea a iudice ciuitatis iusticiam sibi fieri, ad regem citauerit pro illo vel illis, iudex ire tenebitur et ei citator refundet expensas, eo quod contempta auctoritate regalis priuilegii sibi cogniti irrequisito iudice ciuitatis fatigabit eum frustra laboribus et expensis; ciues autem liberam habeant vndecumque voluerint eligendi facultatem iudicem ciuitatis nobis presentandum, et mutandi eundem annuatim; plebanum eciam, qui eis vtilis fore videbitur, eligant in ecclesiam eorundem pro sue

arbitrio voluntatis. Sane, si quis in calumpnia vel falso testimonio manifeste conuictus fuerit, vel eciam deprehensus, nec in iudicem, nec in eius assessorem seu consiliarium deinceps admittatur. Item, si quis de ciuitate sine herede decesserit, de rebus suis mobilibus liberam habeat cuicumque voluerit disponendi facultatem, res vero inmobiles et domos, curiam, vineas et hedificia suorum conciuium habito consilio, vxori sue, vel alicui cognatorum suorum relinquat; ita tamen, quod nec per ipsum, nec per vxorem, nec per cognatos a iurisdiccione ciuitatis possit alienari, seu eximi vel auelli. Item, si quis intestatus decesserit et nec vxorem nec filios, nec cognatos habuerit, due partes rerum suarum per viros fidedignos ad hoc consilio conciuium deputatos, pauperibus et ecclesie eiusdem ciuitatis distribuantur, tercia vero pars ad vtilitatem ciuitatis reseruetur. Item statuimus, quod in eadem ciuitate forum solempne in ebdomada, videlicet die lune celebretur et preter hoc forum cottidianum, cottidie habeatur. In cuius rei memoriam perpetuamque firmitatem presentes eisdem concessimus litteras nostras priuilegiales pendentis autentici duplicis sigilli munimine roboratas. Datum per manus venerabilis in Cristo patris domini Nicolai dei et apostolice sedis gracia archyelecti confirmati Colocensis, aule nostre cancellarii, dilecti et fidelis nostri, anno domini millesimo trecentesimo quinquagesimo sexto, pridie nonas nouembris, regni autem nostri anno quintodecimo. Venerabilibus in Cristo patribus, dominis Nicolao Strigoniensi, locique eiusdem comite perpetuo, Vglino Spalatensi archyepiscopis, Nicolao Agriensi, Demetrio Waradyensi, Nicolao Quinqueecclesiensi, Transiluana sede vacante, Colomano Jauriensi, Johanne Wesprimiensi, Stephano electo confirmato Zagrabiensi, Thoma Chanadiensi, Mychaele Wachyensi, Petro Boznensi, fratribus Thoma Syrmiensi, Stephano Nitriensi et Blasio Tininiensi, ecclesiarum episcopis, ecclesias dei feliciter gubernantibus. Magnificis viris Nicolao Konth palatino et iudice Comanorum, Cykou magistro tawarnicorum nostrorum, Andrea woywoda Transiluano, comite de Zonuk, comite Nicolao iudice curie nostre, Nicolao bano de Machow, magistro Leustachio comite Symigiensi, Albensi et Tolnensi, banatum tocius Sclauonie tenente, Leukas dapiferorum et pincernarum, Dyonisio agazonum et Thoma ianitorum nostrorum magistris, et Symone comite Posoniensi, aliisque quampluribus comitatus regni nostri tenentibus et honores.

Original na pergameni nešto izjeden, u arkivu kr. i slobod. grada Koprivnice.

Na listini visi zelena svilena vrvca bez pečata.

Kercselich Not. prael. p. 242.
Katona Hist. crit. X. 157.—159.
Fejér Cod. dipl. Hung. Tom. IX. Vol. 2. p. 493.
Vjesnik zem. ark. II. 174.—176.

281.

1356, 9. novembra.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski daje Grguru sinu Galešinom za grad Bistricu u županiji Hlevna grad Čavu u Slavoniji.

Lodovicus dei gracia Hungarie, Dalmacie, Croacie, Rame, Seruie, Gallicie, Lodomerie, Comanie, Bulgarieque rex, princep Salernitanus et Honoris montis sancti Angeli dominus omnibus Christi fidelibus presentibus et futuris presens scriptum inspecturis salutem in omnium saluatore. Regie dignitati conuenit et honori, ea apicibus suis permansuris communiri, que suis fidelibus titulo cambiali condonauit, pro memoria geste rei sempiterna. Ad vniuersorum igitur noticiam harum serie volumus peruenire, quod, quia nobilis vir Gregorius filius Gales de Hleuna, dilectus nobis et fidelis gracie nostre regie et nobis se submisit et subiecit, vltroque et bona sua voluntate castrum suum Byztriche vocatum in Hleuna habitum nobis vtile et vtique necessarium iuxta nostrum beneplacitum cum omnibus villis, redditibus et vtilitatibus vniuersis ad ipsum pertinentibus perpetue possidendum dedit, donauit, statuit et obtulit nostre maiestati, ideo nos animo gratanti pro ipsius Gregorii beneplacita voluntate et castro suo prenotato in cambium eiusdem castri quandam terram nostram regalem Chaua vocatam in regno nostro Sclauonie existentem simulcum villis nostris regalibus existentibus in eadem et aliis quibusuis suis vtilitatibus, vtilitatum integritatibus ac fructusficacionibus (!) vniuersis quouis nomine vocitatis eidem Gregorio filio Gales et per eum suis heredibus, heredumque suorum successoribus de [consilio] prelatorum et baronum nostrorum prematuro tradidimus, dedimus, donauimus et contulimus, imo damus et conferimus ac eidem confirmamus in hiis scriptis perpetuo et irreuocabiliter possidendam, tenendam et habendam, saluis iuribus alienis. Assumpmentes promittimus nichilominus ipsum et suos heredes pretextu dicte terre [ue]l suarum pertinenciorum ab omnibus alicuius temporis euentu molestare uolentibus semper et vbique expedire et eosdem in dominio vero et pacifico eiusdem terre et suorum vtilitatum ac pertinenciarum manutenere et tueri. In cuius rei memoriam perpetuamque firmitatem presentes eidem concessimus litteras nostras priuilegiales pendentis autentici dupplicis

sigilli nostri munimine roboratas. Datum per manus venerabilis in Christo patris domini Nicolai dei et apostolice sedis gracia archyelecti confirmati ecclesie Colocensis, aule nostre cancellarii, dilecti et fidelis nostri, anno domini millesimo CCC° quinquagesimo sexto, quinto idus nouembris, regni autem nostri anno quintodecimo. Venerabilibus in Christo patribus, dominis Nicolao Strigoniensi, locique eiusdem comite perpetuo, Vglino (!) Spalatensi archyepiscopis, Nicolao Agriensi, Demetrio Waradiensi, Nicolao Qinqueecclesiensi, Transiluana sede vacante, Colomano Jauriensi, Johanne Wesprimiensi, Stephano electo confirmato Zagrabiensi, Thoma Chanadiensi, Mychaele Vaciensi et Petro Poznensi (!), fratribus Thoma Syrimiensi, Stephano Nitriensi et Blasio Tyniniensi, ecclesiarum episcopis, ecclesias dei feliciter gubernantibus; magnificis viris Nicolao Kont palatino et iudice Comanorum, Cykow magistro tawarnicorum nostrorum, Andrea woyuoda Transiluano, comite de Zonuk, comite Nicolao iudice curie nostre, Nicolao bano de Machow, Leustachio comite Symigiensi, Albensi et Tolnensi, banatum tocius Sclauonie tenente, Leukus dapiferorum et pincernarum, Dyonisio agazonum et Thoma ianitorum nostrorum magistris, et Symone comite Posoniensi, aliisque quampluribus comitatus regni nostri tenentibus et honores.

Iz original. prijepisa kaptola zagrebačkog od 20. marta 1358. (feria tercia proxima post dominicam iudica), *što ga moli:* »Comes Gregorius filius Galesa de Chaua« *u kr. ugar. drž. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 35.863. bivša zbirka Kukuljevića.*

282.

1356, 12. novembra. U Avignonu.

Inocencije VI. papa daje Valentinu biskupu makarskomu na uživanje dobra samostana sv. Stjepana u Spljetu.

Innocentius episcopus servus servorum dei. Venerabili fratri Valentino episcopo Mucarensi, salutem et postolicam benedictionem. Et si sedes apostolica quibuslibet indigentibus consuevit pietatis gremium aperire, illis tamen libencius subvenit, qui pontificali dignitate prediti gravis inopie onere deprimuntur. Dudum siquidem pro parte tua felicis recordacionis Clementi pape VI., predecessori nostro exposito, quod tu olim per bone memorie Dominicum archiepiscopum Spalatensem metropolitanum tuum certa parte tui episcopatus Mucarensis fueras contra iusticiam

spoliatus, et reliquam partem ipsius heretici Bosnenses detinebant indebite occupatam, propter quod tuo Mucarensi episcopatu nudatus nec circa recuperationem ipsius ius tuum prosequi poteras, nec habebas, unde eciam sustentari valeres, idem predecessor monasterium sancti Stephani ordinis sancti Benedicti Spalatensis diocesis, tunc per obitum quondam Matheoli abbatis dicti monasterii abbatis regimine destitutum, et per dictum predecessorem ante ipsius Matheoli obitum dispositioni sue specialiter reservatum, tibi quoad viveres commendavit. Et licet nos postmodum omnes commendas et concessiones de quibuscumque ecclesiis et monasteriis a quibuscumque predecessoribus nostris Romanis pontificibus quibuscumque personis factas, venerabilibus tamen fratribus nostris sancte Romane ecclesie cardinalibus et patriarchis dumtaxat exceptis, auctoritate apostolica duxerimus per nostras certi tenoris litteras revocandas, ac illos, qui premissa eis taliter commendata contra revocationem huiusmodi retinere presumerent quoquo modo, seu alias negligerent in eisdem contenta litteris observare, certas penas incurrere voluerimus ipso facto. Nos tamen tibi, qui tempore nostre revocationis huiusmodi vigore dicte commende prefatum monasterium possidebas, quod monasterium ipsum ut prius in commendam usque ad biennium, non obstantibus ordinatione et revocatione ac penis huiusmodi, quas quidem penas usque ad dictum biennium quoad hec citra te apostolica auctoritate suspendimus, seu quod monasterium sancti Andree de Pelago ordinis et diocesis predictorum per dictum Dominicum archiepiscopum tibi concessum hactenus in commendam, cuius fructus, redditus et proventus viginti florenorum auri valorem annuum non excedebant, obtineres, et aliis, que dictus predecessor suis litteris super dicta commenda confectis voluit non obstare, libere et licite retinere valeres, duximus concedendum. Et deinde, videlicet V. idus iulii, pontificatus nostri anno tercio, cum finis dicti biennii in proximis tunc kalendis septembris instaret, concessionem tibi ac suspensionem quoad te similes usque ad alium biennium, a fine ipsius primi biennii computandum, premissis omnibus non obstantibus, auctoritate apostolica duximus faciendas, prout in nostris litteris inde confectis plenius continetur; cum autem, sicut exhibita nobis pro parte tua peticio continebat, tu adhuc sis, ut asseris, eodem episcopatu, ut premittitur, spoliatus, pro parte tua nobis extitit humiliter supplicatum, ut ne in opprobrium pontificalis dignitatis mendicare cogaris, concessionem et suspensionem huiusmodi non obstantibus omnibus supradictis ulterius prorogare de benignitate apostolica dignaremur. Nos itaque fraternitati tue benigno compacientes affectu, huiusmodi supplicationibus inclinati, concessionem et suspensionem nostras predictas usque ad unum annum a fine dicti ultimi biennii compu-

tandum eadem auctoritate de uberioris dono gratie prorogamus. Nulli ergo etc. nostre prorogationis infringere etc. Si quis autem etc. Datum Avinione, II. idus novembris, pontificatus nostri anno quarto.

Theiner Mon. Slav. Mer. I. no. 322. str. 237.—238. Iz reg. an. IV. cod. chart. tom. fol. 507.

283.

1356, 14. novembra. U Zagrebu.

Leustakij kraljev namjesnik u saboru kraljevine dosudjuje kupalište u Opatovini crkvi sv. Marije.

Nos Leustachius vicarius tocius regni Sclauonie generalis per dominum Lodouicum dei gracia inclitum regem Hungarie deputatus, memorie commendamus tenore presencium quibus expedit significantes universis, quod cum predictus dominus noster rex perceptis querimoniis religiosi viri fratris Honoldi abbatis ecclesie beate virginis de Zagrabia contra Gerynum civem civitatis Grecensis super eo, ut quoddam balneum dicte ecclesie sue, Zagrabie, prope ipsam ecclesiam beate virginis secus rivum Grech habitum, per ipsum Gerynum in preiudicium dicte ecclesie beate virginis detineretur occupatum, ipsi regie humiliter porrectis maiestati, discussionem huiusmodi cause et eius finalem adiudicationem in octavis festi penthecostes, nunc proxime preteritis, per suas litteras regales nostro iudicio preceptive commisisset terminandam. Cuius cause finalis terminacio licet ab eodem termino, propter nobilium regni nobiscum adiudicancium paucitatem, pro habenda huiusmodi cause maturiori deliberacione, ad quindenas residencie exercitus regii proxime proclamande per nos prorogata extiterit. Tamen partibus recepto super eo speciali regio mandato, ut partes, non obstantibus aliis litteris nostris prorogatoriis, cum omnibus suis instrumentis in nostram convocari faciendo presenciam, iudicium super facto dicti balnei equitati congruens iuxta parcium allegata et eorumdem instrumentorum seriem inter easdem faceremus. Feria secunda proxima post festum apostolorum Symonis et Jude beatorum, nunc proxime transactum, iuxta regium mandatum, per nostram vocacionem coram nobis, prelatisque et baronibus regni comparentibus, discretus vir magister Paulus, canonicus et cantor ecclesie Zagrabiensis, legittimi procuratorii fungens officio, pro ipso fratre Honoldo abbate exurgendo predictum balneum litigiosum ad dictam ecclesiam beate virginis de iure pertinere allegans, ibidem quasdam litteras

honorabilis capituli dicte ecclesie Zagrabiensis patentes, antiquo sigillo eiusdem consignatas, anno domini millesimo ducentesimo nonagesimo primo confectas, nostro iudiciario examini presentavit, continentes, quod cum olim inter magistrum Petrum canonicum prefate ecclesie Zagrabiensis ab una, abbatemque de insula sancti Jacobi et eius fratres parte ex altera in presencia venerabilis patris domini Johannis condam prememorate ecclesie Zagrabiensis episcopi, super facto fundi seu loci cuiusdem(!) balnei in rivo Grech, subtus curiam ipsius magistri Petri existentis, per ipsum magistrum Petrum ad dictam curiam suam canonicalem spectare, per prefatos vero abbatem et eius fratres in terra dicte ecclesie beate virginis existere et ex eo ad ipsam ecclesiam virginis gloriose de iure pertinere debere contrariose allegati, litis materia mota, diuciusque ventilata existitisset, ipseque dominus Johannes] episcopus partibus super premissis coram ipso diversimode disceptantibus post longinqui temporis spacium ipsam causam dominis de capitulo suo Zagrabiensi in sua persona de iuris equitate diffiniendam commisisset. Iidem tandem domini de capitulo Zagrabiensi pro scienda premissorum veritate, missis de collegii eorum medio quinque personis idoneis, ipsum fundum balnei per conscienciosam inquisicionem eorundem consociorum suorum ad hoc elective transmissorum, ad dictam ecclesiam beate virginis de Zagrabia et non ad curiam ipsius magistri Petri canonicalem pertinere debere reperissent; sicque iidem domini de capitulo Zagrabiensi ipsum fundum balnei comperta huiusmodi cause veritate in ipsius domini episcopi persona et eius episcopali auctoritate ipsi magistro Petro racione ulterioris acquisicionis eiusdem, silentio perpetuo imposito, prefate ecclesie beate virginis cum omni plenitudine sui iuris adiudicantes perpetua stabilitate reliquissent possidendum. In quorum contrarium prenominatus Gerynus civis Grecensis ex adverso exurgendo predictum balneum ad dominam consortem suam, filiam videlicet Maphye condam civis dicte civitatis Grecensis iure successorio perennali, eo quod per patrem dicte domine uxoris sue prenotatum et eius predecessores ipsum balneum ab eadem ecclesia beate virginis more prediali pro annuali censu et iusto debito conservabatur, contrariose spectare, universaque hedificia et opera lignea eiusdem quelibet, excepta sola una stuba parva, que per predecessores dicti domini abbatis in eodem balneo reperta fuisse dicebatur, per patrem dicte domine uxoris sue antedictum et eius predecessores in ipso balneo constructa fuisse referens, licet quam plures litteras dicte civitatis Grecensis et alias super vendicione et empcione dicti balnei per unum civem eiusdem civitatis ad alium more semper prediali et censu annuali ipsi ecclesie beate virginis observando facta confectas, nobis demonstraverit. Tamen quia idem Gerynus

civis Grecensis litteras convencionales super ipsius balnei feudaria conservacione confectas ad nostram iudiciariam requisicionem minime poterat exhibere, nec alias litteras expeditorias super feudaria solucione premissa emanatas exhibebat, nec in futurum per nos requisitus exhibere assumpmebat, ex eoque et aliis de causis, eo quod eciam nondum per aliquem ecclesiarum rectorem bona seu possessiones ecclesie cuipiam de iuris equitate sub aliquo feudario censu perpetuari posse dinoscuntur, ipse fundus seu locus balnei litigiosi, exceptis suis hedificiis et operibus ligneis universis, que iuri prefate domine uxoris dicti Geryni preter ipsam solam stubam parvam, propter raciones premissas competere debere recensentes, ipsi domino abbati et eius ecclesie prenominate, nobis, prelatisque et baronibus regni nobiscum tribunal iudiciale consedentibus de equitatis rigore pertinere debere videbatur; ideo cum venerabilibus in Christo patribus dominis Nicolao archielecto Colocensi cancellario dicti domini nostri regis, Stephano electo predicte ecclesie Zagrabiensis, confirmatis, et Ladizlao preposito Chasmensi, comite capelle regie, magnificoque viro Nicolao filio Stephani condam bano et magistro Nicolao filio Lochk comite comitatus Zemliniensis, aliisque quamplurimis proceribus et dicti regni Sclauonie nobilibus nobiscum in iudicio considentibus et de eorum iuridico consilio predictum fundum seu locum balnei litigiosi ipsi fratri Honoldo abbati et perconsequens ecclesie sue prenominate cum omni plenitudine sui iuris iuxta vicariatus nostri officium perpetua stabilitate pacifice possidere adiudicamus presencium patrocinio mediante, committentes, ut idem Gerynus universa hedificia et opera dicti balnei lignea universa usque octavas Epiphanie domini nunc proxime venturas, si cum eodem domino abbate super facto hedificiorum predictorum medio tempore per proborum hominum pacificam reformacionem nequiverit concordare, predicta sola stuba parva inibi relicta, alias quocumque voluerit ex nostra presenti commissione et auctoritate deferendi habeat facultatem. In cuius rei memoriam stabilitatemque perpetuam presentes concessimus litteras nostras privilegiales pendentis sigilli nostri authentici munimine roboratas duximus concedendas. Datum Zagrabie, duodecimo die termini prenotati, anno domini millesimo trecentesimo septuagesimo sexto.

Iz prijepisa XVI. vijeka, u kojem je godina pogrešno naznačena 1376. Tkalčić Mon. civ. Zagrab. I. 455.—457.

284.

1356, 17. decembra. U Skradinu.

Celsi mletački kapetan odredjuje, da se u Skradinu vrate svima nepravedno uzeti posjedi.

In Christi nomine amen. Anno a natiuitate eiusdem 1356., indictione 9., die 17. mensis decembris, in Scardona, in domo ser Stephani Conchii de Scardona, presentibus ser Vafro Andichoni de Venetiis et habitatore et mercatore in Scardona, Paulo Bono de Venetiis et aliis multis testibus. Egregius et sapiens vir dominus Laurentius Celsi honorabilis et generalis capitaneus in Dalmatia et comes Scardone pro dominatione Venetiarum volens tanquam iustitie debitor omnes et singulos ciues ciuitatis Scardone, et etiam quoscumque alios bonis et iuribus suis iacentibus in ciuitate ipsa et eius districtus spoliatos retroactis temporibus ad ipsa earum bona, possessiones et iura reduci et reintegrari, et vnusquisque quod suum est habeat, et ipsa ciuitas reformetur et ciuium gaudeat reversione suorum, elegit et assumpsit ser Stephanum Concium de Scardona ex suo officio in suum nuncium specialem, et specialiter ad inducendum et ponendum omnes et singulas personas, que comparebunt in tenutam et corporalem possessionem bonorum omnium, ac rerum earum et cuiuslibet ipsarum iacentium in ciuitate Scardone et eius districtu, que quolibet iure et ex quacumque causa ad eos, vel ipsorum aliquam spectarent et pertinerent, de quibus essent seu fuissent indebite spoliati, vel spoliate temporibus retroactis, vel ad eos, seu alterum earum deuolutas et deuoluta essent aliquo iure vel causa, et de facto per alios occupatas et occupata; saluo semper iure alterius cuiuscumque persone, et ad referendum fideliter quidquid in premissis duxerit faciendum dictus ser Stephanus dicto domino capitanio(!). Qui ser Stephanus illico constitutus in presentia dicti domini capitanei delato sibi sacramento per Lanzelottum notarium infrascriptum, de mandato domini capitanei corporaliter iurauit ad sancta dei euangelia tactis scripturis, dictum officium bene et legaliter facere, et referre quidquid in premissis duxerit faciendum de mandato domini capitanei supradicti iuxta formam assumptionis ipsius.

Lucius Memorie di Trau p. 249.

285.

1356.

Bilješka.

Ludovico etc. Comes Diminoy de Churvach, familiaris comitis Joannis filii quondam comitis Neliptii, eius nomine exibuit privilegium regis Andree de terra in Cetina. Confirmatum eidem comiti Joanni.

Iz arkiva splјet. kaptola.
Lucius Note chronologiche. Bullettino 1882. p. 55.

286.

1356. U Zagrebu.

Margareta herceginja daje remetskim Pavlinima privilegij na posjed Pristavštinu.

Margareta dei gracia tocius Sclauonie, Croacie et Dalmacie ducissa omnibus Christi fidelibus tam presentibus quam futuris presencium noticiam habituris salutem in omnium salvatore. Justis petencium desideriis facilem prebere consensum ius invitat, equitas persvadet et ducalis excellencia exortatur. Proinde ad universorum noticiam harum serie volumus pervenire, quod religiosi viri fratres Heremite ecclesie beate virginis de promontorio Zagrabiensi ad nostre serenitatis accedentes presenciam, exhibuerunt nobis quasdam litteras clausas capituli Zagrabiensis ecclesie super statucione possessionis Priztawchyna vocate confectas, precantes nostram humillime maiestatem, ut easdem acceptare, nostrisque litteris privilegialibus dignaremur confirmare. Cuius quidem tenor talis est: *(Slijedi listina od 15. januara 1356.).* Nos itaque iustis et legitimis supplicacionibus dictorum fratrum Heremitarum favorabiliter inclinati, dictas litteras ipsius capituli Zagrabiensis ecclesie nobis porrectas super statucione dicte possessionis Pryztawschyna nuncupate emanatas acceptamus, approbamus, ratificamus et testimonio presencium litterarum nostrarum privilegialium perpetuo valituras confirmamus, totum tenorem eiusdem de verbo ad verbum presentibus inseri faciendo. In cuius rei memoriam perpetuamque firmitatem presentes concessimus litteras nostras privilegiales, pendentis et autentici sigilli nostri munimine consignatas. Datum Zagrabie, per manus discreti viri, domini Petri

prepositi Castri ferrei, aule nostre cancellarii, anno eiusdem MCCCL. sexto predicto.

Original u kr. zem. arkivu u Zagrebu: Doc. med. aevi. Stara sign. Acta convent. Remetensis fasc. I. no. 10., crvena vrvca stoji, a pečat otpao.
Kukuljević Arkiv za pov. jugosl. III. 86.
Tkalčić Mon. civ. Zagrab. I. 210.—211.

287.

1356.—1367.

Stjepan Uroš car srpski i grčki daje slobodu trgovanja Dubrovčanima u svojoj zemlji.

✝ Царьство ми сꙋродникомь властеломь дꙋбровьчкимь кнезꙋ и всои ѡпкинѣ. Знатє ви, како ѥсть даль родитель царьства ми, господинь свето почивши царь матери царьства ми, госпоги царици, трьгове зетьске, и пакн ѥсть сьда дало царьство ми трьгь призрѣньски црькви господина цара архангелꙋ, да тамо ви ѥсть писало царьство ми книгꙋ свободнꙋ вамь и дрꙋзѣмь градокомь, да гредете свободно безь всаке забаве ꙋ землю царьства ми, а никто ништо да ви нє забави или ви що ꙋзмє ꙋ земли царьства ми; кто ли ви що ꙋз́мє, да ви плати царьство ми; акѥ ли що ꙋсхокѥ ꙋзєти мати царьства ми, госпогѩ царица, ѡдь вашєга трьга а или царьство ми, ништо безь кꙋпа да ви нє ꙋзмємо, тькмо да кꙋпимо. А за Жарка що ви ѥсть ꙋзєль, нѣ знало царьство ми, ни ми стє казали; да пошлѣте ми добрє люди, да позовꙋ Жарка прѣдь царьство ми, да ви га да царьство ми, да ви плати всє само сєдмо; а тамо смь послаль вдастелинчикѩ царьства ми Влькшꙋ ꙋ свети Срьгь, да стои, и да ви чꙋва и клюдє ѡдь всаке забаве и ѡть Жарка и ѡть всєга; и ш нимь да стє позвали Жарка прѣдь царьство ми.

Мѣсєць гѥнарь.

Na hrptu:

Сꙋродникомь царьства ми кнезꙋ и властєлом дꙋбровьчкимь и всои опкинѣ.

Miklosich Mon. Serb. p. 175.

288.

1356.—1367.

Vojislav knez piše Dubrovčanima, da su njihovi poslanici svršili svoj posao pred carem, a da im je knez prodao trgovinu solsku.

† Ѡдь кнеза Воислава моимь дразѣм приꙗтелемь, владȣщемȣ и властелемь и сȣдиꙗмь и вѣкникомь и всои ѡпкинѣ дȣбровьчкимь. Да знате, како доге ѡдь вась Никола Сорькочевикь и Живе Гȣндȣликь, поклисарие и властеле ваши, и за що ихь сте послали, всȣ работȣ сьврьшише з господиномь царемь и сь мномь кнезомь, и кле се господинь царь и ꙗ и властеле господина цара, како да сȣ приꙗтелие Дȣбровникю, и коꙗ се сȣ зла чинила дослеи мегю нами, да се тои не помене, и дахь ꙗ внезь вѣрȣ и клетвȣ всакомȣ ѡдь вась ѡще боле, него како сьмь и прѣи биль с вами; и такои ми сьда не би нарȣчно, да тамо кȣ послати мое властеличике, да ми се закльнете, каьо се сьмь ꙗ вамь заклель и записаль. И за кȣмирькь сольски продах га вашимь поклисаромь за годище за ·Ѳ· сьть перьперь. А почина годище на ·КЕ· дьнь мѣсеца авьгȣста, старимь закономь, како смо и прьво имали. И да знате, ѡтиде ми печать напрѣдь, да ꙗ кȣ ȣдати мою печать.

Na hrptu:

. . . емь сȣдиꙗмь и вѣкникомь и всои (оп)кинѣ дȣбровачкои.

Miklosich Mon. Serb. p. 174.—175.

289.

1357, 3. januara. U Trogiru.

Kaptol trogirski apeluje na papu zbog izopćenja, što ga je na njih bacio Roleto, poslanik papinskoga poslanika Ugolina kardinala, vodjen srčbom.

In Christi nomine amen. Anno natiuitatis eiusdem millesimo trecentesimo quinquagesimo septimo, indictione X., regnante domino

Lodouico serenissimo rege Ungarie et excelso et magnifico domino domino Johanne Delphino dei gratia inclito Venetiarum duce, temporibus quidem venerabilis patris domini Bartholomei dei gratia episcopi, et egregii et prudentis viri domini Marci Bembo honorabilis comitis ciuitatis Tragurii, suorum iudicum, nobilium virorum dominorum Josephi Stephani, Marci Georgii Nicole, Johannis Azellini et Danielis Baronis, die tertio mensis ianuarii. Constituti coram reuerendo patre domino fratre Dominico dei gratia abbate monasterii sancti Johannis Baptiste tanquam coram autentica et ydonea persona, reuerendi viri domini Nicolaus Donati primicerius Traguriensis, canonici et capitulum dicte ecclesie Traguriensis, presente Rolleto quondam Budetti clerico Lausanensis dyocesis, asserente se esse subdelegatum et nuncium venerabilis patris domini Vgolini dei et apostolice sedis gratia archiepiscopi Spalatensis ac iudicem delegatum reuerendissimi in Christo patris et domini domini Egidii miseratione diuina episcopi Sabinensis, apostolice sedis legati, prefati domini Nicolaus primicerius, canonici et capitulum dixerunt et proposuerunt, quod, cum heri, que fuit secunda dies mensis instantis idem Rolletus venisset Tragurium et denunciare vellet capitulum et canonicos Tragurii esse excommunicatos et ecclesiam esse suppositam ecclesiastico interdicto petens etiam dominum Bartholomeum episcopum Tragurii denunciari excommunicatum in missarum solempniis pulsatis campanis et candelis accensis et demum extinctis; et dicti domini primicerius, canonici et capitulum fidem fecerunt dicto Rolletto per publicum instrumentum, qualiter soluerant procurationes debitas dicto domino legato, predicto domino Bartholomeo episcopo secundum mandata dicti domini legati; ex quo idem Rollettus habuit canonicos et capitulum non incidisse in penas processuum et ecclesiam Traguriensem non esse suppositam ecclesiastico interdicto, de quibus omnibus apparet per publicum instrumentum. Postquam idem Rollettus non contentus de uno ducato auri pro die quaque, qua Tragurii steterat pro suis moderatis expensis, scripturis et aliis secundum formam litterarum dicti domini archiepiscopi, cum non steterat nisi duobus diebus, ex quo habere debebat ducatos duos, quos duos ducatos soluere ei volebat dominus dompnus Tomasius quondam Matiche procurator dicti domini Bartholomei episcopi, cum capitulum et canonici nihil de hoc habebant dare eo, quod processus non extendebatur ad ipsos, petebat a dictis canonicis et capitulo ducatos sex auri. Et quia ipsi canonici eo, quod non tenebantur soluere, recusauerunt ipsos sex ducatos, non attenta iustitia., set furore et ira motus ex erupto denunciauit Traguriensem ecclesiam esse suppositam ecclesiastico interdicto, statim intrando galeam nec volendo sui copiam exhibere, ne presens appellatio interponeretur, set

oportuit ipsos dominos primicerium et canonicos ire ad galeam. Idcirco predicti domini Nicolaus primicerius, canonici et capitulum de predictis sentientes se grauatos et timentes in posterum forcius aggrauari a predicta denunciacione et ab aliis grauaminibus, que ex predictis et altero predictorum colligi possunt et eis [euenire, ad sanctissimum in Christo patrem et dominum nostrum dominum Innocentium papam VI. et eius sanctam sedem appellant et apostolos petunt et iterum petunt et iterum cum instantia et instantissime ipsos sibi dari petunt submittentes se et iura sua iurisdictioni, protectioni et defensioni dicti domini nostri pape et eius sancte sedis protestantes, quod hac eorum appellatione pendente nihil contra eos debeat innouari. Actum super pontem Bue Tragurii, presentibus discretis viris presbitero Petro quondam Dominici et Augustino quondam Nicole de Tragurio et aliis testibus ad predicta vocatis specialiter et rogatis.

(Signum not.)

Ego Johannes filius quondam domini Blanci de Bononia publicus et imperiali auctoritate notarius et communis Tragurii iuratus premissis omnibus et singulis interfui et ea rogatus scribere scripsi et in hanc publicam formam redegi signoque meo et nomine roboraui.

Farlati Illyr. sacr. VI. 384.
Pavlović Mem. di cose Dalm. p. 191. no. 70.

290.

1357. 28. januara. U Skradinu.

Ratko Boršin preuzima imanja oca svoga.

In Christi nomine amen. Anno a natiuitate eiusdem 1358.,[1] indictione X., die 28. mensis ianuarii, in castro Scardone in sala palatii ipsius castri, presentibus Gregorio filio ser Bogdani de Sibenico, ser Bartholomeo Nouello de Venetiis socio dicti domini capitanei et aliis multis testibus. Stephanus Concius nuncius suprascriptus retulit dicto domino capitaneo et mihi Lancellotto notario infrascripto se die 23. mensis decembris nuper preteriti dixisse, exposuisse ex comissione et mandato dicti domini capitanei Ratium filium Borse quondam Stoyani de Scardona habitatorem None nomine dicti eius patris in tenutam et corporalem possessionem bonorum omnium infrascriptorum, vt de bonis

[1] Indikcija X. odgovara godini 1357.; biti će pogreška u godini, pogledom na izreku u tekstu, gdje se veli za 23. decembris 1356. »nuper preteriti.«

spectantibus et pertinentibus ad dictum ser Borsam. In primis (sequuntur domus et terre nominatim).

Ego Laurentius Celsi capitaneus manu mea subscripsi.

Ego Lanzalottus quondam Petrorini de Ferraria puplicus notarius et nunc notarius et officialis domini capitanei et comitis predicti predictis omnibus et singulis interfui et de mandato dicti domini comitis et capitanei scripsi et publicaui rogatus solitoque signo meo signaui.

Lucius Memorie di Trau. p. 249.—250.

291.

1357, 18. februara.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski potvrdjuje povelju svoga oca danu g. 1337. rodu Oslovu.

Nos Ludovicus dei gratia Hungariae, Dalmatiae, Croatiae, Ramae, Serviae, Gallitiae, Lodomeriae, Cumaniae, Bulgariaeque rex, princeps Sallernitanus et Honoris ac montis sancti Angeli dominus omnibus Christi fidelibus praesens scriptum inspecturis et praesentium notitiam habituris, salutem in salutis largitore. Regum celsitudo requirit et sublimium convenit dignitati, ut intuitus sui oculos tanto iucundius in suos fideles iniciat, quanto ipsa fidelitas, per quam regum, regnorumque omnium potentia roboratur caeteris virtutibus polliticis est merito praeferenda et amplioribus praemiis attollenda. Proinde ad universorum notitiam harum serie volumus pervenire, quod accedentes in nostrae serenitatis praesentiam venerabilis in Christo pater dominus Stephanus electus, confirmatus ecclesiae Zagrabiensis, magistri Johannes, et Benedictus filii Laurentii filii Emerici de genere Ossl, dilecti fideles nostri, exhibuerunt nobis quasdam litteras patentes, olim serenissimi principis, domini Caroli regis Hungariae, patris nostri charissimi bonae memoriae, sub tertio et ultimo sigillo eiusdem in facto villae sanctae Crucis de Reeche in comitatu Saladiensi existentis confectas, tenoris infrascripti, supplicantes nostro culmini prece subiectiva, ut easdem acceptare, approbare, ratificare ac nostro pro eisdem et eorum posteris dignaremur privilegio confirmare. Quarum tenor talis est: *(Slijedi listina kralja Karla od god. 1337.).* Nos siquidem considerantes grata servitia et obsequia, ac fidelitates, quibus primum dictus magister Laurentius filius Emerici, pater eorum, tempore praedicti patris nostri, domini regis Caroli, coram oculis suae maiestatis multipliciter effulsit, qui etiam in

eisdem servitiis in terra Transalpina contra Bozorad waivodam Olacorum viriliter dimicando pro regia corona proprii sangvinis sui effusione maditatus extitit interemptus, ut certis indiciis et relatibus fidelium baronum nostrorum nobis referentium scimus; nec non eorundem electi et suorum fratrum, quibus ipsi inter alios fideles nostros specialius claruere, et res ac personas eorumdem dubiis fortunae casibus pro nobis intrepide exponendo, studuerunt conplacere nostrae regiae maiestati. Ex quibus quidem eorum fidelitatibus et servitiis quaedam specialia, velut pauca de pluribus, ne memoriam effugiant posterorum, praesentibus iussimus annotanda. Quod cum nos acerbam condam domini Andreae, Jerusalem et Siciliae regis, germani et uterini nostri fratris mortem ulcisci et vindicare volentes, ad partes ultramarinas accessissemus, dictus electus, tunc in minori constitutus officio, nobiscum in suis propriis proficiscens stipitibus(!), ab hinc in amplioribus nostris legationibus et negotiis, occasione scilicet accelerationis cororationis eiusdem domini Andreae regis, nostri fratris, nec non etiam tempore gverrae habitae cum rege Rasciae, in curiam supremi pontificis ex nostro iussu est profectus; qui iuxta probitatem et laudabilem suam industriam, negotia nostra sibi commissa et confisa, procuravit et exercuit iuxta decentiam nostrae maiestatis. Caeterum dum secundario ad easdem partes ultramarinas pro exquirendis nostris aemulis, et pro ampliori vindicta mortis eiusdem fratris nostri suprimenda accederemus, dictus electus et magister Johanes frater suus nobiscum profecti, gratos inibi nobis et placibiles exhibuerunt famulatus. Praesens etiam dictus magister Joannes ante civitatem nostram Jadra vocatam, quam Veneti, inimici nostri et aemuli detinent occupatam, grande vulnus in suo corpore sustulit ad scitum nostrae maiestatis. Quanta insuper fidelitatis insignia, quantaque probitatis opera et servitia fidelia supradicti electus, magister Johannes et Benedictus fratres sui exhibere nobis semper studuerunt et conati extiterunt, nequeunt praesentibus seriatim enarrari. Pro tot igitur et tantis servitiorum eorundem praeclarissimis meritis, p[rae]tactas literas patentes iam dicti patris nostri in facto supradictae villae sanctae Crucis de Reech confectas, omni prorsus suspicione destitutas, ut diligenti examinatione exinde habita conperimus, tenore earumdem toto de verbo ad verbum praesentibus inserto acceptamus, approbamus et ratificamus, ac easdem cum praefata villa et possessione in tenoribus earundem expressa, ex certa scientia de plenitudine nostrae regiae potestatis eisdem et eorum posteris, haeredibus et successoribus universis ex se legitime descendentibus, confirmamus praesentis privilegii nostri patrocinio mediante; salvis iuribus alienis. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam praesentes eisdem concessimus litteras nostras privilegiales,

pendentis et authentici sigilli nostri munimine roboratas. Datum per manus venerabilis in Christo patris, domini Nicolai archiepiscopi ecclesiae Colocensis, aulae nostrae cancellarii, dilecti et fidelis nostri, anno domini 1357., quindecimo kalendis mensis februarii, regni autem nostri anno sedecimo. Venerabilibus in Christo patribus, domino Nicolao Strigoniensi, locique eiusdem comite perpetuo, Vgolino Spalatensi, archiepiscopis, Nicolao Agriensi, Demetrio Varadiensi, Nicolao Quinqueecclesiensi, Johanne Vesprimiensi, eodem Stephano electo, confirmato Zagrabiensi, Colomano Jauriensi, Thoma Csanadiensi, Michaele Vaciensi, Petro Bosnensi, Transilvana sede vacante, fratribus Thoma Syrmiensi, Stephano Nitriensi et Blasio Tininiensi, ecclesiarum episcopis, ecclesias dei feliciter gubernantibus, magnificis viris Nicolao Konth palatino, iudice Cumanorum, Chikow magistro thawarnicorum nostrorum, Andrea waivoda Transilvano, comite de Zonuk, comite Nicolao iudice curiae nostrae, Nicolao bano de Machov, Leustachio banatum totius Sclavoniae tenente, comite Simigiensi Albensi et Tolnensi, Leukus dapiferorum et pincernarum, Dionisio agazonum, Thoma ianitorum nostrorum magistris et Simone comite Posoniensi, aliisque quam pluribus regni nostri comitatus tenentibus et honores.

Po originalnoj potvrdi kralja Ljudevita od 4. februara 1364. u zbirci Kaprinai Tom. IV. p. 1. i dalje.
U kr. sveučil. biblioteci u Budimpešti.
Fejér Cod. dipl. Hung. Tom. IX. vol. 2. p. 586.—589.

292.

1357, 23. februara. U Čazmi.

Kaptol čazmanski zamjenjuje svoj vinograd u goricama garešničkim za drugi Matije sina Stančeva.

Capitulum Chasmensis ecclesie vniuersis Christi fidelibus presens scriptum inspecturis salutem in omnium saluatore. Ad vniuersorum noticiam harum serie wlmus (!) peruenire, quod cum quedam vinea nostre communitatis in montibus castri de Gresencha per quosdam vicinos et inimicos sancte matris ecclesie sepe sepius suis fructibus seu palis ac aliis vtilitatibus deuastabatur nec non custodia eiusdem propter terram longintam fieri poterat per nostrates et ex eo labores nostrorum iobagionum in nichilum redundabant, ymmo pocius plures angustie et tribulaciones nostro honori pro eo generabantur seu eueniebant, ideo

uolentes huiusmodi morbo pestifero sanioris ingenio nostri cordis in[1] armiolo concepto obuiare, pro comodo nostri status meliori ipsam vineam nostram antiquatam et pluries ut predicitur deuastatam, confitemur auctoritate presencium in concambium cuiusdam vinee Mathewo filii Stanech iobagionis castri predicti in nostro territorio inter porciones vinearum iobagionum nostrorum Bogdal, Gregorius et Benedictus nominatorum adiacentis, eidem Mathewo et per eum suis heredibus heredumque suorum successoribus dedisse, tradidisse et assignasse irrevocabiliter habendam et iure perpetuo possidendam, habitis insuper quinque marcis integraliter ab eodem denariorum bonorum vyennensium et expenditis per nos pro quibusdam necessitatibus nostre ecclesie prenotate, litteras vero quibus mediantibus predictus Matheuo (!) vineam nobis traditam optinebat ad manus nostras assumpsit assignare, si vero reddere nequiret auctoritate presencium mortuas reliquit et viribus carituras, si unquam per quempiam in lucem proferentur, et nichilominus nos et nostros successores racione prefate vinee inpedire volentibus expedire laboribus suis propriis et expensis, tali obligacione interposita, si expedire ipse et sui successores in premissis non valerent, extunc premissa ordinacio seu concambium eo facto infringetur. Ad hoc eciam idem Matheuo quandam plantulam vinee sue per eundem emptam et plantatam in recompensacionem similiter vinee nostre predicte in nostro territorio existentem, admisit et reliquit sessioni seu fundo curie sue in libera villa nostra situate more aliorum iobagionum nostrorum possidendam et nostro dominio conseruaturam. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam presentes concessimus litteras sigilli nostri sub apensione communitas. Datum feria quinta proxima ante dominicam inuocauit, anno domini M°CCC°L° septimo.

Original gotovo sasvijem poblijedjen na pergameni u kr. ugar. drž. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 34.372. — Stara sign.: Acta monasteri Paul. Lepoglavensis fasc. I. no. 2.

Na listini visi žuta i crvena svilena vlaknata vrva bez pečata.

---

[1] Pisano dva puta.

293.

1357, 5. marta.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski potvrdjuje svoju povelju od 19 oktobra 1355., kojom izuzimlje Ivanovce ispod sudbenosti banske.

Lodouicus dei gracia Hungarie, Dalmacie, Croacie, Rame, Servie, Gallicie, Lodomerie, Comanie, Bulgarieque rex, principes Sallernitanus et Honoris ac montis sancti Angeli dominus, omnibus Christi fidelibus, presentibus et futuris, presencium noticiam habituris, salutem in omnium saluatore. Vt regie munificencie donatiua, maxime sacrosancte matri ecclesie facta et collata perpetue et irrefragabiliter perseuerent, equitati dignum esse dinosscitur et iuri consonum, vt quociens expedit, roboramentis regalibus fulciantur et confirmando renouentur, tanto namque regalis benignitas, uelud aroma preciosum lacius redolendo diffunditur, quanto in diuinarum rerum exercicio sollercior inuenitur. Proinde ad uniuersorum noticiam harum serie volumus peruenire, quod religiosus vir frater Baudunus Cornuti, prior ordinis sancti Johannis Jerosolymitani per totam Hungariam et Sclauoniam, ad nostram accedendo presenciam exhibuit nobis quasdam litteras nostras patentes, super quadam gracia in facto exempcionis a iudicatu banatus regnorum Sclauonie et Croacie, ac aliorum iudicum extraneorum sibi et fratribus sui ordinis per nos facta confectas, tenoris infrascripti, supplicans nostro culmini prece subiectiva, vt easdem litteras nostras patentes acceptare, ratificare et pro eodem ac fratribus sui ordinis antedictis nostro dignaremur priuilegio confirmare. Quarum tenor talis est: *(Slijedi listina kralja Ljudevita od 19. oktobra 1355.).* [N]os itaque, qui ex officio suscepti regiminis militanti matri ecclesie, que nos in Christo regenerari (!), cuius cultu, cuius nutu, cuiusque oracionibus nobis prospera cuncta succedunt, regii fauoris presidio adesse cupientes, propositis peticionibus eiusdem fratris Bauduni Cornuti, cuius familiaritas, quam erga nos gerit, ad id nos laudabiliter incitavit, favorabili pietate exauditis, predictas litteras nostras patentes omni prorsus suspicione carentes, de uerbo ad uerbum presentibes insertas, simul cum gracia expressa in eisdem, quoad omnes sui continencias acceptamus et approbamus, ipsasque ex certa sciencia pro eodem fratre Bauduno, ymo prioratu et fratribus sui ordinis auctoritate regia perpetue confirmamus. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam presentes concessimus litteras nostras priuilegiales dupplicis et autentici sigilli nostri munimine roboratas. Datum per manus venerabilis in Christo patris, domini Nicolai archyepiscopi Colocensis, aule

nostre cancellarii, dilecti et fidelis nostri, anno domini M⁰CCC⁰L⁰ septimo, tercio nonas martii, regni autem nostri anno sedecimo. Venerabilibus in Christo patribus et dominis Nicolao Strigoniensi, locique eiusdem comite perpetuo, et Vgulino Spalatensi, archyepiscopis, Nicolao Agriensi, Demetrio Waradyensi, Transiluana sede vacante, Nicolao Quinqueecclesiensi, Thoma Chanadiensi, Stephano Zagrabiensi, Colomano Jauriensi, Johanne Vesprimiensi, Mychaele Vaciensi, Petro Boznensi, fratribus Stephano Nitriensi, Thoma Syrmiensi episcopis, ecclesias dei feliciter gubernantibus; magnificis viris Nicolao palatino et iudice Comanorum, Andrea woyvoda Transilvano, Cykou magistro tauarnicorum nostrorum, Nicolao iudice curie nostre, Nicolao de Machou, Leusthachyo regni Sclauonie banatum tenente, Leukus dapiferorum et pincernarum, Dyonisio agazonum, Thoma ianitorum nostrorum magistris, ac Symone comite Posonyensi, aliisque quam pluribus regni nostri comitatus tenentibus et honores.

Original na pergameni; u sredini visi na vrvci od crvenih i modrih svilenih niti ostatak velikoga voštanog pečata, lijevo od njega visi vrvca od ružičastih i zelenih niti bez pečata.

S prijeda u desnom donjem rubu formula potvrde pod novim pečatom od 27. decembra 1364.

U kr. ug. drž. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 4553.

Fejér Cod. diplom. Hung. IX. vol. 2 p. 573.—575.

294.

1357, 10. marta. U Mljecima.

U kuriji kardinala Egidija poslanika papinoga, izjavljuje Ivan sin pokojnoga Marija, kanonik i zastupnik čitave dieceze trogirske, da je biskupu Bartolomeju, koji se ne može naći, dano 75 dukata, da isplati dvadesetpetinu poslaniku.

In nomine domini dei eterni. Anno eiusdem natiuitatis millesimo trecentesimo quinquagessimo septimo, indicione decima, die Veneris decimo, mensis marcii, tempore sanctissimi sumi (!) pontificis et domini nostri, domini Inocencii (!) diuina prouidencia papa (!) sexti, in ciuitate Veneciarum in confinio sancti Pantaleonis in via publica, coram ostio domus inter qua (!) dominus episcopus Traguriensis solebat habitare, presentibus ser Georgio condam ser Cibriani Cruscinachic de Sibenico, magistro Johanne Taiaporta condam magistri Vendramini de Veneciis de confinio sancti Thome, Çanino Slomarich de Tragurio, testibus vocatis ad hoc specia-

liter et rogatis et aliis. Ibique discretus vir presbiter Johannes condam Mathei canonicus Traguriensis, sindicus et procurator capituli ecclesie, monasteriorum et cleri eiusdem ciuitatis Tragurii ut patet publico[1] instrumento scripto manu Iohannis filii condam domini Blanci de Bononia publici imperiali auctoritate notarii et communis Traguriensis iurati, millesimo trecentessimo [quinquag]essimo septimo, indicione decima, die primo mensis februarii, a me notario infrascripto [euidenter] visso et lecto, sano, ylleso et integro; dicens et asserens, quod reue[rendus] dominus Bartholomeus dei gracia episcopus Traguriensis accepisset a dicto capitulo ecclesie, monasteriorum et cleri (!) eiusdem ciuitatis Traguriensis ducatos septuaginta quinque auri et certos alios denarios pro expenssis fiendis causa eundi ad curiam reuerendissimi in Christo patris et domini domini Egidii miseracione diuina episcopi Sabiensis, cardinalis, apostolice sedis legati in partibus Ythalie ante terminum in literis predicti cardinalis eis assignatum pro predictis denariis soluendis pro tribus annis iuxta tassacionem venerabilis patris domini Johannis abbatis monasterii sancti Sauini prope Firmum ordinis sancti Benedicti; ut constat publico instrumento obligacionis scripto manu predicti Johannis filii condam domini Blanci de Bononia publici imperiali autoritate notarii et domini comitis cancelarii et communis Tragurii, millesimo trecentessimo quinquagessimo sexto, indicione nona, die vigessimo septimo mensis iulii a me notario infrascripto euidenter visso et lecto, sano, yllesso et integro qualiter dominus episcopus Traguriensis obligatus est pro predicta quantitate pecunie soluenda et pressentanda predicto domino cardinali et legato seu eiusdem thessaurariis et predictum capitulum ecclesie, monasteriorum et cleri Traguriensis indempne conseruare nomine predicte colete (!) inposite ut iam dictum est et prout in dicto instrumento obligacionis ple[nius cont]inetur; modo ad cautelam et conseruacionem omnium [predictorum]. Predictus presbiter Johannes canonicus, sindicus et procurator iam dictus die predicto, pressentibus testibus predictis et me [notario] infrascripto publico spulsauit ad portam domus ubi predictus dominus episcopus Traguriensis habitare solebat in istis diebus proximis elapssis volendo protestacionem infrascriptam eidem domino episcopo Traguriensi interponere et facere, inuenit, quod ipsum dominum episcopum (!) Traguriensem in predicta domo non erat nec in ciuitate Veneciarum, prout publice eidem presbitero Johanne canonico sindico, procuratore iam dicto dictum fuit pro (!) vicinis (!) contrate predicte, presentibus testibus predictis et me notarium infrascriptum (!) et de predictis est publica uox et fama in dicta contrata sancti Pantaleonis

---

[1] Pisano dva puta.

ubi predictus dominus episcopus solebat facere rexidenciam. Quare intencio predicti presbiteri Johannis canonici, sindici et procuratoris iam dicti non est vagabundando retro predicti domini episcopi ire, secundum quod ipse melius et efficaciter de iure potuit protestando publice et vulgariter dixit coram testibus predictis et me notarium infrascriptum(!), quod intencio sua est sindicario et procuratorio nomine quo supra contra ipsum dominum episcopum Traguriensem et eius bona in curia predicti domini legati viriliter de iure procedere et ad curiam predictam accedere et maiorem cautelam et ad firmacionem omnium [predictorum] predictus presbiter Johannes canonicus, sindicus et procurator iamdictus poressit(!) mihi notario infrascripto presentibus testibus preuulgatis, eodem die et loco quanda(!) cedula(!) . . . ina literaliter scripta, cuius tenor talis est: Coram uobis reuerendo in [Christo patre] et domino domino Bartholomeo dei gracia episcopo Traguriensi constitutus presbiter Johannes condam Mathei, canonicus ecclesie prelibate, procurator et sindicus capituli dicte Traguriensis ecclesie exponit, quod, cum per reuerendissimum in Christo patrem et dominum dominum Egidium miseracione diuina episcopum Sabinensem, apostolice sedis legatum in partibus Ythalie ac aliis per suas literas mandatum fuisset uobis domino episcopo et toto clero Traguriensi ad dandum et soluendum vigessimam quintam pro tribus annis sue legacionis ei de iure debita(!) iuxta tassacionem venerabilis patris domini Johannis abbatis monasterii sancti Sauini prope Firmum ordinis sancti Benedicti. Qui archidiaconus cum capitulo, monasteria et totus Traguriensis clerus tamquam obediencie filii uolentes parere mandatis domini legati antedicti, constituerunt et ordinauerunt discretos viros dominos presbiteros Thomam condam Mathihe et Michaelem condam Martini, canonicos Traguriensis capituli, monasteriorum et tocius cleri coletores ad recoligendum dictam vigessimam quintam dictorum trium annorum iuxta mandatum domini legati antedicti. Qui coletores recoligant(!) pecuniam iuxta mandatum eis traditam(!) ad requisicionem et instanciam domini episcopi supradicti petentis, volentis et se offerentis [se] uelle deferre dicto procuratori pecuniam et ipsam tradere domino legato preli[bato uel] suis thesaurariis integre cum effectu deducere infra terminum in literis . . . . assignatum, eidem domino episcopo ducatos septuaginta quinque auri boni . . . . . s et expensas debitas pro portando [et assignando dictas procuraciones . . . . [cardinali predicto aut suis thessaurariis; secundum quod hoc et alia continentur [in] instrumento manu Johannis filii condam domini Blancii de Bononia puplici imperiali autoritate notarii et domini comitis et communis Tragurii iurati cancelarii plenius continetur. Quare dictus procurator et sindicus requirit instanter et instantissime vice et

nomine omnium quorum procurator et sindicus existit, eundem dominum episcopum, qualiter ipse debeat dictam pecunie quantitatem deffere dicto domino legato aut suis thesaurariis prout se puplico instrumento obligauit; alioquem(!) ex tunc, quia ad terminum non portauit ut debuit, protestatur dictus procurator et sindicus nominibus quibus supra contra dictum dominum episcopum dampna, iniuria, incomoda et expensas, que et quas valere facit et extimat florenorum mille boni auri iusti ponderis eis contingentibus et occurentibus occaxione predicta. Quibus quidem omnibus et singullis predictis sic peractis et gestis ut iamdictum est, ad confirmacionem et conseruacionem omnium predictorum et volendo iura sua procuratorio et sindicali nomine quo supra in preuulgata curia predicti domini cardinalis in omnibus et per omnia de iure consequi contra memoratum dominum episcopum Traguriensem, rogauit predictus presbiter Johannes canonicus et sindicus iamdictus me notarium infrascriptum, ut de [pre]dictis omnibus et singulis conficere deberem publicum instrumentum cum cons . . . . not.

(Signum not.)

Ego Johannes filius condam domini Rolandini de Fontana Frigida Paduani districtus, Veneciarum habitator, apostolice sedis et imperiali autoritate iudex ordinarius et notarius omnibus predictis interfui et rogatus scribere hanc cartam scripsi et signaui.

Original na pergam. u arkivu kaptola u Trogiru. no. 71.
Listina je na lijevoj strani krnja.

295.

1357, 14. marta. U Višegradu.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski obećaje sinovima Pavla Horvatina potvrdu svih posjeda, kako se u vjernosti njemu povrate.

Lodouicus dei gratia rex Hungarie fidelibus suis Gregorio et Ladizlao filiis Pauli filii Horuatini, ac Gregorio filio Stepanch nobilibus de Greben et de Dlamuch salutem et gratiam. Quia certa relacione percepimus, vos habere propositum ad nos convertendi, ideo promittimus vobis, vt si dictum propositum vestrum effectui curabitis mancipare, et ad fidelitatem nobis et sacre regni corone, ac regine consorti nostre karissime exhibendam conuersi fueritis, tunc omnia castra et possessiones vestras hereditarias et titulo iuris hereditarii ad vos pertinentes, vobis confirmabimus irreuocabiliter possidendas, et in vestris conserua-

bimus libertatibus consuetis a potestate et iurisdictione bani Boznensis vos in perpetuum eximendo, et sub speciali nostra regia proteccione protegendo et conseruando. Datum in Wyssegrad, feria tercia proxima post festum beati Gregorii pape, anno domini millesimo CCC quinquagesimo septimo.

Wenzel Acta extera II. p. 487. — Po originalu u komorskom ugarskom arkivu.

296.

1357, 25. marta. U Zagrebu.

Kaptol zagrebački prepisuje listinu kralja Ljudevita od 12. juna 1356. na molbu plemića od plemena Bročina.

Nos capitulum Zagrabiensis ecclesie significamus tenore presencium quibus expedit vniuersis, quod anno domini millesimo CCC° quinquagesimo septimo, die sabbati proximo ante dominicam iudica, Jarozlow filius Thome, Petk filius Goizlay, Nicolaus filius Iwsa et Bank filius Thomse, nobiles de generacione Brochyna in suis et tocius generacionis de eadem Brochyna personis ad nostram personaliter accedentes presenciam exhibuerunt nobis quoddam priuilegium excellentissimi principis domini Lodouici dei gracia illustris regis Hungarie, domini nostri, sigillo eiusdem dupplici et autentico consignatum tenoris infrascripti, petentes nos cum instancia, vt tenorem ipsius priuilegii de verbo ad verbum transscribi et nostri sigilli apposicione faceremus consignari. Quorum nos peticionibus annuentes tenorem dicti priuilegii de uerbo ad uerbum transscribi fecimus et sigillo nostro pendenti communiri. Cuius tenor talis est: *(Slijedi listina kralja Ljudevita od 12. juna 1356.).*

Original na perg. u kr. ugar. drž. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 431. — Stara signatura: N. R. A. fasc. 1531. no. 18.

Na listini visi svilena vrvca svjetlo žute boje; pečat otpao.

297.

1357, 28. marta. U Čazmi.

Pred kaptolom čazmanskim izmiruju se Pavao sin Jakobov i Nikola sin Stjepanov.

Nos capitulum Chasmensis ecclesie memorie commendantes significamus quibus expedit vniuersis presencium per tenorem, quod Paulus filius Jacobi tam pro se quam pro Johanne et Michaele filiis suis a parte vna, ab altera autem Nicolaus filius Stephani proximus eiusdem Pauli coram nobis constituti, iidem super omnibus causis, dampnis, nocumentis et iniuriis ac factis possessionariis vsque ad hec tempora quoquo modo inter ipsos commissis et illatis, pro quibus contra se ordine iudiciario mouebantur vel mouere in futurum sperabant questionem, retulerunt se ad perpetue pacis et concordie vnionem, que vinculum exstat caritatis deuenisse et coram nobis deuenerunt, alter alteri plenam et omnimodam satisfaccionem, quia super premissis omnibus contenti sunt impendendo, liti, accioni et questioni, que eis vel eorum heredes(!) racione omnium premissorum competerent vel conpetere possent in futurum, renunciando, ad hoc eciam extitit assumptum et ordinatum inter ipsos, quod si quis vel si qui deinceps contra ipsos in causis uel aliorum quibuslibet articulis insurgerent in iudicio vel extra iudicium, part(!) partem rebus et personis contra quoslibet tenebitur adiuuare toto posse et sine fraude, si vero aliquis ex eisdem modo premisso adiuuare et defensare iusticia mediante non adiuuaret, extunc ipsa pars rebellis seu contumax parti premissa observanti pro pena decem marcas soluere tenebitur eo facto ante inchoacionem cause, litis vel ingressum, si hoc probare poterit testimonio euidenti. Datum feria tercia proxima post dominicam iudica anno domini millesimo CCC° L° septimo.

Iz originalnog prijepisa bana Petra Zudora od g. 1376. — Potonji prijepis u arkivu jugoslavenske akademije u Zagrebu: Diplomata a. 1322.

298.

1357, 29. marta. U Čazmi.

Pred kaptolom čazmanskim izjavljuju Pavao sin Jakobov i Nikola sin Stjepanov, da su podijelili medjusobno pred svojim bratstvom imanje Cirkvenu, koja ih je zapala smrću Stjepana sina Bartolomejeva.

Nos capitulum Chasmensis ecclesie memorie commendantes significamus quibus expedit vniuersis presencium per tenorem, quod Paulus filius Jacobi et Nicolaus filius Stephani ad nostram personaliter accedentes presenciam proposuerunt ministerio viue vocis, quod propter bonum facis et tranquilam perseuerenciam(!) eiusdem, vt ipsi et eorum heredes in eadem perpetuo conquiescant et perseuerent nec non omnis rancor et odium de medio ipsorum radicitus exstirpetur, quandam possessionem ipsorum circa fluuium Chirkuena habitam seu existentem ad ipsos racione proximitatis et affinitatis per mortem Stephani filii Bartholomei eorundem nepotis eorundem(!) iusto titulo deuolutam, retulerunt se coram generacione ipsorum iustam, veram et quoequalem diuisionem inter ipsos fecisse, quam inuiobiliter et inconcusse sub metis infrascriptis voluerunt et assumpserunt inter se taliter obseruare, quod medietas prelibate possessionis a parte inferiori, videlicet versus meridionalem existentis cum omnibus et pertinenciis vniuersis ad ipsam medietatem spectantibus vniuersis cessit in ius et proprietatem Pauli memorati et eius heredum perpetuo et pacifice possidenda et habenda, alia vero parte a parte superiori seu australi adiacenti similiter cum omnibus vtilitatibus ad ipsam spectantibus prefato Nicolao modo quo supra in filios filiorum e conuerso remanente, siluas vero pro igne mactandas eis et ad ipsas pertinentibus in predictis porcionibus ipsorum existentes in vsum communem temporibus oportunis recipiendas reliquerunt, saluo et excepto nemore circa domos et curias ipsorum existenti; mete vero que separant et diuidunt predictas possessionarias porciones ipsorum vtpote nobis in scriptis demonstrarunt hoc ordine distinguntur: Prima meta incipit a parte occidentali in arbore nyr cruce signata, de inde procedit versus partem orientalem et peruenit ad arborem pomi ialsika dictam, inde tendit directe per terram arabilem et venit ad arborem piri siluestris sitam circa quendam riuulum ab hinc vadit ad arborem kerkus et deinde per vnam viam eundo cadit in fluuium Chirkuena(!), inde exit de eodem et vadit per eandem viam ad villam eorundem versus partem

orientem ad arborem harast cruce signatam, inde iterum ad arborem harast dupplicatam, de inde ad arborem gertyan circa viam et per ipsam viam vadit ad arborem harast, ab hinc eundo cadit in viam, que via tendit versus Ryucham ad partem orientalem; fenile vero magnum predicti Stephani modo similiter in duas partes coequales asseruerunt se diuisisse, cuius pars inferior cessit eidem Paulo et pars superior Nicolao prenotato. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam presentes ad instanciam et peticionem parcium concessimus litteras sigilli nostri munimine roboratas. Datum feria quarta proxima post dominicam iudica, anno domini millesimo CCCL⁰ septimo.

Iz originalnog prijepisa bana Petra Zudora od god. 1376. Potonji prijepis u arkivu jugoslav. akademije u Zagrebu: Diplomata a. 1322.

299.

1357, 3. aprila. U Avignonu.

Ivan Maurelli generalni papin auditor, odriješuje Ivana de Ontiaco opata samostane sv. Grisogona u Zadru, od ekskomunikacione svote.

Nos Johannes Maurelli prepositus ecclesie sancte crucis Leodiensis, curie camere domini pape generalis auditor [not]um facimus vniuersis presentes litteras inspecturis, quod nos absoluimus iuxta formam ecclesie consuetam et restituimus participacioni fidelium et sancte matris ecclesie vnitati dominum Johannem de Ontiaco abbatem monasterii sancti Grisogoni Jadrensis id humiliter implorantem ab excommunicacionis summa in eum lata auctoritate curie et quam incurrit, quia fuit in mora soluendi quoddam debitum sexcentorum florenorum auri restancium ad soluendum de quadam maiori summa mille florenorum auri; in quibus ipse dominus Johannes abbas vna cum nonnullis aliis fratribus in hac parte condebitoribus olim se Johanni Baudi, Johanni Varano et Nicolao Daniçi condam ciuibus et mercatoribus Florentinis et cuilibet ipsorum insolidum ex causa legitima obligauit[1] pro eo, quod dictus dominus Johannes abbas de stando et parendo mandatis sancte matris ecclesie et dicte curie ac nostris corporale prestitit ad sancta dei euangelia iuramentum et quia Dardanus Johannis de Florencia tutor et tutorio nomine Martini, Geraldi et Petri filiorum et heredum vniuersalium dicti condam Johannis Baudi creditoris insolidum absolucioni huius suum

[1] Ispravljeno; čini se, da je prije bilo »obligarunt«.

assensum liberalem prebuit pariter et consensum. Quo circa discretis viris Lugdunensi[1], Jadrensi et Auinionensi officialibus ac vniuersis et singulis ecclesiarum rectoribus et cappellanis curatis per easdem ciuitates et ipsarum dioceses constitutis uel ipsorum loca tentibus ad quos presentes littere peruenerint damus tenore presencium districtius in mandatis, quatenus ipsi uel quicumque ipsorum fuerit requisitus per se uel alium seu alios receptis presentibus prefatum dominum Johannem abbatem sic absolutum et restitutum in eorum ecclesiis et alibi ubi prout et quando expediens fuerit publice nuntient uel faciant publice nuntiari. In quorum testimonium presentes litteras fieri fecimus et sigillo proprio dicte curie quo utimur communiri. Datum Auinione, die tertia mensis aprilis, pontificatus domini Innocentii pape VI. anno quinto.

Benedictionem[2].

Na donjem lijevom uglu: VI. [soluit].

Original na pergameni u arkivu jugoslavenske akademije u Zagrebu: Diplomata 1356.

Listina je na mjestu, gdje ima visjeti pečat, krnja.

300.

1357, 4. aprila. U Križevcima.

Pred županom križevačkim ustanovljuju se medje posjeda sv. Jermaja.

Nos magister Paulus magnus comes Crisiensis et castellanus de Minori Kemluk ac iudices nobilium dicti comitatus memorie commendamus per presentes, quod magistro Johanne filio Johannis, Dyonisio et Emerico filiis suis ab vna, item Egidio filio Isaak, Petro et Johanne filiis eiusdem pro se, pro Dyonisio vero sacerdote et Georgio predict· Egidius pater, ac Petrus et Johannes fratres eorum coram nobis constitutis propositum extitit per eosdem ministerio vine vocis et relatum, quod licet inter ipsos in facto metarum possessionis Zenterney vocate contencio quodammodo facta extitisset, tamen conposicione et ordinacione quam plurimorum proborum nobilium virorum interueniente propter pacis tranquilitatem metas dicte possessionis inter se duraturas perpetuo prout inferius patebit, erexissent. Prima meta incipit ab oriente de fluuio Kamechnycha vbi est arbor twl meta terrea circumfusa, abhinc

[1] Ima sprijeda i straga po dvije točke: . .

[2] Pisano drugom rukom.

directe per campum versus occidentem venit ad aliam arborem twl cruce signatam, meta terrea circumfusam, demum ad occidentem transit quandam viam et venit ad duas arbores pomi siluestris et keurus meta terrea circumfusas, sitas iuxta fluuium Chernchec; assumpmentes eciam iidem et obligantes se, quod quandocunque prefatus Dyonisius sacerdos et Georgius temporis in processu in facto metarum dicte possessionis Zenterney aliquam mouerit questionem, tunc prefati Egidius pater et Petrus ac Johannes fratres eorum propriis ipsorum laboribus et expensis eosdem magistrum Johannem et filios suos expedire tenerentur. Datum in Crisio, feria tercia proxima post dominicam ramispalmarum, anno domini M° CCC° L° septimo.

Original na pergameni. U kr. ugar. drž. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 33.343. — Stara signatura: N. R. A. fasc. 446. no. 20.

Na hrptu listine su pritisnuta dva okrugla pečata, jedan veći, drugi manji.

301.

1357, 6. aprila. U Višegradu.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski vraća knezu Petru i bratu mu Lorandu sinovima Punika Grebengradskoga posjed Zamlaku.

Nos Lodouicus dei gracia rex Hungarie memorie commendantes tenore presencium significamus quibus expedit vniuersis, quod magister Petrus filius Panyk aule nostre inuenis, dilectus et fidelis ad nostram accedendo presenciam suisque fidelitatibus et seruiciis pluribilibus(!) nostre maiestati temporibus et locis opportunis exhibitis et inpensis seriatim declaratis, quandam possessionem Zamlacha vocatam in comitatu Varasdiensi existentem asserendo ipsam suam et eciam predecessorum suorum prefuisse et ab ipsis per manus extraneas indebite alienatas extitisse, a nobis reddi et remitti ac per formam noue donacionis nostre sibi, item Lorando fratri suo vterino, eorumque posteris perpetue dari et conferri humiliter postulauerat. Nos igitur pensantes fidelia seruicia eiusdem magistri Petri nobis inpensa, que ipsum multipliciter in cunctis nostris expedicionibus propriis et aduersis et specialiter in partibus transmarinis et eciam ante ciuitatem Trauisii ac in plerisque aliis locis summe sollicitudine animoque fidelitatis feruore cum sui sanguinis effusione exhibuisse scimus et exhibere sentimus de presenti et exhibiturum pro firmo credimus in futurum, racione quorum licet ipse maiora a nobis mereatur, in particulare tamen in recompesacionem seruiciorum

suorum predictam possessionem Zamlacha vocatam cum omnibus suis vtilitatibus et pertinenciis vniuersis sub eisdem metis et terminis quibus hactenus habita extitit et possessa eidem magistro Petro et per eum Lorando fratri suo antedicto, eorumque successoribus et posteritatibus vniuersis de solita regalis munificencie pietate remisimus, restituimus, ipsisque noue donacionis nostre titulo in petpetuam hereditatem dedimus, donauimus et contulimus irreuocabiliter possidendam, tenendam pariter et habendam, saluis iuribus alienis, ita vt tam idem magister Petrus et Lorandus frater suus quam sui successores totaque ipsorum posteritas predictam possessionem ea iuris plenitudine teneant et conseruent qua castrum ipsorum Gerben[1] vocatum ex serie litterarum nostrarum priuilegialium in facto eiusdem castri per nos ipsis concessarum possideant et conseruent, presentes autem priuilegialiter promittimus (!), dum nobis fuerint reportate. Datum in Wyssegrad, feria quinta proxima ante festum Pasche domini, anno eiusdem millesimo CCC^{0}L^{0} septimo.

Iz potvrdnice kralja Ljudevita od 5. marta 1364., kako ju prepisao ban Nikola Zrinski god. 1541. Izvornik posljednjeg na papiru u kr. zem. arkivu u Zagrebu: Docum. medii aevi a. 1357. — Vrlo loš prijepis.

302.

1357, 8. aprila. U Avignonu.

Papa odlučuje glede podjeljenja kanonikata čazmanskoga i zagrebačkoga.

Prepositura Chasmensis Zagrabiensis diocesis cum vacabit per munus consecracionis impendendum Ladizlao electo Wesprimiensi fuit reseruata conferenda Wilhelmo de Czaberii. VI. idus aprilis.

Item canonicatus et prebenda ecclesie Zagrabiensis fuit reseruata et conferenda cum vacabunt ut supra Alexandro Dyonisii. VI. idus aprilis.

Innocent. VI. Beneficiorum collatio an. V. 28. fol. 110 b.

[1] Ima biti Greben

303.

1357, 10. aprila. U Skoplju.

Stjepan Uroš car srpski i grčki daruje Basetu Baričanu i Tripatu Mihu Bukiću otok Mljet sa selima Base i Tripe.

✝ **Иже** ис-прьва сицеваꙗ любьвь божьс(тв)ьнаꙗ и сладость неизреченниѥ слави твоѥѥ и кто довольнь ѥсть изглаголати таковꙋю благодать, иже дароваль ѥси, владико Христе, небесни царꙋ слави, своимь рабомь и православнимь царемь пожившимь благовѣрнѥмь и чистотою прѣшьдьшимь вса лѣта живота своѥго и вьсприѥмшимь вѣнце почьсти ѡдь всемогꙋщаго владики и ѡть рꙋкии ангельске мьчь побѣди, си же вь царь(ствꙋ) . . . . ꙋлꙋчише ѡбѣтованиꙗ божиꙗ, богꙋ же вьсхотѣвшꙋ и сиꙗ вса слꙋчившаꙗ се мнѣ сь милости господа бога спаса моѥго Исꙋ Христа, иже по то(го) изволению дарова мнѣ Стефанꙋ Ꙋрошꙋ, царꙋ срьблемь и грькѡмь, поморию и западнимь, веселю се доушею и тѣломь ѡ божьс(тв)ьнѣмь даровани, иже ми дасть владика Христось вьсприѥти ми вѣньць царъствиꙗ диꙗдимою и прьвоѥ знамениѥ царьскаго чрьтога, иже вса добрѣ ꙋстраꙗющꙋ ми по законꙋ ꙋставленномꙋ всечьстнаго збора иже ѡть прѣжде господиномь и родителемь царьства ми свето почившимь царемь, иниже ꙋстави всакаꙗ правила, тази вса ꙋтврьждаѥть царъство ми, зговорив се сь госпогѡмь и материю царьства ми, благовѣрною царицею кѵра Єленою, и сь господиномь и ѡтьцемь прѣѡсвѣщеньнимь патриархомь кѵрь Савомь и сь всѣми митрополити, игꙋмени и сь всѣми властели веле вьзможними подь рꙋкою царьства ми и сь всѣмь зборѡмь срьбьскимь иже записовати хрисовоуль и милости слоѡва царьска ꙗко иничемꙋже врѣждениꙋ бити, по томꙋжде ѡбразꙋ царьскомꙋ изволи же и царьство ми, и сиѥма таковима достовѣрнима и ꙋгодима и любимима властелинома царьства ми, Басетꙋ Бариничелꙋ Биволичикю и Трипетꙋ Миховикю Бꙋкикю, за них правовѣрно и всесрьдьчноѥ поработаниѥ царьствꙋ ми дарова имь царство ми сиизи хрисѡвꙋль, и записа имь царьство ми ѡ̄токь ѡнꙋге Дꙋбровника Млѣть сь всѣми

*

сели и сь мегѣми и ѹтеси и сь всѣми правинами тогди ѡтока и сь всѣмь метохомь, како ѥсть ѡть вѣка биль, с чимь га сѹ имали нии вси ѡдь прѣжде, да имь ѥсть ѹ баштинѹ и ѹ ѡюроѹко име и нихь дѣцамь до вѣка, да си га имаю и дрьже како и всакѹ своѭ сѫштѹю баштинѹ; како ѥсть царьство ми иинмь властеломь и властелинчикемь записало и ѹтврьдило баштине, тако и Басетѹ Барничевѹ и Трипетѹ Михѹ Бѹкнкю и нихь дѣцамь записахь и ѹтврьдихь, ѥко да имь ѥсть тврьдо до вѣка, любе подь црьковь за дѹшѹ подьписати, ѹ прикию дати, продати, харизати, замѣнити, кѹдѣ имь хотѣние, ѡбратити, како и всакѹ своѭ сѫштѹю баштинѹ; и ѹ сиѥмзи ѹ всемь да се царьство ми не потвори, ни да имѣ ѹзмѹ ни за ѥдино ни за коѥ сьгрѣшениѥ просто рекше развѣ невѣре, и ѥгоже изволить богь по мнѣ господьствѹюща на прѣстолѣ царьства ми, сиѥмѹ слоѡвѹ царъства ми не потворенѹ бити, нь и ѥще болше и крѣпчѣѥ потврьждати и сьблюдати и сиѥ извѣстное и всенастоюштеѥ печатноѥ слоѡво царьства ми записа се и ѹтврьди . . . всако ѹтврьждениѥ и достоѥниѥ царьско, иже се и записа знамениѥмь царьскимь вь лѣто ·ѕѠ҃ѮЄ·, индиктионь ·І·, вь славномь градѹ Скопи царьскомь, мѣсеца априла ·І· дьнь.

† Стефань Ѹрошь благовѣрни царь Срьблемь и Грькомь.

Miklosich Mon. Serb. 155.—157.

304.

1357, 24. aprila. U Prizrenu.

Stjepan Uroš car srpski i grčki moli Dubrovčane, da brane Base i Tripa.

† Добродѣтелно и всеразѹмно сь истиньнѡю царьскаго словеси поставлаѥть царьство ми вь свѣдѣтельство всѣмь, како придоше к царствѹ ми всепочтени властеле славнаго града Дѹбровника Марииь Бѹникь и Живе Николе Гѹндѹловикѥ и Живе Чрѣвикь, и ѹспоменѹше царствѹ ми за Млѧть, како имаю забавѹ

за Млѣть ѡдь царства ми и ѡдь властель царства ми, говореке: Господине царȣ, Млѣть ѥсть царства ти, а ми имамо забавȣ из нѥга. И ȣчини милость царство ми властелѡмь и всемȣ градȣ Дȣбровьникȣ, ѡдь дньсь напрѣде никтоѡ да не има посла за властеле и за градь Дȣбровникь, рекше за Млѣть, ни само царство ми, да ни инь ктѡ ѡдь властель царства ми ни маль ни великь, тькмо Басета и Трипета ȣкюкиню властелинȣ и кнезȣ царства ми, како има га ѥ даровало и записало царство ми, такози да га имата; и вась молю како моихь срьдьчнихь и любимихь, да ми блюдете Басета и Трипета за сиюзи работȣ, рекше за Млѣть, да имь помагате за мою любѡвь ѡ сиѥизи работѣ, ѡ чемь ви имета ѡпоменовати. И ȣ семзи царство ми да има се не потвори, тькмо да прѣбиваѥть сиѥ слоѡво царства ми тврьдо и непоколѣбимо до вѣки, и сиѥ извѣстноѥ и всенастоѥщеѥ и златопечатноѥ слоѡво царства ми записа се и подьписа и ȣтврьди вь лѣто ·ЅѠѮЄ·, индиктиѡна ·І·, мѣсеца априлꙗ ·КД·, дьнь ȣ Призрѣнѣ.

Стефань Ȣрошь благовѣрни царь Срьблемь и Грькѡмь.

Miklosich Mon. Serb. 158.—159.

305.

1357, 30. aprila. U Avignonu.

Inocent VI. papa dopušta Franjevcima, da prime za gradnju samostana mjesto u Cetinu.

Innocentius episcopus seruus seruorum dei. Dilectis filiis . . . ministro generali et fratribus ordinis Minorum. Sacrae religionis etc. Exhibita siquidem nobis pro parte vestra petitio continebat, quod dilectus filius nobilis vir Joannes comes Neliptii ad divini cultus dictaeque religionis augmentum pro animae suae salute pie desiderat, quod in terra sua Cetinae Spalatensis dioecesis unus locus fratrum vestri ordinis de novo fundetur et etiam construatur. Quare pro parte vestra fuit nobis humiliter supplicatum, ut vobis recipiendi ac fundandi et construi faciendi in terra praedicta locum huiusmodi cum ecclesia seu oratorio,

campanili, campana, cimiterio, domibus et aliis necessariis officinis et ad opus fratrum dicti vestri ordinis perpetuo retinendi licentiam concedere dignaremur. Nos itaque, qui augmentum praedictum vestrique ordinis propagationem ferventer appetimus, huiusmodi supplicationibus inclinati, vobis recipiendi, fundandi et construendi locum huiusmodi ut praefertur in loco tamen ad hoc congruo et honesto, ita quod in eo duodecim fratres dicti vestri ordinis decenter valeant sustentari, felicis recordationis Bonifatii papae VIII., praedecessoris nostri . . . et qualibet alia constitutione contraria nequaquam obstantibus, iure parochialis ecclesiae ac cuiuslibet alterius in omnibus semper salvo, plenam et liberam vobis auctoritate apostolica de speciali gratia licentiam elargimur, volentes vobisque etiam concedentes, quod fratres dicti ordinis, qui in dicto loco per vos taliter construendo pro tempore fuerint, gaudeant omnibus et singulis privilegiis, gratiis, exemptionibus et libertatibus, quibus vos et ordo vester ex concessione apostolica potimini et gaudetis. Nulli ergo etc. Datum Avinione, II. kalendas maii, anno quinto.

Eubel Bullarium Franciscanum T. VI. pag. 300. br. 712.

306.

1357, 5. maja. U Avignonu.

Sv. stolica podjeljuje kanonikat u Zagrebu.

De canonicatu et prebenda ecclesae Zagrabiensis vacante per obitum Nicolai cantoris Quinqueecclesiensis fuit prouisum Jacobo Martini III. nonas maii.

De canonicatu et prebanda ecclesie Quinqueecslesiensis vacante per obitum Nicolai de Sagabria fuit prouisum Johanni Kanrenrentii(!). III. nonas maii.

Collacio facta Petro Thome de archidiaconatu, canonicatu et prebenda ecclesie Zagrabiensis vacantibus per obitum Benedicti ultimi possessoris fuit confirmata kalendas iunii.

Innocent. VI. Beneficior. Collacio an. V. 28. fol. 110-b.

307.

1357, 10. maja. Kod mosta »Sorgiae« u Avignonu.

Jakob Jubislavov svećenik zadarske biskupije moli namještenje u patriarkatu akvilejskom.

Supplicat sanctitati vestre deuotus vester Jacobus Jubislaui de Cerno[1] clericus Jadrensis dioecesis, pauper scolaris nullum adhuc beneficium ecclesiasticum executus (!), quatenus sibi specialem graciam facientes de aliquo beneficio ecclesiasticum(!) cum cura uel sine cura, uacante uel vacaturo spectante ad collacionem etc. patriarche Aquilegensis totaliter uel diuisim cum iuribus et pertinenciis suis eidem Jacobo dignemini prouidere, cum acceptacione, inhibicione et decreto et clausula anteferri, non obstante defectu natalium, quem patitur de presbitero genitus et soluta, super quo auctoritate apostolica ad omnes ordines et beneficium etiam canonicatum cum extitit dispensatum et cum aliis non obstantibus et clausulis oportunis ac executoribus. Fiat. G. sine alia leccione. Fiat G.

Datum apud pontem Sorgie Auinionesis diocesis, VI. idus maii, anno quinto.

Innocent. VI. Reg. suppl. an. V. P. II. 27. fol. 118-b.

308.

1357, 12. maja. U Zagrebu.

Leustakije, generalni vikar Slavonije u saboru odreajuje po dopisu kaptola zagrebačkog medje posjeda Pezaar.

Nos Leustachius vicarius tocius regni Sclauonie generalis per serenissimum principem dominum Lodouicum dei gracia inclitum regem Hungarie deputatus memorie commendantes tenore presencium quibus expedit significamus vniuersis, quod Thaysa filius Jacobi de Moroucha pro se personaliter, pro Mychaele autem et Georgio fratribus suis legitim procuratoris fungens officio, in congregacione nostra generali vniuersis nobilibus aliisque cuiusuis status et condicionis regni Sclauonie hominibus in octauis festi sancti Georgii martiris nunc proxime prete-

---

[1] Ceruo?

ritis publica proclamacione facta per nos in persona regia Zagrabie celebrata, contra Irethlen[1] de eadem Morouchia et Gregorium filium eiusdem de medio aliorum causancium consurgens proposuerat eo modo, quod iidem Irethlen et Gregorius filius suus quasdam metas possessionis ipsorum Pezaar ac Irethen et Gregorii filii sui Heeg vocatas iuxta seriem litterarum priuilegialium honorabilis capituli ecclesie Zagrabiensis conposicionalium et obligatoriarum per ipsum Taysa coram nobis in specie exhibitarum ab inuicem apparenter sequestratas iuxta libitum sue voluntatis contra obligacionem in dictis litteris obligatoriis capituli Zagrabiensis priuilegialibus contentam destruentes, quandam particulam dicte possessionis sue Pezaar pro se vsurpasset, in qua segetes eorundem in ipsorum iuris preiudicium per ipsos seminate haberentur; quo audito iidem Irethlen et Gregorius filius suus personaliter exsurgendo se in destruccione dictarum metarum innocentes preallegantes, segetesque ipsorum in quadam particula terre communi per ipsos seminatas fuisse non abnegantes in earundem litterarum capituli Zagrabiensis contrarium allegarant, quod, licet tempore metalis sequestracionis dictarum possessionum Pezaar et Heeg vocatarum in forma premisse concordie facte inter ipsos quedam signa metalia in arboribus fuerint assignata, nulla tamen ab eo tempore vsque nunc meta terrea vel arborea inter ipsos et eorum possessiones ad separacionem earundem perpetualem erecta extitisset. Et quia de parcium obieccionibus premissis rigor equitatis nos communi inquisicione mediante sciscitari inducebat, ideo predicto capitulo Zagrabiensi amicabiliter scribentes eorum pecieramus amiciciam, vt ipsorum mitterent homines pro vtrisque partibus fidedignos, quibus presentibus Anthonius filius Nicolai vel Beke filius Berk pro parte dicti Taysa et fratrum suorum predictorum actorum, item Nicolaus filius Radomerii vel Stephanus filius Abrahe de Scenthpeter pro parte predicti Irethlen et Gregorii filii sui in causam atractorum, aliis absentibus, homines nostri presente Petro filio Martini de Cheh, qui priori metarum ereccioni predictarum interfuisse asserebatur, si adesse potuisset, feria quarta proxima ante festum penthecostes tunc proxime venturum ad faciem possessionum parcium predictarum Pezaar et Heeg vocatarum vicinis et commeneis suis vniuersis legittime inibi convocatis, partibus vel earum procuratoribus presentibus accedendo, metasque earundem ab inuicem sequestratas iuxta seriem predictarum litterarum ipsius capituli Zagrabiensis priuilegialium, conposicionalium et obligatorie per ipsos Taysam et fratres suos predictos tunc inibi in specie exhibendarum a primis veris et certis metis in eisdem seriose contentis vsque ad finales metas

[1] »Irechlen«(?).

reambulando, deo et eius iusticia ferrendo pre oculis de eo, si tempore metalis sequestracionis possessionum parcium predictarum Pezaar et Heeg vocatarum in forma premisse concordie facte et ab eo tempore vsque tunc alique mete terree vel arboree, prout series litterarum dicti capituli Zagrabiensis priuilegialium predictarum exprimeret, in separacionem possessionum parcium supradictarum perpetualem erecte fuerint, et vtrum alique mete predictas possessiones Pezaar et Heeg vocatas iuxta seriem predictarum litterarum capituli Zagrabiensis priuilegialium separantes per ipsos Irethlen et Gregorium filium suum destructe fuerint, segetesque eorundem in terra dicti Taysa et fratrum suorum per eosdem nunc seminate extiterint, vel ne fauore, amore vel odio cuiuslibet partis non allecti scirent, viderent, inquirerent et inuestigarent ab eisdem vicinis et commetaneis ac ab aliis quibus decens fieret et oportunum conscienciose omnimodam veritatem et post hec seriem premisse inquisicionis ad octauum diem dicte ferie quarte cum tocius facti processu nobis amicabiliter rescriberent capitulum Zagrabiense prenotatum. Ipso siquidem termino reportatorio seriei premissorum occurrente, prenominatus Taysa pro se personaliter, pro predictis autem Mychaele et Georgio fratribus suis cum procuratoriis litteris dicti capituli Zagrabiensis ab vna, item predictus Gregorius filius Irethlen pro se personaliter et pro predicto patre suo similiter cum procuratoriis litteris prememorati capituli Zagrabiensis ecclesie parte ex altera, petita prius et obtenta a nobis reformandi licencia, ad nostram accedentes presenciam litteras sepedicti capituli Zagrabiensis rescripcionales nobis demonstrarunt continentes, quod idem capitulum Zagrabiense peticionibus nostris annuens vna cum predictis hominibus nostris, Anthonio scilicet filio Nicolai pro parte dictorum filiorum Jacobi filii Vechezlai, Johannem sacerdotem, prebendarium ecclesie ipsorum et cum Stephano filio Abrahe pro parte predicti Irethlen et filiorum suorum, magistrum Dyonisium socium concanonicum eorum, homines suos ad premissa exequenda pro testimoniis fidedignos transmisissent; qui postmodum ad ipsum capitulum reuersi eisdem concorditer retulissent, quod ipsi feria quarta supradicta ad faciem predictarum possessionum Pezar(!) et Heegh(!) vocatarum accessissent, conuocatis vicinis et commetaneis earundem legitime vniuersis et partibus pressentibus(!) iuxta seriem dictarum litterarum ipsius capituli Zagrabiensis priuilegialium, composicionalium et obligatoriarum, quas predictus Taysa ibi in specie exhibuisset, a primis veris et certis metis in eisdem seriose contentis vsque ad finales metas reambulassent, easdemque metas de parcium voluntate ad sopiendam huiusmodi discordiam inter eos vlterius fiendam in locis necessariis prout infra sequitur

amplianssent (!), et sic obmissis aliis omnibus punctis et circumstanciis infrascriptis in nostris litteris contentis ipsas possessiones, vt dictum est separando, eosdemque pacificos et concordes super omnibus premissis dimisissent, ordinassent eciam inter eosdem ipsis partibus volentibus, quod a modo et deinceps nulla parcium predictarum metas infrascriptas frangere vel destruere in preiudicium alterius presumpmat, que autem parcium hoc facere attemptaret et huic eorum ordinacioni contrairet, in pena transgressionis vel confraccionis metalis contra partem premissa obseruantem remaneret et conuinceretur ipso facto; mete autem inter ipsas possessiones antique et nunc de nouo erecte prout eis iidem homines nostri et eorum et partes predicte concorditer in registro apportassent hoc ordine distingerentur: Prima meta inciperet in quadam valle Znos vocata iuxta caput montis qui vocatur Dubenirech sub feneto predicti Irethlen, quod esset in monte Jarozlaufeu in arbore cerasy meta terrea circumfusa iuxta metas nobilium de Drenoua, de qua procederet versus orientem et circuit dictum fenetum et perueniret ad cacumen ipsius montis Jarozlaufeu ad quandam arborem ilicis wlgo tul vocatam cruce signatam, meta terrea circumfusam, que in predictis prioribus litteris ipsorum pro prima meta inter ipsos heberetur, inde procederet infra versus meridiem per quandam antiquam viam et perueniret ad arborem tul cruce signatam, inde descenderet ad arborem querci in bono spacio, ab hinc ad planiciem per eandem viam antiquam ad duas arbores tul cruce signatas, ab hinc iterum ed arborem castanearum, ab hinc ad duas arbores tul, deinde ad arborem byk cruce signatam, que esset circa quendam viam lapidosam, de qua procederet ad duas arbores castanearum, deinde iterum ad arborem castanearum, ab hinc ad duas arbores tul cruce signatas, meta terrea circumfusas, deinde flecteret ad arborem castanearum, ab hinc ad duas arbores byk cruce signatas, inde ad arbores sorbelli et tul ex utraque parte cuiusdam viee(!) existentes cruce signatas, ab hinc descendendo per eandem viam perueniret ad quendam monticulum Gradech vocatum, vbi in cacumine eiusdem esset quedam arbor castanee, de hinc descendendo per quandam paruam siluam et asscendendo supra montem perueniret ad quandam antiquam viam et per eandem viam procedendo perueniret ad quasdam vineas et circa easdem vineas perueniret ad quasdam terras arabiles Jacobi et Irethlen predictorum, inter quas terras esset quedam meta terrea, ibique terminarentur. Quarum litterarum perlectis continenciis, cum nos eosdem Taysa et Gregorium filium Irethlen in suis et eorundem personis quorum procuratores existebant legittimi in eo, utrum ipsi dictam conposicionem, metalesque erecciones premissas iuxta seriem dic-

tarum litterarum capituli Zagrabiensis antedicti inter se velint obseruare vel ne, iuxta officii nostri debitum quesiuissemus, mox iidem Taysa et Gregorius se et eosdem quorum procuratores existebant premisse composicionis formam metalesque erecciones supradictas in separacionem possessionum suarum supradictarum modo quo supra ordinatas, suo modo et sine variacione aliquali obseruare velle et in nullo retractaturos preallegarunt pluries replicando coram nobis. In cuius rei testimonium presentes partibus sigilli nostri vicariatus munimine roboratas duximus concedendas. Datum Zagrabie, duodecimo die termini prenotati, anno domini MCCC quinquagesimo septimo.

Original na perg. u arkivu jugoslavenske akademije u Zagrebu: Diplomata a. 1357.

Na listini visi o svilenoj vrvci zelene boje okrugli dobro sačuvani pečat od obična voska.

309.

1357, 20. maja i 28. jula. U Avignonu.

Podjeljuju se beneficija u zagrebačkoj i srijemskoj biskupiji.

Prepositura ecclesie de Kw Colocensis dioecesis reseruatur conferenda Gallo archidicono de Bexin in ecclesia Zagrabiensi cum vacauerit per assecucionem dicte prepositure Wesprimiensis. XIII. kalendas iunii.

Archidiaconatus de Bexin in ecclesia Zagrabiensi reseruatur conferendus Nicolao Petri canonico Jaurinensi cum vacabit per assecucionem prepositure de Kw Colocensis diocesis, quem obtinet Gallus. V. kalendas augusti.

Inocent. VI. Beneficior. coll. an. V. 28.

310.

1357, 15. maja. U Avignonu.

Stjepan Lovrinčev bude imenovan biskupom zagrebačkim.

Supplicat sanctitati vestre deuotus vester et sancte Romane ecclesie filius Lodouicus rex Vngarie, quatenus preposituram ecclesie Veterisbude

Wesprimiensis diocesis, quam dominus Stephanus Laurencii electus seu prouisus Zagrabiensis in dicta ecclesia obtinet, quam primum ipsam per munus consecracionis . . . . . . commissum eidem electo impendendum vel alias quouis modo, preterquam per ipsius obitum, vacare contigerit, conferendam dilecto suo capellano Stephano nato nobilis uiri Oliuerii Lorandi, clerico Strigoniensis diocesis, studenti in iure canonico cum omnibus suis iuribus et pertinenciis, donacioni apostolice dignemini reseruare. Non obstante, quod canonicatum et prebendam ac custodiam ecclesie Strigoniensis obtinet, quam custodiam paratus est dimittere cum dicte prepositure possessionem pacificam fuerit assecutus, cum aliis non obstantibus et clausulis oportunis et executoribus. Fiat G.

Item supplicat, quatenus suo capellano commensali dilecto Jodoco de Brunna, presbitero de prepositura ecclesie Castriferrei Jaurinensis diocesis, quam dominus Petrus episcopus Curiensis olim in dicta ecclesia obtinebat vacante in Romana curia per prouisionem et promocionem ipsius episcopi ad Curiensem et munus consecracionis eidem episcopo presentibus(!) de speciali sanctitatis vestre mandato impensum, cum omnibus iuribus et prouentibus suis dignemini prouidere. Non obstante, quod ecclesiam parochialem in Bistricia Transiluanensi diocesi obtinet, quam paratus est dimittere, postquam dicte prepositure possessionem pacificam fuerit assecutus et cum aliis non obstantibus et clausulis oportunis et executoribus. Fiat G.

Item, quatenus Leonhardo de Ekhartzaw clerico suo dilecto, studenti in iure canonico de prepositura ecclesie sancti Adalberti martiris Jauriensis, quam dominus Johannes Tynniensis olim in dicta ecclesia obtinebat vacante in Romana curia per munus consecracionis impensum eidem episcopo cum omnibus iuribus et pertinenciis suis, dignemini prouidere, non obstante, quod ipse canonicatum et prebendam in ecclesia Patauiensi noscatur obtinere. Cum aliis non obstantibus et clausulis oportunis et executoribus. Fiat G. sine alia leccione. Fiat G.

Datum apud Villamnouam Auinionensis diocesis, VIII. ⌊kalendas iunii, anno quinto.

Innocent. VI. Reg. suppl. an. V. P. I. 27. fol. 132.

311.

1357, 25. maja. U Dubici.

Baudon Kornuti prior Ivanovaca daje u feudum posjed Veliki Martin.

Nos frater Baudonus Cornuti sacrae domus hospitalis sancti Joannis Hierosolymitani per Hungariam et Sclavoniam prior humilis et comes Dubiczae, tenore praesentium significamus . . . quod nos considerantes fidelitates et fidelium servitiorum merita, quas et quae nobis et domui nostrae praedictae exhibuit [confert illi possessionem Nagy-Marton]. Datum in domo nostra Dubicza, die XXV. maii, anno MCCCLVII.

Fejér Cod. dipl. Hung. IX. 2. 624.

312.

1357, 28. maja. U Avignonu.

Molba za kanonikat zagrebački.

Supplicat sanctitati vestre humilis creatura vestra Dominicus episcopus Transiluanensis . . . . quatenus Johanni . . . . dilecto suo Zagrabiensis diocesis de canonicatu et prebenda ecclesie Zagrabiensis vacantibus per munus consecracionis susceptum auctoritate apostolica extra curiam per dominum Petrum episcopum Curiensem prouidere cum inhibicionis et decreti clausulis, non obstante, quod canonicatum et prebendam in ecclesia sancti spiritus de Chasma dicte diocesis obtinere se credat. Fiat G. Et quod sine alia transeat leccione. Fiat G.

Datum apud Villamnouam Auinion, Auinionensis diocesis, V. kalendas iunii, anno quinto.

Innocentii. VI. Reg. supplic. an. V. P. I. 27. fol. 142.

313.

1357, 4. juna. U Banoštoru.

Pred kaptolom kameničkim daruje gospodja Jelena svomu mužu Jakovu svoj miraz.

Nos capitulum ecclesie de Kw damus pro memoria, quod nobilis domina vt eadem se nominauit Elena vocata, filia Stephani filii Johannis de Parys, consors Jacobi filii Johannis filii Philippi de Kesty ab una, parte vero ex altera idem Jacobus filius Johannis maritus predicte domine Elene in nostri presentia personaliter constituty, eadem domina Elena dixit et confessa extitit viua voce, quod dotem suam et res paraphernales ab eodem Jacobo marito suo et de suis possessionibus vniuersis, eidem domine Elene iure geniture et regni consuetudine exigente, provenientes et prouenire debentes, propter dilectionem et fauorem coniugalem eidem Jacobo marito suo remisisset et relaxasset, et coram nobis in vita pariter et in morte pure et simpliciter remisit et relaxavit in perpetuo pleno iure. Itaque eundem Jacobum maritum suum et ipsius heredes quoslibet ac suas possessiones vniuersas deinceps penitus et per omnia racione predictarum dotis et rerum paraphernalium suarum reddidit expeditos, quietos et absolutos viua voce a nullo vnquam temporis in processu proximorum suorum nec per ipsam aliqualiter requirendas. Datum in festo sancte trinitatis, anno domini M⁰CCC⁰L⁰ septimo.

Na hrptu: Pro Jacobo filio Johannis filii Phylipi de Kesty super relaxacione dotis et rerum parafernalium nobilis domine Elena vocate consortis sue expeditoria.

Original na pergameni u narod. muzeju u Budimpešti, bivša zbirka Jankovićeva.

Na hrptu vidi se trag okrugla pritisnuta pečata, kojim bijaše listina zatvorena,

Fejér Cod. dipl. Hung. IX., 2, 622 pogrješno; bolje u T. IX. v. 6. p. 78.—79.

314.

1357, 13. juna. U Avignonu.

Podjeljuju se beneficija u biskupiji zagrebačkoj,

Supplicat sanctitati vestre humilis orator N. . . . . archiepiscopus Colocensis, quatenus sibi in personam dilecti sui capellani et familiaris continui commensalis Andree Fortis archidiaconi Dubicensis in ecclesia Zagrabiensi specialem graciam facientes custodiam ecclesie Strigoniensis, cum vacabit, ex eo quod Stephanus Oliuerii eandem custodiam obtinens preposituram ecclesie Budensis Wesprimiensis diocesis auctoritate litterarum vestrarum fuerit pacifice assecutus seu alias quouis modo, preterquam per ipsius Stephani obitum vacare contigerit, eidem Andree conferendam donacioni apostolice dignemini reseruare. Non obstante, quod idem Andreas dictum archidiaconatum, et in dicta Zagrabiensi ac Baciensi, Colocensi dioces, ecclesiis canonicatum et prebendas obtinere noscatur et cum ceteris et aliis non obstantibus et clausulis oportunis ac executoribus. Fiat G.

Item supplicat eidem sanctitati idem archiepiscopus, quatenus sibi in personam dilecti sui capellani et familiaris continui commensalis Johannis Nicolai plebani ecclesie sancte Elizabeth de Zerdahel diocesis Zagrabiensis similem graciam facientes archidiaconatum Dubicensem predictum cum vacabit, ex eo quod prefatus Andreas dicte custodie fuerit possessionem pacificam, ut premittitur, assecutus seu alias quouis modo etc. eidem Johanni conferendum donacioni apostolice dignemini reseruare. Non obstante dictam plebaniam, quam obtinet, et cum ceteris clausulis oportunis ut supra. Fiat G.

Sine alia leccione. Fiat G.

Datum apud Villamnouam Auinionesi diocesis, idus iunii, anno quinto.

Innocent. VI. Reg. supplic. an. V. P. I. 27. fol. 151.

315.

1357, 13. juna. U Zagrebu.

Zagrebački kaptol prepisuje svoju listinu od 23. septembra 1268., koja sadržaje prodaju neke zemlje pod Dolcem.

Nos capitulum Zagrabiensis ecclesie memorie commendantes significamus tenore presencium quibus expedit vniuersis, quod anno domini

millesimo CCC⁰L⁰ septimo, die tercia decima mensis iunii, Rakona filius Bogdozlai de Knesapola ad nostram personaliter accedendo presenciam exhibuit nobis quasdam litteras nostras priuilegiales tenoris infrascripti antiquo sigillo nostro munitas, petens nos cum instancia, vt tenorem earum de uerbo ad uerbum transscribi et presentibus inseri ac nostro sigillo nouo pendenti communiri faceremus, cuius nos peticionibus utpote iustis et congruis annuentes, eo quod easdem reperimus in omni parte ueras, tenorem earundem de uerbo ad uerbum transscribi et presentibus inseri fecimus nostroque sigillo moderno pendenti communiri. Quarum tenor talis est: *(Slijedi listina kaptola zagrebačkoga od 23. septembra 1268.).*

Original na pergameni u kr. ugar. držav. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 33.849. — Stara sign.: N. R. A. fasc. 1532. no. 4.

Sadržaje prijepis listine od g. 1268., koja se u istom arkivu izvorno nalazi pod: M. O. D. L. no. 647. — Stara sign.: N. R. A. fasc. 1532. no. 4.

Pečat je zajedno s vrvcom otpao.

316.

1357, 13. juna. U Paki.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski oslobadja grad Varaždin od sudbenosti župana županije varaždinske.

Lodouicus dei gracia rex Hungarie ad vniuersorum tam presencium quam futurorum noticiam tenore presencium volumus peruenire, quod nos destruccionem ciuium ciuitatis nostre Warasdiensis, qui hactenus per comites comitatus ibidem perturbati propter nimiam potenciam, quam in eos ut audimus aliquandiu minus iuste exercuerunt, sunt destructi et vt ciues ipsi ab huiusmodi iniuriis et molestiis liberati sub alis nostre potencie plus solito requiescant, ipsos vigore presencium a potestate dictorum comitum modernorum et futurorum duximus eximendos ita videlicet, quod ex nunc in antea ad nullum alium, quam ad nos aut ad tauernicorum nostrorum magistrum velut aliarum regni nostri ciuitatum ciues habeant respectum et quod eciam camere nostre singulis annis in festo beati Michaelis archangeli centum florenos aureorum boni ponderis dent integraliter et persoluant, adiecta tali condicione, quod si ciues iidem per huiusmodi exempcionem se meliorare videbuntur, extunc nobis censum superius expressum augmentare teneantur, man-

damus insuper et precipimus prefatis comitibus gracie nostre sub obtutu, quatenus supradictos ciues in exempcione ipsa ullo unquam tempore non agrauent vel perturbent. In cuius rei testimonium presentes, quas dum nobis reportate fuerint, in formam priuilegii redigi iubebimus, secreti nostri sigilli munimine mandauimus consignari. Datum in Pakus, feria tercia proxima post festum corporis Christi, anno eiusdem millesimo CCC° quinquagesimo septimo.

Iz prijepisa i potvrde istoga kralja od 10. aprila 1373., kako ga je potvrdio kralj Sigismund 25. februara 1397. — Original potonje na pergameni u arkivu grada Varaždina br. 19.

317.

1357, 25. juna i 14. jula. U Avignonu.

Podjeljuje se prepozitura u kaptolima čazmanskom i banoštorskom.

Collacio et provisio auctoritate ordin[aria] facte Johanni Martini vicecomiti capelle illustrissimi regis Vngarie de prepositura ecclesie Kw, que inibi principalis dignitas existit tunc vacante ex eo, quia Alexander eandem obtinens archidiaconatum de Tharcafeu in ecclesia Agriensi fuerat pacifice assecutus, similiter eidem auctoritate apostolica confirmate et prouise de nouo. VII. kalendas iulii.

Ex causa permutacionis fuit prouisum Guilelmo Petri de prepositura Agriensi. Et Stephano Nicolai Treutel de prepositura ecclesie Chasmensis Zagrabiensis diocesis. II. idus iulii.

Innocent VI. Beneficior. Collacio an. 28. fol. III.

318.

1357, 28. juna. U Avignonu.

Inocencije VI. papa dozvoljuje bosanskim Franjevcima, da mogu primiti crkvu sv. Dionizija kraj Otoke.

Innocentius episcopus servus servorum dei. Dilectis filiis, vicario et fratribus ordinis Minorum vicarie Bosne salutem et apostolicam benedictionem. Sacre religionis, in qua deuotum deo exhibetis obsequium, deuotio promeretur, ut vestris et aliorum Christi fidelium votis in hiis presertim, que diuini cultus augmentum et animarum salutem respiciunt

fauorabiliter annuamus. Exhibita siquidem nobis pro parte dilecti filii, nobilis viri Dyonisii comitis Cruppe, quondam Stephani bani Sclauonie nati, Tiniensis dioecesis petitio continebat, quod ipse Dionisius zelo fidei et deuotionis accensus, metuens, ne grex dominicus in comitatu suo, sito quasi in metio ducatus Bosne, dudum per perfidam sectam Patarenorum hereticamque prauitatem infecti per minus ydoneos ecclesiarum rectores, in litteratura sclauonica dumtaxat expertos, in dicto comitatu suo existentes neglectus, in erroris precipicium deducatur, ac cupiens, quod grex ipse in fide catholica, predicatione verbi dei valeat informari, pieque considerans, quod in ciuitate et diocesi Tiniensi vel prope castrum suum de Insula dicte diocesis ad unam dietam et ultra nullus predicti vel alterius mendicantium ordinum locus existit, nisi unicus dumtaxat locus ordinis fratrum Predicatorum, distans a castro predicto per unam dietam vel circa ad diuini nominis laudem et reuerentiam beati Francisci ac catholice fidei dilatationem, ac cultus et religionis predictorum augmentum pro sue ac dilecte in Christo filie Anne de Ortemburch, uxoris sue, comitisse Cruppe et aliorum suorum animarum salute, proposuit et intendit de bonis sibi a deo collatis fundare et construere apud ecclesiam s. Dyonisii, quam ipse iuxta castrum suum de Insula predictum canonice construere cepit et in qua adhuc rector vel capellanus aliquis non existit, unum locum pro fratribus vestri ordinis Minorum, per quos ibidem altissimo serviatur, et grex predictus predicatione verbi dei salubliter informetur. Quare pro parte dicti comitis et vestra fuit nobis humiliter supplicatum, ut dicto comiti de nouo fundandi et construendi seu construi faciendi, de bonis suis predictis, vobisque ad usum et habitacionem vestram in diuinis seruiciis recipiendi et retinendi locum huiusmodi apud predictam ecclesiam sancti Dyonisii et in territorio dicti comitis ibidem contiguo cum campanili et campana, cimiterio, domibus et aliis necessariis officinis, ita tamen, quod dictus locus taliter constructus et fratres, qui ibidem pro tempore fuerint, sint et esse debeant de vicaria fratrum ordinis et ducatus predictorum, et vicario ordinis et ducatus eorumdem, qui pro tempore fuerit, in omnibus subesse debeant iuxta regulam et instituta vestri ordinis antedicti licentiam concedere dignaremur. Nos itaque, qui premissorum cultus et religionis augmentum vestrique ordinis propagationem appetimus, huiusmodi supplicationibus inclinati vobis et ipsi comiti faciendi premissa, dummodo locus predictus, ubi locus huiusmodi fundari et construi proponitur ad hoc sit congruus et honestus, ita quod ibidem duodecim fratres dicti vestri ordinis decenter valeant sustentari, felicis recordationis Bonifacii pape VIII. predecessoris nostri, qua cauetur, ne religiosi ordinum mendicantium in aliqua ciuitate, castro, villa seu loco quoquo-

*

modo loca de novo recipere presumant absque sedis apostolice speciali licentia plenam et expressam de inhibitione huiusmodi mentionem, et qualibet alia constitutione contrariis nequaquam obstantibus, iure tamen parochialis ecclesie et cuiuscunque alterius in omnibus semper saluo, plenam et liberam auctoritate apostolica licentiam elargimur. Volentes, quod locus predictus, postquam fundatus et constructus fuerit et fratres in eo pro tempore moraturi sint et esse de vicaria predicta et eidem vicario subesse debeant prout superius est expressum. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre concessionis et voluntatis infringere veli ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare presumpserit, indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum. Si quis autem etc. Datum apud Villanouam (!), Avinionensis diocesis, IIII. kalendas iulii, pontificatus nostri anno quinto.

Original u arkivu franjevaca u Ljubljani. Pečat otpao.
Eubel Bullarium Franciscanum T. VI. 302. no. 718.

319.

1357, 2. jula. U Požegi.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski riješava u ime zasluga Nikolu de Gyak od kazne klevete.

Relacio Leustachii bani.

Nos Ludouicus dei gracia rex Hungarie, memorie commendamus per presentes, quod Stephanus filius Andree famulus magnifici viri Johannis dicti Chuz bani regni Croacie in sua, item Nicolai filii Kene et Nicolai filii Andree de Gyak, proximorum suorum personis ad nostre serenitatis accedendo presentiam, fidelitates et fidelia eorum servitia vnacum eodem Johanne bano domino ipsorum, in confinio regni nostri contra Venetens[es] nostros capitales inimicos exhibita et impensa proponens et declarans petiit humiliter et devote a nostra maiestate, vt predictos Nicolaum filium Kene, et alterum Nicolaum filium Andree proximos suos ab honere et pena calumpnie, in quam iidem contra nobilem dominam consortem Bricii litterati in presentia comitis Nicolai de Zeech iudicis curie nostre incidissent et convicti fuissent, expiare, expurgare et absolvere de regia benignitate dignaremus. Nos itaque, qui cunctis nostris subditis rorem misericordie redundare solemus, attendentes, quod misericordia et pietas cordibus regum iugiter debent insidere, fidelitatibus et fidelibus servitiis eorumdem Stephani, Nicolai et, alterius Nicolai iuxta facultatem ipsorum vnacum dicto Johanne bano

domino eorum sumpmo fidelitatis[1] opere exhibitis, nostre maiestati et impensis in memoriam reductis, ad instantem ipsius Stephani petitionem predictos Nicolaum filium Kene et alterum Nicolaum filium Andree, proximos suos, a labe, nota et honere predicte pene culumpnie expropriantes et expurgantes, penitus reddidimus expeditos et per omnia absolutos; ita vt a modo et deinceps iidem pure et simpliciter a nota pene ipsius calumpnie exempti et absoluti habeantur, presentium fide mediante, et in eorum bonis et possessionibus iuxta pristinam eorum nobilitatem et libertatem pacifice et quiete gaudeant et fruantur. Vobis autem palatino, iudici curie nostre, vestrisque vices gerentibus, item comitibus parochialibus et iudicibus nobilium quorumlibet comitatuum et generaliter cunctis regni nostri iudicibus et iusticiariis tam ecclesiasticis, quam secularibus, quibus presentes ostenduntur firmiter precipiendo mandamus, quatenus predictos Nicolaum et alterum Nicolaum ratione predicte pene calumpnie tam in iudicio, quam extra iudicium contra premisse nostre gracie formam per nos gratiose ipsis facte nullo modo molestare seu aggravare presumpmatis. Datum in Posegawar, die dominico proximo post festum beatorum Petri et Pauli apostolorum, anno domini M⁰CCC⁰L⁰ septimo.

Original na pergam. u biblioteci narod. muzeja u Budimpešti 1357. — Bivša zbirka Jankovićeva.

Na hrptu vidi se trag velikog okruglog pritisnutog pečata. Ispod kojeg stoji: Relacio Leustachii bani.

Fejér Cod. dipl. Hung. IX. 3, 672.—674. i T. IX. v. VI. p. 89.—90. s dosta pogriješaka.

320.

1357, 8. jula. U Spljetu.

Vijeće spljetsko čini zaključak kako da se čuva mir u gradu i prema vani.

1357., indictione X., die sabbato 8. mensis iulii. In pleno et generali consilio ciuitatis Spalati congregato in ecclesia sancti Domnii de mandato nobilium virorum dominorum Miche Madii, Camurcii Francisci iudicum ciuitatis Spalati specialiter ob infrascriptam causam. Predicti domini iudices cum consensu consiliariorum, qui debent propositis in-

[1] Umetnuto iznad linije.

teresse proposuerunt in ipso consilio: Cum hodie mane ipsi iudices cum consensu nobilium ipsius ciuitatis receperint in se claues et dominium ciuitatis, ideo pro conseruatione status ipsius ciuitatis et etiam gubernatione quisque consulat id quod credit vtile pro conseruatione et statu pacifico ipsius ciuitatis, super qua proposita Sirrichia (!) Lucari surgens arengando consulit, quod eligantur quatuor nobiles de presenti consilio, qui consules appellentur, seu rectores, qui vna cum iudicibus antedictis habeant illam auctoritatem et potestatem regendi e gubernandi ciuitatem et ciues Spalati tam in ciuilibus quam in criminalibus, quam haberet potestas si foret, et hi durare debeant vsque quo presenti consilio videbitur, et hoc pro conseruando ciues et ciuitatem in statu pacifico, provt prestabit eis diuina clementia. Et ser Theodosius Leonis surgens arengando consuluit, vt consuluit dictus ser Sirichia. Item consuluit, quod omnes de presenti consilio iurare teneantur de adiuuando vnus alterum, et se inuicem contra quodcumque commune, vel singulares personas in omni causa, et etiam similiter omnes ciues iurare teneantur. Captum per 40 et nemo contrarius. Item, quod nullus ciuis Spalati cuius cumque conditionis existat audeat, vel presumat procurare, vel impetrare in ciuitate Spalati vel extra donum, vel gratiam de aliquo stabili ab aliquo rege aliquo quesito colore in sui vtilitate, vel aliorum, nisi pro communitate tota ciuitatis Spalati, vt omnis materia scandali tollatur, vel erroris inter ciues, et qui contrafecerit amittat donum, vel rem donatam, seu gratiam. Capta fuit per omnes. Suprascriptus ser Sirichia elegit in consules ser Duymum Brisani, ser Gregorium Petri, ser Nicolaum Lucari, ser Theodosium Leonis, approbati per 4 consules. Nemo fuit contrarius.

Lucius Memorie di Trau. p. 259.—260.

321.

1357, 11. jula. U Bribiru.

Ivan sin pokojnoga Tomaša Bribirskoga, prodaje Radoslavi ženi plemića Jurislava od Karina zemlje u Quonconi, Topali i Potbrišanima.

In Christi nomine amen. Anno a natiuitate eiusdem millesimo trecentesimo quinquagesimo septimo, indictione decima, die XI. mensis iulii, regnante serenissimo principe Ludouico rege Hungarie, presidente cathedrali ecclesie Scardonensi reuerendo patre domino fratre Michaele

eiusdem episcopo. Ego Johannes filius quondam Thomasii de Breberio sponte propria confiteor ac per hoc presens publicum instrumentum cunctis facio manifestum me vendidisse, tr[ans]actasse de titulo pure et perpetue vendicionis omnino quitasse et dimisisse domine Radosclaue consorti nobilis viri Jurisclaui de Karino totam terram que me ex successione paterna pro parte mea contingit in Quoncone et Topalle, item in Potbrisane duo iugera cuiuscumque condicionis dicte terre consistant, tam in edificiis quam in campis, vineis, pratis, siluis, arboribus, fluminibus ceterisque quibuscumque dictas terras et quamlibet earum partem contingentibus, dicte domine Radosclaue suisque heredibus perpetuo ac hereditario iure possidendas, pro precio scilicet centum librarum denarium paruorum vsualium venetorum; presente dicte vendicioni et consenciente nobili domino comite Nicholao Petrouich[1] patruo meo vna cum fratribus suis; promittens ego prefatus Johannes per fidem meam pro me et heredibus meis contra hoc presens factum meum non venire per me vel per alium quoquo modo, sed ipsam vendicionem dicte domine Radosclaue, suisque heredibus excalumpniare et ab omni prorsus impedimento deffendere aduersus et contra omnes; quod si ego memoratus Johannes aut heredes mei contra hoc factum veniremus in toto vel in parte, aut in supradictis excalumpniacione et defensione deficeremus, ipso facto tenebimur sine aliqua excepcione seu reclamacione soluere curie, sub cuius iurisdiccione constiterit, centum libras et dicte domine Radosclaue aut eius heredibus seu eius causam habentibus alias libras centum. Et quoad hec firmiter obseruanda ego prefatus Johannes obligo bona mea et heredum meorum mobilia et immobilia, presencia et futura, vendenda et expendenda per manum iusticie usque ad satisfaccionem plenariam premissorum. Et ad maiorem omnium premissorum firmitatem procuraui ego Johannes presens instrumentum sigillorum supradicti domini episcopi, nobilis viri magistri Johannis castellani de Ostrouice, memorati Nicholai Petrouich ac comitis Lupi Jouanseuich appensione muniri. Acta fuerunt hec Breberii, anno, mense, die, indiccione, regno et presidencia suprascriptis, presentibus ad hec prefato comite Lupo et Domulo filio Jurisclaui cum pluribus aliis fidedignis testibus vocatis specialiter et rogatis. Et quomodo plures homines eodem nomine nuncupantur, notum sit, quod supradictus Jurisclauus fuit filius comitis Slouini de Karino, dicta vero domina Radosclaua filia Stipchonis Gharlouaz de Breberio.

Original na pergam. u arkivu jugoslavenske akademije u Zagrebu: Diplomata a. 1357.

Na listini nalaze se tragovi, gdje je o vrvcama visjelo više pečata.

[1] Umetnuto iznad linije istom rukom.

322.

1357, 15. jula. U Mlecima.

Republika mletačka opominje gradove Spljet i Trogir, da ustraju u vjernosti prema njoj.

Johannes Delphino dei gratia Venetiae, Dalmatiae etc. nobilibus et prudentibus viris . . . . . . iudicibus, consilio et communi Spalatensi et Traguriensi fidelibus, dilectis salutem et gratiam suam. Audivimus non sine displicentia multa mentis, quod inter vos fuerunt aliquae novitates, per quas comitem et gentes nostras licentiasse videmini, de quibus novitatibus vehementer admirari compellimur, nescientes ex parte nostra causam aliquam processisse, sed potius oppositum, cum vos semper sicut filios et fratres tractaverimus, et tractare perpetuis temporibus conabamur, dum enim reminiscimur fideles, dilectissimi de quam miserabili servitutis et tyrannidis iugo a primordio vos in statum libertatis, et in signum gratiae nostrae recepimus, et quam dulciter ac benigne vestram conservationem et bonum procuraverimus, in defensa vos et vestros, sicut nostrosmet Venetos favorabiliter pertractavimus, nullo modo credere possumus, quod novitates praedictae ab ullo infidelitatis fomite processisse potuerint, quinimo eas potius ex accidentali casu aliquo sicut quotidie evenit credimus provenisse; accedit enim mentibus nostris quantis laboribus, periculis et expensis nos, et universaliter statum nostrum supposuerimus cum domino rege Hungariae, solum ab vestram libertatem tuendam et ut in fidelitate et gratia nostra vos conservare possemus, et cum quanto personarum et rerum discrimine nos contra eum opposuerimus causa vestri, cum prout scitis iam lucri, vel alterius emolumenti nostri ex vobis occasio nulla erat; abinde enim et maxime per amplas oblationes ab ambascionibus vestris pridie existentibus Venetiis nobis factas illud processit, quod cum magnis nostris gravitatibus et expensis tenere continuo statueramus ducentos equestres et multos pedestres, a quibus et liga in partibus Sclavoniae, ut vos et vestra ab Hungarorum dominio protegere valeremus. Qualiter igitur in cor vestrum possit ascendere, quod tantae caritatis fideles et filii tot defensi laboribus, tot conservati periculis a nostra devotione velint aliqualiter deviare, sanae mentis potest quilibet faciliter iudicare. Hortamur ergo vestram prudentiam, quatenus praemissis diligenter in animo recensitis, suavitatem etiam vobis nostri dominii proponentes, ac feritate et auctoritate dominii Hungarorum, quod sibi ipsis intolerabile prorsus est, in obedientia et fidelitate vestra solita perseverare velitis; et si quid in

contrarium actum est, debite reformare, nostramque gratiam repetere, quam paratam et promptam remissa qualibet iniuria vobis offerimus cum firmo proposito vos habendi carissimos et recommendatos sicut unquam habuimus et vestram conservationem et bonum cordialiter, ac totis viribus procurandi, ac personas et bona nostra pro vobis, sicut bonus pater facit pro filiis liberaliter exponere. Super quibus gratam vestram requirimus responsionem. Data in nostro ducali palatio, die 15. iulii, X. indictione id est 1357.

Lucius De regno Dalm. et Croatiae Lib. IV. cap. 17. p. 232.—233. Idem Memorie di Traù 258.—259. u talijanskom prijevodu.
Pray Annalas III. 107.
Katona Hist. crit. X. 201—203.

323.

1357, 7. augusta. U Avignonu.

Nikola nadbiskup kločki moli milost papinsku, da ne stoluje kao kancelar kraljev u svojoj biskupskoj stolici, kako mu je bilo dopušteno, dok je bio biskup zagrebački, a moli i za mnoge druge stvari.

Supplicat sanctitati vestre deuotus orator vester N[icolaus] archiepiscopus Colocensis, quod cum ipsum propter officium cancellarii Vngarie curiam regis et regine Vngarie continue in diuersis dicti regni partibus necessario oporteat sequi, quare in sua ecclesia non valet residere neque pont[ificalia] prout deceret ibidem exercere, quatenus sibi tam propter dictorum regis et regine, quam sui ipsius deuocionem, ut ubicunque cum rege et regina predictis uel altero ipsorum ipsum esse contigerit, pallio uti et sacros ordines celebrare, sanctum quoque crisma cum oleo consecrare temporibus et locis licitis et honestis et ad hoc statutis valeat de dono specialis gracie eidem archiepiscopo licenciam concedere dignemini cum clausulis oportunis, ut in forma maxime pater . . . sancte . . . cum alias propter dicte regine deuocionem ipso existente episcopo Zagrabiensi, excepto de pallio per fe[licis] re[cordacionis] dominum Clementem papam VI. permissum eidem fuerit indulta. Fiat in prouincia sua G.

Item supplicat idem archiepiscopus vestre sanctitati, quod cum sua ecclesia Colocensis predicta tam propter ipsius deformitatem, quam eciam loci in quo ipsa sita est uilitatem et abhominacionem per incolas parcium illarum minime uisitatur, quatenus ad ipsius loci frequentacionem

ac diuini cultus et fidelium deuocionem augmentandum, inibi omnibus vere penitentibus et confessis dictam ecclesiam in quatuor sancte Marie virginis apostolorumque Petri et Pauli, natiuitatis domini, pasche, penthecostes, sanctorum Stephani et Ladislai regum, Emerici ducis, Martini et Nicolai festiuitatibus dictus archiepiscopus uel eius vices gerens, aut ibidem celebrans loco eiusdem, quatuor uel quinque annos indulgencias auctoritate apostolica concedere dignemini perpetuis futuris temporibus, ut in forma. Fiat de uno anno et quadraginta diebus G.

Item supplicat sanctitati vestre dictus archiepiscopus, quod cum nonnulle alienaciones bonorum dicte sue ecclesie inutiles per immediatum predecessorem suum in non modicum eiusdem ecclesie preiudicium et grauamen, quatenus omnes huiusmodi permutaciones et bonorum eiusdem ecclesie alienaciones et maxime possessionis Rimazombata quocunque titulo factas reuocare dignemini, penitus et annullare cum clausulis oportunis ut in forma. Fiat in forma G.

Item supplicat idem archiepiscopus, quatenus sibi indulgere dignemini, ut ipse auctoritate apostolica XL personis licenciam visitandi sanctum sepulcrum et alia loca ultramarina concedere valeat cum clausulis oportunis ut in forma. Fiat G.

Item supplicat, quatenus dilecto suo capellano Andree Fortis etc.

Item supplicat, quatenus suo capellano Andree Fortis, archidiacono Dubicensi in ecclesia Zagrabiensi, qui nunc eciam dicti regni capellanus est, fructus omnium beneficiorum, que nunc obtinet et in posterum obtinebit in dicti regis obsequiis insistando percipere possit et valeat, indulgere dignemini cum clausulis oportunis ut in forma. Fiat ad triennium. G.

Item supplicat, quatenus in personam dilecti sui cubicularii Georgii Pauli clerici Strigoniensis diocesis specialem graciam facientes de canonicatu sub expectacione prebende ecclesie Jaurinensis dignemini prouidere eidem cum clausulis oportunis, ut in forma. Fiat G.

Item supplicat, quatenus examen Johannis Nicolai plebani ecclesie sancte Elisabeth de Zerdahel diocesis Zagrabiensis super gracia sibi facta de archidiaconatu Dubicensis in ecclesia Zagrabiensi committere dignemini ad partes cum clausulis oportunis ut in forma. Fiat G.

Item supplicat eidem sanctitati idem archiepiscopus, quod cum partibus suis de consuetudine habeatur, quod in diebus veneris, vigiliis, quatuor temporibus et aliis diebus ieiuniorum lacticiniis et ouis non utitur et ipse tam propter sui corporis debilitatem, quam eciam sui stomachi malam digestionem piscibus sine sui corporis periculum et grauamen non valet uti, quatenus sibi indulgere dignemini, ut prefatis diebus et vigiliis et aliis diebus de ieiuniorum et quatuor temporum lacti-

ciniis et ouis uesci et frui ualeat cum clausulis oportunis ut in forma, Fiat, si medici consulantur G.

. . . Sine alia leccione et quod committatur examen dicti Georgii ad partes. Fiat G.

Datum Auinione, VII. idus augusti, anno quinto.

Innocent. VI. Reg. Suppl. an. V. P. I. 27. fol. 205.

324.

1357. 26. augusta. U Zagrebu.

Stjepan biskup zagrebački dozvoljuje arcidjakonu Dioniziju, da polovicu zemljišta „curia bani" može upotrijebiti za oltar Marije Magdalena u stolnoj crkvi.

Nos Stephanus dei et apostolice sedis gracia episcopus ecclesie Zagrabiensis tenore presencium significamus quibus expedit universis, quod licet dominus Ladislaus, olym episcopus predicte ecclesie, predecessor noster felicis memorie, quemdam fundum curia bani dictum, ad reficiendum magistro Dyonisio, nunc archidiacono de Kemlyuk, tunc vero clerico et notario capitulari pro suis fidelibus serviciis factis et faciendis, magistro Dyonisio supradicto generose consenserit hedificia, que ibi posuerat vendere posse vel legare a nobis humiliter supplicaverit, ut ad suam devocionem complendam in ecclesia nostra kathedrali pro fundando altari ad honorem beatissime Marie Magdalene aptum locum assignemus; pro nunc quidem altaris capellano pro tempore constituto vel constituendo medietatem predicte curie assignavit, aliam vero medietatem ex parte hospitalis pro ipso hospitali hordinando(!). Nos vero desiderantes et considerantes cultum divinum pocius augmentari quam minui, devocioni dicti archidiaconi, quam eciam vidimus ex tenore privilegii domini nostri regis manifestam, grato assensu occurrere cupientes, suam devocionem in toto de consensu fratrum nostrorum ratificamus, admittimus et roboramus et ex nostra certa sciencia, huius scripti patrocinio, tamquam sanctam et iustam confirmamus. In cuius rei testimonium presentibus ad instanciam ipsius magistri Dyonisii archidiaconi, sigillum nostrum ad cautelam uberiorem duximus apponendum. Datum Zagrabie, sabbato proximo ante octavas festi beati Stephani regis, anno domini MCCCL. septimo.

Original u arkivu kaptola zagrebačkoga fasc. 17. no. 88. vise vrvce jedna žuta i bijela, druga crvena i zelena a pečat otpao.

Tkalčić Mon. civ. Zagrab. I. 213.—214.

325.

1357, 5. septembra. U Zagrebu.

Pred kaptolom zagrebačkim prodaju Martin unuk Gatalov i t. d. plemići iz županije varaždinske posjed Črešnjevac Ivanu sinu Ivana zvanog Dete za 14 maraka.

Nos capitulum Zagrabiensis ecclesie memorie commendantes significamus tenore presencium quibus expedit vniuersis, quod Martinus filius Georgii filii Gatal, item Gatal filius Nicolai filii dicti Gatal sua ac dicti Nicolai patris sui in persona, nobiles de comitatu Vorosdiensi ab vna parte, ab altera vero Iwan filius Iwan dicti Dete similiter sua ac comitis Bedou fratris sui in personis in nostri presencia personaliter constituti, iidem Martinus et Gatal quandam eorum porcionem possessionariam in possessione Cheresnyeu habitam, ipsos titulo empcionis contingentem, totalem scilicet cum omnibus suis vtilitatibus et pertinenciis sub eisdem metis et terminis quibus eandem ipsi et eorum patres hactenus habuerunt et possederunt supradictis Bedou et Iwan filiis Iwan pro quatuordecim marcis denariorum Grecensium plene ab eisdem ut dixerunt habitis et receptis vendiderunt coram nobis, tradiderunt et asignauerunt iure perpetuo et irreuocabiliter possidendam, tenendam pariter et habendam in filios filiorum et heredes, saluo tamen iure alieno. In cuius rei memoriam presentes pendentis sigilli nostri munimine roboratas duximus concedendas. Datum feria tercia proxima ante festum natiuitatis virginis gloriose, anno domini M° trecentesimo quinquagesimo septimo.

Original na pergam. u ark. jugoslav. akad. u Zagrebu: Diplomata a. 1357.

Na listini visi o svilenoj vrvci crveno i bijele boje ovalni pečat od obična voska.

326.

1357, 15. oktobra. U Zagrebu.

Leustakij ban poziva kaptol zagrebački, da uredi medje posjeda Poljane.

Viris discretis capitulo ecclesie Zagrabiensis, amicis suis reverendis Leustachius vicarius totius regni Sclavonie generalis per dominum Lodovicum dei gratia regem Hungarie deputatus amicitiam paratam debito

cum honore. Dicit nobis Emericus filius Stephani de Vodycha in sua ac Petri et Endre filiorum Endre, Stephani filii Jakow et Philippi filii Endree proximorum et fratrum suorum patruelium personis, quod quedam possessionaria portio eorum Polana vocata, in districtu de Dubycha existens, nunc apud manus eorum habita, reambulatione et metali distinctione, ac ab aliorum possessionariis iuribus metali separatione indigeret. Super quo vestre discretionis amicitiam requirimus diligenter, quatenus vestrum mittatis hominem per(!) testimonio fide dignum, quo presente Nicolaus filius Endre vel Bogdozlow filius Gregorii, aut Brokwn sive Mausa filii Alexii de Gora aliis absentibus homo noster ad faciem dicte possessionarie portionis accedendo, vicinis et commetaneis eiusdem universis inibi legitime convocatis et presentibus, reambulet eandem per suas veras metas et antiquas, novas metas secus veteres in locis necessariis erigendo, reambulatamque et ab aliorum possessionariis iuribus separatam et distinctam statuat eisdem Emerico, Petro, Andree, Stephano et Philippo eo iure, quo ad ipsos dinoscitur pertinere perpetuo possidendam, si per quempiam non fuerit contradictum, contradictores vero si qui fuerint, contra eosdem ad nostram citet presentiam ad terminum competentem rationem contradictionis reddituros, et post hec totius facti seriem cum cursibus metarum de novo positarum, die et loco ipsius citationis, si necesse fuerit, nominibusque citatorum et termino assignato nobis amicabiliter rescribatis. Datum Zagrabie, die dominico proximo ante festum beati Luce euangeliste, anno domini M. CCC. L. septimo.

Iz izvještaja zagrebačkog kaptola od 2. novembra 1357.
Thallóczy-Barabas Cod. Blag. 136.—138.

327.

1357, 2. novembra. U Zagrebu.

Kaptol zagrebački na molbu bana Leustakija čini obhodnju medja posjeda Poljane.

Magnifico viro domino Leustachio, totius regni Sclavonie vicario generali, amico eorum capitulum Zagrabiensis ecclesie salutem cum reverentia et honore. Noveritis, nos vestras recepisse literas in hec verba: *(Slijedi isprava zagrebačkoga kaptola od 15. oktobra 1357.).* Nos itaque petitionibus vestre magnitudinis annuentes, una cum Bogdozlow filio Gregorii, homine vestro magistrum Michaelem, socium et concanonicum nostrum ad exequendum premissa pro testimonio trans-

misimus, qui postmodum ad nos reversi nobis concorditer retulerunt, quod idem homo vester, presente ipso nostro testimonio, primo in Dubycha in foro publico feria secunda proxima post predictum festum beati Luce euangeliste nunc preteritum publice proclamari fecisset, et convocari universos vicinos et commetaneos possessionis predicte et demum unum sacerdotem Iwan nomine, rectorem ecclesie beate virginis de Vodycha misisset ad generationem Konuh et Chubyn, specialiter ad Konyam filium Petri, ut feria tertia tunc sequenti ad erectionem metarum dicte possessionis convenirent, qui commetanei respondissent, quod prefati Emericus, Petrus, Andreas, Stephanus et Philippus eorum haberent instrumenta, quibus mediantibus dictam possessionem Polana vocatam pretio compararunt et in eisdem instrumentis mete eiusdem expresse continerentur, unde secundum easdem deberet reambulari. Qua responsiva idem homo vester accepta, tribus diebus continuis, feria scilicet tertia, quarta et quinta tunc sequentibus una cum predicto nostro testimonio, iuxta formam literarum nostrarum privilegialium, dictas metas continentium super emptione eiusdem possessionis dudum exinde confectarum eandem possessionem Polana vocatam per eius veras metas reambulasset nemine penitus contradictore apparente. Quas metas iidem homines vester et noster ut dicebant de dictis literis nostris privilegialibus extractas, prout nobis in registro apportarunt, hoc ordine distinguntur: Incipit igitur prima meta dicte terre Polana a plaga septemtrionali apud rivulum Woyzka usque ad inferiorem rivulum Churumnycha, inde dirigitur ad arborem tilie et ibi conterminatur terre Petri comitis in arborem gerthyan, exinde procedit ad fagum, deinde vadit ad arborem populeam, sub qua est meta et ex altera parte est meta Petri comitis in arbore ilicis, inde tendit ad sinistram partem silve ad tiliam, inde per campos ad quercum, ubi totus campus pertinet Baboneg comiti, silva vero ex altera parte remanet comiti Petro, inde in parva via tendit ad predictam aquam Woyzka, ubi in Zauam coniungitur, tamen pars rivuli tenetur Baboneg comiti, post hec descendit per Zauam inferius ad locum, ubi aqua Jelseunycha cadit in Zauam et per aquam Jelseunycha vadit superius usque ad Mlakam et per illam vadit superius usque Bodomerpotoka, inde ad tiliam, inde descendit montem ad duas arbores fagi, post hec in montem transit nemus et vadit directe ad tiliam et in dorso eiusdem montis inter duas valles ad partem occidentalem pervenit ad duas arbores fagi in unum coniunctas ibique conterminantur terre Moydrug, inde eundo ad dexteram venit ad arborem ilicis et ibi descendit ad tiliam inter duos monticulos et pervenit ad aquam Woyzka, inde ad priorem rivulum Churumchyna(!), ubi meta

Petri esse dicitur et ibi terminantur. Datum secundo die post festum omnium sanctorum, anno domini supra dicto.

Thallóczy-Barabas Cod. dipl. com. de Blagay 136.—138.

328.

1357, 3. novembra.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski potvrdjuje povelju svoju od 8. aprila 1356. danu plemićima u Rovišću.

Nos Ludouicus dei gratia rex Hungariae, memoriae commendantes tenore praesentium significamus, quibus expedit vniuersis, quod Blasius filius Thomae filii Fias de districtu de Ryucse, ad nostram praesentiam accedendo, exhibuit nobis quoddam priuilegium nostrum super libertate quorumdam nobilium de Ryucse et sua confectum tenoris infrascripti, petens cum instantia, vt tenorem dicti priuilegii sibi in transcripto sub sigillo nostro concedere et dare dignaremur. Cuius tenor talis est: *(Slijedi listina kralja Ljudevita od 8. aprila 1356.).* Nos itaque precibus eiusdem Blasii inclinati, dignum(!) priuilegium nostrum de vera nostra reminiscentia confectum, fecimus copiari et tenorem seu copiam eiusdem sub sigillo nostro eidem Blasio dare in cautelam. Datum Zagrabiae, feria sexta proxima post festum omnium sanctorum, anno domini M°CCC°L°VII.

Fejer Codex Dipl. Hung. T. IX. v. VII. p. 139.—142.

329.

1357, 4. novembra. U Zagrebu.

Pred kaptolom zagrebačkim prodaju plemići iz sv. Andrije u županiji križevačkoj Simonu Mauricijevu od Zdenca svoj posjed kraj Čazme.

Nos capitulum Zagrabiensis ecclesie memorie commendantes significamus tenore presencium, quibus expedit vniuersis, quod cum nos ad instanciam et peticionem Dezew sacerdotis de sancto Andrea ex parte nobilium infrascriptorum ad nos transmissi ad audiendam assercionem et videndos contractus inter Johannem et Nicolaum filios Egidii, item Johannem filium Andree, Thomam filium Pauli, Phyle et Guke filios Imbor ac Andream filium Nicolai filii Bartholomei nobiles de sancto Andrea de comitatu Crisyensi ex una parte, et magistrum Simonem

filium Maurichii de Zdench ex altera fiendos, virum discretum Johannem sacerdotem, prebendarium ecclesie nostre, hominem fidedignum ad illas partes transmisissemus, tandem idem ad nos reversus unacum predicto Dezew sacerdote, procuratore predictorum nobilium legitimo et predicto Johanne filio Andree ac eciam magistro Stephano filio Andree castellano predicti magistri Symonis [de] Z[denc]h seriose retulit eisdem presentibus . . . . affirmantibus in hunc modum, quod prenominati nobiles de sancto Andrea, videlicet Johannes et Nicolaus filii Egidii, item Johannes filius Andree, Thomas filius Pauli, Phyle et Guke filii Imbor ac Andreas filius Nicolai filii Bartholomei coram ipso nostro homine, quem ad hoc specialiter ex causa racionabili duxeramus transmittendum quandam particulam porcionis eorum possessionarie Alberthege vocate ad ipsos titulo emcionis ex parte Farkasii filii Nicolai de Morchel devolute, a parte orientis iuxta fluvium Radouanpothoka adiacentem, metis et terminis infrascriptis circumdatam et separatam, cum suis utilitatibus et pertinenciis universis prenominato magistro Simoni filio Maurichii pro viginti marcis denariorum latorum wyennensium, quamlibet marcam cum quinque pensis computando, quas se dixissent plene habuisse et recepisse ab eodem, confessi extitissent se vendidisse et assignasse prout ad ipsos pertinebat iure perpetuo et irreuocabiliter possidendam et tenendam in filios filiorum et heredes. Cui quidem vendicioni ut idem homo noster et partes predicte asseruerunt vicini et commetanei eorum universi, specialiter Nicolaus filius Stephani ac Ladislaus iudex de Gordoa in facie eiusdem particule astantes consensum prebuissent. Retulit eciam idem homo noster, quod supradicti nobiles coram ipso assumpsissent prefatum magistrum Simonem ex parte predicti Farcasii et aliorum ac proximorum eorum quorumlibet infestare et inquietare volencium temporum in processu, propriis eorum laboribus expedire et expensis. Mete autem eiusdem particule prout nobis per eundem nostrum hominem et partes predictas in regestro fuerunt apportate, quas ut dixit, presentibus universis vicinis et commetaneis eiusdem erexissent, hoc ordine distinguntur: Prima igitur meta incipit a septemtrione iuxta fluvium Chasme circa pontem, per quem transitur de Gordoa in Zdench, ubi sunt due mete terree ex utraque parte vie, inde procedit per eandem viam ad meridiem ad quasdam duas arbores vulgo tuul vocatas cruce signatas, metis terreis circumfusas ex utraque parte ipsius vie existentes, dicta particula vendita a sinistris remanente, inde ascendit per eandem viam ad quendam monticulum, in cuius vertice sunt due mete terree ex utraque parte eiusdem vie, deinde per eandem viam ad eandem partem ad duas metas terreas, inde procedit ad duas arbores tuulfa cruce signatas, metis terreis circumfusas, deinde eundo per

eandem viam venit ad duas metas, quarum una est tuulfa terra circumfusa et alia meta terrea, inde procedit in eadem via ad duas metas terreas, et iterum ad duas metas terreas in eadem via; deinde iterum ad duas metas ex utraque parte ipsius vie, quarum una est terrea alia arbor tuul cruce signata, meta terrea circumfusa iuxta caput vallis Leskouch vocate, et inde intrat ad metas terre magistri Simonis prenotati ibique terminantur. In cuius rei memoriam et firmitatem perpetuam presentes litteras nostras sigilli pendentis munimine roboratas duximus concedendas. Datum sabbato proximo post festum omnium sanctorum, anno domini M⁰CCC⁰ L⁰ septimo.

Original na pergameni u kr. ugar. drž. arkivu u Budimpešti: M. O D. L. no. 4696. — Stara signatura: N. R. A. fasc. 953. no. 5.

Na listini visi o svilenoj vrvci zelene i crvene boje šiljato ovalni pečat kaptolski.

Na hrptu rukom XV. vijeka: Metalis Alberthege.

Nagy Cod. dipl. Andeg. VI. 617.—619.

330.

1357, 4. novembra. U Zagrebu.

Pred kaptolom zagrebačkim mire se Simon kastelan zdenački sa sinovima Vimborovim.

Nos capitulum Zagrabiensis ecclesie significamus tenore presencium quibus expedit vniuersis, quod magister St[ephanus] filius Andree castellanus de Izdench, famulus et procurator legitimus magistri Symonis filii Mauricii plenum ad infrascripta ex parte eiusdem magistri Symonis habens mandatum ab una parte, ab altera vero Deseu sacerdos de sancto Andrea similiter legitimus procurator Thome filii Pauli, Phyle ac Guke filiorum Vymbor, item Johannes filius Andree similiter legitimus procurator Johannis et Nicolay filiorum Egidii in personis eorundem ad nostram personaliter accedendo presenciam pari et vnanimi voluntate confessi extiterunt in hunc modum, quod ipsi super omnibus dampnis, iniuriis, nocumentis et sanguinum effusionibus, ac incendiis usque ad hec tempora inter ipsos nobiles ab una parte et magistrum Symonem supradictum quoquo modo factis et ilatis sibi mutuo ignoscentes ad plene pacis et concordie deuenissent vnionem, reddentes se mutuo et supradictas partes procuratorio nomine quo supra super omnibus premissis expeditos, immunes et per omnia satisfactos; vniuersas eciam litteras

inquisicionales et alias causales[1] super premissis vsque huc in posterum quoquo modo emanatas voluerunt esse friuolas, cassas, mortuas et innanes ac viribus carituras, earumque exhibitoribus nocituras. Datum sabbato proximo post festum omnium sanctorum, anno domini millesimo CCC⁰L⁰ septimo.

Original na pergameni u kr. ug. drž. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 4918. — Stara signatura: Coll. Jaur. fasc. 30. no. 14.

Na hrptu vidi se trag pritisnuta šiljato-ovalna pečata.

Spominje je u kratko Nagy Cod. dipl. Andeg. VI., 618. k br. 404.

331.

1357, 8. novembra. U Zagrebu.

Leustakije kraljev namjesnik u Hrvatskoj potvrdjuje listinu kaptola zagrebačkoga za posjed Poljanu na molbu Mirka Blagajskoga i njegovih rodjaka.

Nos Leustachius vicarius totius regni Sclavonie generalis per serenissimum principem dominum Lodoucum dei gratia inclitum regem Hungarie deputatus memorie commendantes significamus tenore presentium quibus expedit vniuersis, quod Emericus filius Stephani de Vodicha in sua ac Petri et And[r]ee filiorum End[r]e, Stephani filii Jakow et Philippi filii End[r]e proximorum et fratrum suorum patruelium de eadem personis ad nostram accedendo presentiam exhibuit nobis l[ite]ras honorabilis capituli ecclesie Zagrabiensis rescripcionales tenoris infrascripti, petens nos prece subiectiua, ut tenorem earundem presentibus inserendo easdem pro ipsis iuxta sui vigoris exigenciam ratificare dignaremur. Quarum tenor talis est: *(Slijedi listina kaptola zagrebačkog od 2. novembra 1357.).* Nos siquidem petitionibus prefati Emerici filii Stephani moderatiuis et iuri consonis favorabiliter annuentes predictas literas capituli Zagrabiensis rescripcionales illesas et omni suspicione carentes reperiendo, toto tenore earundem presentibus inserto iuxta sui vigoris exigenciam cum cursibus metarum in eisdem premisso modo exp[ri]m[en]ciu[m] iuxta vicariatus nostri officium quoad omnes sui continentias pro eisdem ratificamus presencium serie mediante. In cuius rei testimonium presentes sigilli vicariatus nostri pendentis munimine communitas duximus concedendas. Datum Zagrabie, in octavis festi omnium sanctorum supradicti, anno domini MCCC⁰ quinquagesimo septimo prenotato.

---

[1] Bilo pisano ponajprije: causas.

Original u arkivu blagajskom, sada u ugar. narodnom muzeju u Budimpešti. Visi raznobojna svilena vrvca, pečat je otpao.
Na hrptu bilješka: Super Polana.
Vjesnik zem. ark. VIII. 230—231.

332.

1357, 18. novembra. U Avignonu.

Nikola de Plauinca moli za kanonikat zagrebački.

Supplicat sanctitati vestre deuotus filius uester Nicolaus natus Michaelis de Plauincha Zagrabiensis diocesis clericus, quatenus sibi specialem graciam facientes de canonicatu ecclesie Zagrabiensis prebendam cum cura uel sine cura si que vacat ibidem, uel quamprimum inibi vacare contigerit, conferendam dicto Nicolao de mandato apostolico dignemini reseruare. Cum acceptacione, inhibicione, decreto et clausulis anteferri et ceteris non obstantibus et clausulis opportunis etc. Fiat R. Datum Auinione, XIIII. kalendas decembris, anno quinto.

Clement. VI. Reg. Suppl. an. V. P. fol.

333.

1357, 20. novembra. U Djakovu.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski na molbu sinova Filinih potvrdjuje svoju povelju od 14. decembra 1354. glede imanja Dombo za njihove nasljednike.

Nos Lodouicus dei gracia rex Hungarie memorie commendantes tenore presencium significamus quibus expedit vniuersis, quod magistri Laurencius filius Laurencii filii Phile et Stephanus filius Petri filii eiusdem Phile ad nostram accedentes presenciam exhibuerunt nobis quasdam litteras nostras patentes, anulari sigillo nostro consignatas super collacione possessionis Dombo vocate in comitatu de Valko existentis, ipsis per nos facta confectas tenoris infrascripti, supplicantes nostre maiestati humiliter et deuote, ut easdem nostris litteris patentibus transcribi faciendo simulcum collacione predicte possessionis pro eisdem eorumque heredibus confirmari facere dignaremur. Quarum tenor talis est: *(Slijedi darovnica kralja Ljudevita od 14. decembra 1354.)* Nos itaque humilimis supplicacionibus predictorum Laurencii et Stephani militum fauorabili

*

pietate inclinati predictas litteras nostras de uerbo ad uerbum presentibus transcribi facientes easdem et collacionem possessionariam expressam in eisdem pro eisdem magistris Laurencio et Stephano eorumque heredibus auctoritate regia perpetuo ualere confirmamus; saluis iuribus alienis. Datum in Dyaco, feria secunda proxima post octauas beati Martini confessoris, anno domini millesimo CCC°L° septimo.

Iz originalne potvrde kralja Ljudevita oa 8. februara 1367. u kr. ug. drž. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 33.604. — Stara sign.: N. R. A. fasc. 646. no. 28.

334.

1357, 24. novembra. U Kotoru.

Djuro Ghymanoy i Matija de Lanza izvršitelji oporuke pokojne Marije Dimidranove daju kaptolu sv. Trifona polovinu njezinoga vinograda.

In Christi nomine amen. Anno eiusdem natiuitatis millesimo trecentesimo quinquagesimo septimo, indiccione decima, die vigessimo quarto nouembris. Nos Gregorius Ghymanoy et Matheus de Lança epitropi testamenti olim Mare vxoris Dimidrani calegarii presentamus capitulo sancti Triphonis mediam vineam olim dicte Mare in Culinabrda supra vineam Mathei . . . . me et subter vineam Micho Mecxe, quam dicta Mare habuit in societate cum dicto marito suo, quam ipsi capitulo presentamus secundum formam epitropie et testamenti dicte Mare. Actum Chatari, in presencia iurati iudicis Marci Ratislaue et auditoris Blaxii Gelie.

Ego Bartholomeus Andree de Tribubaxilicis de Padua publicus imperiali auctoritate et nunc comitis Chatarensis iuratus notarius hiis omnibus interfui, rogatus scribere scripsi et publicaui.

(Signum not.)

Original na pergameni u arkivu jugoslavenske akademije u Zagrebu: Diplomata a. 1357.

335.

1357, 2. decembra. U Avignonu.

Župnik sv. Jakoba u Banoštoru moli za kanonikat.

Supplicat sanctitati vestre devotus vester Alexius Gregorii clericus Quinqueecclesiensis diocesis quatenus specialem etc.

Item supplicat sanctitati vestre devotus vester natus Karachini presbiter Colocensis diocesis, quatenus sibi specialem graciam facientes de canonicatu ecclesie de Kw Syrmiensis cum plenitudine iuris canonici misericorditer dignemini prouidere, prebendam vero, si qua in(!) in eadem ecclesia vacat ad presens vel cum vacauerit, dicto Nicolao conferendam donacioni apostolice reseruantes cum acceptacione etc., non obstante, quod idem Nicolaus parochialem ecclesiam curatam sancti Jacobi in eadem ciuitate de Kw noscitur obtinere, et cum ceteris non obstantibus et clausulis oportunis ac executoribus. Fiat. G.

Et quod transeat sine alia leccione, Fiat. G.

Datum Auinione, IIII. nonas decembris, anno quinto.

Innocent. VI. Reg. Suppl. an. V. P. I. 27. fol. 298.

336.

1357, 14. decembra. Pod Ninom.

Ban hrvatski Ivan sklopa mir sa Šibenčanima i daje im povlastice u ime kraljevo.

Nos Joannes totius Croacie et Dalmacie banus memorie commendantes tenore presencium significamus quibus expedit universis, quod cum universi nobiles, cives et communitas civitatis Sybenicensis per nobilem virum Radozlaum Cruseuanchygh ciuem eiusdem ciuitatis, ambaxiatorem et nuntium ipsorum specialem, habita conuersione ad dominum nostrum regem et eius sacram coronam, libertates siue gracias, donaciones et consuetudines inferius declarandas a nobis instantissime sibi dari postulassent; nos itaque iustis et condignis petitionibus eorumdem annunentes in persona dicti domini nostri regis infrascriptas libertates, iura, gracias, donaciones et consuetudines eisdem civibus et communitati supradicte civitatis Sybenicen[sis] iurando super signo viuifice crucis, sancta dei evangelia(!) et reliquiis sanctorum concessimus et conferimus, damus atque donamus iure perpetuo atque irevocabiliter habenda, tenenda et possidenda. Primum videlicet, quod omnes iniurias offensiones et excessus per ipsos Sibenicenses factas et illatas contra regiam maiestatem vel eius subditos aut alios quoslibet usque ad hec tempora quovis modo, parcimus, ignoscimus, dimittimus et indulgemus, nec eosdem cives vel quemlibet ipsorum quispiam super ipsis excessibus, et culpis possit impetere et aggravare temporis in eventu aliqualis. Item omnes sentencias, deliberaciones et acta per comitem et curiam sive

per consilia eiusdem civitatis temporibus retroactis facta et ordinata confirmamus et ratificamus in perpetuum observanda. Item omnia privilegia, gracias, donaciones et libertates ipsius ciuitatis per excellentissimos principes olim illustres reges Hungarie datas et concessas inconcusse et firmiter volumus observare, in eisdem libertatibus et donis ipsos cives ampliare et non minuere intendentes. Item duas insulas Scrimach et Zuri vocatas cum earum pertinenciis, quas olim commune Jadriense illicite occupaverat, in quorum tenutam et possessionem dominium Venetorum eosdem introduxit restituendo, eisdem resignamus pacifice iure hereditario possidendas, ita videlicet, quod de cetero racione premissarum insularum iidem Jadrienses vel alii quilibet eosdem nullatenus valeant molestare. Item molendina sive slaap cum flumine Korka, qua(!) nunc possidere dignoscuntur eisdem in perpetuum gubernanda commissimus. Item nullum castrum nullaque fortilicia in predicta ciuitate Sibe-n[ici], nec in districtu eiusdem vel extra districtum qua essent vicina ipsi ciuitati in preiudicium eiusdem ullo unquam tempore edificari per quoscunque faciemus. Item totum quod per regimen eiusdem civitatis est et in futurum fuerit sentenciatum et deliberatum, sit ratum atque firmum et inviolabiliter absque contradiccione quorumlibet in civitate et districtu observatum, nec etiam iidem cives possint citari vel cogi in presentiam quorumvis iudicum extra dictam civitatem. Item si per aliquos banos vel tirannos temporibus elapsis aliqua in civitate vel eius districtu fuissent occupata et detenta, ea remaneant illis qui nunc ipsa possident nec racione ipsarum aliqua molestia eis inferatur. Item Olachy vel villani in districtu ipsius civitatis absque licencia et voluntate civium pascua ipsorum seu gramina depascere non possint. Item, quod nos vel alter quivis sub dominio prelibati domini nostri regis constitutus et constituendus nullum debitum nullamque collectam a communi dicte ciuitatis, vel eius districtu preter ius regium portarum, quod tributum appellatur, prout in privilegiis eorundem continetur exigere et extorquere valeamus; nec eciam nos aut alii quicunque in prescriptam civitatem Sibenicensem manu potenti intrare valeamus nisi in quantitate, qua placuerit civibus seu regimini civitatis; vnum prandium semel in anno et non plus ipsa communitas nobis dare teneatur, et si ulterius in aedem civitate voluerimus permanere, super nostra expensa et bona voluntate hospitis nostri absque molestia quorumlibet civium debemus manere in eadem. Item prefatus dominus noster rex et nos in persona eiusdem totis viribus et potencia ab omnibus emulis et impetitoribus ipsam civitatem cum districtu eiusdem defendere et protegere cum auxilio et iuuamine spopondimus et assumpmimus. Item, si aliqua(!) dominus noster rex vel eius successores de proprietatibus et libertatibus

dicte civitatis quibusvis alienassent et tradidissent, ipsas alienaciones idem dominus rex in irritum provocabit. Item antedictus dominus noster rex aut nos vel alter nomine eiusdem domini nostri regis obsides de eadem civitate nullatenus petere et recipere potest. Item, quod prelibata civitas Sibenicensis omnem gratiam, libertatem generalem et specialem, quam alie civitates regni Dalmachye habeant(!) ampliorem. Insuper attendentes fidelitatibus civium predicte civitatis Sybenicensis, villas Rakythnicha, Dazlina et Grabouci circa[1] fluvium Korka ex parte occidentali existentes, item villas Neuest, Pertimeh et Coparno[2] vocatas ex alia parte eiusdem fluminis habitas, eidem communitati civitatis Sybenicensis addendo ad districtum eiusdem dedimus et conferimus in perpetuum possidendas. In cuius rei memoriam presentes concessimus litteras pendenti sigillo nostro munitas. Datum in obsidione civitatis None, die XIIII. mensis decembris, anno domini millesimo CCC⁰ quinquagesimo septimo.

Iz originalne potvrde kralja Ljudevita od 16. decembra 1358. u knjižnici narod. muzeja u Budimpešti a. 1358.; bivša zbirka Jankovićeva. — Ovdje nalazi se i prijepis orig. ove potvrde učinjen po kaptolu ninskom od 2. decembra 1360. (s. a 1360.).

U listini ovoj banskoj svi su stavci počimujući s »item« kao i koroboracija na početku nadvučeni uglatom polovičnom zaporkom od iste tinte n. pr.:

Item si aliqua dominus noster, *to je ostatak starog krizmona ili aprekacije.*

Osim toga su svi stavci sa strane na rubovima jednakom tintom, dakle po svoj prilici savremeno, a možda i istom rukom, u istom redu s odgovarajućom stavkom arapskim brojkama numerirani od 1. do 17. Kao 18. klausula dolazi proširenje u gore navedenoj Ljudevitovoj potvrdi.

Lucius De regno Dalm. et Croat. liber IV. cap. 17. p. 233.—234.

Katona Hist. crit. X. 205.—208.

Fejér Cod. dipl. Hung. IX. 2. p. 649.—652., po našem izvoru s mnogo vogrješaka.

---

[1] Imalo bi biti: »citra«.

[2] Fejér stavio ovamo posjede, kako ih kralj Ljudevit 16. decembra 1358. nabraja.

337.

1357, 28. decembra. U Zadru.

Rikardo vikar samostana sv. Krševana traži, da mu se odgodi rok stavljen od biskupa ninskog, da plati kolektu za poslanika papinog.

In Christi nomine amen. Anno natiuitatis eiusdem millesimo trecentesimo quinquagesimo septimo, indicione decima, die uigesimo octauo mensis decembris, pontificatus sanctissimi patris, domini nostri, domini Inocentii pape sexti. Coram uobis venerabili patre domino Demetrio Nonensi episcopo et vicario reuerendi patris domini Nicolai Jadrensis archiepiscopi, constitutus ego frater Riçardus monacus et vicarius monasterii sancti Grisogoni de Jadra occaxione(!) cuiusdam precepti pridie mihi per vos facti, videlicet, quod deberem intra certum terminum in dicto precepto contentum soluere collectam trium annorum reuerendissimi in Christo patris domini nostri, domini Egidii Sabinensis episcopi, apostolice sedis legato, dico et propono nomine quo supra, quod ea que precepistis non possum adimplere eo, quod tempus precepti breuis(!) est et propter absentiam domini mei abbatis; quia sine ipso uel eius mandato nichil possum facere. Ideo peto a uobis et cum protestatione vos requiro, quod mihi prorogetis terminum competentem, ut responsionem a domino meo abbate habeam et adimplere valeam in predictis que debeo. Qui dominus vicarius supradictus inmediate respondit dicens, quod negocium non erat suum nec ad eum pertinebat nec sibi terminum prorogaret nec prorogare poterat, cum a domino legato supradicto in mandatis prorogandi terminum non habebat. Rogantes dicte partes me notarium infrascriptum, ut de predictis publicum conficerem instrumentum. Actum in ciuitate Jadre in curtiuo archiepiscopatus, presentibus Marino de Canaruta et Coillo condam Gregorii de Botono, ciuibus Jadre et Petro Simonis de Valle de Veneciis habitatore Jadre, testibus ad hec uocatis rogatis et aliis.

(Signum not.)

Ego Jacobus Bonacursi de Foliuio(!) imperiali auctoritate notarius et nunc Jadrensis iuratus predictis omnibus presens fui et rogatus scripsi et publicaui et signum meum aposui consuetum.

Original u gubern. arkivu u Zadru; odio samostana sv. Krševana kap. XXIII. no. 566.

338.

1357.

Ugovor radi Črnoslavdola.

Coram capitulo ecclesiae Zagrabiensis, inter Petrum filium Stephani ab una, parte vero ab altera Ivk et Ivsa filios Dobrani, nec non Petrum filium Erikse de genere condam Chernoslai, omnium de Campo Zagrabiensi, ratione possessionis Crnoslavdol initus quidam contractus.

Original bio nekoć u škrinji sučije Dubranec u Turopolju. Sada ga je nestalo.

Laszowski Spom. Turop. I. pag. 73.

339.

1357. U Spljetu.

Vijeće spletsko šalje dva plemića kralju Ludevitu, da ga mole za odredjene medja i t. d.

In pleno et generali consilio ciuitatis Spaleti more solito ad sonum champane et voce prechonia congregato nobilis vir dominus Gentilis de Chalio potestas ciuitatis Spaleti de voluptate(!) iudicum et consiliariorum dicte ciuitatis, qui debent propositis et sentenciis interesse secundum formam statutorum et ordinamentorum dicte ciuitatis: In primis proponit dictus dominus potestas, quod cum nesscitur utrum dominus noster, dominus rex Hungarie scit(!) uenturus Spaletum, ideo requirit presens consilium, quod uidetur, quod destinetur ad dictum dominum regem duo(!) bonos homines nobiles ambassciatores, qui petunt a dicto domino rege pro comune Spaleti determinationem confinorum ciuitatis Spaleti et etiam alia iura eius comunis et etiam gratias, que uidebuntur pro bono et vtilitate ciuitatis Spaleti.

(Captum fuit per palotas XXXVI. contrariantibus XIII.)[1]

Item remissum fuit et optentum in presenti consilio, quod dominus potestas habeat arbitrium et quod posit eligere duos bonos homines nobiles et ambassciatores, quos sibi uidebitur et placiebit(!), et quod possit dictis ambasciatoribus penam inponere quod ipsi vadant ad dominum regem pro dictis factis comunis Spaleti.

---

[1] Sa strane.

Qui dominus potestas in dicto consilio elegit infrascriptos bonos viros et nobiles dicte ciuitatis: C. ser Doymus(!) Bertani et C. ser Teodosium Leonis, nobiles de ciuitate Spaleti.

Iz Libri di Spalato lib. V. fol. 69.—70. u gubirn. arkivu u Zadru.

340.

1357.—1358. U Trogiru.

Odluka u Trogiru za umirenje.

Relationes fiende dominis baronibus pro parte dominorum rectorum et sapientum adiunctorum rectorum eis de mandato predictorum dominorum baronum. Primo referunt, quod volentes secundum mandatum predictorum dominorum baronum illos de Tragurio reducere ad concordiam, post multa et multa hinc inde dicta et peracta nihil demum facere potuerunt. Item referunt, quod pro ea, que reperta sunt per legatos missos Tragurii per prefatos dominos legatos super predictis negotiis de obiectis et oppositis contra Joseph et eius complices per partem aduersam in nullo penitus reperiunt culpabiles. Item referunt, quod per ea, que habentur, dictus Joseph est in corcodia cum communi Tragurii de omni damno quod asserebat sibi fore illatum et factum in suis rebus et bonis pro comune Tragurii ipso commune soluente eidem florenos 237 vel id circa in auro. Item referunt quod volentibus ipsis moderare et taxare damna, que asserit dictus Joseph sibi et suis complicibus fore illata et facta et derobata de suis bonis mobilibus per ea que reperiunt fore restituta Joseph, et per ea que possunt coniectari, videtur eis, quod vltra ea, que sunt restituta eidem Joseph dampnum illatum ipsi Joseph et eius complicibus in suis arnisiis et rebus mobilibus non potest ascendere vltra valorem florenorum 2000, et de tanta quantitate credunt eum posse contentari, et requisito eo si de tanto contentaretur, respondit, quod dummodo iustitia fiat, de aliis iniuriis sibi, et suis illatis contentaretur de toto eo, quod per predictos dominos rectores et sapientes dictum et determinatum esset, et quod iterato pluries interrogatus si contentaretur de dicta taxatione florenorum 2000 respondit vt supra, et nihil aliud potuimus habere asserente eo, quod certis occasionibus aliud dicere non poterat nec volebat. Item referunt, quod per ea, que reperiuntur contra Stephanum filium naturalem quondam domini episcopi Tragurii, videlicet, quod percussit manu propria dominum episcopum Pharensem,

pluribus percussionibus de precepto sibi facto per archidiaconum Tragurii, videtur eis, quod quia vilis persona est, et male opinionis et fame, pauca habens in bonis, quod pena corporalis ei sit inferenda, videlicet, quod manus illa cum qua percussit predictum dominum episcopum ei a brachio amputetur, et quod perpetuo sit bannitus de ciuitate et districtu Tragurii. Item referunt, quod per attestationes fide dignorum receptas per suprascriptos ambasciatores reperitur archidiaconum Tragurii, qui est in manibus vestris fuisse principalem auctorem, inductorem dicti tumultus, strepitus et rumoris, et inductorem fuisse quam plurium personarum ad derobationes faciendas per predictos de rebus dicti Joseph et eius sequacium. Quod autem iuris superinde, cum sit persona ecclesiastica, hoc relinquunt dominationi vestre et sapientie et prudentiae terminandum, et quod omnes possessiones et bona patrimonialia dicti archidiaconi vendantur, et precium eorum detur dicto Joseph, nomine quo supra pro taxatione predicta vt supra. Item referunt, quod per ea, quae reperiuntur per attestationes productas per predictos ambasciatores receptas super facto dicti tumultus et robarie reperitur, quod Donatus et Augustinus fratres, filii quondam Casocti, et Petrus et Nicolaus nepotes archidiaconi, et Nicolaus Jacobi fuerunt principaliores penes predictum archidiaconum auctores, fautores omnium et singularium personarum ad dictas robarias, predaciones faciendas et factas de bonis domini Joseph et sequacium suorum; vnde videtur eis, quod veniant condemnandi quilibet suprascriptorum in florenos 150 pro quolibet per eos, et complicibus ipsorum dandos Joseph suo nomine, et aliorum suorum complicium in numero illorum 2000 florenorum superius taxato pro dictis derobationibus atque damnis. Item referunt, quod quia reperitur, quod Matuxina et Matheus Crexigh populares fuerunt principaliores, qui curerunt ad arma et clamauerunt inducentes populum contra nobiles cum strepitu et furore; videtur eis, quod predicti perpetuo sint banniti de ciuitate et districtu Tragurii et condemnentur in florenos centum pro quolibet eorum dandis predicto Joseph pro dictis damnis nomine quo suo, et computandis in taxatione predictorum 2000 florenorum. Item referunt, quod omnes infrascripti populares reperti culpabiles principaliores de dictis robariis et predationibus, condemnentur in florenos 50 pro quolibet dandis et computandis vt supra, nomine quo supra. Nomina quorum sunt hec: Volesa Slouigne, Duymus Muxanigra, Xagiza, Jadrius Stanoseuegh, Stippos Musigh, Rusco sartor, Matheus Luzinigh, Matheus Slinico, Joannes Bacazezira, Rade Surdus, Oxre laborator, Grubacius et Radesus fratres, Miles[1] Milatcouich. Item referunt, quod residuum dictorum 2000

[1] Jamačno: Milos.

florenorum, quod restaret ad soluendum detractis suprascriptis quantitatibus predictorum omnium superius condemnatorum, et saluo si aliquis predictorum non esset idoneus in soluendo de ea quantitate de qua fuerit condemnatus per infrascriptos, integraliter persoluatur ita, quod dicto Joseph nomine quo supra de predictis et infrascriptis condemnationibus esse debeat integraliter satisfactum vsque ad quantitatem dictorum florenorum 2000 superius taxatam. Nomina vero sunt hec: Niculiza Pinzuligh, Stephanus ortolanus, Cresta Nessusta, Loure Sclauus, Zuue cognatus Mathei Luxinigh, Gaste Vladislauich, Boze Cuxarinich, Martinus naturalis archidiaconi, Nicola Martini marangoni, Maroy Drechia, Volcina sartor, Miloslauus Milotranigh, Thoma Sillanich, frater eius, Juray Radoslaui, frater Dragane, Micxa calegar, Matheus de Lisina, Jacobus Peruoslaui, Matheus Radouani, Dobray marinarius, Radulacus marinarius, Pressa Gergouich, Stipan Martinich, Thomas naturalis Marene, Juanus Caroanich, Thomadus Jessa, Thomadus de Ragusio, Jacobus Branicouich, Matheus Cerucich, Vitcus Stanassauich, Pribacius filius Tolle, Radoslauus eius famulus olim, Jacobus Cogaci frater eius, Paderna cognatus Qualex, Dragus seruitor, Petar salinarius, Micoe molinarius, Pressa Dragulaui, Nicola Damiani, Radosius Stanose, Begne Totilis, Stipan Damianich, Rade tabernarius, Stipan Peruoslaui, Gressizan, Katarina filia medici, Andreas Pasculich, Thomadus Grstovich, Diminach Cherpsci, Bille Pasculic, Dobroy Radogost, Andreas sartor, Matheus Radussi, Dminach marinarius, Gurba calegarius, Marcus Guillosupice, Gregorius Borcouic, Vladorus Jacuti, Matheus Caruauica, Ratteus Coprinich, duo filii Dosmacich, Stipan Mascolich, Pripco Blcha, Radosius et Lourinus fratres, Micoe mutus, Stippan Verdelic, Jacobus Boglie, Bertanus Pertani, Rusco Sle, Petre filius Perse, Radoy Tutastich, Perfa Butina, Nicola Plauich, Vide cognatus Bianchi. Item referunt, quod cum per legitimas probannes(!) habeatur, quod dicta nocte dicti rumoris et tumultus Stanoy de Spalato mercator, habitator Tragurii derobatus fuerit de omnibus rebus suis mobilibus existentibus in domo sue habitationis per infrascriptos, videtur predictis dominis, quod dicto Stanoy iurante veritatem dicere de damno sibi illato per infrascriptos non possendo iurare a florenis 200 supra, sed ab inde infra quantum iurauerit se fuisse damnificatum, soluatur eidem per infrascriptos derobatores in hunc modum. Augustinus nepos Augusti Caxocti, quia fuit caput et principalis omnium aliorum soluat florenos 50. Nicho Jacobi, qui fuit ad dictam robariam, quia est nobilis, soluat florenos 25. Omnes vero alii infrascripti soluant ressiduum vsque ad complementum dictorum florenorum 200 pro rata. Nomina sunt hec: Grubacius et Radeta fratres et Milos Milatcouich, Duymus Musanigra,

Osre, Marinus eius cognatus, vxor sua, Margudich, Micore mutus, Stippan Mardessich, Jacobus Baglie. Item referunt, quod quia reperitur, quod Nicolaus Marini Andree et Gauzigna eius frater fuerunt in comitiua cum archidiacono, et imposuerunt riuario siue preconi communis, quod proclamaret alta voce, quod quicumque posset et vellet interficere Joseph predictum habere deberet si hoc faceret vnam de melioribus possessionibus ipsius Joseph; videtur eis, quod predicti ambo fratres dicta de causa sint et esse debeant relegati et confinati a ciuitate Tragurii et districtu vsque ad vnum annum proxime subsequentem, vnus ad ciuitatem Spaleti, et alter ad ciuitatem Sybenici, scientes ipsos non fuisse repertos culpabiles de robaria predicta.

Lucius Memorie di Trau p. 265.—267.
Farlati Illyr. sacr. IV. p. 383.

341.

1358, 9. januara. U Čazmi.

Kaptol čazmanski prepisuje svoju listinu od g. 1266., kojom župan Pankracije prodaje svoju zemlju Klokočec Leustahiju sinu Vidovu za 30 maraka.

Nos capitulum Chasmensis ecclesie memorie commendantes significamus quibus expedit vniuersis presencium per tenorem, quod anno domini millesimo CCC°L° octauo, feria tertia proxima post festum epiphaniarum domini Johannes filius Leustachii de Plaunicha ad nostram personaliter accedendo presenciam exhibuit nobis quasdam litteras priuilegiales sub antiquo sigillo nostro rotundo confectas petendo a nobis cum instancia, ut tenorem et formam earumdem de uerbo ad uerbum propter uiarum discrimina nostris in litteris priuilegialibus inseri et transscribi faceremas nostroque sigillo moderno consignari. Quarum tenor talis est: *(Slijedi listina kaptola čazmanskog od god. 1266.).*

Original na pergameni u arkivu jugosl. akademije u Zagrebu: Diplomata a. 1266.

Na listini visi o svilenoj vrvci crvene boje ovalni pečat od bijeloga voska.

342.

1358, 18. januara. U Senju.

Benvenuto Venimben prodaje sudcu Jakobu Kuzminu tri vinograda na otoku Krku.

In dei nomine amen. Anno a natiuitate eiusdem millesimo trecentesimo quinquagesimo octauo, indiccione vndecima, die octauo mensis ianuarii, temporibus domini Loduici serenissimi regis Vngarie, honorabilis patris et domini fratris Prothiue episcopi Segniensis, magnifici viri domini Bartholomei comitis Vegle, Modrusse atque Gezche necnon ciuitatis Segnie domini naturalis, nobilis militis domini Andree vicecomitis, necnon Jacobi Vexoli et Jacobi iudicum Segnie. Actum Segnie in plathea comunis, presentibus domino Nicolao Galli vicario Segnie, Jacobo de Raduch olim iudice, Baiocio de Boccaçupis de Anchona, atque Georgio de Georgio de Jadra habitatoribus Segnie et aliis ad hec conuocatis specialiter et rogatis testibus. Ibique Benvenutus condam Venimbene olim iudex Segnie dedit, tradidit et vendidit iure conditicio sicut inferius apparebit in perpetuum iudici Jacobo predicto, filio condam iudicis Cosme pro se et suis heredibus et successoribus recipienti et ementi duas vineas contiguas, positas in insula Vegle in contrata sancti Rumini districtus Besche, quarum ab una parte possidet Chranacius filius condam Bauselle de Bescha, ab alia parte possident heredes condam Chregne de Bescha, a tercio et superiori latere est terra inculta, a quarto vero latere est terra ecclesie sancti Rumini predicti, a quarto vero latere uersus mare est eciam terra inculta, et ex hiis duabus vineis sew earum redditibus septimum omni anno debetur ecclesie prenotate; item vendidit sibi iure proprio in perpetuum vnam terciam vineam positam in dicta insula et in dicto districtu Besche vbi dicitur ba . . . . . cuius a duabus partibus possidet Crisacius Cantaruch de Bescha, a parte superiori sunt alpes moncium, a parte autem inferiori sunt litora maris ut ibi dicebatur et si qui alii dictarum et cuiuslibet earum forent ueriores confines, ad habendum, tenendum et possidendum et quicquid ipsi emptori et suis heredibus ac successoribus deinceps placuerit perpetuo faciendum cum omnibus et singulis iuribus, proprietatibus et pertinenciis, usibus, actionibus et requisitionibus dictarum possessionum et cuiuslibet ipsarum omnique iure earum proprio et cum accessibus et eggressibus earum et cuiuslibet ipsarum vsque in uias publicas, saluo ut premittitur septimo ipsius ecclesie de duabus vineis supradictis, pro precio ducentorum et quatraginta(!) ducatorum auri iusti ponderis, quod precium dictus Benuenutus fuit confessus et contentus se a dicto emptore pleniter ha-

buisse et recepisse, excepcioni non habiti et recepti ut dictum est ab eodem iudice Jacobo emptore precii supradicti et omni alii auxilio, exceptioni et defensioni iuris vel facti aut cuiuscumque consuetudinis uel statuti, quibus posset huic contractui modo quolibet opponi uel in aliquo derogari expresse renuncians et promittens idem Benuenutus per se et suos heredes ac successores dicto iudici Jacobo emptori pro se et suis heredibus et successoribus supradictam venditionem et omnia et singula supra et infrascripta perpetuo firma et rata habere atque tenere, et per se uel alios non contrafacere uel venire aliqua ratione uel causa seu ingenio, iuris uel facti et ipsas vineas et quamlibet earum eidem iudici Jacobo emptori et suis heredibus ac successoribus ab omni homine et vniuersitate legittime defendere et discalumpniare ac disbrigare sub pena dupli precii sepedicti stipulatione premissa, et refectione omnium dampnorum et expensarum ac interesse litis et extra, cuius pene medietas curie coram qua fient quomodo de premissis, et reliqua medietas emptori deueniat prenotato et sub obligacione omnium bonorum dicti venditoris presentium et futurorum vbilibet existentium, et pena commissa, soluta uel non, semel uel plus, presens contractus perpetuo duret firmus, hoc inter ipsos reseruato, quod ipse Benuenutus debet habere omni anno donec uixerit medietatem tocius profectus et utilitatis prouueniencium ex vineis supradictis dando et faciendo singulo anno donec ipse Benuenutus vixerit medietatem expensarum que ponerentur in laboreriis vinearum ipsarum, et si ante tempus vindemiarum ipsum Benuenutum mori contingeret, quod tunc totum vinum quod haberetur ex ipsis cum suis profectibus debet esse ipsius iudicis Jacobi reficiente scilicet ipso iudici Benuenuto medietatem suam expensarum, quas in dicto laborerio posuisset.

Ego Bartolomeus ollim(!) iudex Senie, examinator manum misi.

(Signum not.).

Ego Stefaninus filius condam Stefani notarii de Vegla, publicus imperiali auctoritate notarius et nunc comunis Segnie officialis iuratus predictis omnibus interfui, rogatus scripsi, publicaui et corroboraui.

Original na pergameni u arkivu Jugoslavenske akademije u Zagrebu: Diplomata a. 1258.

Na naledju zabilježeno glagolskim pismenima i slabo čitljivo: Stari . . . . kotarni list zemle pr , ... rumskê.

343.

1358, 20. januara. U Zadru.

Pred kraljem Ljudevitom zamjenjuje Stjepan sin bana Mikca svoj posjed Kapolnu za Zdelju imanje križara.

Lodouicus dei gracia rex Hungarie significamus tenore presencium quibus expedit vniuersis, quod accedentes ad nostre maiestatis presenciam frater Boudonus Cornuti sacre domus hospitalis sancti Johannis Jerosolimitani Hungarie et Sclauonie nostrorum regnorum prior Cruciferorum, nec non magister Stephanus filius condam Mykch bani, Zaladiensis de Werouche et de Posega comitatuum comes, dixerunt et retulerunt ac coram nobis viue vocis oraculo sunt confessi, quod ipsi quarundam possessionum suarum vtilioris ac vberioris contractu (!) permutacionis vnicuique ex ipsis cedent[is] prospectu tale inter se concambium et permutacionem fecissent, ymmo fecerunt ex nostra regia licencia et admissione coram nobis; ita videlicet, quod idem magister Stephanus possessionem suam Kapolna vocatam in comitatu Crisiensi et in vicinitate possessionis Galgoncha habitam, in cuius facie capella virginis gloriose esset edificata, cum omnibus vtilitatibus suis et pertinenciis eiusdem vniuersis prenominato fratri Boudoni priori et per eum suis successoribus dedisset et contulisset ac dedit et contulit in nostri presencia perpetuo et irreuocabiliter possidendam. E conuerso autem dictus frater Boudonus possessionem suam Zdelya nuncupatam similiter in comitatu Crisiensi et in contigua commetaneitate et vicinitate possessionis dicti magistri Stephani Prodauiz vocate existentem, in cuius eciam facie capella sub honore sancti Gregorii esset fabricata, simili modo cum omnibus vtilitatibus suis et pertinenciis eiusdem vniuersis prefato magistro Stephano et per eum suis heredibus heredumque suorum successoribus dedisset et contulisset ac coram nobis dedit et contulit titulo permutacionis iure perpetuo et irreuocabiliter possidendam pariter et habendam; ita tamen, quod idem magister Stephanus et sui successores de fructibus dicte possessionis Zdelya et eius pertinenciis pro decimis eidem fratri Boudoni priori et suis successoribus reddere et soluere teneatur et debeant anno quolibet in festo beati Johannis Baptiste vnam marcam denar[iorum] in patria currencium, prout alias de dicta possessione eidem priori racione ipsarum decimarum soluebatur. Assumpserunt nichilominus et obligarunt se partes predicte nomine prefatarum possessionum modo premisso in permutacionem traditarum ab omnibus inquietare volentibus sese in uicem mutua uicissitudine expedire propriis eorum laboribus et

expensis. Datum Jadre, in quindenis festi epiphaniarum domini, anno eiusdem millesimo trecentesimo quinquagesimo octauo.

Original na pergameni u biblioteci narod. muzeja u Budimpešti. a. 1358., kupljen g. 1881.

Na pravoj strani ispod teksta vidi se trag okrugla malena (tajnog) pečata pritisnuta u crvenom vosku.

Na hrptu rukom XV. vijeka: Concambiales super Capellam. *Dalje nešto poznijom rukom i drugom tintom:* Sancti Gregorii in Bosyako et eius inhabitator[ia] pro decimis.

Cod. dipl. patrius I. 219.—220.

344.

1358.—1377. 7. februara. U Bobovcu.

Tvrtko ban bosanski moli Dubrovčane, da tribut od 500 perpera izruče Marinu Menčetiću.

† Ѡть господина Твьртка, милостию божиомь бана босаньскога своимь си приѣтелемь сьчаним и братьи драгои владȣщемȣ града дȣбровачкога властелемь и ѡпьћини. Моѣ драга братие, ви виете, кои е мои доходакь ȣ васъ петь сать перьперь ѡдь Стона. Сада молȣ вась како мою братию драгȣ, скȣпите ми тази мои доходакь петь сать перперь, тере ми даите Маринȣ Меньчетићȣ, а да их да Маринь Меньчетићь комȣ пише Паске Меничетићь и Ѡбрько Паиȣровићь, ере сам ѣ ȣзель свитȣ ѡдь них, и молȣ вась, драга братие, не моите инога ȣчинити. Писано ȣ нашемь градȣ ȣ Бобовьцȣ, седми дань миеца ферьвара.

Na hrptu:

Своимь си приѣтелемь сьчанимь и братьи драгои владȣщемȣ града дȣбровачкога, властелемь и ѡпьћини.

Miklosich Mon. Serb. p. 185.

345.

1358, 8. februara. U Baču.

Pred kaptolom bačkim dariva gospoja Margareta sinu svomu Ivanu posjed Pachyntu i Liget.

. . . . . quasdam litteras priuilegiales capituli ecclesie Bachyensis, feria quarta proxima ante dominicam esto michi, anno domini M⁰CCC⁰ L⁰ octauo emanatas alphabeto intercisas nobis presentauit habentes inter alia, quod prefata nobilis domina relicta Mychaelis[1] coram ipso capitulo Bachyensi constituta quasdam duas possessiones suas Pachynta et Lygeth vocatas in comitatu de Wolkou habitas sibi per prefatos dominum Ladizlaum archyepiscopum et magistrum Nicolaum filium Gregorii fratres suos datas, donatas et concessas et per ipsam defunctis fratribus suis possessas et optentas pacifice et quiete cum omnibus earum vtilitatibus et pertinenciis vniuersis, videlicet siluis, fenetis, pratis et terris arabilibus et generali verborum annotacione cum omni sui iuris et tocius dominii plenitudine sub suis veris et antiquis metis quibus easdem ipsa possedisset et optinuisset, simulcum ecclesia lapidea in eadem Pachinta habita, Johanni filio suo a predicto Michaele marito suo generato et eius heredibus ac successoribus vtriusque sexus cum litteris et priuilegiis ac litteralibus munimentis super eisdem possessionibus datis, concessis et confectis propter pie maternalis dileccionis affectum dedisset, donasset et contulisset iure perpetuo et irreuocabiliter possidendas, tenendas pariter et habendas; tali condicione mediante, quod si diuino iudicio interueniente predictum Johannem filium suum absque heredibus, quod absit, decedere contingeret, eedem possessiones Pachynta et Lygeth vocate cum omni plenitudine iuris earum et dominio pleno in ius et proprietatem aliorum heredum vel filiarum ac successorum eorundem predicti magistri Mychaelis et domine predicte modis superius declaratis deuoluerentur et conuerterentur in perpetuum possidende, tenende et habende.

Izvadak iz originalne listine Ivana Sepuškoga vrhu posjeda Pachynte od 24. maja 1377. u knjižnici narod. muzeja u Budimpešti pod g. 1377.

[1] T. j. Margaretha; v. listine od god. 1304.—1323. a poglavito 24. juna 1330.

346.

1358, 10. februara. U Zadru.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski potvrdjuje i daje privilegija gradu Zadru.

Lodovicus etc. omnibus Christi fidelibus. Decet regiae maiestatis clementiam eos attollere praerogativis potioribus praemiorum, quos constat impendisse sublimiora et maiora genera meritorum, quia favor, qui talibus generose exhibetur, et eos in bonorum operum laudabili prosecutione corroborata, et alios ad sincerae fidei constantiam debite impendit, allectit et intimat. Proinde ad universorum notitiam harum serie volumus pervenire, quod accedentes ad nostram praesentiam magnifici viri, nobiles, providi et discreti Jacobus de Cessano aulae nostrae miles, amiratus noster maritimus, ac comes insularum nostrarum Farae et Bratiae, Daniel de Varicassio et Gregorius filius Pauli de Georgio cives nostrae civitatis Jadrae, in suis et rectorum, iuratorum ac totius communitatis civium et hospitum de eadem personis, nostrae humiliter supplicaverunt maiestati, ut cum quaedam libertates et gratiae specificandae inferius sint et existant quam plurimum opportunae, eos et civitatem nostram praedictam eisdem insignire et privilegiare de benignitate solita dignaremur, ipsos, praedictorum rectorum, iuratorum et civium nostrorum Jadrensium firmam et stabilem, puram ac sinceram fidelitatis constantiam, quam progenitoribus nostris, illustribus regibus Vngariae atque nobis studiose et ferventer solicite et perseveranter cum bonorum ipsorum prosecutione laudabili, promptis conatibus impendere curaverunt, et ponendo pro eisdem atque nobis successivis temporibus se et sua substinendo; insuper pro regii et regni nostri honoris incremento vicibus quampluribus mortes, strages, exilia atque damna indicibilia in personis atque rebus saeva et detestanda persecutione Venetorum civium, nostrorum et regni nostri notoriorum aemulorum fere usque ad haec tempora, quibus nobis divina gratia conferre dignata est de eisdem Venetis victoriose triumphare, ac ipsos Jadrenses et perconsequens totum regnum nostrum Dalmatiae nostro dominio subiugare et ad antiquum ius regium revocare coram nostrae maiestatis obtutibus recensitis, licet iidem multo plura et potiora mererentur, in aliqualem tamen recompensationem praemissorum gratias et libertates infrascriptas eisdem duximus concedendas. In primis, quod iidem Jadrenses et res suas seu civitatis ipsius confines et terminos sub eisdem limitibus, quibus ante proxime praeteritam guerram pacifice et quiete, iuste et iuridice possiderunt,

etiam possidere debeant in futurum, quos eisdem praesentium testimonio confirmamus et validamus, ipsis omnia instrumenta publica hactenus solemniter confecta inter eos super eorum iuribus, et suorum, tam inter eorum confinia ipsorum iura tangentia, quam etiam extra eorum confinia ubicunque, ut in posterum eadem valeant, prout hactenus valuerunt, ea autem, quae deinceps inter eos et intra eorum confinia et super eorum iuribus et ad eos pertinentium conficientur, valeant inter eos; sed inter Croatos et alios extraneos servetur in conficiendis litteris per nos et nostros barones, quos pro iuribus nostris exequendis ad illas partes decrevimus destinandos est statutum. Postremo concessimus, quod cives nostri Jadrae et eorum hospites antedicti nullius alterius iudicio astare teneantur praeterquam comitis et iudicum eorundem constituti, si tamen aliqua partium senserit se gravatam, volumus, ut ad nostrae maiestatis praesentiam valeat appellare. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam praesentes concessimus litteras privilegiales pendentis authentici sigilli nostri duplicis munimine roboratas. Data per manus etc. anno domini 1358., quarto idus februarii, regni autem nostri 16.

Lucius De regno Dalm. et Croat. Lib. VI. cap. II. p. 275. (Amst.)
Katona Hist. crit. X. 223.—226.
Fejér Cod. dipl. Hung. T. IX. v. II. p. 661.—664.

347.

1358, 11. februara. U Spljetu.

Prijepis listine kralja Ljudevita o posjedima Ostrogu, Biaču i Radošiću nadbiskupije spljetske.

In Christi nomine amen. Anno eiusdem nativitatis MCCCLVIII., die undecimo mensis februarii. In presentia mei notarii et testium infrascriptorum probus vir Joannes Pauli de Hungaria, nepos egregii et potentis viri domini Joannis comitis Clissii, retulit ac exposuit maiori parti capituli Spalatensis, ipsis capitulariter in ecclesia cathedrali post maiorem missam ipsius ecclesie specialiter congregatis, quod die nono supradicti mensis accedens una cum discreto viro domino Francisco canonico et primicerio Spalatensi ad intrascriptos pro testimonio a capitulo Spalatensi specialiter deponendo ad villam nuncupatam Ostrog, precepit hominibus dicte ville ex parte serenissimi domini et domini Ludovici dei gratia regis Hungarie et ex parte magnifici domini [Joannis] ipsius gratia bani Dalmatie et Croatie deponendo, ut nulli alio ex tunc

in antea obedirent nisi reverendissimo in Christo patri et domino domino Hugolino nomine sue ecclesie archiepiscopo Spalatensi ipsius vicarium in spiritualibus et temporalibus generalem dominum Laurentium Joannini canonicum Spalatensem . . . . existentem ac Salimbone prefati domini archiepiscopi factorem ac negotiorum gestorem in possessionem dicte ville cum omnibus suis iuribus et pertinentiis ac circumstanciis nomine ecclesie Spalatensis auctoritate regia plenarie investiendo, in presencia domini Stephani Starbone canonici Spalatensis, Voselzi (!) Bruuit, Radete Gartizar, Petri Sustich et domini Paulich habitatatores(!) in Dilato. Eodem modo idem Joannes prestaldus de alia villa quamvis ibi tunc temporis habitata covenienter(?) non essent propter guerram precedentem, que villa, que Biachi vocitatur eadem auctoritate supradictum vicarium, factorem domini archiepiscopi dixit se eadem auctoritate in possessionem corporalem induxisse. Preterea die inde sequente de villa Radosich nuncupata, posita in principio Dubrauaz cum omnibus suis iuribus, pertinentiis et attinetiis sepius nominatis, idem prestaldus investivit hominibus dicte ville precipiendo, ut a modo deinceps nullum alium pro domino retinerent, nisi archiepiscopum Spalatensem. Hec relatio publicata fuit in ecclesia cathedrali Spalatensi ante capitulum per ipsius canonicos celebratum, anno, mense et indictione undecima superius assignatis. Presentibus Stephano quondam comitis Do[do]maldi (!) et Georgio eius filio, testibus ad hoc vocatis specialiter et rogatis.

Et ego Stanchonus filius Radovani de Bracia publicus imperiali auctoritate notarius et curie archiepiscopalis iuratus scriba, predictis omnibus et singulis presens fui, eaque rogatus scribere scripsi signoque meo et noto nomine roboraui in testimonium omnium premissorum.

Et ego presbyter Gregorius Joannis Vitalis de Spaleto canonicus Spalatensis, auctoritate imperiali notarius de precepto reverendissimi in Christo patris et domini Hugulini archiepiscopi Spalatensis supradictum exemplum scripsi nihil adendo vel minuendo et in hanc publicam formam redegi signoque meo signaui consveto, sub anno domini MCCCL VIII., die 27. martii, pontificatus domini in Christo patris et domini, domini Innocentii divina providentia pape sexti, anno sexto. Actum Spaleti in solario superiori supradicti domini archiepiscopi super maiorem curiam dicti domini archiepiscopi, presentibus venerabilibus dominis fratre Stephano dei gratia Delmitensi episcopo, et presbiter Nicolaus Mussati Spalatensis canonicus, ad omnia predicta specialiter vocati pariter et rogati.

Pred listinom nalazi se: Possessio data Hugolino archiepiscopo mandato Ludovici regis Hungarie de villis Ostrag, Biachi et Radosich anno domini MCCCLVIII.

Exemplum sumptum ex autentico in membrana existente in archivio archiepiscopali.

In dei nomine amen. Hoc est exemplum seu transsumptum instrumenti scripti manu Radoslaui de Bracia notarii, cuius quidem instrumenti tenor per omnia talis est: *(Slijedi gornja isprava). Listina ima potvrdu od 27. marta 1358.*

Donationes list. 55.—56.
Lucius Memor. di Trau 271.
Farlati Ill. sacrum. III. 828. ima 21. septembra.
Fejér Cod. dipl. Hung. Tom. IX. Vol. 2. p. 754.
N. B. Listina je puna pogrješaka.

348.

1358, 15. februara. U Zagrebu.

Kaptol zagrebački prepisuje svoju listinu za Topusko.

Nos capitulum Zagrabiensis ecclesie memorie commendantes significamus tenore presencium quibus expedit universis, quod anno domini MCCC quinquagesimo octavo, secundo die diei cinerum, Thomas filius Thome, familiaris et officialis religiosi viri domini fratris Guilermi abbatis Toplicensis ad nostram personaliter accedendo presenciam, exhibuit nobis quasdam litteras nostras privilegiales nostro sigillo antiquo et autentico pendenti consignatas, tenoris infrascripti, petens nos cum instancia, ut tenorem earumdem de verbo ad verbum transcribi faceremus et nostro sigillo novo et autentico pendenti consignari. Cuius nos peticionibus utpote iustis et congruis annuentes, tenorem . . . .

Priuil. mon. beatae virg. Mariae de Toplica no. LXIII. — Rukopis u arkivu nadbiskupije u Zagrebu.

349.

1358, 20. februara. U Zadru.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski javlja u Florenciju, kako je s Venecijom učinio mir, u kojem se Venecija odriče naslova „Croatiae et Dalmatiae".

Nobilibus et sapientibus viris, prioribus et vexillifero iustitie, populo et comuni Florentie, amicis nostris karissimis. Noveritis amici karissimi, quod nos cum duce et communitate Venetiarum ad pacis devenimus unionem, deo propitio perpetue duraturam, ita et taliter, quod ipsi nobis totam Dalmatiam cum omnibus suis insulis, civitatibus et locis tam in mari, quam in terra consistentibus, et titulum Dalmatie et Croatie, cum iure, siquidem in eisdem haberent, pure et simpliciter resignarunt, prout continetur in licteris eorum patentibus et bullatis exinde confectis et emanatis, quas vobis in spetie per latorem presentium duximus destinandas, vestre universitatis amicitiam, de qua plenam gerimus fiduciam, sinceris affectibus deprecantes, quatenus licteras ipsas in terris et locis vestris legi et publicari permictatis et nobis super earum publicatione vel licteras vel instrumenta publica dari et emanari faciatis, in eo nobis sinceram amicitiam exhibentes. Datum Jadre, XX. die mensis februari. (1358.). Ludovicus dei gratia rex Hungarie.

Makušev Monum. hist. Slav. merid. I. 1. p. 424.—425.
Iz fiorentinskog arkiva. Signoria. Carteggio. Mission. Registri. I cancellieri. Vol. XII. ff. 22.—23.

350.

1358, 27. februara. U Križevcima.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski dosudjuje posjede arcidjakona Benedikta gradjanima zagrebačkim.

Lodouicus dei gracia rex Hungarie fidelibus suis, venerabili in Christo patri, domino Stephano episcopo Zagrabiensi, necnon capitulo eiusdem salutem et graciam. Dicunt nobis iudex et universi cives ac hospites civitatis montis Grecensis, fideles nostri, quod condam Benedictus archidiaconus sine aliquo testamento, volente deo celi, debitum universe carnis sue exsolvisset, et sic domus et possessiones necnon res

universe predicti archidiaconi iam defuncti, in terris videlicet eiusdem civitatis habite, iuxta libertatem eorumdem ab antiquo approbatam ipsis devolvi deberent, prout hoc idem in privilegiis regum, videlicet predecessorum nostrorum coram nobis exhibitorum, vidimus contineri. Unde cum predictos cives et hospites nostros in eorum libertatibus illese et indempniter velimus conservare, ideo fidelitati vestre firmis damus in preceptis, quatenus predictos fideles cives et hospites nostros occassione predictorum domorum et possessionum universarum ac rerum predicti Benedicti archidiaconi in terris eorumdem habitarum nullatenus molestare debeatis, sed ipsas perpetuo possidere pacifice admittatis, aliud non facturi in premissis. Presentes vero propter absenciam sigilli nostri cum sigillo Leustachii bani fecimus communiri. Datum in Crisio, feria tercia proxima post dominicam reminiscere, anno MCCCL. octavo.

Original na papiru u arkivu grada Zagreba, na ledjima trag utisnuta pečata. Drugi primjerak u arkivu jugoslav. akademije. Diplomata a. 1358.

Tkalčić Mon. civ. Zagrab. I. 214.—215.

351.

1358, mjeseca februara i marta. U Spljetu.

Poslanstva Spljećana kralju i banu.

Die VIIII. februarii.

In publicho et generali consilio ciuitatis Spaleti more solito ad sonum campane vocie(!) preconia congregato, nobilis vir Gentilis de Chalio potestas ciuitatis Spaleti de uolumptate iudichum et consiliariorum dicte ciuitatis qui debet propositis et sentenciis interesse secundum formam statutorum et ordinamentorum dicte ciuitatis, in primis proponit dictus dominus potestas, quod[1] cum[1] qui uidetur et placiet(!) ipsi cosilio armare lignum comunis et illud mitere pro honore domini nostri, domini regis ad offensionem et dampnum emulorum et ribellium(!) dicti domini nostri regis et comunis Spaleti et de ordine seruando pro exsequendo hoc negocio; ideo vnus quisque consulatur.

Bilješka na strani: Captum fuit per omnes qui fuerint in numero LIII. palutorum(!).

C. Ser Gregorius Petri surgens ad arengaram arengandam consulit super dicta proposicione et dissit(!), quod dictum lignum armary debeat

[1] Čini se da je precrtano.

et micti ut in proposita continetur, et quod dictus potestas vna cum iudicibus et credentie videant et examinent modum prout eis melius videbitur super facto preposito et quidquid per ipsos factum fuerit, sit firmum et ratum.

Die XXVII. februarii.

Item proponit dictus dominus potestas, quod placet ipsi consilio prouidere et reformare, quod vadat ad nostrum banum vnus ambassciator uel duo pro parte comunis Spaleti ad investigandum, inquirendum et tratandum cum dicto domino bano de confinibus territorii dicti comunis remuniendis.

Na strani: Captum per palotas XXX. contrariantibus XXIIII.[1]

Item super tertia proposita arengando consuluit, quod in presenti consilio, quod vnus ambaxiator uel duo eligantur, quod vadant ad domino (!) bano (!) et quod eligantur quatuor de consilio, qui cum domino potestate dent dictis ambassciatoribus commessionem et quod valeat commissio per eos data sicut fuerit facta per consilium generale.

Die XXVII. februarii.

Item proponit dictus dominus potestas, quod cum per aliquos ciues Spalatensses mutuata fuerit comuni Spaleti certa quantitas pecunie et aliquibus fuerit inposita certa prestantia seu quantitas pecuniae mutuanda ipsi comuni et nondum mutuatur ipsi comuni et pro aliquibus expenssis fiendis circa honorem domini regis et dictus dominus rex iuerit Hvngariam et aduc necesse sit expendendi et expenssas faciendi pro eundo uel ad dominum regem uel ad dominum banum pro determinatione confinium dicte ciuitatis territorii, ideo requirit dictus dominus potestas, quid uidetur ipsi consilio an dicta prestancia exequatur ad (!) uillis qui nondum soluerunt dictam prestanciam uel restituatur dicta prestancia illis qui soluerunt et motuarent (!) ipsi comuni, et super ea generaliter consulatur.

Die V. marcii.

Proponit et proponi facere intendit dictus dominus potestas, quod cum dominus banus per suas licteras requisierit magistrum Bonagiontam physicum sibi micti per modicum tempus, vnus quisque consulat quid sibi placet.

C. Super qua proposita ser Theodosius Leonis arengando consuluit, quod dictus magister Bonagionta mitatur ad dominum banum secundum suarum continenciam licterarum.

---

[1] Čini se da je precrtano.

C. Ser Chamurtius Francissci vnus ex dictis consiliariis surgens in arengariam arengando consuluit, quod hodie et cras vadat medicus quod stat Domaldus et post fiat voluntas domini bani. Captum per palotas L.

Iz Libri di Spalato lib. V. fol. 71., 72., 74. u gubernijal. arkivu u Zadru.

352.

1358, 10. marta. U Avignonu.

Podjeljenje crkvenih beneficija u biskupiji zagrebačkoj.

De canonicatu et prebenda ecclesie spiritus de Casma Zagrabiensis diocesis per promocionem Johannis Sindis(!) fuit prouisum Paulo Nicolai de Dombro. VI. idus marcii, anno VI.

Item de plebanatu sancte Marie Elizabet Zagrabiensis diocesis cum vacauerit per assolucionem archidiaconatus Dubicensis fiend . . . per Johannem Nicolai fuit provisum Andre Nicolai. VI. idus marcii, anno VI.

Item de canonicatu et prebenda ecclesie Zagrabiensis vacante propter munus consecracionis facte Ladislao fuit prouisum Petro Heniric de Olsna. Sexto idus marcii, anno VI. (!).

Arkiv Vatikanski. — Innocent. VI. Beneficior. Collacio an. V. 28. fol. 110.

353.

1358, 10. marta. U Avignonu.

Podjeljenje crkvenih beneficija u biskupiji zagrebačkoj.

Item, quatenus Paulo Nicolai de Dombro presbitero Zagrabiensis diocesis de canonicatu et prebenda ecclesie sancti spiritus de Chasma Zagrabiensis diocesis vacantibus per promocionem Johannis Surdis de Placencia ad prepondituram Coloniensem apud sedem apostolicam reseruatis dignemini misericorditer prouidere ut in forma.

Item, quatenus Georgio quondam Alberti de Modruschio presbitero Corbauiensis diocesis de archipresbiteratu Modrusiensi, eiusdem diocesis vacante per mortem Stephani ultimi archipresbiteri eiusdem archipresbiteratus, qui extra Romanam curiam diem suum clausit extremum

et qui tanto tempore vacauit, quod eius collacio legitime ad sedem apostolicam est deuoluta dignemini prouidere.

Item, quatenus Andree Nicolai de Vamarcha presbitero Zagrabiensis diocesis plebanatum ecclesie beate Elizabeth dicte diocesis cum vacauerit ex eo, quod Johannes Nicolai eumdem plebanatum obtinens archidiaconatum Dubicensis in ecclesia Zagrabiensis fuerit pacifice assecutus auctoritate litterarum vestrarum alias quouis modo preter quam per ipsius obitum vacare contigerit Andree predicto conferendum, donacioni apostolice dignemini reseruare.

Item Petro Heinric de Olsna clerico Wratislauiensis diocesis de canonicatu et prebenda ecclesie Zagrabiensis vacantibus apud sedem apostolicam propter mumus consecracionis facte Ladislao, cui etiam in ecclesia Wesprimiensis apostolica auctoritate extitit prouisum.

Datum Auinione, VI.. idus marcii, anno sexto.

Innocent. VI. Reg. Suppl. an. VI. 29. fol. 75.

354.

1358, 13. marta. U Šibeniku.

Ivan sin Tome de Petrizo prodaje neke stvari Mihi de Sgagno.

In dei nomine amen. Anno a natiuitate eiusdem millesimo trecentesimo quinquagesimo octauo, indiccione vndecima, die tredecimo mensis marcii, regnante domino Lodouico serenissimo rege Hungarie et venerabilis patris domini fratris Bonifacii dei gracia Sibenicensis episcopi, nec non nobilium virorum dominorum rectorum dicte ciuitatis, Johannis Radini Gregorii, Gregorii Dragoy, Bogdani Stricicg, Georgii condam Hrancii, Cose condam Radouani et Georgii condam Cipriani Crusiceng . . . C, Cum hoc sit, quod Johannes condam Thomasii de Petriço ciuis Jadre vendicionem et tradicionem puram fecerit et vendiderit iure proprio in perpetuum ser Miche de Sgagno ciui Jadre et habitatori Sibenici pro se suisque heredibus et successoribus recipienti res et bona infrascripta, videlicet in primis vnum locum cum furno simul se tenenti positum Jadre in confinio porte Bechiar, quibus loco et furno sunt, confines de bora uia conuicinalis, de trauersa domus Mathei Miche de Varicassa, de austro domus dicti Mathei partim et partim domus Miche Petri de Roxa, de quirina domus heredum Andreoli marinarii et partim uia conuicinalis; item unam domum de muro planchis cohopertam cum

coquina, cameris, balatoriis et caminis et vno loco uacuo simul se tenenti positam Jadre, in confinio sancti Mathei, cui domui cum loco sunt confines de quirina uia publica, de austro domus presbiteri Mathei archipresbiteri Jadre de trauersa domus heredum Damiani de Zadulinis mediante balatorio discoperto dicte domus in solutum date, de bora domus Staxe filie condam Jubislaui partim, partim domus Dobriçe eiusdem Staxie sororis et partim ambitus conuicinalis etc., et hoc pro precio et nomine quoque precii tocius dicte vendicionis ducatorum trecentorum auri ut de dicta vendicione et tradicione apparebat quodam publico instrumento scripto et condito manu Coradi condam Rangerii imperiali auctoritate notarii, ciuis Paduani et notarii curie Jadre sub anno incarnacionis domini millesimo trecentesimo quinquagesimo quarto, indiccione septima, die vigesimo secundo mensis aprilis etc. ut in dicto instrumento plenius continetur, vissis et lectis per me notarium infrascriptum; nunc uero Johannes condam ser Tisci ciuis Sibenicensis, ut procurator et procuratorio nomine dicti ser Miche de Sgagno, ut de eius procuratione plenius constat publico procuratorio instrumento scripto et condito manu mei notarii infrascripti sub anno natiuitatis domini millesimo CCC° quinquagesimo octauo, indiccione vndecima, die quinto mensis marcii etc., ut in dicto procuratorio plenius continetur, vigore dicti procuratorii instrumenti dictus Johannes condam ser Tisci per hoc presens publicum instrumentum coram me notario et testibus infrascriptis contentus et confessus fuit se a dicto Johanne condam Thomasii de Petriço ciue Jadre predictos ducatus auri habuisse et integraliter cum effectu recepisse, excepcioni sibi non dati, non soluti et non numerati dicti precii predictorum trecentorum ducatorum auri et omni alii iuris et legis auxillio a modo renuncians; et propterea dictus Johannes condam ser Tisci de Sibenico supradicta bona, videlicet vnum locum cum vno furno et vnam domum de muro planchis cohopertam cum coquina, cameris, balatoriis et caminis et vno loco uacuo eidem ser Johanni condam Thomasii de Petriço ciui Jadre vigore dicti procuratorii instrumenti dedit, tradidit et restituit liberas et expeditas, tradens ei dictum instrumentum uendicionis predicte incissum et penitus cancellatum, constituens eum nomine quo supra verum possessorem et dominum de predicta vendicione dicto ser Miche per dictum Johannem factam ita, quod a modo dictus Johannes condam Thomasii per se et suos heredes et successores uel alios dictam vendicionem cum omnibus suis pertinenciis uti ualeat et tenere, habere et possidere, dare, donare, uendere et alienare, pro anima et corpore iudicare, contradictore aliquo sibi non obstante, sed uolens ex nunc dictus procurator nomine quo

supra dictum instrumentum vendicionis predicte esse incisum, vannum, cassum, cancellatum, irritum et inanem nulliusque efficacie uel valoris et omne ius, quod idem ser Micha habuit in dicto vendicionis instrumento et omnibus in eo contentis, dictus procurator nomine supradicto omnino ex nunc ex certa sciencia renunciauit; nec non promitens dictus procuratoı per se et suos heredes et successores dicto Johanni condam Thomasii stipulanti et recipienti pro se et suis heredibus predictam restitucionem et omnia et singula suprascripta et infrascripta perpetuo tempore firma et rata habere et semper tenere et non contrafacere uel venire per se uel allios modo aliquo uel ingenio, aliqua racione, accione uel causa dirrecte uel indirecte, de iure uel de facto sub pena omnium dampnorum et expensarum ac de causa factorum in curia litis et extra et sub obligacione sui et omnium bonorum suorum mobilium et stabilium, presencium et futurorum, ipsumque Johannem condam Thomasii et eius heredes et successores ac bona de supradictis bonis et eorum restitucione conseruare indempnem et sine dampno penitus et omnino super se et omnia bona sua mobilia et stabilia, presencia et futura; et pena soluta uel non, nichillominus contractus iste et omnia et singula in eo contenta perpetuam obtineant firmitatem, omni penitus excepcione seu de sentencia iuris uel facto remota. Actum Sibenici in domo habitatoris(!) dicti ser Miche, presentibus Johanne condam Radouan Coneuicg examinatore, Duymo condam Hranislaui Zuraticg, Stoyano condam Strahine ciuibus Sibenici et aliis quam pluribus testibus ad premissa uocatis pariter et rogatis.

(Drugi rukopis.)

Ego Johannes condam Radouani Coneuicg examinator manum missi.

Et ego Dissinus Dragoslaui de Sibenico imperiali auctoritate notarius et nunc communis dicte ciuitatis iuratus tabelio predictis rogatus interfui, scripsi et publicaui meoque signo ac nomine roboraui.

(Monogram. not.).

Original na perg. u arkivu jugoslav. akaa. u Zagrebu: Diplomata a. 1358.

355.

1358, 15. marta. U Avignonu.

Podjeljenje crkvenoga beneficija u biskupiji zagrebačkoj.

Item Andrea(!) Yintrislai presbitero Zagrabiensis diocesis de parochiali ecclesia seu plebanatu ecclesie sancte Elizabeth de Zaradel dicte diocesis ex eo, quod Johannes Nicolay nuper eiusdem ecclesie rector seu plebanus possessionem corporalem archidiaconatus Dubicensis in ecclesia Zagrabiensis auctoritate litterarum vestrarum extitit assecutus. Datum Auinione, VI. idus marcii, anno sexto.

Innocent. VI. Reg. Supplic. an. VI. 29. fol. 75.

356.

1358, 26. marta. U Zagrebu.

Kaptol zagrebački prepisuje na molbu križevačkog plemića Nikole listinu bana Mikca od 21. oktobra 1340. vrhu Poljane.

Nos capitulum Zagrabiensis ecclesie significamus tenore presencium quibus expedit vniuersis, quod anno domini M^o^CCC^o^L^o^ octauo, feria secunda proxima post dominicam ramispalmarum, Nicolaus filius Myke nobilis de comitatu Crisiensi ad nostram personaliter accedendo presenciam exhibuit nobis quasdam litteras priuilegiales magnifici viri condam domini Mikch bani Sclauonie tenoris infrascripti, eius pendenti sigillo consignatas, ut prima facie apparebat, petens nos cum instancia, ut tenorem earundem propter viarum discrimina de verbo ad verbum transscribi faceremus. Cuius nos peticionibus annuentes tenorem earundem de verbo ad verbum transscribi fecimus et nostro sigillo pendenti consignari. Cuius tenor talis est: *(Slijedi listina bana Mikca od 21. oktobra 1340.).*

Original na pergameni u kr. ugar. državnom arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 35.864.; bivša zbirka Kukuljevićeva.

Na listini nalazi se nešto svilene vrvce crvene boje; pečata više nema.

Na hrptu na lijevom rubu poprijećno vlastoručni potpis: Matthias Ztanko vicecomes comitatus Zagrabiensis *(konac XVI. vijeka), sasvim moderna bilješka XVI. vijeka:* Pro familia Myke r[ati]one Poliana.

357.

1358, 4. aprila. U Zagrebu.

Kaptol zagrebački na molbu Leustakija zamjenika banskog dijeli medje posjeda Puztadulsycha od susjednih posjeda Sely, Dulsycha i t. d.

[N]os capitulum Zagrabiensis ecclesie memorie commendantes tenore presencium significamus quibus expedit vniuersis, quod, cum vir magnificus dominus Leustachius vicarius tocius regni Sclauonie generalis per dominum Lodouicum dei gracia regem Hungarie deputatus nobis scripsisset sub hac forma, vt, quia ipse possessiones magistri Iwan, filii Iwan de Campo Zagrabiensi, Puztadulsycha, quam idem ab ecclesia Thoplicensi nomine feudario conseruare dignosscitur et siluam ad eandem pertinentem, ac Tornouch vocatas a possessionibus et siluis castri regalis Selyn nuncupati iuxta regie maiestatis specialem commissionem per metales distincciones et nouarum metarum erecciones mediantibus hominibus suis specialibus distingere velit et ab inuicem separare, ideo nos amicabiliter requirebat diligenter, quatenus nostrum mitteremus hominem pro testimonio fidedignum, quo presente magistri Jacobus prothonotarius eiusdem et Petrus filius Martini castellanus de Zanabor, homines sui ad hoc specialiter per eundem dominum Leustachium transmissi ad facies possessionum dicti magistri Iwan predictarum vniuersis populis dicti castri Selyn in uicinitate earundem constitutis, specialiter autem magistro Stephano dicto Zeuke castellano suo de eodem inibi conuocatis et presentibus accedendo easdem per suas veras metas et antiquas nouis metis in locis necessariis erectis reambularent, reambulatasque et a possessionibus prefati castri et siluis metali distinccione separatas et vndique distinctas relinquerent eidem magistro Iwan eo iure, quo ipsum tangere dignosscuntur pacifice possidendas. Tandem nos requisicioni et amicabili peticioni dicti domini Leustachii vicarii obtemperantes, vt tenemur, vna cum memoratis magistris Jacobo prothonotario et Petro castellano de Zanabor, hominibus eiusdem virum discretum magistrum Dyonisium decanum, socium et concanonicum nostrum vtique fidedignum ad exequendum premissa pro testimonio duximus transmittendum. Qui tandem homines prelibati domini Leustachii vicarii ac magister Dyonisius socius noster ad nos pariter reuersi nobis voce consona retulerunt, quod ipsi primo feria tercia proxima post dominicam iudica nunc preteritam ad faciem dicte possessionis Puztadulsycha, quam

idem magister Iwan ab ecclesia Thoplicensi nomine feudario conseruare dignosscitur, demumque sequenti quarta feria ad faciem alterius possessionis eiusdem Tornouch nuncupate vniuersis populis dicti castri in vicinitate earundem constitutis, specialiter autem magistro Stephano dicto Zeuke castellano de eodem castro Selyn inibi conuocatis et presentibus accessissent, easdemque per suas veras metas et antiquas nouis metis in locis necessariis erectis reambulassent, reambulatasque et a possessionibus prefati castri et siluis infrascriptis metali distinccione separatas et vndique distinctas relinquissent prelibato Iwan eo iure quo ipsum tangere dignosscuntur pacifice possidendas. Mete autem earundem possessionum prout nobis per eosdem in registro concorditer fuerunt apportate hoc ordine distinguntur: Prima enim meta prenominate possessionis Puztadulsycha et silve ad eandem pertinentis incipit a parte silue possessionis Polanya circa rywlum Glogoua vocatum in arbore ilicis cruce signata et meta terrea noua circumfusa, deinde tendit directe in eadem silua ad partem australem per continuas quatuor arbores iliceas vna ab alia in bono spacio distantes cruce signatas et metis terreis nouis circumfusas et quandam sub vna arbore ilicis cruce signata et meta terrea noua circumfusa, ad dexteram partem remanet dicto magistro Iwan, ad sinistram vero supradicte terre Polanya; ab hinc vbi iunguntur silue dicte possessionis Puztadulsycha per eandem viam ad australem partem in paruo spacio tendendo peruenit ad metas silue ville Lekennyk supradicte circa semitam Halazuch vocatam, inde per eandem semitam reflectitur ad partem orientalem et directe ad eandem partem per continuas vndecim arbores iliceas vna ab alia per ordinem in bono spacio distantes cruce signatas et metis terreis nouis circumfusas procedendo peruenit ad ryuulum Doben appellatum, per cuius cursum procedendo cadit in fluuium Odra dictum et a parte meridionali remanet vsque metas possessionis nostre Dulsicha vocate Iwan prenotato, a parte vero septemtrionali ville Lekennyk memorate et sic per metas supradictas separatur predicta possessio Puztadulsycha et silua ad eandem pertinens a possessionibus et siluis castri Selyn antedicti. Mete autem alterius possessionis eiusdem magistri Iwan filii Iwan et aliorum Tornouch vocate h[oc ordine] protenduntur: Prima enim meta incipit a parte terre dicti magistri Iwan in quadam via circa spinas, que vadit de Lumpnycha in Kurilouch vbi iungitur quedam particula terre dicti castri Selyn vsque dictas spinas et viam supradictam ibique est meta terrea de nouo suo . . . . per eandem viam versus orientem remanente terra magistri Iwan prelibati a dextris vsque fluuium Odra nuncupatum et a sinistris dicta particula terre castri annotati peruenitque ad quandam aliam viam vbi est meta terrea noua, ab inde reflectitur per eandem viam et peruenit ad

transitum [predicti] fluuii Odra Peeschenybrod vocatum, vbi est iterum meta terrea noua, deinde transit ipsum fluuium Odra ad meridiem et in litore eiusdem similiter est meta terrea de nouo erecta, ab hinc tendit versus meridiem per quandam antiquam viam inter spinas et peruenit ad aquam Lompnycha, [vbi] est transitus et ibi est meta terrea noua et sic terra predicti magistri Iwan vbique a fluuio Odra ad orientem, terra vero possessionis Petrouina[1] castri Selyn remanet ad partem occidentalem; ex hinc transit ipsam aquam et in littore eiusdem est meta terrea noua, inde circa eandem [a]quam per paruum spacium ad occidentem ad dumos spinarum et per spinas directe versus meridiem in quandam paludem Mlaka dictam progreditur et per eandem paludem ad eandem plagam tendendo ad quasdam arbores iegenye peruenit, de quibus in aquam Mozuchya vocatam intrat et transit ipsam aquam versus eandem partem ad quandam arborem harazth meta terrea noua circumfusam et directe eundo transit in aquam Chernech dictam vbi est arbor ilicis meta terrea noua circumfusa; ab hinc per nemus ad eandem partem ad aliam arborem ilicis meta terrea noua circumdatam, deinde quasi versus occidentem in eodem nemore eundo per arbores haas peruenit ad quandam viam circa quendam locum paludosum vbi est arbor tylee(!) cruce signata et meta terrea noua circumfusa; ex tunc ad eandem partem in bono spacio eundo ad arborem tylee antiquatam, signatam et meta terrea noua circumdatam; ab hinc versus eandem paludem Mlaka dictam in modico spacio eundo exit in arborem ilicis meta terrea noua circumfusam, inde vadit in rywlum Hramechnyak vocatum et ipsum transeundo ad arborem ilicis cruce signatam et meta terrea noua circumfusam, deinde ad meridiem ad arborem ilicis ad campos cruce signatam et meta terrea circumfusam; ab inde ad eandem plagam eundo ad arborem ilicis cruce antiqua signatam et meta terrea noua circumdatam, inde[2] ad eandem partem ad quandam arborem ilicis cruce signatam meta terrea circumfusam, de hinc ad arborem ilicis similiter cruce signatam et meta terrea noua circumfusam, ad eandem partem eundo deuenit ad magnam viam que transit ad Petrouina in Crauarzka et secus eandem viam in modico spacio versus eandem partem ad arborem tylie et ilicis crucibus signatas et metis terreis nouis circumfusas, que ad orientem ipsi magistro Iwan, ad occidentem vero possessioni dicti castri Selyn Petrouina antedicte separant et distingunt; inde per eandem viam versus eandem partem eundo peruenit in aquam Buna et per meatum eiusdem ad orientem tendit a parte

[1] Uvijek pisano kao: »Petronina.«.
[2] Pisano: »idde«.

sinistra terra predicti magistri Iwan, a dextra vero supradicte possessionis Crauarzka[1] vocate remanente; saluis iuribus alienis et specialiter ecclesie nostre remanentibus. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam presentibus sigillum nostrum duximus appendendum. Datum feria quarta proxima post festum passce domini, anno eiusdem MCCC⁰L⁰ octavo.

Original na pergameni u arkivu nadbiskupije u Zagrebu: Ecclesiastica a. 1358.

Na listini visi svilena vrvca svjetlo ljubičaste boje; pečat je otpao.

Na hrptu savremena bilješka: Super Puztadolsicha distinccio metalis ab aliis et super Trnouech etc.

358.

1358, 8. aprila. U Spljetu.

Vijeća se o povratku zaplijenjenih dobara nekih Zadrana.

Die VIII. aprilis.

In pleno et generali consilio ciuitatis Spaleti more solito ad sonum campane et voce preconia congregato, nobilis vir Gentilis de Calio potestas ciuitatis Spaleti de uoluptate(!) iudicum et consiliariorum dicte ciuitatis, qui debent propositis et sentenciis interesse secundum formam statutorum dicte ciuitatis.

In primis proponit et proponi facere intendit, quod cum per dominos consules ex auctoritate consilii generalis fuerunt publicata comuni bona Venetorum et Jadratinorum et aliorum subdictorum(!) dominio Venetorum et hery fuerit dictum in consilio credentie, quod intentio Spaleti non erat accipere bona Jadre, ideo requirit presens consilium, quod uidetur fiendum super eo, quod requiritur pro Bartholomeo Grisogoni et aliis de Jadra.

(Captum per palotas XLVII. contrariantibus VIII.)[2]

C. Ser Franciscus Damiani arengando consuluit, quod de gratia spetiali, quod dicti Jadratini possint petere et habere debita eorum non obstante publicatione facta.

Libri di Spalato: lib. V. fol. 78. u gubern. arkivu u Zadru.

---

[1] Pisano: »Cranarzka«.

[2] Nota sa strane.

359.

1358, 8. aprila. U Avignonu.

Podjeljuju se beneficija u biskupiji zagrebačkoj.

Supplicat sanctitati vestre deuotus filius vester Ludouicus Vngarie rex, quatenus dilecto sibi Wilhelmo de Czabery secretario cancellario suo preposituram Chasmensem Zagrabiensis diocesis, que dignitas curata extitit et cumque in breui vacatura speratur per munus consecracionis impendendum apud sedem apostolicam vel alibi venerabili patri domino Ladizlao clerico Wesprimiensi, cui eadem sanctitatis de dicta Wesprimiensi ecclesia prouidit, si predicto modo vel per lapsum temporis de consecrandis episcopis eandem preposituram vacare contigerit conferendam, dignemini reseruare et si alias extiterit reseruata. Non obstante, quod dictus Wilhelmus canonicatum et prebendam ecclesie Spirensis obtinet, et cum aliis non obstantibus et clausulis oportunis et executoribus ad partes. Fiat G.

Item supplicat, quatenus dilecto sibi Alexandro Dyonisii clerico commensali dicti regis canonicatum et prebendam ecclesie Zagrabiensis cumque in breui sperantur vacaturi (!) per munus consecracionis apud sedem apostolicam vel alibi impendendum, venerabili patri domino Ladizlao clerico Wesprimensi, cui eadem sanctitas de dicta Wesprimiensi ecclesia prouidit, si predicto modo vel per lapsum temporis de consecrandis episcopis eosdem canonicatum et prebendam vacare contigerit, conferendos dignemini conseruare et si alias fuerint reseruati. Non obstante, quod dictus Alexander canonicatum et prebendam et archidiaconatum de Tarcza ecclesie Agriensis obtinet, et cum aliis non obstantibus et clausulis oportunis et executoribus et cum commissione execucionis ad partes. Fiat G.

Et quod transeat sine alia leccione. Fiat G.

Datum Auinione, VI. idus aprilis, anno sexto.

Innocent. VI. Reg. Suppl. an. VI. 29. fol. 112.

360.

1358, 23. aprila. U Zagrebu.

Kaptol zagrebački na molbu Dujma Babonića čini obhod njegove zemlje Žitec.

Capitulum Zagrabiensis ecclesie omnibus Christi fidelibus presentibus pariter et futuris presentium notitiam habituris salutem in salutis largitore. Ad universorum notitiam harum serie volumus pervenire, quod cum anno domini M. CCC. quinquagesimo octavo, feria sexta proxima ante dominicam iudica proxime preteritam vir nobilis comes Duymus filius Radozlai de Blagay ad nostram personaliter accedendo presentiam nos petiisset debita precum instantia, ut nos unum ex nobis virum idoneum ad reambulandum metas cuiusdam possessionis sue Sytech nuncupate, quam Jezen et Cristan filii Isan suo et nomine fratrum suorum, videlicet Senk, Geroldi et Terpina vocatorum, item Lepidrug filii Lepech et Nicolai filii Gerdona de genere Rathe, nobilibus viris scilicet magistris Stephano, Johanni, Radozlao et Oth filiis quondam comitis Baboneg progenitoribus suis et per eos eorum heredibus pro septuaginta marcis, cum quinque pensis denariorum Zagrabiensium computatis, plenarie ab eisdem habitis et receptis vendidissent, transmitteremus. Cuius nos petitionibus utpote iustis et congruis annuentes, virum discretum magistrum Michaelem, socium et concanonicum nostrum ad premissa conscientiose peragenda duximus transmittendum, quatenus idem convocatis vicinis et commetaneis eiusdem possessionis legitime universis et specialiter heredibus predictorum venditorum, si qui fuissent, eandem possessionem per suas metas reambularet, cursus metarum eiusdem nobis in registro apportando, si per quempiam eidem contradictum non fuisset. Qui tandem magister Michael ad nos exinde reversus et per nos requisitus nobis retulit eo modo, quod ipse feria sexta proxima ante dominicam ramispalmarum proxime preteritam ad faciem dicte possessionis Sytech nuncupate accessisset et eandem, convocatis vicinis et commetaneis eiusdem legitime universis et presentibus, specialiterque Bogdazlau et Mark filiis Gregorii, quos de genere predictorum venditorum esse comperisset et quampluribus aliis fratribus eorum inibi personaliter existentibus, eandem possessionem per metas infra scriptas reambulasset, supra dictis heredibus venditorum predictorum et aliis vicinis et commetaneis eiusdem in nullo contradicentibus, sed metas infra scriptas possessionis Sytech supra dicte esse et ab antiquo extitisse per omnia affirmantibus. Que quidem mete, prout per eundem magistrum

Michaelem hominem nostrum nobis in registro fuerunt apportate, hoc ordine protenduntur: Prima enim meta supra dicte possessionis Sytech incipit a parte meridionali circa quendam rivulum Sytech nominatum, ubi est quedam arbor graber vocata cruce signata, ibique transit dictum rivulum modicum et vadit ad quandam viam ad montem ad duas arbores kerkus cruce signatas, ubi sunt due nove mete elevate, una ex parte terre predictorum filiorum Baboneg, alia ex parte terre ecclesie Thoplicensis, et inde vadit per montem et descendit ad quendam rivulum, ubi est magna arbor tul cruce signata, inde ascendit per eandem viam et descendit ad quendam rivulum Chemernycha nuncupatum, ubi est quedam arbor piri cruce signata, ibique terminantur terre filiorum Isan et transit per dictum rivulum super terram Nicolai filii Gerdonya ac ascendit montem per magnam viam antiquam per bonum spatium et venit ad quandam viam cruce signatam, et inde vadit per magnam viam ad partes aquilonis per magnum spatium et pervenit ad quandam arborem kercus cruce signatam et descendit ad quandam metam terream, in qua est quedam arbor nyrfa vocata, deinde descendit ad quandam arborem kercus cruce signatam et descendit ad quandam metam terream, in qua est quedam arbor nyrfa vocata, deinde descendit ad quendam vivulum, ubi est meta terrea, in qua sunt due arbores, videlicet kerkus et pomi et ibi transit aquam Chemernycha vocatam, ibique distingitur cum terris Nicolai et filiorum Isan predictorum, et inde procedit ad partes aquilonis et venit ad quendam rivulum Haranichkaknea vocatum et ibi incipit ad rivulum Chemernycha vocatum, ibique transit et procedit circa rivulum Chemernycha per bonum spatium usque Lepidrug, ibique distingitur cum terra filiorum Isan et vadit per bonum spatium iuxta rivulum Chemernycha usque ad quoddam virgultum, inde ascendit per magnam viam ad montem ad partes orientis usque arborem piri, ibique intrat terram Lepidrug et vadit per montem in magno spatio usque magnam arborem lepihrazth vocatam, et inde revertitur per viam et vadit versus meridiem ad arborem tul, deinde descendit et devenit ad metam primitus nominatam. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam presentibus sigillum nostrum duximus appendendum. Datum feria secunda proxima ante festum beati Georgii martyris, anno domini prenotato.

Thallóczy-Barabas Cod. Blag. 139.—141.

361.

1358, 24. aprila. U Zadru.

Krševan arcidjakon zadarski prodaje Bogdanu sinu Stanojevu kuću u ulici sv. Luke u Zadru.

In Christi nomine amen. Anno ab incar[nacione eiusdem mi]llesimo trecentesimo quinquagesimo octauo, indiccione vndecima, die vigesimo quarto mensis aprilis, Jadre. Regnante serenissimo principe domino nostro, domino Ludouico dei gracia rege Hungarie, temporeque reuerendi in Christo patris domini Nicolay de Matafaris decretorum doctoris, Jadrensis archiepiscopi, nec non nobilium virorum dominorum Biualdi de Nassis, Volcine de Matafaris et Bartholomei de Grisogono honorabilium rectorum ciuitatis Jadre. Honestus et discretus vir dominus Grisogonus archidiaconus Jadrensis, filius condam ser . . . . de iure . . . . dedit, uendidit et tradidit iure proprio in perpetuum Bogdulo piscatori, filio condam Stanoy de Jadra totam unam suam domum positam Jadre in campo in contrata sancti Luce; cuius domus medietas a parte inferiori est de muro et alia medietas a parte superiori est de lignamine, cui de borea est murus olim [L]uce de Gnacaxo annexus muro Pri . . . . de quirina est alia medietas muri et in medietate parietis domus dicti archidiaconi Grisogoni est via publica, de trauersa est via conuicinalis, saluis uerioribus confinibus si qui forent . . . . dicto emptori et suis heredibus et successoribus . . . . suis pertinenciis et omnibus que infra se vel . . . . nomine precii ducatorum quinque . . . . auri . . . Quod precium [dictus uenditor fuit contentus] et confessus se habuisse et recepisse. . . . . predicto emptore et sibi integraliter [datum et solu]tum fuisse. Promittens idem venditor . . . . pro se et suis heredibus et successoribus in racione litem uel controuersiam ullo tempore non inferre nec inferrenti consentire modo aliquo, causa uel ingenio, de iure uel de facto, set predictam rem venditam . . . . cum omnibus suis pertinenciis perpetuo legiptime (!) defendere et excalumpniare a quacumque persona . . . . suis expensis; pro quibus omnibus et singulis predictus venditor obligauit eidem emptori [se] et bona sua presencia et futura. Actum Jadre, presentibus presbitero Gregorio sancte Anastasie . . . . Radete piliparii et Nicola Vrancigh caligario, testibus vocatis et rogatis et aliis.

(Drugi rukopis).

Ego Blasius condam Marini de Soppe examinator manum misy.

(Signum not.)

Ego Blasinus Brocus publicus imperiali auctoritate notarius ac iuratus Jadrensis predictis omnibus interfui, rogatus scripsi, compleui, roboraui et signum meum consuetum apposui.

Original na pergam. u gubernij. arkivu u Zadru, odio samostana sv. Krševana kaps. XXIV. no. 626.

Listina je veoma oštećena i teško čitljiva.

362.

1358, 1. maja. U Zagrebu.

Kaptol zagrebački prepisuje listinu dubičkom samostanu danu 13. oktobra 1354.

Nos capitulum Zagrabyensis ecclesie memorie commendantes tenore presencium significamus quibus expedit vniuersis, quod anno domini M⁰.CCC⁰ quinquagesimo octauo, vir religiosus frater Petrus ordinis sancti Pauli primi heremite, prior videlicet fratrum Heremitarum de claustro beatissime Marie uirginis de Dubycha, feria tercia, scilicet in festo apostolorum Philippi et Jacobi beatorum in nostri personaliter constitutus presencia exhibuit nobis litteras priuilegiales viri religiosi, fratris Elye preceptoris de Dubycha predicta, ac comitis Philippi filii Mark comitis terrestris de eadem, sigillis eorundem consignatas, petens nos suo et nomine tocius conuentus claustri predicti debita precum instancia, vt tenorem earundem de verbo ad verbum transscribi et nostris litteris priuilegialibus inseri faceremus vberiorem ad cautelam. Cuius nos peticionibus, vtpute iustis, congruus et condignis annuentes, predictas litteras de verbo ad verbum transscribi fecimus nostroque sigillo pendenti communiri. Quarum tenor per omnia talis est: *(Slijedi povelja od 13. oktobra 1354.).*

Original na pergam. u kr. ug. državnom arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 35.212. — Stara signatura: Acta monast. Dubica no. 3. — Ista listina u potvrdi kralju Ljudevita od 21. marta 1363. u istom arkivu: M. O. D. L. no. 35.214. Stara signatura: Acta monast. Dubica no. 5.

363.

1358, 5. maja. U Dubrovniku.

Oporuka Katarine kćeri Martola zlatara.

In Christi nomine amen. Anno eiusdem millesimo trecentesimo quinquagesimo octavo, indictione undecima, die quinto mensis mai. Ragusii, coram dominis rectoribus ser Sauino di Bonda, ser Johanne de Georgio et ser Marino de Bona et iuratis iudicibus, ser Petro de Poça, ser Johanne Nicole de Gondola et ser Marino de Goce. Nos Lauriç de Bodaça et Michael dela Scola testes iurati nostro sacramento testificamur, quod Catarina filia Martoli aurificis in nostra presentia fecit suum ultimum testamentum sic dicens: Io Cattarina fiola de Martino aurifico cun sana et bona voluntade mea faço et ordeno lo mio ultimo testamento. In prima voio, che sia dato delo mio bone per decima e primicia grossi XII. Ego habeo dele mie dote perperi secento, deli quali uolo, che se debia restribuire per anima mea e deli mei morti. In parata debia aver li frari Menori per lauorero dela glesia perperi trenta et ali fra Predegadori perperi dese, e uolo che se debia dare a domino Thome padrino mio spiritale perperi sexanta, e debia se dare a santo Vito de Pile in lauorero dela glesia perperi uinti. Item uolo, che se debia dare a cantare messe per anima mea e deli mei morti doa milia, dele qual messe debia auere li fra Menori lo terzo e li fra Predegadori lo terzo e tutti li priuedi dela terra e li straneri che se trouasse in la tera lo terzo. E uolo che se debia dare alo monasterio de santo Jacobo per lauorero perperi cinque et alo monastero dela Lacroma perperi cinque et alo monastero de Santo Andrea de Pelago perperi cinque et alo monastero de Peklina perperi cinque. Item uolo chel se debia dare alo monastero de sancto Thoma de Pusterla perperi cinque et a san Simeone perperi cinque et a sancta Maria de Castello perperi cinque et a sancto Bartolomeo perperi cinque et a sancta Clara dele Polcelle perperi cinque. Item uolo che se debia dare çascun romita dentro et de fora de la terra a grossi sei. Item uolo che se debia dare a Maroie de Slauce per dono perperi trenta et a Jacobiça uxor de Dabisino sartore perperi uinti. Item uolo che se debia dare a Margo nepota mia, fillia de Tholee marinaro perperi cento de grossi e la uigna che in Onbula. Item uolo, che debia auere Osroe marido meo per dono de le mie dote perperi cento. Item uolo, che se debia dare a don Juanne de Bosina perperi uinti et a Radomilla sorore de Jacussa perperi uinti. Item uolo che se debia dare a Millussa mia maregna perperi septe, la

sta a prouo de li frari Menori et la a Bela filia de Toleno perperi cinque et Milosti filia de Foleme perperi cinque. Item uolu, che se debia fare un prandio per anima mea e de li mei morti a tutti li poueri de la terra de perperi uinti. Et se alcuna cosa remagnisse de li septicento perperi de la mie dote, che debia dar li mei pitropi per cantar messe per anima mea e de li mei morti segondo meio che paresse ali mei pitropi. E uolo, che se debia dare in prima a maestro Michel de la scola perperi tri, ancora uolo che Margussa mia nepota no habia che far per la dota de la soa mare, la qual fo uxor de Qualislauo mercadante, chio receui le carte de la dicta dota, li qual so perperi dosento. E se alcuna questione monesse Ozroe marido meo contra questo testamento meo, chelo non debia auere li sopra dicti perperi cento et ancora sia lo dicto mio marito Ozroe de plu dele mie dote perperi cento trenta, li quali si li inprestai ancora si me de dare Maroe filio di Çuetan de Çuppana per una terra che li uendiui in Çuppana perperi cento, li quali perperi cento uolo, che se debia dare a Margussa nepota mia per la soa uita. Ancora uolo che se debia dare a Stane sorore mea che e in Catharo perperi uinti de queli che so scripti de sopra per messe et vna cappa mea de mesclo et una guarnata de mesclo çale uolo, che questo mio testamento sia restribuido infra mesi sei e se lo mio marido domandasse alcuna cosa mi, io digo mucntade (!) che no ho niente de lo so saluo li mei drappi, e se alcuna questione mouesse alcuna persona contra questo mio testamento e uolesse dar contrario che me sia tegundo de render rason avanti a deo. Et uolo che questi sia mei epitropi: Don Thome padrino meo spiritale e Sauino de Bonda e Marino de Slauce e se douenise alcuna cosa a questi mei epitropi, uolo, che questo testamento sia dado in mano dele thesaureri. Ancora io Caterina recordo e prego uni (!) mie epitropi, che ne sia racomanda Margussa mia nepota, che la debia mantegnire e sostegnire, e quelo che fari dio faça del la anima nostra. Io prego dio che ne dia bona uita per molti anni. Hoc autem testamentum nullo testimonio rumpi possit.

(Sig. not.)

Ego Johannes quondam magistri Conuersini de Fregnano iuratus notarius Ragusii scripsi.

Original u dubrovačkom arkivu. — Zbirka Saec. XIV.

364.

1358, 9. maja. U Spljetu.

Pred nadbiskupom i kaptolom spljetskim ustupaju potomci Domaldovi svoj posjed u Cetini Ivanu Nelepiću.

Coram Hugolino archiepiscopo Spalatensi et capitulo, nobiles viri Slavogostus et Domaldus Heliich fratres et Crevatinus quondam Georgii nepos et Nerad Miroslavig nepos etiam predictorum, ac Rusin et Gregorius fratres, filii dicti Slavogosti et Helias filius quondam Domaldi suo nomine et pro filiis suis cedunt comiti Joanni quondam Neliptii, comiti Cetinae, eorum consanguineo, de terra in Cetina concessa per regem Andream, ratificantes privilegium ipsis concessum per regem Ludovicum et fatentur satisfactionem cessionis accepisse. Andreae privilegium. *(Slijedi listina kralja Andrije od godine 1210.*

Lucius Note chronologiche. Bullettino 1882. p. 55.

365.

1358, 12. maja. U Zagrebu.

Pred Leustakijem kraljevim namjesnikom uredjuju se desetinski odnošaji izmedju kaptola zagrebačkoga i Ivanovaca.

Nos Leustachius vicarius tocius regni Sclauonie generalis per serenissimum principem dominum Lodouicum dei gracia inclitum regem Hungarie constitutus, memorie commendamus tenore presencium quibus expedit significantes vniuersis, quod cum inter honorabiles viros dominos de capitulo Zagrabiensi actores ab vna et religiosum fratrem Baudonum Cornuti sacre domus hospitalis sancti Johannis Jerosolimitani per Hungariam et Sclauoniam priorem ac vniuersos fratres Cruciferos preceptores commendatores eiusdem ordinis in dictis regnis existentes in causam attractos parte ex altera racione decimarum nouem celariorum eorundem prioris et fratrum dicti ordinis in dyocesi Zagrabiensi existencium litis materia ordine iudiciario fuisset in presenciam banorum dicti regni Sclauonie, predecessorum nostrorum iuxta quamplurium earundem litterarum continencias suscitata, nobis tandem ex gracia et dileccione regie maiestatis in honorem dicti banatus succedentibus, nostram in presen-

ciam deueniendo et iuxta seriem litterarum nostrarum diuersimode ventilando ad nunc instantes octauas festi beati Georgii martiris prorogata extitisset, ipso enim termino adherente viri discreti, domini Paulus cantor et Johannes custos dicte ecclesie Zagrabiensis pro predictis dominis de capitulo Zagrabiensi cum legitimis litteris eorum procuratoriis ab vna, nec non viri religiosi fratres Elyas de Dubycha et Albertinus de Soprunio et Gora, domorum preceptores pro eisdem domino fratre Baudono priore vniuersisque fratribus Cruciferis preceptoribus seu commendatoribus ordinis prenotati cum sufficientibus litteris eorundem procuratoriis parte ex altera ad nostrum iudiciarium accedentes conspectum, petita prius et obtenta a nobis reformandi licencia, easdem partes super facto decimarum predictarum pacifica reformacione quam plurium proborum virorum interueniente, ad talem plene et perpetue pacis vnionem dixerunt deuenisse et deuenerunt coram nobis iidem fratres Elyas et Albertinus procuratores eorundem prioris et fratrum dicti ordinis legitimi, se eundemque priorem ac fratres antedictos ad infrascripta facienda firmiter obligando, quod ipsi singulis annis in festo sancti Martini confessoris perpetuis in temporibus prelibatis dominis de capitulo Zagrabiensi singulas tres marcas denariorum monete pro tempore currentis compoti Zagrabiensis racione decimarum predictarum dare et persoluere tenerentur obligacione tali interiecta, quod quandocunque ipsum terminum in solucione marcarum predictarum dominis de capitulo Zagrabiensi facienda obmiserint, extunc iidem domini de capitulo antedicto hominem iudicis ad possessionem predictorum prioris et fratrum de sancto Martino adducendi et eciam propria auctoritate soluendi de bonis in eadem repertis liberam et securam haberent facultatem, litteras causales, iudiciales et inquisicionales vniuersas racione dictarum decimarum nouem celariorum cuiuscunque iudicis ecclesiastici vel secularis existant, inter partes quoquo modo confectas, cassas, mortuas, friuolas et inanes esse reddendo et nullius extitisse vigoris vel roboris; voluerunt eciam predicti procuratores parcium, quod littere olim domini fratris Philippi prioris et fratris Fulconis, tunc procuratoris eiusdem prioris et fratrum dicti ordinis apud ipsos dominos de capitulo Zagrabiensi pro testimonio reseruentur pro eo, quod dictas decimas ex vigore ipsarum litterarum ab antiquo habebant et percipiebant, sed solummodo presens ordinacio, composicio et obligacio modo premisso inter partes facta perpetuo durabit et robur firmitatis optinebit inter partes prenotatas. In cuius rei perhempnale testimonium presentes ad instanciam parcium sigillo nostri vicariatus pendenti duximus partibus concedendas. Datum Zagrabie, duo-

decimo die termini prenotati, anno domini millesimo tricentesimo(!) quinquagesimo octauo.

Iz originalnog prijepisa kaptola čazmanskoga od g. 1513. na pergameni, u arkivu zagrebačkog kaptola: Acta capituli antiqua fasc. 5. no. 22.

366.

1358, 13. maja. U Zagrebu.

Pred kaptolom zagrebačkim dijele Aleksander itd. de Dobovec posjede Šebnice i Vynarich u županiji križevačkoj.

Nos capitulum ecclesie Zagrabiensis memorie commendantes tenore presencium significamus quibus expedit vniuersis, quod accedentes ad nostram presenciam Thomas et Alexander filii Beke de Dobouch ab vna parte, ab altera vero Nicolaus filius Pauli de eadem Dobouch dixerunt, retulerunt et coram nobis viue vocis oraculo sunt confessi, quod, cum iidem filii Beke ipsum Nicolaum filium Pauli racione possessionarie diuisionis eorum in causam attraxissent et cum eodem in lite diucius processissent, tandem eisdem domino annuente se fraterno amore mutuo pertractare volentibus de ordinacione et composicione proborum virorum pacis zelatorum super ipsa diuisione possessionaria ad plene et perfecte perpetueque pacis vnionem dixerunt se deuenisse; ymo deuenerunt coram nobis tali modo videlicet, quod idem Nicolaus filius Pauli in omnimodam suam et suorum successorum perpetuam expedicionem pro totali porcione eorundem filiorum Alexandri, que eisdem de vniuersis possessionibus eiusdem deberet prouenire, rectam medietatem possessionis sue Sebnyche nuncupate et totalem porcionem suam in possessione Vynarch dicta habitam in comitatu Crisyensi existencium simul cum porcione, quam iidem filii Beke in dicta Dobouch habere dignosscuntur, cum omnibus vtilitatibus earum et pertinenciis vniuersis, videlicet iobagionibus, locis sessionum, terris arabilibus cultis et incultis, pratis, fenetis, siluis, nemoribus, molendinis, aquis, aquarumque decursibus et quibuslibet aliis cuiusuis nominis vocabulo vocitatis eisdem filiis Beke et per ipsos eorum heredibus heredumque eorundem successoribus sponte recipientibus et se de eisdem pro totali possessionaria porcione eis cedere debenti contentos fore asserentibus dedisset, tradidisset et assignasset, ymo coram nobis dedit, tradidit et assignauit perpetuo et irreuocabiliter possidendas, tenendas pariter et habendas; dixit eciam nichilominus idem Nicolaus filius Pauli, quod siluam suam intra

metas et terminos possessionis sue Orbouch nuncupate glandines germinantem habitam, cum eisdem filiis Beke ad vtendum communicasset, eosdem intromittendo in eandem; assumpserunt nichilominus partes predicte et se firmiter obligarunt, vt quicumque ex ipsis quouis temporum in processu in premissis non perseuerando contra partem alteram in iudicio vel extra racione premissorum materiam questionis mouere acceptaret quoquo modo, extunc contra partem premissa per omnia obseruantem in pena quinquaginta marcarum et totidem iudici ad hoc deputato conuinceretur eo facto; ad quod se eedem partes coram nobis spontanea eorum obligarunt voluntate. Datum die dominico proximo post festum asscensionis domini, anno eiusdem MCCC° quinquagesimo octauo.

Original na pergameni u arkivu jugoslaven. akademije u Zagrebu: Diplomata a. 1358.

Na hrptu nalazi se trag ovalna pritisnuta pečata.

367.

1358, 15. maja. U Zagrebu.

Leustahij namjestnik kraljev izmiruje kaptol zagrebački glede granica u Toplicama sa Petrom sinom Gjure plemičem županije varaždinske.

Nos Leustachius vicarius tocius regni Sclauonie generalis per serenissimum principem dominum Lodouicum dei gracia inclitum regem Hungarie deputatus memorie comendantes tenore presencium quibus expedit significamus vniuersis, quod viris discretis dominis Paulo cantore, Johanne archidiacono Worosdiensi et Johanne custode canonicio ecclesie Zagrabiensis et dominis et capitulo eiusdem ecclesie Zagrabiensis cum procuratoriis litteris eorundem sufficientibus ab vna, nec non Petro filio Georgii nobile de comitatu Worosdiensis personaliter parte ex altera coram nobis constitutis pro presencium(!) extitit per eosdem ministerio vive vocis, sponte et confessi [sunt], vt licet inter ipsum in facto metarum possessionis eorundem dominorum de capitulo supradicto Toplica vocato quantum ex parte possessionis eiusdem Petri filii Georgii et Stephani filii Selk Scen[i]chiacos nuncupate litis seu defensionis materia mota fuerit et diucius ventilata, tamen pacifica proborum hominum pacis zelatorum reformacione interveniente, vt a modo in ewm in perfecte pacis tranquilitate queant gratulari, factum metarum possessionum parcium predictarum quemadmodum etiam infrascripta concordialis conposicio

in litteris memorati capituli Zagrabiensis privilegialibus super earundem metarum facto inter easdem partes premisso modo et ordine facta confectis per easdem ad certitudinem premissorum nostri in presencia in specie exhibitis lucide credebatur, plene et perfecte moderantes super predictarum metarum facto in talem perpetue pacis et concordie vnionem devenissent et deuenerunt coram nobis, quod mete infrascripte, scilicet inter eiusdem capituli Zagrabiensis et prefati Petri possessiones iam dictas habite, tam per ipsum capitulum quam per pretactum Petrum et eius heredes debebunt perpetuo et irreuocabiliter observari; que quidem mete ut partes retulerunt hoc ordine protenderentur: Nam prima meta inciperet ab oriente circa viam per quam itur de Zynusa in Toplicam in arbore wlgo gyartiamfa vocata meta terrea circumfusa et per eandem viam tenderet versus meridiem in paruo spacio et perueniret ad aliam metam terream, deinde iret ad aliam arborem tulfa similiter meta terrea circumfusam, abinde iterum ad duas metas terreas circa eandem viam, quarum vna ipsi Petro, alia vero prefato capitulo Zagrabiensi et predicte possessioni eorum separarent et distingerentur, deinde ipsam viam transeundo verteretur ad occidentem et descenderet ad quandam vallem perveniretque ad quandam arborem piri in ipsa valle habitam meta terrea circumfusam, abhinc per eandem vallem descendendo iret ad vnam arborem vulgo Sclauorum iwa vocatam similiter meta terrea circumfusam vbi essent tres arbores lucentii vulgariter gyartyamfa dicte circa fluuium Blizen cruce signate, exhinc transiret ipsum fluuium et transeundo per alium fluuium paruum in modico spacio ascenderet per fluuium veniretque ad arborem tulfa cruce signatam, dehinc directe per paruum spacium transseundo perveniret ad aliam arborem tulfa similiter cruce signatam et meta terrea circumfusam, abhinc ascenderet super per modicum spacium versus occidentem et deueniret ad metam terream magnam in quadam planicie sitam et inde ascenderet supra similiter ad occidentem ad magnam viam que duceret de Toplica versus Worosd, vbi essent due mete terree, vna videlicet ipsi capitulo Zagrabiensi, alia vero prefato Petro distigentes et separantes et ibi coniungerentur terra filiorum Paridis Keneginia nuncupata, ibique ipse mete terminarentur. In cuius rei memoriam firmitatemque memoriam(!) presentes partibus ad earum instanciam pendenti sigilli nostri vicariatus munimine roboratus duximus concedendas. Datum Zagrabie, feria tercia proxima ante ascensionis domini, eiusdem MCCC quinquagesimo octauo.

Iz originalne potvrde kralja Ljudevita od g. 1359. u arkivu kaptola u Zagrebu: Acta capit. antiqua fasc. 52. br. 4.

Na listini vise dva pečata, stari i novi sa pripisom o novom pečatu god. 1364.

368.

1358, 18. maja.

Stjepan biskup zagrebački podjeljuje predijalima svojima Nikoli i Dimitriju sinovima Phynte predij Zowynch.

Nos Stephanus dei et apostolice sedis gracia episcopus ecclesie Zagrabiensis tenore presencium significamus quibus expedit vniuersis, quod nos consideratis fidelitatibus et fidelium seruitiorum meritis Nicolai et Demetrii filiorum Phynta predialium nostrorum de Waska, quibus nobis multipliciter et indefesse studuerunt conplacere ac per eos inpendi speramus in futurum, quoddam vnum predium Zowynch nuncupatum olym Mychaelis dicti Zowa ad manus nostras iuridice deuolutum in comitatu nostro de predicta Waska existens, eisdem Nicolao et Demetrio ac per eos eorum heredibus spectantibus, vniuersis sub metis et terminis, quibus idem predium prefatus Mychael possedisset, dedimus, donauimus et contulimus eo modo, quod priuilegia et instrumenta ecclesie nostre predicte in suis iuribus et vigoribus salua permaneant, irreuocabiliter habendum et iure perpetuo possidendum, dummodo nobis et prefate ecclesie nostre fideles extiterint, saluis eciam tamen et exceptis iuribus nostris specialibus de eodem nobis et successoribus nostris prouenientibus. In cuius donacionis testimonium presentes eisdem contulimus litteras pendentis et autentici sigilli nostri munimine communitas. Datum et actum feria sexta proxima ante festum penthecostes, anno ab incarnacione domini millesimo CCC⁰ quinquagesimo octauo.

Iz prijepisa zagrebačkog kaptola od 8. marta 1377., od koje se nalazi original na pergameni u arkivu zagreb. nabiskupije.

Na zelenkasto-žutoj svilenoj vrvci visi iskvareni voštani pečat.

369.

1358, 26. maja. U Avignonu.

Podjeljuje se beneficij u biskupiji zagrebačkoj.

Supplicat sanctitati vestre deuotus uester Nicolaus sancte Marie in Vialata diaconus cardinalis, quatenus sibi in personam dilecti sui Alexii Gregorii clerici Quinqueecclesiensis diocesis specialem graciam facientes de cantoratu, canonicatu et prebenda ecclesie Quinqueecclesiensis vacantibus per obitum Nicolai de Zagrabia nuper ipsius ecclesie cantoris et

canonici prebendati, qui extra Romanam curiam diem clausit extremum et donacioni apostolice reseruatis eidem dignemini prouidere. Non obstante, quod in gracia speciali beneficium ecclesiasticum cum cura vel sine cura spectans ad collacionem prepositi ecclesie Posoniensis, Strigoniensis diocesis noscatur expectare, cui cedere est paratus etc., cum ceteris non obstantibus et clausulis oportunis ac executoribus. Fiat de dictis canonicatu et prebenda G.

Et sine alia leccione fiat G.

Datum apud Villamnouam Auinionensis diocesis, VII. kalendas iunii, anno sexto.

Innocent. VI. Reg. Suppl. an. VI. 29. fol. 146.

370.

1358, 27. maja. U Višegradu.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski prima Dubrovčane pod svoju vlast i prisiže im, da će ih čuvati u pravima i slobodi.

Lodovicus dei gracia Hungarie, Dalmacie, Croacie, Rame, Servie, Gallicie, Lodomerie, Comanie, Bulgarieque rex, principes Sallernitanus, et Honoris ac montis sancti Angeli dominus, omnibus Christi fidelibus presentibus pariter et futuris presencium noticiam habituris salutem in omnium salvatore. Licet ex commisso nobis divinitus regiminis officio circa omnium subditorum curam solicitudo nostra versetur vt singulos affeccionis gracia prosequamur, specialiter autem cordi gerimus eos ettollere privilegio benevolencie pocioris qui de partibus finitimis ad nos concurrentes, fide faventi, sincera constancia et solicitudine studiosa ea, que nostri honoris et propositi augmenta conficiunt, indesinenter prosequi repromittunt. Proinde ad universorum noticiam harum serie volumus pervenire, quod accedentes ad nostre maiestatis presenciam, venerabilis in Christo pater, dominus Helyas archiepiscopus Ragusinus, ac sapientes et discreti viri Petrus de Ragnina, Johannes de Bona, Johannes de Gondula et Johannes de Zereva[1] cives civitatis nostre antedicte, procuratores et syndici communitatis prelibate, habentes ad infradicenda plenam et liberam potestatem, auctoritatem et balivam,[2] prout apparet ex instrumento publico, scripto manu Gioffredi[3] condam scilicet Parinii de Pi-

[1] U drugom primjerku ima Johannes de Syrimdo et Johannes de Zertva.
[2] Drugi primjerak: bailivam.
[3] Ima biti Soffredi.

storio auctoritate imperiali iudicis ordinarii et notarii ac vestri communitatis[1] iurati scribe in nostri ac dominarum reginarum, genitricis scilicet nostre et consortis, necnon prelatorum et baronum, qui pro tunc nobiscum aderant; presencia, proposuerunt in hunc modum: Quod licet civitas predicta Ragusina, a tempore cuius non extat memoria, in potestate seu dicione illustrium dominorum Hungarie regum, progenitorum et predecessorum nostrorum non fuerit actuali, licet eam ad ius dictorum regum non diffiterentur[2] debuisse pertinere, sed ab annis circiter centum viginti, sub certis puctis et condicionibus sub dominio[3] extiterit Venetorum. Quia tamen opitulante gracia salvatoris regnum nostrum Dalmacie triumphali potencia in manus devenerat nostre regie maiestatis, renunciantibus duce et commune Veneciarum omni iuri simul cum titulo, si quod habebant in eodem, tota communitas civitatis antedicte, provida et matura deliberacione premissa, ipsos ad nostre celsitudinis conspectum transmiserant ad recognoscendum nos et filium seu filios, quos deus nobis donaverit, aut inclitum dominum Johannem ducem, condam domini Stephani ducis, fratris nostri filium, heredes nostros et in regno successores, quoslibet in eorum dominos naturales et ad subiiciendum eandem nostro dominio, iurisdiccioni et potestati pleno iure, petentes et provoluti genibus nostre excellencie humilliter supplicantes, ut recognicionem predictam et dominium civitatis, que iidem procuratores et syndici nomine dictorum civium tocius communitatis vigore iam instrumenti dicti nobis offerebant, clemencia solita, sub graciis et favoribus infrascriptis acceptare dignaremur. Nos igitur, qui a tempore nostre promocionis solicitudine indefessa ad recuperandum et rehabendum nostrorum regnorum limites et terminos habentes cor intentum, ut ad id tam hostili potencia, quam aliis viis et modis oportunis indesinentes et continuas operas inpendentes, prout est notum toti orbi, certitudinaliter cognoscentes dictam civitatem Ragusii in regno nostro Dalmacie supradicto constitutam et fundatam, et perconsequens ad ius nostrum regium pertinentem, racionabilem et humilem eorundem nostrorum civium et procuratorum ac syndicorum eorundem predictorum peticionem attendentes, dominium civitatis eiusdem oblatum ratificamus, approbamus et presencium testimonio acceptamus, ea autem, que predictos cives et universos fideles nostros de eadem fieri nobis volumus. Hec que sequuntur: Inprimis, quod communitas civitatis predicte seu certi cives in eorum personis iurabunt cor-

[1] Communis.
[2] Diffaterentur.
[3] Sub regimine.

poraliter, tactis sacrosanctis evangeliis, fidelitatem et subieccionem nobis et heredibus ac successoribus nostris perpetuo in manibus illius, quem ad hoc duxerimus deputandum, sicut eciam predicti dominus archiepiscopus et sui socii procuratores et procuratorio nomine in personam nostram et filiorum, si quos nobis donaverit clemencia salvatoris et incliti domini Johannis ducis antedicti in nostri presencia iuraverunt. Item annis singulis in signum subiectionis et recognicionis solvent nobis quingentos ducatos boni et iusti ponderis. Item duo milia et quingenta[1] iperpera auri, que regi Rascie, et quingenta, que bano Boznensi[2] fideli nostro, pro redimenda vexacione sua persolvebant, [quorum iperperorum valeant duo pro floreno],[3] necnon alia, si que aliis quibuslibet persolvere hactenus consuevissent, nobis et nostris successoribus annis singulis solvere promiserunt, cum eos a predictis dominis impugnantibus poterimus defensare. Item, quod nobis vel filio nostro aut aliis heredibus nostris et successoribus in ecclesia cathedrali Ragusii decantabuntur laudes ter in anno solempniter, ut est moris. Item, cum mandabimus, et deinceps continue utentur vexillis nostris seu insigniis tam in terra, quam in navigiis suis in mari. Item, si contingat nos vel filium, aut nepotem nostrum aut successorem alium in eorum medium et civitatem predictam proficisci, et eam intrare, quod recipient nos et eos debito cum honore, sicut decet regiam maiestatem et dabunt nobis ipsi duo prandia et duas cenas ex parte communis. Preterea si contingat nos facere universalem exercitum in mari nostris propriis expensis, civitas predicta dabit nobis a triginta galeis et supra unam galeam suis expensis moraturam tamdiu in servicio nostro, quamdiu durabit exercitus galearum predictarum. Si autem faceremus exercitum de hominibus civitatum Dalmacie absque stipendio, dicta civitas Ragusina dabit nobis et dare promittit a decem galeis et supra unam galeam, et quam ex ipsis duabus eligerimus, in nostra constabit voluntate. Quorum fidem et devocionem perpendentes, promittimus ipsam civitatem nostram et cives constitutos in eadem a dominis rege Rascie et bano Boznensi,[4] fidele nostro, ac aliis quibuslibet defensare. Quia perpendimus ipsos cives nostros opportuno territorio indigere, ut iidem nostre senciant munificencie largitatem, requisiti per eosdem et rogati dedimus, donavimus et contulimus eisdem iure perpetuo quoddam territorium inhabitatum prope

[1] Quinquaginta; očevidno pogrešno.
[2] Woznensi.
[3] Drugi primjerak nema ovo, što je u zaporci.
[4] Woznensi.

mare, quod incipit a confinibus[1] comitatus Ragusii a loco, qui dicitur Curilla et coniungitur loco, qui dicitur Stagnum. Item volumus, quod regimen civitatis iamdicte eiusque districtus in terra firma, ubicumque et qualitercumque dicta civitas possidet ad presens, cum custodia ipsius statuta, introitus et consuetudines ac districtus predicti sint in potestate civium ipsius. Ea autem, que in insulis marinis possident, eatenus possideant et ipsis utantur, quo iure, tempore, quo erant sub dominio Venetorum, utebantur; comitem autem illum assumpmere tenebuntur, quem ex fidelibus regni nostri duxerint[2] eligendum, cuius confirmacio, ad nostram pertinebit maiestatem; ei autem tam de sallario, quam de aliis honoribus et iuribus secundum eorum consvetudinem hactenus observatam respondere tenebuntur, qui suum officium eatenus observabit, seu illud exercebit, quatenus exercere solitus erat, cum dicta civitas sub dominio seu regimine erat Venetorum, iuxta consilium [iudicum] et consiliariorum [ac][3] prudentum virorum eligendorum per maius consilium civitatis eiusdem Ragusine, nec se ultra ea, que inter ipsos sunt successive assueta, aliquatenus intromittat. Confirmamus insuper omnia, quecumque eadem civitas ad presens possidet tam in terra quam in mari. Item concedimus et volumus, quod si aliquis de regno nostro Hungarie haberet aliquod placitum cum aliquo Ragusino, vel Ragusinus cum aliquo regni Hungarie, actor teneatur sequi forum rei, nisi persone reperiantur in loco delicti vel contractus, tunc alter alteri teneatur respondere coram iudice loci predicti, et hoc non habeat locum in civitatibus Dalmacie, terra Holm, terre Chelme,[4] Bozna[5] et Zentha,[6] cum quibus dicta civitas Ragusina habere dicitur certa pacta et consuetudines de voluntate dictorum civium et terrarum approbata. Postremo iurabunt seu iurare tenebuntur suppradicti cives nostri et commune, seu certi cives in eorum personis omnes amicos nostros habere pro amicis, et pro inimicis inimicos. Et si contingeret aliquem ex fidelibus nostris, aut terram aliquam Dalmacie nobis rebellare vel successoribus nostris, ad ipsius vel ipsorum ad nostram subieccionem, reduccionem nobis in mari aliquam armatam facientibus, cum requisiti per nos fuerint, cum subsidio unius galee asistere tenebuntur, et eam in suis expensis spacio trium mensium in nostris serviciis retinere. Postremo concessimus, quod si nos vel filius, seu filii, aut nepotes nostri sepedicti haberemus discor-

---

[1] Finibus.
[2] Duxerimus.
[3] Drugi primjerak nema, što je u zaporci.
[4] Drugi primjerak ovu riječ nema.
[5] Wozna.
[6] Zoncha.

diam cum rege Rascie aut communi Veneciarum, eo non obstante, Ragusini antedicti possint libere uti cum mercibus suis tam in Rascia, quam in Veneciis, dummodo ea non exerceantur vel fiant per eos, que sunt obvia nostro statui vel honori. Que omnia nos similiter tactis sacrosanctis evangeliis cum eisdem prelatis et baronibus nostris iuravimus observanda. Nomina autem prelatorum et baronum regni nostri, qui nobiscum iuraverunt, sunt hec: Inprimis venerabiles in Christo patres domini Nicolaus archiepiscopus Colocensis, aule nostre cancellarius, Stephanus Nitriensis et Thomas Syrimiensis ac Petrus Boznensis ecclesiarum episcopi, necnon Ladislaus[1] electus Wesprimiensis confirmatus, comes capelle nostre; item magnifici viri Nicolaus Conth regni nostri palatinus et iudex Comanorum, Chyko[2] magister thavarnicorum nostrorum, Leustachius banus Sclavonie, Johannes banus Croacie et Dalmacie, Olyverius iudex reginalis curie et comes Zathmariensis et Maromorosiensis, Nicolaus magister thavarnicorum reginalium. Volumus eciam, ut statuta et ordinaciones successive in ipsa civitate nostra fieri valeant per commune, que nostro honori eorumque commodo videbuntur oportuna. In quorum testimonium presentes concessimus litteras [pendencium et autenticorum sigillorum, nostri videlicet ac serenissimarum principissarum dominarum reginarum, scilicet genitricis et consortis nostrarum carissimarum],[3] necnon predictorum prelatorum et baronum nostrorum, munimine roboratas. Datum in Vissegrad, sexto calendas mensis iunii, anno domini MCCC. quinquagesimo octavo, indiccione undecima, regni autem nostri anno decimo septimo.

U bečkom tajnom arkivu nalaze se dva originalna primjerka, svaki sa deset visećih pečata. Obadva na papiru. Jedna je listina nešto kraća, po svoj prilici prvotna, druga je šira za nekoliko izraza. — Od kraće je ovjerovljeni prijepis u dubrovačkom arkivu. Ima u dvorskom arkivu još i tri prijepisa ove povelje, dva su na koži prepisana od dominikanca Nikole Benvenuta 17. decembra 1403.

Starine I. 141.—144.

Gelcich-Thallóczy Dipl. Ragus. 5.—8. (Donosi onu širu).

---

[1] Iza Ladislaus ima: Tadeus.
[2] Cybovu.
[3] Drugi primjerak nema.

371.

1358, 28. maja. U Višegradu.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski nalaže stanovnicima otoka Lastova, da slušaju kneza, koga će im Dubrovnik dati.

Ludovicus dei gracia rex Hungarie fidelibus suis universis civibus, incolis et aliis cuiusvis status et condicionis hominibus in insula Laguste constitutis et existentibus salutem et graciam. Noveritis, quod nos honorem comitatus dicte insule a comite moderno per Johannem banum constituto aufferendo, illi quem comunitas civitatis Ragusine elegerit, duximus conferendum. Super quo fidelitati vestre firmiter precipiendo mandamus, quatenus hominem dicte civitatis pro comite ipsius insule electum benigne recipere, et eidem debitam reverenciam et obedienciam in omnibus licitis debeatis exhibere. Secus nullatenus facere [au]deatis nostra pro gracia et dilectione. Datum in Vyssegrad, secunda die festi sancte trinitatis, anno domini MCCC quinquagesimo octavo.

Original u tajnom arkivu u Beču. — Na ledjima utisnut pečat je oštećen.

Ovjerovljen prijepis u dubrovačkom arkivu u zbirci saec. XIV.

Gelcich-Thallóczy Dipl. Ragus. br. 2., 8.

372.

1358, 3. juna. U Višegradu.

Ljudevit krali ugarski i hrvatski šalje biskupa bosanskoga Petra, da primi od Dubrovčana prisegu vjernosti.

Nos Lodovicus dei gracia rex Hungarie. Notum facimus universis presentes litteras inspecturis, quod nos de legalitate et probitate venerabilis patris domini Petri dei et apostolica gracia Woznensis episcopi, consiliarii nostri, plene confisi, constituimus, ordinavimus et creavimus ipsum presentem et presens mandatum in se sponte suscipientem, nostrum verum, legitimum et indubitatum procuratorem, actorem, factorem, negociorum gestorem, et quicquam melius dici potest, ad petendum, recipiendum et exigendum a rectoribus, iudicibus, iuratis civibus et hospitibus quibuslibet civitatis nostre Ragusine sacramentum fidelitatis et subiectionis ac dominii civitatis eiusdem pro nobis et successoribus ac heredibus nostris, illustribus regibus Hungarie perpetuo ac nomine nostro

et ipsorum sub certis factis et condicionibus, que eisdem Ragusinis in nostris litteris pendenti sigillo nostro consignatis transmittimus, per eundem et que in parte predicte per eorundem Ragusinorum procuratores et syndicos nobis et filio seu filiis, quos nobis deus donaverit, aut nepoti, habentes ad id mandatum speciale, in eorum personis promissa fuerint et iurata et ad petendum ac recipiendum super premissis et iuratis per eosdem Ragusinos ac iurandis sub eorum sigillis confici facere publicum instrumentum et ad omnia alia agenda, facienda et firmanda, que series nostrarum continet litterarum predictarum, ratum et firmum nos promittentes habituros, quicquid per eundem dominum episcopum actum fuerit, procuratum sive gestum in premissis. Datum in Wyssegrad, tercio die mensis iunii, undecime indictionis, anno domine MCCC quinquagesimo octavo.

Original u tajnom arkivu u Beču.
Ovjerovljeni prijepis u dubrovačkom arkivu. Zbirka saec. XIV.
Starine I. 144.—145.
Gelcich-Thallóczy Dipl. Ragus. br. 3, 8.—9.

373.

1358, 11. juna. U Zagrebu.

Pred kaptolom zagrebačkim otstupa Lukač sin Martinov neko zemljište kraj vode Poljane sinovima Mikinim.

[C]apitulum ecclesie Zagrabiensis omnibus Christi fidelibus tam presentibus quam futuris presencium noticiam habituris salutem in omnium saluatore. Ad vniuersorum noticiam harum serie volumus peruenire, quod Lucasius filius Martini de comitatu Crisiensi ab una parte, ab altera vero Nicolaus, Gregorius et Paulus filii Myke de eodem in nostri presencia personaliter constituti retulerunt et confessi extiterunt oraculo viue vocis, quod quamuis inter ipsos occasione cuiusdam porcionis possessionarie iuxta fluuium Golgoncha et Polana habite, que dudum ipsius Lacasii fuisset, questio et lis ordine iudiciario suscitata extitisset, tamen per proborum virorum ordinacionem et composicionem super ipsa lite et aliis omnibus inter ipsos quouis modo vsque ad hec tempora factis et illatis ad plene pacis et concordie deuenissent vnionem; ita videlicet, quod porcio possessionaria prenotata remansisset Nicolao, Gregorio et Paulo filiis Myke prenotatis. Quam porcionem possessionariam totalem prefatus Lucasius prout ad ipsum pertinere dinos-

scebatur et nunc coram nobis astando personaliter prefatis filiis Myke omni liti et questioni renunciendo tradidit et assignauit iure perpetuo et irreuocabiliter cum suis vtilitatibus et pertinenciis vniuersis, cum duobus molendinis in heredum heredes possidendam, tenendam pariter et habendam, nil iuris nilque proprietatis sibi et suis posteris in eandem(!) reseruando, sed omne ius et proprietatem eiusdem in ipsos filios Myke et eorum heredes transferendo. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam presentes concessimus sigilli nostri munimine roboratas. Datum feria secunda, videlicet in festo beati Barnabe apostoli, anno domini MCCC⁰ quinquagesimo octauo.

Original na pergam. u kr. ugar. drž. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 35.865., nekoć zbirka Kukuljevića.

Na listini visi svilena vrvca crvene boje; pečata više nema.

374.

1358, 17. juna. U Budimu.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski potvrdjuje svoju povelju od 11. juna 1347. izdanu glede mlinova na Vuki Lovri Stjepanu.

Nos Lodouicus dei gracia rex Hungarie memorie commendantes significamus tenore presencium quibus expedit vniuersis, quod magister Stephanus filius Petri filii Phile in sua ac Laurencii fratris sui patruelis personis ad nostram accedendo presenciam exhibuit nobis quasdam litteras nostras patentes anulari sigillo nostro consignatas super annuencia nostra regia ipsis adhibita in facto edificacionis molendini eorum in fluuio Wolkouizy habiti et constructi tenoris infrascripti, supplicans nostre maiestati humiliter et deuote, vt easdem litteras nostras transcribi faciendo apposicione sigilli nostri maioris et autentici dignaremur pro eisdem confirmare. Quarum tenor talis est: *(Slijedi listina kralja Ljudevita od 11. juna 1347.).* Nos igitur humilimis supplicacionibus predicti magistri Stephani nostre maiestati porrectis fauorabili pietate exauditis, iamdictas litteras nostras anulari sigillo nostro consignatas de uerbo ad uerbum presentibus transcriptas apposicione sigilli nostri maioris et autentici pro eodem magistro Stephano ac Laurencio fratre suo, eorumque heredibus auctoritate regia quoad omnes sui continenciasi perpetue confirmamus, saluis iuribus alienis. Datum Bude, die dominico proximo ante festum natiuitatis beati Johannis Baptiste, anno domin M⁰. CCC⁰. L⁰ octauo,

Original na perg. u kr. ugar. drž. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 33.595. — Stara signatura: N. R. A. fasc. 1508. no. 51.

Na hrptu listine bijaše pritisnut veliki pečat.

Na hrptu notica XV. vijeka: Ista est littera super molendinis in Walkowyz habitis. Pro Albana de Monostur in Walko. Monasterium sancti Spiritus.

375.

1358, 26. juna. U Križevcima.

Pred sucima županije križevačke stavlja se Andrija plemić od Zablatja odgovornim za djela nekih svojih rodjaka.

Nos Paulus magn[us] comes Crisiensis, item Pet[ru]s filius Pet[ru]s, Paulus filius Petri et Jacov filius Ladi[zla]i iudices nobilium eiusdem comitatus memorie commendamus per presentes, quod Andreas filius Johannis filii Georgii nobilis de Zablathya in nostri personaliter constitutus presencia vniuersos cognatos, proximos, vicinos, commetaneos et amicos suos et specialiter Dyonisium filium Emericy, Petrum filium Nicolai, Georgium et Andream filios Petri commetaneos suos, qui in defensione vite sue et possessionum suarum contra populos seu iobagiones de Zenthpetur de portu Draue ipsum interficere et possessiones suas destruere et deuastare volentibus secum affuissent in subsidiis, semper et vbique confessus est expedire rebus et persona, in hiis inibi circa ipsum contra dicto(!) populos fecissent uel quoquo modo intulissent; ad que idem Andreas filius Johannis se sponte obligauit coram nobis. Datum in Crisio, feria tercia proxima post festum natiuitatis beati Johannis Baptiste, anno domini MCCC^{0}L^{0} octauo.

Original na papiru u knjižnici nar. muzeja u Budimpešti a. 1358. (pridošao ovamo g. 1897.).

Na hrptu pritisnuta su koso u istom pravcu tri pečata.

Srednji i najveći ima legendu: † SIGILLUM PAVLI MAGNI COMITIS CRISIENsis.

Lijevi je sačuvan; desni je najmanji i čitati je moći: † SIGILLUM PETRI FILII PETRI.

Četvrtom pečatu nema ni traga.

376.

1358, 26. juna. U Križevcima.

Pred Pavlom županom križevačkim prosvjeduju Pavao i Nikola protiv otudjenja i prodaje posjeda Babljaka.

Nos Paulus magnus comes Crisiensis, item Petrus filius Petrus et Jacobus filius Ladislai iudices nobilium eiusdem comitatus, memorie commendamus presentibus, quod Paulus filius Jacobi et Nicolaus filius Stephani suis personaliter, nec non vice et nominibus filiorum suorum in nostram accedendo presenciam, Martinum filium Georgii de Zenthpetur a uendicione cuiusdam possessionis sue Bablyak vocate Petro filio Iacobi ac nobili domine Clara vocate consorti eiusdem ac aliis quibuslibet, nec non eundem Petrum filium Jacobi et dominam coniugem eiusdem prenominatam ac alios quosuis a recepcione, empcione et se intromissione in eandem quoquo modo facta uel facienda nomine iuris ipsorum quod in eadem habere dinoscuntur, prohibuerunt et inhibuerunt ac contradixerunt voce publica coram nobis iure mediante. Datum feria tercia proxima post festum natiuitatis beati Johannis Baptiste, anno domini millesimo CCC. L⁰ octauo.

Original na papiru u arkivu jugoslavenske akademije u Zagrebu: Diplomata a. 1358.

Na hrptu trag triju pritisnutih pečata.

Na hrptu bilješka : Prohibitoria super Bablyak.

377.

1358, 30. juna. U Dubrovniku.

Oporuka Luke de Gambe.

Anno domini millesimo trecentesimo quinquagesimo octavo, indictione XI., die ultima mensis iunii. Ego Lucas de Gambe, bona et sana mente sua facio ultimum testamentum sic dicens: Suprimo (!) dentur pro decima et primicia yperperi XX., et dentur fratribus Predicatoribus misse mille et dentur ad cantandum in ecclesia sancte Marie misse mille cuilibet presbytero, qui voluerit ibi cantare et dentur monasterio Lacromonensi misse quingentum pro anima mortuorum nostrorum, qui denarii dentur in manus procuratorum eiusdem monasterii. Item dentur monasterio sancti Andree fratribus de Acsa misse quingentum. Item dentur

fratribus Stagni(!) misse sexcentum, et laborerio dicte ecclesie dictorum fratrum dentur yperperi XX. Item dentur pro coro fratrum Minorum de . . . yperperi centum. Item dentur ecclesie sancti Blasii de Platea perperi L. pro laborerio et dentur claustro fratrum Minorum yperperi L. Item dentur pro laborerio monasterii Lacromonensis yperperi L et pro laborerio monasterii sancte Clare yperperi XXXV. Item dentur pro qualibet pucella sancte Clare yperperi I. et dentur V. monasteriis monacarum yperperi X. pro qualibet et emantur de frumento. Item dentur pro qualibet heremita intus et extra civitatem grossi VI. pro qualibet. Item dentur quinque nobilibus mulieribus yperperi L. pro qualibet pro maritatione ipsarum. Item dentur quinque familialibus de populo yperperi X. pro maritatione. Item precor pitropos Dobre, quod faciant michi istam gratiam et . . . . eo quod ego audivi a Dobre fratre istud beneficium, quod faciat ad monasterium Lacromonensem, quod ille terre, que sunt ad Malfum, que veniunt in partem eidem Dobre, quod adoperantur tot denarii de monte de societate nostra de primis denariis et quod dentur monasterio Lacromonensi pro cuilibet omnium mortuorum nostrorum de illis qui sunt sepulcri in dicto monasterio. Item est in Malfo una peçia terre, que fuit Prodane, rogo pitropos Dobre, quod adcipiant(!) tot denarios de monte de societate nostra, quantum valet possessio et pitropi Dobre teneant unum villanum et dent ipsam ad pascinandum ad medietatem et . . . . et pars que continget nobis de fructibus et vino dent fratribus Minoribus de Acsa pro anima Dobre et de illis, de quibus fuerat, et rogo pitropos Dobre, quod faciant michi istam gratiam. Item volo et ordino, quod quaternus meus de dare, in quo sunt scripte omnes mee rationes, tam de dando quam recipiendo, quem quaternum dedi in manibus meorum pitroporum, volo, quod credant tantum, quantum meum testamentum et cum cartis notariis et cum aliis scripturis. Item volo, quod exigantur de meis debitoribus et recolligantur quantum unus petitur et similiter nostra debita solvantur de omnibus que scripta fuerunt in quaterno, et solutis omnibus debitis illud mobile, quod plus reperitur, devidatur per medium cum pitropis Dobre, et partem meam adcipiant mei pitropi et teneantur complere meum testamentum, et totum quod esset residuum, pitropi mei teneantur dare in manibus Mare uxoris mee, quod sit ei pro vita sua, et si Mare decederet, istud quod avançaret pitropi mei debeant dare omnia pro anima mea. Item dimicto(!) totam meam massaritiam de domo, pannum et millium totum et per totum ipsa possit facere omnem suam voluntatem et quod nullus possit ei dicere aliquid et massariam de vino et vinum similiter. Item similiter volo et ordino, quod Mare uxor mea debeat possedere omnes domos et vineas in vita sua, et de

quibus vineis primo habeo: Vinea in Juppana sub vinea Lacromonensi; item unam vineam in Gravosio prope sanctum Michaelem de arboribus; item peçiam unam vinee, que fuit patris mei, que est prope Pascoem de Rissa et ser Marinum de Bona; item est una pecia vinee ex parte levantis cum uxore Nicole de Sorgo, ex parte ponentis cum vinea Dobre; item habeo domum in qua moreor(!) et habeo domum que fuit Georgii, de Gostigna. Item habeo domos in Posterla in qua stat Give de Marculino. Item habeo apud Stagnum et Terstenizzam partes duas et mediam. Volo, quod Mare uxor mea possideat in vita sua cum honore quod habui a Dobre et solvet yperperos X. pro anima Dobre et post mortem Mare volo, quod dicte partes Stagni et Terstenizze vadant in manus thesaureriorum sancte Marie et ipsi teneantur dare adfictum(!), et ille(!) affictum dent fratribus Minoribus Stagni pro tunichis et eorum necessitatibus. Item volo et ordino, quod post mortem Mare uxoris mee, omnes possessiones vendantur per manus tesaureriorum sancte Marie, et venditiones dictarum possessionem dent et distribuant quod melius eis videbitur, verumtamen per religiosos pro maritation(!) et pro vestibus pauperum. Item dent yperperos L. fratribus Minoribus Baroli pro anima fratris mei. Item dent fratribus Minoribus de Ragusa pro laborerio aucone yperperos C. Item dent fratribus Predicatoribus sancti Dominici in Barulo yperperos X. et ecclesie sancte Marie cantate in Barulo yperperos X. Item volo, quod si Petrus de Poça voluerit dare terenum pro tanto quantum erit (!) conditiones, adcipiant, et si tantum esset, quod est plus super debitum nostrum, videlicet de illo de quo est debitor, adcipiant de navi de monte de societate et solvant ei, et terenum debeat partiri per medium et medietas dicti dent sicut ordinavit Dobre et medium possideat Mare in vita sua. Et Mare recolligat introitus et faciat unum prandium pauperibus, et post mortem Mare uxoris mee volo, quod veniat in manus de tesaureriorum sancte Marie et ipsi recolligant affictum dicti terreni et omni anno fiant(!) unum prandium pauperibus de panis et carnibus. Item volo, quod si terrenum valeat minus de eo quod extimant tres nobiles homines, volo, quod totum illud quod valeant(!) minus remictant et si pars nollet hec facere, volo, quod mei pitropi de mobili statim sine mora aliqua debeant procedere ad pacendum debita mea, que dare debeat nobis et quod nulla minutia fiat ei. Item habeo petiam unam vinee sub via, que vadit ad sancti Jacobum. Item facio meos pitropos et commissarios de rebus mobilibus, tam de adcipiendo quam de dando et distribuendo testamentum cum rebus mobilibus: Petrum de Bocignolo et Blaxium filium Marini de Luca, Junium filium Mathei de Grede et Mare uxorem meam, et coniuro ipsos, quod ipsi michi teneantur redere rationem coram et ante conspectum creditorum

debent recolligere debita cum cartis et cum scripturis et quod satisfaciant meum testamentum, quo citius poterit fieri, et rogo vos amore dei, ne respiciatis aliquam amicitiam neque faciatis alio modo plus de anima mea et vestra. Item volo, quod si darem aliquid in vita mea de his que sunt scripta in testamento meo et esset (!) scripta in quaterno pro dato, volo, quod credatur testamento, et si aliqua persona vellet dare impedimentum huisce meo testamento, thesaurarii sancte Marie et pitropi mei de mobilibus teneantur defendere ratos(!) rationes cum statutis et ordinationibus civitatis et ser Jacobus Nicole de Gondola rogatus iudex et testis hunc (!) testamentum meum manu propria scripsit et Mathias de Ribiça, testis subscripsit manu propria et ultra hoc ego dictus Lucas facio unam çontam huic meo testamento, quod possessiones, quas emi a Dobre fratre meo volo, quod vinea et terra de Malfo dentur a Lacroma et vinee de Gravosa, que sunt prope ecclesiam sancti Blaxii dentur Syme filio Mathei de Benessa, possessio vero de Gravosio, que fuit Felice de Grede dentur Blaxio filio Felicis de Grede, verumtamen, quod dominus archiepiscopus veniat antea dicens se contentare recepisse yperperos centum a dicto Blaxio et contentando dominum archiepiscopum dictos denarios. Volo, quod a duobus debeat dare dicto Blaxio yperperos LXXX. in manus meorum pitroporum et pitroporum Dobre. Item de duabus petiis vinearum, que vadunt apud viam sancti Jacobi de Vissineca, volo, quod possideat in vita suo Mare sicud(!) possidet aliud stabile et si venditio usu iret autem, volo, quod denarii dentur in manus meorum pitroporum et ipsi teneantur distribuere sicud scriptum est in meo testamento. Item volo et ordino, quod si uxor mea maritaret se, detur sibi dos secundum, quod in carta dotis contractum et non plus. Item habeo in capsella libras LXXVII. de grossis de ✠ [1] et volo, quod sint pitropi mei illi qui sunt scripti in meo testamento, salvo in illo loco ubi muto unum pitropum, videlicet ubi est Mathias de Mençe, sit Junius filius Mathei de Grede et Mare uxor mea. Item dentur yperperi octocentum pro voto fratrum Minorum de Ragusio, quando exigentur mia(!) debita. Item volo, quod solutis debitis meis et soluto meo testimonio, totum quod superaret de parte mia, detur in manus Mare uxoris mee pro suis expensis. Et volo, quod istud quod est datum huic testamento et testamentum suprascriptum sit firmum excepto primo, ubi muto pitropum sicud dictum est. Et Petrus de Goça iuratus iudex et Matheus de Ribiça testes huic additioni. Hoc testamentum nullo testimonio rumpi possit.

U c. kr. drž. arkiv u Dubrovniku. Testamenta notariae 1299.—1365. fol. 39. i d.

---

[1] De cruce.

378.

1358, 1. jula. U Zadru.

Braća Jakov i Ivan de Butadeo daju Pervoj udovi Marka Grubonje zemlju u Spilenici na obradjivanje.

In Christi nomine amen. Anno incarnacionis eiusdem millesimo trecentesimo quinquagesimo octauo, indicione vndecima, die primo iullii, Jadre. Regnante serenissimo principe domino nostro, domino Lodouico dei gracia rege Hungarie, temporeque reuerendi patris domini Nicolay de Mataffaris decretorum doctoris, Jadrensis archiepiscopi, nec non nobilium virorum dominorum Francisci de Georgio egregii militis, Barthe de Sloradis et Francisci de Çadullinis honorabilium rectorum ciuitatis Jadre. Jacobus et Johannes fratres de Butadeo, ciues Jadre et domina Machiça relicta Marci de Grubogna pro eius quarta parte dederunt, locauerunt et concesserunt Perue vxori Radosclaui Jursini cum voluntate dicti viri sui presentis et consencientis pro se et suis heredibus et successoribus recipienti gognaios circa tres vinee et si plus est uel minus procedat dicte locacioni, posite ad Coprayl in loco uocato Spileniça; cui de trauersa boscus, de borea heredum Francisci de Barthi, de quirina terraticum dictorum fratrum de Butadeo, de austro vinea Dminach; ad laborandum et procurandum, bis capandum, semel putandum anno quolibet, multiplicandum cum pocladis et grebenicis secundum statuta et ordines ciuitatis Jadre; ita et taliter, quod dicta Perua cum suis heredibus et successoribus annuatim dare debeat predictis fratribus et domine et eorum heredibus et successoribus fideliter quartam partem omnium fructuum et reddituum proueniencium de dicta vinea in Jadra ad domum habitacionis predictorum omnibus expensis dicte laboratricis; ita tamen, quod dicta laboratrix cum suis heredibus et successoribus, iuribus tamen predictorum fratrum et domine semper saluis. Ipsi dicti fratres et domina promiserunt per se et eorum heredes et successores eidem Perue pro se et suis heredibus et successoribus recipienti predictam vineam cum omnibus suis iuribus deffendere et excalump[niare] ab omni persona et vniuersitate in racione sub obligacione omnium bonorum suorum presencium et futurorum. Actum Jadre, presentibus domino Marino de Hermollao archidiacono Arbensi, Cipriano marangono et Radobud Polnoseuigh, testibus vocatis et rogatis et alliis.

† Ego Georgius de Soppe iudex examinator manum missi.

(Signum not.)

Ego Blasinus Brocus publicus imperiali auctoritate notarius ac Jadrensis iuratus hiis omnibus interfui, rogatus scripsi, compleui, roboraui et signum meum consuetum apposui.

Original na pergam. u gubern. arkivu u Zadru, odio samostana sv. Krševana kaps. X. no. 84.

379.

1358, 6. jula. U Čazmi.

Pred kaptolom čazmanskim prodaje gospodja Kusica svomu bratu svoj nasljedni dio zemalja.

[N]os capitulum Chazmensis ecclesie memorie commendantes significamus quibus expedit vniuersis presencium per tenorem, quod nobilis domina Kusicha filia Jacobi filii Karachuny, consors videlicet Stepha[n]i filii Steph[a]ni de Garyg a parte vna, ab altera autem Steph[a]n[u]s frater eiusdem carnalis personaliter coram nobis constituti, eadem domina porcionem possessionis sue omnino et totaliter sibi per predictum Jacobum patrem ipsius litteris nostris mediantibus olym traditam et assignatam, sicut in eisdem plenius vidimus contineri, cum omnibus vtilitatibus et pertinenciis ad eandem spectantibus vniuersis simul cum quarta filiali eidem de vniuersis possessionibus iamdicti patris sui iuxta regni consuetudinem iuridice prouenienti, ex consensu et beneplacito prefati St[ephani] coniugis sui ac Jacobi et St[ephani] filiorum eiusdem, similiter in nostri presencia personaliter astancium, dixit et confessa est predicto Stephano filio Jacobi fratri suo ac per eum suis heredibus pro viginti quatuor marcis denariorum bonorum plene ab eodem habitis et receptis nec non totidem viginti quatuor dietis terre mensuratis cum p[ar]uo fune consueto a parte terre Bartholomei filii Petri adiacentis vendidisse, tradidisse et assignasse irreuocabiliter habendam et iure perpetuo possidendam eo iure et plenitudine, quo ad ipsum(!) pertinere dinoscuntur. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam presentes ad instanciam et peticionem predictarum parcium concessimus litteras sub appensione nostri sigilli munimine roboratas. Datum in octauis festi beatorum Petri et Pauli apostolorum, anno domini MCCC⁰ quinquagesimo octauo.

Original na pergam. u kr. ugar. držav. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 35.866., bivša zbirka Kukuljevićeva.

Na listini visi svilena vrvca crvene i zelene boje; pečata više nema.

380.

1358, 19. jula. U Spljetu.

Izabire se sedam gradskih plemića, koji će paziti na prava grada Spljeta.

Die XVIIII. iulii.

In pleno et generali consilio ciuitatis Spaleti more etc.

In primis proponit dictus dominus potestas, quod, cum alias datum fuisset arbitrium domino potestati eligendi septem bonos viros nobiles de dicta ciuitate, qui debebant esse cum dicto domino potestate ad prouidendum de factis comunis Spaleti cum nunc ad presens venerint in prouintia(!) Dalmatie et Sclauonie ceteri barones ex parte domini regis Hungarie, cum quibus oportet aliquod coloquium et tractatus haberi; qui supradicti septem boni viri sint vna cum domino potestate ad ordinandum super predictis, quid placet presenti consilio, quod in dicto consilio eligantur predicti septem bonos viros(!), et quidquid factum fuerit per ipsos dominum potestatem et septem bonos viros, sit firmum et ratum, sicut factum esset in pleno et generali consilio et super dicta proposita sentencialiter consulatur et de conesscis(!) et dependentibus ab ea.

C. Ser Madius Miche vnus ex dictis consiliariis surgens ad arengariam arengando dissit (!) et consuluit super dicta proposita videlicet, quod in presenti consilio eligantur septem boni viri nobiles de Spaleto, qui vna cum domino potestate et iudicibus habeant plenum, liberum et generale arbitrium, bayliam, autoritatem et potestatem super bono statu comunis Spaleti et suis factis et negociis etiam emergentibus dicti comunis et eys videbitur et placebit pro vtilitate, honore et comodo dicti comunis et quod possint expendare et donare si opus fuerit de pecunia et rebus dicti comunis et generaliter omnia et singula possint facere, ordinare et expedire sicut presens consilium facere, ordinare et expedire posset, statutis, ordinamentis et reformationibus in contrarium loquentibus non obstantibus; que statuta, ordinamenta et reformationes sint suspenssa et derogata et pro suspenssis et derogatis penitus habeantur. Et quidquid in predictis et circa predicta uel aliquo predictorum uel de conesscis et dependentibus et prosus(!) et straneys ab eisdem actum, factum, gestum, ordinatum, prouisum et deliberatum fuerit per perdictos dominum potestatem iudices et . . . . per presens consilium . . . . offitium, auctoritas et baylia dictorum bonorum virorum

duret et durare debeat, quousque predicti banones transmissi per dominum [regem] sint et permanserint in prouintia Dalmatie, Croatie, Citine, Almissie et Sclauonie et donec predicti barones . . . . seu redeantur ad dominum regem et seperentur de dictis prouintiis; et quod nullus de dictis iudicibus et septem bonis viris in presenti consilio eligendis audeat vel presumat reuelare secreta dicti comunis, que ordinata essent per predictos uel maiorem partem ipsorum, quod redundare posset in preiuditium, naturam et dampnum dicti comunis, nec aliquam ipsarum et cuiusque ipsorum seu de factis et negociis ipsorum specialitatem (!) tratare cum dictis baronibus uel cum aliquo alio nunc transmissis per dictum regem, ante quam negotia dicti comunis cum dictis baronibus sint expedita; et quod nullus predictorum nec alius quicumque ciuis de ciuitate Spaleti audeat uel presumat aliquid tractare, dicere uel ordinare seu procurare per se uel alium uel interpositam personam terreginam uel forenssem cum dictis baronibus uel aliquo ipsorum uel cum quocumque alio contra honorem et bonum statum dicti comunis et que essent redundi et redundari possent in preiudicium dicti comunis et contra libertatem et honorem dicti comunis secrete uel palam aliquo quesito colore, directe uel indirecte sub pena et ad penam pers (?) et persone arbitrio presentis domini potestatis inspecta qualitate delicti et conditione persone; et quod dictus dominus potestas possit in predictis et super predictis uel aliquo predictorum et de conesscis et dependentibus et prosus (!) et straneys ab eisdem inquirere et inquisitionem facere contra predictis(!) uel aliquos predictorum uel alios quoscumquc ciues Spaleti qui contra facerent uel uenirent contra predicta uel aliquod predictorum, et etiam condempnare et condempnationem exigere, non obstantibus aliquibus statutis, ordinamentis, reformationibus in contrarium loquentibus, que in predictis et super predictis sint suspensa et derogata et pro suspenssis et derogatis firmiter habeantur auctoritate presentis consilii; et quilibet possit denunptiari et accussarii et habeat medietatem banni et teneatur in credentia si uoluerit.

Dicta die et in dicto consilio statim . . . . infrascripti septem boni viri . . . .

C. Ser Duymus Bertani, ser Sirechia Lucary, ser Gregorius Petrache, ser Crestolus Papalis, ser Stephanus Miche, ser Francischus Damiani, ser Zancius Leonis, electi per dictum consilium.

Libri di Spalato Lib. V. fol. 88.—89.

381.

1358, 27. jula. U Kninu.

Ivan ban dalmatinski i hrvatski daje uvesti Stjepana i Filipa sinove Franjine iz Zadra, u posjed imanja Biɩajne, koje mu bijaše oteo Gjuro sin Kurjakov.

Nos Johannes tocius Dalmacie et Croacie banus memorie commendantes significamus tenore presencium quibus expedit vniuersis, quod cum nobiles viri Stephanus filius Francisci filii Stephani de Jadra, miles aule domini nostri regis et Philipus frater eiusdem litteras dicti domini nostri regis vnicas et postmodum alteras nobis presentassent, quibus mediantibus idem dominus noster rex nobis mandabat districte, quatenus indagata veritate possessiones, quas quondam comes Gregorius filius Curiaci ab ipsis potencialiter abstulisset, eydem restituere deberemus, postmodum autem conquerentibus aliis ciuibus Jadratinis similiter super eo, quod dictus comes Gregorius eciam pluries et ipsis possessiones per vim recepisset et ex eo prefatus dominus noster rex venerabili in Christo patri domino Petro Boznensi episcopo rescire veritatem comisisset et possessiones taliter ablatas reddere ipsis ac eosdem in corporalem possessionem earundem introducere precepisset. Nos itaque mature et diligenter inquirentes tam a Jadratinis, quam a Croatis fidedignis publica et manifesta relacione certitudinaliter comperimus, quod memoratus comes Gregorius dudum antedictos Stephanum et Philipum de possessionaria porcione ipsorum, scilicet de quadam parte ville Byglane vocate in Luka existenti, tunc in pacifica possessione persistentes violenter eiecit pro se ipso occupando eandem propria sua auctoritate et potencia mediante; quam quidem terram Stephano predicto olym comes Budizlaus filius Vgrini cum suis consanguineis donassent de hereditate quondam Johannis filii Georgii Gursigh (!), eoque ipsam hereditatem eis optinuit; visis eciam litteris et relacionibus viue vocis predicti domini episcopi, qui eciam sic verum fuisse inuenerat et ipso episcopo verbo prenominato domini nostri regis mandante, prefatos Stephanum et Philipum in supradicte terre seu partis corporalem possessionem et dominium per magistrum Nicolaum fratrem Gule, castellanum de Nouigrad legitime fecimus introduci. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam presentes concessimus mediocri nostro sigillo consignatas, quas nostro priuilegio redigi faciemus, dum nobis fuerint reportate. Datum in Tyninio, feria sexta proxima post festum beati Jacobi apostoli, anno domini MCCCL⁰ octauo.

Original na pergam. u gubernijalnom arkivu u Zadru, odio samost. sv. Krševana, kaps. XV. no. 345.

Na hrptu vidi se trag okrugla pečata u žutom vosku.

Na hrptu rukom XV. vijeka: Confirmatio per dominum nostrum regem Vngarie et dominum Joannem banum tocius regni Dalmatie et Coruacie, nobillibus (!) de Nosdrogna et heredibus.

382.

1358, 8. augusta. U Avignonu.

Podjeljuju se kanonikati u Požegi i Zagrebu.

Supplicat sanctitati vestre deuota creatura vestra Ladizalus (!) electus Wesprimiensis, quatenus sibi [specialem graciam facientes] . . . . . .
. . . .
. . . Andree Anthonii presbitero Quinqueecclesiensis diocesis de canonicatu sub expectacione prebende dicte ecclesie sancti Petri de Possaga dignemini prouidere.

Item Dominico Stephani de Gora clerico dicte diocesis Quinqueecclesiensis de canonicatu sub expectacione prebende ecclesie Boozenensis dignemini prouidere.

Item Nicolao Dragori canonico prebendato ecclesie Chasmensis Zagrabiensis diocesis de canonicatu sub expectacione prebende in ecclesia Zagrabiensi, ut supra fiat de omnibus suprascriptis non cancellatis, ut petitur. G. Et sine alia leccione, et pro absentibus commissione execucionis propter viarum discrimina ad partes. Fiat.

Datum apud Villamnouam Auinionensis diocesis, VI. idus augusti, anno sexto.

Innocentii. VI. Reg. supplic. an. VI. 29. fol. 238.

383.

1358, 11. augusta. U Čazmi.

Kaptol čazmanski obhadja i opisuje medje novo stečenih zemalja gospoje Kusice.

Nos capitulum Chasmensis ecclesie memorie commendantes significamus quibus expedit vniuersis presencium per tenorem, quod S[te-

phanus] filius St[epha]ni nobilis de districtu Garygh vice et nomine domine Kusyche consortis sue, filie videlicet Jacobi filii Karachini ad nostram personaliter accedendo presenciam a nobis cum instancia uerbo eiusdem postulauit, ut ad reambulandam, separandam et limitandam quandam particulam terre sue ad viginti quatuor dietas sufficientem, quam Stephanus filius predicti Jacobi, frater eiusdem carnalis iuxta continenciam et formam aliarum litterarum nostrarum [exi]nde confectarum[1] sibi ob amorem per modum concambii contulerat, vnum ex nobis virum ydoneum ad premissa peragenda et exsequenda pro testimonio destinari curaremus. Cuius peticionibus iustis et honestis annuentes magistrum Paulum socium et concanonicum nostrum ad premissa facienda pro test[imonio tra]nsmisimus. Qui quidem socius noster iamdictus demum ad nos reuersus nobis recitauit, quod ipse feria quarta proxima ante festum sancti Laurencii martiris preteritum personaliter ad faciem prelibate possessionarie porcionis accedendo eandem conuocatis vniuersis vicinis et commetaneis eiusdem, presentibus eisdem (!) et specialiter coram Stephano filii (!) Jacobi antedicto absque contradiccione aliquali, ym[m]o omnibus quibus magis intererat beniuolum consensum pariter et assensum prebentibus pacifice et quiete reambulasset ac limitasset seu assignasset sub metis et terminis infrascriptis domine Kusyche et per eam suis heredibus perpetuo possidendam et habendam. Mete autem prelibate particule terre prout easdem idem socius noster, ut predicitur pacifice in scriptis nobis demonstrauit, hoc ordine distinguntur: Prima meta incipit a parte meridionali in fluuio Themennycha ubi est dumus auellanarum et meta terrea circumfusus, inde uertitur versus partem septemtrionalem et peruenit ad metam terream, inde per metas terreas successiue positas peruenit arborem nar cruce signatam, meta terrea circumfusam; ab hinc diuertitur per viam uersus orientem et peruenit ad arborem tul cruce signatam, meta terrea circumfusam, que separat et diuidit metas Bartholomei filii Petri et sic terminantur. Datum sabbato proximo post festum sancti Laurencii martiris, anno domini M°CCC° quinquagesimo octauo.

Original na pergameni u kr. ugar. državnom arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 35.868., bivša zbirka Kukuljevićeva.

Na hrptu vidi se trag pritisnuta šiljato ovalna pečata.

---

[1] Vidi listinu od 6. jula 1358.

384.

1358, 14. augusta. U Trogiru.

Proglašuju se u ime kraljevo osude u Trogiru.

In Christi nomine amen. Anno domini 1358., indictione XI., die 14. mensis augusti.

Hec sunt condemnationes corporales et pecuniarie, et sententie condemnationum corporalium et pecunialium hodie date et late et in scriptis sententialiter promulgate per illustres et magnificos dominos Nicolaum banum Zech iudicem curie regis Hungarie et Joannem totius Dalmatie et Croatie banum, legatos et vicegerentes serenissimi principis domini nostri domini Ludouici dei gratia regis Hungarie ad partes Dalmatie et Croatie.

Lucius Memorie di Trau p. 267.

385.

1358, 20. augusta. U Zagrebu.

Pred kaptolom zagrebačkim prosvjeduju sinovi Grgurovi proti tomu, da otac njihov dade vikaru slavonskome Leustahiju dio imanja Radešić.

Nos capitulum ecclesie Zagrabiensis memorie commendantes tenore presencium significamus quibus expedit vniuersis, quod anno domini MCCC⁰ quinquagesimo octauo, feria secunda, videlicet in festo beati regis Stephani, Nicolaus filius Gregorii filii Benedicti in nostri personaliter constitutus presencia sua et in persona Johannis fratris sui vterini nobis extitit protestatus in hunc modum, quod predictus Gregorius pater ipsorum, ipso in exercitu regie maiestatis existente, possessionariarum (!) porcionem ipsorum in possessione Radesych vocata habitam magnifico viro domino Leustachio vicario tocius regni Sclauonie generali ob metum et timorem eiusdem timens, ne idem dominus Leustachius ipsum propter dictam possessionariam porcinem perpetuo incarcera[r]et, ipsis inrequisitis et non consencientibus, set penitus contradicentibus dedisset et assignasset possidendam. Vnde facta protestacione huiusmodi suo ac uice et nomine dicti Johannis fratris sui contradicendo prohibuit et inhibuit dictum patrem suum a perpetuacione supradicte possessionarie porcionis ipsorum prenotato domino Leustachio facta,

ipsum vero dominum Leustachium pro se recepcione et occupacione eiusdem et se quoquo modo intromissione in eandem coram nobis regni consuetudine requirente. Datum die et anno domini supradictis.

Original na papiru u kr. ug. drž. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 35.869., bivša zbirka Kukuljevićeva.

Na hrptu vidi se trag pritisnuta šiljato ovalna pečata.

386.

1358, 21. augusta. U Zagrebu.

Pred zagrebačkim kaptolom dijele posjed Zelnicu i Budinščinu Dominik sin Jakova iz Zelnice i Nikola sin Jakova iz Batine.

Nos capitulum ecclesie Zagrabiensis memorie commendantes tenore presencium significamus quibus expedit vniuersis, quod accedentes ad nostram presenciam Dominicus filius Jacobi de Zelnycha ab vna parte, ab altera vero Nicolaus filius alterius Jacobi de Batyna pro se personaliter et pro Petro ac Jacobo fratribus suis dixerunt, retulerunt et communiter sunt confessi coram nobis, quod ipsi quandam particulam terre ipsorum hereditarie, uidelicet inter possessiones Zelnycha predicta et Budauelge vocatas adiacentem, propter bonum pacis inter se in duas partes diuisissent coequales, ymo diuiserunt coram nobis metis infrascriptis ab inuicem distinguendo et separando, cuius quidem particule terre mete prout nobis dicte partes concorditer retulerunt hoc ordine proceduntur: Prima enim meta incipit a parte orientali in flwio(!) Crapina dicto circa pontem per quem itur de Hraschyna in Zagoriam et transeundo per modicum spacium peruenit ad duas metas terreas, deinde tendit ad vnum montem per quandam viam in paruo spacio et venit ad duas paruas arbores tulfa dictas ex utraque parte ipsius vie exeuntes, cruce signatas et metis terreis circumfusas, ab hinc flectitur ad plagam septemtrionalem ad quandam magnam viam et peruenit ad vnam arborem piri meta terrea circumfusam, exhinc autem reflectitur ad occidentem deuenitque ad arborom tulfa cruce signatam et meta terrea circumfusam vbi iungitur metis terre Prepostouch nuncupate, ibique ipse mete terminantur; pars igitur ipsius particule terre supradictis metis distincte et separate a parte septem trionali existens supradictis Nicolao, Petro et Jacobo, a plaga vero meridionali iamdicto Dominico filio Jacobi cessisset perpetuo et irreuocabiliter possidenda. In cuius rei perpetuam memoriam presentes litteras ostras patentes ad instanciam dictarum

parcium eisdem partibus duximus concedendas. Datum feria tercia proxima post festum beati regis Stephani, anno domini M⁰CCC⁰L⁰ octauo.

Original na pergam. u ark. jugoslav. akad. u Zagrebu: Diplomata a. 1358.

Na hrptu trag pritisnuta pečata.

387.

1358, 22. augusta. U Zagrebu.

Leustahij namjesnik kraljev uredjuje medje izmedju Toplice i Zvinuša.

Nos Leustachius vicarius tocius regni Sclavonie generalis, per serenissimum principem dominum Lodovicum dei gracia inclitum regem Hungarie deputatus, memorie commendantes tenore presencium significamus quibus expedit vniuersis, quod viro discreto, domino Johanne Zagrabiensis ecclesie canonico et archidiacono de Worosd, in persona tocius capituli eiusdem ecclesie viceque et nomine eorundem ab una, parte vero ex altera Stephano et Petro filiis Leustachii nobilibus de Zvynusa de sancto Clemente de comitatu Worosdiensi personaliter coram nobis constitutis propositum extitit per eosdem ministerio vive vocis et relatum, quod cum inter eos, scilicet dominos de eodem capitulo ac Stephanum et Petrum filios Leustachii occasione metarum cuiusdam possessionis dicti capituli Thoplicha nuncupate, questio et discordia fuisset ab olim suscitata, tandem domino volente proborum virorum pacis zelatorum, nobilium comitatu de eodem interveniente auxilio cum eisdem filiis Leustachii de eorum bona voluntate super facto earundem metarum, ad plene ac perpetue pacis et concordie devenissent unionem tali modo, quod a modo et deinceps mete infrascripte inter prefatam possessionem ipsius capituli Thophica vocatam et possessionem eorundem filiorum Leustachii Zvynusa nominatam, in perpetuum hoc ordine servarentur: Nam prima meta inciperet in capite ryvuli qui vocatur Prevalzka, de quo ascenderet versus septemtrionem ad duas arbores kercii cruce signatas et ascenderet ad quendam magnum montem, in parvo spacio ad arborem querci cruce signatam, meta terrea circumfusam. Inde flecteretur et descenderet per eundem montem versus occidentem et perveniret ad tres metas terreas antiquas, iuxta quas esset arbor querci, cruce signata meta terrea circumfusa. Abhinc versus meri-

diem eundo in eodem monte veniret ad arborem byk, in qua essent tres cruces antique signate et eundo directe in eodem monte deveniret ad arborem tulfa cruce signatam, meta terrea antiquitus circumfusam. Dehinc directe eundo veniret ad aliam arborem tulfa cruce signatam, meta terrea circumfusam et descenderet veniretque iterum ad arborem tulfa cruce signatam, meta terrea circumfusam, et adhuc ad aliam arborem bykfa vocatam cruce signatam et meta terrea circumfusam et semper directe descendendo de eodem monte veniret ad arborem tul cruce signatam, meta terrea circumfusam, que esset prope fluvium Zwynusa(!) et ibi terminarentur mete predii quondam Duymi predialis capituli predicti, abinde transiret fluvium Zwynusa directe ad meridiem ad quoddam predium Chernech, ubi exeundo de portu ipsius fluvii Zwynusa intraret ad quandam semitam per quam modicum eundo in planicie perveniret ad metam terream magnam de novo erectam et iret directe versus meridiem per eandem semitam ad aliam metam terream novam et adhuc eundo per eandem semitam perveniret ad viam publicam ubi esset arbor tulfa cruce signata, meta terrea circumfusa et procederet in ipsa via publica versus meridiem in parvo spacio et veniret ad aliam arborem tulfa cruce signatam et meta terrea circumfusam et exiret de ipsa via versus occidentem ad arborem byk cruce signatam, meta terrea circumfusam. Inde ascenderet ad quemdam montem in cuius dorso perveniret ad arborem sorbelli in qua esset meta terrea circumfusa et procedendo in eodem monte veniret ad arborem tul cruce signatam, que esset in capite vallis Kobilyaznos vocate, inde transiret ad occidentem et intraret viam magnam per quam iret de Zwynusa in Thoplicham ad tres vineas que essent in cacumine cuiusdam montis et ibi esset meta terrea et sic mete suprascripte intrando viam que duceret de sancto Clemente versus Thoplicham terminarentur. Hoc eciam declarato, quod iuxta metas ipsius capituli supradictas semper currerent mete ex opposito earundem erecte nobilium predictorum. In cuius rei perhempnale testimonium presentes concessimus litteras nostras privilegiales sigilli vicariatus nostri autentici munimine roboratas. Datum Zagrabie, tercio die festi beati regis Stephani, anno domini millesimo CCC⁰ L⁰ octavo.

Original na perg. bez pečata sa svilenom vrvcom čuva se u arkivu kaptola u Zagrebu: Acta antiqua. Fasc. 52. no. 11.

U drugoj jednoj listini gdje se opisuju medje plemića Dioniša, Nikole i Stjepana sinova Benka Ruph od godine 1359. spominje se mons Volkmeri.

388.

1358, 23. augusta.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski potvrdjuje kupnju nekih posjeda u Lici braći Novakovićima.

Ludovicus etc. omnibus Christi fidelibus presentibus et futuris, presencium noticiam habituris, salutem in omnium saluatore. Tam vigor equitatis quam ordo expostulat racionis, vt ea que rite processerunt, illibata conseruentur et que a suis fidelibus iuste petuntur, ad exaudicionis graciam admittantur. Proinde ad vniuersorum noticiam harum serie volumus peruenire, quod nobilis uir Nouak filius Petri Dissisclauig, aule nostre miles, nobis fidelis et dilectus, ad nostram accedendo presenciam exhibuit nobis quasdam literas priuilegiales honorabilis capituli Nonensis super empcione quarundam possessionum, videlicet Schmolofzi, Byzane, Sichieuo et Brochinano ac Grebenari uocatarum in Lyka existencium, sibi et aliis fratribus et consanguineis suis in ipsis descriptis, a Lukachio quondam Hrelsi de Lyka, Nouacho, Martinusio et Petro filiis Borislaui et Gregorio quondam Tollimiri de Lyka factas, confectas, tenoris infrascripti, supplicans nostre humiliter maiestati, vt predictas literas priuilegiales et empcionem in ipsis expressam, ratificare, approbare, nostroque dignaremur priuilegio confirmare pro eisdem. Quarum tenor talis est: *(Slijedi listina od 23. aprila 1349.)*. Nos itaque iustis et legitimis supplicacionibus predicti Nouak filii Petri, nostre humiliter porrectis maiestati, fauorabiliter inclinati, predictas literas priuilegiales memorati capituli Nonensis super premissa emptione et uendicione facta confectas, non abrasas, non cancellatas, nec in aliqua sui parte uiciatas, presentibus de uerbo ad uerbum insertas, simulcum prenominata empcione et vendicione expressa in eisdem acceptamus, approbamus, ratificamus et pro eodem Nouak suisque fratribus et consanguineis superius descriptis, ipsorumque heredibus et successoribus vniuersis, regia auctoritate perpetuo ualere confirmamus, saluis iuribus alienis. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam presentes eisdem concessimus literas priuilegiales, pendentis et autentici sigilli nostri duplicis munimine roboratas. Datum per manus venerabilis in Christo patris domini Nicolai, premissa et apostolica gracia archiepiscopi Colocensis, in archiepiscopum Strigoniensem postulati, aule nostre cancellarii, dilecti nobis et fidelis, anno domini millesimo CCC⁰ quinquagesimo octauo, decimo kalendas septembris, regni autem nostri anno decimo septimo. Venerabilibus in Christo patribus dominis, Strigoniensi sede vacante, Nicolao predicte

Colocensis ecclesie, Hugolini Spalatensi, Nicolao Iadrensi et Elya Ragusino archiepiscopis, item Nicolao Agriensis, Demetrio Waradiensis, Dominico Transsiluano, Nicolao Quinqueecclesiensis, Colomano Iauriensis, Ladislao electo confirmato Vesprimensis, Thoma Chanadiensis, Michaele Wachiensis, Petro Boznensis, fratribus Stephano Nitriensis, Thoma Sirimiensis, Stephano Zagrabiensis, Johanne Tininiensis, Demetrio Nonensis, Matheo Sibinicensis, Bartholomeo Traguriensis, Stephano Farensis, Valentino Macarensis et Michaele Scardonensis ecclesiarum episcopis, ecclesias dei feliciter gubernantibus, magnificis viris Nicolao Kont palatino et iudice Comanorum, Andrie woyvoda Transsiluano et comite de Zonuk, Cyko magistro tauernicorum nostrorum, comite Nicolao de Zeech iudice curie nostre, Leustachio tocius Sclauonie vicario, Nicolao de Machou, Johanne Chuz Dalmacie et Croacie banis, Leukus dapiferorum et pincernarum, Dionisio agazonum et Thoma filio Petri ianitorum nostrorum magistris, ac magistro Simone comite Posoniensi, aliisque quampluribus regni comitatus tenentibus et honores.

Original na pergameni. Pečat razmrvljen visi u kesici na crvenozelenoj svilenoj vrvci. — U arkivu knezova Eszterhazia u Željeznom: Repos. 42. fasc. F. no. 42.

Vjesnik hrv. zemalj. arkiva VII. 152.—153.

389.

1358, 23. augusta.

Osuda kralja Ljudevita radi sela Radošića.

De villa Radosich. Ludovici regis sententia de villa Radosich. Adiudicatur Josepho Stephani de Tragurio contra archiepiscopum Ugolinum Spalatensem, pretendentem sibi deberi ex donationibus regis Zanimeri Croatie 1078., et aliorum regum Hungarie, quia empta fuit, anno 1334. a Septiniris Possenichis antiquissimis possessoribus.

Lucius Note chronologiche Starine XIII. 234.

390.

1358, 23. augusta. U Trogiru.

Ivan ban hrvatski uništuje u pravdi izmedju općine trogirske i nekih gradjana osude prve proti potonjima.

Nos Joannes tocius Dalmatie, et Croatie banus, arbitrator et amicabilis compositor comuniter et concorditer assumptus a Radulpho de la Piro potestate civitatis Tragurii, Dragulino Charuatini capitanio populi, nobilibus et populo civitatis Tragurii ex una parte, de quo compromisso apparet publico instrumento scripto manu Joannis quondam domini Blanci de Bononia cancellarii comunis Trugurii in 1358., indictione XI., die 17. marcii, et a nobili viro Josepho Stephani, Petro et Ciga eius filiis, Duymo Petri, Joseph et Ivano fratribus et filiis quondam Michoy Stephani, et Stephano, Petro et Radoslavo fratribus et filiis quondam Duymi Stephani, necnon et Silvestro Baronis, omnibus civibus Tragurii ex parte altera, de quo compromisso apparet manu Francisci ser Manfredi de Surdis de Placentia notarii iurati comunis Spalatensis in 1358., indictione XI., die 18. mensis martii, vigore arbitrii nobis per dictas partes attributi, Christi nomine invocato pro tribunali sedentes dicimus, sententiamus, laudamus, arbitramus et pronunciamus, quod omnes et singuli processus et inquisitiones, testificationes, sententiae et bannimenta quoquo modo facti, vel facte contra ipsos Joseph, Petrus et Ciga eius filios, et omnes et singulos sumptos per antedictum potestatem, capitaneum, iudices, seu officiales alios dicti comunis Tragurii usque in diem presentem, sint cassi et cassa, irriti, irrite et irrita et nullius valoris, efficacie, vel momenti, et sic eos volumus reputari et teneri, et quod ipsis a modo in antea nulla fides debeat adhiberi, nec in lucem debeant apparere ex nunc vigore dicti compromissi, precipientes et mandantes partibus supradictis et cuilibet ipsorum, quod ipsis processibus, inquisitionibus, sententiis et bannimentis uti non debeant modo aliquo, uel ingenio, aliquo quesito colore in iudicio, vel extra, seu uti facere, vel utentibus fauere dicto, facto, vel opere, nec occasione dictorum processuum, inquisitionum, testificationum, sententiarum et bannimentorum opponere una pars contra aliam quicquam, vel allegare, cum nobis appareat evidenter ipsos processus, inquisitiones, testificationes, sententias et bannimenta potius ex fomite nequitie fore facta, quam ex actu iustitie, et maliciam in se, et non veritatem continere; nam idem Rudulphus(!) de Piro non erat ex commissione regia dicte civitatis potestas, sed ex nutu aliquorum Traguriensium, qui de mandato regio est

per nos deletus, quia nullus potest esse in civitatibus Dalmatie potestas, vel capitaneus, nisi de voluntate regia et de eius commissione; unde nec Dragolinus Caruatini sumptus, qui se dicebat capitanens dicte civitatis non fuit de nutu regio premisse civitatis verus capitaneus ut asserebat, qui per inde ut clarius apparet est sententialiter maxime condemnatus, cum nobis constet et appareat manifeste, predictos Josephum, Stephanum, Petrum et Cigam eius filios, et omnes et singulos sumptos fore contra deum et iustitiam inculpatos de contentis in ipsis processibus inquisitionum et sententiis, nam semper ipsos reperimus fore fidelissimos sacre regie maiestati et hoc sub pena in compromisso contenta in singulis et pro singulis capitulis, partibus et membris huius arbitrii et laudi in sua permaneat firmitate.

Latum et promulgatum fuit sumptum arbitrium et laudum civitatis Tragurii in monasterio sancti Joannis Baptiste dicte civitatis per nos banum, arbitrium arbitratorem sumptum sub annis et indictione superius expressis, die vero 23. mensis augusti. In quorum memoriam presentes fieri iussimus, et sigilli nostri appensione comuniri.

Lucius Memorie di Trau. lib. V. cap. 5. p. 268.

391.

1358, 27. augusta. U Budimu.

Budimski kaptol svjedoči, da je Stjepan biskup zagrebački prosjedovao proti napadačima njegovih posjeda.

Nos capitulum Budensis ecclesiae damus pro memoria, quod discretus vir, dominus Johannes archidiaconus de Dubicha, ad nostram accedens praesenciam personaliter, in persona venerabilis in Christo patris, domini Stephani, episcopi ecclesiae Zagrabiensis, per modum protestationis nobis significare curavit, quod Stephanus filius Mykch quondam bani, metas possessionum episcopalium, ubique in vicinitatu (!) possessionariarum porcionum suarum existencium per iobagiones suos de Chyglene destrüi faceret incessanter, ac universos fructus et utilitates possessionum episcopalium potencialiter uti et percipi faciendo, in praeiudicium ipsius domini episcopi et ecclesiae suae non modicum et iacturam. Unde idem dominus Joannes archydiaconus in persona praedicti domini episcopi ab usu et utilitatum perceptione dictarum possesionum eiusdem domini episcopi et ecclesiae suae predictae, ac metarum destruccione, eundem Stephanum filium Mykch quondam bani, et filios suos,

ac ad ipsos pertinentes, et quoslibet alios prohibuit coram nobis et interdixit; et in huiusmodi protestacionis ac prohibicionis testimonium praesentes litteras nostras per nos dari postulavit, quas nos concessimus communi iusticia requirente. Datum in octavis festi beati Stephani regis et confessoris, anno domini M°CCC° quinquagesimo octavo.

Na hrptu bilo je napisano istom rukom: Pro domino Stephano, episcopo Zagrabiensi, contra magistrum Stephanum filium Mykch quondam bani, et filios eiusdem ac ad eosdem pertinentes super facto destruccionis metarum possessionum episcopalium, fructuum et utilitatum earumdem percepcione prohibitoria.

Diplomatarium Széchényi: Rukopis u biblioteci narod. muzeja u Budimpešti. Sign. 1280. quart. lat. Tom. V. no. 81. Opaska veli, da je na hrptu bio pritisnut pečat.

Fejér Cod. dipl. Hung. Tom. IX. vol. 2. p. 703.—704.

392.

1358, 1. septembra. U Avignonu.

Papa Innocent VI. nalaže biskupu ninskom itd., da brane samostan rogovski od nasilja raznih silnika.

Innocentius episcopus seruus seruorum dei. Venerabili fratri . . . . episcopo Nonensi et dilectis filiis . . . sancti Johannis Baptiste Traguriensis ac . . . sancti Grisogoni Jadrensis monasteriorum abbatibus salutem et apostolicam benedictionem. Militanti ecclesie licet immeriti disponente domino presidente circa curam ecclesiarum et monasteriorum omnium solertia reddimur indefessa soliciti, ut iuxta debitum pastoralis officii eorum occurramus dispendiis et profectibus diuina cooperante clementia salubriter intendamus. Sane dilectorum filiorum . . . abbatis et conuentus monasterii sanctorum Cosme et Damiani ordinis sancti Benedicti Jadrensis diocesis conquestione percepimus, quod nonnulli archiepiscopi, episcopi, aliique ecclesiarum prelati et clerici ac ecclesiastice persone tam religiose quam etiam seculares, nec non duces, marchiones, comites, barones, nobiles, milites et laici, communia ciuitatum, vniuersitates opidorum, castrorum, villarum et aliorum locorum et alie singulares persone ciuitatum et diocesium et aliorum partium diuersarium occuparunt et occupari fecerunt castra, villas et alia loca, terras, domos, possessiones, iura, iurisdictiones nec non fructus, census, redditus et prouentus dicti monasterii et nonnulla alia bona mobilia et immobilia, spiritualia et temporalia ad abbatem et conuentum

ac monasterium predicta spectantia, et ea detinent indebite occupata seu ea detinentibus prestant auxilium, consilium uel fauorem, nonnulli etiam ciuitatum, diocesium et partium predictarum, qui nomen domini in uanum recipere non formidant, eisdem abbati et conuentui super predictis castris, villis et locis aliis, terris domibus, possessionibus, iuribus et iurisdictionibus, fructibus, censibus, redditibus et prouentibus eorundem et quibuscumque aliis bonis mobilibus et immobilibus, spiritualibus et temporabilibus ac aliis rebus ad eadem abbatem et conuentum ac monasterium spectantibus multiplices molestias et iniurias inferunt ac iacturas. Quare dicti abbas et conuentus nobis humiliter supplicarunt, ut, cum eisdem ualde reddatur difficile pro singulis querelis ad apostolicam sedem habere recursum, prouidere ipsis super hoc paterna diligentia curaremus. Nos igitur aduersus occupatores, presumptores, detentores et iniuriatores huiusmodi illo uolentes eisdem abbati et conuentui remedio subuenire, per quod ipsorum compescatur temeritas et aliis aditus committendi similia precludatur, discretioni uestre per apostolica scripta mandamus, quatinus uos uel duo aut vnus uestrum per uos uel alium seu alios etiam si sint extra loca in quibus deputati estis conseruatores et iudices, prefatis abbati et conuentui efficacis defensionis presidio assistentes non permittatis eosdem super hiis et quibuslibet aliis bonis et iuribus ad abbatem et conuentum ac monasterium predicta spectantibus ab eisdem uel quibusuis aliis indebite molestari uel eis grauamina seu dampna uel iniurias erogari, facturi dictis abbati et conuentui, cum ab eis uel procuratoribus suis aut eorum aliquo fueritis requisiti de predictis et aliis personis quibuslibet super restitutione huiusmodi castrorum, villarum, terrarum et aliorum locorum, iurisdictionum, iurium et bonorum mobilium et immobilium, reddituum quoque ac prouentuum et aliorum quorumcumque bonorum, nec non de quibuslibet molestiis, iniuriis atque dampnis presentibus et futuris, in illis videlicet, que iudicialem requirunt indaginem summarie et de plano sine strepitu et figura iudicii, in aliis uero prout qualitas eorum exegerit iustitie complementum, occupatores seu detentores, molestatores, presumptores et iniuriatores huiusmodi nec non contradictores quoslibet et rebelles cuiuscumque dignitatis, status, ordinis uel conditionis extiterint, quandocumque et quotienscumque expedierit auctoritate nostra per censuram ecclesiasticam appelatione postposita compescendo, inuocato ad hoc si opus fuerit auxilio brachii secularis, non obstantibus tam felicis recordationis Bonifatii pape VIII. predecessoris nostri, in quibus cauetur, ne aliquis extra suam ciuitatem et diocesim, nisi in certis exceptis casibus et in illis ultra vnam dietam a fine sue diocesis ad iudicium euocetur, seu ne iudices et conseruatores a sede deputati predicta extra ciuitatem et dio-

cesim in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere siue alii uel aliis uices suas committere aut aliquos ultra vnam dietam a fine diocesis eorundem trahere presumant, dummodo ultra duas dietas aliquis auctoritate presencium non trahatur, seu quod de aliis quam de manifestis iniuriis et uiolenciis et aliis que iudicialem indaginem exigunt penis in eos si secus egerint et in id procurantes adiectis conseruatores se nullatenus intromittant, quam aliis quibuscumque constitutionibus a predecessoribus nostris Romanis pontificibus tam de iudicibus delegatis et conseruatoribus quam personis ultra certum numerum ad iudicium non uocandis aut aliis editis, que uestre possent in hac parte iurisdictioni aut potestati eiusque libero exercitio quomodolibet obuiare seu se aliquibus communiter uel diuisim a predicta sit sede indultum, quod excommunicari, suspendi uel interdici seu extra uel ultra certa loca ad iudicium euocari non possint per litteras apostolicas, non facientes plenam et expressam ac de uerbo ad uerbum de indulto huiusmodi et eorum personis, locis, ordinibus et nominibus propriis mentionem et qualibet alia dicte sedis indulgentia generali uel speciali cuiuscumque tenoris existit, per quam presentibus non expressam uel totaliter non insertam uestre iurisdictionis explicatio in hac parte ualeat quomodolibet impediri et de qua cuiusque toto tenore de uerbo ad uerbum in nostris litteris habenda sit mentio spetialis. Ceterum uolumus et apostolica auctoritate decernimus, quod quilibet uestrum prosequi ualeat articulum etiam per alium inchoatum, quamuis idem inchoans nullo fuerit impedimento canonico prepeditus, quodque a dato presencium sit uobis et unicuique uestrum in premissis omnibus eorum singulis ceptis, non ceptis, presentibus et futuris perpetuata potestas et iurisdictio attributa, ut eo uigore eaque firmitate possitis in premissis omnibus ceptis et non ceptis, presentibus et futuris et pro predictis procedere, ac si predicta omnia et singula coram uobis cepta fuissent et iurisdictio uestra et cuiuslibet uestrum in predictis omnibus et singulis per citationem uel modum alium perpetuata legitimum extitisset, constitutione predicta super conseruatoribus et alia qualibet in contrarium edita non obstante, presentibus post triennium minime ualituris. Datum Auinione, kalendis septembris, pontificatus nostri anno sexto.

Original na pergameni u arkivu gubern. u Zadru, odio samostana rogov. no. 65.

Na listini visi konopljana uzica; pečat odpao.

Na hrptu savremena glagolska bilješka: Oni ki bi otili ča v'zeti mon[a]stiru ali zlo činiti monstiru, to e proklestvo.

393.

1358, 3. septembra.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski potvrdjuje listinu kralja Bele III. od 18. marta 1242., koja sadržaje darovnicu za Drid od 1. augusta 1226., učinjenu crkvi trogirskoj po hercegu Kolomanu.

[L]odouicus dei gracia Hungarie, Dalmacie, Croacie, Rame, Seruie, Galicie, Lodomerie, Comanie, Bulgarieque rex, princeps Salernitanus et Honoris montis sancti Angeli dominus, omnibus Christi fidelibus presentibus pariter et futuris presencium noticiam habituris salutem in omnium saluatore. Regia licet sublimitas pedisseca sedentis trono in excelso cunctis suis secacibus condigna debeat inpendere premia meritorum ad instar camere ipsius regis eterni splendore paterne glorie de luce lucem proferentis ineffabili lucis eius claritate mundum illustrantis verbi, scilicet incarnati sancte matris ecclesie, quam ipse dominus pendens in cruce pro salute generis humani cum sui sanguinis effusione mirifice decorauit, tota mentis intencione deuotissime intendere debet pariter inuigilare; ipsius namque oracionibus prospera regibus cuncta succedunt et accedunt. Proinde ad vniuersorum noticiam harum serie volumus peruenire, quod venerabilis in Christo pater dominus Bartholomeus premissa et apostolica gracia episcopus ecclesie Traguriensis, fidelis noster ad nostre maiestatis accedendo presenciam exhibuit nobis quoddam priuilegium olim excellentissimi et magnifici principis domini Bele regis, predecessoris nostri felicis recordacionis aurea sua bulla pendenti consignatum, priuilegium condam domini Colomani regis, fratris sui karissimi super quodam predio Drid vocato confectum confirmatiue in se continentes (!) tenoris subsequentis, supplicans nostro regio culmini humiliter et deuote prece subiectiua, vt ipsum priuilegum dicti domini Bele regis et collacionem ipsius predii per eundem dominum Colomanum regem dicte ecclesie factam in eodem expressam, de mera liberalitate regia acceptare, approbare, ratificare et pro tuiciori (!) eiusdem predii conseruacione, euidenciori cautela nostro dignaremur priuilegio confirmare. Cuius quidem priuilegii tenor talis est: *(Slijedi listina kralja Bele III. od 18. marta 1242.)*. Nos siquidem, prout diuine maiestatis reuerencia cordi nostro vehementer insidere et ad eius nominis cultum mentis nostre acies sedule occupatur eo, quod tanto nos ante occulos misericordie ipsius maiora credentes dona miseracionis percipere, quanto eius seruitoribus propensioris officii munus studuemus(!) salutiferum impartiri ob spem potissime et deuocionem nostram quam ad

beatissimos Laurencium martirem et Johannem confessorem, in quorum nominibus gloriosis dicta ecclesia Traguriensis constructa existit et fundata, gerimus et habemus specialem, premissa supplicacione ipsius domini Bartholomei episcopi, fidelis nostri tanquam iusta et iuri consona fauorabili pietate exaudita et admissa pretactum priuilegium ipsius domini Bele regis, vt premittitur aurea sua bulla communitum, inuenientes ipsum non abrasum, non cancellatum nec in aliqua sui parte viciatum, set prorsus omni suspicione destitutum, de uerbo ad uerbum presentibus insertum, quoad omnes sui continencias et clausulas more et ad instar excellentissimorum principum dominorum Bele, Andree et Stephani regum Hungarie, piarum memoriarum, attauorum et predecessorum nostrorum, qui premissam collacionem dicti predii Dryd nuncupati per dictum Colomanum regem dicte ecclesie Traguriensi in patrimonium crucifixi factam mediantibus eorum priuilegiis conspectui nostro presentatis vigorose confirmasse dinoscuntur acceptamus, approbamus, ratificamus et ex largiflua pietate pro dicta ecclesia sanctorum Laurencii et Johannis mera auctoritate nostra regia perpetue confirmamus presentis nostri priuilegii patrocinio mediante, saluoque tamen iure. C. In cuius confirmacionis nostre testimonium firmitatemque perpetuam presentes eidem concessimus litteras nostras priuilegiales pendentis et autentici sigilli nostri dupplicis munimine roboratas. Datum per manus venerabilis in Christo patris domini Nicolai dei et apostolica gracia archyepiscopi Colocensis, postulati Strigoniensis, aule nostre cancellarii, dilecti et fidelis nostri, anno domini M. CCC⁰ quinquagesimo octauo, tercio nonas mensis septembris, regni autem nostri anno decimo septimo; uenerabilibus patribus dominis Nicolao Jadrensi, Vgulino Spalatensi et Elya Ragusino archyepiscopis, Strigoniensi sede vacante; Nicolao Agriensi, Demetrio Waradensi, Dominico Transiluano, Nicolao Quinqueecclesiensi, Colomano Jauriensi, Ladizlao electo Wesprimiensi, Thoma Chanadiensi, Mychaele Wachyensi, Petro Boznensi, Stephano Zagrabiensi, Johanne Tininiensi, Matheo Sibinicensi, Bartholomeo Traguriensi, Stephano Farensi, Valentino Mankariensi(!), fratribus Stephano Nitriensi, Thoma Sirimiensi et Michaele Scardonensi, ecclesiarum episcopis, ecclesias dei feliciter gubernantibus; magnificis viris Nicolao Konth regni Hungarie palatino, Andrea woyuoda Transiluano, Chyko magistro tauarnicorum, comite Nicolao de Zeech iudice curie nostre, Nicolao de Machow, Leustachio tocius Sclauonie et Johanne Chwz Dalmacie et Croacie banis, Leukus dapiferorum et pincernarum, Dyonisio agazonum et Thoma filio Petri ianitorum nostrorum magistris, ac magistro Simone filio Mauricii comite Posoniensi, aliisque quam pluribus comitatus regni nostri tenentibus et honores.

Original na pergam. u arkivu kaptola u Trogiru. no. 73.

Na listini visi o jakoj uzici svilenoj zelene i crvene boje krnji pečat voštení.

Jednostavna kopija ove listine iz XV. vijeka nalazi se u istom arkivu no. 74.

Farlati Illyr. sacr. IV. p. 385.

Katona Hist. crit. X. 226.—228.

Fejér Cod. dipl. Hung. IX. 2., p. 683.—685.

394.

1358, 8. septembra. U Kokićanima.

Stancije arkipresbiter ninski i Ladislav Lapčić od plemena Kačića uvode opata samostana sv. Krševana u posjed imanja Kokićane.

In Christi nomine amen. Anno incarnationis eiusdem millesimo trecentesimo quinquagesimo octauo, indictione vndecima, die octauo mensis setenbris, regnante domino nostro domino Lodouico dei gratia serenissimo rege Vngarie. Accedentes dompnus presbiter Stantius archipresbiter Nonensis a capitulo Nonensi missus et Ladislauus condam Percy de Lapcich de generatione Cacich missus a dominis baronibus nunc pro supradicto domino nostro rege in Sclauonia existente ad locum uocatum Cochichna vna cum domino fratre Johanne abbate monasterii sancti Grisogoni de Jadra, in strata seu uia publica dicti loci seu uille uocate Cochichna existenti et volentes nominibus quibus supra ex eorum parte adimplere mandatum eis factum, induxerunt in tenutam et corporalem possessionem predictum dominum fratrem Johannem abbatem dicti monasterii sancti Grisogoni, uice et nomine dicti sui monasterii recipientem totius dicti loci seu uille uocate Cochichna et omnium eius iurium et pertinenciarum infra suos confines in manibus dicti domini abbatis tradendo de terra, erba et frondibus arborum ipsius loci seu uille nemine contradicente. Qui dominus abbas in manibus recipiens et predictam in manibus tenens in pressencia mei notarii et testium infrascriptorum et intrando corporalem possessionem et in ea stando et egrediendo dixit et asseruit et protestatus fuit non tantum corpore set etiam animo ciuiliter et naturaliter possidere uelle. Que quidem partes rogauerunt me notarium infrascriptum, ut de hiis omnibus et singulis publicum facerem instrumentum. Actum est hoc in strata seu uia publica dicti loci seu uille Cochichne, die predicto, aliquantulum post uesperas, pressente Juano condam Stoine, Johanne con-

dam Obradi et Radoslauo condam Obrade omnibus de Luka, testibus ad hec uocatis et rogatis et aliis.

(Signum not.)

Ego Jacobus Bonacursi de Forliuio imperiali auctoritate notarius predictis omnibus presens fui et rogatus scripsi et publicaui et signum meum aposui consuetum.

Original na perg. u gubernijal. arkivu u Zadru; odio samostana sv. Krševana kaps. XIV. br. 178.

395.

1358, 8. septembra. U Suhovarima.

Stancije arkipresbiter ninski i Ladislav Lapcić od plemena Kačića uvadjaju opata samostana sv. Krševana u posjed Suhovare.

In Christi nomine amen. Anno incarnacionis eiusdem millesimo trecentesimo quinquagesimo octauo, indiccione vndecima, die octauo mensis setenbris, regnante domino nostro, domino Lodouico dei gracia serenissimo rege Vngarie. Accedentes dompnus presbiter Stantius archipresbiter Nonenssis per capitulum Nonensis ecclesie missus et Ladislauus condam Percy de Lapcich de generatione Cacich missus a dominis baronibus ad presens pro supradicto domino nostro rege existentibus ad locum uocatum uilla de Sucouare una cum domino fratre Johanne abbate monasterii sancti Grisogoni de Jadra in quadam domuncula existenti, que dicitur esse Barthi Mauri de Grisogonis de Jadra, nulla alia domo in dicto loco seu uilla plus existente, et volentes nominibus quibus supra ex comuni parte adimplere, que eis mandatum extiterat, induxerunt in tenutam et corporalem possessionem predictum dominum fratrem Johannem abbatem dicti monasterii sancti Grisogoni uice et nomine dicti sui monasterii recipientem tocius dicti loci seu uille uocata Sucouare et omnium eius iurium et pertinenciarum infra suos confines in manibus ipsius domini abbatis tradendo de terra et frondibus arborum ipsius loci seu uille et hostium dicte domuncule aperiendo et claudendo. Qui dominus abbas in manibus recipiens et predicta in manibus tenens in presentia mei notarii et testium infrascriptorum et intrando corporalem possessionem et in ea stando et egrediendo dixit et asseruit et protestatus fuit non tantum corpore set etiam animo ciuiliter et naturaliter possidere uelle; existens ibi quidam nomine Tomasius asserens se famulum esse supradicti Barthi

contradicens dixit, quod possessio ipsa erat dicti Barthi et ipsam possessionem seu uillam tenebat et iam diu tenuit pro sua et tamquam suam. Que quidem partes rogauerunt me notarium infrascriptum, ut de hiis omnibus et singulis publicum facerem instrumentum. Actum est hoc in domuncula predicta et eius curia posita in Sucouare, die predicto, hora nona uel id circa, presentibus Tomasio condam Jacobi de Sclauonia, Millesse condam Dobrigna de Luca et Grubciç condam Diminoi etiam de Luca, testibus ad hec uocatis et rogatis et aliis.

(Signum not.).

Ego Jacobus Bonacursi de Forliuio imperiali auctoritate notarius predictis omnibus presens fui et rogatus scripsi et publicaui et signum meum aposui consuetum.

Original na perg. u gubern. arkivu u Zadru; odio samostana sv. Krševana kaps. XIV. no. 170.

Na hrptu savremeno: Instrumentum ville Sucouarre.

396.

1358, 14. oktobra. U Temešvaru.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski daruje imanje Četvrtak Benku kastelanu Višegradskom.

Nos Lodovicus dei gracia rex Hungarie memorie commendantes tenore presencium significamus quibus expedit universis, quod magister Benedictus filius Pauli filii Heem, miles, dilectus nobis et fidelis, castellanus noster Wyssegradyensis, in nostre maiestatis accedendo presenciam suas fidelitates et servicia nostre maiestati exhibitas et inpensa proponens et declarans, quandam possessionem nostram regalem Churturtukhel vocatam in comitatu Crisyensi adiacentem, asserens eandem de iure nostre regie collacioni subiacentem a nobis sibi dari et conferri perpetuo postulavit. Nos itaque pensatis et seriosius in memoriam reductis eiusdem magistri Benedicti multiphariis obsequiorum meritis commendabilibus, que idem ab adolesscencie sue temporibus in cunctis nostris et regni nostri negociis et processibus, felicibus et sinistris, ferventi animo, frequentique cura et sollicita sua ac suarum personarum pericula non formidando, labores continuos et expensarum honera subeundo, omni fidelitatis studio nostre maiestati exhibuit et inpendit, eandem possessionem nostram Churturtukhel nuncupatam in memorato comitatu Crisyensi habitam simul cum tributo fori in eadem exigi con-

*

sueto, et aliis omnibus suis utilitatibus, utilitutumque quarumlibet integritatibus et pertinenciis universis quocunque nominis vocabulo vocitatis ad eandem ab antiquo spectantibus, sub eisdem veris metis et terminis, quibus eadem per nostram maiestatem usque ad tempus presens habita extitit et possessa, predicto magistro Benedicto, et per eum Nicolao et Petro fratribus suis uterinis, item Ladislao filio Johannis filii eiusdem Pauli ipsorumque heredibus et heredum suorum successoribus universis nove donacionis nostre titulo dedimus, donavimus, ymmo conferimus in hiis scriptis iure perpetuo et irrevocabiliter possidendam, tenendam et habendam; nil iuris aut dominii nobis et nostris heredibus reservantes in eadem, salvis tamen iuribus alienis; presentes autem dum nobis fuerint reportate, sub maiori sigillo nostro nunc absente privilegialiter faciemus emanari. Datum in Temeswar, die dominico proximo ante festum beati Galli confessoris, anno domini M⁰ CCC⁰ L⁰ octauo.

Original na perg. u biblioteci narod. muzeju u Budimpešti; došao ovamo sa zbirkom Veghelya Deszö g. 1899.

Na pravoj strani ispod teksta vidi se trag pritisnuta malena pečata u crvenom vosku; ispod njega: Relacio Eustachii bani.

Nagy Cod. dipl. patrius I., p. 222.—224. no. 148.

397.

1358, 14. oktobra. U Temešvaru.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski obavješćuje stanovnike Četvrtka, da je darovao ovo mjesto Benku kastelanu višegradskom.

Lodouicus dei gracia rex Hungarie fidelibus suis villico et vniuersis hospitibus seu iobagionibus de Chuturtukhel salutem et graciam. Cum nos ipsam possessionem nostram Chuturtukhel consideratis fidelitatibus et fidelium seruiciorum preclaris meritis magistri Benedicti filii Pauli filii Heym[1], dilecti et fidelis nostri in aliqualem recompensacionem suorum seruiciorum eidem magistro Benedicto et Nicolao ac Petro fratribus suis vterinis, nec non Ladizlao filio Johannis filii eiusdem Pauli mediantibus aliis litteris nostris exinde confectis[2] perpetuo et irreuocabiliter contulerimus, fidelitati vestre regyo sub edicto damus in mandatis, quatenus eosdem magistrum Benedictum et suos fratres aut quemlibet eorundem in medium vestri honorifice recipere, eisdemque in omnibus

[1] U prijašnjoj listini: Heem.
[2] Prijašnja listina.

prout vero domino vestro obedire debeatis. Cetera dicet vobis Petrus dictus Kwn aule nostre iuuenis, homo noster ad statucionem ipsius ville Chuturtukhel de curia nostra specialiter per nostram maiestatem transmissus, cuius verbis fidem credulam in hac parte debeatis adhibere. Datum in Themeswar, die dominico proximo ante festum beati Galli confessoris, anno domini MCCC° quinquagesimo octauo.

Original na papiru u knjižnici narodnog muzeja u Budimpešti a. 1358. kupljen g. 1881. Pisan je istom rukom, samo kursivnije i manje pomno kao i prediduća povelja od istoga datuma.

Na pravoj strani ispod teksta pritisnut maleni okrugli pečat u crvenom vosku.

Legenda: SECRE[TUM LO]DOVICI REGIS.

398.

1358, 30. oktobra. U Trogiru.

Nasilja arhidjakona Jakoba Petrova osudjuje Bartol biskup trogirski.

Nam nocte sancti Nicolai de mense decembris insurgens populus ciuitatis Tragurii diabolo sugerente ad arma, idem archidiaconus cum consanguineis suis armatus in platea publica ortatus domos plurium nobilium spoliari, mandauit Stephano Brasize consobrino suo, cum quibusdam aliis attinentibus complicibus suis inuadere domum, in qua habitat reuerendissimus pater, dominus Stephanus episcopus Farensis et eam bonis omnibus spoliari, ipsumque dominum episcopum omni dei timore postposito, omnibusque sancte Romane ecclesie, et pontificalis ordinis reuerentia pretermissa ferro multis vulneribus percuti in capite et in membris, et ipsum episcopum credentes extinguere abierunt semiuiuo relicto, in cuius curatione vulnerum 24. de craneo capitis per cirurgos ossa fuere distracta, et in publico demonstrata, propter quod scelus nepharium et sacrilegium sceleratum idem Stephanus percussor episcopi predicti captus per potentiam illustrissimi domini nostri regis Vngarie et per magnificos dominos, dominum Joannem Zuus banum Dalmatie et Sclauonie, et per dominum Nicolaum dictum Sez carceratus et examinatus diligenter sua spontanea voluntate confessus est, quod de mandato predicti Jacobi archidiaconi percusserat et vulnerauerat episcopum suprascriptum, qui Stephanus propter hoc sententialiter fuit condemnatus, mutilatus manibus et per sententiam publice latam

in platea Tragurii per nobilem virum Rudulphum de Piro potestatem ciuitatis eiusdem, presente toto populo ciuitatis, dictusque Jacobus archidiaconus tamquam inobediens, incorigibilis et in profundum malorum veniens traditus ordinarie iuste curie seculari, et iussus per predictum dominum banum auctoritate domini nostri regis Vngarie de ciuitate Tragurii relegari, ac demum propter suorum scelerum execrationem notoriam, in quibus est manifeste conuictus per suprascriptos magistros et barones et principes delegate, et eis illustrissimi domini Ludouici regis Vngarie predicti specialiter potestate dampnatus pro infideli regio et rebello cum fuerit causa principalis discordie et destructionis Traguriensis et Sybenicensis ciuitatum cum suis complicibus incarceratus fuit stricto carceri per regios officiales, et mandato sententialiter facto remitti eum ad nostrum auditorium et carceres nostros perpetuos, et per eosdem nobis requisitis instanter, ut de eodem apertam et plenam iustitiam facere deberemus regis sub edito; qui Jacobus archidiaconus fractis carceribus regiis aufugit, ut nunquam se nostro conspectui presentauit, et quia tales, et tam nepharii excessus crimina lese maiestatis in columpnas ecclesie, in fratrem domini pape Romani, in legatum dictum Farensem episcopum scelerate commissi notorii nobis sunt, et ceteris manifesti per notorium facti, per euidentiam operis, et in communi nobis manifesti, et multis facientibus plene notorium manifestum videntibus armatum predictum archidiaconum publice more militari mandantem, et ordinantem que volebat, et hunc spoliare, hunc percutere, est etiam per notorium presumptionis violente, que plenam facit probationem in iure, et ex multis apertis presumptionibus publicis et coniecturis manifestis, que sufficiunt ad notorium presumpticum, vt patet in actis nostre curie seriosius, et plenius (et paulo infra). Nos Bartolomeus episcopus suprascriptus habito super hiis consilio diligenti, et sedendo pro tribunali in curtiuo nostri episcopatus, Christi nomine inuocato, vt de vultu dei nostrum iudicium prodeat(!), hiis scriptis dictum sententialiter declaramus et definimus Jacobum Petri quondam archidiaconum Tragurii incidisse in canone late sententie et penas iuris, et concilii Vienensis, nec non penas latas per constitutiones legatorum sancte Romane ecclesie, et ecclesie metropolitane Spalatensis communiter in tota prouincia publice promulgatas, et specialiter incidisse in illam: Si quis presbiter, et per has priuatum esse dignitate archidiaconi et omnibus benefitiis, que in ciuitate et diocesi noscitur obtinere, et de predictis ciuitate et diocesi Tragurii ipsum perpetuo esse banditum, pronunciantes eum insuper esse vitandum ab omnibus tam clericis, quam laicis quousque meruerit absolutionis beneficium in forma debita optinere. Reseruato nobis iudicio super aliis suis excessibus et futuris condepnationibus(!)

inquirendi et puniendi provt ordo iuris postulat et requirit. Lecta, lata, pronunciata et promulgata fuit presens sententia in scriptis solemniter Tragurii in curtiuo episcopatus per predictum venerabilem patrem et dominum, dominum Bartolomeum dei et apostolica gratia Traguriensem episcopum sedentem pro tribunali, sub anno domini 1358., indictione XI., die penultimo mensis octobris.

Lucius Memorie di Traù p. 269.—270. Ima na kraju, da je potvrdjena oa kralja 2. februara 1359.

Farlati Illyr. sacr. V. p. 253. početak — p. 383.—384. potpuno.

Fejér Cod. dipl. Hung. IX. 2. 696.—697.

399.

1358, 30. oktobra. U Avignonu.

Papa Inocent VI. nalaže Egidiju, biskupu sabinskom, da sudi mletačkim činovnicima zbog nasilja počinjenih samostanu rogovskom.

Innocentius episcopus seruus seruorum dei. Venerabili fratri Egidio episcopo Sabinensi, apostolice sedis legato salutem et apostolicam benedictionem. Petitio pro parte dilecti filii Gregorii abbatis monasterii sanctorum Cosme et Damiani ordinis sancti Benedicti Jadrensis diocesis nobis exhibita continebat, quod ipse propter culpam nonnullorum malorum officialium dilectorum filiorum communitatis Venetiarum Castellane diocesis, que in partibus illis dominari consueuerat administrationem et regimen dicti monasterii, cui tunc uacanti dudum de persona eiusdem Gregorii per felicis recordationis Clementem papam VI., predecessorem nostrum prouisum fuerat ac bonorum et iurium ipsius monasterii nunquam pacifice habere potuit, quin imo ab ipsis officialibus contra iustitiam omni humanitatis debito relegato pessime tractus et de ipsorum expresso mandato ecclesia ipsius monasterii cum omnibus domibus et edificiis suis funditus subuersa ac eius iura et priuilegia sublata et a nonnullis officialium predictorum ex eisdem priuilegiis bulle apostolice sedis abstracte fuerunt et quod, licet nos olim super premissis per nostras litteras duci Venetiarum qui tunc erat, preces direximus et mandata, tamen nonnulli officiales dicti ducis presentatis ei per dictum abbatem eisdem litteris et per eum penitus obauditis, peiora malis addentes dictum abbatem capere et carceribus mancipare et aliquandiu eisdem carceribus mancipatum detinere et quasdam domos, quas idem abbas pro sua et monachorum dicti monasterii habitatione reedificari

fecerat, dirui in diuinam offensam et dicte sedis contemptum ausu sacrilego presumpserunt adeo, quod ipsi abbati locus seu habitatio non remansit ubi caput suum ualeat reclinare; super quibus omnibus idem abbas apostolice sedis remedium humiliter implorauit. Nos itaque eiusdem abbatis in hac parte supplicationibus inclinati fraternitati tue per apostolica scripta mandamus, quatinus per te uel alium seu alios uocatis qui fuerunt euocandi et auditis simpliciter et de plano ac sine strepitu et figura iudicii hinc inde propositis, quod canonicum fuerit appellatione remota decernas, faciens, quod decreueris, per censuram ecclesiasticam firmiter obseruari, inuocato ad hoc si opus fuerit auxilio brachii secularis. Testes autem qui fuerint nominati, si se gratia, odio uel timore subtraxerint, per censuram ecclesiasticam appellatione cessante compellas ueritati testimonium perhibere, non obstante, si aliquibus communiter uel diuisim a dicta sit sede indultum, quod interdici, suspendi uel excommunicari non possint, per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de uerbo ad uerbum de indulto huiusmodi mentionem. Datum Auinione, III. kalendas nouembris, pontificatus nostri anno sexto.

Original na perg. u ark. gubern. u Zadru; odio samost. rogovskoga br. 66.

Uzica i pečat su otpali.

Na hrptu suvremena glagoljska bilješka: Suprotiv oficiêlom' benetač'kim'.

400.

1358, 4. novembra. U Spljetu.

Grad Spljet protestira pred poslanikom banskim, da su zahtjevi banovi protiv sloboda njihova grada.

Instrumentum protestacionis contra capitula.[1]

Die quarto mensis nouembris.

C. Nobiles viri, domini rectores et iudices supradicti ac sapientes deputati ad hoc per consilium generale, presente ibi egregio milite domino Stephano Francisci de Jadra comite Almisii, ambaxiatore domini Johannis Chius bani Dalmacie et Croacie potestati fuerunt, quod ipsi domini rectores et iudices ac sapientes non admittunt capitula que idem dominus Stephanus pro parte domini nostri domini regis requirit et pro

[1] Sa strane.

parte dicti bani, nec ipsis consenserint in aliquo, ymmo totaliter contradicunt nomine totius ciuitatis Spaleti, quia sunt expresse contra libertates ciuium et ciuitatis Spaleti concessas per priuilegia antiqua et antiquissima et per dictum dominum nostrum regem confirmata, et quod ipsis siue ciuitatis Spaleti nullum fiat preiudicium, si non possunt contraire, quia tanquam coacti et obsessi per dictum dominum banum astricti sunt ad ea que in dictis capitulis continentur, que scripta sunt manu dicti domini comitis et eius sigillo sigillata. Qui dominus Stephanus promisit pro parte domini bani nullam fieri nouitatem ulterius usque ad reditum ambaxiatorum dicte ciuitatis qui uadunt ad dominum regem. Actum in pallatio comunis, presente Vani Francisci de Firmo, Butco Bogdani de Smina, testibus rogatis et ser Baltio Petri examinatore.

Libri di Spalati lib. V. fol. 330. u gubern. ark. u Zadru.
Bullettino g. 1893. str. 45.—46.

401.

1358, 14. novembra. U Zadru.

Frano de Botono gradjanin zadarski pravi svoju oporuku.

In Christi nomine amen. Anno incarnationis eiusdem millesimo trecentesimo quinquagesimo octauo, indicione duodecima, die quarto decimo mensis nouembris, Jadre. Regnante serenissimo principe domino nostro domino Lodouico dei gratia rege Hungarie, temporeque reuerendi patris domini Nicolai de Matafaris decretorum doctoris, Jadrensis archiepiscopi, nec non nobilium virorum dominorum Nicolay de Vitchor, Johannis de Sloradis et Thomasci de Cucilla honorabilium rectorum ciuitatis Jadre. Franciscus filius condam Miche de Botono licet graui infirmitate detentus, tamen per Jesu Christi gratiam sanus mente et intellectu et in bona existens memoria tale de bonis suis omnibus suum testamentum inreuocabile facere procurauit. In quo quidem testamento suos constituit commissarios et procuratores Lucham Stephani Rubei becarium, socerum suum et Marchetam uxorem suam dilectam, filiam dicti Luche ac presbiterum Gregorum plebanum ecclesie sancti Michaelis de Jadra; concedens eisdem suis procuratoribus plenam libertatem et potestatem et auctoritatem agendi, deffendendi, opponendi, respondendi coram quacumque curia ecclesiastica et seculari, in anima sua iurandi et quecumque faciendi, prout ipse viuens facere posset. Primo namque ordinauit de suis bonis distribui per dictos eius commissarios

in remedio anime sue ducatos duodecim in auro ecclesie sancti Michaelis de Jadra et pro sepultura sua; item reliquit sue uxori Marchete predicte omnia sua drapamenta, massaricias, suppelectilia domus sue ad faciendum de eis pro sue libito voluntatis. In omnibus autem alliis bonis suis instituit heredes suos Johannem filium suum et Beruçam filiam suam; item reliquit Johanni predicto domum suam in qua habitat cum furnimentis et ordignis stacionis sue; item reliquit filie sue Beruçe predicte ducatos sexaginta auri, quos denarios habet in colligancia Juanus merçarius, quos quidem ducatos sexaginta voluit et ordinauit poni in stacione pro utili et comodo sue stacionis ad coleganciam(!) et lucrum ydoneum et honestum ac iustum prout uidebitur suis commissariis; et hoc, donec predicta sua filia ad perfectam venerit etatem. Item voluit et ordinauit, quod, si aliquis filiorum suorum ante perfectam etatem decederet, bona decedentis perueniant in viventem, et si ambo dicti filii sui ante etatem perfectam decesserint, voluit, quod omnia bona sua predicta distribuantur pro anima sua per suam uxorem Marchetam et dictos suos commissarios prout eis melius et utilius uidebitur pro anima sua; submittens dictum presbiterum Gregorium commissarium suum in omnibus et singulis predictis et infrascriptis ad respondendum coram iurisdictione temporali secundum statuta Jadre. Item voluit et ordinauit, quod de lucro proficuo et utilitate, quod et que sequetur de dictis ducatis sexaginta et de lucro et proficuo stacionis manuteneatur et alantur dicti filius suus et filia sua, donec ad etatem peruenerint legiptimam(!), semper seruata condicione predicta dictorum suorum filiorum. Item dimisit presbitero Dominico capellano ecclesie sancti Nicolai quatuor ducatos in monetis, quos sibi tenetur et debet, et eos voluit sibi dari usque ad annum vnum proxime futurum; item voluit restitui presbitero Tholse plebano sancti Stephani vnciam vnam et quarteria tria argenti; item ordinauit et voluit, quod dicti sui commissarii exigere debeant a magistro Collano aurifico usque ad vnum annum ducatos sedecim in monetis et solidis octo paruorum, quos ipse Collanus tenetur pro complemento solucionis vnius debiti ducatorum triginta secundum vnum instrumentum; qui denarii perueniant in manibus suorum commissariorum in iuuamento nutriendi suos filios; item voluit restitui ser Cerno de Botono vncias vndecim cum dimidia argenti. Et hoc voluit esse suum ultimum et inreuocabile testamentum et valere iure testamenti, et si iure testamenti valere non potest, valeat saltem iure codicilorum et cuiuslibet alterius ultime voluntatis et omni modo, iure et forma quibus melius valere et tenere potest. Actum Jadre in domo habitacionis dicti testatoris, presentibus presbitero Vitcho sancti Saluatoris

de Jadra et presbitero Micha ecclesie sancte Annastaxie de Jadra, testibus vocatis ad predicta specialiter et rogatis.

(Drugi rukopis).

† Ego Paulus Mathei Georgi iudex examinator de precepto curie manum missi.

(Signum not.)

Ego Blasinus Brochus publicus imperiali auctoritate notarius ac Jadrensis iuratus predictis omnibus interfui, rogatus scripsi ac eciam de mandato curie in formam publicam sumpsi, compleui et roboraui.

Original na pergam. u biblioteci Paravia u Zadru br. 72.

402.

1358, 16. novembra. U Zadru.

Georgio de Craschiano prodaje svoj vinograd u Lukoranu Vladiću Markoviću.

In Christi nomine amen. Anno incarnacionis eiusdem millesimo trecentesimo quin[quagesimo] octauo, indictione duodecima, die sexto decimo mensis nouembris, Jadre. Regnante domino nostro domino Lodouico, dei gracia serenissimo rege Vngarie, et tempore reuerendi patris domini Nicolai de Matafarro decretorum doctoris, archiepiscopi Jadrensis, ac nobilium uirorum dominorum Nicolai de Vitchor, Johannis Barthi de Sloradis et Thomassi de Cucilla, rectorum ciuitatis Jadre. Georgius condam Mathei de Craschiano dedit, uendidit et tradidit Vladich Marcouich, habitatori Jadre, pro se et suis heredibus et successoribus ementi et recipienti vnam eius uineam, de circa quatuor gognaiorum, positam ad Lucoranum super terra Pauli Marini de Paulo ibidem presente, uolente et consentiente, que eidem pro terratico annuatim reddit terci[am] de omnibus fructibus ad ripam maris, infra hos confines: De quirina uinea Johannis Bart[hi] de Sloradis, de borea terra dicti Pauli, de trauersa derrus Martini et de austro mons dicti Pauli, ad habendum, tenendum, possidendum et quicquid ei et suis heredibus et successoribus deinceps placuerit faciendum, cum omnibus suis iuribus et pertinenciis, sicut de re su[a], et hoc pro precio et nomine precii in summa viginti octo librarum denariorum paruorum. Quod precium dictus uenditor confessus fuit et contentus se a dicto emptore habuisse et recepisse ac sibi integre datum, solutum et numeratum esse. Quam rem dictus uenditor se dicti emptoris nomine constituit possidere, donec

ipsius rei possessionem acceperit corporalem, quam accipiendi sua auctoritate et retinendi deinceps ei licenciam omnimodam contulit atque dedit, necnon promittens uenditor prefatus per se et suos heredes et successores dicto emptori pro se et suis heredibus et successoribus stipulanti et recipienti litem, questionem aut controuersiam ei uel suis heredibus aut successoribus de dicta re seu parte ipsius ullo tempore non inferre nec inferenti consentire, set ipsam rem cum omnibus suis iuribus et pertinenciis ei et suis heredibus et successoribus ab omni homine et persona legittime defendere et excalumpniare in ratione super se et bonis suis omnibus presentibus et fucturis(!), omni exceptione remota. Actum est hoc et firmatum presentibus Damiano Johannis de Uaricassis et Johanne Cressii de Botadeo, ciuibus Jadre, testibus ad hec uocatis et rogatis et aliis.

(Drugi rukopis).

Ego Damianus de Cipriano examinator manum misi.

(Signum not.)

Ego Jacobus Bonacursi de Forliuio, imperiali auctoritate notarius et Jadrensis iuratus, predictis omnibus presens fui et rogatus scripsi et publicaui et signum meum aposui consuetum.

Original na perg. u gubern. arkivu u Zadru, odio samostana sv. Nikole br. 212.

403.

1358, 25. novembra. U Spljetu.

Općina spljetska daje u zakup carinu spljetsku Tomi Albertiju i uredjuje carinski cijenik za grad Spljet.

In Christi nomine amen. Anno dominice incarnationis MCCCLVIII. inditione XI., die XXV. mensis novembris.

Regnante serenissimo domino nostro, domino Lodovico, dei gratia rege Hungarie, temporibus honorandi in Christo patris, domini Hugolini dei gratia archiepiscopi Spalatensis, nobiliumque virorum atque dominorum Parve Johannis, Theodosii Leonis et Novaci Matthei rectorum, et Duymi Bertani, Francisci Damiani, Lucii Buchamaioris iudicum ciuitatis Spaleti.

Srichia Lucari et Duymus Bratini sindici et sindicario nomine comunis et hominum civitatis Spaleti constituti in presentia dominorum rectorum et iudicum predictorum et totius consilii generalis ibi congre-

gati specialiter ob infrascriptam causam, vice et nomine dicti comunis sponte dederunt et uendiderunt et deliberaverunt ad incantum publicum ibi per Marinum plazarium comunis factum, ser Thomasio Alberti civi Spalatensi presenti et recipienti per se et Nicola filio suo, tanquam plus offerenti, omnes fructus, redditus et proventus datii, beccarie et piscarie, comunis suprascripti exigendos, colligendos et percipiendos, pro uno anno proximo venturo, incipiendo a die crastina et ab inde venturo secundum modum et ordinem infrascriptos cum hoc pacto, quod super ipso datio usque ad dictum terminum nulla novitas fieri possit seu debeat in preiudicium daciarii seu daciariorum predictorum.

In primis, quod pro quolibet bove vel vacca, qui vel que occidetur in macello, venditor solvere debeat tres venetos grossos.

Item pro quolibet manzio vel manzia, qui vel que fuerit ponderis ac libris LXXX. infra dicti ponderis, venditor debeat solvere solidos quatuor parvorum.

Item pro qualibet bestia minuta seu castrato hirco, capro vel ove, solvere debeat solidos duos parvorum.

Item pro quolibet hedo vel agno soluere debeat parvos duodecim, et hedus vel agnus intelligitur deinde ad festum sancte Marie de augusto.

Item pro quolibet porco vel porca, qui vel que occiditur in macello, solvere debeat, tam si venditur[1] cum visceribus, quam sine visceribus, solidos quinque parvorum.

Item, si quis emerit aliquam bestiam grossam sive minutam vel porcinam in civitate Spaleti, vel eius districtu et vellet eam extrahere seu extraxerit per mare vel per terram, solvat doanario libras decem parvorum pro centenario bestiarum minutarum, et pro animali bovino grossos tres et pro porco seu porca solidos quinque parvorum.

Et si quis civis vel habitator Spaleti conduceret aliquam bestiam grossam vel minutam et eas extraxerit per terram, solvat pro centenario bestiarum minutarum libras quinque parvorum et pro animali bovino solidos quatuor parvorum.

Eo salvo, quod si quis portaret pro mensa sua per mare, soluere non teneatur aliquod datium de uno castrato vel duobus quartis bovinis vel medio porco, sed ab inde superius soluere teneatur.

Et si aliquod navigium forense applicaret in portum Spalati, non possit ferre pro sua mensa vel aliqua alia causa, nisi prius solvatur doanario doane de omni et eo toto quod extrahere voluerit.

---

[1] Štampano: vendiditur očevidno štamparska pogriješka.

Et salvo, si aliquis civis seu habitator Spaleti emerit aliquam bestiam grossam vel minutam pro pascendo vel laborando, soluere non teneatur aliquid pro doana.

Et etiam si aliquis forensis conduceret aliquam bestiam grossam uel minutam in civitatem Spaleti causa ipsam vendendi, et cum vendere non posset, licitum sit eidem ipsam bestiam grossam vel minutam extrahere per terram ad suum beneplacitum absque alio datio vel gabella.

Et etiam si aliquis civis vel habitator Spaleti vellet extrahere per mare vel per terram carnes pro nuptiis vel festo faciendo, soluere non teneatur aliquid pro doana.

Similiter si aliquis Spaletinus vel habitator Spaleti emeret aliquam bestiam grossam vel minutam et ipsam vellet pro sua domo, non teneatur solvere aliquid pro doana; sed si ipsam bestiam diviserit cum aliquo, solvat dacium supradictum.

Item, si quis civis vel habitator Spaleti vel mercator, qui emerit aliquam bestiam grossam vel minutam vel porcinam a columma, que est in confinibus Spaleti vel intra vel versus montes sancti Luce et sancti Michaelis et a Clissio citra et ab ecclesia sancte Marie de Ugal et ab ecclesia sancti Petri de Gumao versus Spaletum, teneatur soluere dacium supradictum; de carnibus vero porcinis vel lardellis, que ueniunt de Apulia uel de Marchia, que venduntur, venditor debeat solvere unum denarium parvum pro libra ponderis.

Et ille carnes que veniunt de Dalmatia, que venduntur, solvere debeant solidos quinque parvorum pro quolibet porco vel porca, salvo, quod si aliquis Sclavus portaverit ad civitatem Spaleti carnes porcinas salitas, quod soluere non teneatur aliquid pro doana.

Et ille qui emerit dictas carnes et ipsas extraxerit vel vendiderit, solvere teneatur dacium supra dictum, salvo, quod si ipsas vellet pro domo sua, non teneatur soluere aliquid pro doana.

Item, si quis civis vel habitator vel forensis conduxerit aliquam bestiam, undecumque ipsas conduxerit et ipsas extraheret per mare de civitate Spaleti et eius districtu vivas vel mortuas, solvat pro porco vel porca solidos quatuor, et pro quolibet centenario bestiarum minutarum libras quinque parvorum, tam si ponderaverit eas seu caricaverit in portu Spaleti vel eius districtu, quam etiam extra civitatem et eius districtum ubicumque locorum, solvere teneatur doanam supradictam.

Item, si aliquis Spaletinus vel habitator Spaleti per se vel interpositam personam aliquo quesito colore ponderaret aliquas bestias in aliqua parte quam in portu et districtu Spaleti, solvere teneatur doanam supradictam doanario supradicto.

Et si aliquis Spaletensis vel habitator aut forensis ubicumque daret de suis denariis vel mercimoniis alicui persone, causa emendi bestias et ipsas bestias postmodum conduceret ad alium locum quam ad civitatem Spaleti, ipsi emtores vel illi quibus dicte mercantie vel pecunie spectarent, teneatur solvere dicto doanario pro quolibet centenario bestiarum minutarum libras quinque parvorum.

Et si quis in hoc aliquam fraudem commiserit, cadat ad penam librarum viginti quinque parvorum pro quolibet et qualibet vice qua contrafecerit, cuius pene medietas sit communi Spaleti et alia medietas sit doanarii, si hoc legitime probaverit per testes idoneos, statuto aliquo non obstante; et nihilominus integram doanam soluere teneatur doanario de omnibus bestiis extractis contra formam huius reformationis, et quod rectores, qui nunc sunt vel pro tempore fuerint, vinculo sacramenti dictam penam exigere teneantur integre cum effectu.

Item, si quis interfecerit porcum aliquem vel porcam et ipsas carnes saliverit causa extrahendi de civitate Spaleti et eius districtu, solvere teneatur doanario sub quo occise fuerint, solidos quinque parvorum pro quolibet porco vel porca, quod datium solvere teneantur (!) ille, qui extraxerit eas.

Et si aliquid de ipsis carnibus vendiderit in macello, solvere teneantur (!) pro quolibet porco vel porca solidos quinque parvorum, solvendo illi doanario sub quo occise fuerint.

Item, si Tragurienses fecerint aliquam novitatem mercatoribus Spaleti transeuntibus per districtum ipsorum cum aliquibus bestiis, quod eandem novitatem facere teneantur Spaletini mercatoribus Traguriensibus transeuntibus cum aliquibus bestiis per districtum Spaleti.

Item, quod omnes qui portabunt pisces per mare vel per terram ad civitatem Spaleti vel eius districtum et ipsos vendiderint vel portaverint domum, solvere debeant octavam partem, quam octavam partem dicti cives et habitatores Spaleti solvere teneantur ubicumque ipsos vendiderunt, tam in districtu Spaleti quam extra districtum, sive ipsos portaverint in barca sive in londra; et si inceperint vendere, vel portarent domum, dare teneantur dictam octavam partem.

Item, omnes qui portabunt ligna vel tedam, solvere teneantur decimam partem secundum consuetudinem.

Et si quis defraudaverit doanam supradictam, cadat ad penam librarum quinque parvorum, cuius medietas sit comunis et alia doanarii.

Item, quod nullus audeat vendere carnes morticinas in beccaria in pena librarum viginti quinque parvorum.

Et hoc pro pretio et nomine precii librarum mille ducentarum parvorum, quod precium dictus Thomas promisit et se obligavit solvere in

finem anni sub pena contenta in statutis et sub obligatione omnium suorum honorum presentium et futurorum, pro quo fuerunt plezii et pagatores Duymus Alberti frater eius et Josep Marini et quilibet in solidum.

Bullettino 1893. p. 136.—140.

404.

1358, 1. decembra U Trogiru.

Protest radi prava Spljeta.

Die primo mensis decembris.

C. Coram uobis egregio ac nobile viro domino Francisco de Georgio strenuo milite regio, honorabili comite Tragurii, nobiles viri ser Franciscus Damiani et ser Johannes Peruoslaui ciues Spaleti ac sindici et procuratores comunis et hominum ciuitatis predicte Spaleti constituti per dominos rectores, iudices et curiam Spaleti ex auctoritate eis concessa a consilo generali ciuitatis prefate occassione quarumdam litterarum transmissarum per uos dominum comitem rectoribus, iudicibus, consilio et comuni Spaleti ad petitionem Camurcii seu Comuli Francisci ciuis Spaleti, in quibus asseritis uos dominum comitem iudicem delegatum per dominos barones domini nostri domini regis que incipiunt: Franciscus de Georgio regius miles etc., et finit: Datum Tragurii, die XXII. mensis nouembris, MCCLVIII., indicione XI. protestacione premissa, quod per ea que dicent uel facient coram uobis non intendunt in vos dominum comitem tanquam in eorum iudicem consentire, set totaliter contradicunt, dixerunt et exposuerunt, quod salua reuerentia uestre nobilitatis non comparent coram uobis tanquam coram iudice competenti, ymmo declinant et opponunt uos non esse, nec esse posse iudicem in causa de qua in dictis litteris uestris habetur mentio rationibus infrascriptis. Primo quia per priuilegia antiqua et antiquissima clare memorie dominorum regum Hungarie et per priuilegium domini nostri domini Lodouici regis confirmita et munita eius uero sigillo duplici, nullus iudex ab ipso domino rege constitutus, potest . . . . nomine, quod dictus Camurcius appellauit a quadam sentencia lata per curiam Spaleti nomine uxoris sue ad secundam curiam secundum statuta ciuitatis Spaleti . . . . secunda curia placitauit et in causa sub . . . . it et ipsi contra . . . . Spaleti a predicta sentencia appellauit ad dominum nostrum

regem, licet de iure nulla sit, quia contra statuta dicte ciuitatis et priuilegia domini nostri, domini regis. Attament dicunt dicti sindici dicto nomine, quod . . . . . debebat dicta appellatio presentari domino regi tanquam superiori et iudici, ad quem si de iure fieri debebat et non foret contra priuilegia regalia eidem ciuitati concessa, et nisi per dominum regem fuisset causa dicte appellationis specialiter commissa, si committi de iure poterat predicto, domini barones non habebant in hac causa specialem delegationem, set solummodo pro certis negociis et honoribus regalibus ordinandis et posito sine preiudicio, quod hoc facere potuissent, quod omnino dicti sindici negant; dicunt dicti sindici, dicte littere dominorum baronum subrreticie, quia impetrare (!) tacita ueritate et expressa falsitate per dictum Camurcium, quod dicta commissio facta uobis domino comiti si sic dici potest, non ualet ex eo nec ex ea precedere potestis seu debetis, quia antequam commissa uobis exequeretis, dicti domini barones delegati domini regis iam exiuerant suam delegationem, reuersi fuerant ad dominum regem et sic eorum delegatio finem habuit et perconsequens uestra subdelegatio, si sic dici potest, debet esse et est nullius efficatie seu ualoris. Dicunt etiam dicti sindici dicto nomine, saluis omnibus eorum et dicti comunis iuribus, priuilegiis et gratiis quibuscumque, quod intendunt mittere ambaxiatores et sindicos ad dictum nostrum regem de presenti et ibi coram regali maiestate coram qua extitit appellatio dicto Camurcio et cuilibet alii de iure respondere potuerit, cum coram vobis respondere minime teneantur rationibus antedictis et aliis multis suo loco et tempore dicendis et allegandis coram dicto domino nostro, domino rege, eo maxime, quia dicta commissio, quam dicitis uobis factam, fuit facta de facto potius quam de iure et a non iurisdictionem ad hec habentibus et non receptis confidentibus seu suspectis a parte dicti comunis, prout de iure fieri debet. Quare si uos dominus comes, quod non credunt dicti sindici interdictis ulterius procedere ad peticionem dicti Comuli, protestantur, quod hec est contra honorem domini regis ad quem extitit appellatum, quia intendunt nos dicti comunis tueri coram eius regia maiestate et est in preiudicium dictorum comunis et hominum ciuitatis Spaleti et iacturam, et protestantur contra uos dominum comitem et contra dictum Comulum et quoscumque alios dictum comune et hominis Spaleti temere in iudicio prouocantes coram iudicibus non competentibus de omnibus damnis, iniuriis, incommodis et interesse, que faciunt marcas mille argenti; saluo iure addendi, corrigendi et aliter protestandi ad sensum cuiuslibet sapientis. De predictis rogantes me notarium etc. Actum Tragurii in palatio dicti domini comitis, presente Dobre Francisci, Zore

Marci, ciuibus Tragurii et Michaele Bibuneri de Spaleto et aliis testibus rogatis.

Libri di Spalat lib. V. fol. 255. u gubern. ark. u Zadru.
Bullettino 1893. 155.—157.

405.

1358, 13. deceembra. U Trogiru.

Bartolomej biskup trogirski, izopćuje Ivana Kastrafocija.

In Christi nomine amen. Anno natiuitatis eiusdem millesimo trecentesimo quinquagesimo octauo, indicione vndecima, regnante domino, nostro domino Lodoyco serenissimo rege Vngarie, tempore quidem venerabilis patris domini Bartolomei episcopi et egregii et potentis viri domini Francisci de Georgio egregii militis, de eius mandato honorabilis comitis ciuitatis Tragurii, suorumque iudicum nobilium virorum dominorum . . . . Andree Gregorii, Petri Marini et Desse Luciani, die tercio decimo mensis decembris. Dominus . . . . libere egit exaltare, qui iudicos(!) . . . . inde retribucionem superbis, ne ceruice ellata in sua possint gloriari maligia(!), et ne via equitatis ac disciplina humilium ex eorum contumacia et rebelione conf . . . . . valeant et extra mundi . . . . . exulari et si exemplo ipsorum exulti pete . . . cadant in interitum . . . . . egat erga iustitiam et ex hoc prodeant altissimi et eorum elidatur superbia ac ipsorum noxium apetitum sub iuris regula limitate festinant et ita ipsorum efrenata calumpnia et apetitus noxius refrenetur, quod placanti in domo domini in atriis dei non . . . . stanti incuruentur cornua superborum. Sane cum Johannes Petri Castrafochi condam canonicus Traguriensis . . . . quod superbo . . . . . . ullo et insatiabili corde . . . . . memorie, dum Liberium etiam nostrum predecessorem, olim Traguriensem episcopum sic suo tempore vexauit ac turbulauit conspirando cum aliquibus suis conplicibus contra eundem . . . peiora innumerando eidem suo ordinario et manifestam rebellionem ascendendo, quod ex hoc sentenciam excomunicacionis [mai]oris et priuacionem omnium suorum beneficiorum per eundem episcopum, tunc suum ordinarium contra se idem Johannes pro suis excessibus . . . ., a qua sentencia nunquam appellauit nec de ipsa fuit canonice absolutus, quod . . . . . di possit habemus pro experto in iudicio et extra, sed ipsam substinuit et ad huc sustinet animo [contum]aci. Demum prefato Liberio episcopo sub-

lato de medio contra suam . . . . ob persecutionem personalem quam idem Johannes cum suis suplicibus inferebat eidem, eidem successit bone memorie Lampredius condam Traguriensis episcopus, cui etiam ipse Johannes proditionis filius fuit rebellis conspirare et eius per . . . . scriptis . . . . testium in Romana curia contra eundem publicus adinuentor; qui Lampredius . . . . tus per eundem Johannem plures sentencias excomunicacionis et priuacionis beneficiorum et terminum . . . . contra eundem, vt in ipsis sentenciis et prefati Liberii in publicam formam redactis et ipsorum sigillis . . . . . . aparet euidenter; et sic modo simili idem Johannes . . . . qui de medietate . . . . ad . . . . ans . . . . et bonorum condam suorum posses . . . . . . studuit pro . . . . et pro pietate debita calumpniando et infamando nostram innocenciam . . . . salutem . . . debebamus inferendo nobis publice [mi]nas, quod . . . . mori extra ciuitatem Tragurii prout nostros fecit predecessores prefatos ac impetrando contra nos a . . . . ullam locumtenentem reuerendissimi in Christo patris domini Andreuci dei gracia abatis Cluniacensis tunc in partibus Lombardie sedis apostolice legati falsas et calumpniosas literas, informando ipsum et suam curiam de nobis false, dicendo nos ipsum condempnasse in quingentis libris venias poni, quod est expresse falsum, nam tunc temporis late sentencie contra ipsum sicut notum est omnibus Tragurinis in legacione apostolica eramus in regnis Vngarie et . . . . et in . . . . . . lis in sala nostra multas calumpnias et conuicia inflatis . . . . sepe intullit dei timore . . . . sui prelati postpositis, dicendo etiam nobis iniurias deridendo, quod esset et esse posset doctor noster; et licet suas clamationes pro modico . . . . uimus, nec eius latratibus duxerimus dare responsum et stabamus apud Paduis[1] . . . . . atis, vt in senio iam constitutus viueret in pace idem . . . . ospidis (!) aures suas preces . . . . obstinacione et obstinaca clamacione vocaliter despexit. Propter quod non valentes . . . . inobedientias, calumpnias, iniurias, denunciaciones . . . . cogimur vigente . . . . . consciencia iuste ad inminentem . . . . ne alii suo exemplo, iniuriis et contumeliis ac calumpniis suorum prelatorum presumant prosilire, et quia tales et tam . . . . . per ipsum . . . . . . nobis et ceteris manifesti per notorium facti per eundem etiam operis . . . . manifesta nobis et aliis facientibus plene notorium, manifestum videntibus, publice ipsum Johannem cum aliquibus complicibus conspirationem fecisse et sepe dictum dominum episcopum Lampredium et ei multas parasse . . . . . et persecutorem

[1] Patris?

fuisse multorum clericorum et laycorum et suscitatorem multarum euellationum et disensionum inter clericos et laycos; est etiam pernotorium presumptionis violente que plene facit probationem in iure et ex multis apertis presumptionibus publicis et manifestis que suficiunt ad notorium presumptiuum, vt patet in actis nostre curie famosius et plenius; est etiam nobis notorium per notorium iuris ex sentenciis latis per sepedictos nostros predecessores contra eundem Johannem ita, quod ex predictis probationibus presumpciones recepimus violentas et suficientes . . . . probandum notorium iuris ordine obseruato, propter que . . . . nobis et multis aliis in ciuitute Tragurii et prouincia Spalatensi sunt notoria et manifesta. Ideo informantes animi nostri m . . . . cum culpe [sint] in quibus culpe est relaxare vindictam et ne nos et nostra ecclesia nosterque clerus cum tanto . . . . . et a diuersis suis iudicibus competentibus pro suis demeritis ex . . . . . et in singulare participare contingeret in periculum animarum et scandalum plurimorum et in dedecus ecclesiastice dignitatis, que in prenominatis predecessoribus, in nobisque et aliis prout prenotatum est per eundem Johannem . . . . . ofensa citato prius ipso per nostrum nuncium iuratum ad terminum prefixum, nostram hanc declarationem auditurum et alegandum causam rationabilem, quatenus predicta declaracio per nos contra eundem fieri non debeat; et ipse Johannes . . . . et calumpniosse fuerit vere contumax se contumaciter absentando, non obstante eius contumacia aut absencia dei presentia repleatis cum secundum iuris ordinem pluries citatus respondit tanquam vere contumax nullatenus velle de cetero comparere et quod nostris amicab . . . . . obedire penitus recussabat, prout in nostris actis plenius continetur; nos Bartolomeus dei et sedis apostolice gracia episcopus habitis super hiis conscilio diligenti et sedendo pro tribunali in sala superiori nostri palacii episcopali in nomine domini cum . . . . volentes eundem Johannem Petri in hiis scriptis dicimus, denunciamus adque (!) sentencialiter declaramus suis ligatum peccatis et ab . . . . maiori excommunicacione excommunicatum fuisse et esse et canonicatum, quem in ecclesia Traguriensis obtinabat et omnibus beneficiis que noscebatur obtinere in ciuitate et diocesi Traguriensi puniatum (!) per reuerendos patres episcopos olim Tragurii, nostros predecessores Liberium et Lampredium, periurum et infamem ciuilis et . . . . infamia, prout etiam in sentencia reuerendissimi in Christo patris domini Vgolini dei et apostolice sedis gracia archiepiscopi Spalatensis, tunc legati apostolici per dictum Johannem inpetrati aperte et manifeste declaratur et ipsum Johannem incidisse in canones late sentencie vndecima questione: Si quis sacerdotum uel aliquorum clericorum suo episcopo inobediens fuerit, aut ei insidias procurauerit

aut contumeliam aut calumpniam uel conuicia intullerit et conuici potuerit, mox depositus et curie tradatur et recipiat, quod inique gessit et positos iudi . . . . constitutionum prouincie Spalatensis, quarum capitullum incipit similiter: Si quis presbiterorum, in quo aditur, quod ipso facto excomunicetur et ecclesiasticis beneficiis se priuatum agnoscat; vt dicti Johannis malicia, iam inueniat . . . . exemplo . . . . alios ab offensa, ipsum Johannem nichilominus in hiis scriptis denunciamus et publicamus omni actu legitimo priuatum . . . . ab omni actu iudiciario exclusum. Mandantes omnibus indiferenter, tam clericis quam laycis nostre iurisdicioni subditis, canonicam . . . . premissa sibi excomunicacionis pene, quam si secus fecerint, ex nunc prout ex tunc voluimus incidere ipso facto, quatenus ipsum Johannem debeant tanquam excomunicatum euitare et in nullo cum eodem participare, exceptis dumfaxat in consilio iuris concessis. Data, lata et pronunciata fuit presens sentencia et denunciatio per reuerendum patrem dominum Bartolomeum episcopum supradictum pro tribunali sedendo in zala (!) superiori palacii episcopatus, in supradictis millesimo, indictione et die, pontificatus sanctissimi patris domini Innocentii diuina prouidencia pape sexti; presentibus reuerendis uiris dominis presbiteris Michaele Martini, Johanne Mathei et Nicolao Binici, canonicis ecclesie Traguriensis et . . . . Cipriani et quam pluribus aliis testibus ad predicta vocatis et rogatis.

(Signum not.)

Ego Bernardus condam Philipi Tiçoni de Laude imperiali auctoritate notarius et nunc iuratus communis Traguriensis hiis omnibus interfui et rogatus de mandato dicti domini episcopi scripssi et publicaui.

Original na pergam. u ark. kaptola u Trogiru no. 72.
Listina jest jedna od najteže čitljivosti.

406.

1358, 16. decembra.

*Ljudevit kralj ugarski i hrvatski potvrdjuje gradu Šibeniku slobo-
štine dane im bana od Ivana Ćuza.*

[L]udouicus dei gracia Hungarie, Dalmacie, Croatie, Rame, Seruicie(!), Gallicie, Lodomerie, Comanie, Bulgarieque rex, princeps Salernitanus et Honoris montis sancti Angeli dominus omnibus Christi fidelibus presentibus et futuris presencium noticiam habituris salutem in omnium salua-

tore. Diligenter circa subditorum fidelium libertates et iura debet princeps sollertiam adhibere et vt fidelitas in eis per curricula temporum eos amplioribus munificencie regie brachiis amplexari, vt in aliis etiam exemplo inde sumpto fidelitatis igniculus accendatur. Proinde ad vniuersorum notitiam harum serie volumus peruenire, quod accedentes ad nostre maiestatis presenciam, Gregorius, Dragoy et Elyas quondam Radoani ambasciatores et nuncii fidelium nostrorum rectorum et communis ciuitatis Sybinicensis nomine et vice eorumdem, quoddam priuilegium magnifici viri Johannis dicti Chuz bani totius Croacie et Dalmacie, super eorum libertatibus, iuribus, graciis, donacionibus et consuetudinibus confectum et emanatum nobis curarunt exhibere, petentes nos ex parte dictorum rectorum et communis humiliter et deuote, vt ipsum priuilegium et libertates, iura, gracias, donaciones et consuetudines in eo expressas acceptare, approbare, ratificare et nostro dignaremur priuilegio confirmare. Cuius quidem priuilegii tenor est talis: *(Slijedi listina bana Ivana Čuza od 14. decembra 1357.).* Nos itaque peticionibus predictorum fidelium nostrorum rectorum et communis, nobis per dictos eorum ambassiatores et nuncios humiliter porrectis, liberaliter inclinati, pretactum priuilegium non abrasum, non cancellatum, nec in aliqua sui parte viciatum, presentibus de verbo ad verbum insertum, simul cum dictis eorum libertatibus, iuribus, graciis, donacionibus et consuetudinibus in eodem expressis acceptamus et de plenitudine nostre maiestatis pro eisdem rectoribus et communi presentis priuilegii nostri patrocinio confirmamus. In cuius rei memoriam, perpetumque firmitatem, presentes concessimus litteras dupplicis sigilli nostri munimine roboratas. Datum per manus fidelis nostri dilecti, venerabilis patris domini Nicolai archyepiscopi Colocensis, aule nostre cancellarii, XVII. kalendas ianuar[ii], anno domini millesimo CCC⁰ quinquagesimo octauo, regni autem nostri anno XVI. Venerabilibus in Christo patribus, dominis Nicolao Strigoniensi locique eiusdem comite perpetuo et Hugolino (!) Spalatensi archiepiscopis, Nicolao Agriensi, Demetrio Waradiensi, Nicolao Quinqueecclesiensi, Dominico Transyluano, Colomano Jauriensi, Ladislao electo Wesprimiensi, Thoma Chanadiensi, Mych[aele] Wachyensi, Petro Boznensi, fratribus Thoma Sy[r]miensi, Stephano Nitriensi et Blasio Tyniniensi, ecclesiarum episcopis, ecclesias dei feliciter gubernantibus; magnificis viris Nicolao Konth palatino, Andrea wayvoda Transyluano, Cyko magistro tauernicorum nostrorum, comite Nicolao de Zeech, iudice curie nostre, Nicolao de Machow bano, Leustachyo bano, totius Sclauonie banatum tenente, comite Simigiensi, Tolnensi et Albensi, Leukus dapiferorum et pincernarum, Dyonisio agazonum et Thoma ianitorum nostrorum, magistris, ac Symone filio Mauricii comite Poso-

niensi, aliisque pluribus regni nostri comitatus tenentibus et honores. Ceterum graciam gracia cumulare volentes, comuni et vniuersitati supradicte ciuitatis Sybinicensis quasdam possessiones nostras Dazlin et Grabonci vocatas circa fluuium Korka, ex parte occidentali sitas, et eciam possessiones Neuest, Cop[er]no, Percimechi et Zithnicha nominatas, ex alia parte eiusdem fluuii in Dobraue iuxta confinia districtus eiusdem ciuitatis existentes, quas alias supradictus Johannes banus certis ciuibus dicte ciuitatis per suas litteras ob eorum fidelitatis et probitatis merita contulisse dinoscitur, perpetuo possidendas cum omnibus earum vtilitatibus et pertinenciis vniuersis, terris scilicet cultis et incultis, siluis, nemoribus, aquis, aquarumque decursibus, pratis, fenilibus, pascuis et aliis cunctis ad ipsas pertinentibus inter veras metas et terminos earumdem existentibus, quouis nominis vocabulo vocitatis eo iure, quo ad nostram collacionem pertinere dinoscitur de consensu et beneplacito supra dictorum ciuium(!) dedimus, donauimus et contulimus, ymmo damus, donamus, conferimus presenti priuilegio per ipsos et ipsorum posteritates tenendas, habendas et perpetuo possidendas. Datum ut supra.

Original na pergameni u biblioteci narodnog muzeja u Budimpešti; bivša zbirka Jankovićeva.

Na listini visi o svilenoj uzici crvene boje odlomak dvostrukog pečata kraljeva.

Postoji ovdje i originalni prijepis ove listine po kaptolu ninskom od 2. decembra 1360. U prije spomenutoj zbirci.

Fejér Cod. dipl. Hung. IX. vol. 2 p. 685.—688. s dosta pogrješaka.
Kukuljević Jura regni I. p. 130.—132.

407.

1358, 16. decembra.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski potvrdjuje povlastice dane po svojim predšastnicima gradu Šibeniku.

Lodouicus dei gracia Hungarie, Dalmacie, Croacie, Rame, Seruie, Gallicie, Lodomerie, Comanie, Bvlgarieque rex, princeps Sallernitanus et Honoris montis sancti Angeli dominus omnibus Christi fidelibus presentibus pariter et futuris presencium noticiam habituris salutem in omnium saluatore. Ordo suadet equitatis et ad culmen regie pertinet maiestatis, vt ea que rite processunt, illibata conseruentur. Proinde ad vniuersorum noticiam harum serie volumus peruenire, quod accedens

ad nostre maiestates presenciam Gregorius, Dragoy et Elyas quondam Radoany ambasiatores et nuncii fidelium nostrorum rectorum et communis ciuitatis Sybenicensis, nomine et vice eorumdem quoddam priuilegium excellentissimi principis domini Karoli quondam regis Hungarie, genitoris nostri karrissimi felicis recordacionis confirmans priuilegia Stephani regis et aliorum regum Hungarie, inclite memorie predecessorum nostrorum super eorum libertatibus et iuribus emanata nobis curauerint exhibere, petentes nos ex parte dictorum rectorum et communis humiliter et deuote, vt ipsum priuilegium et libertates in eo[1] expressas acceptare, approbare, ratificare et nostro dignaremur priuilegio confirmare. Cuius quidem priuilegii tenor talis est: *(Slijedi listina kralja Karla od 8. oktobra[2] 1322.).* Nos itaque peticionibus predictorum fidelium nostrorum rectorum et communis nobis per dictos eorum ambasiatores et nuncios humiliter porrectis regia pietate inclinati, pretactum priuilegium non abrasum, non cancellatum nec in aliqua sui parte viciatum presentibus de verbo ad verbum insertum simul cum dictis eorum iuribus et libertatibus in eodem expressis acceptamus, approbamus, ratificamus et de plenitudine nostre regie maiestatis pro eisdem rectoribus et communi presentis priuilegii nostri patrocinio confirmamus. In cuius rei memoriam perpetuamque firmitatem presentes concessimus litteras dupplicis sigilli nostri munimine roboratas. Datum per manus fidelis nostri dilecti venerabilis patris domini Nicolai archyepiscopi Colocensis, aule nostre cancellarii, XVII. kalendas ianuarii, anno domini MCCC⁰ quinquagesimo octauo, regni autem nostri anno sexto decimo. Venerabilibus dominis Nicolao Strigoniensi locique eiusdem comite perpetuo et Huglino (!) Spalatensi, archyepiscopis, Nicolao Agriensi, Demetrio Waradiensi, Nicolao Quinqueecclesiensi, Dominico Transiluano, Colomano Jauriensi, Ladizlao electo Wesprimiensi, Thoma Chanadiensi, Mychaele Vaciensi, Petro Boznensi, fratribus Thoma Syrmiensi, Stephano Nitriensi et Blasio Tyniensi, ecclesiarum episcopis, ecclesias dei feliciter gubernantibus; magnificis viris Nicolao Konth palatino, Andrea woyuoda Transiluano, Cyko magistro tauarnicorum nostrorum, Nicolao de Zeech iudice curie nostre, Nicolao de Machow bano, Leustachyo tocius Sclauonie banatum tenente, comite Simigiensi, Tolnensi et Albensi, Leukus dapiferorum et pincernarum, Dyonisio agasonum et Thoma ianitorum nostrorum magistris, aliisque pluribus regni nostri comitatus tenentibus et honores.

---

[1] Dva puta, jer na početku nove linije ponovljeno.

[2] Stavljeno pod 8. oktober s razloga tamo navedenih.

Original na pergameni pisan istom rukom kao i drugi privilegij istoga datuma. U knjižnici narod. muzeja u Budimpešti a. 1358.; bivša zbirka Jankovićeva.

Na listini visi o svilenoj vrvci crvene boje dobro sačuvani ulomak dvostrukog pečata.

Na hrptu bilješka iz početka XV. vijeka, dalm. karakt. pismo: Privilegium regis Ludouici super declaratione confinium a parte Luche protitulatim.

408.

1358, 24. decembra. U Zagrebu.

Leustakij kraljev namjesnik nalaže po kaptolu čazmanskom da ophodi posjed Farkaševac na molbu magistra Gjorgja i njegove žene Katarine.

Nos Leustachius vicarius totius regni Sclavonie generalis per [seren]issimum principem dominum Ludovicum dei gracia inclitum regem Hungarie deputatus, memorie commendantes tenore presencium quibus expedit significantes uniuersis, quod quia ad statucionem possessionis Farkasfeulde vocate, in tenutis seu per[tinenciis] possessionis magistri Johannis filii Mych[aelis] filii Moyus hereditarie, Cheresnew nuncupate in comitatu Crisiensi existentis habite, per predictum magistrum Johannem filium Mychaelis nobili domine Katerina nuncupate, sorori sue, consorti videlicet . . . . . [magistri Georgii] filii Mychaelis de Megeryche, quondam domini St[ephani] ducis prothonotarii, ac eidem magistro Georgio, iuxta serim litterarum nostrarum priuilegialium, composicionalium iure perhempnali tradite per eumdem magistrum Johannem filium Mychaelis filii Moyus . . . . domine Katharine, sorori sue, ac magistro Georgio marito eiusdem mediantibus nostro et capituli Chasmensis hominibus faciendam, noster et eiusdem capituli Chasmensis homines transmitti debebant necessario, ideo predicto capitulo Chasmensi litteratorie scribentes eorum amicitiam requisiveramus diligenter, ut una cum Johanne filio Johannis de Vrusya vel Conrado filio Petri de Syuec, aut Endre filio Andree de Muryna, sive Chak, fratre eiusdem, aliis absentibus homine nostro, eorum idoneum transmitterent testimonium, qui octavo die festi beati Nicolai confessoris nunc preteriti ad faciem dicte possessionis Farkasfeulde vicinis et commetaneis suis universis, specialiter predicto magistro Johanne filio Mychaelis [legittim]e inibi convocatis accederet, in quorum presencia idem

magister Johannes filius Mychaelis, predictam possessionem *Farkasfeulde* vocatam, cum omnibus suis utilitatibus et pertinentiis universis, sub eisdem metis suis antiquis, quibus eadem act[enus](!) vsa extitisset et possessa, eadem prius per suas veras metas et antiquas novis metis in locis necessariis secus veteres erectis, reambulata et ab aliorum possessionariis iuribus undique separata, iuxta eiusdem assumptivam obligacionem ipsis nobili domine et magistro Georgio statueret pacifice possidendam, et post hoc seriem premisse possessionarie statucionis cum cursibus metarum et tocius facti processu nobis amicabiliter rescriberet capitulum Chasmense prenotatum. Quod quidem capitulum Chasmense nobis in octavis festi Epiphanie domini pro faciendo causantibus moderativo iudicio in sede iudiciaria sedentibus in eorum litteris per procuratorem eorumdem nobilis domine et magistri Georgii, mariti eiusdem . . . num exhibitis, nobis rescripserunt in hunc modum, ut idem(!) peticionibus nostris satisfacere cupientes, cum prefato Johanne filio Johannis homine nostro magistrum Petrum socium et concanonicum ipsorum, ad premissa exequenda [duxerunt transmittendum], qui demum ad idem capitulum reversi, eis voce consona retulissent, quod ipsi die prenotato ad faciem prelibate terre seu possessionis Farkasfeulde vocate, iuxta continenciam litterarum nostrarum accessissent ad videndam [statutionem obligationis, qu]am praefatus magister Johannes filius Mychaelis sub vinculo et obligamine in litteris nostris privilegialibus expresso eidem magistro Georgio et *domine consorti eiusdem*, natisque eorundem facere debuisset, idem magister Jo[hannes filius Mychaelis presentibus] nostro homine et testimonio ipsius capituli Chasmensis, convocatis universis vicinis et commetaneis eiusdem, et specialiter presentibus magistro Alexandro filio Moyus, Georgio, Moyus et Nicolao filiis eiusdem magistri Alex[andri] astantibus, eandem possessionem cum omnibus suis *utilitatibus* et pertinentiis ad eandem spectantibus universis, ex beneplacito et consensu eorumdem nobilium absque contradictione aliquali statuisset et assgnasset ipsi magistro [Georgio ac nobili] domine consorti eiusdem memorate in filios filiorum perpetuo et irrevocabiliter pacifice possidendam et habendam. Mete autem ipsius possessionis Farkasfeulde prout eas iidem homo noster et socius eorum ad eos reversi [tandem in scrip]tis eisdem demonstrassent hoc ordine destinquerentur: Prima igitur meta inciperet a parte orientis circa magnam viam, que iret ad Cheresnew, ubi essent due mete terree, inde reflecteretur directe versus . . . . per vnam antiquam viam ascendendo veniret ad montem, ubi circa unam viam a parte orientis essent due mete terree; ab hinc versus meridiem eundo per eandem viam veniret usque ad quandam arborem tilie . . . . dictam, prope quam in monte essent due mete

terree, deinde per eundem montem iret ad caput cuiusdam fossati magni, ubi essent due mete terree; demum per eundem montem et viam eundo ad bonum spacium directe [versus meri]diem veniret ad alias duas metas terreas tenendo semper metas cum predictis Alexandro filio Moyus et filiis eiusdem, ac Johanne filio Mychaelis filii eiusdem Moyus, ubi per eandem viam declinando versusque [meri]di[em inci]peret tenere metas et vicinaretur cum possessione domini Nicolai palatini et fratrum eiusdem Bakoua vocate, et per longum spacium versus occidentem per eamdem viam eundo, veniret ad alias duas metas terreas tenendo semper metas et vicinitatem cum eodem domino palatino et fratribus eiusdem . . . . reflecteretur versus orientem et vicinaretur predictis Alexandro et filiis suis, ac Johanni filio Mychaelis et descendendo veniret ad alias duas metas terreas, deinde exiret ad caput cuiusdam vallis, ubi essent due mete terree, et per eandem vallem iret usque ad fluvium Glozua vocatum, et transeundo eumdem ad orientem essent due mete terree; inde directe ascenderet ad orientem per unam vallem, veniret usque ad quamdam viam, prope quam essent due mete terree et per eandem parum declinando versus septemtrionem iret ad caput cuiusdam vallis, ubi essent due mete terree; ubi iterum versus orientem per eandem viam ascenderet ad montem, et de eodem monte descendendo per eandem viam iret usque ad priores metas versus orientem, ibique terminaretur. Vnde nos perceptis predictarum litterarum rescriptionalium dicti capituli Chasmensis continentiis, premissam possessionariam statucionem per prefatum magistrum Joannem filium Mychaelis modo quo supra prefato magistro Georgio et domine consorti eius memorate, mediantibus prefatis nostri et ipsius capituli Chasmensis hominibus factam et metales cursus [eiusdem iuxta vicariatus nostri officium, secundum seriem preexhibitarum litterarum ipsius capituli Chasmensis rescriptionalium perpetuo stabilientes perdurari et fieri admittimus tenore presencium mediante. In cuius rei memoriam, presentibus sigillum vicariatus nostri authentici(!) duximus apponendum. Datum Zagrabie, duodecimo die termini prenotati, anno domini MCCCL° octavo.

Original na pergameni dosta vlagom oštećen i izjeden u magjarskom narodnom muzeju u Budimpešti a. 1358. došao ovamo god. 1885. darom gospodje Lukafalvi Kristine.

Na listini visi svilena vrvca ljubičaste boje; pečata više nema.

Fejer Codex Dipl. Hung. T. IX. v. 2. p. 748—752. p. B.

409.

1358. U Spljetu.

Instrukcije poslanicima spljetskim ka kralju i baronima.

Nos Gentilis de Callio potestas Spaleti vobis domino Dominico archidiacono et Nouako condam Mathey ciuibus et ambaxiatoribus nostris Spalatinis comitimus et mandamus, quatenus debeatis uos personaliter conferre ad excellentissimum principem et dominum nostrum, dominum Lodouicum dei gratia regem Hungarie et eius sacre corone maiestati pro parte nostra et nostri comunis cum omni subiectiua reuerentia inclinare et eiusdem(!) sue maiestati nos et nostram comunitatem humiliter recomendare, deinde eidem sue maiestati humiliter supplicare, vt uelit et dignietur(!) huic sue ciuitati concedere peticiones infrascriptas.

In primis, vt uelit et dignetur sua illustrissima maiestas concedere huic sue ciuitati determinationem confinium infrascriptorum, silicet a columpna que est in Dilato pro confinibus inter ciuitatem Spaleti et ciuitatis Tragurii, et ab ipsa columpna vsque ad fluuium Salone cum omnibus muragllis Salone superioribus et inferioribus et ab ipsis muragllis superioribus surssum per montaneam et ab ipsis superioribus muragllis recto tramite vsque ad Prosich, includendo in his confinibus tres villas infrascriptas, silicet Colch, Cris et Goriççam cum earum circhumstanciis et pertinenciis et ab ipsa Goriça sic verssus flumen Badi et ab ipso flumine incipiendo a Cameno usque ad ecclesiam sancti Petri de Gumao cum tota montanea et a cacumine ipsius montanee vsque ad mare.

Item, quod velit et dignetur sua mera maiestas huic sue ciuitati concedere totam insulam Bracie et eam huic sue ciuitati submictare(!) gratiossius tamquam suis fidelibus, cum ipsa insula sit huic ciuitati Spaleti magis propinqua quam nulli alii et eidem magis pertinet.

Die XXIII. iulii.

Nos Gentilis de Calio(!) potestas Spaleti vobis nobilibus viris ser Gregorio Petri Petrache et ser Francesco Damiani ciuibus et ambaxiatoribus nostris dilectis comittimus et mandamus, quatenus debeatis vos confere ad manifficos(!) dominos dominos barones transmissos ad partes Crouatie et Sclauonie per serenissimum dominum nostrum regem et etiam ad dominum Johannem banum, et quos pro parte nostra et nostri comunis Spaleti debeatis primo humiliter salutare et eisdem nos et nostram ciuitatem cum omni studio recomendare et bectary(!) et gaudere

et electos se hostendere de eorum felicy aduentu, offerentes se ad omnia eorum grata paratos et honores, deinde ab eis cum omni iustitia pro prudentia et solicitudine petere.

In primis nostros confines cum villis iuxta confines et metas prout alias petitum extitit et prout vestra discretio de ipsis confinibus est plenarie informata, cum omni diligentia ab eis petere determinationem eorundem.

Item ab eys petere insola(!) Braçie cum ipsa insola tam ratione conuicinitatis quod ratione pactorum habitorum actenus inter comune Brazie et comune Spaleti magis pertineat huic nostre ciuitati quam nulli alii, cum illis pulcris et rationabilibus verbis prout vestre disscretioni videbitur convenire, vt dey gratia consenciente et uestra sapientia precedente predictas petitiones ualeamus feliciter obtinere. Super quibus omnibus et singulis debeatis a domino Johanne bano petere et habere suum consilium, auxilium et fauorem, taliter cum prudentia et industria super hiis omnibus vos gerentes, ut possitis merito comendary sicut de vobis confidimus et speramus.

Item, quod si per ipsos barones fierent(!) aliqua mentio super facto Camurcii Francisscy de questione quam habeat cum comune Spaleti, quod debeatis iura nostri comunis manutenere et defendere iuxta posse.

Die primo augusti.

Nos Gentilis de Calio potestas Spaleti vobis nobilibus viris ser Duymo Bertani ser Srechia Lucary, ser Francischo Damiani et ser Johannes Peruoslaui dilectis ciuibus et ambaxiatoribus nostris et nostri comunis Spaleti tenore presencium committimus et mandamus, quatenus ad presenciam reuerendissimorum et magnificorum dominorum baronum et transmissorum ad partes Dalmatie et Croatie per serenissimum dominum nostrum, dominum regem Hvngarie(!) debeatis vos personaliter conferre et eos pro parte nostra et nostri comunis Spaleti debeatis primo et principaliter cum omni reuerentia salutare, deinde eis hanc ciuitatem et ciues et districtum recomendare tanquam fideles fidelissimos sancte corone regie maiestatis; post hec ab eis petere cum solicitudine:

In primis petere ab eisdem determinationem confinium per viam et modum vt fuit actenus postulatum.

Item petere insulam Brazie per viam et modum vt vestra dominatio melius sciuerit.

Item questionem cum Camurcio Francisci quam habeat comune, eam defendere pro posse cum omni studio et diligentia.

Item, si predicti barones petierint aliquid de nouo, quod esset contra hanc(!) ciuitatis Spaleti et in preiuditium nostre libertatis secundum priuilegia regalia, quod super hoc nullam habeatis libertatem aliquid faciendi absque nostro scitu, requisitione et mandato, quod debeatis primo nobis quo citius denotare.

Die XIII. augusti.

Vos dominum Madium nos Gentilis de Calio potestas ciuitatis Spaleti rogamus ac etiam vobis Gregorio Petry et Baltio Petri Papalis ciuibus et ambaxiatoribus nostris dilectis comictimus(!) et mandamus, quatenus debeatis vos personaliter conferre ad manifficos et venerabiles patres dominos et barones domini nostri, domini regis Hungarie in Dalmatia existentes et eis pro parte nostra et nostry comunis inclinare cum omni reuerentia et honore, deinde eys exponere, quod cum ipsi barones dederint pridie in scriptis quasdam petetiones(!) nostris ambaxiatoribus et nobis delatos(!), que sunt contra libertates ciuitatis Spaleti et eius ciuium, ideo velitis et debeatis eisdem baronibus super hiis petitionibus eorum pro parte nostra et totius vniuersitatis ciuitatis Spaleti respondere, quod eorum petitionibus in nullo capitulo de contentis in dictis petitionibus intendimus consentire, set pro honore regie maiestatis tamquam fideles et fidelissimi dicti domini nostri regis et eius sacre corone intendendimus omnes libertates nostras et nostre ciuitatis Spaleti obseruare iuxta gratias concessas per condam bone memorie quamplurium regum Vngarie, vt patet per eorum priuilegia regalia et confirmata de nouo per dictum dominum nostrum regem, cum intendimus nostros ambaxiatores ad sacram maiestatem suam tamquam eius fidelissimi destinare et ei sacre corone querelas exponere de petitionibus porectis per barones supradictos et hec omnia eis conferre cum omni reuerentia et cum illis pulcris uerbis prout vestre prudentie videbitur expedire.

Libri di Spalato lib. V. fol. 96.—97. u gubern. arkivu u Zadru.

410.

1358. U Spljetu.

Odluke glede carine.

Die XIIII. mensis octobris.

Infrascriptus est ordo datus per dominos consules, iudices et con-

silium credentie super facto beccarie et pro gabella inponenda secundum reformationem et ex arbitrio eis concesso per consilium generale:

Primo ordinauerunt, quod pro omni et qualibet libra carnium friscarum de biccaria(!), de qua solui consueuit datium, exigatur et soluat uenditor vnum denarium paruum ultra dacium solitum et quod beccarii possint uendere ipsas carnes vno denario de pluri quamlibet libram carnium; item, quod uenditor soluat de qualibet testa animalis parui duos paruorum et de penduli denarios paruos et de uentre parui IIII., et quod non possit uendere testam pluris de paruorum X., et penduli plus de paruis et uentrem ultra paruorum XX.

Item de omnibus mercioribus bouinis pro quolibet intramine soluat uenditor vnum grossum.

Item de quibuslibet intraminibus porcorum soluat soldum vnum et paruorum IIII. gabellatori.

Item, quod quicumque in ciuitate Spaleti et districtu emerit animalia minuta et extraxerit per mare uel per terram, soluat dicte gabelle seu gabellatori libras quinque paruorum pro centenario et doanario libras X. paruorum pro centenario.

Item quicumque conduxerit de extra districtum Spaleti causa conducendi per mare animalia minuta, soluat doanario libras octo paruorum pro centenario.

Item, quod de quibuslibet animalibus bouinis qui extrasserit(!) per mare, soluat grossos sex doanario bicarie pro quolibet aminali bouino.

Item, quod quilibet qui extrasserit carnes porcinas salitas per mare, soluat pro quolibet miliari gabelle soldos XX. paruorum ultra doanam solitam.

Item, quod quilibet ciuis uel habitator Spaleti, qui extrasserit carnes porcinas viuas per terram, soluat dicte gabelle tantum, quantum soluit ipsi gabelle per mare.

Item, quod qui uendiderit carnes salitas in bichario(!) uel extra, soluat pro libra carnium paruum vnum, et si uendiderit lardum separatum ab ossibus et carne, soluat gabelle denarios duos paruorum pro qualibet libra lardi.

Libri di Spalato: lib. V. fol. 213. u gubern. arkivu u Zadru.

411.

1358. U Avignonu.

Innocent VI. papa daje privilegija samostanu sv. Kuzme i Damjana.

Innocentius episcopus servus servorum dei, dilectis filiis Gregorio abbati monasterii sanctorum Cosme et Damiani de Monte eiusque fratribus tam presentibus quam futuris regularem vitam professis in perpetuum. Quotiens a nobis petitur, quod religioni et honestati convenire dinoscitur, animo nos decet libenti concedere, et petentium desideriis congruum suffragium impartiri. Eapropter dilecti in domino filii vestris iustis postulationibus clementer annuimus et monasterium vestrum sanctorum Cosme et Damiani de Monte Jadrensis diocesis, in quo divino mancipati estis obsequio, sub beati Petri et nostra protectione suscipimus et presentis scripti privilegio communimus. Inprimis siquidem statuentes, ut ordo monasticus, qui secundum deum et beati Benedicti regulam in eodem monasterio institutus esse dinoscitur, perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter obseruetur. Preterea quascunque possessiones, quecunque bona idem monasterium impresentiarum iuste et canonice possidet aut in futurum concessione pontificum, largitione regum vel principum, oblatione fidelium seu aliis iustis modis prestante domino poterit adipisci, firma vobis vestrisque successoribus et illibata permaneant, in quibus hec propriis duximus exprimenda vocabulis: Locum ipsum in quo prefatum monasterium situm est cum omnibus pertinenciis suis, possessiones omnes monasterii sancti Johannis Evangeliste, quod quondam Venetici destruxerunt, ecclesiam sancti Michaelis de Rogova cum pertinenciis suis, Verbisa cum pertinenciis suis et unum molendinum; Bubani cum pertinenciis suis; Gir cum pertinenciis suis; Gelsani cum pertinenciis suis; Craschani cum suis pertinenciis: [Mirani cum pertinenciis suis; Chamenani cum pertinenciis suis][1] et unum molendinum in Scardona, nec non terras, vineas, possessiones, censsus et alia iura, prata, nemora, usagia, pascua in bosco et plano, in aquis et molendinis in viis et semitis et omnibus aliis iuribus suis. Paci quoque et tranquilitati vestre paterna inposterum solicitudine providere volentes, auctoritate apostolica prohibemus, ne infra clausuras locorum vestrorum aliquis rapinam seu furtum facere, ignem opponere, sanguinem fundere, hominem temere capere vel interficere seu violentiam audeat exercere. Preterea omnes libertates et immunitates canonicas, que fuerunt supradicti monasterii a predecessoribus nostris Romanis pontifi-

[1] To u zaporci ne ima u originalnom prijepisu u Zadru.

ficibus monasterio vestro, quod illius capella fuit concessas (!), nec non libertates et exemptiones secularium exactionum a regibus et principibus vel aliis fidelibus rationabiliter vobis indultas, auctoritate apostolica confirmamus et presentis scripti patrocinio communimus. Sane novalium vestrorum, que propriis manibus aut sumptibus colitis, sive de nutrimentis animalium vestrorum nullus a vobis decimas exigere vel extorquere presumat, salva moderatione consilii generalis. Liceat quoque vobis clericos vel laicos, liberos et absolutos et seculo fugientes, ad conversionem recipere et eos sine contradictione aliqua retinere. Cum autem generale interdictum terre fuerit, liceat vobis clausis ianuis, exclusis excomunicatis et interdictis, non pulsatis campanis, suppressa voce divina officia celebrare, dummodo causam non dederitis interdicto. Ad hec novas et indebitas exactiones ab archiepiscopis, episcopis, archidiaconis seu decanis, aliisque omnibus ecclesiasticis secularibusque personis a vobis omnino fieri prohibemus. Sepulturam quoque eius loci liberam esse decernimus, ut eorum devotioni et extreme voluntati, qui se illic sepellire deliberaverint, nisi forte excomunicati vel interdicti sint, aut publici usurarii, nullius obsistat; salva tamen iusticia illarum ecclesiarum, a quibus mortuorum corpora assumuntur. Obeunte vero te nunc eiusdem loci abbate vel tuorum quolibet successorum nullus ibi qualibet surreptionis astucia seu violentia preponatur, nisi quem fratres communi consensu vel fratrum maior pars consilii sanioris secundum dei timorem et beati Benedicti regulam providerint eligendum. Decernimus ergo, ut nulli omnino hominum liceat prefatum monasterium temere perturbare, aut eius possessiones auferre, vel abbates retinere, minuere seu quibuslibet vexationibus fatigare, sed omnia integra conserventur eorum, pro quorum gubernatione ac sustentatione concessa sunt usibus omnimodis profutura, salua sedis apostolice auctoritate et Gradensis patriarche canonica iusticia. Si qua igitur infuturum ecclesiastica secularisve persona hanc nostre constitutionis paginam sciens, contra eam tenere venire temptaverit, secundo, tertione commonita, nisi reatum suum congrua satisfactione correxerit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque se divino iuditio existere de perpetrata iniquitate cognoscat et a sacratissimo corpore ac sanguine dei et domini redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine divine ultioni subiaceat. Cunctis autem eidem loco sua iura seruantibus sit pax domini nostri Jesu Christi, quatenus et hic fructum bone actionis percipiant et apud districtum iudicem premia eterne pacis inveniant. Amen. Amen.

Bene valete.

(Rota).

† Ego Innocentius catholice ecclesie episcopus.

† Ego Guillelmus episcopus Tusculanus subscripsi.

† Ego Guido Portuensis et sancte Rufine episcopus subscripsi.

† Ego P. Ostiensis et Velletrensis episcopus subscripsi.

† Ego Hugo tituli sancti Laurentii in Damaso presbiter cardinalis subscripsi.

† Ego R. tituli sancte Crucis in Jerusalem presbiter cardinalis subscripsi.

† Et ego Petrus tituli sancti Martini in Montibus presbiter cardinalis subscripsi.

† Et ego Guillelmus tituli sancte Marie in Trans Tiberim presbiter cardinalis subscripsi.

† Et ego Andoynus tituli sanctorum Johannis et Pauli presbiter cardinalis subscripsi.

† Et ego Helias tituli sancti Stephani in Celio monte presbiter cardinalis subscripsi.

† Ego Petrus tituli sancte Anastasie presbiter cardinalis subscripsi.

† Ego frater Guillelmus tituli sanctorum Marci et Petri presbiter cardinalis subscripsi.

† Ego frater Nicolaus tituli sancti Sixti presbiter cardinalis subscripsi.

† Ego B. sancti Eustachii diaconus cardinalis subscripsi.

† Ego Guillelmus sancte Marie in Comestlia (?) diaconus cardinalis subscripsi.

† Et ego Raynaldus sancti Adriani diaconus cardinalis subscripsi.

† Ego P. sancte Marie nove, diaconus cardinalis subscripsi.

† Ego Johannes sancti Georgii ad velum aureum diaconus cardinalis subscripsi.

Datum Avinione, per manum P. episcopi Penestrinensis, sancte Romane ecclesie vicecancellarii, indictione undecima, incarnationis dominice anno millesimo CCC. L. VIII., pontificatus vero domini Innocentii pape VI., anno sexto.

Original na pergameni u ark. gubern. u Zadru: odio sam. sv. Kuzma i Damjana.

Farlati Illyr. sacr. IV. p. 8—9.

Fejér Cod. dipl. Hung. IX. 6. p. 165.—166.

Starine XXIII. Libellus Policorion p. 203,—205. no. 119.

412.

1359, 5. januara. U Zadru.

Kurija zadarska zove preda se Petra sina Simona de Valle, stanovnika zadarskoga, optužena po samostanu sv. Krševana, što mu nije platio najamnine za selište Nevijane.

Compauit coram nobis nobilis vir Zoylus de Botono ciuis noster, procurator monasterii sancti Grisogoni de Jadra, asserens te fore obligatum et dare debere atque teneri domino abbati seu monasterio antedicto libras quingentas paruorum pro anno elapso, pro presenti pro quadam villa dicti monasterii sancti Grisogoni vocata Neuiani posita in insula Pestumano nostri districtus Jadre, cum omnibus et singulis salinis, terris, vineis, pascuis etc., quam iure locacionis habuisti ad affictum a domino abbate predicto usque ad annos quinque ad racionem librarum quingentarum paruorum ad monasterium anno quolibet dictorum quinque annorum secundum tenorem cuiusdam publici instrumenti Jadre scripti sub anno incarnacionis domini millesimo trecentesimo quinquagesimo quinto, indicione octaua, die septimo mense septembri per Rangerium filium Coradi de Padua imperiali auctoritate notarium Jadre iuratum, quarum cum idem dominus abbas . . . . lus procuratorio nomine predicto coram nobis contra te intendit . . . . dicti instrumenti iuris contractus per presentes te requirimus et citamus . . . . usque ad vnum mensem a presentacione presencium tibi facta prim . . . . [iu]dicio legittime compareas in iure responsurus eidem domino abbati . . . . de predicta summe quantitate et de hiis que a te petere uoluit et in carta s . . . . sentenciam diffinitiuam, alioquin elapso termino predicto procedemus in causa pro . . . . procedendo secundum ordinem et consuetudinem nostri communis tua absencia uel contumacia [non] ob[stante]; registratis presentibus ad cautellam, de quarum presentacione tibi facta in earum . . . . [nun]cio nostro dabimus plenam fidem. Datum Jadre, MCCCLVIII., die . . . V. ianuarii.

Iz originalne osude kurije zadarske od 15. oktobra u gubern. arkivu u Zadru; odio samostana sv. Krševana kaps. XVIII. no. 434.

*

413.

1359, 27. januara. U Veneciji.

Dužd mletački piše kralju Ljudevitu o budućim odnošajima trgovačkim Dubrovnika prema Veneciji i obratno.

Serenissimo et excelentissimo domino Lodouico dei gracia Ungarie, Pollonie etc. regi illustri plurimum honorando Andreas Contareno eadem gracia dux Veneciarum etc. salutem et votiuorum successuum incrementa. Maiestatis vertre literas datas Bude, vigesimo quarto mensis decembris, super facto Raguseorum nuper recepimus et intelleximus diligenter, ad quas serenitati vestre tenore presentium respondemus, quod sicut clarissime notum est, Ragusei contra antiquas et bonas consuetudines diutius obseruatas in ciuitate Ragusii fecerunt nouitates et ordines contra nostros ciues, subditos et fideles et in eorum damnum pariter et sinistrum, de quibus nouitatibus admirati ipsos Raguseos pluries requisiuimus, quod desisterent a nouitatibus antedictis et insolitis contra nostros. Ipsi uero perseuerauerunt et perseuerant in opinione sua et tenuerunt modum, quod nostri mercatores et ciues cohacti (!) recesserunt de partibus et locis suis. Vnde nos compulsi pro conseruatione honoris nostri et bono et salute mercatorum nostrorum dictis Raguseis etiam de nouo fecimus[1] licentiando ipsos de terris et locis nostris. Non uidentes honeste aliter facere posse, pro honore nostro et bono nostrorum, sed quandocunque Ragusei cognoscent defectus commissos per eos et uolent (!) abstinere a nouitatibus et ordinibus, quos fecerunt contra nostros, contra bonas et antiquas consuetudines, parati erimus pro vestre maiestatis reuerentia ipsos Raguseos dulciter uidere et benigne tractare sicut eos ab antiquo tractabamus. Datum in nostro ducali palatio, die vigesimo septimo ianuarii, duodecime indictionis.

Original u dubrovačkom arkivu, vrvca ostala ali pečat otpao. — Zbirka saec. XIV.

---

[1] U originalu naznačena pauza, kao da se nešto izpušta.

414.

1359, 3. februara. U Željezniku.

Grgo Skrinić Dubrovčanin tuži se na štetu, koju je pretrpio u Srbiji.

Alli nobelly et sauuy signori . . . retory de Ragus[i], çudisi et consileri de la dita tera. Io Gergo de Schrina mando salut[e] con recomandason. La letera, che uuy mandasi, si la r[eceui] et bene la intesi. Et a tuto quanto, che uuy comande, io so per vbidire. Et demando misericordia da uuy sinori, et ancora de quela dona, muier de taupin[1] ser Marcho de Drago de Baselo et al so filo, che mi debiati rechieder deli dani, chi aue stentay tuta la stade per chondur lo plonbo ala marina chusi chi uene nuuela, che Simsa aue entrado in Schauunia, chusi che nigun homo non se cusa gurlar, chusi chi uene ser Tripe Gusi et si mi ueta lo plonbo et debita, et io noli seraue debitor, cheli aço la mia parte pagada, saluo per li mey compani. Chusi che lo plombo anda per mal via, chusi che scanpay con pocho deso. Et altro Tolse Uoyslau lo chonte de queli, che a mi douea dar lo plonbo, chusi che se a dio plasera, de quel pocho de plonbo aço fato ben chosi che prego de quel, chi poso dar, che do questa stade, et del auanço, chi pago ad ano, chusi chomo sere la uostra graçia, che ser Nichsa filo de taupin ser Marcho abia lo so et io chi sia seruidor et çitadin uostro. Et si cosa chi posa far, comandati. Et dio ue dea la vita.

Data in Selesnich in Chuçena, die III. de freuaro.

Na ledjima: Alli nobilli et sauuy . . . rechtori de Ragusa, çudese et conseleri de la dita tera detur.

Original u knjizi Liber reformationum g. 1356. u dubrovač. arkivu. Jireček Spom. srp. br. 16. 32.—33.

[1] Taupin je ovdje isto što latinski olim, »pokojnik«, a u današnjem talijanskom jeziku tapino je siromah, nesretnik.

415.

1359, 10. februara. U Avignonu.

Podijeljenje beneficija u biskupiji zagrebačkoj.

Supplicat sanctitate vestre deuotus filius vester Ludovicus rex Vngarie, quatenus sibi in personam dilecti sui notarii Galli Valentini archidiaconi de Bexin in ecclesia Zagrabiensi specialem graciam facientes dignitatem personatum vel officium seu administracionem eciam si curam habeat animarum, si in ecclesia Quinqueecclesiensi uel entra vacat ad presens uel cum vacaverit eidem G[allo] conferendam, donacioni apostolice dignemini reseruare, non obstante, quod in dicta Zagrabiensi archidiaconatum predictum ac in ipsa et in Collocensi ecclesiis canonicatum et prebendam obtineat, et cum ceteris non obstantibus et clausulis oportunis. Fiat G. Sine alia leccione fiat G.

Datum Auinione, IIII. Idus februarii, anno septimo.

Innocent. VI. Reg. suppl. an. VI. 30. fol. 29.

416.

1359, 21. februara. U Brinju.

Krčki knezovi potvrdjuju privilegij kaludjera sv. Mavre na Krku od g. 1315.

Universis et singulis harum noticiam habituris et harum seriem inspecturis, nos Bartholomeus comes Vegle, Vinodol, Modrussie, Gazche ac Segnie perpetuus dominus, et comes Stephanus, ac comes Johannes filii ipsius comitis domini Bartholomei, notum facimus per presentes, quod cum coram nobis quoddam priuilegium de quadam elemosina olei et salis exhibita, olim per dominum comitem Duymum, avum nostrum, videlicet comitis Bartholomei, et parentem nostrum comitem Fridericum et proavum et avum nostrum Stephani et Johannis comitum, ex parte venerabilis et religiosi viri, fratris Andree prioris domus vallis St. Mauricii in Gyrio, ordinis Carthus[iensis] per venerabilem virum fratrem Joannem de eodem ordine nuper fuerit presentatum. Cuius privilegii tenor talis est: *(Slijedi listina od 2. februaru 1315.)* Nos igitur pro bono habentes id totum, quod nostri predecessores fecerunt, per nos, heredes et successores nostros hoc priuilegium confirmamus, aprobamus et ratificamus

et hanc dacionem elemosine et salis modo predicto volumus, quod dari debeat in perpetuum. In cuius rei testimonium huic priuilegio nos comes Bartholomeus et nos comes Stephanus nostra pendencia sigilla apponi fecimus, et nos comes Hanz non potuimus apponi facere sigillum nostrum, quia adhuc iuventutis causa sigillo caremus, sed cum primo sigillum habebimus, ipsum apponere faciemus ad confirmacionem predictorum. Datum in Brign, anno domini millesimo trecentessimo LVIIII⁰, indicione XII⁰, die XXI. mensis februarii.

Savremeni prijepis na papiru. U arkivu knezova Esterhazia u Željeznom: Repos. 42. fasc. 9. no. 47.
Vjesnik zem. arkiva god. VII. 153.—154.

417.

1359, 25. februara. U Spljetu.

Reformacija o zanatlijama, kako ne smiju prodavati na velike blagdane.

Super tertia proposita, super facto stationum mercatorum, calegariorum et aliorum artificum non tenendis, apertis etc. Ser Franciscus Damiani surgens arrengando consuluit, quod statuatur et reformatum sit et scribatur in statutis comunis ad honorem omnipotentis dei et sanctorum omnium, quod nullus civis vel forensis qui habitaret in civitate Spalati audeat vel presumat in diebus dominicis et in festo nativitatis domini nostri Jesu Christi et in Pascate et in festivitatibus quatuor sancte Marie virginis gloriose et sanctorum duodecim apostolorum tenere stationes apertas mercatorum, calegariorum aut aliorum artificum vel vendere aliquid seu aliquam mercandiam aut aliquid laborerium artificiale facere, vel laborare in campo in aliquo dierum seu festorum predictorum, sub pena librarum quinque parvorum pro qualibet (!) contrafaciente et quilibet possit accusare et habebit medietatem pene et teneatur de credentia. Et hoc[1] statutum seu reformatio debeat perpetuis futuris temporibus observari ad honorem domini nostri Jesu Christi et eius matris gloriose et sanctorum eius . . . . Salvo et reservato, si in diebus tribus ante et tribus post festum sancti Domnii, esset

[1] Štampano: »hac«.

festum diei dominice vel apostoli, predicta non habeant locum nec ad dictam penam aliquis teneatur propter nundinas beati Domnii defensoris huius terre.

Bulletino 1893. p. 173.

418.

1359, 17. marta. U Zadru.

Stjepan glasonoša kurije zadarske, očituje, da je po nalogu upravitelja prodao na dražbi zemlje Volcine sina Mihe de Matafaris Gjuri de Soppe za Paladina, gradjanina zadarskog.

In Christi [nomine amen]. Anno ab incarnacione eiusdem millesimo trecentesimo quinquagesimo octavo, indicione duodecima, die domenico(!), decimo septimo mensis marcii. Regnante domino nostro domino Lodoyco dei gracia serenissimo rege Hungarie, temporeque reuerendi patris domini Nicolai de Matafaris decretorum doctoris, Jadrensis archiepiscopi, ac nobilium virorum dominorum Volcine de Matafaris, Simonis de Botono et Miche de Rosa honorabilium rectorum Jadre. Testificor ego Stefanus preco et ministerialis curie Jadre, quod, cum presentata foret per dominum Simonem de Botono predictum, ut procuratorem et sindicum monasteri sancti Demetrii de Jadra supradictis dominis Volcine de Matafaris et Miche de Rosa rectoribus ac domino Damiano de Cibriano iudici examinatori subrogato per texeras loco domini Simonis de Botono predicti, qui in hoc casu, cum geret vices monasterii predicti de regimine intromittere se nequiuit, quedam cedula incantus infrascripti tenoris: Incantantur et per incantum plus offerenti et danti dabuntur et deliberabuntur infrascripte pecie terrarum que fuerunt olim Volcine Miche de Matafaris posite in confinio Prapat; in primis videlicet pecia vna terre laborate posita a parte trauersali dicte ville Prapat, cui sunt confines de trauersa carsus et nemus dicte uille, de bora et quirina via publica et de sirocho terra ser Johannis Thomasii de Petriço; item vna pecia terre laborate super qua sedent villam posita in dicta contrata, cui sunt confines de trauersa via publica, de borea possidet monasterium sancti Nicolai, de quirina partim terratica ser Marini de Lemessis et partim vinea Stefani de Boscho et de austro terra dicti ser Johannis de Petriço; item pecia vna terre laborate posita in dicta contrata, cui sunt confines de trauersa carsus seu pascua dicte uille, de borea terra ser Johannis de Petriço supradicti, de quirina via

publica et de austro partim ser Bartholomeus de Grisogono et partim commissaria olim ser Petri de Matafaro; item pecia vna terre laborate posita in dicta contrata, cui sunt confines de trauersa et austro via publica, de bora terra domini Demetrii de Matafaro episcopi Nonensis, de quirina partim terratica ser Marini de Lemessis et partim terra ser Johannis de Petriço; item vna pecia terre laborate posita in dicta contrata, cui sunt confines de trauersa et bora via publica, de quirina vinea dicti olim ser Volcine et de austro partim vinea Stefani de Boscho et partim dicti ser Johannis de Petriço; item vna pecia terraticorum posita in dicta contrata, cui sunt confines de trauersa vinea dicti Stefani de Boscho partim et partim dicti olim Volcine, de bora via publica, de quirina possidet monasterium sancti Nicole et de austro via conuicinalis; item pecia vna terraticorum et derri posita in dicta contrata, cui sunt confines de trauersa via conuicinalis, de bora via publica, de quirina heredes Johannis Vidi de Matafaris et de austro heredes Marci de Grubogna; item vna pecia terraticorum et derri posita in dicta contrata, cui sunt confines de trauersa commissaria olim Bogde de Lourechena, de bora et austro via publica et de quirina dicti heredes Johannis Vidi de Matafaris; item pecia vna terraticorum posita in dicta contrata, cui sunt confines de trauersa ser Marinus de Lemessis, de bora via conuicinalis partim et partim possidet monasterium sancti Nicolai, de quirina heredes predicti olim Marci de Grubogna et de austro possidet monasterium sancti Nicole; item vnum clapum terre laborate positum in dicto loco, cui sunt confines de trauersa et quirina possidet commissaria olim domini Pauli de Uaricassis, de bora possidet ser Johannes ser Thòmasii de Petriço et de austro possidet commissaria dicti Volcine Miche de Matafaris; que omnes terre supradicte sunt vna uilla sortium circa sex terre. Que terre seu uille incantantur, ut est dictum cum omnibus et singulis suis pratis, pascuis, siluis, nemoribus et omnibus aliis terris etiam ultra predictas, ac iuribus, adiacenciis et pertinenciis eidem ville spectantibus et pertinentibus quoquo modo; et hoc ad peticionem ser Simonis condam ser Biualdi de Botono predicti ut procuratoris et sindici monasterii sancti Demetrii de Jadra pro euidenti debito librarum septingentarum quinquaginta septem et soldorum duodecim denariorum paruorum bone monete pro resto solucionis duarum sentenciarum, vnius videlicet de libris mille et centum denariorum paruorum bone monete, in quibus commissa seu bona dicti olim Volcine Miche de Matafaris sentenciata sunt olim done Marchexine eius uxoris, ut patet sentencia lata per dominum Thomam Viadro olim comitem Jadre et eius consiliarios et scripta per Andream de Senis imperiali auctoritate notariam et tunc notarium curie comunis Jadre, in millesimo

trecentesimo quadragesimo septimo, indicione quinta decima, die penultimo augusti, alterius de libris quadringentis bone monete, in quibus commissa seu bona suprascripti olim Volcine sentenciata sunt olim done Marchexine predicte per supradictum olim dominum Thomam Viadro et eius consiliarios, ut apparet sentencia lata superinde et scripta, in millesimo trecentesime quadragesimo septimo, indicione quinta decima, die sexto decimo aprilis per Andream de Senis notarium supradictum, in quod quidem monasterium monialium sancti Demetrii deuenerunt seu deuenire debent supradicte peccunie quantitates per formam testamenti olim done Marchexine predicte, scripti in millesimo trecentesimo quadragesimo octauo, indicione prima, die vigesimo tercio aprilis, per Franciscum Simonis de Mestre publicum imperiali auctoritate notarium olim officialem comunis Jadre. Per cuius quidem resti dictarum sentenciarum execucionem dicta bona sunt ad incantum posita secundum formam statuti Jadre de rebus et possessionibus vendendis ad incantum mentionem agencium, saluis iuribus circa uicinorum in pascuis et gays uille predicte. Supradicti domini Volcina de Matafaro et Micha de Rosa rectores Jadre et ser Damianus de Cibriano iudex examinator subrogatus per texeras loco ser Simonis de Botono tercii rectoris predicti, ut superius continetur habito, quod pro execucione dicti resti supradictarum sentenciarum dictus dominus Simon de Botono quo supra nomine positus fuerat in pachamentum et possessionem uille predicte seu peciarum terre predictarum et quod facta presentacione denariorum commissariis olim Volcine de Matafaris predicti, quod ipsam villam seu pecias terrarum redimere deberent infra statutum terminum, eam seu eas non redimerunt. Cuius rey causa dicta uilla seu pecie terrarum predicte est seu sunt ad incantum posite pro debito supradicto. Et cognito per dictos dominos rectores et iudicem examinatorem dictam villam seu pecias terrarum prefatas peti per dictum dominum Simonem dicto nomine incantari pro causa legittima, silicet pro euidenti debito supradicto iuxta formam statuti de rebus et possessionibus vendendis ad incantum capitulo: Hoc consultissimo etc., atque primo quarentatis per circa uicinos seu confinatores predictos domino Thomasio de Cucilla tunc rectori Jadrc confinibus supradictis et reperto ipsam uillam seu pecias terrarum prefatas confinatas prout superius describuntur, comiserunt mihi ministeriali predicto, ut ipsam uillam seu peciam terrarum cum omnibus suis pertinenciis et iuribus secundum, quod in dicta cedula, cuius tenor superius est insertus continetur, incantare et deliurare (!) deberem iuxta formam statuti de rebus et possessionibus vendendis ad incantum capitulo: Sane quia posset etc. Quorum mandata fideliter exequens dictam uillam seu pecias terrarum predictas per vnum mensem

completum et ultra publice incantaui per plateas Jadre et alia loca solita modo et horis debitis in eodem statuto nominatis et expressis preconia uoce dicens, quod dicta uilla seu prefate pecie terrarum cum attinenciis suis deliurarentur per incantum plus offerent et danti, cedulam predictam incantus publice in manibus defferendo. Cumque prenotificato per me, quod die predicta deliuraretur uilla prefata seu pecie terrarum predicte, memo eius seu earum se opposuisset incantui neque deliurationi nullusque comparuisset, qui de ipsa uilla seu peciis terrarum se plus daturum offeret infrascripto ser Georgio condam Blasii de Soppe ciue Jadre, qui de ipsa uilla seu peciis terrarum et pertinenciis suis nomine et vice Paladini condam Martini ciuis Jadre obtulit se daturum libras mille quadraginta denariorum paruorum, tandem ipsam uillam seu peciam terrarum de mandato dominorum prefatorum rectorum et iudicis examinatoris subrogati per texeras loco supradicti domini Simonis de Botono rectoris ut est superius declaratum, eidem ser Georgio de Soppe recipienti et ementi vice et nomine Paladini predicti per incantum dedi et deliuraui die dominico supradicto, decimo septimo mensis marcii predicti, ad habendum, tenendum, possidendum et quicquid eidem Paladino eiusque heredibus et successoribus deinceps placuerit perpetuo faciendum et quicquid recipienti rem aliquam ad incantum ex forma supradicti statuti: Sane quia posset etc., fieri permittitur, cum accessibus et egressibus suis et cum omnibus et singulis iuribus, adiacenciis et pertinenciis ipsi uille seu pecie terrarum quoquo modo spectantibus et perttinentibus, pro precio et precii nomine librarum mille quadraginta denariorum venetorum paruorum. Qui denarii seu peccunia siue precium suma[n]t ad bona monasterii libras septingentas nonaginta duas et soldos septem et paruos septem, de quibus denariis et precio domina soror Gracia priora(!) monasterii sancti Demetrii prefati nomine dicti sui monasterii habuit et recepit a Paladino emptore predicto libras septingentas quinquaginta septem et soldos duodecim paruorum bone monete predicte pro recto siue residuo et complemento solutionis dictarum duarum sentenciarum librarum mille quingentarum denariorum paruorum, et soldos viginti nouem eiusdem bone monete habui ego Stefanus ministerialis predictus ut ipsa domina priora et ego sic ab eodem Paladino habuisse et recepisse contenti et confessi fuimus; residuum uero, quod fuit librarum triginta tres, soldorum sex et paruorum sex dicte bone monete de mandato dictorum dominorum rectorum et iudicis examinatoris datum et depositum fuit per dictum Paladinum apud dominos Danielem de Varicassis, Berthinum de Grisogono et Cressium de Begna procuratores comunis Jadre saluandum per eos atque dandum et assignandum creditoribus olim Volcine predicti, illis videlicet, qui in ipso

residuo meliora et pociora iura habuerint. Quem quidem ser Georgium supradictum quo supra nomine recipientem dominus Volcina rector supradictus de possessione uille seu peciarum terre supradictarum cum baculo quem tenebat in manibus inuestiuit ut est moris. In quorum omnium fidem et euidenciam pleniorem supradicti domini rectores et iudex examinator mandauerunt ad dicti emptoris cautelam fieri hoc breuiarii incantus publicum instrumentum. Actum sub lobia magna Jadre, presentibus domino Jacobo de Cessamo milite et ser Francisco de Zadulinis, ciuibus Jadre testibus et aliis.

(Drugi rukopis).

Ego Volçina de Matafarris rector Jadre manum missi.

(Drugi rukopis).

Ego Micha de Rosa rector Jadre manum missi.

(Drugi rukopis).

Ego Damianus de Cipriano examinator subrogatus ser Simeoni de Botono manum missi.

(Signum not.)

Ego Coradus condam Rangerii de Padua imperiali auctoritate notarius et Jadre ad ciuillia(!) cancellarius supradictum instrumentum de mandato supradictorum dominorum rectorum et iudicis examinatoris scripsi et roboraui.

Original na pergam. u gubernij. arkivu u Zadru, odio samostana sv. Krševana kaps. I. no. 4.

419.

1359, 19. marta.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski potvrdjuje kaptolu zagrebačkom povelje kralja Bele III. (IV.) na Pokupsko (Culpateu) i Pusti Črnec.

Lodouicus dei gracia Hungarie, Dalmacie, Croacie, Rame, Seruie, Gallicie, Lodomerie, Comanie, Bulgarieque rex, princeps Sallernitanus et Honoris montis sancti Angeli dominus omnibus Christi fidelibus presentibus pariter et futuris presencium noticiam habituris salutem in omnium saluatore. Exardens ad etera inflammata deuocio eo saluti sue prospicit vtilius, quo a suis fidelibus piis locis pie donata et collata suarum litterarum fulcimentis limpidius roborat et confirmat. Proinde ad vniuersorum noticiam harum serie volumus peruenire, quod discreti viri Jacobus prepositus ecclesie Zagrabiensis et Gallus archydiaconus de Bexin eiusdem

ecclesie canonici in suis nec non tocius capituli Zagrabyensis ecclesie prelibate personis ad nostre serenitatis accedentes presenciam exhibuerunt nobis quedam duo priuilegia olim excellentissimi principis domini Bele regis, progenitoris nostri karissimi felicis recordaciones super quibusdam possessionibus ipsius capituli Culpateu et Chernuchtu vocatis, confecta et emanata tenorum infrascriptorum, supplicantes nobis humiliter et deuote, ut eadem priuilegia ipsius domini Bele regis acceptare, approbare, ratificare et nostro pro eodem capitulo ex regali clemencia dignaremur priuilegio confirmare. Quorum vnius tenor talis est: *(Slijedi listina kralja Bele od 7. novembra 1244.).* Alterius tenor noscitur esse talis: *(Siljedi listina istoga kralja Bele od 22. marta 1245.).* Nos itaque, qui a primeuo nostre etatis tempore militanti matri ecclesie, que nos in Christo regenerauit cupientes semper per oportuna remedia prouidere inter ceteras regni nostri ecclesias ecclesiam beatissimi regis Stephani pii nostri et regni nostri patroni et tutoris de Zagrabia fauore debito et beneuolencia speciali prosequi volentes et complecti, potissime ob deuocionem nostram quam ad ipsum beatissimum regem Stephanum, sub cuius spe hactenus victoriose triumphauimus et nunc gloriose triumphamus cordaliter gerimus et habemus, premissis supplicacionibus prefatorum Jacobi prepositi et Galli archydiaconi tanquam iustis et iuriconsonis, fauorabiliter exauditis et admissis, pretacta duo priuilegia dicti domini Bele regis non abrasa non cancellata nec in aliqua sui parte viciata totis tenoribus eorumdem presentibus insertis de beneplacita voluntate et consensu serenissime principisse domine Elyzabet genitricis nostre karissime acceptamus, approbamus, ratificamus et simul cum predictis possessionibus in eisdem priuilegiis specifice contentis et expressis pro predicto capitulo ecclesie Zagrabiensis perpetue regia auctoritate confirmamus presentis priuilegii nostri patrocinio mediante; saluis iuribus alienis. In cuius confirmacionis nostre testimonium firmitatemque perpetuam presentes concessimus litteras nostras priuilegiales pendentis et autentici sigilli nostri dupplicis munimine roboratas. Datum per manus venerabilis in Christo patris domini Nicolai archyelecti ecclesie Strygoniensis confirmati, aule nostre cancellarii, dilecti et fidelis, nostri anno domini M°CCC° quinquagesimo nono, quartodecimo kalendas mensis aprilis, regni autem nostri anno decimo octauo. Venerabilibus in Christo patribus et dominis eodem Nicolao archyelecto Strygoniensi confirmato Vgolino Spalatensi, Nicolao Jadrensi et Elya Ragusino archyepiscopis, ac Thoma archyelecto Colocensi confirmato, Nicolao Agriensi, Demetrio Waradiensi, Dominico Transsiluano, Nicolao Quinqueecclesiensi, Colomano Jauriensi, Chanadiensi sede vacante, Ladizlao Wesprimiensi, Mychaeli (!) Wachyensi, Petro Boznensi, Stephano Zagrabiensi, Johanne Ty-

niniensi, fratribus Stephano Nitriensi, Thoma Sirimiensi, Bartholomeo Traguriensi, Demetrio Nonensi, Stephano Farensi, Valentino Makarensi, Matheo Sibinicensi, fratribus Mychaele Scardonensi, Portiua Zeniensi, Radozlao Corbauiensi ecclesiarum episcopis, ecclesias dei feliciter gubernantibus; magnificis viris Nicolao Konth palatino, Andrea woyvoda Transsiluano, Chyko magistro tauarnicorum nostrorum, comite Nicolao filio Vgrini iudice curie nostre, Leustachio Sclauonie, Nicolao de Zeech tocius Croatie et Dalmatie et Nicolao de Mathow(!) banis, Leukus dapiferorum et pincernarum et Dyonisio agazonum nostrorum magistris, ac magistro Symone comite Posoniensi, aliisque quam pluribus comitatus regni nostri tenentibus et honores.

Original u arkivu zagrebačkog kaptola: Acta capituli antiqua (neuredjeno); na listini odozdo vise dva pečata: Prvi na modroj i crvenoj svilenoj vrvci, stari pečat kralja Ljudevita. Drugi, novi pečat kraljev, na svilenoj zelenoj vrvci. Ovaj potonji spada potvrdi istoga kralja od god. 1365., koja se nalazi dolje na lijevoj strani isprave.

420.

1359, 21. marta. U Zagrebu.

Pred kaptolom zagrebačkim ustanovljuje se, da je knez Dujam Babonić kupio posjede od roda Ratetića.

Capitulum Zagrabiensis ecclesie omnibus Christi fidelibus presentibus pariter et futuris presens scriptum inspecturis salutem in omnium salvatare. Ad universorum notitiam harum serie volumus pervenire, quod accedentibus ad nostram presentiam Mark, Mykech et Egidio filiis Stephani de generatione Rathethygh ab una, parte vero ex altera viro discreto magistro Michaele filio Andriol, socio et concanonico nostro vice et nomine comitis Duym filii Radozlai de Blagay cum sufficientibus literis nostris procuratoriis, confessum extitit per eosdem Mark, Mykech et Egidium filios Stephani ministerio vive vocis pariter et relatum, quod ipsi totalem portionem ipsorum possessionariam, inter possessiones ipsius comitis Duym Brumen et Hleukouch nuncupatas habitam, ipsos iure hereditario contingentem cum omnibus utilitatibus et pertinentiis eiusdem universis quomodolibet vocitatis ipsi comiti Duym et per eum suis heredibus, heredumque eiusdem successoribus pro sedecim marcis denariorum, plene ut dixerunt ab eodem habitis et receptis, vendidissent et

vendiderunt coram nobis iure perpetuo et irrevocabiliter possidendam, tenendam pariter et habendam, nil iuris nilque proprietatis seu dominii pro se et pro suis heredibus deinceps in eadem reservando, sed omne ius et totale dominium, quod in eadem [h]actenus quoquomodo habuissent, in ipsum comitem Duym et ipsius successores penitus et per omnia transferendo. Datum in festo beati Benedicti abbatis, anno domini M. CCC. quinquagesimo nono.

Thallóczy-Barabas Cod. Blag. 141.—142.

421.

1359, 23. marta. U Zagrebu.

Kaptol zagrebački prepisuje privilegij kralja Ljudevita od 6. februara 1356. za plemiće Koraničke.

Nos capitulum Zagrabiensis ecclesie memorie commendantes significamus tenore presencium quibus expedit vniuersis, quod anno domini MCCC^{0} quinquagesimo nono, sabbato proximo ante dominicam occuli(!) Gyurko filius Ronko et Doklesiu[1] filius Petri de Koranicha ad nostram personaliter accedentes presenciam exhibuerunt nobis quasdam litteras patentes excellentissimi principis domini Lodouici dei gracie incliti regis Hungarie, domini nostri, eius sigillo maiori consignatas petentes nos cum instancia, vt tenorem earundem de verbo ad verbum transcribi faceremus. Nos igitur peticionibus eorundem vtpote iustis et congruis annuentes easdem de verbo ad verbum transcribi fecimus et nostro sigillo pendenti consignari. Quarum tenor talis est: *(Slijedi listina kralja Ljudevita od 6. februara 1356.).*

Original na pergameni nešto vatrom oštećen u kr. ugar. državnom arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 4596. — Stara sign.: N. R. A. fasc. 726. no. 20.

O svilenoj vrvci crvene boje visi oštećen šiljato ovalni pečat.

Na hrptu savremeno: Prerogatiua nobilium quorundam de . . . . lau . . .

[1] Doklesni

422.

1359, 5. aprila. U Zadru.

Samostan sv. Krševana posudjuje od Ivana de Fontana de Rose 80 dukata.

In Christi nomine [amen. Anno incarnacionis] eiusdem [millesimo trecentesimo] quinquagesimo nono, indicione duodecima, die quinto [mensis] aprelis(!), Jadre. Regnante domino nostro, domino Lodouico dei gracia serenissimo rege Vngarie, et tempore reuerendi patris, domini Nicolai de Matafaro decretorum doctoris, archiepiscopi Jadrensis, ac magnifici domini Nicolai Çeç totius Dalmatie et Croatie generalis bani et comitis Jadre. Venerabilis uir dominus frater Johannes abbas monasterii sancti Grisogoni de Jadra de uoluntate et consensu Zoilli de Botono procuratoris dicti monasterii ac cum uoluntate et consensu fratris Bladio[n]is, fratris Gualterii, fratris Cressolini et fratris Bartolomei, monacorum dicti monasterii ibidem sono campanelle ut moris est congregatorum, cum plures ad presens in dicto monasterio non resideant monaci pressencium uolentium et consentientium, confessus fuit et contentus se pro indigentiis et maximis expensis, quas ipsum oportet facere tam in reparando et reactando ecclesiam et domos ecclesie et circumstancias eorum, quam in aliis expensis que cotidie accurrunt et aperte uidentur, habuisse mutuo et ex causa ueri et puri mutui et recepti a domino Johanne de Fontana Rose[1] de Apulea, habitatore Jadre, octuaginta ducatos auri bonos, legales et et iusti ponderis. Vnde et pro quibus dictus dominus abbas uice et nomine capituli et conuentus dicti sui monasterii per se et suos sucessores(!) solempni stipulatione se obligando promisit dicto domino Johanni pro se et suis heredibus et sucessoribus stipulanti dare, soluere et numerare sibi uel suis heredibus aut sucessoribus uel alii pro eo suo iussu, cui idem creditor uoluerit uel mandauerit in ciuitate Jadre hinc ad festum natiuitatis domini nostri Jesu Christi proxime uenturum dictos octuaginta ducatos auri bonos, legales et iusti ponderis sub pena quarti stipulanti promissa; qua soluta uel non, prefatus tamem contractus et omnia in eo contenta in sua nichilominus perduret firmitate; item reficere et restitui ei omnia et singula dampna et expensas ac interesse litis et extra, pro quibus omnibus et singulis obseruandis obligauit eidem omnia dicti sui monasterii bona pressencia et fuctura(!); et specialiter nomine pignoris et specialis ypotece obligauit eidem omnes et singulos

[1] Fontanarose

fructus et redditus et prouentus anni presentis totius uille et posessionis(!) dicti monasterii posite ad insulam in loco uocato Neuiglane, qui ex ipsa uilla et posessione percipierit(!) de anno presenti ut supra dictum est Actum est hoc et firmatum pressentibus(!) Daniele sartore condam Milcho et Stipano marangono condam Marci, omnibus de Jadra, testibus ad hec uocatis et rogatis et aliis.

(Drugi rukopis.)

† Ego Johannes condam Biualdi de Botono iudex examinator manum missi.

(Signum not.)

Ego Jacobus Bonacursi de Forliuio imperiali auctoritate notarius et Jadrensis iuratus predictis omnibus fui present et rogatus scripsi et publicaui et signum meum aposui consuetum.

Original na pergam. u gubern. arkivu u Zadru, odio samostana sv. Krševana kaps. XXIII. no. 605.

423.

1359, 6. aprila. U Spljetu.

Zaključak Spljeta o poštivanju i časti dužne nadbiskupu.

Anno 1359., 6. mensis aprilis. In pleno et generali consilio proposuerunt domini rectores et iudices cum consilio illorum, qui debent propositis interesse. Cum pridie de sero fuerit rumor, prout notum est, in civitate Spaleti, ex quo tumultus fuit in civitate; ideo ad obviandum, ne amplius rumor fiat seu crescat, requirunt presens consilium, ut unusquisque consulat quod sibi videtur pro bono statu et honore dicte civitatis. Super qua proposita ser Theodosius Leonis consuluit, quod rectoribus et iudicibus sit licitum et concessum procedere contra offendentes dominum archiepiscopum, sicut continet statutum procedi debere contra offendentes dominum potestatem; et sic intelligitur statutum de potestate; unde posito partito captum et reformatum fuit per XLIV. volentes et quatuor fuerunt contrarii, quod dictum statutum ita intelligatur de offendentibus dominum archiepiscopum sicut de offendentibus potestatem.

Farlati Illyr. sacr. III. p. 329.
Fejér Cod. dipl. Hung. Tom. IX. Vol. 3. p. 135.

424.

1359, 7. aprila. U Križevcima.

Pred Pavlom županom križevačkim uredjuju se medje dijelova posjeda Koruške.

Nos magister Paulus magnus comes Crisiensis memorie commendantes quibus expedit vniuersis tenore presencium signaficantes(!), licet, quod cum inter Georgium filium Joannis filii Christophori ab vna parte, ac Bartholomeum filium Pauli filii Christophori parte [ab altera] super possessione Koroska vocate atque metali ereccione et diuisionali(!) contencio et controuersia suscitata fuisset et exorta, coram nobis et ventilata, quod nos volentes inter partes predictas ipsas erecciones facere, ne ulterius super hac controuersia ulla excitatur, ex voluntate parcium ad dimidiam et partes duas in possessione Koroska inter predictas partes et erecciones metarum coequalem facere diuisionem, nobilem virum Deseu filium Ladizlai, qui demum ad nos reuersus nobis retulit ad mediam partem omnia diuidendo, quod predicti Georgius filius Johannis et Bartholomeus filius Pauli ob amorem fraternitatis et dileccionem in prescripta possessione Koroska fecissent diuisionem ad duas partes . . . . pars vna ad partem aquilonis Georgio supradicto, pars vero altera ad partem meridionalem iuxta dicciones metarum [cessisset] Bartholomeo prenotato in hunc modum, quod vinea . . . . . . giones inibi existentes possidet Bartholomeus . . . . . syluis vero ipsius possessionis vtantur ambe partes . . . . cuius possessionis meta incipit prout ipse idem Deseu nobis retulit ab oriente de Sabia mlaka, a parte orientali vadit . . . . arbores piri, deinde ad aliam magnam arborem cerassi . . . . Pauli litterati, ab hinc tendit per vnam viam versus aquilonem [et] venit ad arborem querci cruce signatam, deinde flectitur ad . . . . . . gomilla et de gomilla eundo procedit versus occidentem ad arborem querci duas frondes habens, vna frons stat, altera est secata, et ista arbor cruce signata et ab hinc per terras arabiles recte vltra saltando peruenit ad arborem vltra duas frondes habentem, versus occidentem peruenit ad Jalseuecz potoka et ibi terminantur mete, que pars cedit vna porcio Georgio sicut superius dictum est ad aquilonem et Bartholomeo cedit ad medietatem, et in syluis uti debent communiter; iobagiones et vineas possidebit Bartholomeus sepenotatus. Item idem Bartholomeus vnum locum molendini communem in possessione(!) possessionis sue ipso Georgio filio Joannis dare tenetur perpetualiter et

adscripsit. Datum in Crisio, in dominica iudica, anno domini millesimo trecentesimo quinquagesimo nono.

Jednostavni, dosta loš prijepis XVII. vijeka kod imovinske općine Sv. Jelena-Koruška kraj Križevaca.
Vjesnik kr. zem. arkiva VI. 249.

425.

1359, 13. aprila. U Zagrebu.

Kaptol zagrebački prima i ovjerovljuje listinu Vilima opata, kojom kaže, da je primio u polog svotu novaca od Markulinu gradjanina iz Ostrošca za sudovanje, ako bi tkogod sudbeno napastovao kneza Dujma i rečenoga Markulina.

Nos capitulum ecclesie Zagrabiensis significamus tenore presentium quibus expedit universis, quod vir religiosus frater Guillelmus abbas Toplicensis suo et totius conventus sui nomine ad nostram personaliter accedendo presentiam, que infra continentur confessus extitit oraculo vive vocis et eadem nobis in scriptis in carta solida apportavit et presentavit, rogans et supplicans, ut prout in ipsa carta scripta fuerant, de verbo ad verbum transcribi et presentibus inseri faceremus. Cuius nos petitionibus annuentes in eadem carta contenta de verbo ad verbum, iuxta etiam suam confessionem transcribi fecimus et nostro sigillo communiri. Que secuntur(!) in hunc modum: Nos frater Guillelmus abbas Toplicensis totusque eiusdem loci conventus significamus quibus expedit universis presentium per tenorem, quod nos de deposito domini Johannis predecessoris nostri recepimus per manus domini Marculini civis der Oztrosech, cum scitu et precepto domini comitis Duymi domini de Blagay trecentos quinquaginta septem florenos, tali tamen conditione, quod si quis vellet predictum comitem Duymum vel heredes suos aut dominum Marculinum ante dictum cum heredibus suis in aliquo molestare seu ad aliquod iudicium trahere, tunc iudicibus cuiuscunque dignitatis debeant solvere trecentos quinquaginta septem florenos, tantumdem predicto Marculino. Ista pecunia deposita apud dominum Marculinum sabbato ante Carnisprivium, anno domini M.CCC.L. primo. Nos frater Guillelmus abbas Toplicensis Zagrabiensis diocesis recepimus a predicto Marculino predictam pecuniam, obligando nos et successores nostros istos predictos, videlicet dominum comitem Duymum et Marculinum expedire in propriis nostris sumptibus et expensis coram quibus-

*

cunque personis secularibus vel ecclesiasticis cuiuscunque dignitatis vel preeminentie existant. In cuius rei testimonium sigillum nostrum una cum sigillo conventus nostri duximus appendendum. Datum anno domini M.CCC quinquagesimo nono, dominica prima post festum beati Georgii martyris. Nos igitur capitulum ecclesie Zagrabiensis supra dictum volentes satisfacere votis predicti domini Guillelmi abbatis quoad premissa, presentibus sigillum nostrum pro testimonio duximus apponendum. Datum sabbato proximo ante dominicam Palmarum, anno domini M.CCC.L. nono.

Thallóczy-Barabas Cod. dipl. com. ae Blagay 142.—143.

426.

1359, 23. aprila. U Zadru.

Marin sin pokojnog Stjepana Muçina, prodaje Matiji de Fanfogna polovicu svojih livada u Božavi.

In Christi nomine amen. Anno incarnacionis eiusdem millesimo trecentesimo quinquagesimo nono, indicione duodecima, die vigesimo tercio mensis aprilis, Jadre. Regnante serenissimo principe domino nostro, domino Lodouico dei gracia rege Hungarie, temporeque reuerendi patris domini Nicolai de Matafaris decretorum doctoris, Jadrensis archiepiscopi, ac magnifici et potentis domini domini Nicolai de Zeech regnorum Dalmacie et Crohacie(!) bani generalis. Marinus condam Stephani Muçini dedit, vendidit ser Matheo condam ser Jacobi de Fanfogna ciui Jadre medietatem omnium suorum iurium que habet in herbaticis et pasculis de Boxaua usque ad annos tres primitus futuros, que inceperunt heri die festi beati Georgii; ad habendum, tenendum et possidendum, utendum et tenendum, cum suis usufructibus et redditibus, pro precio et nomine precii ducatorum quinque auri pro quolibet anno, de quo quidem precio dictus Marinus fuit contentus et confessus habuisse et recepisse ab eodem ser Matheo pro solucione primi anni ducatos quinque auri. Promittens idem Marinus per se et suos heredes et successores eidem ser Matheo pro se et suis heredibus et successoribus recipienti dictam vendicionem firmam et ratam habere et tenere et dicta iura deffendere et excalumpniare ab omni persona et vniuersitate in racione sub obligacione omnium bonorum suorum presencium et futurorum. [Ipse] vero ser Matheus promissit per se et eius heredes et successores dare et soluere [dicto] Marino uel suis heredibus aut successoribus ressiduum

dicti precii, videlicet ducatos quinque auri in fine cuiuslibet anni in festo sancti Georgii sub pena quarti plus pro quolibet termino non seruato; et pena soluta uel non, rata maneant omnia supra scripta. Pro quibus omnibus obseruandis, obligauit eidem omnia bona sua presencia et futura. Actum presentibus Rigo de Mediolano et Mauro Zani Greci et aliis.

† Ego Paulus Mathei Georgi iudex examinator manum misi.

(Signum not.)

Ego Blasinus B[rochus] publicus imperiali auctoritate notarius ac Jadrensis iuratus predictis omnibus interfui, rogatus scripsi et roboraui.

Original na perg. u arkivu grof. Begna u Posedarju: P. no. 98.

427.

1359, 25. aprila.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski potvrdjuje potvrdnicu kralja Karla od 14 juna 1325., koja sadržaje u sebi Ladislavovu listinu od 19. jula 1280., kojom se vraćaju zemlje Vrbovec i Ebris županu Junku i njegovu sinu Ivanu.

Lodouicus dei gracia Hungarie, Dalmacie, Croacie, Rame, Seruie, Gallicie, Lodomerie, Comanie, Bulgarieque rex, princeps Sallernitanus et Honoris montis sancti Angeli dominus omnibus Christi fidelibus tam presentibus quam futuris noticiam presencium habituris salutem in salutis largitore. Regia celsitudo subditorum suorum iustis peticionibus aures exaudibiles pio inclinare consueuit cum fauore in hys precipue, que ipsorum comodo et fauori iusticia suadende videntur vtiliter conuenire. Proinde ad uniuersorum noticiam harum serie volumus peruenire, quod magister Johannes filius Johannis filii Iwnk fidelis noster in sua, nec non Dionisii et Emerici filiorum suorum, item Nicolai filii Pauli filii predicti Johannis filii Iwnk personis ad serenitatis nostre accedendo presenciam exhibuit nobis quasdam litteras priuilegiales serenissimi principis quondam domini Karoli eadem gracia incliti regis Hungarie, genitoris nostri carissimi pie recordacionis, mediori suo sigillo in partibus transalpinis casualiter deperdito consignatas, priuilegium quondam domini Ladizlai similiter regis Hungarie super facto terrarum Vrbouch et Ebrys vocatarum emanatum confirmantes tenoris infrascripti, supplicans nostre humiliter maiestati, vt easdem litteras priuilegiales predicti domini Karoli regis, genitoris nostri acceptare, approbare, ratificare et nostro

pro ipsis eorumque heredibus et successoribus dignaremur priuilegio confirmare. Quarum tenor talis est: *(Slijedi listina kralja Karla od 14. juna 1325.).* Nos itaque supplicacionem ipsius magistri Johannis filii Johannis in sua, nec non predictorum Dyonisii et Emerici filiorum suorum ac Nicolai filii Pauli filii predicti Johannis filii Iwnk personis nostre humiliter maiestati porrectam iustam et legittimam fore cognosscentes, predictas litteras priuilegiales dicti domini Karoli regis, patris nostri, non abrasas, non cancellatas nec in aliqua sui parte viciatas presentibus de verbo ad verbum inserta[s] quoad omnes sui continencias acceptamus, approbamus, ratificamus et nostro priuilegio pro ipsis eorumque heredibus et posteritatibus vniuersis perpetuo valere confirmamus; saluis iuribus alienis. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam presentes concessimus litteras nostras priuilegiales pendentis et autentici sigilli nostri duplicis munimine roboratas. Datum per manus venerabilis in Christo patris, domini Nicolai dei et apostolica gracia archiepiscopi ecclesie Strigoniensis locique eiusdem comitis perpetui, aule nostre cancellarii, dilecti et fidelis nostri, anno MCCC⁰ quinquagesimo nono, VII⁰ kalendas maii, regni autem nostri anno decimo octauo. Venerabilibus in Christo patribus et dominis, eodem Nicolao archiepiscopo Strigoniensi, Vgolino Spalatensi, Nicolao Jadrensi, Elya Ragusino archiepiscopis, ac Thoma archielecto Colocensi confirmato, Nicolao Agriensi, Demetrio Waradiensi, Dominico Transsiluano, Nicolao Quinqueecclesiensi, Chanadiensi sede vacante, Colomano Jauriensi, Ladizlao Wesprimiensi, Michaele Waciensi, Petro Boznensi, Stephano Zagrabiensi, fratre Stephano Nitriensi, fratre Thoma Syrmiensi, Johanne Tyniniensi, Bartholomeo Traguriensi, Demetrio Nonensi, Stephano Farensi, Valentino Makarensi, Matheo Sybinicensi, fratribus Michaele Scardonensi, Porciua(!) Sceniensi et Radozlao Corbauiensi, ecclesiarum episcopis, ecclesias dei feliciter gubernantibus; magnificis viris Nicolao Kont palatino, Andrea woyuoda Transsiluano, comite Nicolao Vgrini iudice curie nostre, Leustachio Sclauonie, Nicolao de Zeech tocius Croacie et Dalmacie, Nicolao de Machou et Dyonisyo de Zeurino banis, Cykou tauarnicorum, Leukus dapiferorum et pincernarum, ac eodem Dyonisio agasonum nostrorum magistris, et magistro Sym[one] comite Posoniensi, aliisque quam pluribus comitatus regni nostri tenentibus et honores.

Original na pergameni u arkivu jugoslavenske akademije u Zagrebu: Diplomata a. 1280.

Na listini nalazi se trag, gdje je o vrvci visio pečat.

Listina je potvrdjena novim pečatom od 25. februara 1364. Potvrda ova nalazi se lijevo na donjoj strani listine.

428.

1359, 28. aprila. U Budimu.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski daruje Franji sinu Stjepanovu iz Zadra imanja plemića Draginića u Luki, koji su umrli bez nasljednika.

Nos Lodouicus dei gracia rex Hungarie memorie commedantes tenore presentium quibus expedit signifficamus(!) vniuersis, quod quia regie magnitudinis nostre expostulat et requirit offitium, vt cunctorum nobis fideliter obsequentium merita denuo metiamur pietatis et his, quos opera sue virtutis regali remuneratione dignos efficiunt iuxta exigentiam et qualitatem suorum meritorum grata recompensatione recurramus. Igitur preclaris seruitiorum meritis et virtutum multiplicibus insigniis Francisci Stephani de Jadra dilecti et fidelis nostri recordatis et vndique circumspectis, quibus ipse primum excellentissimo principi, domino Karulo dei gratia olim inclito regi Hungarie, genitori nostro carissimo pie memorie' ipso sceptrum regni Hungarie feliciter gubernante et demum eodem diuina uocatione de medio sublato nobisque in tronum et coranam regalis dignitatis iure successorio transcedentibus cum suprema diligentia et auidi cura eo fidelius quo feruentius nil sibi suisque parcendo pro excellentia nostri culminis laboribus et expensis et insuper fortuitis et inopinatis casibus se ipsum exponendo, fratres, cognatos, propinquos nec non ministros familiares ac vniuersam substantiam suam usque ad ultimam exinanitionem reliquendo et infinita dampna rerum proferendo studuit nobis complacere et erga maiestatem nostram regiam reddere se gratiosum et acceptum, volentes pro huiusmodi laboriosis famulatibus et eiusdem intendentes ex animo eidem regali occurrere donatiuo, omnes et singulas hereditates omnium et singulorum nobilium de Draginigh, propinquorum suorum quocumque tempore sine heredibus sexus masculini defuntorum, terrarum videlicet et vinearum in Luka inter villam Grabrouzane et villam Prasquiye uocatam habitas, per quemcumque seu quoscumque indebite et sine instrumentis autenticis occupatas, non ualente prescriptione tempore tiranpnorum(!) terram Croacie contra nostram maiestatem detinentium elapsa. Que quidem hereditates ad manus nostras regias tamquam possessiones hominum sine heredibus decedentium existunt deuoluta, eidem Francisco et pro suis heredibus legittimis heredumque suorum legittimorum successoribus cum omnibus earum vtilitatibus et pertinentiis vniuersis eo iure, quo ad nostram collationem pertinere dignoscuntur dedimus, donauimus et contulimus, ymo

damus, donamus et conferimus vigore presentium mediante prepetuo et irreuocabiliter possidendas, tenendas pariter et habendas; saluis iuribus alienis; presentes autem in formam nostri priuilegii redigi faciemus, dum nobis fuerint reportate. Datum Bude, in octauis festi pasce domini, anno eiusdem millesimo trecentesimo quinquegesimo nono.

Prijepis kaptola zadarskog od 17. aprila 1459. u gubernijalnom arkivu u Zadru, odio samostana sv. Krševana, kaps. XI. no. 26.

429.

1359, 31. aprila.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski potvrdjuje meštru Pavlu i sinu mu Nikoli de Ond, listinu kralja Bele od 4. aprila 1247. za imanje Ond.

[L]odouicus dei gracia Hungarie, Dalmacie, Croacie, Rame, Seruie, Gallicie, Lodomerie, Cumanie, Bulgarique rex, princeps Sallernitanus et Honoris ac montis sancti Angeli dominus omnibus Christi fidelibus tam presentibus, quam futuris presens scriptum inspecturis salutum in salutis largitore. Regalis prouidencia suorum subditorum comodis inuigilare fauore gracioso consueuit, peticiones ipsorum iustas et consonas racioni ad exaudicionis graciam benignius admittendo; cum enim principis beneuolencia in subditos liberalius diffunditur, fidelitatis et deuocionis ipsorum feruor studiosius ampliatur. Proinde ad vniuersorum harum serie volumus peruenire, quod magister Paulus filius Johannis de Ond fidelis noster in sua et Nicolai filii sui persona ad celsitudinis nostre accedendo presenciam exhibuit nobis quasdam litteras priuilegiales quondam excellentissimi principis domini Bele regis Hungarie, progenitoris nostri karissimi felicis recordacionis super donacione sew collacione quarundam duarum terrarum Ond appellatarum confectas tenoris infrascripti, suplicans nostre humiliter maiestati, vt easdem de verbo ad verbum presentibus inseri faciendo, acceptare, approbare, ratificare et nostro pro eisdem ipsorumque heredibus priuilegio perpetuo valituras confirmare, ipsasque terras ab omni condicionis nexu liberare et eximere dignaremur. Quarum quidem litterarum priuilegialium tenor talis est: *(Slijedi listina kralja Bele od 4. aprila 1247.)*. Nos igitur peticionem ipsius magistri Pauli in sua et predicti Nicolai filii sui persona porrectam iustam et racionabilem fore attendentes, considerantesque eiusdem magistri Pauli seruicia fidelissima, que nobis cum sumpma diligencia iuxta sui status exigentiam impendere curauit, predictas litteras

priuilegiales in nulla sui parte viciatas, set omni prorsus suspicione carentes de verbo ad verbum presentibus inseri faciendo acceptamus, approbamus, ratificamus et presentis scripti patrocinio pro eisdem et ipsorum heredibus vniuersis perpetuo valere confirmamus; saluis iuribus alienis; ipsas terras Ound(!) appellatas ab omni condicionis nexu liberantes et eximentes regia auctoritate mediante. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam presentes concessimus litteras nostras priuilegiales pendentis et autentici sigilli nostri duplicis munimine roboratas. Datum per manus venerabilis in Christo patris, domini Nicolai dei gracia archiepiscopi ecclesie Strigoniensis locique eiusdem comitis perpetui, aule nostre cancellarii, dilecti et fidelis nostri, anno domini MCCC° quinquagesimo nono, secundo kalendas maii, regni autem nostri anno decimo octauo. Venerabilibus in Christo patribus et dominis eodem Nicolao archiepiscopo Strigoniensi, Vgulino Spalatensi, Nicolao Jadrensi, Elya Rugusino (!), archiepiscopis, ac Thoma archielecto Colocensi confirmato; Nicolao Agriensi, Demetrio Waradiensi, Dominico Transsiluano, Nicolao Quinqueecclesiensis, Chanadiensi sede vacante, Colomano Jauriensis, Ladizlao Wesprimiensis, Mychaele Wachyensis, Petro Boznensis, Stephano Zagrabiensis, fratre Stephano Nitriensis, fratre Thoma Syrimiensis, Johanne Tyniniensis, Bartolomeo Traguriensis, Demetrio Nonensis, Stephano Farensis, Walentino Makarensis, Matheo Scibinicensis(!), Michaele Scardonensis, Portiua Sceniensis et Rodozlao Corboniensis (!) ecclesiarum episcopis, ecclesias dei feliciter gubernantibus; magnificis viris Nicolao Konth palatino, Andrea woyuoda Transsiluano, comite Nicolao Vgrini iudice curie nostre, Lewstachyo Sclauonie, Nicolao de Zeech tocius Croatie et Dalmatie, Nicolao de Machow et Dyonisio de Zewrino banis, Cykow tauarnicorum, Lewkus dapiferorum et pincernarum ac eodem Dyonisio agasonum nostrorum magistris, ac magistro Symone comite Posoniensi, aliisque quam pluribus comitatus regni nostri tenentibus et honores.

Original na perg. u kr. ugar. drž. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 308. — Stara signatura: N. R. A. fasc. 1531. no. 7.

Na listini visi o svilenoj vrvci ljubičaste i narančaste boje dobro sačuvan dvostruki pečat.

430.

1359, 2. maja. U Željeznom.

Kaptol željezni svjedoči, da su podijeljena medju plemićima de Azunfolua neka imanja u vukovskoj županiji.

Capitulum ecclesie Castri ferrei omnibus Christi fidelibus presens scriptum cernentibus salutem in domino sempiternam. Quia obliuio inimica est memorie, dignum est, vt omnes contractus legitimi teste scriptura muniantur. Ea propter cunctorum tam presencium quam futurorum noticiam harum serie volumus peruenire, quod cum secundum seriem et continenciam priorum litterarum nostrarum obligatoriarum exinde confectarum inter nobiles et honestos viros, magistros Nicolaum, Johannem et Demetrium filios condam Dominici bani de Azunfolua ab vna, parte vero ab altera magistrum Johannem filium Johannis filii Osl de eadem Azunfolua comitatis(!) Castri ferrei in possessionibus eorundem infrascriptis, videlicet Azunfolua, Semien, Naray in dicto comitatu Castri ferrei, Nempthy, Chorna, Farad, V...chcha, Belyd, Moruth, Soruld, Seplak, Chopud, Chalad in comitatu Sopruniensi nunc circa predictum magistrum Johannem habitas, item Chehy et Mendzenth vocatis in predicto comitatu Castri ferrei apud prefatos Nicolaum et Johannem filios Dominici bany; item Tard, Chabalaka, Monyorod in comitatu de Wolkow et Karocha in comitatu de Barania apud manus annotati magistri Demetrii filii eiusdem Dominici bany habitis et existentibus vsque festum beati Georgii martiris proxime preteritum coram duobus nostris testimoniis inter se et eorum posteritates duraturam(!) diuisio(!) fieri(!), quarum recte medietates cum omnibus earundem vtilitatibus prelibatis filiis Dominici bany et similiter dimidietas earundem modo simili cum suis vtilitatibus omnibus et pertinenciis quibusuis ad easdem spectantibus et pertinentibus magistro Johanni filio Johannis supradicto assignari debuissent; tandem discreti viri magistri Nicolaus et Damianus socii et concanonici nostri per nos ad uidendam premissam diuisionem pro testimoniis transmissi, deinde vnacum Johanne filio Michaelis de Kuchk et Petro filio Tank, legitimis procuratoribus prescriptorum filiorum Dominici bani cum procuratoriis litteris honorabilium capitulorum ecclesie Jauriensis et[1] Baznensis(!) astantibus, ac Andrea filio Dominici de eadem Kuchk, procuratoribus prelibati magistri Johannis[1] filii Johannis cum procuratoriis litteris

[1] Slijedi rupa nastala gladjenjem.

nostris pro eodem comp[ar]anti(!) et astanti, ad nos reuersi nobis concorditer et vnanimi voluntate retulerunt eo modo, quod prescripti filii Dominicy bani et magister Johannes filius Johannis in possessionibus eorum suprascriptis in octauis festi annunciacionis beate Marie virginis et aliis diebus successiuis proxime iam elapsis ad hoc aptis et per partem asumptis talem inter se et eorum posteritates perpetuo duraturam fecissent diuisionem, quod primo in predicta possessione Azunfolua *(Slijedi dioba i naznaka medja u pojedinim ugarskim posjedima redom gore naznačenim).* Nichilominus in comitatu de Wolkow possessionem eorum Tord(!) vocatam taliter diuisisse retulerunt, quod vna contrata ipsius possessionis ab oriente habita a parte aquillonis a fine incipiendo versus meridiem vsque alium finem eiusdem, excepto vno fondo(!) Bogdani retro ortum sacerdotis ab oriente habito, per prefatum Dominicum banum ipso viuente pro refrigerio et salute anime sue ecclesie beati Petri apostoli in eadem legato et donato magistro Nicolao, Johanni et Demetrio filiis eiusdem Dominicy bany; e conuerso autem alia contrata ab occidente in opposito pretacte contrate existens, similiter a parte aquillonis a fine incipiens ad meridiem[1] vsque alium finem eiusdem contrate simulcum sessione quondam Nicolai bani in eadem contrata existenti, magistro Johanni filio Johannis, item in medio ipsius possessionis vnus fondus curie iuxta sanctuarium pretacte ecclesie ab oriente existens filiis Dominicy bany et tres fundi curiarum secus curiam sacerdotis a meridie adiacentes magistro Johanni filyo Johannis, item in platea qua exit de loco fori ad occidentem vna contrata ipsius platee a meridie habita ab vno fine vsque ad alium finem versus occidentem simulcum sessione condam prefati Dominicy bany in ipsa platea in alia contrata eisdem ab aquilone existenti in fine ab occidente habita et vno fondo iuxta eandem sessionem ab oriente habita filiis eiusdem Dominicy bany, et e conuerso fundi curiarum in eadem contrata, a fine scilicet a parte fori incipiens ad occidentem vsque fondum cuiusdam iobagionis Chethe nomine adiacentes simul cum eodem fondo ipsius Chethe et duobus fondis curiarum retro ortum porcionis dictorum filiorum Dominicy bany, a parte videlicet possessionis Kulud vocate habitis et existentibus magistro Johanni suprascriptis cessissent. C.[2] Item possessionem Chabalaka nominatam sic diuisissent, quod fondi curiarum in contrata ab aquillone habita in fine eiusdem ab occidente incipiendo versus orientem vsque fondum Mychaelis l[ite]-

---

[1] Ovdje prestaje 3. pergamena a započinje 4.

[2] Imade ovaj oblik C., a nalazi se kod svake nove stavke. To je ostatak nekadanjeg chrismona ili aprekacije F[eliciter].

raty filiis Dominicy bany, et ab ipso fondo Mychaelis literati ad eandem plagam orientalem vsque finem simulcum eodem fondo dicti Mychaelis literati magistro Johanni filyo Johannis; item in alia contrata eiusdem possessionis a meridie existenti quatuor fundi versus orientem adiacentes cum ortis eorundem fondorum vsque finem ipsius possessionis in toto filiis Dominicy bani, ac vna particula in eadem contrata ab occidente in fine habita magistro Johanni prenotato prouenissent. C. Item possessionem Mezeubarlaka vocatam in hunc modum diuisissent, quod vna contrata ipsius possessionis ab aquillone existens simulcum vno fondo curie, in quo nunc quidam iobagio Cozmas nomine resideret, in alia contrata a meridie existenti nunc in fine ipsius contrate ab occidente habito magistro Johanni, e conuerso vero ipsa alia contrata a meridie a parte silue habita totaliter, excepto predicto vno fondo anotati Cozme, filiis Dominicy bany pretactis cessissent et prouenissent. C. Item possessionem ipsorum Moniorod appellatam taliter diuisissent, quod medietas sew contrata in eadem aquillone[1] habita magistro Johanni filyo Johannis et alia dimidietas seu contrata eiusdem a parte meridionali existens filiis Dominicy bani predictis prouenissent. C. Ceterum in comitatu de Barania possessionem Karocha nuncupatam hoc ordine diuisisse allegarunt *(Slijede medje i formule obvezne s mnogo elemenata recepcije rimskoga prava).* In cuius rei memoriam perpetuamque firmitatem presentes concessimus litteras priuilegiales pendenti sigillo nostro consignatas medioque alfabeto intercisas. Datum secundo die octauarum festi sancti Georgii martiris prescripti, anno domini MCCC°L° nono; honorabilibus discretis viris, domino Jodoko preposito et speciali cappellano excellentis principis, domini Lodouicy dei gracia regis Hungarie domini nostri, magistro Hermano custode, Dominico cantore et Damiano decano ecclesie nostre existentibus et iugiter famulantibus regy sempiterno.

Original sastojeći se od 4 končanom tankom uzicom sašivene pergamene, pisan po duljini smedjom tintom a pismom talij. karaktera u knjižnici narod. muzeja u Budimpešti a. 1359.

Na najdolnjoj (4.) pergameni vidi se trag, da je visio pečat. Listina e cirograf s dolnjim dijelovnim slova.

[1] Manjka: ab.

431.

1359, 18. maja. U Avignonu.

Podjeljuju se crkvena beneficija.

Supplicat sanctitati vestre devotus vester filius Benedictus Heem comes Pelisiensis ad eandem sanctitatem per illustrissimum principem regem Vngarie destinatus, quatenus:

. . .

Nicolao Heke de Zalamkamen clerico Colocensis diocesis graciam facientes ad collacionem etc. prepositi ecclesie sancte Sapiencie Titulensis dicte diocesis cum clausulis oportunis.

. . . . . .

. . . . . .

Item supplicat, quatenus dilecto suo Fabiano Wlchine de Dombro, clerico Zagrabiensis diocesis de beneficio cum cura vel sine cura ad collacionem etc. episcopi Zagrabiensis diocesis dignemini prouidere ut supra.

. . . .

Item supplicat, quatenus Thome Benedicti de sancto Georgio, Iwanka clerico Quinqueecclesiensis diocesis de canonicatu et prebenda ecclesie Bozinensis(!) dignemini cum vacauerit providere.

. . . . . .

. . . . . .

Item supplicat, quatenus Johanni Chuelonis de Hrastouicha clerico Zagrabiensis diocesis de beneficio ad collacionem episcopi Toricensis (!) cum clausulis oportunis ut supra.

. . . . . .

. . . . . .

Item supplicat, quatenus Stephano Damiani de Pulkur, clerico Zagrabiensis diocesis de beneficio ad collacionem abbatis et conventus monasterii de Petrouaradino Colocensis diocesis comuniter uel diuisim spectantibus dignemini prouidere cum clausulis oportunis ut supra.

Item supplicat, quatenus Mathie Marci clerico Zagrabiensi de beneficio ad collacionem episcopi Tiniensis dignemini prouidere cum clausulis oportunis.

. . . .

Item supplicat, quatenus Paulo Crisanj clerico Zagrabiensis diocesis de beneficio ad collacionem etc. archiepiscopi Jadriensis dignemini providere cum clausulis oportunis.

Item supplicat, quatenus Mathie Wceth de Dombro, presbitero Zagrabiensis diocesis de beneficio ad collacionem etc. prepositi sancti Georgii in promontorio Strigoniensi.

Item supplicat, quatenus Stephano filio Martini clerico Zagrabiensis diocesis de beneficio ad collacionem prepositi Demeney Strigoniensis diocesis dignemini prouidere ut supra . . . . . . fiat de omnibus suprascriptis non cancellatis G. sine alia leccione fiat. G.

Datum Auinione, XV. kalendas iunii, anno septimo.

Innocent. VI. Reg. supplic. an. VII. P. 30. fol. 61.

432.

1359, 22. maja. U Šibeniku.

Ban Nikola Zeč daje uvoditi samostan opatica sv. Dimitrija u Zadru u posjed imanja Starosan u Luki.

Nos Nicolaus de Çeech regnorum Dalmatie et Croatie banus, comesque Jadrensis, Sibinicensis et Spalatensis memorie commendantes significamus tenore presencium quibus expedit vniuersis, quod accedens ad nostre magnitudinis presentiam religiosus vir frater Nicolitus ordinis fratrum Predicatorum, prior conuentus Jadrensis, sindicus et procurator religiosarum dominarum in claustro sancti Demetrii martiris in dicta Jadra degentium, nobis quasdam licteras(!) serenissimi principis, domini Lodouici incliti regis Hungarie edictorias sub anno domini millesimo trecentessimo quinquagessimo nono luculenter confectas exibuit, ut nos ipsis dominabus subleuamine religionis in dicto claustro sancti Demetrii fructum perpensum altissimo creatori exibentibus quandam possessionem Starosan vocatam in comitatu de Luca sitam, premisso iure instrumentali ipsarum dominarum et contradictione quorumlibet non obstante restitui faciemus(!) sine mora. Nos igitur, qui edicto regio humilimum et paratum debemus prebere assensum et consensum, statim uisis licteris preceptoriis regie maiestatis nec non et instrumentis ipsarum dominarum orriginalibus (!) contuitis, iusta (!) tenorem licterarum regalium nobilem virum magistrum Nicolaum nostrum castellanum de Ostrouiçha et vicarium Jadrensem ad fatiem dicte possessionis Starosan vocate transmisimus, ipsam possessionem sepedictis dominabus perhempniter statuendam. Qui magister Nicolaus iussu nostre magnificentie obtemperare volens, secundum quod tenebatur iusta consuetudinem regni ab antiquo vsitatam et habitam, ad licariam seu fatiem dicte possessionis Starosan accessit et

conuocatis vniuersis commetaneis, coram ipsis et aliis ad hoc iuridice requisitis instrumenta(!) crebre dominarum prefatarum perlectis et non contradictione alicuius staturitis (!), habita reambulatione metarum cum eisdem commetaneis abdicato seu vnanimo animo consentientibus, prout superius est premissum, prefatam villam Starosan nuncupatam secundum formam preceptoriam licterarum regalium iusta metas et limitationes priuilegiales domini Ladizlai olim incliti regis Hungarie felicis recomendationis expressatas, nostri in persona et nobis comissa idem magister Nicolaus homo noster secundum quod predissimus(!) ad hoc constitutus, ipsis dominabus iam possessionem Starosan perpetualiter exibuit(!) habendam, tenendam et irreuocabiliter possidendam vigore litterarum regalium ad tale negotium habitarum. In cuius rei testimonium presentes litteras nostras patentes munimine sigilli nostri duximus roboratas. Datum in ciuitate Sybinicensi, feria quarta proxima ante festum translationis beati Dominici confessoris, anno uero supradicto.

Iz potvrde kralja Ljudevita od 17. novembra 1360. prepisane izvorno po kaptolu zadarskom u arkivu samostana sv. Marije u Zadru a. 1396.

433.

1359, 3. juna. U Mletcima.

Sabirač prihoda papinih prima od nadbiskupije spljetske svotu novaca u ime papine desetine.

In nomine domini amen. Anno a natiuitate eiusdem millesimo trecentesimo quinquagesimo nono, indictione duodecima, die tertia mensis iunii, pontificatus sanctissimi patris et domini nostri, domini Innocentii diuina prouidentia pape VI. anno septimo. In presentia mei notarii publici et testium subscriptorum ad hoc vocatorum specialiter et rogatorum. Reverendus in Christo pater et dominus, dominus Geraldus dei et apostolice sedis gratia abbas monasterii sancti Georgii maioris Venetiarum ordinis sancti Benedicti, Castellane diocesis, prefate sedis nuntius et collector fructuum, redituum, proventuum, censuum, decimarum et aliorum quorumcumque apostolice camere debitorum in Lombardia nec non Aquilegensi et Gradensi patriarchatibus, et Spalatensi, nonnullisque aliis provintiis, ciuitatibus et diocesesibus(!) per eundem dominum nostrum papam specialiter deputatis, confessus fuit in veritate et ex certa scientia recognovit se nomine dicte camere habuisse et realiter recepisse a reverendo in Christo patre et domino, domino Hugolino eadem gratia

archiepiscopo Spalatensi pro se et clero suo universo tam exempto quam non exempto, per manus venerabilis viri domini Bochardi de Ipra, canonici Spalatensis, ducentas quatuor libras et quatuordecim solidos et sex denarios bagatinorum, que summa deducta et cambiata per eundem dominum Bochardum in ducatos auri valet quinquaginta septem ducatos auri, computato ducato pro tribus libris, undecim solidis et decem denariis dicte monete, pro parte primi et secundi terminorum primi anni decime trienalis per eundem dominum nostrum papam olim imposite, de quibus idem dominus collector nomine quo supra se tenuit pro contento, exceptioni huiusmodi ducatorum non habitorum, non receptorum et non numeratorum ac omni iuris canonici et civilis auxilio renuntians penitus et expresse. Eundemque dominum archiepiscopum et eius clerum predictum ac successores suos, eorumque beneficia atque bona predictus dominus collector nomine quo supra et auctoritate apostolica sibi commissa et qua fungebatur in hac parte de predictis quinquaginta septem ducatis auri modo quo supra habitis et receptis, meliori modo, iure, via, causa et forma, quibus potuit quietauit, liberauit penitus et absoluit, mandans michi Petro notario publico et scribe suo infrascripto, ut de premissis omnibus et singulis duo consimilia publica conficerem instrumenta, unum videlicet sui sigilli appensione munitum pro prefato domino archiepiscopo, et reliquum pro dicta camera conseruetur. Actum Veneciis in hospitio habitationis ipsius domini collectoris, videlizet (!) in contrata sancti Seueri, presentibus discreto viro Baldello Mafudi de Eugubio, Philippello Santuzi de Eugubio et Ratcono quondam Radoslaui de Spaleto, testibus ad premissa vocatis specialiter et rogatis etc.

(Signum not.).

Et ego Petrus Urbani de Orvillari clericus Treuirensis diocesis, publicus apostolica et imperiali auctoritate notarius prefatique domini collectoris scriba premissis omnibus et singulis, dum ut premittitur agerentur, una cum dictis testibus presens fui, anno, indictione, die, mense et pontificatu quibus supra. Ideo presens publicum instrumentum inde confectum propria manu scripsi et in hanc publicam formam redegi signoque meo solito una cum apensione sigilli dicti domini collectoris de eius mandato signaui rogatus in testimonium omnium premissorum.

Original na perg. u arkivu kaptola u Spljetu XVI. 1. 9.
Na listini visi uzica od perg. za pečat, koji je otpao.

434.

1359, 4. juna. U Trogiru.

Grgur opat samostana ss. Kozme i Damjana uzajmljuje ad Franje de Georgio 100 dukata za potrepštine svoga samostana.

In Christi nomine amen. Anno natiuitatis eiusdem millesimo trecentesimo quinquagesimo nono, indictione duodecima, die quarto mensis iunii, regnante serenissimo domino nostro, domino Lodouico dei gratia rege Vngarie. Reuerendus pater dominus frater Gregorius abbas monasterii sanctorum Cosme et Damiani Jadrensis dyocesis consencientibus et uolentibus fratribus Mauro et Volco monacis et conuentualibus dicti monasterii fuit contentus et confessus se ab egregio milite regio, domino Francisco de Georgio honorabili comite Traguriensi pro necessitatibus et indigenciis et expensis necessariis eiusdem sui monasterii habuisse et recepisse tam pro solluenda collecta domini legati domini nostri pape in partibus Ytalie quam pro questione quam habiturus est nomine dicti sui monasterii occaxione(!) recuperationis insule Zurie et aliis euidentibus utilitatibus dicti monasterii ducatos centum auri in auro boni auri et iusti ponderis. Quos ducatos centum dictus dominus frater Gregorius abbas nomine et uice dicti sui monasterii per se et suos successores se obligando et de uoluntate suorum dictorum monacorum promisit et conuenit dicto domino Francisco de Georgio dare, soluere et numerare integre cum ef[fectu] et sine diminucione in terminis infrascriptis, silicet ducatos quinquaginta auri in auro a festo natiuitatis domini nostri Jesu Christi usque ad unum annum inde secuturum, et aliam medietatem ad aliud festum natiuitatis secuturum; et hoc sub pena quarti pluris dicte pecunie quantitatis in quolibet termino antedicto. Promisit etiam idem dominus abbas se obligando ut supra eidem domino Francisco stipulanti et recipienti ut supra, quod usque ad duos menses proxime venturos a stipulatione presentis contractus faciet et procurabit ita et taliter, quod alii monaci dicti sui monasterii firmum et ratum habebunt presens instrumentum et ei consentient et quod instrumentum ratiffic ationis et confirmationis in manibus antedicti domini Francisci destinabit sub pena quarti pluris dicte pecunie quantitatis ut dictum est; et pena ipsa soluta uel non, nichilominus presens contractus in sua permaneat firmitate. Actum Tragurii in pallatio comunis in sala dicti pallacii, presentibus venerabili patre, domini fratre Dominico abbate monasterii sancti Johannis Baptiste de Tragurio, domino Johanne de Vrtiuo nuncio domini

legati, Juano Trauinich de Tragurio diacono et Stephano Masuch ciuem(! Tragurii et aliis testibus uocatis specialiter et rogatis.

(Signum not.).

Ego Johannes filius condam domini Blanci de Bononia publicus et imperiali auctoritate notarius et comunis Tragurii iuratus premissis omnibus et singulis interfui et ea rogatus scribere scripsi et in hanc publicam formam redegi signoque meo et nomine roboraui.

(Drugi rukopis).

Ego Georgius de Georgio uolens omnibus notum fieri confiteor me recepisse et abuisse(!) ut procurator et procuratorio nomine suprascripti domini Francisci fratris mei a suprascripto domino fratre Gregorio abate(!) pro parte solucionis dicti debiti ducatos quinquaginta auri.

(Drugi rukopis).

Ali migli CCCLXII., prima die ianuarii, ego frater Andreas de Messana abbas sanctorum Cosme et Damiani obligo me ipsum soluere florenos quinquaginta usque ad duos annos proximos.

Original na perg. u ark. gubern. u Zadru; odio samostana rogovskoga no. 67.

435.

1359, 16. juna. U Kninu.

Ban Nikola Seč kazni Pribislava sina Radiničeva iz Doljana, satnika ličkoga, Civitka Dimislavova, Jurja Slavčića i Prvana Nekrsta radi nekih varka.

[N]os Nicolaus de Zeech regnorum Dalmatie et Croatie banus, comesque Jadriensis, memorie commendantes tenore presencium significamus quibus expedit vniuersis. Quod Berk filius Boskou de Tolsygh, nobilis iobagio castri Pochotelli, sabbato proximo ante festum corporis Christi ad nostram accedendo presenciam contra Pribizlaum filium Radinech de Dolyan, setnicum de prouincia Lyke, Cyuitak frater(!) Diminizlai, nobilem de Siluigh, Georgium filium Zlauchygh et Peruen de Nekerezth, homines castrenses ipsius castri Pochotelli, iuratos pristaldos per Pribinya filium Schaap pristaldum ad eundem diem citatos in figura nostri iudcii proposuit eo modo, quod eo tempore, dum nos in dominica iudica, anno in presenti magistrum Mathe filium Johannis de Bereber ad uidendum metas inter possessiones Gerbenar magistri Nouak aule regie militis ac suam Tolsygh uocatam habitas, secundum continenciam instrumentorum

ipsius magistri Nouak destinassemus, prefati setnicus et iurati pristaldi absque nostra transmissione et destinacione, ymo contra nostram prohibicionem tanquam falsi setenicus [et pris]taldi vna cum prefato magistro Nouak ad faciem earundem possessionum accedendo quandam particulam possessionis sue Tolsygh vocate ad dictam possessionem ipsius magistri Nouak Gerbenar uocatam aplicassent, quibus perceptis pretacti Pribizlaus scetnucus(!), Cyuitak et Georgius personaliter exsurgentes in eorum nec non prelibati Peruen soci(!) ipsorum personis responderunt ex aduerso, quod hoc bene verum esset, vt ipsi tempore premisso, dum pretactus magister Mathe per nostram transmissionem dictas metas inter easdem possessiones habitas iuxta continenciam instrumentorum dicti magistri Nouak reuidere voluisset, inibi fuissent, sed tamen nullam particulam de ipsa possessione Tolsygh ad dictam possessionem Gerbenar aplicassent, et ex eo in omnibus premissis innocentes essent et inmunes; vnde quia prenominati Pribizlaus scetnicus, Cyuitak, Georgius et Peruen absque nostra transmissione, ymo contra nostram prohibicionem per nos ipsis factam ad faciem dictarum possessionum tempore reuisionis metarum earundem vnacum prescripto magistro Nouak ob fauorem eiusdem iusticia postposita et obmissa accessisse tenebantur, ideo, ne huiusmodi peruersitas aliis similia presumpmentibus queat preberi in exemplum et per tantos ipsorum maliciosos processus in futurum possint gratulari, vna cum nobilibus dictorum regnorum nobiscum in iudicio assidentibus, eosdem Pribizlaum scitnicum(!) ac Cyuitak, Georgium et Peruen pro premissis ipsorum fraudulosis et nequissimis processibus in sentencia capitali, scilicet ipsum Pribizlaum pena qua falsi stitnici (!) feri(!) sunt consueti, ac Cyuitak, Georgium et Peruen pristaldos similiter pena qua falsi pristaldi temporibus retroactis sunt puniti commisimus puniendos atque ferrendos iudiciaria auctoritate nostra mediante. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam presentes litteras nostras priuilegiales pendentis et autentici sigilli nostri munimine roboratas eidem Berk duximus concedendas. Datum Tyninii, secundo die termini prenotati, anno domini M°CCC°L° nono.

Original na pergameni u arkivu jugoslavenske akademije u Zagrebu: Diplomata a. 1359.

Na listini visi nešto modre svilene vrvce bez pečata.

*

436.

1359, 26. juna. U Zadru.

Stjepan glasonoša kurije zadarske prodaje po nalogu sudišta „hospicije“ pokojnog Lovre gradjanina zadarskog, Cerni de Botono za 450 libara.

In Christi nomine amen. Anno incarnacionis eiusdem millesimo trecentesimo quinquagesimo nono, indiccione duodecima, die vigesimo sexto mensis iuni(!), Jadre. Regnante serenissimo principe, domino nostro, domino Lodouico dei gracia rege Hungarie, temporeque reuerendi patris, domini Nicolay [de Mata]faris decretorum doctoris, Jadrensis archiepiscopi, ac magnifici et potentis domini Nicolay de Çeech regnorum Dalmacie et Crohacie(!) bani generalis, egregiique comitis ciuitatis Jadre. Testificor ego Stephanus Jadrensis curie iuratus castaldus et preco, quoniam presentata dominis Nicolao de Vitchor, Saladino de Saladinis et Damiano de Cipriano [iudic]ibus curie maioris Jadre cedula infrascripti tenoris: Incantantur et per incantum deliurabuntur plus danti et soluenti hospicium totum cum domibus, curtiuo et orto et androna et omnibus pertinenciis et attinenciis et iuribus ad ipsum spectantibus olim Laurencii condam Grisogoni Laurencii Dem . . cii ciuis Jadre, positis in ciuitate Jadre in confinio sancti Plathonis, cui de austro possident fratres Predicatores conuentus dicti sancti Plathonis et partim est via publica, de trauersa est via publica, de borea est hospicium Simonis Biualdi de Botono et partim ortus Johannis condam Biualdi Grigorii de Botono et de quirina possident similiter dicti fratres conuentus predicti, ad instanciam et peticionem domine Thomadine relicte [Mi]che, ... et Çoylli de Botono commissariorum domine Tiche relicte dicti Laurencii et amite in pla . . . . . e fratrum de Botono . . . . trecentarum dotis predicte domine Tiche, quam dotem videtur ipsum Laurencium . . . sso dictum sua . . . . predictisque in hiis acta fuerunt per ordinem continetur in sentencia curie maioris Jadre . . . . peticionem commissariorum olim dicte domine Tiche sub anno domini millesimo trecentesimo quadragesimo, indiccione secunda, ... [script]am manu Corradi notarii Jadre, habito et cognito per dictos dominos iudices, quod pro execucione sentencie . . . .
[Çoy]llus de Botono et quod facta presentacione denariorum commissariis olim Laurencii supradicti, quod dictam possessionem infra statutum terminum redimere deberent, eam non redimerunt. Cuius rei causa

dictum hospicium est ad incantum positum pro debito supradicto atque inuento et cognito per ser Nicolaum de Vitcor iudicem predictum, cui hec per allios iudices, suos colegas commissa fuerunt dictum hospicium esse taliter confinatum prout in dicta cedula incantus continebatur; de commissione atque mandato curie michi factum ad instanciam et peticionem dictorum commissariorum dicte condam domine Tiche, incantaui solempniter et publice per platheam Jadre per vnum mensem completum et ultra secundum formam statutorum Jadre de rebus et possessionibus vendendis ad incantum, dictum hospicium bis diebus singulis dicti mensis secundum continenciam dicte cedule, ipsam cedulam incantus su[prascripti] tenoris publice ferens in manibus ac dicens et cridans precona voce, quod dictum hospicium prout in dicta describitur cedula plus off[erenti] deliuraretur et traderetur; hec idem per solempnes ecclesias Jadre in dicto statuto nominatim expressas singulis diebus dominicis in missarum solempnitate vocitando(!); cumque nullus appareret, qui de ipso hospicio prout in dicta cedula continetur preter infrascriptum emptorem plus infrascripto precio se daturum offerret, nullusque appareret, qui dicto incantui siue eius deliuracioni contradiceret, tandem in fine dicti temporis de commissione supradicte curie dominorum iudicum notificato, quod dictum hospicium supradicto die dominico deliurari debebat secundum formam statutorum communis Jadre atque omnibus et singulis obseruatis factis adhimpletis(!), que in huiusmodi incantus secundum formam statutorum de rebus et possessionibus vendendis ad incantum et alliorum ordinamentorum et consuetudinum Jadre obseruari, fieri, adhimpleri consueuerunt et deberunt, de mandato supradictorum dominorum iudicum in presencia prenominati ser Nicolay de Vitcor iudicis, die dominico supradicto in magna logia Jadre ad hec et pro(!) hec(!) ut moris est sedentium, astante ibidem nobilium et alliorum(!) multitudine copiosa, dictum hospicium totum cum domibus, curtiuo et orto et androna et omnibus pertinenciis, attinenciis et iuribus ad ipsum spectantibus prout in dicta incantus cedula continetur deliuraui per incantum, dedi, vendidi atque tradidi iure proprio in perpetuum ser Cerne de Botono filio condam ser Miche de Botono ciui Jadre pro se et suis heredibus et successoribus recipienti et ementi pro precio librarum quadringentarum quinquaginta denariorum paruorum, nemine allio plus uel tantum de ipso hospicio se daturum offerente, ad habendum, tenendum et possidendum et quidquid eidem emptori et suis heredibus et successoribus deinceps placuerit perpetuo faciendum, cum omnibus et singulis, que infra predictos continentur confines accessibus et eggressibus, omnique iure et actione, usu seu requisicione dicto hospicio modo aliquo pertinente. Qui ser Nicolaus de Vitcor iudex ex sui officio et ut moris

est ipsum emtorem de dicto hospicio et omnibuss suis iuribus et pertinenciis, ut in dicta cedula declaratur, baculo inuestiuit et deliuracionem ipsam confirmauit eidem predicto precio librarum quadringentarnm quinquaginta paruorum; quod precium dictus emptor dedit et soluit predictis commissariis dicte condam domine Tiche in partem satisfacionis dictarum librarum mille trecentarum dotis predicte condam domine Tiche prout iidem commissarii contenti fuerunt et confessi. De cuius deliuracione incantus curia iussit fieri ad cautelam dicti ser Cerni publicum instrumentum. Que omnia et singula suprascripta acta fuerunt sub lobia(!) magna Jadre, presentibus ser Damiano Nicolay de Çadullinis et ser Mauro de Grisogono, ciuibus Jadre, testibus vocatis et rogatis et aliis.

(Drugi rukopis).

Ego Nicolaus de Vitcor iudex Jadre manum missi.

(Drugi rukopis).

Ego Saladinus de Saladinis iudex curie minoris me subscripsi.

(Drugi rukopis).

Ego Damianus de Cipriano iudex Jadre manum missi.

Ego Blasinus Brochus publicus imperiali auctoritate notarius ac Jadrensis iuratus predictis deliuracioni et vendicioni interfui, et de mandato prefatorum dominorum iudicum scripsi et roboraui.

(Signum not.)

Original na pergameni u arkivu jugosl. akademije u Zagrebu: Diplomata a. 1359.

437.

1359, 27. juna. U Zadru.

Opat samostana sv. Krševana proglašen izopćenim, očituje, da zbog nasilja Mlečana nema čim da plati desetinu papi.

In Christi nomine amen. Anno natiuitatis eiusdem millesimo trecentessimo(!) quinquagesimo nono, indiccione XII., die XXVII. mensis iunii. Tempore sanctissimi in Christo patris et domini Innocentii pape sexti anno septimo, regnante domino nostro, domino Lodoyco dei gracia serenissimo rege Vngarie et Dalmacie et tempore reuerendi in Christo patris et domini, domini Nicolay permissione diuina archiepiscopi Jadrensis. Dum venerabilis vir dominus presbiter Georgius plebanus sancte Marie maioris de Jadre [et] vicarius dicti domini archiepiscopi Jadrensis reuerendum in Christo patrem et dominum, dominum Johannem abba-

tem monasterii sancti Grisogoni de Jadra denunciaret auctoritate litterarum reuerendissimi in Christo patris et domini, domini Egidii miseracione diuina episcopi Sabinensis et apostolice sedis legati incurrisse sentenciam excomunicacionis, quia per tres dies post lapsum termini sibi [as]signati in contumacia permansit et suam ecclesiam et monasterium et loca ecclesiastica subposita interdicto, eiusque conuentum ac monachos suos suspensos a diuinis, dictoque domino abbati statuendo terminum infra quem se presentare deberet dicto domino legato eoque collectam ipsum et suum monasterium tangentem pro prouisione quinti anni prime legacionis [e]t primi secunde non soluerat in termino assignato, dictus dominus abbas ad sui cautellam et excusacionem produxit in scriptis dicto domino plebano et vicario infrascripta uerba, de quibus rogauit me infrascriptum notarium, ut sibi illa redigeremus in publicam formam et sunt ista: Vobis domino plebano sancte Marie vicarioque reuerendi patris et domini, domini archiepiscopi Jadrensis collectam siue procuracionem duorum annorum reuerendissimi in Christo patris et domini Egidii cardinalis Sabinensis et legati etc. petenti, respondeo ego Johannes abbas sancti Grisogoni Jadre et dico extra Jadram me fuisse istis quatuor annis nuper preteritis propter tiraniam Venetorum, sed recuperacione Jadre audita monasterio sancti Andree de Brundusio renunciaui dudum mihi collato per sedem apostolicam, iterum istud monasterium inpetraui, ut pro salute anime mee ipsum tamquam penitus destructum intra et extra possem reparare. Veni autem huc in fine mensis augusti nuper preteriti et adeo istud monasterium desolatum reperi, sicut notorium est et manifestum, quod ualorem duorum solidorum intra uel extra non reperi in eodem, nisi aliquale vinum, quod pro decima pape uenditum fuit, prout scitis domine plebane, ymo isto anno viximus sicut solliti sunt viuere pauperes mendicantes. Et hoc quia tredecim anni sunt ellapsi, quod aliqua possessio monasterii predicti non dedit aliqualem fructum nec fuit habitata, nisi vna, que per Venetos in recuperacione [Ja]dre fuit combusta. Vnde cum pene in processibus domini legati contente non habeant locum, nisi contra inobedientes et rebelles, dico supradictas locum non habere in me nec in monasterio meo racionibus supradictis; nec fuit vnquam nec erit intencio domini nostri, domini legati, quod prelatus excomunicaretur uel interdiceretur ecclesia, vbi nullo modo satisfacere posset, quomodo ad inpossibile nemo obligatur et quod ista inpossibilitas sit uera, domine vicarie, non ignoratis. Tamen, ut officiales domini nostri, domini legati magis contentantur nec reputem me inobedientem uel rebellem, quod absit, uobis domine

vicarie offero, quod nedum vigesimam quintam partem que dominum nostrum supra dictum contingit, uerum eciam vigesimam recipiatis nomine suo istorum duorum annorum preteritorum pro quibus istam procuracionem petit. Et idcirco de predicta presentacione peto michi fieri publicum instrumentum protestando prelibatas penas locum in me non habere nec in meo monasterio racionibus superius declaratis. Actum est hoc Jadre in monasterio sancti Grisogoni in claustro predicti monasterii, presente domino presbitero Johanne priore sancti Martini ante Jadram, presbitero Galce parochiano sancti Michaelis de Rogoua, ser Çoillo de Butono de Jadra et magistro Renaldo familiare domini abbatis sanctorum Cossme et Damyani Jadrensis diocesis, testibus ibidem existentibus et aliis.

Et ego presbiter Vitus condam Tollini de Nona nunc habitator Jadre, imperiali auctoritate notarius et iudex ordinarius ac scriba archiepiscopalis curie Jadrensis rogatus per predictum dominum abbatem scripsi et publicaui et meum signum apposui consuetum in testimonium predictorum.

(Monogram not.)

Original na perg. u gubern. arkivu u Zadru, odio samostana sv. Krševana, kaps. I. masso B. no. 13.

438.

1359, 8. jula. U Zadru.

Poslanici kraljevi za Dalmaciju odgadjaju parnicu izmedju Zadrana i Šibenčana radi nekih otoka.

Stephanus dei gratia episcopus Nytriensis, sacre theologie magister et Johannes de Bredensehed iuris ciuilis professor, serenissimi principis domini nostri, domini Lodouici eadem gratia regis Hungarie ad partes Dalmacie legati vniuersis et singulis, ad quorum noticiam presentes littere peruenerint, cupimus fore notum, quod venientes ad nostram presenciam nobiles viri, domini Paulus de Perlombardo, Grisogonus de Ciualelis et Thomaxius de Cucilla, iudices ciuitatis Jadre, ac nobiles viri, domini Franciscus de Georgio, Jacobus de Cesamis et Johannes de Grisogonis, aule regie milites, nec non Daniel de Varicassis, ciues Jadre electi, approbati et confirmati sapientes ad omnia et singula negocia comunis Jadre proponenda, agenda et deffendenda deputati, prout nobis a generali dicte ciuitatis [consi]lio viua uoce extitit declaratum, cum

instancia requirebant, ut eis super insulis et scopulis comunis Jadre occupatis per Sibenicenses indebito [modo] . . . faceremus ex iniuncto nobis officio eis iustice complementum. Nos uero diligenti deliberacione prehabita cum magnifico et potenti domino N[icol]ao de Çeech regnorum Dalmacie et Crohacie(!) bano generali, comite ciuitatis Jadre, propter indisposicionem malam hominum et comunis dicte ciuitatis Sibenicensis dictis Jadrensibus respondimus ex decreto, quod dictam litem de dictis insulis et scopulis deberent intuitu maiestatis regie deferre, quousque maior habilitas se offerat litiganda(!); reseruantes eis per presentes litteras omnia et singula iura eorum proposita et proponenda contra predictos Sibenicenses ita, quod nullum scilencium(!), nullaue temporis curicula possint dictis Jadrensibus in dicta questione et eorum iuribus derogare; ratificantes insuper et approbantes ex certa sciencia litteras regias emanatas super contumacia prefatorum de Sibenico inter cetera continentes, vnde ipsos in iudicio comisimus fore conuictos, si se rationabiliter non poterunt excusare, et datas in Vissegrad sub magno sigillo regio, die termini prenotati, anno domini millesimo trecentesimo quinquagesimo nono. In cuius protestacionis Jadrensium et dilacionis nostre certitudinem presentes litteras ipsis concessimus impressione sigillorum nostrorum munitas. Datum Jadre, anno incarnacionis domini millesimo trecentesimo quinquagesimo nono, indictione duodecima, die octauo mensis iullii.

Original na perg. u biblioteci Paravia u Zadru no. 270.
Vidi se trag, gdje je ob uzici visio pečat.

439.

1359, 23. jula. U Dubrovniku.

Općina dubrovačka brine se za obranu Stona.

Exemplo dela letera mandata al conte Vita de Zorzi. Nicola de Sorgo rector de Ragusi, iudici et conselieri della dicta terra cum la zonta deli X savi. Al nobile et savio Vitale de Zorzi conte de Stagno salude et tutto bene. Sapi, che nuy mandamo lo conte deli isole Zugno de Slauce a meterse cum ti per ordine deli signori de di e de nocte, se choresse, te faciesse per çente, che te vegnisse souvra Stagno. Et sapi, che nuy avemo chomesso al dicto Çugno, che ogni fiada, che tu farasi li sergi ordenadi, çoe fumo de di et fogo de nocte, che de presente l debia mandar de Çupana homini LX. et de Chalafota XX.; et apresso de li segni manda I. barchetta a Çupana al dicto Zugno(!), et

darli a saver, che da cum la çenta sua a Stagno. Et ordena, che la dicta barcha vegna fina a Raguxi a darne a saver la novela, che ancha nuy mandaremo socorso de qua viazamentre. Et sapi, che nuy avemo chomesso e chomandado, chel no se debia partir de Zupana(!). Et quando vegnira a Stagno cum la çente sua, chel debia eser al tuo chomandamento. Fatta a di XXIII. de luyo.

Littere e commissioni di Levante 1359.—1380. fol. 1. a. Libri reformationum II. t. 276.—277.

440.

1359, 23. jula. U Čazmi.

Pred čazmanskim kaptolom daje udova Macos svojoj kćeri Dragoji udatoj za Stanka, cijeli posjed svoj Bukovinu.

[N]os capitulum Chasmensis ecclesie memorie commendantes significamus quibus expedit vniuersis presencium per tenorem, quod domina Macos relicta Andree filii Georgii de genere Bratyssa a parte vna, ab altera autem Stanko filius Pauk genere eiusdem personaliter coram nobis constituti, eadem domina asseruit ministerio viue uocis, quod filiam suam nomine Dragoya ex predicto Andrea procreatam ipsi Stanco legitime in vxorem copulasset seu tradidisset, eidemque Stanco et dicte filie sue porcionem possessionis sue Bucouina vocatam omnino et totalem cum suis vtilitatibus et pertinenciis vniuersis, saluo iure alieno et excepta quarta parte eiusdem possessionarie porcionis in antea altere filie sue tradite, dedisse, donasse et contulisse est confessa inreuocabiliter habendam et iure perpetuo possidendam; hoc tamen declarato et excepto, quod si eandem filiam suam absque heredum solacio, quod absit, decedere contingat, extunc prelibata porcio possessionis simul cum suis vtilitatibus ad manus et proprietatem eiusdem deuoluetur vt est moris pleno iure et difficultate qualibet non obstante, si vero heredes habuerint, modo predicto in filios filiorum eandem optinebunt Stanco et vxor eius prenominata. In cuius rey memoriam firmitatemque perpetuam presentes ad peticionem parcium concessimus litteras sub appensione nostri sigilli comunitas[1] feria tercia proxima post festum sancte Marie Magdalene, anno domini M° CCC° L° nono.

[1] Slijedi prazno mjesto.

Original na pergameni u kr. ug. drž. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 35.216. — Stara sign.: Acta monast. Garig. fasc. I. no. 44.

Na listini visi crvena svilena vlaknata vrvca bez pečata.

Na hrptu novija bilješka: Super portione possessionis Bucouian.

441.

1359, mjeseca jula. U Dubrovniku.

Općina dubrovačka šalje svoga poslanika knezu Vojislavu, da mu se potuži radi nasilja i da ga po mogućnosti umiri.

In nomine domini amen. Nicola de Sorgo retor de Ragussi, iudici et consellieri de[la dit]a terra cum la çonta deli X. savi. Chomettemo a ti [Zoan] de Polo de Gondola, nobile et dilecto çitadino nostro, che [al no]me de dio debi andare ambaxadore al conte Voyslavo, et quello debi saludar per parte nostra et de tuta la terra cum quele bele parole, che a ti parera che se convegna.

Fata la salutacion debi li dir chomo nuy sempre avemo [re]putado et tegnudo intro tutti li altri baroni de Sclavonia per nostro charissimo amigo et chomo çitadino nostro. E però se maraveiemo molto de la novitade, la qual fasie li tui savaste de Chanal e de Tribigne, che l a levado a li nostri homeni tuto lo bestiame et la blava, chi li aveva in Canal; non posemo creder, che l façа questo del tuo chomandamento, per che le contra la raxion. E se li nostri homeni non avese dado lo lor bestiame et la blava a so menar, non serra quasi niente semenado in tuto Chanal et in Trebigna(!); et nuy per tuo ben et per nostro consentisimo ali nostri homeni de dar lo lor bestiame et la sua blava a lavorar et a semenar in le tue terre. E pero te pregemo che l te plaqua de chomandar al tuo sevaste, che l renda tuto quelo che lo ha tolto ali nostri homeni, si de blava e si deli animali. Anchora te chometemo, che tu debi domandar li chavali et le galine, le qual fo tolte in Canal a Lauriça de Logon per lo sevast, lo qual Lauriça era andado per Jachomo de Çorçi ad achatar le dite galine per le noçe.

Del fato de la fameia de Ruya, se lo conte Voyslavo te diese alguna cossa, et tu li resspondi segondo la informacion, che tu avesi in lo conseyo, per lo melior modo che tu say et puoy, deffendando la libertade de la terra.

De la diffidanza se l te parera lo meior te tochar, et tu fa segondo che ala tua discrecion parera per ben de la terra.

E se cum quele parole che te parera da dir, tu non lo podese aquietar; et tu li di: che se l vignira ala marina, la terra mandara de çentil homeni da esso a conçar questa discordia, che tu ay cum la terra. Et a far te qui lo honor, che tu seray contento.

E se l te disiese: che onor me fesie, quando io veni ala marina; io non voio vignir per chosi fato honor.

Et tu li respondi: la terra in que la era molto agravada de molte spiese, me e altro tempo; son çerto che la terra te fara tal honor, che tu te contentarasi.

E se l non volese vignir ala marina; et tu li di: tu say, che de raxion nuy non semo torti de queste Chanale, che tu ne domandi. Ma da puo che tu voli per forza, che nuy pagemo, non posemo contra la tua forza, nuy semo aparedadi de pagar le Chanale. E debi conponer del presio de le Chanale. E debi conponer del presio de le Chanale da perperi VIII. C. ui çoso al meio che tu puoy. Et quando tu non podessi a quietar lo per algun di modi diti de sopra, et tu li di: nuy semo çerti, che tu voy raxion et non força. Nuy avemo cum lo conte de Chelmo çerte usançe, et a queste semo curadi et li conti de Chelmo per lo simile. Che se alguna discordia fosse intro lo conte et nuy, el die eser stanigo a çerti luogi de puo san Michel in fina a san Çorçi. Se la raxion vora, che nuy siamo torti, et nuy pagaremo quilo che seremo sentençionadi al stanigo per la maçor parte de li tui iudici e deli nostri.

Et se per li modi sovrascriti non porasi conçar, et tu ne scrivi del voler del conte et aspeta la nostra resposta et scrivi ne lo tuo conscio sovra questi servisi.

Lettere e commissioni di Levante 1359.—1380. fol. b. 2.
Libri reformationum II. 277.—278.

442.

1359, 2. augusta. U Požunu.

Rudolfo vojvoda austrijski i njegova braća obnavljaju s Ljudevitom kraljem ugarskim i hrvatskim te njegovim nećakom Ivanom savez.

Nos Rudolphus dei gratia dux Austrie, Styrie, Karinthie, princeps Suevie et Alsacie, dominus Carniolie, Marchie et Portus Naonis. Ad universorum notitiam deducimus per presentes, quod nos pensantes debite cuncta pace subsistere, vigere concordia, roborari vinculo unitatis;

studiosa deliberatione previa, maturo digesta consilio, pro nobis et illustribus fratribus nostris dilectis, Friderico, Alberto et Leupoldo, dictarum terrarum nostrarum ducibus et dominis, sponte et voluntarie spopondimus et promisimus bona fide, verbo nostre principalis dignitatis, tactis sacrosanctis evangeliis manu nostra et sub debito corporaliter prestiti iuramenti, omnes et singulas ligas, uniones et confederaciones pridem contractas et initas per recordationis inclite dominum Albertum olim ducem Austrie, nostrum genitorem et dominum carissisimum et nos cum serenissimo principe, domino Ludovico rege Ungarie, fratre nostro predilecto, ac cum domino Joanne, illustri duce Sclavonie, Croacie et Dalmacie, suo nepote, consanguineo nostro percaro, nos servaturos et habituros ratas, gratas, firmas et inconvulsas, amice et fideliter in parte ipsarum qualibet et in toto cum omnibus et singulis articulis, clausulis, obligacionibus et punctis de verbo ad verbum contentis et comprehensis in litteris predicti quondam nostri genitoris et in nostris litteris, sigillo, quo pro tunc usi sumus, sigillatis, omni dolo et fraude in premissis et eorum quolibet penitus relegatis. Et in pretactarum promissionis, obligacionis et ratihabicionis testimonium evidens atque robur, presentes litteras appensione principalis nostri sigilli fecimus communiri. Datum et actum in Posonio, secunda die mensis augusti, anno domini millesimo trecentesimo quinquagesimo nono, indiccione XII.

Fejér Cod. dipl. Hung. IX., vol. 3, p. 37.—39. uz opasku, da je visio na njoj pečat.

Fejér veli, da je listina u c. i kr. tajnom arkivu u Beču. Mi ju ne nadjosmo. — Originala nestalo iz c. i kr. tajnog arkiva u Beču. Na omotu je bilješka: Das Original war bey der im Monath May und Juny 1813. vorgenommenen Revision abgängig.

443.

1359, 5. augusta. U Trogiru.

Poslanici kralja Ljudevita daju povlastice općini trogirskoj glede dohodaka prodavanja soli itd.

Stephanus dei gratia episcopus Nitriensis, sacre theologie magister, Joannes de Brendestech civilis [iuris] professor, serenissimi principis, domini nostri, domini Ludovici regis Ungarie ad partes Dalmatie legati egregio et potenti militi regio, domino Francisco de Georgio de Jadra comiti, iudicibus, consilio et communi Tragurii salutem cum augumento regalis gratie et favoris. Considerantes ex parte fidelitatis vestre con-

stantiam cum plena obedientia regie maiestati exhibita, et ut operatur(!) omni tempore futuro exhibenda. Considerantes etiam magne providentie vestre reipublice solertiam, qua nos multifariam vivis vocibus et documentis apertissimis instruxistis; considerantesque propter persecutiones damna et dissipationum perplexitates, in quibus elapsis temporibus propulsi fuistis pro sustentatione reipublice multis indigentiis laborare, confisi auctoritate regia qua fungimur, prout ex legatione nostra uobis ostensa et lecta in vestro generali consilio potuistis perpendere, libertatum regiarum gratiis infrascriptis vos duximus munerandos. Primo videlicet, quod de introitibus, redditibus et proventibus quibuscumque et quantumcumque deposueritis, vel thesauris vestris miseritis vice et nomine dicti communis, pertineat et pertinere debeat ad fiscum et ad cameram prefati serenissimi principis, domini nostri regis predicti, vel alicuius eius officialis cuiuscumque preheminentie vel dignitatis existat; sed de omni eo, quod in deposito dicti communis Tragurii cumulaveritis, vel cumulare poteritis, ordinabitis et ordinetis et de ipso facietis pro libito vestre voluntatis, et ut decreueritis vobis et dicto communi melius expedire, non abstante, quod anno proximo elapso per reverendos et magnificos dominos Nicolaum dei gratia tunc archiepiscopum Colocensem, postulatum Strigoniensem, regie aule summum cancellarium, et per me Stephanum episcopum Nitriensem, Gregorium custodem Varadiensem, Nicolaum de Zeech tunc curie regis iudicem et Joannem Zus tunc totius Dalmatie et Croatie banum ordinatum, decretum et mandatum fuerit, quod in fine cuiuslibet triennii aperiri et conqueri deberet depositum cuiuslibet civitatis Dalmatie, quidquid reperiretur, deberet dividi per medium, et una medietas divisi depositi communi civitatis, in qua reconditum esset depositum cederet, alia vero medietas camere regie per officiales ad hec deputandos deputaretur. Quam ordinationem et mandatum ex certa scientia revocamus, irritamus et penitus ex iniuncto nobis offitio annulamus.

2. Secundo addentes gratiam gratie volumus, concedimus et mandamus auctoritate qua supra, quod sal communis vestri Tragurii vendere possitis et debeatis offitiali regio super hec deputato, vel deputando, sal videlicet per terram vendibile, et dictus offitialis vobis solvere teneatur et debeat pro quolibet centenario modiorum salis ad mensuram civitatis Jadre, et venditur libris 32 denariorum parvorum integre sine diminutione aliqua. Et quia nobis constat veridice, quod sal vestrum non est ita pulcrum, sicut sal aliarum civitatum Dalmatie, et quia civitas ipsa Tragurium ad cursum mercatorum non est ita habiliter situata, sicut alie civitates, necnon, quod ut mercatores ad dictam civitatem cum suis mercationibus et rebus accederent, semper vos oportui

sal vestrum vendere pro minori pretio, quam venderetur in aliis civitatibus, ex nunc offitiali regio deputando auctoritate predicta precipimus, iniungimus et mandamus, quatenus sal vestri communis per terram vendibile vendere debeat pro solidis tribus parvorum quodlibet minus quam venditur sal in aliis civitatibus et locis Dalmatie. Quod precium vendendi sal per ipsum offitialem domini nostri regis declaramus, ordinamus et etiam volumus 80 libras denariorum parvorum pro quolibet centenario modiorum Jadre, vel sex grossorum pro quolibet modio salis, et non ultra, detractis et defalcatis de vestro sale dictis solidis tribus parvorum pro modio ut premittitur de quantitate predicta.

3. Preterea volumus et ordinamus auctoritate qua supra, quod cuilibet comiti, universitati, vel personis quibuslibet singularibus licitum sit et liberum vendere sal suum quibuscumque voluerit per mare adducendum, ita quod emptor dicti salis per mare adducendi solvat tantum tres florenos auri pro quolibet centenario modiorum, vel pro rata trium florenorum si minus erunt.

Que tamen emptio dicti salis de certa conscientia et ordinatione offitialis regii ad hec deputati, vel deputandi taliter celebretur, quod camera regis non valeat defraudari, non obstantibus aliis ordinationibus factis per dictos dominos legatos, vel offitiales regis quoscumque super facto sal vendendi per terram, vel per mare, nec obstante, quod antea de quolibet centenario modiorum solvebantur per mare floreni quinque auri. Quas omnes preteritas observantias ex nunc in antea nullius volumus esse roboris, vel momenti.

4. Demum ordinamus et decernimus auctoritate predicta ex certa scientia, quod nullus civis Tragurii seu districtualis, nec etiam ipsum commune de fructibus, redditibus et proventibus in et ex territorio et districtu Tragurii perceptis et habitis tam de rebus immobilibus, quam se quomodocumque . . . . nec non animalibus, si eos vendet concivi suo Tragurino, vel districtuali, vel ex parte per se, vel per concivem Tragurinum seu districtualem vendendos etiam in alienis partibus, solvat, vel teneatur solvere trigesimam domino regi nostro, vel offitiali eius, et hoc si dicti fructus et bona dictorum fructuum et proventuum, vel etiam si civis pro, et cum pecunia forensis emerit, teneatur solvere tricesimam generalem. Si vero fraus huic nostre ordinationi facta fuerit et comperta per offitialem regium, cuius inquisitionem diligentem et ordinem in hac parte committimus, tunc fraudem faciens careat perpetuo presenti gratia et privilegio et perdat omnes predictos suos fructus uenales, vel pecuniam pro qua fuerunt venundati.

5. Addicientes tamen, quod quilibet civis Tragurii adducens merca-

tiones, vel loca venalia de aliis quibuscumque partibus et locis, teneatur et debeat solvere trigesimam.

6. Insuper etiam volumus et auctoritate predicta vobis concedimus, quod si commune vestrum Traguriense seu aliqua specialis persona civitatis Tragurii peteretur, vel molestaretur super aliqua re, vel causa ab aliqua speciali persona, vel commune Traguriense specialem personam aliquam molestaret de rebus et possessionibus in vestris confinibus existentibus, quod causa ipsa, vel ipse questiones omnes ventilari debeant coram comite et curia Traguria(!), et per ipsum comitem et curiam terminari et deffiniri et subsequenter per sequentem curiam secundum formam statutorum vestrorum. Verum, si latis sententiis aliqua partium se teneret gravatam, licitum sit ei et possit appellare ad predictum dominum nostrum regem, et appalletionem prosequi tanquam ad dominum nostrum regem naturalem.

7. Preterea concedimus vobis de gratia speciali, quod de blado cuiuscumque generis existat, quod bladum de extraneis partibus portabitur ad civitatem vestram Traguriam(!) pro usu et necessitate civitatis ipsius et districtus, offitialis regius de presenti deputatus, vel qui in posterum deputabitur, nullam trigesimam exigere possit vel debeat, tam si per extraneum, quam si per civem bladum ipsum ad civitatem Tragurii portari contigerit. In quarum gratiarum et ordinum presentium et retractationem gravaminum predictorum testimonium et firmitatem prefati fideles domini nostri regis communitati, iudicibus, consilio et communi et omnibus et singulis quorum interest vel interesse poterit civibus Traguriensibus presens privilegium concessimus usque ad beneplacitum victoriosissimi domini nostri regis duraturum, appensione sigillorum nostrorum munimine roboratum. Datum et actum Tragurii, currente anno domini 1359., indictione 12., die mensis augusti.

Lucius Memorie di Traù liber V. caps. 7. p. 273.—275.

444.

1359, 10. augusta. U Cesonu.

Egidije biskup sabinski, nalaže nadbiskupu spljetskom itd., da urede i odrede namirenje kolekte poslaničke prema imućtvenim sposobnostima samostana sv. Krševana, ss. Kuzme i Damijana i sv. Marije u Zadru.

Egidius miseracione diuina episcopus Sabinensis, apostolice sedis legatus ac terrarum et prouinciarum Romane ecclesie in partibus Italie consisten-

cium vicarius generalis venerabili in Christo patri . . . . . archiepiscopo Spalatensi et dilectis in Christo . . . . . custodi Minorum et . . . . . . suppriori Predicatorum fratrum Jadrensium salutem in domino. Oblate nuper nobis dilecti in Christo . . . . abbatis et . . . . conuentus monasterii sancti Grisogoni Jadrensis, ordinis sancti Benedicti peticionis series continebat, quod per dilectum in Christo abbatem monasterii sancti Sabini Firmani dicti ordinis dudum uidelicet tempore, quo ipse de mandato nostro et auctoritate nostrarum super hoc sibi concessarum litterarum facultates omnium ecclesiarum et monasteriorum ac beneficiorum ecclesiasticorum prouincie Sclauonie pro procuracionibus legatorum et nunciorum sedis apostolice, aliisque occurentibus oneribus persoluendis extimauit et ad certum numerum florenorum, secundum quem huiusmodi fieret solucio taxauit dicti sancti Grisogoni ac sanctorum Cosme et Damiani Jadrensis diocesis et monialium sancte Marie Jadrensis predicti ordinis monasteriorum facultates pro dictis procuracionibus et honeribus persoluendis sigillatim ad certum florenorum numerum taxate eciam extiterunt. Verum quia sicut eadem peticio subiungebat, taxacio huiusmodi ob ueritatem super hoc per ignoranciam, negligenciam uel alias non uere inquisitam iuxta quantitatem facultatum singulorum monasteriorum eorundem inequaliter facta fuit, propter quod aliquod citra aliquod (!) uero monasteriorum huiusmodi ultra suarum facultatum uires in predictis solucionibus agrauatur (!), pro parte ipsius abbatis sancti Grisogoni fuit nobis humiliter supplicatum, ut prouidere super hoc de oportuno remedio dignaremur. Nos igitur equitatem in omnibus obseruare uolentes ac de circumspectione uestra specialem in domino fiduciam obtinentes, firmamque tenentes fiduciam, quod ea que uobis in hac parte duxerimus comittenda, exequimini laudabiliter et prudenter, circumspectioni eidem auctoritate qua fungimur tenore presencium comittimus et mandamus, quatenus conuenientes in unum et habentes pre oculis solum deum, de quantitate facultatum monasteriorum sancti Grisogoni, sanctorum Cosme et Damiani et sancte Marie predictorum et cuiuslibet eorum per omnem uiam et formam per quam super hiis habere poteritis cercius ueritatem, vos fideliter informantes taxacionem de ipsis monasteriis ut prefertur factam, si eam minus equam inueneritis, moderemini iuxta uires presencium facultatum cuiuslibet monasteriorum eorundem, ita tamen, quod summa dicte totalis prioris extimacionis omnium ipsorum monasteriorum propterea minuantur (!), sed quod de summa taxacionis illius quod iuxta uires prefatas inueneritis aggrauatum, detrahetur taxacioni alterius quod minus debito repereritis (!) extimatum accrescat (!). Super quo uestras et cuiuslibet vestrum consciencias oneramus, decernentes auctoritate predicta, quod procura-

cionum et onerum predictorum per sancti Grisogoni et sanctorum Cosme et Damiani abbates ac sancte Marie monasteriorum predictorum abbatissam, qui erunt pro tempore, solucio de cetero fieri debeat iuxta moderacionem, quam super hoc duxeritis faciendam. De qua confici faciatis manu auctentici notarii publicum instrumentum nobis per uos quam cicius destinandum. Datum Cesoni[1], IIII. idus augusti, pontificatus domini Innocencii pape VI. anno septimo.

Iz prijepisa notarskog od 11. februara 1360. U ark. guber. u Zadru; odio samostana sv. Krševana kaps. I. br. 99. XVI. masso Q.

445.

1359, 11 augusta. U Zadru.

Stjepan glasonoša kurije zadarske očituje, da je prodao na dražbi polovicu kuće Marka Markona Krešu Benji za Jakova de Cesamo.

In Christi nomine amen. Anno ab incarnacione eiusdem millesimo trecentesimo quinquagesimo nono, indictione duodecima, die dominico, vndecimo mensis augusti. Regnante domino nostro, domino Lodoyco dei gracia serenissimo rege Hungarie, temporeque reuerendi patris, domini Nicolai de Matafaris decretorum doctoris, Jadrensis archiepiscopi, ac magnifici et potentis domini, domini Nicolai Zeche (!) tocius Dalmacie et Crohacie (!) bani ac Jadre comitis. Testificor ego Stefanus preco et ministerialis curie Jadre, quod cum presentata foret dominis iudicibus curie maioris Jadre quedam cedula incantus infrascripti tenoris: Incantatur et per incantum dabitur et deliberabitur medietas trauersalis domus vnius posite in confinio sancti Laurencii cum omnibus suis iuribus, habenciis et pertinenciis, que fuit heredum Marci Marioni; cui domui hii sunt confines: De quirina est alia medietas domini Jacobi militis de Cesamo, de borea est Radichus filius Clapci de Bicina, secundum tenorem sui breuiarii, de trauersa androna conuicinalis inter dictam domum et ecclesiam sancti Laurencii, de austro stationes sancti Petri de Platea, et hoc ad peticionem ser Stefani de Soppe pro debito euidenti librarum trecentarum nonaginta quatuor et soldis sex denariorum paruorum pro resto solucionis duarum sentenciarum quibus sentenciati fuerunt, in vna videlicet lata per dominum Petrum Zane et suos consiliarios in millesimo trecentesimo quinquagesimo, die sexto februarii,

[1] Ceseni.

dicto ser Stefano in libris sex solidorum quinque grossorum venetorum expressa secundum tenorem vnius sui instrumenti ser Thomasius de Nosdrogna et dictus ser Stefanus tamquam deffenssores bonorum Marinelli Marioni, ut dictum dominum Petrum Zane et eius consiliarios in millesimo trecentesimo quinquagesimo quarto, indicione octaua, die vigesimo februarii, in qua sentenciati fuerunt dicto ser Stefano Johannes Betinus et domina Beriola eius uxor, commissarii presbiteri Johannis Marioni seu Nicoletus eorum procurator in libris sex et soldis quinque grossorum venetorum et expensas factas (!) in questione secundum tenorem vnius instrumenti in quo obligatus fuit dictus Johannes Mariono ut in ipsa sentencia plenius continetur. In qua medietate domus positus fuit dictus ser Stefanus per tribunum curie in pachamentum et corporalem possessionem et presentato denario posita fuit ad incantum secundum formam statutorum Jadre. Supradicti domini iudices habito quod pro execucione dicti residui sentenciarum supradictarum dictus ser Stefanus de Soppe positus fuerat in possessionem et pachamentum medietatis domus predicte et quod facta presentacione denariorum supradictis deffenssoribus bonorum Marinelli Marioni et comissarii olim presbiteri Johannis Marioni supradictis, quod dictam medietatem domus infra terminum statutum redimere dederent, eam non redimerunt. Cuius rey causa dicta medietas domus est ad incantum posita pro debito supradicto et cognito per ipsos dominos iudices dictam medietatem domus peti per dictum ser Stefanum incantari pro causa legittima, silicet pro euidenti debito supradicto iuxta formam statuti de rebus et possessionibus vendendis ad incantum capitulo: Hoc consultissimo etc., atque primo quarentatis per confinatores predictos domino Nicolao de Vitcor tunc iudice curie maioris Jadre confinibus supradictis; cui domino Nicolao ipsa quarentacio dictorum confinium per reliquos duos iudices eius socios commissa fuerat et reperto domum supradictam seu dictam medietatem domus prout supra describitur confinatam, comiserunt mihi ministeriali predicto, ut ipsam medietatem domus cum omnibus suis pertinenciis et iuribus, secundum quod in dicta cedula, cuius tenor superius est insertus continetur, incantare et deliurare (!) deberem iuxta formam statutorum de rebus et possessionibus vendendis ad incantum capitulo: Sane quia posset etc. Quorum mandata fideliter exequens dictam medietatem domus cum omnibus suis supradictis pertinenciis et iuribus per vnum mensem conpletum et ultra per plateas Jadre et alia loca solita publice incantaui modo et horis debitis in eodem statuto nominatis et expressis, ac bis in generali consilio denunciaui preconia uoce dicens, quod dicta medietas domus deliuraretur per incantum plus offerenti et danti, predictam incantus cedulam in manibus publice

defferendo. Cumque prenotificato per me, quod die predicto deliuraretur medietas domus prefate, nemo eius se opposuisset incantui atque deliurationi nullusque comparuisset qui de ipsa medietate domus se plus daturum offeret infrasscripto ser Cressio condam Damiani de Begna ciue Jadre, qui nomine et uice domini Jacobi de Cesamo militis, ciuis Jadre supradicti de ipsa medietate domus et suis pertinenciis et iuribus obtulit se daturum libras quadringentas denariorum venetorum paruorum, tandem ipsam medietatem domus cum supradictis suis omnibus iuribus, adiacenciis et pertinenciis eidem ser Cressio condam ser Damiani de Begna ciui Jadre, ementi et recipienti nomine et vice domini Jacobi de Cesamo militis supradicti, de mandato nobilium virorum dominorum Pauli Perlombardo, Thomasii de Cucella et Cresii de Ciuatellis nunc iudicum curie maioris Jadre per incantum dedi et deliuraui die dominico supradicto, vndecimo mensis augusti, ad habendum, tenendum, possidendum et quicquid eidem domino Jacobo militi de Cesamo eiusque heredibus et subcessoribus(!) de cetero placuerit perpetuo faciendum et quicquid recipiendi rem aliquam ad incantum ex forma supradicti statuti: Sane quia posset etc. fieri permittitur, cum omnibus et singulis iuribus, adiacenciis et pertinenciis, accessibus et egressibus eidem medietati domus vendite spectantibus et pertinentibus quoquo modo, pro precio et precii nomine librarum quadringentarum denariorum venetorum paruorum, de quibus denariis et precio supradictus ser Stefanus habuit et recepit a domino Jacobo de Cesamo milite supradicto pro integra et completa solucione dicti residui suarum sentenciarum predictarum libras trecentas nonaginta quatuor et soldos sex denariorum paruorum, et libras tres et soldos decem paruorum habuit Stefanus Miche de Soppe olim tribunus curie Jadre pro sua satisfacione execucionis sentenciarum predictarum, et soldos triginta octo paruorum habui ego Stefanus ministerialis predictus pro mea satisfacione huius incantus. Quem quidem ser Cressium de Begna recipientem nomine quo supra dominus Paulus Perlombardo iudex supradictus de possessione dicte medietatis domus cum baculo quem tenebat in manibus inuestiuit ut est moris. In quorum omnium fidem et euidenciam pleniorem supradicti domini iudices mandauerunt ad dicti emptoris cautelam fieri hoc breuiarii incantus publicum instrumentum. Actum sub logia magna Jadre, presentibus ser Cressio de Zadulinis et ser Cressio condam ser Nicolai de Nassis, ciuibus Jadre testibus et aliis.

(Drugi rukopis).

Ego Paulus Miche Perlombardo iudex curie maioris manum misi.

(Drugi rukopis.)

Ego Tomas Chucille iudex Jadre manum missi.
Ego Grisogonus de Çiualellis iudex Jadre me subscripsi.

(Signum not.)

Ego Coradus condam Rangerii de Padua imperiali auctoritate notarius et Jadre ad ciuillia cancellarius supradictum instrumentum de mandato supradictorum dominorum iudicum scripsi et roboraui.

Original na perg. u gubern. arkivu u Zadru; odio samostana sv. Krševana kaps. II. no. 16.

446.

1359, 13. augusta. U Dubrovniku.

Knez dubrovački i općina šalje Ivana Gondolu kao poslanika knezu Vojislavu.

Zoan de Bona retor de Ragussi, iudici et conselieri de la dita terra cum la çonta deli X. savi. Al nobile et savio Çuan de Polo de Gondola salude et tuto bene. Sapi, che çoba de sera r[ecevemo] I. tua lettera. E per chasion che nuy volesimo far leçer la ditta lettera al grando conseyo, te scrivesimo I. lettera de presente, dando ti a saver, che nuy non ti podevamo dar la resposta al termene, che tu ne scrivesti; e che tu devesi pregar lo conte, chel devese algun di che nuy te mandaremo lo intendimento de la terra. Ma te demo a saver, che [venere di vuy da uosto fosimo] (?) al grando conseio et stesimo in lo grande conseio in fina a meço di pasado sovra la tua letera. Et fo preso dela fameia di Ruya de non darla per nessun modo, per chel saria contro dio et contro la libertade de la çitade nostra. Et chometemo te, che se tu puoy far, che lo conte vignisse qua apreso de nuy, che nuy li mandaresimo nostri çentil homeni a conçarse cum esso non façando far algun dano in sul nostro contado. E se l non volesse vignir, et tu procure de aquietarlo per lo meior modo che tu puoy, proferandoli da II. a III. in fina a IV. M. perperi. E sel contentara de questo don, e tu ferma pasie perpetual cum esso cum sagramenti. E per chasion che nuy savemo, che tu ey savio et discreto, te avemo scrito in breve la intencion de la terra. E se tu non lo poy contentar cum questo dono, et tu ne parti da esso per lo plu bel modo che tu say, et vatene a Ragusi. Et

abiando reçevudo lo intendimento de questa lettera in la mente tua, et tu la squarza.

Lettere e commissioni di Levante vol. 1359.—1380. f. 3. b.
Libri reformationum II. 279.

447.

1359, 13. augusta. U Dubrovniku.

Rektor i njegovo vijeće pozivlju se na sud radi duga.

Çoan de Bona rector de Ragusi cum la soa corte, a ti Dragoe Dobroslauich salude. Sapi, che Maroe de Radosta conparse auanti de nuy cum vna carta de noder la qual contien che tu si te obligasi dare al dicto Maroe perperi LXVI. de presenti viazo et renunciando domandando raxon soura de ti, et per ço nuy te cilamo(?) et chomandemo, che uista questa letera debi comparer per ti o per procurador to legitimo dauançi de nuy fin a quatro di, da che la letera te sera presentada de responder al dicto Maroe et defendar la tua rason, altramentre pasado lo termino faremo contra de ti. Datum die XIII. augusti.

Lettere e commissioni di Levante 1339.—1380. fol. 6. b.

448.

1359, 13. augusta. U Zadru.

Nikola Zeech ban i knez zadarski odredjuje Missula, sina Ivana de Pechiar, nasljednikom dobara pokojnog Missula sina Nikole de Pechiar.

In Christi nomine amen. Anno ab incarnacione eiusdem millesimo trecentesimo quinquagesimo nono, indiccione duodecima, die tercio decimo mensis augusti, regnante domino nostro, domino Lodoyco dei gracia serenissimo rege Hungarie, temporeque reuerendi patris, domini Nicolai de Matafaro decretorum doctoris, Jadrensis archiepiscopi, ac magnifici et potentis domini, domini Nicolai Zeech tocius Dalmacie et Crohacie(!) bani ac Jadre comitis. Cum coram nobis Nicolao Zeech comite Jadre predicto, Paulo Perlombardo, Thomasio de Cucilla et Cressio de Ciualellis, iudicibus eius conparuisset Missulus condam ser Johannis de Pechiar

ciuis Jadre petens successum in bonis omnibus inordinatis, que fuerunt olim Missuli condam Nicolai de Pechiar, quem idem Missulus condam Johannis de Pechiar dicebat fore sine heredibus et ab intestato defunctum et successus bonorum omnium predictorum eiusdem olim Missuli condam Nicole de Pechiar ad ipsum Missulum Johannis de Pechiar spectare et pertinere de iure, tamquam ad magis propinquum eidem olim Missulo aliquibus aliis personis hodie viuentibus, asserens se esse germanum consobrinum eiusdem olim Missuli, filium videlicet supradicti olim ser Johannis de Pechiar fratris olim ser Nicolai de Pechiar predicti, patris olim Missuli memorati; a nobis cum instancia postulauit, quatenus, cum ipse Missulus per testes per eum productos legittime probauerit et nobis fidem fecerit ipsum fore germanum consobrinum dicti olim Missuli et magis propinquum eidem olim Missulo aliquibus aliis personis hodie viuentibus et insuper, cum de mandato nostro seu precessorum nostrorum ad eius instanciam et requisicionem facte fuerint super platea Jadre tres cride cum termino dierum octo pro qualibet effectualiter continentes, quod, si foret ulla persona, que opponere uellet peticionem(!) ipsius Missuli petentis successum in bonis olim Missuli supradicti, filii olim prefati Nicolai de Pechiar, aut que dicere uellet bona predicta ipsius olim Missuli ad se spectare uel pertinere per successum uel per testamentum, deberet infra dictos terminos in eisdem cridis contentos et iam elapsos conparere coram nobis seu precessoribus nostris ad opponendum quicquid vellet etc., et nulla persona infra dictos terminos nec post conparuerit, que contradixerit seu opposuerit eius peticioni predicte, ideo dignaremur per sumam dicere et pronunciare, quod ipse Missulus condam Johannis de Pechiar succedere debeat et per successum habere bona omnia mobilia et inmobilia inordinata, que fuerunt dicti condam Missuli eius germani consobrini. Nos uero auditis eius peticione predicta(!) et visis testificacionibus supradictis per eum productis et coram nobis publicatis et lectis, per quas nobis constitit euidenter ipsum fore germanum consobrinum dicti olim Missuli condam Nicolai de Pechiar et magis propinquum eidem olim Missulo aliquibus aliis personis hodie viuentibus, visis quoque, auditis et intellectis tribus cridis supradictis in quaternis nostre curie registratis et habito, quod nulla persona infra terminos in eisdem cridis contentos nec post conparuerit, que contradixerit seu opposuerit peticioni predicte ipsius Missuli condam Johannis de Pechiar, pro tribunali sedentes Christi nomine inuocato per sumam pronunciamus et dicimus, quod dictus Missulus condam Johannis de Pechiar succedere debeat et per successum habere bona omnia mobilia et inmobilia inordinata, que fuerunt dicti condam Missuli condam Nicolai de Pechiar eius germani consobrini, dantes in pristaldum Pamulu

condam Marci Girardo tribunum curie nostre ad execucionem mandandam hanc nostram sumam antedictam. Actum sub lobia magna Jadre, presentibus ser Georgio de Carbanoso et ser Zanino Cose, aduocatis curie, testibus et aliis.

(Drugi rukopis).

Ego Paulus Miche Perlombardi iudex manum missi.

(Drugi rukopis).

Ego Tomas Chuçille iudex Jadre manum missi.

(Drugi rukopis).

Ego Grisogonus de Çiualellis iudex Jadre me subscripsi.

Ego Coradus condam Rangerii de Padua imperiali auctoritate notarius et Jadre ad curiallia cancellarius supradictam sumam de mandato supradictorum dominorum iudicum scripsi et roboraui.

(Signum not.).

Original na perg. u arkivu jugoslav. akad. u Zagrebu: Diplomata a. 1358.

449.

1359, 13. (?) augusta. U Dubrovniku.

Knez i općina dubrovačka šalju palatinu ugarskomu Nikoli Konthu svoju žalbu radi nasilja kneza Vojislava.

Magnifice domine. Debita et reuerenti recomandacione premissa. Vestre magnificencie, tamquam domino nostro et amico speciali cum fiducia nostra grauamina et offensiones per presentes curauimus denotare. Videlicet, quod, dum dominus noster, dominus rex Hungarie, dum de Sclavonia in Hungariam reuersus fuit, multe iniurie et offense nobis illate fuerunt cum dampno non modico per quemdam nomine Voyslavum de Voyno regis Raxie baronum, se comitem Chelmi appellantem, et iam partem nostri comitatus fecit derobari et quendam nostrum nobilem hominem capi et plures nostros mercatores de Sclauonia uenientes cum mercacionibus non modici ualoris fecit nouiter retineri. Et prout habuimus a quodam nostro ambaxiatore, quem ad ipsum destiuanimus, intendit ad totius nostri comitatus destruccionem, dicens se a rege Raxie hoc in mandatis habere. Et hec eadem noua domino nostro, domino regi curamus nostris litteris explicare. Quapropter magnificenciam vestram rogamus cum instancia, quatenus uelitis ac uobis placeat cum

domino nostro, domino rege procurare illud, quod sit nostrum saluamentum et quod ab isto inimico nostro non ledamur.

Lettere e commissioni di Levante vol. 1359.—1380. f. 4. b.
Libri reformationum II. 279.—280.
Gelcich-Thallóczy Dipl. Ragus. 9.—10.

450.

1359, 13. (?) augusta. U Dubrovniku.

Knez i općina dubrovačka šalju Marina Gušetića k kralju Ljudevitu, da se pritužė na kneza Vojislava.

Iohannes de Bona rector communis Ragusii, iudices, consilium et commune terre eiusdem cum adictione X. sapientum. Nobili ac sapienti viro Marino de Goçe salutem et omne bonum. Significamus tibi, quod comes Moyslauus(!) de Voyno missit die VI. mensis huius eius exercitum in Omblam et in Razato et in Concheto, et fecit omnia derobari, et capi fecit Clime Tome de Dersa. Et nos missimus ad ipsum Johannem Pauli de Gondola in ambasciatorem usque in Geçcha. Et ibi fuit cum ipso in colloquio et inuenit ipsum multum super nos inflammatum, dicentem: Uenio distense cum exercitu meo usque ad Lesnam ploçam, et ibi stabo cum toto exercitu meo et faciam deguastari totum comitatum Ragusii, nec ecclesias demittam. Et postea uobis accipiam puntam Stagni, quia mea est. Ego sum comes Chelmi et punta Stagni est sedes comitum Chelmi, ita quod mea est. Et multas et infinitas iniurias nobis facit, ueniendo cum tota eius potencia ad destruccionem tocius nostri comitatus, dicens, quod hoc habet in mandatis a rege Raxea (!), ex eo, quod dominus rex Hungarie iuit super terrenum eius. Et huismodi a dicto nostro ambasciatore literam habuimus continentem, quod comes Voyslauus sentiens, quod quedam carauana de Prepoyle ueniebat Ragusii, fecit ipsam detinere. Et occasione istarum iniuriarum et offensarum, et quod et quod etiam perseuerat in suo mallo (!) proposito, mittimus super hoc domino nostro, domino regi literas nostras, et comiti palatino. Quapropter tibi committimus, quatenus dictas literas debeas presentare et responsionem habere debeas procurare, ac etiam debeas domino regi et comiti palatino dicere illud, quod tibi videbitur fore dicendum pro bono ac nostro saluamento supremo. Quoniam iste Voyslauus accumulat exercitum, quantum potest tota die, causa accipiendi nobis Puntam et

faciendi nobis omne mallum iuxta posse. Et hec eadem noua denotauimus domino bano Dalmacie et Crohacie (!) et domino bano Bossine,

Lettere e commissioni de Levante vol. an. 1359.—1380. f. 4. br. 5. a.
Libri reformationum II. 280.
Gelcich-Thallóczy Dipl. Ragus. 10.—11.

451.

1359, 13. (?) augusta. U Dubrovniku.

Knez i općina dubrovačka mole pomoći od kralja Ljudevita proti Vojislavu, koji im je nanio velika nasilja.

Serenissime domine noster. Debita inclinacione ac fidelissima subieccione premissa. Uestre regie maiestati necessitate cohacti(!) denotamus, quod dum uestra regalis maiestas de Sclavonia in Hungariam reuersa fuit, multe iniurie et offense nobis illate fuerunt cum dampno non modico per quemdam nomine Voyslauum de Voyno, regis Raxie baronemt se comitem Chelmi appellantem, qui iam partem nostri comitatus feci derobari, et quemdam nostrum nobilem hominem capi, plures quoque mercatores de Sclauonia uenientes cum eorum mercacionibus magni ualoris fecit nouiter retineri. Et prout habuimus a quodam nostro ambaxiatore, ipse intendit ad tocius nostri comitatus destruccionem, dicens se a rege Raxie hoc in mandatis habere. Et hec eadem noua magnifico viro, domino Nicolao de vestro mandato bano Dalmacie atque Crohacie(!) denotauimus, nec non magnifico viro domino Tuartcho de vestro regali mandato bano Bossine. Quapropter humiliter vestre regie maiestati supplicamus, quatenus dignemini et uobis placeat nobis uestris fidelibus de remedio competenti prouidere.

Lettere e commissioni di Levante vol. 1359.—1380. f. 5. b.
Libri reformationum II. 281.
Gelcich-Thallóczy Dipl. Ragus. 11.—12.

452.

1359, 13. (?) augusta. U Dubrovniku.

Knez i općina dubrovačka banu hrvatskomu Nikoli Seču i banu bosanskomu Tvrtku, da ih zaštite ad nasilja Vojislavovih.

Domino bano Chorvatie(!) et bano Bossine. Magnifice domine. Debita et reuerenti recomendacione premissa. Vestre magnificencie ex neccessita[te] cohacti(!) denotamus, tanquam domino vicem domini nostri, domini regis in partibus istis gerenti, quod dum prefatus dominus noster, dominus rex de Sclauonia in Hungariam reuersus fuit, multe iniurie et offense nobis illate fuerunt cum dampno non modico per quendam nomine Voyslauum de Voyno, regis Raxie baronum, se comitem Chelmi appellantem, qui iam partem nostri comitatus fecit derobari, et quendam nostrum nobilem hominem capi, pluresque nostros mercatores de Sclauonia venientes cum mercacionibus magni valoris fecit nouiter retinere. Et prout habuimus a quodam nostro ambaxiatore, quem ad ipsum destinauimus, intendit ad tocius nostri comitatus destruccionem, dicens se a rege Raxie hoc in mandatis habere. Et nunc probabiliter venit cum magno exercitu super nos. Et est iam prope nos per unam dietam. Et in vestris litteris nobis denotastis, quod a domino vestro et nostro habuistis in mandatis nos debere defensare ab omnibus nos offendere volentibus. Quapropter vestre dominacioni placeat nobis succurere et a dicto inimico nostro et eius sequacibus defensare.

Lettere e commissioni di Levante vol 1359.—1380. f. 6. a.
Libri reformationum II. 281.
Gelcich-Thallóczy Dipl. Ragus. 12.

453.

1359, 15. augusta.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski potvrdjuje crkvi zagrebačkoj darovnicu odnosno potvrdnicu kralja Andrije II. od g. 1217. kako ju prepisao kaptol stolno-biogradski g. 1272.

[L]odouicus dei gracia Hungarie, Dalmacie, Croacie, Rame, Seruie, Galicie, Lodomerie, Comanie, Bulgarieque rex, princeps Salernitanus et Honoris montis sancti Angeli dominus, omnibus Christi fidelibus pre-

sentibus pariter et futuris presencium noticiam habituris salutem in omnium saluatore. Cum a nobis petitur, quod iustum et honestum est, regiam decet maiestatem facilem prebere consensum in hiis precipue, que ecclesiarum comodis et earum incrementis videntur vtiliter conuenire. Proinde ad vniuersorum noticiam harum serie volumus peruenire, quod discreti viri Gallus archydiaconus de Bexin et Johannes Rodozlai, canonici ecclesie Zagrabiensis suis et tocius capituli eiusdem ecclesie nominibus ad nostre celsitudinis accedentes presenciam exhibuerunt nobis quoddam priuilegium capituli ecclesie Albensis, tenorem litterarum priuilegialium condam excellentissimi principis domini Andree regis Hungarie recollende memorie, progenitoris nostri karissimi super diuersis possessionibus dicte ecclesie et metarum ereccionibus earundem emanatarum in se continens, tenoris infrascripti, supplicantes nostro regio culmini humiliter et deuote prece subiectiua, vt ipsum priuilegium ob maiorem iuris dicte ecclesie conseruacionem et euidenciam firmiorem acceptare, approbare, ratificare et nostro pro eodem capitulo dignaremur priuilegio confirmare. Cuius tenor talis est: *(Slijedi listina stolno-biogradskog kaptola od g. 1272., koja sadržaje u sebi listinu kralja Andrije II. od. g. 1217.)* Nos itaque iustis et iuri consonis supplicacionibus prefatorum Galli archydiaconi et Johannis canonici fauorabiliter et benigne exauditis et admissis, pretactum priuilegium dicti capituli Albensis non abrasum, non cancellatum nec in aliqua sui parte viciatum toto tenore eiusdem presentibus inserto, quoad omnes sui continencias et clausulas acceptamus, approbamus, ratificamus et pro iamdicto capitulo regia auctoritate perpetue valere confirmamus presentis priuilegii nostri patrocinio mediante, saluis iuribus alienis. In cuius confirmacionis nostre testimonium firmitatemque perpetuam presentes concessimus litteras nostras priuilegiales pendentis et autentici sigilli nostri dupplicis munimine roboratas. Datum per manus venerabilis in Christo patris, domini Nicolai premissa et apostolica gracia archyepiscopi Strigoniensis locique eiusdem comitis perpetui, aule nostre cancellarii, dilecti et fidelis nostri, anno domini millesimo CCC^{0}. quinquagesimo nono, decimo octauo kalendas mensis septembris, regni autem nostri anno decimo octauo. Venerabilibus in Christo patribus et dominis eodem Nicolao Strigoniensi, Thoma Chanadiensi, Vgulino Spalatensi, Nicolao Jadrensi et Elya Ragusino archyepiscopis, Nicolao Agriensis, Demetrio Waradyensis, Dominico Transiluano, Nicolao Quinqueecclesiensis, Colomano Jauryensis, Gregorio Chanadiensis ecclesie electo confirmato, Mychaele Wachyensis, Ladislao Wesprimiensis, Petro Boznensis, Stephano Zagrabiensis, fratribus Stephano Nitriensis, Thoma Syrimiensis, Johanne Tyniniensis, Bartholomeo Traguriensis, Demetrio Nonensis, Stephano Farensis, Walentino Macarensis, Ma-

theo Sibinicensis, fratribus Mychaele Scardonensis, Portiua Seniensis et Rodozlao Corbauiensis ecclesiarum episcopis, ecclesias dei feliciter gubernantibus; magnificis viris Nicolao Konth palatino, Andrea woyuoda Transiluano, comite Nicolao filio Wgrini iudice curie nostre, Leustachio Sclauonie, Nicolao de Zeech tocius Dalmacie et Croacie, Nicolao de Machow banis, Leukus dapiferorum et pincernarum, Dyonisio agazonum nostrorum magistris, ac magistro Symone comite Posoniensi, aliisque quampluribus comitatus regni nostri tenentibus et honores.

Original na pergameni u arkivu jugoslavenske akademije u Zagrebu: Diplomata 1217.

Pečat i vrvca odpala.

454.

1359, 20. augusta. U Dubrovniku.

Izmedju opata lokrumskoga i općine dubrovačke uredjuju se odnošaji.

Anno 1359., die 20. augusti.

In pleno et generali consilio ciuitatis Ragusii more solito congregato, lectis prius vulgari sermone capitulis infrascriptis et pactis scriptis et firmatis inter nobilem virum dominum Joannem de Bona rectorem honorabilem et iudices et consiliarios civitatis Ragusii ex una parte, et venerabilem virum, dominum Nicolaum de Tragurio ex altera, in presentia infrascripti domini archiepiscopi Ragusini, quorum capitulorum, et pactorum tenores tales erunt. Ortis multis scandalis inter venerabilem virum, dominum Nicolaum de Tragurio abbatem monasterii Lacromensis ex una parte, et regimenta civitatis Ragusii seu nobiles de civitate ex altera, convenientes in unum ad presentiam reverendi patris Elie archiepiscopi Ragusini, una cum suo capitulo predictus abbas pro una parte, et nobiles et sapientes viri dominus Joannes de Bona rector et iudices et consiliarii dicte civitatis ex altera, ad tale concordium pervenerunt.

I. Quod consilium Ragusii eligat tres bonos viros pro earum parte secundum antiquam consuetudinem pro procuratoribus dicti monasterii, qui teneantur singulis duobus mensibus ire ad monasterium ad videndum, si infrascripta pacta per abbatem observentur.

II. Item, quod abbas teneatur singulis annis assignare dictis bonis hominibus procuratoribus dicti monasterii yperperos 200 de redditibus affictuum dicti monasterii.

III. Item, quod dictus dominus abbas cum dictis procuratoribus et dicti procuratores cum dicto abbate teneantur et debeant dictos yperperos 200 convertere et expendere in utilitatem dicti monasterii, prout ipsi abbati cum procuratoribus predictis videbitur pro utilitate dicti monasterii uel ecclesie dicti monasterii.

IV. Item, quod dicti procuratores et dictus abbas teneantur omni anno in minori consilio datam assignare rationem ubi expenderint dictos yperperos 100(!).

V. Et vice versa dominus rector cum minori consilio et maiori teneantur et debeant libere relaxare dicti domini abbatis omnes possessiones, domos et bona et redditus dicti monasterii ad tenendum, regendum et gubernandum et fructus percipiendum et habendum pro se et conventu dicti monasterii libere et expedite, tam pro tempore preterito, quam pro presenti.

VI. Propter que idem dominus abbas teneatur et debeat, ac promisit de dictis redditibus ac proventibus subvenire et manutenere tot pauperes, quod assignabit ei et videbitur minori consilio secundum possibilitatem introituum et reddituum dicti monasterii in victu et vestitu secundum consuetudinem et statuta antiqua civitatis Ragusii.

VII. Quod dictus abbas teneatur tenere in dicto monasterio tot monachos, quot videbitur dominino rectori cum minori consilio posse commode tenere secundum possibilitatem dicti monasterii, et dare dictis monachis victum et vestitum.

VIII. Ita dicti monachi semper remaneant ad correctionem et disciplinam abbatis secundum regulam monachalem, quod dicti monachi recipiantur in monasterium per electionem abbatis et conventus secundum est de iure.

Supradicta omnia et singula dictus dominus abbas promisit et se obligavit attendere et manutenere, supponens se iurisdictioni et sententie et mandato dicti domini archiepiscopi, qui dominus archiepiscopus teneatur ipsum dominum abbatem constringere ad observationem omnium predictorum. Omnia vero pacta alia et scripture facte et facta prius, sint cassa et casse et nullius valoris, et supradicta nunc facta firmam obtineant efficaciam.

Posito partito ut moris est, captum fuit et firmatum per 55. de dicto consilio volentes, quod fiat, prout suprascriptum est et firmatum; et contra fuerunt 13.

Farlati Illyr. sacr. VI. 132.—133.

455.

1359, 22. augusta. U Sibeniku.

Stjepan biskup nitranski, ban Nikola Zeč i Ivan de Bradeseth, poslanici kraljevi, dosudjuju u pravdi crkve trogirske i šibeničke desetinu u selima: Dobra ves, Nevest itd. biskupiji trogirskoj.

Stephanus dei gratia Nitriensis episcopus, sacre theologie magister, Nicolaus Sez eadem gratia banus totius Dalmatie et Chroatie(!), nec non Johannes de Bradeseth legum doctor, serenissimi principis, domini nostri, domini Lodoyci regis Ungarie ad partes Dalmatie et Chroatie legati specialiter destinati uniuersis presentes inspecturis et audituris salutem in domino. Quia coram nostro iudiciali auditorio quedam controuersia super quibusdam decimis de Dobravis et specialiter super decima villarum Nevest, Coparno, Bartemiscih et Unescichi agitata fuerit inter venerabiles patres B[artolomeum] episcopum Traguriensem et eius capitulum ex parte una, et Matheum Sybenicensem episcopum et eius capitulum ex parte altera, asserentibus decimas dictarum villarum sibi deberi de iure ex donatione facta per dictum dominum nostrum regem communi Sybenicensi, et parte altera defendente, scilicet episcopo Traguriensi et eius capitalo predictis, quod, licet dominus rex contulerit dicto communi Sybenicensi villas predictas quoad temporalia, tamen quoad spiritualia et decimas in derogationem Traguriensis ecclesie, que in possessione et proprietate dictarum decimarum fuerat iam diu, dare et donare nullatenus potuit. Nos igitur auditis utrisque partibus, examinatoque negocio diligenter, tam per priuilegia quam per testes, inuenimus Traguriensem ecclesiam habere iustitiam in premissis. Ideoque deum habendo pre oculis, habito consilio diligenti in his scriptis declaramus et declarando decernimus ipso episcopo Sybenicensi et altera parte presentibus auctoritate regia qua fungimur, predictas decimas ad Traguriensem ecclesiam pertinere, non obstante regio dono eidem communi Sybenicensi in temporalibus exhibito, sed quoad spiritualia ecclesia Sybenicensis penitus ius habere in predictis villis in nullo debere, cui perpetuum silentium super hoc inponimus; districte precipiendo mandantes Traguriensem episcopum et capitulum poni in possessionem realem et corporalem dictarum decimarum; et dicto domino Nicolao bano commisimus et ordinauimus eis dare pristaldum, qui eos in possessionem inducat et defendat in dictis, amoto sequestro redituum, qui sequestrati fuerunt per ipsum dominum banum usque ad finem litis, omnibusque villanis dictarum villarum regio sub edicto mandamus, quod

Traguriensi ecclesie subesse debeant et de dictis decimis sine contradictione aliqua respondere. In quorum omnium testimonium presentes fieri iussimus et nostrorum sigillorum appensione muniri. Datum Sybenici, sub annis domini millesimo trecentesimo quinquagesimo nono, indictione duodecima, die XXII. mensis augusti.

Original na pergam. u arkivu kaptola u Trogiru. no. 75.

Na listini vise o končanim uzicima tri pečata, dva okrugla manja i veći ovalni u sredini.

Jednostavna savremena kopija ove listine u istom arkivu no. 76.

Farlati Illyr. sacr. IV. p. 385.

Katona Hist. crit. X. 263.—265.

Fejér Cod. dipl. Hung. IX. 3. p. 138.—139.

Pavlović Mem. di cose Dalm. p. 195. no. 75.

456.

1359, 26. augusta. U Dubrovniku.

Općina dubrovačka javlja kralju Ljudevitu, da se je izmirila s knezom Vojislavom za četiri hiljade perpera.

Serenissime domine noster. Subiectiua ac fideli recomandatione premissa. Pridie vestre sacre maiestati denotauimus per nostras litteras, qualiter quidam Voyslauus filius Voyni, qui se titulat comitem Chelmi, unus ex baronibus regis Raxie, vicinus nostris confinibus, homo perfidus et nequam nostras villas fecerat derrobari et capi quemdam nobilem ciuem nostrum, et quod exercitum suum validum preparabat causa dissipandi totum nostrum districtum in starea, et asserebat ecclesias velle et domos funditus ruere, vineas et arbores euellere et perpetrare quidquid nocumenti posset, nullam aliam causam pretendendo, nisi quia fideles et subditi sumus vestre regie maiestati. Nunc vero serenissime maiestati vestre denotamus, quod nos considerantes non posse resistere eius praue voluntati, tractari fecimus cum ipso de dando sibi unam summam perennem non modicam, ut ipse nos dimitteret in pace; et sic coacti sibi obtulimus et dedimus yperpera IV. M., qui valent florenos II. M., maxime, quia ipse arrestari fecerat multos ciues et mercatores nostros, qui cum eorum mercimoniis per eius districtum transitum faciebant, et ipsos tenebat astrictos. Presenti enim tempore tam breui non potuimus aliter pertransire, licet de ipsius infidelitate plurimum dubitemus, quia tanquam infidelis male seruat fidem. Hec omnia vestre sacre

maiestati curauimus denotare, quoniam non dubitamus deo propicio dictum perfidum tyrannum et eius dominum confundere et vindictam assumere debitam, quoniam speramus, sic, quod gracia dei et vestre serenitatis confuxo(!) dicto tyrano perfido, nos fideles subditi vestri pace optata et quieta perfruemur. Valeat vestra santa(!) corona per tempora longiora, et de inimicis reportet gloriam et triumphum. Datum die XXVI. augusti.

Lettere e commissioni di Levante vol. 1359.—1380. f. 7. b.
Libri reformationum II. 283.—284.
Gelcich-Thallóczy Dipl. Ragus. br. 8., 13.

457.

1359, 26. augusta. U Dubrovniku.

Općina dubrovačka javlja svomu poslaniku Nikoli Gučetiću, da je s Vojislavom učinila mir, ali se ne pouzdaje u nj, zato neka za sigurnost ište zaštitu od kralja.

Zuan de Bona rector Ragusi, iudici et consilieri de la dicta tera cum la zonta deli X. saui. Al nobel et sauio Marin de Goce honorado citadin de Ragusi saludo et tuto bene. Scripsemo altra fiade ala toa nobelta, chomo lo Voyslauo auea fato robar le nostre vile et prender vno nostro zintilhomo, et che elo faregiaua grande oste per destruzer lo nostro destrecto de la starea et menazaua de far tuto lo mal, che podesse, mo te fazemo a sauer, che nuy non possando contrastar ala soa rea vogia, in sperando de socorso, de presente, fexemo tractar cum eso de darli perperi IV. M et desimoli, et chel ne laxa in paxe, ma nuy non se fidemo in la soa fe, che se ria. Questo nuy scripsemo al nostro signor miser lo re, et al conte paladin, et scriuemo a ti azo, che tu ne scuxi al nostro signor misser lo re et supplicali, che el se digna de auer recomenda nuy so fideli, et di et fa quelo, che la toa discrecion vedera, che sia honor et ben de la nostra tera si chomo bon citadin. Datum ut supra.

Lettere e commissioni di Levante vol. 1359.—1380. f. 6. a.
Libri reformationum II. 284.—285.
Gelcich-Thallóczy Dipl. Rag. 14.

458.

1359, 26. augusta. U Dubrovniku.

Općina dubrovačka javlja banu hrvatskomu i banu bosanskomu, da se je za nevolju izmirila s knezom Vojislavom.

Exemplum littere misse domino bano Bossine et eius fratri. Et similis littera missa fuit domino bano Cheruatie(!). Magnifice domine. Debita ac reverenti recomandatione premissa. Vestre magnificentie litteras, unam sclavonicam et aliam latinam recepimus, quarum tenorem plenarie intelleximus. Ed idcirco vestre bone voluntati regraciamur, tamquam nostris veris et antiquis amicis, sequentibus vestrorum predecessorum vestigia. Sed, ut vestra magnificentia noscat nostras iniurias et molestias, nobis illatas per Voyslavum de Voyno, significamus videlicet, primo, nobis missit(!) litteras diffidando. Et illico post ipsas litteras missit eius exercitum in nostrum comitatum, et fecit aliquas vilas arobari et quemdam nostrum nobilem hominem capi, et aliquos nostros mercatores non modici valoris fecit arestari. Nosque considerantes impotenciam nostram ad resistendum eidem, misimus ad ipsum unum nostrum ambaxatorem ad mollificandum ipsum, si possemus modo aliquo, ne cum ipsius tyranica potencia nostrum comitatum dequastaret, licet iam partem fecisset arobari. Et cum ipso quam melius potuimus, devenimus ad concordiam non amore sed necessitate choacti (!), quia iam erat nimis prope nos cum exercitu suo. Et dedimus eidem iperperos IV. M. cum gravi dolore et vituperio nostro non modico, ut possemus nostros mercatores de manibus ipsius trahere et nostra bona conseruare. Et nos clare cognoscentes vos esse dominos sapientes et solidum consilium habentes, speramus in deo, quod vos facietis, quod erit domini nostri et nostri domini regis et nostrarum personarum honor.

Lettere e commissioni di Levante vol. 1359.—1380. f. 7. a.
Libri reformationum II. 283.

459.

1359, 27. augusta.

Pred vikarom biskupa zagrebačkog Jakovom daje župan Petar gospoji Draški imanje Gomboševo kao četvrtinu.

Ego Jacobus prepositus Zagrabiensis, reuerendi in Christo patris, domini St[ephani] dei et apostolica gracia episcopi loci eiusdem vicarius in spiritualibus generalis notifico omnibus quibus expedit presencium per tenorem, [quod cum] Nicolaus filius Dyonisii magni comitem Pet[ru]m filium Nuzlini de mandato et consensu domine Draska ma[tris] sue, sororis eiusdem Petri vterine de assignanda sibi quarta puellari requisisset, idem comes Petrus recognoscens se iure na[tiuali(?) in] ipsa quarta teneri, sponte et liberaliter predicto Nicolao in persona ipsius sororis sue possessionem Gombos[seua]m (?) vocatam assignauit coram me perpetuo possidendam et in filios filiorum cum metis et signis quibus ipse eam hactenus tenuit et possedit. In cuius donacionis memoriam perpetuamque firmitatem presentes concessi sigillo(!) mei appensione communitas. Datum in octauis beati regis St[ephani], anno domini M°CCC° quinquagesimo nono.

Original na perg. na više mjesta oštećen. U kr. ugar. drž. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 35.870.; bivša zbirka Kukuljevićeva.

Na listini visi uzica od pletene svile; pečata više nema.

S originalom nalazi se zajedno i jednostavna kopija XVII. vijeka na papiru, po njoj su dopunjena krnja mjesta.

460.

1359, 29. augusta. U Višegradu.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski izuzimlje stanovnike kraljevine Slavonije od svake sudbenosti osim banske.

Nos Lodouicus dei gracia rex Hungarie memorie commendantes tenore presencium significamus quibus expedit vniuersis, quod nos de statu tanquiliori fidelium nostrorum nobilium, videlicet et aliorum quorumlibet hominum in regno nostro Sclauonie existencium prouidentes, huiusmodi graciam eisdem duximus faciendam, vt nullus omnino hominum

ipsos in curiam nostram vel in aliquorum aliorum iudicum extraneorum ex ista parte fluuii Draue existencium presenciam citare valeat, aut alicubi res et bona eorundem prohibere, sed si qui cum eisdem regni Sclauonie hominibus quicquam habent accionis, in presencia bani ipsius regni Sclauonie vel vices eius gerentis legitime exequatur, et si in iudicio ipsius bani vel vices eius gerentis aliquis querelancium suspicatus fuerit nec contentus esse voluerit, extunc seriem iudicii per ipsum banum vel vices eius gerentem facti in nostram et prelatorum ac baronum nostrorum presenciam in curiam nostram transducere valeat atque possit pro deliberacione fienda super iudicio prenotato. Datum in Wyssegrad, in festo decolacionis sancti Johannis Baptiste, anno domini millesimo CCC⁰ quinquagesimo nono.

Iz originalne potvrde kralja Ljudevita I. od 19. februara 1377. u kr. zem. arkivu u Zagrebu: Privilegia no. 6.
Kukuljević Jura regni I. p. 182.—183.

461.

1359, 30. augusta.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski daje žiteljima kraljevine Slavonije povlasticu, da podpadaju samo sudbenosti banovoj.

Lodovicus dei gracia Hungarie, Dalmacie, Croacie, Rame, Servie, Gallicie, Lodomerie, Comanie, Bulgarieque rex, princeps Salernitanus et Honoris montis sancti Angeli dominus omnibus Christi fidelibus tam presentibus quam futuris presencium noticiam habituris salutem in omnium saluatore. Proinde ad vniuersorum noticiam harum serie volumus peruenire, quod nos de statu tranquiliori fidelium nostrorum, nobilium videlicet et aliorum quorumlibet hominum in regno nostro Sclauonie existencium prouidentes, huiusmodi graciam eisdem duximus concedendam seu faciendam, vt nullus omnino hominum ipsos in curiam nostram vel in aliquorum aliorum iudicum extraneorum ex ista parte fluuii Draue existencium presenciam citare valeat, aut alicubi res et bona eorundem prohibere, sed si qui cum eisdem regni Sclauonie hominibus quicquam habet accionis, in presencia bani ipsius regni Sclauonie uel vices eius gerentis legitime exequantur, et si in iudicio ipsius bani vel vices eius gerentis aliquis querulancium suspicatus fuerit nec contentus esse voluerit, extunc seriem iudicii per ipsum banum vel vices eius gerentem facti in nostram et prelatorum ac baronum nostrorum

presenciam in curiam nostram transducere valeat atque possit pro deliberacione fienda super iudicio prenotato. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam presentes concessimus litteras nostras priuilegiales pendentis et autentici sigilli nostri duplicis munimine roboratas. Datum per manus venerabilis in Christo patris, domini Nicolai archiepiscopi Strigoniensis locique eiusdem comitis perpetui, aule nostre cancellarii, dilecti et fidelis nostri, anno domini millesimo CCC° quinquagesimo nono, tercio kalendas septembris, regni autem nostri anno decimo octauo. Venerabilibus in Christo patribus et dominis, eodem Nicolao Strigoniensi, Thoma Colocensi, Wgulino Spalatensi, Nicolao Jadrensi, Elia Ragusino archiepiscopis, Nicolao Agriensis, Demetrio Varadiensis, Dominico Transiluano, Gregorio electo confirmato Chanadiensis, Nicolao Quinqueecclesiensis, Colomano Jauriensis, Ladislao Vezprimiensis, Stephano Zagrabiensis, Michaele Vachiensis, Petro Boznensis, fratribus Stephano Nitriensis, Thoma Sirimiensis, Johanne Tininiensis, Demetrio Nonensis, Bartholomeo Traguriensis, Valentino Makarensis, Stephano Farensis, Matheo Sibinicensis, fratribus Michaele Scardonensis, Portiua Senniensis et Radozlao Corbauiensis ecclesiarum episcopis, ecclesias dei feliciter gubernantibus; magnificis uiris Nicolao Konth palatino, Andrea vayuoda Transiluano, comite Nicolao filio Vgrini iudice curie nostre, Nicolao de Zech tocius Croacie, Dalmacie bano, Leustachio eius regni Sclauonie, Nicolao de Gara de Machou banis, Leukus dapiferorum et pincernarum, Dionisio agazonum nostrorum magistris, ac magistro Simone Posoniensi, aliisque quam pluribus regni nostri comitatus tenentibus et honores.

Iz originalnog prijepisa kaptola zagreb. od 3. novembra 1391. na pergameni. U kr. zem. arkivu u Zagrebu: Privilegia no. 7.

Kao pripisak ovoj listini slijedi potvrda kralja Ljudevita od 25. februara 1364. pod novim pečatom, učinjena plemstvu kraljevine Slavonije.

Kercselich Not. prael. p. 241.—142.

Fejér Cod. dipl. Hung. Tom. IX. Vol. 6. p. 105.

Kukuljević Jura regni I. p. 135—136.

462.

1359, 30. augusta. U Dubrovniku.

Dubrovačka općina kupuje žito u Konavlju.

Nuy Çoan de Bona rector de Ragusio, iudici et conselieri de la dita terra. Chometemo a ti Qualislauo Guranouich, che tu debi andar in Chanal a Milman çefalia per parte nostra et debi far merchado cum

lo dito Milman de quelo grano che lo a da grossi XIII. inçoso le tenebel (!). Et lo stario da Ragusio da grossi XV. inçon lo melior che tu puoy conduto lo dito grano a la riua de la marina. Et façando lo merchado debi dar ordene che l faça condur lo dito grano çoso ala marina et in che die lo fara condur a ço che nuy mandemo li nauili et uetene a Ragusio et se tu non porasi far merchado uetene a Ragusio. Et se tu farasi merchado del dito grano debi tuor la mostra desson a ço che nuy sapiamo sel se segue cum la mostra.

Lettere e commissioni di Levante 1359.—1380. fol. 10.

463.

1359, 31. augusta. U Dubrovniku.

Općina dubrovačka tuži se duždu mletačkomu na Budvane.

Serenissime domine. Predicte vestre dominationi denotavimus et iterum ad cautelam curavimus explicare, quod illi de Budua acceperunt iam pluribus diebus elapsis cuidam navi unum batellum, quoniam non potuimus scire si fuit de Venetiis vel aliunde; cum quo batello predicti de Budua tamquam pirate et avidi inferre damnum unicuique suo posse cursum tenebant derrobantes nostra nauigia et aliena illac transitum facientia aliquosque nostros homines interficientes. Nos vero sic et taliter providimus, quod ipsum batellum cepimus cum aliquibus hominibus de dicta contrata Budue, quibus oculos erui fecimus ad aliorum suorum documentum, batellum vero parati sumus restituere, cuius est; et si fuisset alicuius vestri civis, dignemini eidem denunciari facere, ut mittere debeat pro ipso cum litteris dominationis vestre. Insuper vestro ducali dominio significamus, quod die XIX. mensis huius quedam nostra navis, cuius nomen scire non valuimus, dum applicuisset in illo portu Budue, misit quemdam eius battellum magnum in terram cum hominibus XII. accipiendum aliquod refriscamentum; et illi de dicta contrata, tamquam homines assueti ad malum, ceperunt homines et batellum; homines relaxarunt pro certa quantitate pecunie, et batellum pro nullo denario restituere voluerunt, quia intendunt dampnificare omnes illac transeuntes cum ipso. Et de hoc nostrum capitaneum galearum euntium ad mercatum curavimus facere previsum, et quod hoc etiam denotaret capitaneo Chulfi, et de remedio provideret conpetenti. Putamus, quod si castrum dicte contrate Budue ruynaretur, quod nullus auderet talia perpetrare; quod de facili ruinari posset. Et hoc nos fecissemus, sed non audemus

tangere (subditos) regis Raxie, quando nostri mercatores cum mercationibus semper in manibus ipsius sunt, prout scitis; quapropter dignemini et velitis, ut navigia nostra et vestra illac transeuntia damnifieri(!) non valeant, cum remedio competenti providendo. Data ultima augusti.

Lettere e commissioni di Levante vol. 1359.—1380.
Libri reformationum II. 285.—286.

464.

1359, 31. augusta. U Trogiru.

Pred Bartolomejem, biskupom trogirskim, priziva se kaptol trogirski na papu, jer je rečeni biskup posvojio sva prava i imanja kaptola.

In Christi nomine amen. Anno natiuitatis eiusdem millesimo trecentesimo quinquagesimo nono, indicione XII., die sabbati, ultimo mensis augusti, pontificatus sanctissimi in Christo patris, domini Innocentii diuina prouidentia pape VI. anno septimo. Uniuersis et singulis hoc publicum instrumentum inspecturis pateat euidenter, quod in presentia mei notarii et testium inferius contentorum constituti coram domino patre, domino Bartholomeo episcopo Traguriensi discreti ac venerabiles viri, domini Nicolaus Donati primicerius, Jacobus Duymi archidiaconus, Thomas Matiche, Goyslaus Slauichi, Helias Luche, Duymus Mengaze, Michael Martini, Johannes Mathei et Grubsca Dobrogosti seu capitulum Tragurense, presentauerunt seu interposuerunt quandam cedulam papiream seu appellatoriam tenoris infrascripti: Coram vobis et a vobis reuerendo in Christo patre et domino, domino Bartholomeo dei gracia episcopo Traguriense Nicolaus Donati primicerius, Jacobus Duymi archidiaconus, Thomas Mathiche, Goyslauus Slauchi, Helias Luche, Duymus Mengaçe, Michael Martini, Johannes Mathei et Grubesca Dobrogosti de Almisio canonici, qui totum capitulum facimus Traguriense, dicimus atque proponimus, quod vos pater reuerende deum non habendo pre oculis usurpastis et usurpata detinetis in preiudicium anime vestre et non modicum dampnum et iacturam capituli predicti, omnia et singula iura et regalia pertinentia et expectantia ad ipsum capitulum de bonis episcopatus Traguriensis ex antiqua et approbata consuetudine, cuius memoria non existit et apparet in autenticis antiquis scripturis, que suis loco et tempore et coram competenti iudice parati sumus probare; que iura et regalia sepe et sepius petiuimus a vobis dare nobis et bone memorie Lampridius quondam Traguriensis episcopus et alii vestri predecessores dare consueuerunt et

vos ab octo annis citra nobis continue petentibus pertinaci modo dare denegastis et nedum hoc, sed afflixistis et incessanter affligitis pharaonico more tam canonicos quam alios clericos sine aliquo iuris ordine, hunc expoliando, hunc carcerando, huic manu propria sine aliqua compositione barbam et canos capillos depilando; nuper vero Jacobum Petri condam archidiaconum Traguriensem priuastis tam archidiaconatu quam aliis beneficiis que obtinere dignoscebatur in ciuitate et in diocesi Traguriensi, que beneficia infra sex menses iuxta concilium Lateranense conferre neglexistis; set quia ab ipso termino prefato capitulum predictum virtute dicti concilii iuris ordinem obseruando de predictis beneficiis certis clericis prouidit et ordinauit ut debuit, vos autem ex hoc in iram exarsistis et stomachanti animo nobis omnibus et singulis canonicis supradictis de anno domini millesimo trecentesimo quinquagesimo nono, indictione duodecima, die vigesimo quinto mensis augusti, mandastis sub pena priuationis officii et beneficiorum, quatenus in facto ipsorum beneficiorum sic vacantium se non deberemus impedire, cum volebatis certa eorum pro uestra mensa retinere et certa conferre pro libito voluntatis, quod et fecistis secundo die post, non obstante concilio Lateranensi supradicto. Idcircho nos prefati canonici sentientes nos ex dicto mandato et omnibus premissis enormiter grauatos et dubitantes in posterum a vobis fortius aggrauari, ad sanctissimum in Christo patrem, dominum Innocentium diuina prouidentia papam VI. et eius sanctam sedem apostolicam in hiis scriptis prouocamus et appellamus petentes a vobis apostolos cum instantia ac instantissime et iterum ac iterum nobis dari, submittentes ac subicientes nos, officia et beneficia, iura et omnia bona nostra sub protectione, tuitione et defensione ipsius domini nostri pape et eius sancte sedis apostolice, inhibentes vobis ex parte eiusdem domini nostri pape sub pena iuris, quatenus hac nostra appellatione pendente nihil contra nos debeatis innouare, cum simus parati ipsam appellationem prosequi suo loco et tempore et coram iudice competente. Quam quidem appellationem per ipsos capitulum seu canonicos sic interpositam idem reuerendus pater episcopus recepit, in quantum de iure debuit, offerens se daturum apostolos tales quales de iure erunt dandi. Rogantesque me predictum notarium supradicti capitulum et canonici, quatenus de predictis omnibus interpositione et responsione eis deberem conficere publicum instrumentum. Actum Tragurii in episcopali palatio in sala superiori, presentibus discretis viris, domino fratre Dominico abbate monasterii sancti Johannis Baptiste de Tragurio ordinis sancti Benedicti, fratre Paschasio magistri Nicolay, fratre Christoforo de Jadra . . . . antedicti monasterii, Ratchone quondam Johannis, Vlatcone quondam Striani et Cipriano quondam Helie, presbyteris ecclesie maioris,

videlicet sancti Laurentii Traguriensis, testibus ad premissa vocatis, habitis et rogatis.

(Signum not.)

Ego presbiter Georgius quondam Duymi de Tragurio imperiali auctoritate notarius hiis omnibus una cum prenominatis testibus interfui et rogatus per supradictos domeninos(!) capitulum seu canonicos scribere scripsi et publicaui meoque consueto signo signaui in fidem et testimonium premissorum.

Original na pergameni u arkivu kaptola u Trogiru no. 77.
Farlati Illyr. sacr. IV. p. 386.
Fejér Cod. dipl. Hung. IX. 3., p. 135.—137.
Pavlović Mem. di cose Dalm. p. 195., no. 77.

465.

1359, mjeseca augusta. U Dubrovniku.

Općina dubrovačka ište od dužda mletačkoga slobodu trgovanja i tuži se za jedan slučaj.

Domino duci Venetiarum. Serenissime domine. Vestre benignitati libuit nobis concedere de gratia speciali posse cum nostris navigiis navigare cum mercatoribus nostris, sicut quilibet alii cives vestri, ac nos tractare et habere et tractari et haberi tanquam vestre civitatis membrum, et dum exiuissemus vestrum dominium cum voluntate vestra; sed propter casus qui occurerunt, licet verus amor quem semper habuimus erga dominationem vestram nunquam posset extingui, vestra benigna et gratiosa dominatio habens respectum ad nostram puram dilectionem, voluistis dictam gratiam nobis vestris litteris confirmare, quas salvas retinemus ad perpetuam rei memoriam et cautellam. Et nos considerantes tam magnam et amplam gratiam per vos nobis concessam, admiramur ad capitaneum vestrarum galearum Alexandriam accedentium, qui noluit facere levari certam quantitatem plumbi, quod navilizaverat in Venetiis nobilis vir Paulus de Baraba civis noster ad carigandum super galeam domini Marci Basego, dicens prefatus dominus capitaneus, quod in eius comissione continetur, quod non debeat leuare aliquas mercationes extra Venetias alicuius civis, qui non movetur Venetiis, et faciat faciones, et idcirco dictum nostrum civem Paulum de Baraba oportuit vendere dictum eius plumbum cum damno eius non modico dicto domino Marco. Quapropter vestre serenitati humiliter supplicamus,

quatenus dignemini et velitis taliter providere, ut valeamus gaudere et uti dicto beneficio tam graciose et benigne per vestrum dominium nobis concesso et atributo prout in dictis vestris litteris clare demonstratur, ac etiam dignemini nobis vestram dare responsivam superinde.

Lettere e commissioni di Levante vol. 1359.—1380. f. 10. b. Svoju tužbu ponavljaju: »Dominis Paulo Lauretano et Andree Contareno procuratoribus sancti Marci, ambobus simul et domino Marci Superanzio in eodem tenore«. *Ibidem f. 11. a.*

466.

1359, mjeseca augusta. U Dubrovniku.

Dubrovčani traže liječnika u Veneciji.

In nomine domini. Nuy Zoan de Bona retor de Ragusi, iudici et conselieri de la dita tera, per autoritade del maçor conseyo, chometemo a vuy Martolo de Çorçi, Michel de Babalio et Blaxio de Dersa nobili et dileti çitadini nostri, che vuy debie esser syndigi et procuradori del nostro comun a çerchar de uno bon medico in cirosia in Venesia. In prima debie cerchar; se vuy pode aver al nostro salario maistro Grazioto et maistro Albertini da Mantoa o maistro Nicola da Trevisio. Et se in Venesia non podesi aver algun de questi III., et vuy pone le sorte intro de vuy, qual debia andar fuori de Venesia a cerchar; et quelo a chi tocharà la sorte, debia andar in pena de yperperi C. Et debia andar a cercare a Padoa. E se a Padoa non se podesse auer, debia andar a Bologna ale spiese del nostro comun, per che semo consciadi, che se trovarà a Bologna de boni medesi. Anchora chometemo et demo arbitrio, che vuy pode aver algun de quili III., che son scriti et nomenadi de sovra, come maistro Gracioto(!) o maistro Albertino o maistro Nicolo da Trivisio, che vuy lo debie firmar per II. anni cum salario de ducati II C. in ço al meior che vuy pore, et cum condicion, che quel medego che vuy core sia tignudo de medegar tuti queli Ragusei e del nostro destreto e li religion e religione et la fameia de miser l arçiuescheuo e del nostro retor sença algun premio.

E chometemo che quelo a chi tochara la sorte a andar a fora de Venesia, che infra di XV. debia se parter de Venesia per andar a cerchar del dito medego, da puo che vuy auete receuudo questa chomi-

sion se in Venesia non pore auer algun de queli III., che son scriti de soura.

Lettere e commissioni di Levante vol, 1359.—1380. fol. 3.
Libri reformationum II. 278.—279.

467.

1359, mjeseca augusta. U Dubrovniku.

Općina dubrovačka šalje svoga pouzdanika u Apuliju, da kupi žita za dvije hiljade dukata.

Nos Johannes de Bona rector Ragusii iudices et consiliarii dicte terre cum adictione X. sapientum. Comitimus (!) tibi Nicole de Binçola, nobili et dilecto ciue nostro, quod in nomine domini ire debeas in Appuleam ad Barletum pro syndico nostro et tocius terre. Et dum applicuerit (!) Barleti debeas omni dicere te esse merchatorem pro te et non vt syndicum. Et perquire sapienciori modo et destro(!) quo poteris faciendi compram(!) starios duo milia de grano pro meliori foro quo poteris. Et omnem merchatum quod feceris, facere debeas cum hac condictione(!), quod non tenearis facere[1] solucionem, nisi quando granum fuerit cargatum in nauilio. Et scias, quod numerus denariorum quos uolumus inuestire in grano est ducatorum duorum mille. Et cum emptis stariis duo milia frumenti, residuum dictorum ducatorum duo milia, debeas inuestire in ordeo pro meliori foro quo poteris. Et si Barleti non posses complere intencionem nostram sicut dictum est supra, vade Manfredoniam ad facere compram de grano et de ordeo per modum et condictionem suprascriptum. Et si tu non poses (!) facere compram de grano tam cito, prout veless (!), ut navigia non stent impedita, debeas facere compram de stariis mille ordey et mittas ipsum Ragusium et scribas nobis condictionem bladi, qualiter stant in Appulea. Et inde non recedas sine littera nostra. Et quia nos non posumus scire ubi melius poteris facere compram de quantitate bladi suprascripta, in discretionem tuam ad facere hanc compram Barleti uel Manfredonie quomodo, quando eris ibi, scies melius, ubi poteris melius fulcire dictam compram bladi. E facimus te preuissum (!), quod si te opporteret ire de Barleto ad Manfredoniam, quod tu non uadas per terram nullo modo cum denario.

[1] Pisano dva puta.

Et damus tibi ad presens ducatos auri mille et mictemus(!) per alia nauigia que uenient post te alios ducatos mille.

Lettere e commissioni di Levante 1359.—1380. fol. 9.

468.

1359, 3. septembra. U Dubrovniku.

Rektor i vijeće dubrovačko prikorava Benu Benvenuta radi nasilja učinjena sugradjanu svomu Dražoji Pagniroviću.

Lorenzo de Volcaxo rector eiusdem comunis, a ti Bene de Benvenuta salude. Sapi, che Draxoe Pagnirovich si sea mandado lamentando, che tu ay fatolo piar e destreuzer in persona a Peruchia playdandolo avanti desso, la qual cossa e contra li nostri ordeni et statuti. Et pero te chomandemo, che, se cosi e la veritade, che de presente tu debi far revocar tutto quello, che fato a toa peticion, cum zo sia che per li nostri statuti nesun Raguseo puo clamar a playdo alcun altro Raguseo avanti de alguna segnoria se no de Ragusi. Et sapi, che oni dano suo convignira satisfar e pagar, et altro, zo la pena del statuta. Si, che fay si chel non abia casion de lamentarse plu sovra de ti per questa chaxon.

Lettere e commissioni di Levante vol. 1359.—1380. f. 11. b.
Libri reformationum II. 286.—287.

469.

1359, 3. septembra. U Dubrovniku.

Općina dubrovačka zabranjuje Beni Benvenutu praviti dubrovačke novce pod prijetnju gubitka svoga imetka.

Lorenzo de Volcaxo rector de Ragusi, iudici et consilieri de la dicta terra a ti Bene de Benvenuta salude, se de salude ay meritado. Sapi, che ala nostra audienza e pervignudo, che fai grossi del chunio de Ragusi; e pero te mandemo chomandando, che in pena de perperi D. non debi bater grossi, che abia forma del nostro grosso, ne in lettere, ne Christo, ne santo Blaxio, sapiando che se nuy saperiemo, ne sentiremo per alcun modo, che tu grossi faci, ali nostri ordeni e statuti

de presente nuy prenderemo contra de ti e deli tui beni, segondo che comanda li nostri statuti.

Lettere e commissioni di Levante vol. 1359.—1380. f. 11. b. Libri reformationum II. 286.—287.

470.

1359, 6. septembra.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski podijeljuje Grguru i njegovim sinovima plemstvo i daruje im posjed Bedinicu.

Lodouicus dei gracia Hungarie, Dalmacie, Croatie, Rame, Seruie, Gallicie, Lodomerie, Comanie, Bulgarieque rex, princeps Salernitanus et Honoris montis sancti Angeli dominus, omnibus Christi fidelibus tam presentibus quam futuris presencium noticiam habituris salutem in omnium saluatore. Preheminens(!) regalis excellencie potestas, que in omnibus principatur sic in sui dominii potencia exuberat affluenter, vt non solum colligit nobiles, verum eciam ad se venire degeneres non recusat. Proinde ad vniuersorum noticiam harum serie volumus peruenire, quod quia nos quasdam terras seu possessiones Porecha, Zaurosia et Jalsouch vocatas in regno Sclauonie in comitatu Crisiensi existentes quam plurimorum fidelium nostrorum fidedignorum veridico ex relatu ad castrum nostrum Kemluk vocatum cognouimus pertinere, ideo nos easdem terras sew possessiones a Gregorio filio Benedicti, Nicolao, Andrea et Johanne filiis suis, iobagionibus castri nostri de Kemluk, qui easdem per indebitum empcionis titulum dinosscuntur hactenus conseruasse, digne duximus aufferendas et dicto castro nostro Kemluk applicandas, prenotatis Gregorio et suis filiis eorum seruiciis et fidelitatibus recensitis ac intercessibilibus peticionibus viri magnifici Leustachii ipsius regni Sclauonie bani nostre maiestati factis pro eisdem fauorabiliter exauditis, quandam terram nostram regalem Bedinicha nuncupatam in districtu de Morocha existentem cum suis pertinenciis et vtilitatibus vniuersis eisdem Gregorio et filiis suis in hereditatem perpetuam conferentes, nobilitamusque ipsos per huiusmodi possessionarie collacionis nostre modum et a iobagionatu predicti castri nostri Kemluk exemptos fore perpetuis temporibus promulgamus, ita, vt a modo et deinceps ipsi et eorum heredes eadem libertatis prerogatiua perfruantur, qua ceteri veri nobiles predicti regni Sclauonie hactenus freti sunt et continue pociuntur, et ud(!) ipsi Gregorius et sui filii in pacifico dominio prefate possessionis Bedyncha(!),

perseuerent, ipsos et eorum posteros in pleno dominio eiusdem possessionis contra quoslibet assumpsimus conseruare. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam presentes concessimus litteras nostras priuilegiales pendentis et auctentici(!) sigilli nostri dupplicis munimine roboratas. Datum per manus venerabilis in Christo patris, domini Nicolai archiepiscopi Strigoniensis locique eiusdem comitis perpetui, aule nostre cancellarii, dilecti et fidelis nostri, anno domini millesimo CCC° quinquagesimo nono, octauo idus septembris, regni autem nostri anno decimo octauo. Venerabilibus in Christo patribus et dominis, eodem Nicolao Strigoniensi, Thoma Colocensi, Wgulino Spalatensi, Nicolao Jadrensi, Elya Ragusino archiepiscopis, Nicolao Agriensi, Demetrio Waradiensi, Dominico Transiluano, Gregorio electo confirmato Chanadiensi, Nicolao Quinqueecclesiensi, Colomano Jauriensi, Ladislao Wesprimiensi, Michaele Vacyensi, Stephano Zagrabiensi, Petro Boznensi, fratribus Stephano Nittriensi, Thoma Syrimiensi, Johanne Thininiensi, Demetrio Nonensi, Bartholomeo Traguriensi, Valentino Macarensi, Stephano Farensi, Matheo Sibenicensi, fratribus Michaele Scardonensi, Portiua Senniensi et Radozlao Corbauiensi episcopis, ecclesias dei feliciter gubernantibus; magnificis viris Nicolao Konth palatino, Andrea woyuoda Transiluano, Nicolao Wgrini iudice curie nostre, Nicolao de Zeech tocius Dalmacie et Croacie, eodem Leustachio regni Sclauonie, Nicolao de Machou banis, Leukus dapiferorum et pincernarum, Dyonisio agasonum nostrorum magistris, ac magistro Symone comite Posoniensi, aliisque quam pluribus regni nostri comitatus tenentibus et honores.

Original na pergameni u kr. ugar. državnom arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 33.217. — Stara sign.: N. R. A. fasc. 394. no. 7.

Na istoj ispravi, dolje s lijeva je poznata potvrda: »Ad perpetuam rei memoriam . . .« *istoga kralja od 6. septembra 1364., učinjena pod novim pečatom za spomenutog Grgura i njegove sinove.*

Na listini vise dvije vrvce. U sredini crvena i zelena bez pečata, a njoj s desna zelena s ulomkom dvostrukog pečata.

Fejér Cod. dipl. Hung. IX. vol. 3. p. 35.—37. ima datum 9. septembra.

471.

1359, 10. septembra. U Cesenu.

Egidije legat papin, prima od klera spljetskoga svotu novaca u ime svoje poslaničke prokuracije.

Nos Egidius miseratione diuina episcopus Sabinensis, apostolice sedis legatus confitemur et in veritate recognoscimus recepisse et realiter habuisse a venerabili in Christo patre . . . . . archiepiscopo Spaletens et eius clero per manus Johannis Jacoby de Podio Bonici dantis et soluentis nomine et vice dictorum archiepiscopi et cleri, quadraginta florenos auri boni et iusti ponderis nobis ab eisdem debitos ratione procurationum primi anny(!) presentis nostre legationis, que incepit die sexta mensis octobris proxime preteriti, quos quidem quadraginta florenos dictus Johannes Jacobi pro dictis archiepiscopo et clero thesaurariis nostris tradidit seu etiam realiter assignauit. De quibus quidem quadraginta florenis predictos . . . . . archiepiscopum et clerum quietamus seu etiam absoluimus per presentes. In quorum testimonium presentes nostras litteras fieri fecimus nostrique sigilli appensione muniri. Datum Cesenis, die X mensis septembris, pontificatus domini Innocentii pape sexti anno septimo.

Na rubu: Johannes Martinus } thesaurarii domini legati.
Petrus Alfonsius }

Original na pergam. u arkivu kaptola u Spljetu XVI. 1. 40. Vidi se trag, gdje je o vrvci visio pečat.

472.

1359, 10. septembra. U Cesenu.

Egidije legat papin, prima od klera spljetskoga svotu novaca u ime svoje poslaničke prokuracije.

Nos Egidius miseratione diuina episcopus Sabinensis, apostolice sedis legatus confitemur et in veritate recognoscimus recepisse et realiter habuisse a venerabili in Christo patre . . . . . archiepiscopo Spaletensi et eius clero per manus Johannis Jacoby de Podio Bonici Florentine diocesis dantis et soluentis nomine et vice dictorum archiepiscopi et cleri triginta octo florenos cum dimidio auri boni et iusti ponderis nobis

debitos, videlizet viginti octo cum dimidio pro parte procurationum quarti et decem florenos pro parte residua tertii anorum nostre preterite legationis, quos quidem triginta octo florenos cum dimidio dictus Johannes Jacobi pro dictis archiepiscopo et clero thesaurariis nostris tradidit seu etiam realiter assignauit. De quibus quidem triginta octo florenis cum dimidio predictis partibus dumtaxat solutis, predictos archiepiscopum et clerum quietamus seu etiam absoluimus per presentes. In quorum testimonium presentes nostras litteras fieri fecimus nostrique sigilli appensione muniri. Datum Cesenis, die X. mensis septembris, pontificatus domini Innocentii pape sexti anno septimo.

Johannes Martinus
Petrus Alfonsus } thesaurarii domini legati.

Original na pergam. u arkivu kaptola u Spljetu XVI. 1. 62. Vidi se trag, gdje je o vrvci visio pečat.

473.

1359, 27. septembra.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski potvrdjuje slobode Zagrepčanima.

Lodouicus dei gracia Hungarie, Dalmacie, Croacie, Rame, Seruie, Gallicie, Lodomerie, Comanie, Bulgarieque rex, princeps Sallernitanus et Honoris ac montis sancti Angeli dominus omnibus Christi fidelibus tam presentibus quam futuris presencium noticiam habituris salutem in omnium salvatore. Regiam decet sublimitatem subditorum sibi precibus, presertim horum talium qui dignis meritis erga regiam maiestatem adiuvantur, pium inclinare auditum, quia dum ipsis concedimus libertates, dum removemus scandala, dum admittimus quod merentur, nos in eorum quiete quiescimus et fovemur in pace. Proinde ad universorum noticiam harum serie volumus pervenire, quod magister Petrus filius Ligerii, iudex civitatis nostre Grecensis, dilectus nobis et fidelis in sua ac tocius communitatis civium et hospitum nostrorum fidelium de eadem personis, ad nostre serenitatis accedendo presenciam, exhibuit nobis quasdam litteras nostras patentes super diversis eorum libertatibus confectas et emanatas; litteras privilegiales eciam excellentis et magnifici principis domini Karoli olym incliti regis Hungarie, genitoris nostri karissimi felicis recordacionis, confirmantes, tenoris subsequentis, supplicans nostro culmini idem magister Petrus humili precum instancia et devota, ut dictas litteras paternas et libertates eorumdem civium in

eisdem expressas, ob maiorem earumdem libertatum conservacionem et evidenciam firmiorem acceptare, approbare, ratificare et nostro pro ipsis fidelibus civibus nostris eorumque posteris dignaremur privilegio confirmare. Quarum tenor talis est: *(Slijedi listina od 27. juna 1345.).* Nos itaque attendentes satis grata et accepta servicia eorumdem fidelium civium et hospitum nostrorum Grecensium, quibus iidem indefesse sollicitudinis studio semper in constancia fideli . . . . iuxta possibilitatis et status eorum exigenciam nostre studuerunt conplacere maiestati, premissis eorum iustis et iuri consonis supplicacionibus favorabili pietate exauditis et admissis, pretactas litteras ipsius karissimi patris nostri omni prorsus suspicione carentes presentibus de verbo ad verbum insertas simulcum premissis eorumdem civium nostrorum libertatum articulis in eisdem litteris paternis expressis, ut iidem sicut . . . . et fidelitate augeantur, discantque sub principe glorioso devocius famulari, acceptamus, approbamus, ratificamus et de beneplacita voluntate serenissime principisse domine Elizabet, eadem gracia regine Hungarie, genitricis nostre karissime, pro iamdictis fidelibus civibus et hospitibus nostris eorumque posteris universis regia auctoritate perpetue confirmamus presentis privilegii nostri patrocinio mediante, salvis iuribus alienis. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam presentes concessimus litteras nostras privilegiales pendentis et autentici sigilli nostri dupplicis munimine roboratas. Datum per manus venerabilis in Christo patris, domini Nicolai archiepiscopi Strigoniensis, locique eiusdem comitis perpetui, aule nostre cancellarii, dilecti et fidelis nostri, anno domini millesimo CCC quinquagesimo nono, quinto kalendas mensis octobris, regni autem nostri anno decimo octavo. Venerabilibus in Christo patribus et dominis, eodem Nicolao Strigoniensi, Thoma Colocensi, Wgulino Spalatensi, Nicolao Jadrensi et Elya Ragusino, archiepiscopis; Nicolao Agriensi, Demetrio Waradiensi, Dominico Transilvano, Gregorio electo confirmato Chanadiensi, Nicolao Quinqueecclesiensi, Colomano Jauriensi, Ladislao Wesprimiensi, Mychaele Wacyensi, Petro Boznensi, Stephano Zagrabiensi, fratribus Stephano Nitriensi, Thoma Sirimiensi, Johanne Tininiensi, Bartolomeo Traguriensi, Demetrio Nonensi, Stephano Farensi, Valentino Macarensi, Matheo Sibinicensi, fratribus Michaele Scardonensi, Portiua Senniensi et Radozlao Corbaviensi, episcopis, ecclesias dei feliciter gubernantibus; magnificis viris Nicolao Konch palatino, Andrea woywoda Transilvano, comite Nicolao iudice curie nostre, Nicolao de Zeech tocius Dalmacie et Croacie, Leustachio regni Sclauonie, Nicolao de Machow, banis, Leukus dapiferorum et pincernarum, Dyonisio agasonum nostrorum magistris, ac magistro Symone comite Posoniensi, aliisque quam pluribus regni nostri comitatus tenentibus et honores.

Original nešto oštećen u arkivu jugosl. akademije u Zagrebu, vrvce za dva pečata stoje, a pečati otpali.

Tkalčić Mon. civ. Zagrab. I. 215.—216.

474.

1359, 29. septembra — 28. oktobra. U Trogiru.

Pred trogirskim biskupom Bartolomejem priziva se kaptol trogirski na papu u povodu toga, što je rečeni biskup bez njegovog znanja imenovao arcidjakonom nekog Martina iz Šibenika.

In Christi nomine amen. Anno natiuitatis eiusdem millesimo trecentesimo quinquagesimo nono, indiccione XII., die penultima mensis setembris (!), hoc est die domenico(!), pontificatus sanctissimi in Christo patris, domini nostri, domini Innocencii diuina prouidencia pape sexti anno septimo, in presencia mei notarii et testium inferius contentorum. Constituti coram reuerendo patre, domino Bartholomeo episcopo Traguriensi discreti ac venerabiles viri, domini Nicolaus Donati primicerius, Jacobus Duymi, archidiaconus et ceteri infrascripti canonici seu capitulum Traguriense presentauerunt seu interposuerunt quandam cedulam papiream seu appellacionem tenoris . . . . infrascripti: Coram vobis et a vobis reuerendo in Christo patre, domino Bartholomeo dei gracia episcopo Traguriensi, Nicolaus Donati primicerius, Jacobus Duymi archidiaconus, Tomas Matiche, Goyslauus Slauci, Helias Luche, Mi[chael] Martini, Duymus Mengace, Johannes Slischi, Johannes Mathei et Grubsca Dobrogosti canonici, qui facimus [totum] capitulum Traguriense, dicemus atque proponimus, quod cum nuper ad nostras peruenerit aures, quod vos de anno . . . . millesimo trecentesimo quinquagessimo nono, indictione XII., die XXII°. mensis setenbris(!), ex arupto propriam voluntatem . . . . sequendo procesistis ad institucionem, ymmo pocius ad intrusionem noui archidiaconi, uidelicet cuiusdam magistri Martini, cui prouidistis de archidiaconatu et canonicatu Traguriensi nullum iuris ordinem obseruando, eo quod inducitis aliena . . . . silicet in ciuitate Sibenicensi vbi nullam iurisdictionem habetis et super . . . . archidiaconum me Jacobum predictum ad hoc non citatum nec de aliquo crimine confessum uel conuictum et canonicis predictis similiter non citatis ad hoc nec requisitis, set totaliter insciis et per vos spretis ad quos spectat talium eleccio de iure comuni et antiqua consuetudine; set quia persequimini nos odio capitali eo quod iura capituli defendentes per vos indebite supressa et nos conamini opprimere imitando duriciem pharaonis et sic

in multis contra deum et iusticiam a vobis grauati ad dominum nostrum papam et eius sanctam sedem appellauimus in scriptis; quam appellationem ob reuerenciam sancte sedis appostolice admisistis in quantum de iure debuistis ut apparet scriptum manu magistri Georgii Duymi imperiali auctoritate notarii publici. Demum ipsa nostra appellatione pendente contra inhibitionem ex parte eiusdem domini nostri pape vobis factam ad ipsam institucionem, si taliter dici potest, de persona prefati magistri Martini in archidiaconatum et canonicatum Traguriensper vos intrusi procedere presumpsistis. De qua iniuria domino nostro pape [et] capitulo Traguriensi a vobis sic illata in hiis scriptis contra uos protestamur, quia incidistis in penas . . . . Traguriensis nobis iniuriam ita per uos illatam nollemus, sustinuisse pro mille f[lorenis] . . . . vobis non esset expediens appellare, quia ipsa in statutum, si sic dici debet, per ea facta . . . . estis excomunicati diuersis excommunicacionibus et a diuersis iudicibus, et primo in curia Romana . . . . seruicia estis excomunicati publice in audiencia publica; item excommunicati estis a reuerendissimo . . . . dei et apostolice sedis gracia archyepiscopo Spalatensi vestro metropolitano, eo quod tempore debite . . . . in capite et in membris admittere recusastis; item estis excomunicati a reuerendissimo in Christo patre, [domino Egidio] miseracione diuina episcopo Sabinensi, in partibus Ytalie apostolice sedis legato, cui procurationem debitam a pluribus annis citra soluere recusastis, ob cuius rei causam per nuncium eiusdem domini legati, dominum Johannem de Vtino canonicum Brixiensem fuit uobis ex parte eiusdem domini legati in scriptis mandatum, quatenus omnibus diebus dominicis et festiuis deberemus pulsatis campanis et candelis extinctis in missarum solempniis vos publice excomunicare, et quia tanquam filii obedientie obediuimus mandatis prefati domini legati, persequimini nos mortaliter; item quia estis inregularis, eo quod sic excomunicati scientes in contemptum clauium in castro Sibenicensi in ecclesia sancti Michaelis XV. diem(!) mensis setenbris de anno presenti, quantum in vobis fuit, prophanastis diuina, et sic non esset necesse a vobis appellare, tamen ad maiorem cautelam ad appellationis remedium tanquam vere per vos grauati recurimus. Idcircho(!) sencientes nos contra deum et iusticiam in premissis et circha(!) premissa a vobis aggrauatos et dubitantes in posterum forcius aggrauari, non rece . . . . ab alia appellatione a vobis interposita, set . . . . . rius inherendo ad reuerendissimum in Christo patrem, dominum Egidium [miser]acione diuina episcopum Sabinensem, in partibus Ytalie apostolice sedis legatum predictum in hiis scriptis prouocamus et appellamus et apostolos petimus et iterum ac iterum et cum instancia

*

et instantissime eos dari nobis petimus; submittentes [et] subicientes nos, iura et beneficia nostra sub protectione, tuicione ac defensione eiusdem domini legati; inhibentes vobis ex parte prefati domini legati, quatenus hac nostra appellatione pendente nichil contra nos innouare presumatis, cum simus parati ipsam appellationem prosequi suis loco et tempore et coram iudice competenti. Quam quidem appellationem per ipsos canonicos seu capitulum sic interpositam idem reuerendus pater episcopus supradictus recepit in quantum de iure debuit, mandans ipsis canonicis antedictis, quatenus ad diem Iouis proxime venturum deberent coram eo comparere audituri eius voluntatem super premissis.

Die Iouis, tercio octubris(!). Conparentibus antedictis canonicis coram memorato ac supradicto domino episcopo in termino eis per ipsum statuto ad audiendum eius voluntatem super premissis petiuerunt appostolos super facto appellationis per eos interposite, et ipse antedictus dominus episcopus prorogauit eis terminum ad terminum iuris, quia nondum formauerat predictos appostolos(!), quatenus deberent coram eo iuridice comparere; et hoc presentibus discretis viris, presbitero Johanne condam Stoiani de Sibenico presbitero, Ratcone condam Johannis de Tragurio, Rade condam Peruoslaui clerico et Andrea a Gilla, testibus ad premissa vocatis et habitis. Et hoc fuit in episcopali palacio in eius camera turris superioris.

Die lune, VII. octubris. Comparens discretus vir dominus Grupsca canonicus Traguriensis tanquam procurator supradictorum canonicorum seu capituli Traguriensis in curia antedicti domini episcopi, volens petere nomine quo supra apostolos ab ipso episcopo in facto appellationum sic interpositarum per ipsos antedictos canonicos; qui prefatus dominus episcopus misit nuncium suum Jacobum de Verona, aserens ad terminum iuris, quia nondum formauerat predictos apostolos. Et . . . . protestatus, quod non fiat ei in preiudicium nomine quo supra, cum ipse erat paratus recipere eum . . . . esset aliquis, qui daret eos de iure; presentibus discretis viris presbitero Petro de . . . . [et Andrea de] Gilla clerico, testibus ad premissa vocatis, habitis et rogatis.

Die lune, XXVIII. mensis octubris. Comparens in curia domini episcopi supradicti presbiter Michael Mart[ini] . . . . tanquam procurator supradicti capituli seu canonicorum, volens petere apostolos in facto apelationis(!) ab ipso episcopo . . . . ut sensit, fecit claudere portas sale inferioris, prout asseruit nobis quidam famulus p . . . . . nomine Schuitre; et tunc antedictus presbiter Michael existendo in curia domini episcopi incep[it] . . . . toto suo posse vocitare tam dominu mepiscopum quam si aliquis esset alius qui vellet resi . . . . .

. . . . . paratum recipere apostolos infra iuris terminum nomine quo supra. Cui nec ipse episcopus nec . . . . respondere; et ipse rogauit me notarium infradictum, quod de predictis omnibus conficerem . . . . presentibus discretis viris Johanne Slouani et Ratcone condam Johannis, presbiteris ecclesie . . . . vocatis, habitis et rogatis.

(Signum not.)

Ego presbiter Georgius condam Duimi de Tragurio i[mperiali auctoritate notarius] premissis omnibus et singulis una cum prenominatis testibus interfui, [et rogatus] scribere scripsi et in hanc publicam formam redegi meoque [signo et] nomine roboraui in fidem et testimonium omnium prem[issorum].

Original na pergam. u arkivu kaptola u Trogiru no. 78.
Listina je lijevoj strani mjestimice krnja.

475.

1359, 1. oktobra. U Ninu.

Božko sin Gjurin prodaje Gjuri de Praprayano zemlju u Stagnici.

In Christi nomine amen. Anno natiuitatis eiusdem millesimo trecentesimo quinquagesimo nono, indicione duodecima, die primo mensis octubris(!). Temporibus serenissimi principis et domini nostri, domini Lodouici dei gracia excellentissimi Hungarie regis, reuerendi patris, domini Demetrii de Matafaris dei et apostolice sedis gratia episcopi Nonensis, ac egregii et potentis viri, domini Johannis de Grixogono militis regii ac ciuitatis None honorabilis comitis. Bosichius condam Georgii ciuis None sponte et ex certa sciencia dedit, vendidit et tradidit iure [proprio] et in perpetuum Georgio condam Krini de Praprayano pro se s[uisque heredibus et sucessoribus] recipienti et ementi gognayos du[os] . . . . in Stagniça; cui de trauersa est terra Mi . . . . de sirocho et de meridie est terre Bune Claude et de borea est terra monasterii sancti . . . . fratrum Predicatorum de Nona; ad habendum, tenendum, possidendum et [quicquid] sibi et suis heredibus et sucessoribus(!) deinceps placuerit perpetuo faciendum tamquam de re sua propria sine contradictione cuiusquam, cum omnibus et singulis suis iuribus, adiacenciis et pertinenciis sibi spectantibus et pertinentibus quoquo modo, tam de consuetudine, quam de iure. Et hoc pro pretio et pretii nomine librarum decem et pro talione grossum vnum paruorum, quod pretium

cum talione dictus venditor sponte contentus et confessus fuit se ab ipso emptore integre habuisse et recepisse ac sibi integre datum, solutum et numeratum esse; excepcioni non habiti et non recepti dicti pretii omnino renuntians. Promittensque idem venditor eidem emptori stipulacione solempni excalumpniare et defendere sibi et suis heredibus et sucessoribus dictam terram perpetuo in racione ab omni homine, persona et vniuersitate super se et bonis suis omnibus presentibus et futuris. Actum None, presente Nicola Charchanich iudice None, Martino condam Jacobi examinatore, Zisco condam Thome de Firmo et Tomxa condam Jacobi, ciuibus None, testibus ad hec uocatis et rogatis.

(Drugi rukopis.)

Et ego Martinus condam Jacobi examinator manum misi.

(Signum not.)

Ego Rangerius filius Coradi de Padua imperiali auctoritate notarius et ciuitatis None cançellarius hiis omnibus interfui et rogatus scripsi.

Original na pergameni u gubern. arkivu u Zadru; odio samostana sv. Dominika no. 1061.

476.

1359. 4. oktobra — 3. novembra. U Trogiru.

Kaptol trogirski priziva se u nazočnosti biskupa Bartolomeja još jednom k papi protiv istoga biskupa.

In Christi nomine amen. Anno natiuitatis eiusdem millesimo trecentesimo quinquagesimo nono, indicione XII., die veneris IIII. octubris, pontificatus sanctissimi in Christo patris et domini nostri, domini Innocentii diuina prouidencia pape sexti anno septimo. In presencia mei notarii infrascripti et testium inferius contentorum constituti coram reuerendo patre, domino Bartolomeo episcopo Traguriensi discreti et venerabiles viri, domini Nicolaus primicerius et Jacobus Duymi archidiaconus ac ceteri infrascripti canonici seu capitulum Traguriense presentauerunt seu interposuerunt quandam cedulam papiream seu appellationem tenoris infrascripti: Coram vobis et a vobis reuerendo in Christo patre, domino Bartholomeo dei gracia episcopo Traguriensi, Nicolaus Donati primicerius, Jacobus Duymi archidiaconus, Tomas Matiche, Goyslauus Slauci, Helias Luche, Michael Martini, Johannes Slischi, Johannes Mathey, Duymus Mengaçe et Grubsca Dobrogosti, qui facimus totum capitulum Traguriense, dicimus atque proponimus, quod, cum propter quedam

grauamina per uos indebite [contra deum et] iusticiam nobis illata ad dominum nostrum, dominum Innocentium diuina prouidencia papam sextum in scriptis appellauerimus et vos . . . . eiusdem domini nostri pape et eius sancte sedis ipsam appellationem in quantum de iure debuistis admitere studuystis et de . . . . a iuris statuto appellationis, si sic dici debent non reuerenciales aut admissorias, set tradidistis nobis quasdam [litteras] . . . . intitulatas domino nostro pape predicto multis mendaciis et falsitatibus plenas in fine quarum concludentes . . . . s nobis pro apostolicis refutatoriis. Nos uero protestatione premissa ipsas literas, ne ex contentis in eisdem . . . . et iuri nostro aliquod preiudicium generari ob reuerenciam illius cui dirigebantur non pro apostolis set pro literis . . . . [deu]ote recepimus. Set quia in eisdem literis odiose et maliciose tanquam prosequens nos odio capitali, eo quod contra uos . . . . per uos nobis suppresso . . . . uobis sub pena excomunicacionis et ducentorum florenorum auri, quatenus usque ad . . . . futuros a die d . . . . deberemus iter uestrum aripere ad curiam Romanam et ipsas literas domino . . . . appellationem pro se . . . . ne vobis in scriptis proferente; sed ista sunt nobis, quod a modo inpossibi . . . . acio, quod ita . . . . tempus possimus omnia et singula predicta perficere, maxime cum tempus yemale . . . . necessario debet . . . . re; cuius maris impedimento posset de leui per duo menses et . . . . in residuo tempore . . . . [singu]la predicta in prefatis vestris literis contenta conplere nulla . . . . uos maliciose et odiose parando nobis insidias, ut in . . . . s et iniquis mandatis non esset nobis expediens appellare iuribus . . . . ipse non recedimus, ymo eis pocius inheremus, set ad ma . . . . ite aggrauati per vos ad appellationis remedium recurrimus . . . . nos per uos aggrauatos et timentes in posterum forcius aggrauari . . . . ad dominum nostrum, dominum Innocentium diuina prouidencia papam sextum et eius sanctam sedem in hiis [scriptis] . . . . appellamus et apostolos petimus et iterum ac iterum cum instancia et instantissime eos nobis dari [petimus; submitten]tes nos bona, iura et beneficia nostra sub protectione, tuicione et defensione eiusdem [domini pape; inhiben]tes vobis ex parte domini nostri pape, quatenus hac nostra appellatione pendente contra [nos nichil innouare pressumatis, cum simus] parati ipsam appellationem prosequi suis loco et tempore et coram [iudice competenti]. Quam quidem appellationem idem reuerendus pater episcopus supradictus recepit in quantum [de iure debuit] constituens eis terminum ad diem Mercurii

proxime venturum, quatenus debeant coram eo comparere audituri eius voluntatem super premissis; presentibus discretis viris presbiteris Johanne Slouani et Ratcone Johannis, testibus ad premissa.

Die mercurii, nono octubris. Conparentibus antedictis canonicis in curia superius explicata domini episcopi, in termino eis per ipsum statuto ad audiendum voluntatem eius super premissis petentes apostolos super facto appellationis per eos interposite, et episcopus antedictus asserens se inpeditum suis arduis negociis misit quendam Johannem Petri, qui asserebat se esse vicarium predicti domini episcopi et ex mandato ipsius domini episcopi prorogabat terminum supradictis canonicis vnum mensem hoc est quartum . . . . . eo quia a breuitate termini appellarent. Et ipsi antedicti canonici seu capitulum fuerunt protestati dicentes, quod ipsi non consenciebant predicto termini seu prorogationi nec ipsum sciebant quis esset uel quam auctoritatem haberet, nisi tantum, quod erat Johannes Petri; presentibus discretis viris presbitero Petro dicto Lomiça Nicolao condam Johannis et Matheo Michaelis Cudi, testibus ad premissa vocatis, habitis et rogatis.

Die lune XXVIII^{0} octubris. Comparens discretus vir presbiter Michael Martini canonicus Traguriensis tanquam procurator capituli antedicti et procuratorio nomine in curia sepedicti episcopi petens apostolos ab ipso domino episcopo super facto appellationis superius explicate; cui antedictus episcopus ut sensit eum in sua curia, fecit claudere hostium sale inferioris. Et ipse Michael antedictus fuit protestatus, quod ipse erat paratus nomine quo supra recipere appostolos si esset aliquis qui de iure daret eos; et hoc presentibus discretis viris Johanne Slouani et Ratcone condam Johannis, presbiteris ecclesie maioris, testibus ad premissa vocatis, habitis et rogatis.

Die dominico, tercio mensis octubris[1]. Comparens in curia antedicti domini episcopi supradictus presbiter Michael in termino iuris et nomine quo supra peciit apostolos super facto appellationis supradicte, presente magistro Johanne Petri canonico Traguriensi, aserente se pro vicario domini episcopi, si esset aliquis, qui daret eos sibi; et ipse magister Johannes respondit, quod dominus episcopus non erat in ciuitate et quod nullam habebat comissionem ab eodem domino episcopo super predictis. Qui presbiter Michael fuit protestatus, quod ipse erat paratus recipere apostolos predictos et quod non preiudicet sibi in aliquo nomine quo supra; et hoc presentibus presbiteris Johanne Slouani et fratre Paschasio monacho, testibus ad premissa vocatis et habitis.

(Signum not.)

---

[1] Za cijelo novembris jer 3. pada na nedjelju.

Et ego presbiter Georgius condam Duymi de Tragurio imperiali auctoritate notarius premissis omnibus et singulis una cum prenominatis testibus inerfui et ea rogatus scribere scripsi et in hanc publicam formam redegi meoque signo et nomine roboraui in fidem et testimonium omnium premissorum.

Original na pergam. u ark. kaptola u Trogiru no. 79. Listina je na desnoj strani do sredine krnja.

477.

1359, 4. oktobra. U Trogiru.

Kaptol trogirski očituje svome biskupu Bartolomeju, da njegovo pismo na papu ne prima kao izvještaj, priziva „apostolos".

In Christi nomine amen. Anno natiuitatis eiusdem millesimo trecentesimo quinquagesimo nono, indictione [XII.], die Veneris, IIII. octubris, pontificatus sanctissimi in Christo patris et domini nostri, domini Innocentii [diui]na prouidencia pape sexti anno septimo. Per hoc publicum instrumentum pateat omnibus eui[den]ter, quod in presencia mei notarii et testium inferius contentorum constituti venerabiles ac discreti viri, domini Nicolaus Donati primicerius et Jacobus Duymi archidiaconus ac vni[uer]sum capitulum Traguriense coram reuerendo patre, domino Bartholomeo episcopo Traguriensi presentauerunt seu interposuerunt quandam cedullam papiream seu protestationem, cuius cedule uel protestationis tenor talis est: Coram vobis reuerendo in Christo patre et domino Bartholomeo episcopo Traguriensi, Nicolaus Donati primicerius, Jacobus Duymi archidiaconus et vniuersum capitulum Traguriense dicimus atque proponimus protestando, quod cum comparuerimus in termino a iure statuto coram vobis ad accipiendum certos apostolos [cuius]dam appellationis ob quedam grauamina per uos nobis illata coram vobis per nos exposite(!), ad sanctissimum patrem, dominum Innocentium diuina prouidentia papam sextum et vos non habendo deum pre oculis multa mendacia multasque falsitates in quibusdam literis domino nostro pape predicto intitulatis ponere non erubuistis, quas nobis tradebatis pro apostolis. Set quia ipse litere penitus uel quasi nichil in se continent veritatis in illo quod nos tangere uideretur, excepta nostra appellatione in eisdem inserta, prout suis loco et tempore et coram iudice competenti probare intendimus si erit expediens, id circho(!) in hiis scriptis protestamur, quod ipsas literas non pro apostolis, set pro literis mis[so]-

riis recepimus eidem domini nostro pape per nostrum uel nostros sindicos fideliter [presen]tandis; rogantesque me notarium infradictum supradicti domini, quatenus de predictis eis deberem conficere publicum instrumentum.

Actum Tragurii in episcopali palatio in camera turris superioris, presentibus discretis viris, dominis Petro condam Buici (!) ciue Traguriensi, Ratcone condam Johannis, [Ci]priano condam Hellie, presbiteris ecclesie Traguriensis, testibus ad premissa vocatis, habitis et rogatis.

(Signum not.)

Et ego presbiter Georgius condam Duimi de Tragurio imperiali auctoritate notarius premissis omnibus et singulis vna cum prenominatis testibus interfui et ea rogatus scribere scripsi et in hanc publicam formam redegi meoque signo consueto et nomine roboraui in fidem et testimonium omnium premissorum.

Original na perg. u arkivu kaptola u Trogiru no. 80.

Na hrptu savremeno: Protestacio, que fuit facta in recepcionem apostolorum super appellatione pro parte capituli ad dominum papam interposite (!).

478.

1359, 8. oktobra. U Trogiru.

Ulomak o upravi crkve stolne u Trogiru.

In Christi nomine amen. Anno nativitatis eiusdem 1359., indictione 12, die 8. mensis octobris, regnante serenissimo domino nostro Ludovico dei gracia rege Ungarie etc. Administratio operarie fuerat in possessione iam diu laicorum, quo tempore fabrica ecclesie de bono in melius semper processit; secus postquam ad manus canonicorum devenerat. Erant proinde inter utrosque discordie, iurgia et scandala. Volens autem venerabilis pater dominus Bartholomaeus episcopus suam exonerare conscientiam ad hanc compositionem devenit cum comite et iudicibus nomine communis recipientibus ipsis favorabilem, quod a modo in antea eligi debeant per dominum comitem Traguriensem et eius successores et consilium anno quolibet quatuor operarii laici, e quorum numero unus eligatur et confirmetur ab episcopo et canonicis iuxta privilegium cardinalis Gentilis; qui sine licentia episcopi et comitis venditiones, alienationes aut expensas facere nequeat, iisdemque aut aliis per eos deputandis in fine anni rationem reddere debeat. Singulis annis duo

thesaurarii, unus clericus ab episcopo et capitulo, alter laicus a comite et consilio eligantur, qui thesauros ecclesie sancti Laurentii custodiant et de anno in annum custodiant et de anno in annum eligantur. Ii duo nequeunt esse fratres nec consanguinei germani.

Farlati Illyr. sacr. IV. p. 387.
Fejér Cod. dipl. Hung. IX. 3. 137.—138.

479.

1359, 9. oktobra. U Trogiru.

Kaptol trogirski očituje, da je biskup Bartolomej, tim, što je zadržavao u sebe 25-inu poslanika papina, svalio na stolnu crkvu prokletstvo i nanio joj štete od 1000 forinti zlatnih.

In Christi nomine amen. Anno natiuitatis eiusdem millesimo trecentesimo quinquagessimo nono, indicione XII., die Mercurii, nono octubris, pontificatis sanctissimi in Christo patris, domini nostri domini Innocentii diuina prouidencia pape sexti anno septimo. Per hoc publicum instrumentum pateat omnibus euidenter, quod in presencia mei notarii infrascripti et testium inferius contentorum venerabilis vir, dominus Jacobus Duymi et vniuersum capitalum Traguriense acceserunt ad episcopatum volentes coram presencia reuerendi patris et domini Bartholomei episcopi Traguriensis certis iuribus suis et ecclesie uti. Qui dominus episcopus predictus prohibuit eos coram sui presenciam venire, dicens se circha(!) alia occupatum; set misit quendam dominum Johannem Petri canonicum Traguriensem(!), quem asserebat suum vicarium in spiritualibus generalem, ut ipse eos audiat et inteligat et quod coram eodem suum ius prosequantur ut eis placet et volunt. Qui dominus Jacobus archidiaconus et capitulum predictum legi fecerunt per me notarium quandam protestationem infrascripti tenoris: Coram vobis reuerendo in Christo patre, domino Bartholomeo dei gracia episcopo Traguriensi, Nicolaus Donati primicerius, Jacobus Duymi archidiaconus, Tomas Matiche, Goyslauus Slauci, Helias Luche, Michael Martini, Vitus Acelini, Duymus Mengaçe, Johannes Slischi, Johannes Mathei et Grubsca Dobrogosti canonici ecclesie Traguriensis, qui facimus totum capitulum dicimus atque protestando proponimus, quod cum vos pater reuerende procurationem plurimorum annorum debitam reuerendo in Christo patri, domino Egidio miseratione diuina episcopo Sabinensi, in partibus Ytalie apostolice sedis legato a nobis capitulo et clero ac monasteriis exegistis

et exegi fecistis, prout constat per publicum instrumentum scriptum manu domini Johannis de Blancis cancelarii communis Traguriensis, et ipsam procurationem per nos exactam detenuistis et adhuc detinetis in periculum anime vestre ac non modicum danpnum(!), iniuriam et iacturam ecclesie katedralis (!) atque omnium nostrorum. Cuius rei causa dominus legatus predictus a breui tempore citra contra vos suos aggrauit processus et prefatam ecclesiam katedralem ecclesiastico subposuit interdicto, que innocens est, et huius criminis inmunis, eo quod reditus suos a vestris reditibus habet separatos et pro parte ipsam tangente pro predicta procuratione eidem domino legato ut supra debitam de reditibus ad ipsam ecclesiam spectantibus operaminis siue procurationis eiusdem ecclesie soluit infra terminum in processibus eiusdem domini legati contentum. Item, quia procurationem duorum annorum nuper preteritorum eidem domino legato debitam soluere non curastis et adhuc animo indurato non curatis, cum capitulum, clerus ac monasteria et procurator siue operarius pro ecclesia katedrali, quilibet pro parte ipsum tangente soluerit cum effectu, solum vos in contumacia et in rebellione eiusdem domini legati cum omni reuerencia dicendo perduratis. Ob cuius rei causam per nuncium prefati domini legati fuimus non modicum redarguti (!) et dubitamus in posterum quamuis innocentes vna cum ecclesia katedrali predicta redargui, iniuriari et dampnificari; item, quia . . . . . es libros incertos in numero et in ualore ac alia bona ecclesie katedralis predicte dilapida[ndo] . . . . ac multis modis dilapidare non cesatis in maximum dampnum et iniuriam eiusdem ecclesie . . . . nostrorum capituli et cleri predictorum, idcicho(!) omni uia, iure, modo et forma quibus melius possumus in hiis scriptis contra uos protestamur de omni dampno, iactura, iuiuria et interesse, que et quas una cum ipsa ecclesia ob nostri defectum propter premissa sustinemus, quia multis legatis testamentorum et aliis elymosinis sumus priuati causa interdicti in ipsa ecclesia per prefatum dominum legatum sic positi et causa predictorum per uos indebite commissorum et comitentium, in quibus clerici et layci minus quam bene hedificantur. Que dampna, iniurias et interesse tam nostra quam ecclesie predicte facimus mille florenos auri; quorum medietatem ex nunc aplicari volumus camere ecclesie Romane et aliam medietatem ecclesie katedrali predicte; de quibus ut supra protestamur, saluis aliis protestationibus in curia Romana et eiusdem domini legati contra uos suis loco et tempore per nos fiendis et proponendis Ad quam protestationem in presencia prefati domini Johannis clare sibi et distinte(!) lectam penitus non aliud respondit, nisi super hoc a domino episcopo Traguriensi predicto nullam habebat commissionem respondendi. Qui dominus archidiaconus et canonici representantes vni-

tanquam publicam personam, quod de predictis omnibus deberem eis conficere publicum instrumentum.

Actum Tragurii in episcopali curia, presentibus discretis viris, presbitero Petro dicto Lomiça, Andrea Gilla diacono ecclesie Traguriensis, Nicolao condam Johannis et Matheo Michaelis Chudi, ciuibus Traguriensibus, testibus ad premissa vocatis, habitis et rogatis.

(Signum not.).

Et ego presbiter Georgius condam Duimi de Tragurio imperiali auctoritate notarius premissis omnibus et singulis vna cum prenominatis testibus interfui et rogatus scribere scripsi et in hanc publicam formam redegi meoque consueto signo et nomine roborauı in fide (!) et testimonium premissorum.

Original na pergam. u arkivu kaptola u Trogiru no. 81.
Farlati Illyr. sacr. IV. p. 387.—388.

480.

1359, 15. oktobra. U Zadru.

Suci zadarski osudjuju Petra de Valle, da plati samostanu sv. Krševana najam za selište Nevijane.

In Christi nomine amen. Anno ab incarnacione eiusdem millesimo trecentesimo quinquagesimo nono, indicione tercia decima, die quinto decimo mensis octubris. Nos Nicolaus Zeech tocius Dalmacie et Crohacie(!) banus, Volcina de Ginano, Johanus (!) de Sloradis et Nicola de Botono iudices eius, intellecta peticione domini fratris Johannis abbatis monasterii sancti Grisogoni de Jadra seu Zoyli de Botono ciuis nostri, procuratoris monasterii prelibati petentis nomine ipsius monasterii a Petro condam Simonis de Ualle de Venecia, olim habitatore Jadre per litteras citatorias eidem Petro per predecessores nostros, [comites] Jadre destinatas libras quingentas denariorum paruorum. Quarum litterarum tenor per omnia talis est: *(Slijedi listina od 5. januara 1359.)* . . . . . . dictus Petrus citatus per litteras antedictas contumax fuerit nec per se [nec per procuratorem] legittimum curauerit comparere et ob eius dictam contumaciam per precessores nostros . . . . districta commissa fuerit atque de ipsorum precessorum nostrorum mandato data prefato domino abbati in bonis ipsius Petri subsequenter uero facta fuerit strida secundum ordinem datum per consilium Jadre, quod idem Petrus infra terminum per dictum consilium ordinatum, videlicet trium mensium uersum capitulum Traguriense rogauerunt me notarium infrascriptum

comparere deberet ad utendum de iuribus suis quicquid uellet etc. expiraueritque terminus antedictus trium mensium predictorum ipso Petro nec ullo eius legittimo procuratore minime comparente, viso supradicto publico instrumento locacionis facte per dominum abbatem supradictum eidem Petro de villa supradicta vocata Neuiane pro annis quinque ad . . . . paruorum in anno, pro tribunali sedentes Christi nomine inuocato . . . . expiratam, quod dictus Petrus de Ualle de Venecia dare et sol[uere teneatur] supradicto monasterio sancti Grisogoni prelibatas libras quingentas denariorum . . . . prefata peticione seu litteris citatoriis antedictis contentas . . . . . . prefatorum litterarum ac instrumenti predicti continentes cum expensis legittimis . . . . ante domino abbate supradicto, verbo veritatis dictam suam petitionem fac . . . . ente recipere et habere prout et secundum quod in dicta sua peticione . . . . pristaldum Matheum Contareni curie nostre tribun (!) ad execu[ciendam] . . . . sentenciam antedictam. Actum sub lobia magna Jadre, [presentibus] . . . . ser Vito de Nassis aduocato curie, testibus et aliis.

Original na pergam. u gubernij. arkivu u Zadru, odio samostana sv. Krševana kaps. XVIII. no. 434.

Na pravoj strani listine odozdo vidi se trag pritisnuta malena pečata

481.

1359, 18. oktobra. U Zadru.

Samostan sv. Krševana daje Oktimanu sinu Bogdanovu, svojem kmetu, zemlju u Cerodolu, da nasadi vinograd.

In Christi nomine amen. Anno incarnationis eiusdem millesimo trecentesimo quinquagessimo nono, indictione tercia decima, die decimo octavo mensis octobris, Jadre. Regnante domino nostro, domino Lodouico dei gracia serenissimo rege Vngarie, et tempore reuerendi patris domini Nicolai de Matafarro decretorum doctoris, archiepiscopi Jadrensis, ac magnifici domini Nicolai Ceç totius Dalmatie et Crohatie (!) generalis bani et comitis Jadre. Reuerendus pater, dominus frater Johannes abbas monasterii sancti Grisogoni de Jadra iure pastinationis ad redriçandum concessit et confirmauit Octimano condam Bogdani uilano dicti monasterii ad dictum circa duos gognaios uinee interlaxate, et si plus esse reperiretur, illud etiam plus cedat in dicta concessione, positam ad Cerodolum super terra dicti monasterii. De borea uia publica, de austro,

quirina et trauersa terratici dicti monasterii. Promittens dictus dominus abbas uice et nomine dicti sui monasterii per se et suos sucessores dicti(!) Octimano pro se et suis heredibus et sucessoribus stipulanti et recipienti dictam uineam sic interlaxatam cum omnibus suis iuribus et pertinenciis ei et eius heredibus et successoribus ab omni homine et persona legittime defendere et excalumpniare in ratione super bonis omnibus dicti monasterii pressentibus et fucturis (!), omni exceptione remota. Et uersa uice dictus Octimanus per se et suos heredes et suos sucessores promisit dicto domino abbati pro se et suis sucessoribus stipulanti et recipienti dictam vineam sic interlaxatam iure pastinationis tenere, eamque redriçare et anno quolibet bene putare et bis çapare, poclades et gribeniços multiplicare et omnia et singula alia legaliter et studiose facere, que circa predicta fuerint facienda secundum consuetudines et statuta Jadre et pro terratico a duobus primis annis citra, pro quibus duobus annis nichil debet dicto monasterio dare, postea anno quolibet quartum de omnibus fructibus et reditibus quos exinde perceperit in barca ad ripam maris omnibus suis labore et expensis eidem monasterio dare et consignare. Et predicta omnia et singula supra et infrascripta promisit dictus Octimanus ut supra ipsi domino abbati ut supra stipulanti firma et rata habere et tenere et non contrafacere uel uenire aliqua ratione uel causa, de iure uel de facto sub pena sex perperorum pro qualibet vice qua contrafecerit stipulanti promissa et refectione dampnorum et expensarum litis et extra; pro quibus omnibus et singulis obseruandis obligauit eidem omnia sua bona presencia et fuctura et pena soluta uel non, rata maneant omnia et singula suprascripta. Actum est hoc et firmatum presentibus Leonardo murario condam Saraceni de ciuitate Bellona et Jacobo Ronpecti de Friuli, habitatoribus Jadre, testibus ad hec uocatis et rogatis et aliis.

Original na pergameni u gubernijalnom arkivu u Zadru, odio samostana sv. Krševana, kaps. XVII. no. 399.

482.

1359, 19. oktobra. U Trogiru.

Kanonik Ivan Kastrafoci, vikar Bartolomeja, biskupa trogirskoga, zabranjuje, da se zvoni kod izopćenja istoga biskupa.

In Christi nomine amen. Anno a natiuitate eiusdem millesimo CCCLIX., indicione XII., die XVIIII. mensis octubris, pontifficatus do-

mini nostri, domini Innocencii pape sexti anno sexto. Per hoc presens publicum instrumentum pateat omnibus euidenter, quod in presencia mei notarii infrascripti et testium inferius contentorum dominus Johannes Petri Castrafoci vicarius ut asserebat reuerendi in Christo patris, domini B[artolomei] episcopi Traguriensis mandauit expresse ex parte eiusdem domini episcopi et sua eciam auctoritate Andree dicto Gila diacono et sacriste ecclesie sancti Laurencii kathedralis, quatenus non presumeret pulsare campanas quando excomunicatur dominus episcopus predictus per capitulum et clerum Traguriensem. Et ibidem personaliter adderat venerabilis vir, dominus Jacobus Duimi archidiaconus Traguriensis et eidem domino Johanni dixit: Auertas, quid dicis et quid mandas. Illa talis pulsacio et excommunicacio fit de mandato et auctoritate reuerendissimi in Christo patris et domini, domini Egidii miseracione diuina in partibus Italie apostolice sedis legati ex eo, quia idem dominus episcopus non soluit procuracionem debitam eidem domino legato. Qui dominus Johannes predictus respondit: Quod non obstante hoc ego mando, quod non debeat pulsare, et iterum et cencies mando. Et tunc idem dominus Jacobus archidiaconus predictus rogauit me notarium infrascriptum tanquam publicam personam, quatenus de tali mandato per eundem dominum Johannem predicto sacriste sic facto deberem conficere publicum instrumentum. Actum Tragurii in platea comunis, presentibus discretis viris, testibus in premissis uocatis habitis et rogatis, dominis Nicolao Binuci canonico Traguriensi, presbitero Petro Dominici Rusaue[1] et ser Loseti filio condam Michaelis Stephani.

(Signum not.)

Et ego presbiter Michael condam Martini canonicus Traguriensis, imperiali auctoritate notarius publicus hiis omnibus presens fui et rogatus per predictum dominum Jacobum scribere scripsi et in hanc publicam formam redegi, meque subscripsi et meo signo consueto signaui.

Original na pergam. u arkivu kaptola u Trogiru no. 82.
Farlati Ill. sacr. IV. p. 388.

[1] Rusane?

483.

1359, 20. oktobra. U Trogiru.

Andrija zvan Gila, diakon i sakristan stolne crkve u Trogiru, izpitan od kaptola, za što nije zvonio, kad su izopćivali biskupa, odgovara, da mu je bilo to zabranjeno od vikara Ivana Kastrafocia.

In Christi nomine amen. Anno natiuitatis eiusdem millesimo trecentesimo quinquagessimo nono, indictione XII., die dominico, vicessimo octubris(!), pontificatus sanctissimi in Christo patris et domini nostri, domini Innocentii diuina prouidencia pape sexti anno sexto. Vniuersis et singulis hoc publicum instrumentum inspecturis pateat euidenter, quod in presencia mei notarii infrascripti et testium inferius contentorum discretus vir, dominus Jacobus Duymi archidiaconus Traguriensis et Nicolaus Donati primicerius ac ceteri canonici seu maior pars capituli Traguriensis vna cum venerabili viro, domino fratre Dominico dei et apostolica gracia abbate monasterii sancti Johannis Baptiste Traguriensis mandauerunt presbitero Ratconi condam Johannis, quatenus [exconti]-nenti vadat et requirat Andream dictum Gilla et mandet s[ibi], quod statim veniat coram eis in monasterium sancti Johannis Baptiste. [Qui] predictus nuncius iens et rediens in eodem instanti v[na cum] predicto Andrea comparuit coram antedictis dominis, c[oram] eorum presencia constituto dicto Andrea sacrista, ipsi domini . . . . . dicti requisiuerunt eum, quare ipsa die, hoc est dominico non [puls]uerat campanas, dum episcopum Bartholomeum ipsi et clerus eorum in missarum solepniis(!) denunciauerant pro excomunicato iuxta mandatum domini Egidii miseracione diuina episcopi Sabinensis, in partibus Ytalie apostolice sedis legati. Qui predictus Andreas sacrista respondit, quod magister Johannes Petri Castrafoci fecerat sibi mandatum seu preceptum sub penis excomunicacionis et carceris, quatenus ipse non deberet pulsare campanas ecclesie maioris, dum episcopus per antedictos dominos excomunicaretur; et hoc ex parte sua et domini episcopi asserens se pro vicario ipsius domini episcopi memorati. Qui antedicti domini Jacobus archidiaconus cum ceteris rogauerunt me infradictum notarium, quatenus de predictis omnibus eis deberem conficere publicum instrumentum. Actum Tragurii in monasterio sancti Johannis Baptiste, presentibus discretis viris, dominis magistro Ruscone condam Lucsce Bilcii et Desse condam Nicolay Mirsce, ciuibus Traguriensibus, testibus ad premissa vocatis, habitis et rogatis.

(Signum not.)

Et ego presbiter Georgius condam Duymi de T[ragurio] imperiali auctoritate notarius premissis omnibus et singulis [una] cum prenominatis testibus interfui et ea rogatus scri[bere] scripsi et in hanc publicam formam redegi meoque consueto signo et nomine roboraui in fidem et testimonium omnium premissorum.

Original na pergameni u arkivu kaptola u Trogiru no. 83.
Farlati Ill. sacrum. IV. p. 388.

484.

1359, 25. oktobra. U Trogiru.

Kaptol trogirski očituje i ulaže prosvjed, što je ban Nikola Zeč potaknut od biskupa trogirskoga Bartolomeja zabranio poslaniku kaptola k papi, da tuži biskupa, izaći iz banovine.

In Christi nomine amen. Anno a natiuitate eiusdem millesimo trecentesimo quinquagesimo nono, indicione XII-a, die Veneris, vicessimo(!) quinto mensis octubris(!), pontificatus sanctissimi in Christo patris et domini nostri, domini Innocencii diuina prouidencia pape sexti anno sexto. In presencia mei notarii infrascripti et testium inferius contentorum constituti venerabiles viri, domini Jacobus Duymi archidiaconus et Nicolaus Donati primicerius ac ceteri canonici infradicti coram magnifico viro, domino Francisco de Georgiis, honorabili comite ciuitatis Tragurii produxerunt seu interposuerunt quandam cedulam papiream seu protestacionem. Cuius protestacionis siue cedule tenor per omnia dinoscitur esse talis: Coram vobis magnifico et potenti viro, domino Francisco de Georgiis regio milite et honorabili comite Traguriensi, Nicolaus Donati primicerius, [Jacobus Duymi] archidiaconus, Tomas Matiche, Goyslauus Slauchi, Helias Luche, Vitus Acelini, Mi[chael Martini, Johannes] Slischi, Johannes Mathey, Duymus Mengaçe et Grubsca Dobrogosti canonici, qui facimus totum capitulum Tragu]riense dicemus atque protestando proponimus, quod cum pro arduis negociis et ecclesie . . . . . in . . . . . sanctissimi patris et domini nostri, domini Innocencii diuina prouidencia pape sexti et reuerendissimi in Christo patris, [domini] Egidii miseracione diuina episcopi Sabinensis, in partibus Ytalie apostolice sedis legati ellegerimus pro . . . . . dominum Heliam Luche concanonicum nostrum sindicum et procuratorem nostrum et maxime ad prosequendum ib . . . . . iura et causas quas habemus et habere speramus cum reuerendo in Christo patre, domino Bartholomeo episcopo T[raguriensi], coram quo

propter multas tiranicas oppressiones et grauamina indebita et iniusta contra deum et iusti[ciam per] eundem dominum episcopum nobis illata ad predictos dominos, dominum nostrum papam et eius sanctam sedem ac dominum legatum eius in scriptis per nos extitit appellatum. Et super prima appellatione idem dominus episcopus in termino a iu[re insti]tuto exhibuit nobis apostolos prefato domino nostro pape ex parte sua infra spacium trium mensium sub penis excomunicationis et ducentorum florenorum auri presentandos et ipsas causas ibidem prosequendas prout in ipsis apostolis plenius dignoscitur continere; et in curia prefati domini legati similiter certas causas nostras et ecclesie nostre habemus expedire et maxime procurationem duorum annorum eidem domino legato debitam in pecunia numerata suis thesaurariis pro parte nos, capitulum, clerum et monasteria tangente, integraliter asignare(!). Nunc uero idem dominus episcopus timens, ne sua iniqua opera in curiis prenotatorum dominorum detegantur, ubi non est acceptio personarum, set recipitur pro meritis, procurauit male sibi conscius per quendam donpnum Johannem Petri Castrafoci suum procuratorem, quem ad hoc specialiter destinauit ad magnificum virum, dominum Nicolaum de Sec banum Dalmacie et Croacie cum multis mendaciis et prauis informacionibus suplicando instanter eidem, quatenus nostri sindici et procuratores(!) nostri impedietur iter, qui iam in omnibus ad recedendum erat expeditus. Et sic idem dominus banus volens ipsi domino episcopo in hac parte complacere, non aduertendo, quod nobis iminet(!) periculum propter tardacionem itineris predicti nostri sindicy et maxime occasione procurationis prefato domino legato ultra terminum presentande, per suas literas vobis domine comes sub quadam generalitate precipiendo mandauit, vt nostri predicti iter ad prosequendum ipsas causas et dictam procurationem ex diu paratam portandum totaliter impediretis, videlicet sic . . . . [nu]llum e capitulo Traguriensi de suo banatu et eius confinibus exire permiteretis. Qu . . . . dominum banum directas per vestrum cancelarium(!) nobis ad vestrum palacium . . . . . dastis, et quia noster sindicus et procurator predictus in omnibus et per omnia . . . . curias antedictas pro supradictis causis expediendis, set ad petitiones proseq[uendas ex man]dato eiusdem domini bani prohibitis ipsas causas infra terminos . . . . ; idcirco omni iure, uia, modo et forma quibus melius poss[umus] in hiis scriptis protestamur, quod ex hoc non possit nobis aut iuribus nostris aliquod preiudicium generari, cum per nos non stat solicite et fideliter omnia et singula in terminis nobis assignatis adimplere, set inpediti et prohibiti ut supradictum est, nulla possumus ratione. Protestamur insuper contra dominum episcopum predictum, cum

*

ipse sit causa omnium impedimentorum antedictorum de omni dampno iniuria, iactura ac interesse, que de tali impedimento nobis posset prouenire et de expensis propter ipsam tarditatem factis huc usque occasione dicti impedimenti et in posterum fiendis. De quibus omnibus supradictis antedicti domini canonici seu capitulum rogauerunt me infradictum notarium, quatenus eis deberem conficere publicum instrumentum.

Actum Tragurii in palatio comunis in sala inferiori, presentibus venerabilibus viris, dominis fratre Dominico abbate monasterii sancti Johannis Baptiste Traguriensis et magistro Bernardo condam Philipy Tiçoni de Laude cancelario supradicti domini comitis, testibus ad predicta vocatis, habitis et rogatis.

(Signum not.)

Et ego presbiter Georgius condam Duymi de Tragurio imperiali auctoritate notarius premissis omnibus et singulis vna cum prenominatis testibus interfui et ea rogatus scripsi et in hanc publicam formam redegi meoque solito signo et nomine roboraui in fidem et testimonium omnium premissorum.

Original na pergam. u arkivu kaptola u Trogiru no. 84.
Listina je na lijevoj strani krnja.

485.

1359, 1. novembra. U Zadru.

Zoilo Botono zastupnik opata samostana sv. Krševana, plaća nadbiskupu zadarskom Nikoli 56 for. kao „kolektu“ papinog poslanika.

In Christi nomine amen. Anno natiuitatis eiusdem millesimo trecentesimo quinquagessimo nono, indicione duodecima, tempore sanctissimi patris, domini nostri, domini Innocentii diuina prouidencia pape sexti sui pontificatus anno septimo, die Ueneris, primo mensis nouembris, post magnam missam et ante prandium. Constitutus Çoillus de Botono ciuis Jadre, procurator domini fratris Johannis abbatis venerabilis monasterii sancti Grisogoni de Jadra ordinis sancti Benedicti coram reuerendo patre, domino Nicolao Jadrensi archiepiscopo et procuratorio nomine predicto presentauit eidem domino archiepiscopo quinquaginta sex florenos auri bonos, legales et iusti ponderis pro procuracione domini legati duorum annorum soluenda cum expensis legittime et moderate fiendis, quos ipse dominus abbas eidem domino legato soluere tenebatur; et

nichilominus nomine quo supra se obtulit soluere decimam domini pape prout tenebatur et debebat. Et predicta dictus procurator nomine quo supra protestatus fuit de omnibus dampnis, expensis et interesse predicti domini abbatis et interim cum protestatione eundem dominum archiepiscopum requisiuit, ut ipsam florenorum auri quantitatem pro procuratione domini legati recipere deberet in presencia domini Johannis de Vtino canonici Brixinenssis, nuntii ipsius domini legati. Qui dominus archiepiscopus respondens dixit, quod eam florenorum auri quantitatem recipire non debebat, nolebat, nec poterat eo, quod terminus sue requisicionis iam diu fuerat ellapsus. Rogantes me notarium infrascriptum ut de predictis publicum conficerem instrumentum. Actum est hoc in ciuitate Jadra in maiori sala archiepiscopatus, presentibus Johanne condam Damiani de Varicassis et Phylippo Dobri de Begna, ciuibus Jadre, testibus ad hec uocatis et rogatis et aliis.

(Signum not.)

Ego Jacobus Bonacursi de Forliuio imperiali auctoritate notarius predictis omnibus presens fui et rogatus scripsi et publicaui et signum meum aposui consuetum.

Original na pergameni u arkivu gubern. u Zadru: odio samostana sv. Krševana kaps. XXIII. no. 575.

486.

1359, 9. novembra. U Jakinu.

Egidije biskup sabinski i legat papin, očituje, da je primio od samostana sv. Krševana u Zadru novac, što ga ide kao legata.

Nos Egidus miseratione diuina episcopus Sabinensis, apostolice sedis legatus presentium tenore fatemur habuisse et recepisse a religioso viro . . [1] [abba]te monasterii sancti Grisogoni Jadrensis per manus Gualteri familiaris dicti . . [1] abbatis dante et soluente pro se et monasterio [suo] viginti octo florenos auri boni et iusti ponderis nobis debitos ab eodem pro parte ipsum contingente in contributione procurationis . . . . strarum primi anni presentis nostre secunde legationis cum . . [1] archiepiscopo Jadrensi. Quos quidem viginti octo florenos auri thesaurariis . . . . . idem Gualterius de mandato nostro effectualiter assignauit. De quibus prefatos . . [1] archiepiscopum et . . [1] abbatem presentium

[1] U originalu 2 točke jer nema mjesta za ime.

tenore absoluimus . . . . quietamus. In cuius rei testimonium presentes nostras litteras fieri fecimus nostrique sigilli appensione muniri. Datum Ancone, die IX. mensis [nouem]bris, pontificatus domini Innocentii pape sexti anno septimo.

Original na pergam. u gubern. arkivu u Zadru, odio samostana sv. Krševana kaps. XXIII. no. 605.

Na listini visi uzica od pergamene; pečat je otpao. Listina je na desnoj strani krnja.

487.

1359. 22. novembra. U Zadru.

Marija žena Pavla de Georgio gradjanina zadarskog i ovršiteljica oporuke Filipa de Rosa, postavlja svojim punomoćnikom svoga brata Mihu de Rosa.

In Christi nomine amen. Anno incarnacionis eiusdem millesimo trecentesimo quinquagesimo nono, indicione tercia decima, die vigesimo secundo mensis nouembris, Jadre. Regnante serenissimo principe, domino nostro, domino Lodouico dei gracia rege Hungarie, temporeque reuerendi patris, domini Nicolay de Matafaris decretorum doctoris[1], ac magnifici et potentis domini Nicolay de Zeech regnorum Dalmacie et Crohacie(!) bani generalis ac comitis Jadre. Domina Maria uxor ser Pauli de Georgio ciuis Jadre, commissaria instituta per curiam Jadre in testamento condam Philippi Miche de Roxa ut de ipsa institucione patet publico instrumento scripto manu Coradi Rangerii de Padua publici imperiali auctoritate notarii et Jadre ad ciuilia cancellarii sub dictis millesimo et indicione, die quarto decimo dicti mensis nouembris, a me Blasino notario infrascripto et viso et lecto, de voluntate et consensu ac licencia dicti ser Pauli viri sui fecit, constituit et ordinauit suum seu dicte comissarie loco procuratorem, actorem, factorem et nuncium specialem et quidquid melius dici potest, ser Micham Petri de Roxa fratrem suum eciam commissarium institutum in testamento dicti condam Philippi de Roxa per curiam Jadre, presentem et hoc mandatum sponte in se suscipientem, generaliter ad omnia et singula negocia dicte commissarie condam dicti Philippi agenda et exercenda in iudicio et extra coram quacumque curia ciuitatis Jadre, tam ciuili quam canonica, et ad omnes et singulas dicte commissarie causas, lites, questiones et controuersias quas habet

[1] Manjka naslov nadbiskupa.

uel habitura est, cum quacumque persona seu personis cuiuscumque condicionis existant quacumque de causa et quocumque modo; et ad petendum, exigendum et recipiendum omne id et quidquid dicta commissaria habere et recipere debet ab aliquo uel aliquibus quacumque de causa, modo uel ingenio. Dans et concedens dicto commissario nomine eidem ser Miche plenam et liberam auctoritatem et bailiam agendi, deffendendi, opponendi et respondendi, citandi et placitandi, aduocandi et aduocatos tollendi, libellos et peticiones dandi et recipiendi, intromittendi, interpellandi, excipiendi, replicandi, testes, instrumenta, probaciones et iura quelibet producendi et allegandi et aduerse partis reprobandi, terminos et dillaciones petendi, litem contestandi, de calumpnia et veritate dicenda et cuiuslibet alterius generis sacramentum in anima sua prestandi et aduerse parti si opus fuerit deferendi, sentenciam petendi, audiendi et eam execucioni mandari(!), postulandi, appellandi, protestandi et appellacionem prosequendi, concordandi, paciscendi, transigendi, compromittendi, laudum, arbitrium audiendi, finem, remissionem et cartam securitatis faciendi cum qualibet clausula et neccessaria firmitate; alium uel alios procuratores loco sui constituendi et substituendi ac eciam reuocandi et negocium se reassumendi semel et pluries prout opus fuerit; et generaliter ad omnia alia et singula faciendi, dicendi, gerendi, exercendi, que in preditis et circa premissa necessaria fuerint et opportuna in quolibet premissorum et quilibet[1] verus et legiptimus (!) procurator facere potest et que ipsamet constituens dicto commissario nomine facere posset ac si presens personaliter interesset. Promittens dicto commissario nomine se firmum, ratum et gratum perpetuo habere et tenere quidquid per dictum eius procuratorem et substitutum ab eo dictum, factum, gestum et procuratum fuerit in predictis et quolibet premissorum et releuare eum ab omni onere satisdandi et de iudicio sisti et iudicato soluendo et non contrafacere uel uenire sub obligacione omnium bonorum dicte commissarie presencium et futurorum. Actum presentibus ser Cressio Dobri de Begna, Andrea Nicolai de Bononia et Caratelo caligario, testibus vocatis et rogatis et alliis.

† Ego Paulus Miche Perlombardi iudex examinator manum missi.
(Signum not.)

Ego Blasinus Brocus publicus imperiali auctoritate notarius ac Jadrensis iuratus predictis omnibus interfui, rogatus scripsi et roboraui.

Original na pergameni u gubern. arkivu u Zadru, odio samostana sv. Krševana. kaps. XXII. no. 557.

---

[1] Očito manjka que, isprijed ove riječi.

488.

1359, 29. novembra. U Gyulafehérvár-u.

Ljudevit kralj ugarski i hrvatski daruje Pavlu sinu Petrovom za zasluge dio posjeda Geresd.

Nos Lodouicus dei gracia rex Hungarie significamus tenore presencium quibus expedit vniuersis memorie commendantes, quod nos sicut pro sincerissimis et deuotis complacenciis ac seruiciorum gratuitis meritis Pauli filii Petri de Wlchee familiaris Johannis dicti Chuz quondam regnorum Croacie et Dalmacie bani iuxta status sui exigenciam locis et temporibus oportunis nostre per ipsum exhibitis maiestati et inpensis, sic non minus pro anunciacione seu notificacione gaudii de reoptencione, obsessione et rehabicione ciuitatum nostrarum maritimarum Jadre[1] scilicet, Spaleti et Tragurii, que olym per Venetos nostros notorios emulos tiranice detinebantur occupate, nobis per eundem Paulum facte, de qua nostrum cor indicibili ylaritatis et consolacionis ymbre perfusum extitit et iocundatum, volentes pro premissis eidem Paulo regio occurrere cum fauore promissionem nostram litteratoriam effectualiter eidem adimplere, quandam possessionariam porcionem Johannis filii Jacobi de Geresd hominis sine herede decessi in eadem possessione Geresd habitam, que eodem Johanne modo premisso sine heredum solacio ab hac luce decesso approbata regni nostri consuetudine requirente manibus nostris regiis extitit deuoluta, cum omnibus suis vtilitatibus et vtilitatum quarumlibet[2] integritatibus, aquis scilicet, molendinis et locis molendinorum et aliis pertinenciis vniuersis sub eisdem metis et terminis, quibus eadem per iamdictum Johannem hactenus habita extitit et possessa, noue donacionis nostre titulo dedimus, donauimus et contulimus prefato Paulo filio Petri et per eum suis heredibus heredumque suorum successoribus iure perpetuo et irreuocabiliter possidendam, tenendam pariter et habendam, saluo iure alieno. Datum in Alba Jule, in vigilia festi beati Andree apostoli, anno domini MCCC^{0}L^{0} nono.

Original na pergameni u knjižnici narod. muzeja u Budimpešti a. 1359.; bivša zbirka Jankovićeva.

Na hrptu vidi se trag velikog, okruglog, pritisnutog pečata; ispod njega: Commissio domini regis in Vyuch in hospicio suo, presente . . . . Bebek.

Fejér Cod. dipl. Hung. IX. v. 7. p. 487.—489.

---

[1] Označeno odozdol točkama, kao da se mora izpustiti.

[2] : qualibet pak umetnuta odozdo kratica za: rum.

489.

1359, 17. decembra. U Senju.

Podžupan senjski Andrija, podžupan Ledenica, Frikso itd. izabrani za mirovne suce riješavaju spor Jurmana, komisara svoga pokojnoga brata Mašola i Marka Sclava iz Venecije, stanovnika senjskog zbog jedne kuće.

In dei nomine amen. Anno a natiuitate eiusdem millesimo trecentesimo quinquagesimo nono, indictione duodecima, die decimo septimo decembris. Tempore domini Lodouici dei gratia serenissimi regis Vngarie, domini fratris Prothiue episcopi Segniensis, magnifici viri domini Bartholomei comitis Vegle, Modrusse atque Gaçche, nec non Segnie domini generalis, nobilis militis domini Andree vicecomitis nec non Jacobi Veroli et Jacobi iudicis Segnie. Actum Segnie in volta Francisci Paonis de neciis infrascripti, presentibus Juanussio Vngaro ciue et habitatore Segnie, Volcasso vicecomite Starigradi et aliis ad hec specialiter testibus vocatis et rogatis. Ibique dominus Andreas vicecomes Segnie supradictus, Frixonus vicecomes Ledinicçe et Franciscus Paonis predictus tamquam arbitri et arbitratores et amicabiles compositores certarum differenciarum et discordiarum que uertebantur et erant inter Jurmanum ser Commelli commissario nomine ser Massoli sui fratris ex una parte et Marcum Sclauum de Veneciis habitatorem Segnie ex altera, occasione expensarum positarum per eundem Marcum in vna domo dicti Massoli posita Segnie, in qua dictus Marcus habitat et aliorum denariorum et rerum eidem Massolo datorum et datarum ab eodem Marco; ut asserebant separere per scripturas tam publicas quam priuatas secundum quod in compromisso facto per dictas partes in dictos dominum vicecomitem Andream et Franciscum ac in dictum vicecomitem Frixonum asumptum per eosdem arbitros in eorum coarbitrum ad subscripta, scripto per Paulum notarium plenius continetur; uisis, examinatis et intellectis omnibus scripturis publicis et priuatis, ostensis et productis per eundem Marcum et auditis omnibus et singulis que utraque pars voluit allegare et dicere quoquo modo, pronunciauerunt, laudauerunt et mandauerunt, quod domus ipsa pro sua pensione annuatim vendicet octo ducatorum de auro ab eo tempore citra, in quo facta fuit quedam scriptura manu dicti Massoli super materiis prenotatis, usque ad illud tempus, in quo ipse Marcus dimittet domum ipsam; item, quod quandocumque ipse Jurmanus petet sibi ab ipso Marco Sclauo restitui dictam domum offerendo sibi peccuniam pro qua ipsa domus tunc sibi remaneret obligata

ab illo die in quo ipse Jurmannus peteret ipsam domum volendo restituere peccuniam supradictam usque ad vnum annum continuum, dictus Marcus Sclauus possit ipsam domum tenere et habitare ad rationem pensionis predicte et in fine ipsius anni teneatur restituere ipsam domum et pecuniam sibi debitam acceptare; etiam, quod duo fumeria seu camini incepti uiuente dicto Massolo in dicta domo per eumdem (!) Marcum debeant super ratione ipsius domus compleri, si que autem alie necessarie reparationes forent ipsi domui oportune secundum morem Segnie, dictus Jurmanus teneatur eas facere infra quindecim dies, postquam ipse Marcus Sclauus sibi denunciauerit, et si non faceret, quod ipse Marcus Sclauus possit dictam reparationem facere super ratione ipsius domus computando expensas, quas poneret in eadem. Que omnia et singula et infrascripta predicti arbitri et arbitratores mandauerunt ab utraque partium predictarum inuiolabiliter obseruari sub pena centum ducatorum de auro in compromisso, vt asserebant contenta et refectione omnium dampnorum et expensarum ac interesse litis et extra ut in ipso compromisso plenius continetur. Insuper quia Canella et Vidus fratres ipsius Jurmanni, ad hec non fuere presentes, cum etiam sint concommissarii dicti Jurmanni, promisit ipse Jurmannus eidem Marco Sclauo se facturum, curaturum et omni exceptione remota, quod ipsi fratres eius et concommissarii consentient supradictis et quod ea ratificabunt sub dicta pena et refectione omnium dampnorum et expensarum. Sub millesimo CCCLX⁰, indictione XIII., die tercia decima ianuarii, in volta predicta, presentibus domino Andrea et Francisco predictis atque Çanino senescalco domine Elizabeth comitisse et aliis, facta et summata ibidem omni et qualibet ratione in quo dicta domus est et remanet obligata eidem Marco Sclauo, summatum fuit per ipsos Marcum et Jurmanum, quod omne id et quicquid pro quo ipsa domus est supra obligata cupit et asscendit summam et numerum centum viginti trium ducatorum de auro et soldorum decem paruorum, silicet ab anno domini millesimo quinquagesimo quinto, die XXIII. octubris usque in quo facta fuit dicta scriptura manu ipsius Massoli usque in presentem diem.

(Drugi rukopis).

Ego Andreas viçe chomes (!) Segnie, examinator manum missi.

(Signum not.)

Ego Stefaninus filius condam Stefani notarius de Veglia, publicus imperiali auctoritate notarius et comunis Segnie iuratus predictis interfui, rogatus scripsi, publicaui et corrobraui.

Original na pergameni u kr. ug. drž. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. no. 34.373. — Stara signatura: Acta couventus s. Salvatoris prope Segniam. no. 1.

490.

1359, 18. decembra. U Zagrebu.

Kaptol zagrebački svjedoči, da je županija Dubička uvijek pripadala templarima.

Excellentissimo domino eorum, domino Ludouico dei gratia illustri regi Hungariae, capitulum ecclesiae Zagrabiensis, orationum suffragia deuotarum cum perpetua fidelitate. Vestra nouerit excellentia, quod cum nos receptis litteris vestrae serenitatis nobis directis, pro religioso viro domino fratre Baudono, ordinis sancti Johannis Jerosolymitani priore per Hungariam et Sclauoniam constituto et fratribus ordinis eiusdem per anni circulum generaliter datis et concessis, ad faciendas citationes, inquisitiones et ad alia exequenda, quae in iisdem plenius vidimus contineri, vna cum Paulo filio Egidii, homine vestrae maiestatis in iisdem literis descripto et expresso, virum discretum, magistrum Dionysium, socium et concanonicum nostrum, pro testimonio duxissemus transmittendum. Tandem iidem vestrae celsitudinis et noster homines ad nos reuersi et per nos requisiti nobis concorditer retulerunt, quod ipsi a nobilibus et ignobilibus, clericis et laicis, ac cuiusuis status et conditionis illarum partium hominibus a quibus decuit ac licuit, facta diligenti inquisitione, huiusmodi de infrascriptis comperissent omnimodam veritatem, quod vniuersi nobiles de Cosucha, de Greda, de Peerch et de Wruchina(!) et alii in comitatu Dubicensi existentes, et ipsorum aui et proaui a tempore, quo ipse comitatus Dubicensis ratione permutationis seu concambii Templariis et dicto ordini sancti Johannis Jerosolymitani fuisset collatus, iudicio et iudicatui praefati domini prioris et sui praeceptoris de eadem Dubicha astitissent et paruissent, et marturinas et alios prouentus sibi prouenire debentes, iisdem persoluissent. Datum feria quarta proxima ante festum beati Thomae apostoli, anno domini millesimo trecentesimo quinquagesimo nono.

Fejér Cod. dipl. Hung. Tom. IX. vol. 2. p. 178.—179. po originalu u arkivu komorskom.: Literarum Cruciger. T. III. p. 1051.

Isti upit bio je postavljen od kralja Ljudevita kaptolu čazmanskomu, koji doslovce isto odgovara u svojem izvještaju na kralja 23. januara 1360. Fejér Cod. dipl. Hung. Tom. IX. Vol. 3. p. 195.—196.

491.

1359, 28. decembra. U Zadru.

Kosa de Saladinis pravi svoju oporuku.

In Christi nomine amen. Anno incarnacionis eiusdem millesimo trecentesimo quinquagesimo nono, indictione terciadecima, die vigesimo octauo decembris, Jadre. Regnante serenissimo principe, domino nostro, domino Lodouico dei gratia rege Vngarie, temporeque reuerendi patris, domini Nicolai de Matafaris decretorum doctoris, Jadrensis archiepiscopi, ac magnifici viri domini Nicolai de Zeech regnorum Dalmacie et Crohacie bani generalis ac comitis generalis ciuitatis Jadre. Ser Coxa de Saladinis ciuis Jadre in senectute constitutus ac corporali egritudine, sanus tamen per gratiam Jesu Christi mente et intellectu, considerans, quod nil est cercius morte et nichil incercuis hora mortis et dies mortis ab omnibus ignoretur, nolens ab intestato decedere nec bona sua inordinata relinquere, dispositionem et ordinationem omnium suorum bonorum per presens nuncupatum testamentum facere procurauit. In quo quidem suo testamento suos instituit fidei commissarios et huius testamenti executores Gregorium Saladinum et Lumbardinum filios suos ita, quod quicquid in hoc suo testamento ordinauerit, disposuerit et iusserit, sic dicti commissarii sui facere et adimplere teneantur. Primo namque uoluit et ordinauit, quod testamentum condam domini Cose Saladini patrui sui in omnibus et per omnia secundum ipsius tenorem executioni mandetur. Item ordinauit et voluit, quod dicti commissarii sui dare et distribuere debeant libras centum paruorum pro anima condam domine Marie matris sue et libras ducentas paruorum pro anima condam ser Bartholomei patris sui. In omnibus autem aliis bonis suis suos heredes instituit Franciscum, Gregorium, Saladinum et Lumbardinum filios suos equaliter cum hac conditione, quod si aliquis dictorum filiorum suorum decederet sine heredibus legitimis masculini sexus, bona talis decedentis perueniant in uiuentes; et si contingeret aliquem dictorum filiorum suorum ex legitimo matrimonio filiam unam uel filias uel plures, quod ipsa filia habeat libras mille paruorum pro qualibet, alia autem bona perueniant in filios suos predictos et filios et heredes eorum masculini sexus; item uoluit, quod, si aliquis dictorum filiorum suorum decederet sine heredibus legitimis, videlicet sine filiis masculini sexus legitimis, quod ad mortem suam de bonis suis relinquere et ordinare possit taliter decedens libras duc[entas] . . . . semper, quod bona sua omnia perueniant in eorum filios et heredes legitimos per lineam masculinam;

et si contingeret, quod absit, quod predicti omnes filii sui masculi decederent sine filiis et heredibus legitimis, voluit, quod in tali casu medietas omnium bonorum suorum perveniat in filios suos omnes, feminas et earum filios et heredes legitimos et reliqua medietas dictorum bonorum suorum distribuatur pro anima sua et suorum defunctorum. Item uoluit, quod predicti filii sui uel aliquis eorum non possint bona sua immobilia malo modo distribuere, malignare uel usurpare; item reliquit distribui pro anima sua libras centum paruorum; item reliquit Galiçe famule sue libras decem paruorum pro anima sua. Et hanc suam ultimam uoluntatem uoluit esse, quam ualere uoluit iure testamenti et si iure testamenti ualere non posset, valeat saltem iure codicillorum et cuiuslibet alterius ultime uoluntatis et omni modo, iure et forma quibus melius ualere potest. Actum presentibus ser Petro Jacobi de Georgio et Johanne condam Damiani de Varicassis, testibus uocatis et rogatis et aliis.

Original na pergameni u arkivu gubern. u Zadru, odio samostana sv. Dominika no. 725.

Po pismu jest pisac notar Petar Perenzan.

492.

1359. U Zagrebu.

Pred kaptolom zagrebačkim predaje Benedikt Radin listinu kralja Ladislava od god. 1284. za posjede kraj grada Maloga Pseta (Krupe) Dujmu Baboniću i s njime sva prava na rečene posjede.

Nos capitulum ecclesie Zagrabiensis memorie commendantes tenore presentium significamus quibus expedit universis, quod Benedictus filius Benedicti filii Radyn de Scenth Iwan pro se personaliter et pro Nicolao filio suo ad nostram accedens presentiam obtulit nobis quoddam privilegium olim serenissimi principis, domini Ladislai inclyte recordationis, regis Hungarie illustris, sub anno domini M. CC. octuagesimo quarto super donatione quarundam terrarum seu possessionum Menygh et Meduegyan vocatarum olim castri de minori Pezech predicto Radyn facta confectum, prout in eodem privilegio lucidius apparet, omne ius et totale dominium suum et dicti Nicolai filii sui proprietarium, quod vigore dicti privilegii in predictis possessionibus contentis in eodem privilegio habuisse se dicebat, simul cum eodem privilegio nobili viro, comiti Duym filio Radozlai de Blagay, pro quo vir nobilis, magister Stephanus quondam Mykch bani camp[aruit, sibi et] suis heredibus, heredumque suorum

successoribus, receptis ab eodem comite Duym quatraginta(!) marcis denariorum plenarie ut dicebat, in forma contractus dedisse, tradidisse et assignasse viva voce est con[fessus, nil] iuris nilque domini proprietarii sibi et dicto Nicolao filio suo ac eorum heredibus in eisdem possessionibus in dicto privilegio expressis reservando, sed totum sicuti ipsum et eundem Nicolaum filium suum a[uctoritate dicti pr]ivilegii [contigi]ssent vel contingere potuissent, in ipsum comitem Duym et suos heredes, dato eodem privilegio ad manus ipsius magistri Stephani vice et nomine iam dicti comitis Duym recip[ientis] . . . . [transfere]ndo, pronunciavit omnes alias literas super eisdem possessionibus confectas, quas scienter vel ignoranter reservaret, frivolas et inanes ac penitus viribus carituras. Datum . . . . [anno] domini M. CCC. quinquagesimo nono.

Thallóczy-Barabas Cod. dipl. com. de Blagay 143.—144.

DODATAK.

493.

1351, 17. juna. U Dubrovniku.

Oporuka Çocta Stillo iz Salerna.

In Christi nomine amen. Anno domini millesimo trecentesimo LI., indictione quarta, die XVII. mensis iunii, Ragusii. Coram nobili et potenti viri, domino Marco Suranzo honorifice comite Ragisino(!), iuratis iudicibus Marino Lucari de Bona et Gaie de Polo de Gondola. Nos quidem don Clemens de Pabora et diaconus Nicola de Martinusso testes iurati per sacramentum testificamur, quod in nostra presentia Çocta Stillo fecit suum testamentum, sic dicens: Ego Çocta Stillo de Salerno, filius magistri Johannis Stillo cum bona et sana mente mea et recte locutione existens, meum facio et ordino ultimum testamentum taliter: Et primo pro decima et primitia yperperos III. Et eligo sepulturam meam apud fratres Minores et dimicto(!) dictis fratribus Minoribus yperperos IIII. Et fratribus Predicatoribus yperperos II. Cuilibet presbytero nomine meo et caritatis grossos VII., et cuilibet monasterio dominarum sancti Benedicti grossos XII. Item dimicto domino archiepiscopo Ragusino yperperos XII., ut deberet cantare tot missas, quot sibi placuerit. Item dimicto Matheo filio magistri Nicole de Padua, qui fuit mantatus Ragusii yperperos II. Item dimicto cuilibet remitorio intus et foris civitatis grossos tres. Item dimicto Çannocte nepoti meo ducatos XXX. et dimicto totam meam massaritiam cuilibet bone orfane et honeste, ut maritetur. Item volo et ordino, quod si supradictus Çanocta nepos meus decederet, pro suprascriptis XXX. ducatis, quos sibi dimicto supra, debeant due orfane honeste maritari de ipsis pro anima dicti Çanocti, Item dimicto monasterio sancte Clare yperperos IIII. Item dimicto don Clime de Pabora . . . . . meo yperperos II. Item dimicto monasterio Mercanensi yperperi IIII. Item monasterio sancti Andree de Pelago

yperperos VI. Item habeo in domo mea pecios tres drappi melanensis, unam de colore coelestini et alteram viridis non clara et tertiam nigram, que peçie drappi prefati michi conductis Ragusii ducati LXXXX. Item habeo yperperos ducentos ad Muciarellum speciarium de Ragusio, de quibus habet dominus archiepiscopus unam septam, maneat dicti Muciarelli et sui filii Siparelli, qui denarii VI., yperperi ducento et supradicti drappi debeant devenire in manus domini archiepiscopi Ragusini. Volo et ordino, quod totum illud, quod scripsi et ordinavi et divisi supra, debeat distribui sicud(!) scriptum est supra et distintum (!). Item dimicto don Clanelonigro yperperos IIII. et totum residuum distribuatur pauperibus . . . necessatose(!) et constituto(!) pitropos meos dominum archiepiscopum Ragusinum. Et hii sunt testes: Don Clemens de Pabora et don Nicola de Martinussio. Testamentum hoc nullo testimonio rumpi possit.

U c. kr. državnom arkivu u Dubrovniku: Testamenta Notariae 1299.—1365. fol. 18.

494.

1356, 14. marta do 19. aprila. U Spljetu.

Grad Spljet šalje poslanstvo kralju. Dogovor s banom o dizanju vojske.

Die XIIII. marcii.

In pleno et generali consilio ciuitatis Spaleti more solito ad sonum campane et voce preconia congregato, nobilis vir Gentilis de Calio potestas ciuitatis Spaleti de voluntate iudicum et consiliariorum dicte ciuitatis qui debent propositis et sentenciis interesse secundum formam statutorum dicte ciuitatis; in primis proponit dictus dominus potestas, quod, cum dominus banus sit venturus hoc sero in Clissio, ideo dominus potestas requirit presens consilium, quod videtur, quod in presenti consilio eligantur tres uel quatuor nobiles qui arbitrium habeant et auctoritatem presentis consilio(!) honorare dictum dominum banum et expendare pro honorendo(!) ipsum dominum banum, quatenus et sicut videbitur conuenire et etiam arbitrium habeant in omnibus aliis expenssis que uidebuntur eis pro bono et vtilitate eiusdem ciuitatis Spaleti.

(Captum per palotas XXXVII. contrariantibus VII.)[1]

---

[1] Nota sa strane.

C. Super dicta proposita ser Francesschus Damiani arengando consuluit, quod illi quatuor qui fuerunt electi pro honorando dominum regem habeant plenum arbitrum, auctoritatem et bayliam expendendi, donandi pro honorando dominum banum, quatenus sibi videbitur et placuerit et quidquid per infrascriptis(!) factum fuerit, sit ratum et firmum, sicut factum fuisset in presenti et generali consilio.

C. ser Duymum Bertani.
C. ser Gregorium Petry.
C. ser Serechiam Lucary.
C. ser Theodosium Leonis.

Die XXVI. martii.

In primus proponit dictus dominus potestas, quid videtur presenti consilio de mitendo vnum uel duo anbassciatores(!), qui vadant ad dominum regem occasione confinium Spaleti et pro aliis negotiis comunis, ideo quisque consulatur, quid sibi videtur.

(Captum per XXVIII.)[1]

C. Ser Jantius Leonis surgiens(!) ad arengeriam arengando consuluit, quod duo ambaxiatores vadant ad dominum regem solummodo cum expensis et quod predicti eligantur in presenti consilio.

Item proponit dictus dominus potestas cum consensu curie et requirit sibi dari quatuor nobiles, qui ordinent commissariam cum domino potestate, quam portare debent et quod facere et requirere ambassatores, qui ituri sunt ad dominum nostrum, dominum regem.

C. ser Francischus Damiani elegit:	C. ser Duymum Bertani. C. ser Serechiam Lucary. C. ser Gregorium Petrache.
C. ser Madius Miche elegit:	C. ser Perue Johannis.
C. ser Duymus Johanis elegit:	C. ser Francisschum Damiani.
C. ser Camurtius Francisscy elegit:	C. ser Crestolum Petry.

Die XVIIII. aprilis.

In pleno et generali consilio ciuitatis Spaleti more solito ad sonum campane et voce preconia congregato nobilis vir Gentilis de Calio potestas ciuitatis Spaleti de uolumptate(!) iudichum et consiliariorum dicte ciuitatis qui debent sentenciis et propositi interesse secundum formam statutorum dicte ciuitatis.

---

[1] Nota sa strane.

In primis proponit dominus potestas, quod cum dominus banus misserit quasdam litteras lectas in presenti consilio intra cetera continentes, quod domino Johanni comiti Clissiensis(!) adibeatur(!) fides super eo, quod ipse explicauerit ex parte dicti domini bani et ipse comes Johannes petat pro parte dicti domini bani exerecitum preparare contra coscumque(!) ipse petierit; ideo requirit presens consilium sibi bonum consilium exibery.

Iz Libri di Spalato lib. I. fol. 76., 77., 79. u gubernijal. arkivu u Zadru.

495.

1356. mjeseca marta. U Spljetu.

Gentilis načelnik Spljeta traži od kralja Ljudevita priznanje medja i da pokori otok Brač.

Nos Gentilis de Callio potestas Spalati vobis domino Dominico archidiacono et Novaco quondam Mathey, civibus et ambaxatoribus nostris Spalati. Committimus et mandamus, quatenus debeatis vos personaliter conferre ad excellentissimum principem et dominum nostrum, dominum Lodovicum dei gratia regem Hungarie et eius sacre corone maiestati, pro parte nostra et nostri comunis cum omni subiectiva reverentia inclinantes et eiusdem(!) sue maiestati nos et nostram comunitatatem humiliter recomendare. Deinde eidem sue maiestati humiliter supplicare, ut velit et dignetur huic sue civitati concedere peticiones infrascriptas. In primis, ut velit et dignetur sua illustrissima maiestas concedere huic sue civitati determinationem confinium infrascriptorum, scilicet a colupna(!) que est in Dilato pro confinibus inter civitatem Tragurii et ab ipsa colupna usque ad flumen Salone cum omnibus muragllis Salone superioribus et inferioribus et ab ipsis muraglis superioribus cursum per montanea et ab ipsis superioribus muraglis recto tramite usque ad Prosich, includendo in his confinibus tres villas infrascriptas, scilicet Colch, Cris et Goriççam cum earum circumstantiis et pertinentiis et ab ipsa Goriçça sic versus flumen Vadi et ab ipso flumine incipiendo a Cameno usque ad ecclesiam sancti Petri de Gumao, cum tota montanea a culmine ipsius montanee usque ad mare. Item, quod velit et dignetur sua maiestas huic sue civitati concedere totam insulam Bracie et eam huic sue civitati submittere gratiosius tanquam suis fide-

libus, cum ipsa insula sit huic civitati Spalati magis propinqua quam nulli alii et eidem magis pertineat.

Bullettino XIV. p. 173.

496.

1356, 15. aprila i 1358, 4. aprila. U Dubrovniku.

Testamenat Domanje Mincetića.

In Christi nomine amen. Anno domini millesimo trecentesimo quinquagesimo octauo, indictione undecima, die quarto mensis aprilis, Ragusii, presentatum hoc testamentum, quod sic incipit: Anno domini millesimo trecentesimo quinquagessimo (!) sexto, die quintadecima mensis aprilis. Ego Domagna de Mençe sana et bona mente mea et memoria mea facio et ordino meum vltimum testamentum. Et primo volo et ordino, quod pars Stagni et Punite sit Bune filie mee et vxoris . . . eri de Bonda cum hac conditione, quod debeat ipsam possidere in vita sua, et si habeat heredes et ille heres veniret ad etatem legiptimam(!), quod sit dicti heredis, et si non haberet heredem, quod absit, quod dicta Bune possit ordinare de dicta parte et dimittere sicuti eidem placuerit melius et videbitur pro anima mea. Item pro decima et primicia dentur yperperi decem, et dimitto missas mille fratribus Minoribus de Ragusio et fratribus Predicatoribus missas quingentas, presbyteris ciuitatis missas quingentas, et dimitto monasterio sancti Andree de Pelago yperperos decem et fratribus Minoribus de Acsace perperos quinque, heremite sancte Margarite unam slauinam de yperperis duobus et heremite sancti Nicole vnam slauinam de yperperis duobus, sancti Nicole de monacabus et monasterio sancti Thoma de Posterla yperperos sex et monasterio sancti Symonis yperperos sex, monasterio sancte Marie de Castello yperperos sex, monasterio sancti Andree de monacabus yperperos sex et monasterio sancti Bartholomei yperperos sex, et dimitto heremitis sancti Blaxii pro quali iperperos duos. Et dimitto Bosiçe seruiliali mee yperperos viginti. Item dimitto seruilio meo yperperos viginti. Item dimitto seruilio meo yperperos quindecim. Volo et ordino, quod omni die sabati usque ad vnum annum detur vnum prandium duodecim pauperibus et sit de grossis duodecim. Et volo, quod illa potestas, quam mihi dimisit filius meus cum carta notarii, ipsam eamdem auctoritatem dimitto Bune filie mee, quod eam faciat sicuti ego ordinaui cum ipsa. Volo et ordino, [quod] vnus presbyter [Romam

*

mittatur][1] et quod debeat cantare missam in ecclesia sancti Petri et sancti Pauli et debeat portare vnum doplerum ponderis librarum duarum, vnum ad sanctum Petrum et vnum ad sanctum Paulum, et dentur presbytero yperperi quindecim et pro duobus dopleriis grossos duodecim. Item dimitto Bune predicte uice yperperos triginta et ipsa debeat ipsos dare illi persone cui ego ordinaui sibi dare. Item dimitto Bune filie mee totam massantiam et omnes res que pertinent michi, quod ipsa faciat, sicuti ordinaui [i]stam[2] et quod nulla persona nec frater meus possit rogare dictam Bunam de aliqua re et aliqua ratione, sed volo, quod ipsa faciat de toto, sicud (!) ordinaui cum ea, quia confido de ipsa. Item volo et ordino, quod mittatur vnus presbyter ad sanctum Angelum de Monte et ad sanctum Nicolaum de Bari et dentur sibi yperperi octo. Item volo, quod mittatur et dicte ecclesie sancti Nicole de Bari vnus calix argenti auratus de yperperis triginta et dentur pro male ablatis in [contento] yperperi quadraginta. Item dimitto fratri Dionisio de fratribus Minoribus yperperos quatuor. Item dimitto leprosis qui morantur prope ciuitatem yperperos tres. Item dimitto pro omnibus heremitis intra et extra grossos quatuor pro quali. Item volo, quod dentur sorori Marusse de Gangulis in monasterio sancte Clare de Ragusio ducatus vnus de auro. Item dimitto Trippe de Goçe yperperos decem. Item conuentui sancte Clare yperperos decem pro anima mea. Item dimitto Radoslaue famule mee, quando ibit nuptui yperperos XVI.[3] Item, quod ad . . . . claustri fratrum Minorum yperperi decem. Item volo, quod fratres mei sancti Francisci ferant me ad sepulturam et sint numero fratres decem et habeat quilibet grossos sex ad honorem Jesu Christi pro anima mea, et omnes alii fratres qui erunt in processione volo, quod habeant grossos sex pro quolibet. Volo et ordino, quod Bune filia mea satisfaciat hoc meum testamentum de meis bonis et de meis introitibus totum illud quod dimitto in hoc meo testamento. Item dimitto fratri Cernice (?) filio de Martolo spatero vnum bonum habitum. Item dimitto fratribus Stagni yperperos quindecim pro anima mea. Item dimitto vnum paramentum cominc (?) fratri Martoli spaderii in vita sua et post mortem eius det patristie (!) Ragusine. Ego Domagna[4] de Mençe contentor et profiteor, quod illa carta bullata, quam dedi Syme de Resti cum sua societate, in qua carta sunt scripte rationes quas habui cum ser Nicola de Buchia. Dico ego Domagna: Juro in animam meam et per mortem quam transire debeo, quod tantum volo,

[1] Ove dvije riječi ispale su notaru.
[2] I ispao notaru.
[3] Ove dvije riječi drugom tintom iznad linije.
[4] Iznad a posljednjega ima —, što je svakako pogriješno.

quod Nicola de Bucchia, quantum dicitur in illis cartis et etiam plus quam sit scriptum et de illo non scripto dimitto et volo, quod carta, quam habuit Syme de Resti, de qua supra facio mentionem, sit firma, si autem istud nostrum testamentum est firmum. Item habere debeo de Bagasce de Cattaro libras tredecim onçias quinque et sagia duo de argento fino, quod dedi sibi ad saluandum in curia domini regis; recepi a dicto Basse ducatos sex de auro, recepi a dicto Basse circa yperperos viginti . . . . . usque . . in yperperos triginta in drappo. Item habere debeo a Laure de Volcassio yperperos sexcentos de grossis slauonicis, de yperperis decem et nouem pro libra, quos solui pro domino Laurençio legumii sancti Georgii de Rascia. Item volo et ordino, quod pitropi et commissarii mei teneantur petere nomine meo . . . . et vxori ser Nicole de Buchia. Item volo et ordino, quod rationes quas habeo cum Marino de Goçe de mercatis Brescoe et de rebus quas sibi amisi, sicud est scriptum in quaterno meo. Item volo et ordino, quod omnia debita que habemus super nos que dare tenemur, debeant solui intelligendo debita que habemus et sumus debitores, illis soluantur, et mei pitropi possint vendere partem meam meorum bonorum et soluere partem michi contingentem ad soluendum. Item confiteor, quod Johannes famulus meus vendidit vnum equum in Rudmicho Petromanus Rochi pro yperperis quadraginta, quos denarios Marinus frater meus stetit ad recipiendum; vnde si Marinus recepit ipsos, debeat ipsos dare dicto famulo nostro Johanni, et si Marinus non recepit ipsos, ad hoc ut Johanes non pendat ipsos, volo, quod soluantur sibi de societa[te nostra omnium nostrum]. Item dico, quod omnia debita que habemus in Slauonia sunt scripta in quaterno meo et Marinus frater meus habet alium quaternum similem, in quo scripta sunt omnia debita. Item dare debeo cum societate Maroe capellero yperperos quinquaginta. Item debeo dare Rade cum societatibus yperperos decem, quos mutuauit nobis; iamiam confitemur esse debitores Giue de Çereua yperperos trecentos pro pleçaria dotis Dime filie Marini de Mençe, neptis mee. Et si non possent exigi de debitis nostris, volo, quod pitropi mei vendant partem meam possessionum pro quanto appertinent mihi. Item volo et ordino, quod pitropi mei et commissarii possint petere rationem super bonis Marini fratris mei et soluere Giue de Çereua yperperos trecentos pro pleçaria, quia sum ei pleçus. Item debemus dare de societate nostra Maroe filio Sauini yperperos quinquaginta et volo, quod exhibeantur de societate. Item habeo vnam cartam notarii super Tripem (!) de Goçe de yperperis centum quindecim, volo, quod dare debeat Tripe yperperos centum quindecim et incidatur sibi dicta carta. Item confiteor habere in socie-

tate nostra yperperos septingentos de grossis de cruçe de luti(!) barba siluestri, quos solui trotomos(!) pro mercato de Trepçe, volo, quod exhibeantur de societate et dentur Bune filie mee, et ipsa debeat ipsos dare, sicud(!) comisa(!) sibi. Et facio meos fidey commissarios sex, Marinum de Bonda et dominum Nicole de Sagnina, Michael de Dersa, Dime de Mençe et Jurgus Pasche de Sidoro; testes iurati per sacramentum testificati fuerunt çoram domino comite et iuratis iudicibus, ser Johannem Nicolo de Gondola et ser Johannem de Çereua dictum Domagna sic testatum fuisse, ut superius continetur. Hoc autem testamentum nullo testimonio rumpi possit.

(Signum not.)

Ego Soffredus condam ser Marini de Pistorio imperiali auctoritate iudex ordinarius et notarius et nunc comunis Ragusii iuratus notarius scripssi et fideliter publicaui.

Original u dubrovačkom arkivu. — Zbirka saec. XIV

497.

1357, 23. marta. U Zagrebu.

Pred zagrebačkim kaptolom vraća Petar sin Stjepanov Ivku, Ivši i Petru sinu Erikse od plemena Crnoslavova neku zemlju u Crnoslavdolu.

Capitulum Zagrabiensis ecclesie omnibus Christi fidelibus presentibus prout et futuris harum noticiam habituris, salutem in omnium saluatore. Ad vniuersorum noticiam presencium serie volumus prevenire(!), quod Petrus filius Stephani filii Wlkote de Campo Zagrabiensi ab vna parte, ab altera vero Iwko et Iwssa fili Dobran et Petrus filius Erixe de genere condam Chernoszlai propagati, coram nobis personaliter constituti, idem Petrus filius Stephani confessus extitit ministerio vive vocis, quod ipse quandam particulam possessionis Chernoszlavdola nuncupatam in dicto Campo Zagrabiensi, prope ecclesiam beate Catharine virginis inter metas possessionis ipsius Petri, ut dixit existentem, que per dictum Chernoslaum possessa iure hereditario fuisse dinosceretur, et a quibusdam nunc attactis(!) temporibus per progenitores dicti Petri obtenta et possessa extitisset, cum omnibus suis vtilitatibus et pertinenciis quibuscunque sub suis veris metis et antiquis de iure et titulo, quo eandem dictus Petrus Chernoszlaus tenuit et possedit, supradictis Iwko, Iwsa et Petrus cum fratribus ipsorum, et per eos eorum heredibus, heredumque suorum successoribus, eoque ipsa particula possessionis ad

eosdem tanquam dicti Chernoszlai heredes de iure et regni consuetudino deuolui et pertinere debebat, dedisset, restituisset resignasset, imo coram nobis dedit, restituit et resignauit iure perpetuo et irreuocabiliter pacifice et quiete tenendam, possidendam pariter et habendam; saluo iure alieno, nil iuris nilque proprietatis seu dominii pro se et suis posteris in eadem particula possessionis reseruando, sed totum ius et dominium si quod ipsum super ipsa particula possessionis quouis colore quesito habere contigisset, in predictos Iwko, Iwsa et Petrum eorumque fratres et heredes omnino transferendo; iidemque Iwko, Iwsa et Petrus assumpserunt predicto Petro filio Stephani et eius posteris racione ipsius particule possessionis iuxta ipsorum humanitatem, honores et debitam obedienciam exhibituros, prout progenitores ipsorum progenitoribus dicti Petri fuerunt consueti. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam presentes concessimus litteras nostras priuilegiales sigilli nostri pendentis munimine consignatas. Datum feria quinta proxima post dominicam letare, anno domini millesimo tercentesimo quinquagesimo septimo.

Prijepis u »Liber commun. nob. ac Dubranec«, uz opasku, da je pečat na originalu visio. U kr. zemaljskom arkivu u Zagrebu: Acta Turopoljensia. — Pridošao g. 1914.

Ovom ispravom nadomještamo regest isprave pod br. 338. na str. 441. ovoga sveska.

498.

1358, 14. maja do 25. augusta. U Spljetu.

Odluka spljetskoga vijeća o novim prilikama iza oslobodjenja ispod mletačke vlasti.

Die XIIII. madii.

In pleno et generali consilio ciuitatis Spaleti more solito etc.

In primis proponit et proponi facere intendit dominus potestas, vt habundantia vini habeatur in ciuitate Spaleti et ad hoc, ut denarii ueniant in comuni pro expensis multis comunis cotidie occurentibus et ut posit satisfieri habere debentibus a comuni, ideo requirit prius consilium quid uidetur statuere, quod vinum forense possit conduci in ciuitate Spaleti soluendo comuni dacium, quod videbitur presenti consilio statuendum; super quo quisque consulat, quid sibi placet.

(Captum per palotas XXXVII. et de vino forensium).

C. Ser Camurtius Francysseg vnus ex dictis consiliariis surgens ad arengariam arengando consuluit super prima proposita, quod vinum forense possit conduci in ciuitatem Spaleti vsque per totum menssem agusti (!) proximum, non obstante aliquo statuto quod loquitur in contrarium et quod illi qui posuerunt vinum ante presentem reformationem, soluant grossum vnum pro galetta, et si cellarent vinum, quod perdant vinum et soluant datium predictum; et quilibet qui condusserit(!) vinum soluat comuni grossum vnum pro galetta, et soluat quando vinum vendetur, et si superesset vinum per totum agustum, quod possint extraere(!) sine gobella et quod potestas possit inponere terminum extrationis vini ad suum beneplacitum.

Die XXV. augusti.

In pleno et generali consilio ciuitatis Spaleti etc.

In primis dominus potestas proponit, quod in presenti consilio eligantur duo ambaxiatores qui vadant ad dominis(!) baronibus(!) qui sunt in Sibinico, ideo requirit dictus dominus potestas presens consilium, quod vnius(!) quisque consuluat super hoc, quid sibi videtur pro meliori statu dicte ciuitatis.

(Captum per palotas XLIIII. contrariantibus II.).

C. Ser Francesschus Damiani vnius (!) ex dictis consiliariis surgens ad arengariam arengando consuluit, quod in presenti consilio eligantur duo nobiles viros (!) dicte ciuitatis qui vadant pro ambaxiatoribus dicti comunis a dominis baronibus(!) domini nostri, domini regis qui sunt in Sibinico cum illa commissione que facta sibi fuerit per dominum potestatem et consilium, qui deputati sunt super hoc.

(Captum per palotas XXXVIIII. contrariantibus septem).

C. Ser Baltius Petry Papalis vnus ex dictis consiliariis surgens ad arengariam arengando consuluit, quod illi, qui fuerint electi in presenti consilio pro ambaxiatores(!) nullo modo possint renunptiare et qui renumptiant dicta ambaxiaria condempnentur in libris quinquaginta denariorum paruorum.

C. Ser Duymum Bertani, captum per palotas XXXVIIII. C. Ser Serechiam Lucari captum per palotas XXXVI. C. dompnum episcopum Madium captum per palotas XXVIII.	ambaxiatores transmissi a dominis baronibus in Sibenicho.

Libri di Spalato. Lib. V. fol. 81. 93.

499.

1358, 29. augusta.

*Ljudevit kralj ugarski i hrvatski potvrdjuje gradjanima bihaćkim njihove slobode potvrdjene po njemu, kralju Karlu i Ladislavu.**

Lodovicus dei gratia Hungarie, Bohemie, Dalmatie, Croatie, Rame, Seruie, Gallitie, Lodomerie, Comanie, Bulgarieque rex, princeps Salernitanus et Honoris montis sancti Angeli dominus omnibus Christi fidelibus presentibus pariter et futuris, presentium notitiam habituris, salutem in omnium salvatore. Ordo suadet equitatis et ad apices regie pertinet maiestatis, ut ea que rite processerunt illibata conserventur, et que a suis fidelibus iuste petuntur, ad exauditionis gratiam admittantur. Proinde ad universorum notitiam harum serie volumus pervenire, quod Chymezk, villicus noster de Byhigio, item Semko et Catis, cives et hospites nostri de dicta Byhigio, in suis et universorum civium, hospitumque nostrorum de eadem personis ad nostre celsitudinis accedentes presentiam, exhibuerunt nobis quasdam literas nostras patentes, maiori sigillo nostro consignatas, super iuribus et libertatibus eorum confectas, tenoris infrascripti, petentes nos humiliter et devote, ut easdem et libertates premissas in eisdem litteris nostris expressas acceptare, approbare, ratificare et nostro pro eisdem dignaremur privilegio confirmare. Quarum tenor talis est:

Nos Lodovicus dei gratia rex Hungarie memorie commendamus tenore presentium significantes, quibus expedit universis, quod discretus vir Paulus plebanus et Katis, villicus civitatis nostre de Byhagh vice et nominibus universorum hospitum nostrorum de eadem Byhagh, ad serenitatis nostre accedentes presentiam, exhibuerunt nobis literas privilegiales quondam serenissimi principis domini Caroli, olim incliti regis Hungarie, sacre memorie genitoris nostri clarissimi, mediocri suo sigillo in partibus Transalpinis casualiter deperdito consignatas, confirmantes privilegium eiusdem priori et antiquo sigillo suo consignatum, confirmans videlicet privilegiales literas quondam domini Ladislai regis Hungarie, bone memorie, avi nostri clarissimi, libertates eorundem hospitum nostrorum continentes, tenoris infrascripti petentes nostram excellentiam, ut eadem de verbo ad verbum presentibus literis nostris

* Ovu smo listinu priopćili sa svim u njoj potvrdjenim starijim listinama s toga, jer je naknadno pronadjosmo, a ne htjedosmo je imati za eventualni suplemenat kodeksa.

inseri et nostro sigillo consignari ac confirmari facere dignaremur pro eisdem. Quarum tenor talis est:

Carolus dei gracia Hungarie, Dalmatie, Croatie, Rame, Servie, Gallitie, Lodomerie, Comanie, Bulgarique rex, princeps Sallernitanus et Honoris ac montis sancti Angeli dominus omnibus Christi fidelibus presentibus pariter et futuris presentium notitiam habituris salutem in omnium salvatore. Justis petentium desideriis principis animum inclinari, presertim cum id petitur, quod proprium respicit commodum et profectum. Proinde ad universorum notitiam harum serie volumus pervenire, quod pro parte universitatis hospitum nostrorum fidelium de Byhagh, nostrum privilegium priori et antiquo sigillo nostro consignatum, super libertatibus eorundem hospitum confectum fuit nostre maiestati exhibitum atque humiliter supplicatum, ut id privilegium, seu ipsam libertatis concessionem ratam habere et ad uberiorem cautele firmitatem presentibus transsumptum, nostro novo et autentico sigillo confirmare de benignitate regia dignaremur. Cuius quidem privilegii nostri tenor talis est.

Carolus dei gratia etc. universis Christi fidelibus presentibus et futuris, presentem paginam inspecturis salutem in rerum omnium salvatore. Cum a nobis petitur, quod iustum est, decet regiam maiestatem facile prebere consensum, in iis precique, que subiectorum usibus videntur convenire. Proinde ad universorum notitiam harum serie volumus pervenire, quod vir discretus Paulus plebanus de Byhagh, fidelis capellanus noster vice et nomine hospitum nostrorum de eadem Byhagh ad nostram accedens presentiam, exhibuit nobis quoddam privi[legium] incliti principis, domini Ladislai quondam regis Hungarie, predecessoris et atavi nostri clarissimi, super libertatibus ipsis hospitibus nostris datis per eundem clare memorie et concessis, emanatum et confectum, petens et supplicans nobis humili cum instantia, ut ipsum privilegium ratum habere et ad maiorem libertatis predicte universitatis conservationem nostro dignaremur privilegio confirmare. Cuius tenor talis est:

Ladislaus dei gracia Hungarie, Dalmatie, Croatie, Rame, Servie, Gallitie, Lodomerie, Comanie, Bulgarieque rex, omnibus Christi fidelibus presenes literas intuentibus salutem in omnium salvatore. Regalis sublimitatis immensitas, cuius est in multitudine subiectorum gloriari, quantum tenetur quoslibet regni sui incolas in suis iuribus conservare, tanto eosdem in ipsorum antiquis libertatibus et iuribus deinceps conservare, hanc hospitibus de Byhagh concessimus et ordinavimus libertatem, imo a progenitoribus nostris ipsis iam dudum concessam innovari fecimus per presentes, quod in omnibus et per omnia ipsi et eorum successores libertatem eam habeant, quam hactenus habuerunt, et qua hospites nostri de monte Grecensi apud Zagrabiam gratuabantur(!). Ita videlicet

quod iidem hospites nostri unum inter se eligant, quem voluerint et nobis presentent confirmandum, qui ipsorum causas tam minutas, quam arduas, scilicet homicidii, furti et latrocinii inter ipsos exortas possit et valeat iudicare et recipere iudicia consueta. Factum vero furti, homicidii, latrocinii, quod inter ipsos ex parte una et extraneos ex altera exortum fuerit, simulcum iudice, quem nos eisdem prefecerimus, debeant iudicare, et duas partes iudicii idem iudex, tertiam vero partem villicus ipsorum percipiat ex eisdem. Item, si qui ex ipsis hospitibus sine herede decesserint, relinquendi bona sua cuicunque voluerint, liberam habeant facultatem; item quicunque sacerdotes sive clerici in dicto castro locum pro defensione personarum seu rerum suarum assumpserit ex officio ecclesie de Byhagh non fuerint inventi, si sine herede decesserint, similiter disponendi de bonis suis, cuicunque voluerint, liberam habeant facultatem; et huiusmodi sacerdotes et ecclesiasticos villicus eiusdem sacerdotis in temporalibus debeant iudicare, et in possessionibus, et in rebus suis mobilibus, secundum excessus eorum exigentiam condemnare, non tamen de personis eorundem se intromittere debeat vel presumat. Item quicunque de eodem castro recedere voluerit, venditis edificiis suis, que inibi habuerit, recedere possit libere et secure. Item plebanum eligant, quem voluerint, et parochiali episcopo confirmandum presentent, eodem tamen primitus nobis presentato, quem ab omni iure episcopali liberum esse volumus et exemptum; et eidem plebano decimas ipsorum persolvant iustas consuetas hospites antedicti. Item, si qui extranei homines eiusdem civitatis cives ad villici ipsorum presentiam in causam traxerint, in iudicio faciendo et productione testium eandem servent libertatem, qua cives de monte Grecensi, ut premittitur, gratulantur. Item si villicus ipsorum querulanti satisfacere non curaret ordine iudiciario, extunc ipsum villicum in nostra curia debeant convenire. Item de mercimoniis suis propriis, que quinque marcas tantum vel infra valebunt, iidem civis in locis tricesimalibus nil persolvant, sed ultra quinque marcas de rebus ipsorum mercimonialibus, si quas habuerint, tricesimam persolvere teneantur. Item solutionem tributariam de rebus, quas iidem cives ad ipsum castrum Byhagh deferunt, facere non debeant aliqualem. Item concessimus eisdem, quod tributarium ultra Drawam existens usque ad mare, tributum aliquid ab eis exigere non presumant. Item nullus preter nos descensum possit super ipsos facere vel presumat. Item eosdem a iurisdictione bani et descensum(!) liberos esse volumus et exemptos. Item in foro ipsorum nec ipsi cives nec etiam per nos ordinarius iudex tributum exigi faciat aliquale. Item singulis annis singulas quindecim marcas in festo beati Martini nobis solvere pro terragio teneantur. Item terram Welhowa predictis civibus contulimus possidendam

perpetuo, in eisdem metis et terminis sicut per dominum Belam, felicis recordationis quondam regem, avum nostrum charissimum, ipsis data fuerat et collata sub privilegio mediante. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam presentes concessimus literas sigilli nostri munimine roboratas. Datum per manus venerabilis viri magistri Ladislai, Albensis ecclesie electi, aule nostre vicecancellarii, dilecti et fidelis nostri, anno domini millesimo ducentesimo septuagesimo nono, regni autem nostri septimo.

Nos igitur predicti privilegii claritate inspecta, iuxta eiusdem Pauli plebani, quin imo in persona ipsorum hospitum nostrorum prefatorum petitione, ipsum, prout hic insertum est, approbamus et regie maiestatis autoritate confirmamus. Utque nostre approbationis et confirmationis series absque cuiuslibet contradictionis obstaculo perpetuo valeat stabilitate consistere, presentes fecimus litteras duplicis sigilli nostri caractere insigniri. Datum per manus discreti viri, magistri Ladislai prepositi Tytuliensis, Albensis ecclesie electi et aule nostre regie vicecancellarii, dilecti fidelis nostri, anno domini millesimo CCC⁰ XX⁰ secundo, undecimo kalendas decembris, regni autem nostri anno similiter vigesimo secundo.

Nos siquidem attendentes fidem et devotionem sinceram predictorum hospitum nostrorum de Byhagh, quam ipsos semper ad nos sacramque regiam coronam habuisse novimus, habere sentimus in presenti, et habituros pro firmo credimus in futurum, ad iustam presertim et legitimam petitionem eorundem, id privilegium nostrum non abrasum, non cancellatum, nec in aliqua sui parte vitiatum, de verbo ad verbum presentibus insertum, quod habita diligenti examinatione verum et iuste emanatum reperimus, imo prenotatam libertatis concessionem in omnibus suis clausulis approbamus, acceptamus, ratificamus et de prelatorum et baronum nostrorum consilio et consensu, et de plenitudine regie potestatis presentis scripti patrocinio ex certa scientia perpetue confirmamus. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam presentes concessimus literas nostras privilegiales, novi et autentici sigilli nostri duplicis munimine roboratas. Datum per manus discreti viri Andree, prepositi ecclesie Albensis et aule nostre vicecancellarii, dilecti et fidelis nostri, anno domini millesimo CCC⁰ vigesimo sexto, nono kalendas novembris, regni nostri anno similiter vigesimo sexto. Venerabilibus in Christo patribus, dominis Bolezlao Strigoniensi, locique eiusdem comite perpetuo, fratre Ladislao Colocensi, aule nostre cancellario, archiepiscopis, Johanne Nitriensi, Benedicto Chanadiensi, Nicolao Jauriensi, Georgio de Sancto Ireneo, Ladislao Quinqueecclesiensi, fratre Petro Boznensi, Iwanka Waradiensi, Andrea Transsylvaniensi, Laurentio Waciensi, Henrico Wesprimiensi, aule domine regine, consortis nostre cancellario, et Chanadio

Agriensi episcopis, ecclesias dei feliciter gubernantibus. Magnificis viris Philippo palatino, iudice Cumanorum, comite Scepusiensi et de Wywar, Demetrio magistro thavernicorum nostrorum, comite Bachiensi et Trinchinensi, Alexandro iudice curie nostre, Thoma waywoda Transylvano et comite de Zonuk, Mychk bano totius Sclavonie, comite Simigiensi et de Sarws, Paulo bano de Machow, comite Sirmiensi, de Walko et de Bodrog, Joanne magistro thavernicorum et Desew iudice curie eiusdem, domine regine, Stephano magistro agazonum, Dyonisio magistro dapiferorum nostrorum et Nicolao comite Posoniensi, aliisque quam pluribus comitatus regni nostri tenentibus et honores.

Nos igitur peticionibus eorundem Pauli plebani et Catis villici dicte civitatis de Byhagh vice et nomine humiliter nostre maiestati porrectis favorabiliter inclinati, dictas literas predicti patris nostri privilegiales, libertates eorum continentes, de verbo ad verbum presentibus insertas, eatenus, quatenus eedem super prefatis libertatibus eorum rite sunt confecte, et dicte libertates eorum legittime collate, prout articuli libertatum ipsorum in dictis literis privilegialibus predicti patris nostri, et etiam in privilegio quondam domine regine Hungarie, avie nostre charissime, bone memorie, similiter in specie nobis exhibitis fore continentur, eisdem fidelibus hospitibus nostris de Byhagh, sincere et fideliter nobis serviturís, in perpetuum valere confirmamus, presentium patrocinio literarum mediante. Presentes autem in formam nostri privilegii redigi faciemus, dum nobis fuerint reportate. Datum in Kolkachfeu, iuxta civitatem nostram Byhagh, tertio die festi beati Jacobi apostoli, anno domini millesimo trecentesimo quadragesimo quinto.

Nos itaque iustis et iuri consonis petitionibus eorundem fidelium civium et hospitum nostrorum de Byhigio favorabiliter exauditis et admissis, pretactas litteras nostras patentes omni prorsus suspitione carentes, de verbo ad verbum presentibus insertas, et collationem cuiusdam terre Welhowa vocate dictis civibus nostris per quondam dominum Ladislaum, inclitum regem Hungarie datam, simulcum dictarum libertatum eorundem civium nostrorum articulis in ipsis litteris nostris contentis, quoad omnes sui continentias et clausulas acceptamus, approbamus, ratificamus et nostra regia authoritate pro eisdem, ex certa scientia perpetue confirmamus presentis privilegii nostri patrocinio mediante, salvis iuribus alienis. In cuius confirmationis nostre testimonium firmitatemque perpetuam presentes eisdem concessimus litteras privilegiales, pendentis et autentici sigilli nostri duplicis munimine roboratas. Datum per manus venerabilis in Christo patris, domini Nicolai archiepiscopi Colocensis, Strigoniensis postulati, aule nostri cancellarii, dilecti et fidelis nostri, anno domini M⁰CCC⁰L⁰ octavo, quarto kalendas mensis septembris, regni autem

nostri anno decimo septimo. Venerabilibus in Christo patribus, dominis Nicolao Jadrensi, Ugolino Spalatensi, Elya Ragusino, archiepiscopis, Strigoniensi sede vacante, Nicolao Agriensis, Demetrio Waradiensis, Dominico Transsylvane, Nicolao Quinqueecclesiensis, Colomano Jauriensis, Ladislao electo Wesprimiensis, Thoma Chanadiensis, Michaele Waciensis, Petro Boznensis, Stephano Zagrabiensis, Joanne Thinniniensis, Matheo Sibinicensis, Warch(!) Traguriensis, Stephano Pharensis, Valentino Makarensis, fratribus Stephano Nitriensis, Thoma Sirimiensis et Michaele Scardoniensis ecclesiarum episcopis, ecclesias dei feliciter gubernantibus; magnificis viris Nicolao regni Hungarie palatino, Andrea waywoda Transsylvano, Chyko magistro thavernicorum, comite Nicolao de Zeech iudice curie nostre, Nicolao de Machow, Leustatio(!) totius Sclavonie et Joanne Chwz Dalmatie et Croatie banis, Lewkus dapiferorum et pincernarum, Dyonisio agazonum et Thoma filio Petri ianitorum nostrorum magistris, ac magistro Simone comite Posoniensi, aliisque quampluribus comitatus regni nostri tenentibus et honores.

Ipsiusque denique carminis necessarii legittimi, seu clausule subscripte series fuit talis:

Ad perpetuam rei memoriam.

Nos Lodouicus rex prefatus universis declaramus, quod ubi in regno nostro Bozne innumerabilis multitudo hereticorum et Patarenorum pullulasset in errore fidei orthodoxe, ad extirpandumque de ipso regno nostro eosdem, ex una parte nos personaliter instaurato valido exercitu proficiscebamur, ex alia vero parte quondam venerabilem in Christo patrem, dominum Nicolaum, archiepiscopum Strigoniensem, nostrum cancellarium, penes quem utrumque par sigilli nostri autentici habebatur, et virum magnificum dominum Nicolaum palatinum cum ceteris prelatis et baronibus in Wzuram destinassemus, quidam familiares ipsius domini archiepiscopi pro custodia deputati, utrumque par dicti sigilli nostri preconcepta malitia subtraxerunt. Nos itaque precaventes, ne ex huiusmodi sigilli nostri deperditione regnicolis nostris in eorum iuribus successive periculum posset imminere, sigillum novum in duobus paribus fecimus pro nobis sculpi, quod ad omnia privilegia nostra et quondam domini Caroli regis, patris nostri, sub priori sigillo eiusdem tempore mee coronationis sculpto et demum per eundem, eo, quod sub ipso plurime infidelitates perpetrate extiterunt, in parte permactato, ac sub alio sigillo ipsius in partibus Transalpinis casualiter deperdito contecta, iuxta dicta tria sigilla decrevimus fore opponendum; ad quecunque vero privilegia paterna dictis duobus prioribus suis sigillis consignata, que per eundem patrem nostrum per sigilla eius posteriora vel per nos cum sigillo nostro premisso deperdito confirmata non habe-

rentur et ad ipsa privilegia ipsum novum sigillum nostrum non appenderetur, vel quecunque pendentes litere nostre et paterne non confirmarentur, ea privilegia et litere, secundum quod per eundem patrem nostrum fuerunt revocata et annullata, licet nos ipsas seu ipsa commisimus viribus caritura, nullamque roboris obtentura firmitatem. Inter que presens privilegium nostrum omni suspitione destitutum et omnia in eo sunt contenta et expressa, pro predictis populis de Byhagh, dicti sigilli nostri novi duplicis et autentici appensione innovamus et perpetuo confirmamus, salvis iuribus alienis. Datum per manus venerabilis in Christo patris, domini Ladislai episcopi Wezprimiensis, reginalis cancellarii, aule nostre vicecancellarii, dilecti et fidelis nostri, pridie calendas aprilis, anno domini M^{0}CCC^{0} septuagesimo, regni autem nostri anno vicesimo nono.

Thallóczy-Horvath Alsó Szlavóniai Okmánytár no. 41. p. 56.—58. Iz prijepisa kralja Sigismunda od 18. oktobra 1405.

SUMMARIUM.

---

* Sumarij i indeks složio Emilij Laszowski.

*

INDEX ALPHABETICUS.

A.

B.

C, C, Č, K.

D.

E.

Ecclesia:

F.

G.

H.

I, J, Y.

L.

M.

Monasterium:

N.

O.

Ordo:

P.

*

Q.

R.

S, Š.

T.

U, V, W.

X.

Z, Ž.

Ispravci.

Str.	80.	redak	9.	odozgor	B l a g y	ima biti	B l a g a y.
,,	92.	,,	9.	,,	Slephano	,, ,,	Stephano.
,,	100.	,,	7.	,,	u Zagrebu,	,, ,,	u Čazmi
,,	101.	,,	8.	,,	XIo	,, ,,	VI.o
,,	112.	,,	2.	,,	19.	,, ,,	9 *
,,	115.	,,	13.	,,	Greseneha	,, ,,	Gresencha.
,,	189.	,,	21.	,,	postu	,, ,,	portu.
,,	191.	,,	33.	,,	Jacoho	,, ,,	Jacobo.
,,	172.	,,	24.	,,	bonis	,, ,,	banis.
,,	280.	,,	9.	,,	Maria	,, ,,	Marin.
,,	283.	,,	11.	,,	Petri, Nichole	,, ,,	Petri Nichole

,, 310. ,, 30. valja dodati: U kr. ugar. drž. arkivu u Budimpešti: M. O. D. L. 4553.

Str.	327.	redak	16.	odozgor	N i k o l e	ima biti	S t j e p a n a.
,,	349.	,,	16.	,,	agazorum	,, ,,	agazonum.
,,	355.	,,	5.	,,	Adrea	,, ,,	Andrea.
,,	451.	,,	13.	,,	Varicassio	,, ,,	Varicassis.
,,	629.	,,	26.	,,	Krini	,, ,,	Kirini.

Napokon valja ispraviti datum isprave pod br. 275. na str. 364., koja je datirana 1356. 26. septembra. Prema dignitarima valja ovu postaviti u g. 1351. ili 1352. Moguće je, da je prepisavaoc (Kaprinai) pogrešno čitao „secundo" za „sexto", jer kratica za tu riječ može sasvijem lako zavesti.

---

* Po tom spada isprava napred.

6. **Zbornik za narodni život i običaje južnih Slavena.** (Knj. 1.—19.) Knj. 1.—6. i 8.—18. po K 5. — Knj. 7. K 6. — Knj. 19. sv. 1. K 2·50.
7. **Građa za povijest književnosti hrvatske.** (Knj. 1.—7.) Knj. 1. i 2. po K 3·60; knj. 4. K 3; knj. 3., 5., 6. (Pisma pisana Dru. L. Gaju) i 7. po K 4.
8. **Ljetopis** Jugoslav. akademije znanosti i umjetnosti. Sv. 1.—28. Svez. 1., 2. i 8. po K 1·20, svez. 3.—7., 9.—11. po K 2, svez. 12. K 3, svez. 13. K K 1·60, svez. 14.—28. po K 2.
9. **Diplomatički zbornik (Codex diplomaticus) kraljevine Hrvatske, Dalmacije i Slavonije.** Sabrao i uredio **T. Smičiklas.** Sv. 2. Listine 12. vijeka (1101.—1200.); — sv. 3. Listine godina 1201.—1235.; — sv. 4. Listine godina 1236.—1255.; — sv. 5. Listine godina 1256.—1272.; — sv. 6. Listine godina 1272.—1290. Svezak po K 10. — Sv. 7. Listine godina 1290.—1300.; K 6. — Sv. 8. Listine godina 1301.—1320.; — sv. 9. Listine godina 1321.—1331.; sv. 10. Listine godina 1332.—1342.; sv. 11. Listine godina 1343.—1350.; sv. 12. Listine godina 1351.—1359. Svezak po K 10.
10. **Prinosi za hrvatski pravno-povjestni rječnik.** Napisao **V. Mažuranić.** Sv. 1. (A—čtenija). 1908. — Sv. 2 (čteta—grabež). 1909. — Sv. 3. (gradovan—kanat) 1912. — Sv. 4. (kanat—med-) — Sv. 5. (medar—odnud) 1914. — Svezak po 4 K.
11. **Prirodoslovna istraživanja Hrvatske i Slavonije,** 1913. 1914. Svezak 1.—5. — Po K 2.

II. Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika.

Dio 1. Obradio Đ. Daničić; sv. 1.—4. — **Dio 2.** Obradili Đ. Daničić, M. Valjavec, P. Budmani; sv. 5.—8. — **Dio 3.** Obradio P. Budmani; sv. 9.—12. — **Dio 4.** Obradio P. Budmani; sv. 13.—17. — **Dio 5.** Obradio P. Budmani; sv. 18.—23. — **Dio 6.** sv. 24.—27. Obradili P. Budmani i T. Maretić. sv. 28. i 29. Obradio T. Maretić. Cijena dijelu po K 24. — **Dio 7.** sv. 30. obradio T. Maretić K 6.; sv. 31. i 32. obradio T. Maretić, po K 4.
Popis knjiga i rukopisa upotrebljenih za Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika . . . (Preštampano iz VI. dijela Rječnika) 40 filira.

III. Posebna djela, koja je izdala Akademija.

Razreda historičko-filologičkoga i filosofičko-juridičkoga.

1. **Dvie službe rimskoga obreda za svetkovinu sv. Ćirila i Metuda.** Izdao Ivan Berčić. 1870.; K 2.
2. **Historija dubrovačke drame.** Napisao prof. A. Pavić. 1871.; K 2·50.
3. **Pisani zakoni na slovenskom jugu.** Bibliografski nacrt dra. V. Bogišića. 1872. K 2·50.
4. **Izprave o uroti bana Petra Zrinskoga i kneza Fr. Frankopana.** Skupio dr. Fr. Rački. 1873.; K 6.
5. **Zbornik sadašnjih pravnih običaja u južnih Slovena.** Osnovao, skupio, uredio V. Bogišić. Knjiga 1. 1874.; K 12.
6. **Vetera monumenta Slavorum meridionalium historiam illustrantia.** Edidit A. Theiner, tomus 1. Romae 1863., tomus 2. Zagrabiae 1875. Tom 2. K 10.
7. **Korijeni s riječima od njih postalijem u hrvatskom ili srpskom jeziku.** Napisao dr. Gj. Daničić. 1877.; K 8.
8. **Figure u našem narodnom pjesništvu s njihovom teorijom.** Napisao L. Zima. 1880.; K 5.
9. **U proslavu petdesetgodišnjice prieporoda hrvatske knjige g. 1885.** (Rad knj. 80); K 4.
10. **Euchologium, glagolski spomenik manastira Sinai brda.** Izdao dr. Lavòslav Geitler. 1882.; K 4.
11. **Psalterium, glagolski spomenik manastira Sinai brda.** Izdao dr. L. Geitler 1883.; K 7.
12. **Lekcionarij Bernardina Spljećanina.** 1885. Po prvom izdanju od g. 1495. K 3.
13. **Nekoje većinom sintaktične razlike izmedju čakavštine, kajkavštine i štokavštine.** Napisao Luka Zima. 1887.; K 5.
14. **Hrvatski spomenici u kninskoj okolici uz ostale suvremene dalmatinske iz dobe narodne hrvatske dinastije.** Napisao Frane Bulić. 1888.; K 5·20
15. **Istorija hrvatskoga pravopisa latinskijem slovima.** Napisao dr. T. Maretić. 1889.; K 7.
16. **Dviestogodišnjica oslobodjenja Slavonije.** 1. dio: Slavonija i druge hrvatske zemlje pod Turskom i rat oslobodjenja. Napisao T. Smičiklas. 1891.; K 3. — 2. dio: Spomenici o Slavoniji u 17. vijeku (1640—1702, Skupio T. Smičiklas. 1891.; K 6.
17. **Kolunićev zbornik.** Hrvatski glagolski rukopis od godine 1486. Izdao M. Valjavec. 1892.; K 5.
18. **Zadarski i Ranjinin lekcionar.** Za štampu priredio Milan Rešetar. 1894.; K 6.
19. **Sbornik jugoslavenskih umjetnih spomenika.** Prvi svezak: Zavjetna spomenslika slavenskih apostola i srodni joj spomenici. Razpravio Prof. Dr. Luka Jelić. 1895.; K 4.
20. **Život i djela dra. Franje Račkoga.** Napisao T. Smičiklas. 1895.; K 1.
21. **Akcenti u glagola.** Napisao Gjuro Daničić. 1896.; K 1·40.

22. **Regesta documentorum regni Croatiae, Dalmatiae et Slavoniae saeculi XIII.** Collegit et digessit I. Kukuljević de Saccis. Zagrabiae 1896.; K 12.
23. **Nacrt života i djelâ biskupa J. J. Strossmayera i izabrani njegovi spisi: govori, rasprave i okružnice.** Napisao i sabrao T. Smičiklas. 1906.; K 2.
24. **Statuti primorskih gradova i općina. Bibliografički nacrt.** Napisao dr. Ivan Strohal. 1911.; K 2.
25. **Hrvatski spomenici iz ninskoga područja iz dobe narodnih hrvatskih vladara: Dvorska Kapela sv. Križa.** Napisao dr. Luka Jelić. 1911.; K 4.
26. **Akcenti u imenica i pridjeva.** Napisao Đuro Daničić. 1913; K 2.
27. **Pravna povijest dalmatinskih gradova.** Dio I. Osnovke razvitku pravne povijesti dalmatinskih gradova. Napisao dr. Ivan Strohal. 1913.; K 6.

Razreda matematičko-prirodoslovnoga.

1. **Flora croatica.** Auctoribus Dr. Jos. Schlosser et Lud. Farkaš-Vukotinović 1869; K 12.
2. **Fauna kornjaša trojedne kraljevine.** Od dra. J. K. Schlossera Klekovskoga. 1877—1879. Knj. 1., 2., 3. po K 6.
3. **Izvješće o zagrebačkom potresu 9. studenoga 1880.** Sastavio J. Torbar. 1882. K 4.
4. **Flora fossilis Susedana (Susedska fosilna flora. — Flore fossile de Sused.** Auctore Georgio dr. Pilar. 1883.; K 16.
5. **Geografijske koordinate** ili položaji glavnijih točaka Dalmacije, Hrvatske, Slavonije i djelomice susjednih zemalja, imenito Bosne i Hercegovine, Istre, Kranjske itd. Sastavio dr. Gj. Pilar. 1890.; K 8.
6. **De piscibus fossilibus. — Fosilne ribe** Komena, Mrzleka, Hvara i M. Libanona. Napisao dr. Drag. Gorjanović-Kramberger. 1895.; K 7.
7. **Gragja za neogensku malakološku faunu** Dalmacije, Hrvatske i Slavonije uz neke vrste iz Bosne, Hercegovine i Srbije. — **Matériaux pour la faune malacologique néogène** de la Dalmatie, de la Croatie et de la Slavonie avec des espèces de la Bosnie, de l'Herzégovine et de la Serbie. Složio Spiridion Brusina. Sa 21 tablicom. 1897.; K 12.
8. **O srednjem trijasu Gregurić-brijega u Samoborskoj gori i o njegovoj fauni.** Sa 5 tablica. Napisao dr. Marijan Salopek. 1912.; K
9. **Fosilni proboscidi Hrvatske i Slavonije (De proboscidibus fossilibus Croatiae et Slavoniae).** Sa 4 tablice. Napisao dr. Dragutin Gorjanović-Kramberger 1912.; K 2·50.
10. **Fosilni rinocerotidi Hrvatske i Slavonije (De rhinocerotidibus fossilibus Croatiae et Slavoniae).** Sa 13 tablica. Napisao dr. Dragutin Gorjanović-Kramberger, 1903. K 12
11. **Život i kultura diluvijalnoga čovjeka iz Krapine u Hrvatskoj (De hominis diluvialis e Krapina in Croatia vita et cultura).** Sa 15 tablica. Napisao dr. Dragutin Gorjanović-Kramberger, 1913. K 12.

IV. Znanstvena djela za opću naobrazbu.

1. **Historija srednjega vijeka za narod hrvatski i srpski.** Napisao N. Nodilo. Knj. 1. **Rimski svijet na domaku propasti i varvari.** 1898. Knj. 2. **Bizantija i germanski zapad do smrti cara Justinijana I.** (476—565.) 1900. Knj. 3. **Varvarstvo otima mah nad Bizantijom, do smrti cara Heraklija** (566—641) 1905. (Ispor. knjige pod V. 8.); po K 2.
2. Knj. 4. **Naša narodna epika.** Napisao T. Maretić. 1909.; K 2·50.
3. Knj. 5. **Pogledi na biologičke i bionomičke odnose u Jadranskome moru.** Napisao dr. Krunoslav Babić. 1911.; K 2·50.
4. Knj. 6. **Crvi nametnici, s osobitim obzirom na čovjeka.** Napisao dr. August Langhoffer. 1911.; K 1·50.

V. Knjige, koje su prešle u svojinu Akademije ili su izašle njezinim troškom:

1. **Jugoslavenski imenik bilja.** Sastavio dr. B. Šulek. 1879.; K 4.
2. **Povjestni spomenici južnih Slavena.** Izdao I. Kukuljević. Knj. 1. (Acta croatica.) 1863.; K 6.
3. **Рјечник из књижевних старина српских.** Написао Ђ. Даничић. Књига 3.; K 6.
4. **Живот св. Саве и Симеуна** од Доментијана. На свијет издао Ђ. Даничић; K 2·60.
5. **Животи краљева и архиепископа српских** од Данила. На свијет издао Ђ. Даничић; K 2·60.
6. Kurelac: **Stope Hristove**; K 1.
   „ **Jačke**; K 2.
7. Rački: **Assemanov evangjelistar**; K 6.
8. **Historija srednjega vijeka za narod hrvatski i srpski.** Napisao N. Nodilo. Knj. 3. Varvarstvo otima mah nad Bizantijom, do smrti cara Heraklija (566—641.) U Zagrebu 1905. (Vidi knjige pod 4. 1.); po K 2.

VI. Izvješća matematičko-prirodoslovnoga razreda. (Bulletin des travaux de la classe des Sciences Mathématiques et Naturelles.) 1913.; 1914. — Sv. 1.—3. — Po K 2.